

جنبش کارگری و مروری بر اعتراضات کارگران در ایران! روزشمار مرداد ماه سال ۱۳۸۹ - ۲۰۱۰

گردآورنده و تدوین:

امیر جواهری لنگرودی

amirjavaheri@yahoo.com

دی ۱۳۸۹

پادداشت مرداد ماه 89:

با نگاهی گذرا به اخبار روز شمار کارگری مرداد ماه سال 89 ، در می یابیم :

همچون ماه گذشته مسئله بیکاری و اخراج سازی ها و بلا تکلیفی کارگران و مسئله قراردادهای کار و غارتگری میلیاردی دولت از حقوق کارگران محروم سراسر کشور به عنوان بیمه درمانی و مزایای قانونی کارگران و همینطور بلیشویی سازمان تامین اجتماعی و بلا تکلیفی کارگران در مراجعه به این سازمان در صدر خبر ها است .

مثلاً؛ اخبار اخراج ۷۰۰ کارگر نوشابه سازی ساسان، ۲۵۰۰ کارگر در کارگاه های تولید کفش اصفهان، ۴۰۰۰ کارگر مشغول به کار در واحدهای بسته بندی خرما در خوزستان، اخراج کارگران کارخانه سامان، مخابرات سفز، ایران صدرای بوشهر، لوله سازی اهواز، ایران تفال ساوه، کشت و صنعت شمال، پایا هواپار و شرکت تولید نوشابه خرمشهر همگی نمونه هایی از این معضل اقتصادی هستند. فراتر از این موتوژن، تراکتورسازی تبریز و کبریت سازی هم به دلیل مشکلات مالی و بدهی های سنگین به بانک ها و پیمانکاران مجبور به کم کردن نیروی کار و اخراج کارکنان خود شدند. در رابطه با نرخ بیکاری جوانان ، ما با بیست و پنج تا بیست و نه درصد جوانان بیکار روبرو هستیم . در رابطه با استان های کشور و مشکل بیکاری آنها در روز شمار کارگری ماه مرداد 89، از **حمله تشدید نرخ بیکاری در 26 استان کشور** ، خبر های زیادی است که عینا می شود دنبال کرد.

دستگیری های فعالان کارگران همچنان دنبال می گردد . سعید ترابیان دستگیر شد و رضا شهابی همچنان در زندان است و هر دو از فعالین سندیکا ای اتوبوسرانی تهران و حومه می باشند . دستگیری و زندان آنان تا به حال سطوح گوناگونی از اعتراضات در درون کارگران داخل کشور و هم طبقه ای های آنان و خارج از کشور توسط مجامع جهانی کارگری و نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور

nhkommitttehamahangi@gmail.com در سطح کشورهای مختلف جهان از استرالیا - آمریکا - کانادا - پاریس - آلمان - نروژ - سوئد را برانگیخته است .

در رابطه با محرومیت های کارگران از جهت بیمه درمانی به گزارش خبرنگار آژانس ایران خبر، آمده است :باندهای غارتگر دولتی طی سالیان گذشته مبلغ 21000 میلیارد تومان از حقوق کارگران محروم سراسر کشور را به عنوان هزینه های بیمه ها ی درمانی و مزایای قانونی کارگران از حقوق این کارگران کم کرده اند و مابه ازاء هم هیچگونه خدماتی به این کارگران نداده اند و اکنون که بعد

از ماهها سرگردانی کارگران خواهان رسیدگی به وضعیت خودشان شده اند عوامل و باندهای دولتی ، آنها را در وضعیت بلا تکلیفی نگه داشته اند و میگویند که دولت پولی بابت پرداخت بدهی های شما ندارد

در این ماه سطحی از اعتراضات معلمان کشور را شاهدیم . بازداشت و زندان و محرومیت از ادامه کار و عدم دریافت بن غذایی به بخشی از معلمان و مسئله بلا تکلیفی معلمان قراردادی و رسمی نشدن آنان به تجمع و اعتراض آنان انجامید از جمله در روز شمار کارگری این ماه آمد است ؛ رسول بدایی، عضو هیات مدیره ی کانون صنفی معلمان ایران، به شش سال حبس و پنج سال محرومیت از فعالیت های اجتماعی محکوم شد . یک سال از این حکم به اتهام "تبلیغ علیه نظام" و 5 سال دیگر به اتهام "تبانی و تجمع به قصد برهم زدن امنیت ملی" صادر شده است. همچنین به معلمین سنندج و بازنشستگان آموزش و پرورش سنندج هیچ بنی پرداخت نشده است. معمولاً بن به شهرهای بزرگ داده می شود تا از اعتراض جلوگیری کند. در ضمن به بازنشستگان آموزش و پرورش نیز هیچ کمک هزینه و بنی پرداخت نشده است . این در حالی است که در ماه مبارک رمضان این کمک هزینه ها باید پرداخت می شده است "

تجمع اعتراضی معلمان در تهران، شماری از معلمان و آموزشیاران دارای قرارداد کاری با آموزش و پرورش به دلیل قطع همکاری آنان پس از پایان یافتن مهلت قراردادهای شان در مقابل مجلس رژیم تجمع اعتراضی برگزار کردند.

تجمع کنندگان گفتند پس از پایان قراردادهای شان با آموزش و پرورش به آنها اعلام شده که دیگر نیازی به آنها ندارند. این در حالی است که آنها سابقه 2 تا 3 سال خرید خدمت دارند. ادامه بازداشت معلمان در بند ۲۰۹ زندان اوین . با گذشت نزدیک به یک ماه از بازداشت محمود باقری و مختار اسدی، دو عضو کانون صنفی معلمان ایران، هنوز خانواده ی آنها نتوانستند با آنها دیداری داشته باشند و از اتهام آنها نیز هیچ اطلاعی در دست نیست.

گسترش فقر و تکدیگری ، اعتیاد و فحشا در ایران، درخبرهای روز شمار مرداد ماه جای ویژه دارد بطوری که آمده است ؛ چهل میلیون نفر از جمعیت هفتاد و اند میلیونی ایران زیر خط فقر زندگی می کنند . به گزارش خبرگزاری حکومتی ایسنا، بعد از مدت ها کشمکش بر سر اینکه فقر در ایران زیاد شده یا کم، یک مسئول دولتی که مسئول آمار رسمی دولت اسلامی نیز هست از وجود 40 میلیون نفر زیر خط فقر در کشور 70 میلیونی مان خبر داد . در ادامه این گزارش آمده است: رییس مرکز آمار ایران گفت: امروزه به دلیل مشکل بیکاری، تورم و نیز عدم کنترل نقدینگی با وجود منابع عظیمی که در کشور وجود دارد، بیش از 10 میلیون نفر از جمعیت ما زیر خط فقر مطلق و بیش از 30 میلیون نفر آنها زیر خط فقر نسبی به سر می برند. در رابطه با افزایش چشمگیر تکدی گری در سطح شهر آژانس ایران خبر از تهران می نویسد: در چند ماه اخیر تعداد زنان و کودکانی که برای دریافت کمک در کوچه و بازار از عابرین تقاضای کمک میکنند افزایش فوق العاده دردناکی داشته است ، زنانی که بعضاً از نحوه حرف زدن آنها به خوبی مشخص است که معتاد هستند و یا کودکان معلولی که بر سر چهارراهها گدایی میکنند یا کودکانی که به زور عمر آنها به ده سال میرسد و به جای تفریح در تابستان ، با سبدهای کوچکی به دست، ملتسمانه از عابران تقاضای خرید پفک و ... کرده و از این طریق، نان در می آورند. این همه درحالیست که ایران یکی از غنی ترین کشورهاست و در صورت داشتن سیاست های درست اقتصادی میتواند بدون حتی یک فقیر به سطح اقتصادی مطلوبی برسد ، درحالیکه با رانت خواری های کلان، سران مملکتی قطره ای از پول نفت به مردم فقیر نرسیده و استخوان مردم زیر بار فقر در حال خرد شدن است.

موضوع اعلام تحریم اقتصادی دولت اوپاما و کشورهای معظم سرمایه داری جهان بر ایران، بخش های صنعتی، کشاورزی، تولیدی و اقتصادی کشور را فلج کرده است. در خبر های این ماه آمده است ؛ تحریم بخش های صنعتی، کشاورزی، تولیدی و اقتصادی کشور را فلج کرده است. تحریم های گسترده وضعیت بنگاه های اقتصادی، مالی و تولیدی کشور را به شدت بحرانی کرده است. با وجود انکار دولت این روزها ابعاد و پیامدهای مختلف تحریم های جهانی علیه بخش های مختلف صنعتی، تجاری و اقتصادی و تولیدی کشور را در جامعه می توان به وضوح مشاهده کرد. طی سی سال گذشته قطع مراودات تجاری و بازرگانی با بزرگترین اقتصاد دنیا یعنی امریکا به طور طبیعی پیامدهای مهمی را بر وضعیت کشور به جا گذاشته است به جرات می توان گفت در اثر تحریم های جهانی، صنعت هوایی کشور، صنایع نفت و گاز و پتروشیمی، کشاورزی، نساجی، ریخته

گری، تولیدخودرو و... در همان وضعیت های ابتدایی قرار دارد. هرچند پیشرفت های اندکی صورت گرفته است اما اگر سیاست های متاثر از ایدئولوژی ارتجاعی آخوندها در مناسبات تجاری و اقتصادی و فنی و صنعتی کشور ورود پیدا نمی کرد شاید کشور از نظر صنایع یاد شده در دنیا به جایگاه و مقام درخوری می رسید. زیرا بیشتر کشورهای توسعه نیافته همزمان و حتی دیرتر از ایران در زمینه های تولید خودرو، صنعت نفت و گاز و پتروشیمی، نساجی و صنایع وابسته به فلزات وارد عمل شده اند اما امروز از ایران بسیار جلوتر افتاده و جزو کشورهای پیشرو در این زمینه محسوب می شوند. کشور کره جنوبی نمونه خوبی از این مساله است.

مسئله سوانح کاری، کارگران حین کار از قبیل ریزش تونل، آتش سوزی در محیط کارخانه و فرام نبودن امکانات لازم در محیط های کار، سطحی از اخبار این ماه را پوشش می دهد. مرگ یک کارگر در اثر ریزش تونل، کارگری بنام غلامرضا متولد میانه در اثر ریزش تونل جان خود را از دست داد. بنابه گفته کارگران از دو روز گذشته این تونل در حال احداث، واقع در جاده سنندج - مریوان که متعلق به سد نگل می باشد، شروع به ریزش کرده و کارگران به اصرار و تهدید به اخراج از طرف کارفرما مجبور به ادامه کار شده اند. نامبرده نیز که در بخش حفاری تونل مشغول به کار بوده در اثر ریزش دچار حادثه شده که منجر به مرگ وی شد. کشته شدن 4 کارگر در آتش سوزی پتروشیمی خارک و حوادثی از این نوع را در روز شمار ماه مرداد می یابیم

مسئله خشکسالی و نابودی دریاچه ها و تاثیرش بر زندگی کشاورزان و حاشیه نشینی آنان و اجبار آنان خاصه جوانان برای مهاجرت به شهرستان ها و استان های سراسر کشور و نابودی هزاران پرنده در سطح این دریاچه ها و تالاب ها خاصه در ارومیه و شکسالی در شهر کرمان بش از اخبار روز شمار مرداد 89 می باشند از جمله؛ خشک شدن دریاچه، نابودی هزاران فلامینگو در دریاچه ارومیه. در خبر ها آمده است؛ با تهی شدن دریاچه ارومیه از آرتیمیا و نرم تنان دیگر که غذای اصلی فلامینگوها محسوب می شود و همچنین نابودی زیستگاه این پرندگان، فلامینگوها دیگر جایی در این دریاچه ندارند.

به گزارش خبرگزاری محیط زیست ایران، دکتر جمشید منصوری با بیان این مطلب افزود: سه عامل در این مسئله مهم بوده است یکی سدسازی بر روی 12 دریاچه که آب هایشان به دریاچه ارومیه می ریخت و حالا با وجود این سد ها دیگر نمی ریزد. عامل دیگر خشک شدن دریاچه و از بین رفتن فلامینگوها، گرماسست و از همه مهمتر برداشت غیر مجاز آرتیمیا که دیگر وجود ندارند. وی ادامه داد: تا قبل از 10 سال پیش که هشدار ها برای دریاچه ارومیه آغاز شود به مدت 40 سال، سالانه 2000 الی 3000 فلامینگو حلقه گذاری می شد که با بعد از این همه مدت دیگر فلامینگویی که تخم گذاشته باشد وجود ندارد.

باید گفت که قسمت عمده محل تخم گذاری فلامینگوها در دریاچه ارومیه بوده است که با این مشکلات عملا دیگر فلامینگویی در این دریاچه وجود نخواهد داشت که اگر چنین مشکلی ادامه یابد یا فلامینگوها مسیر خود را تغییر می دهند و یا اینکه تعداد زیادی از آنها کشته خواهند شد. شایان ذکر است که افزایش شوری و پایین آمدن عمق آب، پیوستن جزایر به خشکی، از بین رفتن ذخیره غذایی، کاهش زادآوری و تخریب زیستگاههای پرندگان در دریاچه ارومیه، موجب کاهش تعداد پرندگان شده به طوری که اکنون از صد هزار فلامینگو مهاجر سالهای نه چندان دور، امروز به سختی می توان یک جفت از این گونه را یافت. خشکسالی 100 هزار روستایی را حاشیه نشین کرد. توسعه نامتناسب و بی ضابطه شهر کرمان در کنار خشکسالی و مهاجرت بی رویه به استان های بزرگ کشور و بی نقشه گی مسئولان دولتی از فجایع نکبت بار موجودی رژیم سرمایه داری ایران است.

در این مجموعه آنچه به نظرتان می رسد، گردآمده از منابع گوناگون از جمله: خبرگزاری های رسمی ایران (ایلنا - ایسنا - مهر، دنیای اقتصاد، سایت آفتاب، کلمه، مردمک و سایت سفیر...) و تشکل ها، نهادها و سایت های مستقل مانند: (کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری، سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، جمعی از فعالان کارگری ایران خودرو، کانون مدافعان حقوق کارگر، وبلاگ دانشجویان مدافع حقوق کارگر، کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری، آسمان دیلی نیوز، آژانس ایران خبر، خبرنامه امیرکبیر، خبرنامه مازندران، سایت میدان زنان، کانون صنفی معلمان تهران، کردستان میدیا، ساوالان سسی، سخام نیوز و غیره) در داخل

وهمینطور امکانات خبررسانی های خارج از کشور (تارنمای چشم انداز کارگری- سایت روشنگری -سایت پیام ،ویلاگ کارگری راه کارگوگیره ...) و خبرهای دریافتی به ایمیل آدرس هایم فراهم آمده و به نظرتان می رسد.

اضافه کنم ؛ لینک روز شمار کارگری دوره های پیش را نیز در پایان روز شمار کارگری همین شماره مرداد ماه 89 گذاشته ام تا علاقمندان در صورت نیاز به فعل و انفعالات مبارزات کارگران و زحمتکشان کشور و سایر جنبش های اجتماعی ، آنها را نیز در دسترس خود داشته باشند.

خوشحالی ام آنگاه افزون می گردد که فعالان کارگری ، مدافعان به حقوق کارگران و هر آنکس که روزشمار به دستش می رسد ، بتواند نکته نظر ها و انتقادات سازنده و موثر خود را بر سر این مجموعه کار با من در میان نهد . من بیش از هر چیز از این دریافت ها خرسند و خواهم آموخت .

با دوستی و رفاقت
امیرجوهری لنگرودی
دی ماه 1389

روز شمار کارگری مرداد ماه سال 1389

کارگران سد داریان اعتصاب کردند

بنا به گزارش کمیتهی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری آمده است ؛ کارگران شرکت "پاپاپ کوثر" که در سد داریان پایه مشغول به کار هستند در تاریخ ۱۳۸۹/۰۴/۲۸ دست به اعتصاب زده اند. ۵۰۰ نفر از کارگران شرکت پاپاپ کوثر که در این سد مشغول به کار هستند به دلیل عدم دریافت ۴ ماه حقوق خود از تاریخ ۱۳۸۹/۰۴/۲۸ دست به اعتصاب زده و تا تاریخ دریافت این خبر یعنی تا روز ۱۳۸۹/۰۴/۲۹ اعتصاب این کارگران همچنان ادامه داشته است . لازم به ذکر است که "سد داریان" در ۱۵ کیلومتری شهرستان پایه واقع شده است.

از سوی دیگر کمیتهی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری از اعتصاب کارگران سد زاوه سنج برای چندمین بار متوالی خبر داد. این کارگران در روزهای گذشته به دنبال پرداخت نشدن حقوق عقب افتاده در تاریخ ۱۳۸۹/۰۶/۱۴ دست به اعتصاب زدند و اعلام کردند که تا پرداخت نشدن حقوق خود به اعتصاب ادامه خواهند داد . متاسفانه حقوق این کارگران تا به امروز پرداخت نشده و این کارگران مجدداً از روز سه شنبه ۱۳۸۹/۰۴/۲۹ به دلیل پرداخت نشدن ۵ ماه از حقوق شان دست از کار کشیدند.

این کارگران برای احقاق حقوق خود با فشاری می کنند و اعلام کرده اند تا پرداخت نشدن حقوق به اعتصاب ادامه خواهند داد.

بیکاری در ترکمن صحرا همچنان معضل اصلی مردم است!

رحیم اجانلی

از مدت ها پیش به این سو یکی از نگرانی ها و مشغولیت ذهنی و اصلی اکثریت پدران و مادران ترکمن، آینده فرزندان و جگرگوشه هایشان است. از یکسو ازدهای اعتیاد دهانش را برای بلعیدن نوجوانان و جوانان گشوده و از سوی دیگر ناامنی آینده.

خیلی از این والدین تمام کوشش و توانایی هایشان را به کار می گیرند و حتی در خیلی از موارد با رفتن به زیربار قرض و بدهی با هدف تضمین آینده فرزندان شان آن ها را به دانشگاه می فرستند تا بلکه زندگی مطمئن تری داشته باشند. اما آنها بعد از آن همه خون دل خوردنها و مراقبت از جگر گوشه هایشان در برابر مجموعه معضلات و خطرات اجتماعی و دغدغه ادامه تحصیل فرزندان شان در مدارج عالی، تازه در می یابند که بعد از فارغ التحصیلی آنها اینهمه تلاش برای هیچ بوده است، یعنی نتیجه آن همه زحمت، جز بیکاری چیز دیگری نبوده است.

وضعیت فوق مصداق کل ایران است. اما شدت آن در همه جای کشور یکسان نیست. در مناطقی که تبعیض و اعمال نابرابری شدیدتر، عمیق تر و همه جانبه تر است، میزان بیکاری نیز در سطح بالاتری قرار دارد. ترکمن صحرا نیز یکی از این مناطق محروم است ، به طوری که به گفته استاندار گلستان ، ترکمن صحرا از نظر میزان اشتغال در بین سی استان کشور در رتبه 29 قرار دارد.

بعنوان نمونه در روستای قریبچیک شهر آق قالا، هر روز جوانانی را میتوان دید که با وجود داشتن مدارک تحصیلی مهندسی و کارشناسی در رشته های مختلف هر روز صبح راهی کارخانه های اطراف آق قالا میشوند بلکه شانس گرفتن کار روزمزدی کارگری در آن کارخانه ها را بیابند و یا در مراکز معین برای کار حامالی تجمع می کنند.

خبرگزاری مهر در گرگان از زبان سرپرست یک خانواده شش نفری که دو فرزند بیکار با مدرک تحصیلی کارشناسی

دارد، می نویسد: متأسفانه با 55 سال سن و داشتن دو فرزند بیکار، مجبور به کار هستم و فرزندان به رغم داشتن مدرک لیسانس بیکار و خانه نشین هستند.

بلای بیکاری گریبان همه جوانان ترکمن صحرا را گرفته است و نرخ بیکاری در این منطقه همچنان سیر صعودی دارد. به گزارش خیرگزاری یاد شده با گذشت بیش از چهار ماه از سال جدید، هر روز بر شمار بیکاران استان افزوده می شود و سر چهار راهها و خیابانهای مرکز و دیگر شهرهای استان، مملو از جوانان و جویندگان کار است.

مسئول این وضعیت کیست؟ مسئولان اجرایی و مقامات دولتی هر یک دیگری را مقصر میدانند. در بهترین حالت افرادی مثل نماینده مجلس از علی آباد کتول اعتراف می کند که: به مردم ظلم می کنیم و باید مشکلات فراروی اشتغال در منطقه برداشته شود.

مشکلات فراروی اشتغال در منطقه برای مسئولین امور ناشناخته نیست. حتی علل این مشکلات نیز روشن است. همه کارشناسان اقتصادی اذعان دارند که یکی از علل اصلی بالا بودن نرخ بیکاری در ایران بی توجهی دولت به طرح های کار آفرین است. گفته می شود توجه اساسی دولت به سرمایه گذاری در عرصه صنایعی نظیر نفت و پتروشیمی و... استوار است، اما انجام این پروژه ها نیز به درستی پیش نمی روند. نمونه بارز آن پروژه پتروشیمی در آق قالا است که 5 سال پیش شروع شده و تا امروز فقط چهار دیواری کارخانه پتروشیمی بالا آمده است. بنا به گزارش خیرگزاری مهر تاکنون 800 میلیارد ریال برای این پروژه هزینه شده است اما معلوم نیست این مبالغ کلان به کجا رفته و هیچکسی نیز پاسخگو نیست.

اقتصاد ایران که اساساً دولتی است نه تنها بخش خصوصی صنعتی و کشاورزی داخلی را حمایت نمی کند، بلکه برعکس از یک طرف با واگذاری اهرم های اصلی اقتصادی به سپاه و از طرف دیگر با باز گذاشتن دست سپاه در واردات کالا عملاً صنعت و کشاورزی داخلی را به سوی ورشکستگی سوق داده است. تنها در ظرف چند سال گذشته به گفته ارگان های حکومتی بیش از 1400 واحد خصوصی اعلام ورشکستگی نموده و فعالیت اقتصادی شان را تعطیل نموده اند. نتیجه آن که کارگران و کارمندان این شرکت ها به ارتش بیکاران کشور پیوسته اند.

ترکمن صحرا علاوه برداشتن زمین های پر برکت و حاصل خیز، یکی از مراکز مهم دامداری کشور است. دولت به جای حمایت از دامداران و دامداری در منطقه به انحای گوناگون کوشیده است که موانع دامی را از دست دامداران خارج ساخته و آنان را از پرورش دام باز دارد که جریان اوقی دپه یکی از نمونه های آن است.

مرغداران گنبد مجبورند که مواد خوراکی مرغ ها را به قیمت بازار آزاد تهیه نمایند اما مرغ را به نرخ تعیین شده دولت در بازار به فروش برسانند. این قانون ظاهراً به نفع مصرف کننده است. اما وجود چنین قوانینی از یک سو و واردات بی رویه مرغ از خارج که به قیمت بسیار کمتر از تولید داخلی به بازار عرضه میشود از سوی دیگر، موجب ناکارایی و سرانجام ورشکستگی مرغداران و اخراج و بیکاری کارگران این واحدهای اقتصادی می شود. چنین عملکردی در رابطه گندم، برنج و دیگر محصولات کشاورزی نیز عمل می کند. در یک کلام، قوانین نادرست اقتصادی از عوامل افزایش بیکاری در منطقه است.

رژیم جمهوری اسلامی که بخش غالب درآمد ملی کشور را از طریق فروش نفت و گاز تأمین میکند، بجای رشد و توسعه ملی و سرمایه گذاری در عرصه تولیدات داخلی، سیاست عمده خود را در کنار فروش نفت و گاز بر تجارت و واردات کالاهای خارجی استوار نموده و این امر که انحصار هر یک از آنها را «نیروهای خودی» از آیت الله ها گرفته تا آقا زاده ها و برخی افراد نزدیک به بیت رهبری همچون عسکراولادی ها بر عهده دارند، موجب گردیده که بسیاری از واحدهای تولیدی داخلی و محلی که توان رقابت با کالاهای وارداتی را که ارزانتر از کالاهای مشابه داخلی عرضه میکردند ندارند ورشکسته شده و به اردوی بیکاران کشور پیوندند. در حالیکه در همین منطقه ترکمنصحرا ظرفیتهای تولیدی عظیمی در بخش کشاورزی و دامداری و ماهیگیری و گردشگری و غیره وجود دارد که اگر ما دارای یک دولت ملی که منافع ملی کشور را مد نظر قرار میداد میبودیم، میتوانستیم نه تنها در امر تأمین نیازهای داخلی کشور و ایجاد اشتغال برای هزاران تن از جوانان کشور، بلکه با تولید کالاهای با کیفیت به رقابت با دیگر کشورها نیز برخیزیم.

متأسفانه همانگونه که اشاره گردید، بخاطر همین سیاستهای اقتصادی نابخردانه و ندانم کاریهای رژیم جمهوری اسلامی و اصل را بر تجارت و واردات کالاهای خارجی قرار دادن است که مناطقی همچون ترکمنصحرا روز بروز توان کیفی و تولیدی خود را از دست داده و پنبه ترکمنصحراپی که زمانی بعنوان طلای سفید مشهوریت داشت به انقراض و نابودی کشیده شود. این امکانات بالفعل و بالقوه در مناطق مختلف کشور میتوانند دوباره بازسازی گردیده و زمینه های عظیم شغلی برای خیل بیکاران منطقه ایجاد نمایند، بشرطی که ما دارای دولتی باشیم که عقلانیت و آینده نگری رشد تولید ملی و داخلی را به نفع توده های محروم جامعه در اتخاذ سیاستهای خود غالب نماید.

turkmensahramedia.net.www

سیزده عضو هیئت علمی دانشگاه الزهرا اخراج شدند

رئیس دانشگاه الزهرا (س) از تصمیم گیری برای اخراج ۱۳ عضو هیئت علمی این دانشگاه خبر داد و گفت: آن دسته از اعضای هیئت علمی نیز که در سنوات طولانی تدریس همچنان استادیار باقی مانده نیز اخراج می شوند. اخیراً دانشگاه تحت عناوین مختلف از جمله رکود علمی و بازنشستگی زودرس شماری از اساتید معترض و منتقد را از کار برکنار کردند.

خبرگزاری حکومتی مهر در این باره می نویسد: محبوبه مباشری با بیان این خبر گفت: چهارشنبه ۳۰ تیر ماه در جلسه کمیته جذب اعضای هیئت علمی دانشگاه الزهرا موضوع چند عضو هیئت علمی دانشگاه الزهرا که نتوانسته اند ظرف پنج سال دوره پیمانی خود را به رسمی آزمایشی تبدیل کنند مطرح و مقرر شد قرارداد آنها با دانشگاه لغو شود. البته هر کدام از این افراد اعتراض داشته باشند می توانند اعتراض خود را مطرح کنند. اعتراض آنها به کمیته ای ارجاع می شود و این کمیته رکود علمی آنها را بررسی و نتیجه را به هیئت ممیزه دانشگاه اعلام و هیئت ممیزه درباره صدور حکم اخراج تصمیم گیری می کند.

رئیس دانشگاه الزهرا (س) افزود: آن دسته از اعضای هیئت علمی نیز که ظرف سنوات طولانی تدریس همچنان

استادیار باقی مانده و نتوانسته اند ترفیع پایه بگیرند نیز اخراج می شوند. البته تا مدت سه سال به آنها فرصت داده می شود اما پس از سه سال در صورتی که نتوانند رکود را جبران کنند حکم رکود علمی برای آنها صادر می شود و موضوعشان به کمیته بررسی رکود علمی ارجاع و بررسیهای کمیته به هیئت ممیزه دانشگاه اعلام می شود. مباحثی از صدور احکام اخراج هفت عضو هیئت علمی دانشگاه الزهرا به دلیل عدم موفقیت آنها جهت تبدیل وضعیت از حالت پیمانی به رسمی آزمایشی خبر داد گفت: رکود علمی ۶ عضو هیئت علمی دیگر دانشگاه الزهرا نیز شناسایی شده است که وضعیت آنها در کمیته مربوطه بررسی می شود و در صورتی که رکود علمی آنها به طور قطعی در هیئت ممیزه تشخیص داده شد حکم اخراجشان صادر می شود. وی در تشریح دلایل اخراج این ۶ عضو هیئت علمی به دلایلی نظیر عدم توانایی در گرفتن پایه ترفیع بموقع یا عدم موفقیتشان در تبدیل وضعیت از حالت پیمانی به رسمی آزمایشی اشاره کرد.

صنایع مخابرات حقوق کارگران را نمی پردازد

کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران (ITI) می گویند: از حدود چهار ماه پیش تاکنون دیگر نه کارفرما و نه مسوولان استانی به آنها هیچ وجهی بابت مطالبت معوقه پرداخت نکرده اند. خبرگزاری حکومتی ایلنا، یکی از کارگران این کارخانه گفت: حدود چهار ماه پیش نزدیک به ۳۰۰ هزار تومان از ۱۴ ماه مطالبات معوقه خود را دریافت کردیم و این آخرین مرتبه ای بود مسوولان به وعده خود مبنی بر پرداخت بخشی از مطالبات کارگران عمل کردند. وی افزود: حدود سه هفته پیش نیز کارگران دوباره در اعتراض به وضع موجود تحصن کردند و قرار شد تا ظرف یک هفته جدا به هر کارگر ۳۰۰ هزار تومان پرداخت شود که هنوز این وعده محقق نشده است. سرگردانی کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران درحالی است که دولت در جریان سفرهای دوم و سوم به استان فارس در مجموع با پرداخت ۲۰ میلیارد تومان تسهیلات به این کارخانه موافقت کرد و همچنین به وزارتخانه های کار، صنایع، ارتباطات و دفاع ماموریت داد تا به وضع این کارخانه رسیدگی کنند. کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران نزدیک به ۷۰۰ کارگر دارد که در پی خصوصی سازی های سالهای ابتدایی دهه ۸۰ دچار مشکل شد. به گفته کارگران فعالیت در این کارخانه متوقف است اما کارگران از طریق انجام مشاغل کاذب چون فروشی و مسافركشی ۷ درصد حق بیمه خود را به سازمان تامین اجتماعی پرداخت می کنند.

کارفرما نمی تواند کارگری را به تخلیه خانه سازمانی وادار کند

خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ اول مرداد آمده است: در چند روز گذشته فعالان کارگری در سندیکا ی نیشکر هفت تپه گفته اند که کارفرما پس از اخراج یکی از فعالان کارگری ساکن درخانه های سازمانی این شرکت او را به تخلیه مکلف کرده اند. درحالی که کارگران نیشکر هفت تپه از تلاش های کارفرما برای وادار کردن فعالان کارگری به تخلیه خانه های سازمانی خیر می دهند یک فعال کارگری می گوید هیچ کارفرمایی نمی تواند در خارج از قانون موجود مستاجر کارگری را به تخلیه خانه سازمانی وادار کند. حسن صادقی درگفت وگو با خبرنگار ایلنا گفت: واگذاری خانه های سازمانی به کارگران در قالب قانون موجود مستاجر انجام میشود و هیچ کارفرمایی نمی تواند اخراج کارگر را بهانه ای برای تخلیه ملک مورد اجاره قرار دهد. در چند روز گذشته فعالان کارگری در سندیکا ی نیشکر هفت تپه گفته اند که کارفرما پس از اخراج یکی از فعالان کارگری ساکن درخانه های سازمانی این شرکت او را به تخلیه مکلف کرده اند.

آغاز انتقال کارکنان دولت از تهران

هیات وزیران جمهوری اسلامی هرگونه استخدام و ایجاد سازمان و پست جدید در تهران را ممنوع اعلام کرد. طبق این تصمیم، دستگاه های اجرایی کشور باید نیروهای داوطلب را حداکثر تا پایان مرداد به شهرهای دیگر منتقل کنند. محمود احمدی نژاد در جلسه هیات دولت در ۲۱ تیرماه، دستگاه های اجرایی را در راستای انتقال کارکنان دولت از تهران به همکاری هرچه بیشتر با معاونت توسعه و نیروی انسانی فراخوانده است. ایلنا با اعلام این خبر، از تصمیم هیات وزیران به ممنوعیت هرگونه استخدام آتی در تهران گزارش داده است. هیات دولت در این جلسه دستگاه های اجرایی مستقر در تهران را موظف کرده که اولویت های آیین نامه دورکاری را بررسی کنند و نتیجه را به اطلاع معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رییس جمهور برسانند. به نقل از ایلنا، قرار شده دستگاه های اجرایی، شرکت های دولتی خود را طبق فهرست مصوب کارگروه انتقال، تا پایان مرداد ماه از تهران منتقل کنند. هیات دولت همچنین مقرر کرده که بانک مرکزی، انتقال حساب های مالی کارکنان مشمول انتقال را برعهده گیرد. هیات دولت در اسفند ماه سال ۸۸ با ابلاغ "آیین نامه تسهیلات به کارکنان متقاضی انتقال از تهران"، مشوق های زیادی به داوطلبان پیشنهاد کرده بود. این بسته تشویقی به داوطلبان خروج از تهران، وعده هدیه ای معادل یک ماه حقوق و مزایا، اضافه حقوق تا سقف ۵۰ درصد، وام بانکی بدون سپرده گذاری و نوبت، هدیه ازدواج و استفاده رایگان از امکانات ورزشی سازمان تربیت را می داد. معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رییس جمهور در اردیبهشت سال ۸۹، ضمن راه اندازی سایتی به نام "انتقال"، فهرستی از ۱۶۳ شرکت و سازمان دولتی ملزم به ترک تهران را نیز منتشر کرد. طبق تصمیم نمایندگان ویژه رییس جمهور در کارگروه انتقال کارکنان دولت از تهران، ۳ وزارتخانه مکلف به کاهش

جمعیت دانشگاهی تهران و پراکندن آن در سایر شهرستانها شدند. به وزارت علوم، بهداشت و درمان و آموزش و پرورش وظیفه داده شد که امکان کاهش دانشجویان در تهران و پذیرش آنان در شهرهای دیگر را بررسی کنند. وزارت دفاع نیز موظف به انتقال پاسگاهها و سایر اماکن نیروهای مسلح به خارج از حریم تهران شدند. دولت دهم تصمیم خود را به سیاست تمرکززدایی نسبت می‌دهد اما منتقدان آن عقیده دارند که این اقدامها تلاشی است برای پراکنده کردن نیروهای معترض و مخالفی که در یکسال گذشته، کلان‌شهر تهران را کانون اعتراض‌های مدنی خود ساخته‌اند.

بازنشستگان خواستار افزایش واقعی حقوق خود هستند

خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ اول مرداد آمده است: از نمایندگان مجلس می‌خواهیم که درباره حضور نداشتن نماینده کارگران در شورای عالی سازمان و تزییع حقوق کارگران در این خصوص اقدام جدی کنند. بازنشستگان تامین اجتماعی خواستار افزایش حقوق خود با توجه به نرخ واقعی تورم و مشکلاتشان هستند. به گزارش ایلنا، حسین طاهرزاده دبیر اجرایی خانه کارگر استان سمنان در تجمع کارگران و بازنشستگان شهرستان سمنان و مهدیشهر مقابل دفتر نماینده مجلس خاطرنشان کرد: بازنشستگان تامین اجتماعی خواستار افزایش 15 درصدی حقوق خود طبق مصوبه شورای عالی کار و اجرای نظام هماهنگ حقوق بازنشستگان هستند. وی افزود: امسال دولت برای افزایش حقوق بازنشستگان به دلیل اینکه سایر بازنشستگان 6 درصد افزایش داشته‌اند بازنشستگان تامین اجتماعی را نیز به همین میزان افزایش داده است اما آیا این عدالت است؟ طاهرزاده ادامه داد: مجلس در بودجه سال گذشته افزایش حقوق بازنشستگان را به مبلغ 2500 میلیارد تومان در نظر گرفته بود ولی این افزایش صورت نپذیرفت ولی حقوق بازنشستگان کشوری و لشگری بر مبنای نظام هماهنگ افزایش یافت.

دبیر اجرایی خانه کارگر در این تجمع همچنین از پیشنهاد دریافت فرانشیز 50 درصدی از بیماران در درمانگاهها و بیمارستان‌های وابسته سازمان تامین اجتماعی در بیمارستان‌ها و درمانگاه‌های ملکی (زیر نظر تامین اجتماعی) خبر داد و گفت: این مصوبه خلاف قانون است.

طاهرزاده تاکید کرد: نمایندگان مجلس و دولت بدانند اگر مسوولین تامین اجتماعی اقدامی برای لغو این مصوبه نکنند کارگران به گونه‌ای دیگر اقدام خواهند کرد.

وی در ادامه افزود: ما از نمایندگان مجلس می‌خواهیم که در مورد حضور نداشتن نماینده کارگران در شورای عالی سازمان و تزییع حقوق کارگران در این خصوص اقدام جدی کنند.

لازم به ذکر است تجمع کارگران و بازنشستگان شهرستانهای سمنان و مهدیشهر مقابل دفتر نماینده مجلس شورای اسلامی با سکوت و حمل پارچه نوشته‌های مرتبط با مشکلات کارگران و بازنشستگان صورت گرفت .

منطقه ای در جنوب تهران به دلیل شدت آلودگی آب، «منطقه سیاه» اعلام شد

همزمان با انتشار گزارش‌هایی در باره وجود نیترات در آب آشامیدنی تهران، منطقه «یافت‌آباد»، در جنوب تهران به دلیل بالا بودن میزان نیترات در آب به عنوان «منطقه سیاه» اعلام شده است. به گزارش خبرگزاری فارس به دنبال نشست سه ساعته اعضای کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی با مسئولان وزارتخانه‌های بهداشت و نیرو، منطقه «یافت‌آباد»، واقع در جنوب تهران به دلیل بالا بودن میزان نیترات در آب آشامیدنی به عنوان «منطقه سیاه» اعلام شد. بر اساس این گزارش این تصمیم در حالی اتخاذ شده است که پیشتر و به دنبال انتشار گزارش‌هایی درباره آلوده بودن آب تهران به نیترات، استانداری تهران و مسئولان وزارت نیرو منکر هر گونه آلودگی آب تهران می‌شدند. مخر کمیسیون بهداشت و درمان مجلس با اشاره به آلودگی آب منطقه یافت‌آباد تهران گفت: وزارت نیرو موظف است ظرف یک هفته آب این منطقه را به حالت طبیعی درآورد و طی این مدت آب آشامیدنی به صورت بطری‌شده و رایگان در اختیار اهالی آن قرار می‌گیرد.

حسین تأمین‌ی لیچایی در گفت‌وگو با فارس، با اشاره به حضور مسئولان وزارت بهداشت و نیرو برای بررسی مسئله آلودگی آب تهران در کمیسیون بهداشت و درمان مجلس اظهار داشت: بین وزارت بهداشت و نیرو اختلافی در خصوص آلودگی آب تهران وجود داشت که وزیر بهداشت آلودگی آب برخی مناطق تهران را اعلام کرده بود و از مادران باردار و کودکان خواسته بود که از آب بسته‌بندی استفاده کنند از طرف دیگر وزارت نیرو بالا بودن نیترات آب این مناطق را تکذیب کرد.

وی افزود: امروز مسئولان آب وزارت نیرو و وزارت بهداشت توضیحاتی به کمیسیون بهداشت و درمان مجلس دادند و نتیجه این شد که آب شهر تهران سالم است و مشکلی ندارد. اما قسمتی از آب جنوب تهران در منطقه یافت‌آباد نیترات بالاتر از حد استاندارد دارد و گروهی از کمیسیون بهداشت، وزارت بهداشت و وزارت نیرو برای بررسی مجدد وضعیت آب تهران تعیین شده‌اند.

درگیری و اعتراضات مردم بر سر کمبود بنزین

آسمان دیلی نیوز - درپمپ بنزین های کارگر جنوبی ، تهران نو و اطراف تجریش ، کم شدن سوخت مصرفی خودروها ، همچنین بالا بودن قیمت سوخت بازار آزاد لیتری ۴۲۰ تومان و وجود صف های طولانی بنزین در برخی مناطق ، باعث اعتراضات مردم درپمپ بنزین ها شده ، درچند مورد نیز سبب زدوخورد مردم با کارکنان پمپ بنزین ها شده است .

یک خبر از آب و برق رشت

فعالان ضد سرمایه داری گیلان در تاریخ اول مرداد خبر می دهند : حدود 30 نفر از کارگران نگهبان آب و برق منطقه ای رشت که به شکل شرکتی دارای قرارداد هستند 4 ماه است که حقوق و دستمزد دریافت نکرده اند. شرکت واسطه از ابتدای سال جاری اقدامی در جهت تجدید قرارداد این کارگران نگهبان انجام نداده است. بهانه شرکت نداشتن بودجه است. این کارگران نگهبان بیشتر در اداره آب و برق رشت و جاده سنگر و همچنین در انبار شرکت واقع در حدود 5 کیلومتری جاده رشت - تهران مشغول به کار هستند. کارگران بارها اعتراض کرده اند اما تا کنون هیچ جوابی دریافت نکرده اند.

دو گزارش از کارخانه های گیلان

شرکت دخانیات رشت

فعالان ضد سرمایه داری گیلان در تاریخ اول مرداد گزارش می دهند : این کارخانه دارای حدود 2000 کارگر است که 1200 نفر از کارگران دراستخدام کارخانه و حدود 800 نفر دیگر شرکتی و به صورت قراردادی مشغول به کار هستند. کارخانه در 3 کیلومتر جاده رشت - فومن در منطقه ولکس واقع است. مدیر عامل کارخانه فردی به نام مقدادی است. کارخانه دارای سرویس ایاب و ذهاب است. از نکات جالب در مورد این کارخانه این است که مدیران حق آوردن ماشین به داخل پارکینگ کارخانه را دارند اما کارگران از چنین حقی محرومند و باید ماشین هایشان را در خارج از محوطه کارخانه در کوچه و خیابان پارک کنند که همیشه در این مورد احتمال به سرقت رفتن اتومبیل هایشان وجود دارد. کارخانه دارای انباری در محله پیپی رشت است که در گذشته محل خشک کردن توتون بود که پس از اعتراض اهالی محل تبدیل به انبار شد. بیشتر کارگران به علت تنفس غبار توتون دچار بیماری ریوی هستند و حتی در صورت بازنشستگی عمر زیادی نخواهند کرد.

اتحادیه کارگران پست کانادا: سکینه محمدی آشتیانی را آزاد کنید!

آقایان عزیز،
من این نامه را از طرف ۵۴۰۰۰ عضو اتحادیه کارگران پست کانادا مینویسم که از دولت شما بخواهم فوری و بدون قید و شرط خانم سکینه محمدی آشتیانی را آزاد کنید.
ما از شما میخواهیم که به بکارگیری مجازات سنگسار پایان دهید و نسبت به قضاوت ناعادلانه در مورد پرونده سکینه محمدی آشتیانی تجدید نظر کنید. این نقض غیرقابل قبول حقوق انسانی خانم سکینه محمدی آشتیانی است، و نشان دهنده نگاه فرودستانه به زنان است.
ما از شما درخواست میکنیم که از حرمت و عدالت با آزاد کردن خانم سکینه محمدی آشتیانی پشتیبانی کنید.
با احترام،
دنیس لیمیلین،
رئیس کشوری
اتحادیه کارگران پست کانادا
رونوشت: لین بو، کمیته کشوری زنان اتحادیه کارگران پست کانادا
ترجمه و تکثیر از اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران

رهبران کارگران اتوبوسرانی تهران را فوراً آزاد کنید! تمام فعالین کارگری زندانی را آزاد کنید!

ما بدینوسیله خواهان آزادی فوری تمامی نمایندگان و اعضای سندیکای کارگران اتوبوسرانی تهران و حومه و تمامی فعالین کارگری دیگری که در زندانهای مختلف در ایران محبوس هستند میباشیم.
ما همچنین بشدت ربودن و شکنجه عروس آقای منصور اسانلو را محکوم میکنیم. در نتیجه این عمل وحشت آور نسبت به خانم زویا صمدی که باردار بودند جنین ایشان سقط میشود.
چهار رهبر و نماینده منتخب سندیکای واحد در زندان به سر می برند. منصور اسانلو، رئیس هیئت مدیره (از سال ۲۰۰۷ برای یک حکم ۵ ساله در زندان است)، ابراهیم مددی، نایب رئیس سندیکا (از سال ۲۰۰۷ در حال گذراندن حکم ۳ سال و نیم زندان است)، سعید تریان، مسئول روابط عمومی سندیکا (در تاریخ ۹ جون ۲۰۱۰ دستگیر و زندانی شده است)، رضا شهابی، خزانه دار سندیکا (در ۱۲ جون ۲۰۱۰ دستگیر شده است).
آقای اسانلو مورد اذیت و آزار و تهدید به اتهامات جدید توسط مقامات زندان قرار گرفته است. با وجود در زندان بودن، آقای اسانلو اخیراً مورد بازجویی قرار گرفته و متهم به ارتباط با گروههای اپوزیسیون و اهانت به رهبران جمهوری اسلامی شده است. این اتهامات را اسانلو رد کرده است.
علاوه بر این، تعداد زیادی فعالین کارگری در زندان هستند و یا مورد اذیت و آزار قرار دارند. اسد مولودزاده، بهنام علیزاده، مهدی فراهی شاندیز، علیرضا اخوان و پژمان رحیمی، همگی فعالین کارگری هستند و در هفته های اخیر یا دستگیر و زندانی شده اند و یا مورد اتهام قرار گرفته اند.
ما خواهان آزادی فوری و بیقید و شرط تمامی این فعالین کارگری هستیم. ما این دور جدید حملات علیه اتحادیه کارگران اتوبوسرانی تهران و حومه و تداوم حملات شرم آور علیه حقوق کارگری و انسانی در ایران را محکوم میکنیم.
مرکز مشاوره کارگران- وک مان
اتحادیه کارگران عرب و یهود
ترجمه و تکثیر از اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران

کارخانه اشی مشی

فعالان ضد سرمایه داری گیلان در تاریخ اول مرداد گزارش می دهند: این کارخانه در شهر صنعتی رشت واقع است. کارخانه متعلق به بخش خصوصی مالک و کارفرمای ضدکارگر آن فردی به نام "محبوبی" است. در بخش تولید و بسته بندی کارخانه 2000 کارگر فعال هستند. در بخش توزیع نیز حدود 60 کارگر کار می کنند. کارخانه در 3 شیفت کاری مشغو تولید است. کارخانه دارای 130 شعبه توزیع در استان گیلان و شهرستان های ایران است. کارخانه دارای سرویس ایاب و ذهاب است و تمام کارگران قراردادی هستند. محصولات کارخانه پفک و نوشابه و آب معدنی است و اخیراً به تولید آبجوی اسلامی بدون الکل به نام "بیت مالت" تحت لیسانس آلمان پرداخته است. لازم به ذکر است که دختر "محبوبی" مالک کارخانه در آلمان دارای کارخانه آبجوسازی با الکل به نام "بیت مالت" است. محبوبی در ضمن مالک کارخانه پنجره های دوجداره در مسیر جاده رشت - تهران و همچنین مالک یک شرکت تولید مواد غذایی در مسیر جاده رشت - خمام است. قابل ذکر است که تعدادی از کارگران کارخانه ورشکسته دیده بانی دقیق به کارخانه پنجره دو جداره منتقل شدند.

رئیس مجمع نمایندگان کارگری: فرانشیز یعنی گرفتن پول اضافی

خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ اول مرداد آمده است: به گفته رئیس مجمع نمایندگان کارگری، دریافت فرانشیز 50 درصدی از بیمه شدگان تامین اجتماعی با روح قانون اساسی و قانون تامین اجتماعی هیچ سازگاری ندارد. هوشنگ حاجتی در گفت و گو با خبرنگار گروه کارگری ایلنا، گفت: جامعه کارگری ایران به هیچ وجه موافق با پرداخت هزینه اضافی درمانی نیست. وی افزود: با توجه به اینکه در قانون اساسی برخورداری از حق درمان از جمله حقوقی است که دولت باید آن را به طور رایگان تامین کند؛ گفت: چگونه می توان در مراکز درمانی متعلق به سازمان تامین اجتماعی از بیمه شدگان بابت خدمات درمانی پول مطالبه کرد. وی یادآور شد: برخلاف ظاهر، خدمات درمانی مراکز ملکی رایگان نیست و بیمه شدگان از قبل با پرداخت حق بیمه های ماهانه خود هزینه تاسیس و نگهداری این مراکز را پرداخت کرده اند و بنابراین نباید از آنها هزینه اضافی مطالبه کرد. به گفته رئیس مجمع نمایندگان کارگری دریافت فرانشیز از بیمه شدگان در حالی مطرح است که کارگران شاغل و بازنشسته به دلیل پایین بودن سطح دریافتی خود با مشکلات مالی روبرو هستند. وی گفت: چنین اقداماتی باعث کاهش شاخص های بهداشتی و سلامتی در میان کارگران خواهد شد. پایان پیام

تجمع کارکنان مخابرات استان کرمانشاه در مقابل استانداری

آسمان دیلی نیوز - جمعی از کارکنان مرکز اطلاعات تلفن ۱۱۸ شرکت مخابرات کرمانشاه پیش از ظهر امروز در اعتراض به کاهش حقوق و دستمزدهای خود در مقابل استانداری کرمانشاه تجمع کردند. به گزارش خبرگزاری ایلنا، این عده که ابتدا در ساعات اولیه صبح در خیابان مصوری (محل اداره کل و مراکز مخابراتی) تجمع کردند، سپس با حضور مقابل درب ورودی استانداری خواهان رسیدگی به وضعیت نامعلوم خود شدند. یکی از این افراد که از ترس اخراج شدن حاضر به افشای نامش نشد، گفت: هیچ یک از ما امنیت شغلی نداریم و هر روز به بهانه های اضافه کار و حقوق ما کاهش می یابد و اخیراً هم که اعلام کرده اند حقوق ما از این ماه نصف خواهد شد و هرکس می خواهد بماند، هرکس نمی خواهد برود. آقای «م» نیز گفت: سال گذشته بیش از ۱۴۰ نفر از کارکنان مخابرات رفتند و امسال هم به ما نمی گویند بروید اما فشارها آنقدر زیاد است که مجبور شویم ترک کار کنیم تا حقوق و سوابقمان از بین برود. وی افزود: ضمناً بعد از ما نوبت به شرکتی ها می رسد و همه آنان بر اساس ساعت کار، کار خواهند کرد، یعنی کسی که تا به حال روزانه شش ساعت کار می کرده و مثلاً ۳۰۰ هزار تومان یا ۲۵۰ هزار تومان حقوق می گرفته از ابتدای مرداد ماه باید صد ساعت کار کند و ساعتی هم حقوق بگیرد و این برای کاری تخصصی مانند مخابرات و فعالیت های آن غیر فنی و غیر معقول است. این کارمند مخابرات افزود: مسئولان مخابرات هیچ توجیه مناسبی برای این کار ندارند و افرادی داریم که بالغ بر ۱۰ تا ۱۵ سال است، با همه ناملایمات و کم مهری های مخابرات و شرکت های پیمانکار ساخته و الان صاحب زن و فرزند است، چگونه می تواند با ماهی ۱۲۰ تا ۱۵۰ هزار تومان امرار معاش کند. یکی دیگر از کارکنان زن مرکز ۱۱۸ نیز گفت: ما قریب به صد نفر هستیم که در ۱۱۸ کار می کنیم و فشار کار، بار روانی، عدم دریافت اضافه کار و مسائل مختلف را تاکنون تحمل کرده ایم اما انصاف نیست الان بعد از ۱۰ سال ما را نصف کنند و بگویند می خواهید بخوانید، نمی خواهید بروید بیرون ... این اوج توهین به حقوق کارکنان در یک شرکت است.

اتحادیه کارگران پست کانادا: سکینه محمدی آشتیانی را آزاد کنید!

آقایان عزیز،
من این نامه را از طرف ۵۴۰۰۰ عضو اتحادیه کارگران پست کانادا مینویسم که از دولت شما بخواهم فوری و بدون قید و شرط خانم سکینه محمدی آشتیانی را آزاد کنید.
ما از شما می خواهیم که به بکارگیری مجازات سنگسار پایان دهید و نسبت به قضاوت ناعادلانه در مورد پرونده سکینه محمدی آشتیانی تجدید نظر کنید. این نقض غیرقابل قبول حقوق انسانی خانم سکینه محمدی آشتیانی است، و

نشان دهنده نگاه فرودستانه به زنان است.
ما از شما درخواست میکنیم که از حرمت و عدالت با آزاد کردن خانم سکینه محمدی آشتیانی پشتیبانی کنید.
با احترام،

دنيس ليميلين،

رئيس كشوري

اتحاديه كارگران پست كانادا

رونوشت: لين بو، كميته كشوري زنان اتحاديه كارگران پست كانادا

ترجمه و تكميل از اتحاد بين المللي در حمايت از كارگران در ايران

info@workers-iran.org

اتحاديه كارگران عرب و يهود

رهبران كارگران اتوبوسراني تهران را فورا آزاد كنيد!

تمام فعالين كارگري زنداني را آزاد كنيد!

ما بدینوسیله خواهان آزادی فوری تمامی نمایندگان و اعضای سندیکای کارگران اتوبوسرانی تهران و حومه و تمامی فعالین کارگری دیگری که در زندانهای مختلف در ایران محبوس هستند میباشیم.

ما همچنین بشدت ربودن و شکنجه عروس آقای منصور اسانلو را محکوم میکنیم. در نتیجه این عمل وحشت آور نسبت به خانم زویا صمدی که باردار بودند جنین ایشان سقط میشود.

چهار رهبر و نماینده منتخب سندیکای واحد در زندان به سر می برند. منصور اسانلو، رئیس هیئت مدیره (از سال ۲۰۰۷

برای یک حکم ۵ ساله در زندان است)، ابراهیم مددی، نایب رئیس سندیکا (از سال ۲۰۰۷ در حال گذراندن حکم ۳

سال و نیم زندان است)، سعید تریان، مسئول روابط عمومی سندیکا (در تاریخ ۹ جون ۲۰۱۰ دستگیر و زندانی شده

است)، رضا شهابی، خزانه دار سندیکا (در ۱۲ جون ۲۰۱۰ دستگیر شده است).

آقای اسانلو مورد اذیت و آزار و تهدید به اتهامات جدید توسط مقامات زندان قرار گرفته است. با وجود در زندان بودن،

آقای اسانلو اخیرا مورد بازجویی قرار گرفته و متهم به ارتباط با گروههای اپوزیسیون و اهانت به رهبران جمهوری

اسلامی شده است. این اتهامات را اسانلو رد کرده است.

علاوه بر این، تعداد زیادی فعالین کارگری در زندان هستند و یا مورد اذیت و آزار قرار دارند. اسد مولودزاده، بهنام

علیزاده، مهدی فراهی شانديز، علیرضا اخوان و پژمان رحيمي، همگی فعالین کارگری هستند و در هفته های اخیر یا

دستگیر و زندانی شده اند و یا مورد اتهام قرار گرفته اند.

ما خواهان آزادی فوری و بیقید و شرط تمامی این فعالین کارگری هستیم. ما این دور جدید حملات علیه اتحادیه

کارگران اتوبوسرانی تهران و حومه و تداوم حملات شرم آور علیه حقوق کارگری و انسانی در ایران را محکوم میکنیم.

مرکز مشاوره کارگران- وک مان

WAC Maan

اتحاديه كارگران عرب و يهود

Trade Union of Arab and Jewish workers

<http://www.wac-maan.org.il/en/home>

ترجمه و تكميل از اتحاد بين المللي در حمايت از كارگران در ايران

info@workers-iran.org

اقدام یکپارچه و بی نظیر کارگران سازمانه مدیران دولتی را عقب نشاند

آسمان دیلی نیوز - کارگران اخراجی شرکت سازمانه پاکدشت از صبح چهارشنبه سی ام تیر حوالی ساعت هشت

صبح طبق قرار قبلی در محل این کارخانه حاضر شدند. آنها که تعدادشان حدود ۲۰۰ نفر بود خواهان بازگشت بی قید

و شرط به کار و همچنین دریافت مطالبات خود شدند. اما با جواب سربلای مدیریت این شرکت روبرو شدند.

این مدیران که از دار و دسته احمدی نژاد هستند نه تنها به درخواست ها و مطالبات کارگران رسیدگی نمی کنند، بلکه

بصورت باندهای مافیایی حقوق و دارائی های کارخانه و کارگران را به یغما برده اند . هر کدام از این کارگران معترض بین

۱۵ تا ۲۰ میلیون تومان از شرکت طلب دارند که تماما حقوق معوقه آنهاست.

با شروع این تجمع اعتراضی در داخل کارخانه ، سپاه ، اطلاعات ، نیروی انتظامی به کارخانه گسیل شدند و درحمايت

ازغارتگران قصد داشتند کارگران رامتقاعد کنند کوتاه آمده و تجمع خود را پایان بدهند اما کارگران ایستادگی کردند و تا

ساعت ۱۱ به تجمع خود ادامه دادند . در این میان مدیریت کارخانه که به پشت گرمی سپاه و اطلاعات و سایر

همردیف هایشان در پست های دولتی به چپاول و یغمای حقوق کارگران مشغول هستند محل را ترک کردند . اما آنچه

در این حرکت کارگری چشمگیری و جدید بود تصمیم کارگران برای به دست آوردن مطالبات شان بود . به این ترتیب که

کارگران اعلام کردند در صورتی که حقوق و مطالبات عقب افتاده شان داده نشود، از روزشنبه ، ۳ مردادماه ، کارخانه را

از طریق روزنامه ها به مزایده میگذارند و اگر تا یک هفته کسی کارخانه را نخرید ، خود کارگران بصورت جمعی کارخانه را به

مبلغ ۱۰۰ میلیون تومان میخرند و خودشان صاحب کارخانه میشوند. دولت هم باید باقی مطالبات آنها را بدهد.

اعضای شورای تأمین استان هم که وضعیت را به این صورت می دیدند مستمر در حال رفت و آمد بودند و درهراس از

ایستادگی کارگران، با درماندگی نمی دانستند چکار کنند.

صحنه آخر این حرکت شجاعانه کارگران با پیروزی این زحمت کشان مقاوم به پایان رسید.

به این ترتیب معاون فرمانداری از طرف رئیس دادگستری و فرماندارامور شد که یک میلیارد وام دریافت کرده و حقوق

کارگران را بپردازند و از طرف کارگران نیز چند نفر نماینده شدند که برای مزایده معدنهای کارخانه اقدام کنند.

رئیس دادگستری وعده داد که پیگیری خواهد کرد که حقوق کارگران طی ۱۰ روز آینده پرداخت گردد. کارگران که به تجربه در این سالیان می دانند با وجود این وعده ها نباید از تلاش و اقدامات خودشان کم کنند اعلام کردند نمایندگان کارگران از شنبه دوم مرداد دنبال کارشناس میروند تا برای قیمت گذاری اقدام کند. نمایندگان کارگران اظهار داشتند که میدانند که این دولت مساله ای از آنها حل نمیکند و دروغ میگویند و فقط وقت میخرند. آنها افزودند که ما نیز تا آخرین توانمان پیگیر هستیم که حق و حقوق خود را از این ظالمان بگیریم. کارگران شریف این کارخانه که طی چند ماه گذشته سختی های بسیاری را تحمل کردند امروز با ایستادگی و یکپارچگی خود به پیروزی مبارک و شیرینی دست یافتند. هر چند که نباید ساده به موضوع نگرست ولی همین میزان وادار کردن دستگاه قضایی و مدیران به عقب نشینی و تن دادن به خواست های کارگران نتیجه و محصولی است که با پیگیری و استمرار حرکت های اعتراضی شان باید از آن حفظ و حراست کنند. امید آنکه همه کارگران و ستمدیدگان این مرز و بوم طعم عدالت و آنچه که به آن حق معیشت می نامند بهرمنند باشند.

دومین تجمع کارکنان میراث فرهنگی در پی انتقال اجباری از تهران

رادیو کوچه - روز گذشته چهارشنبه کارکنان سازمان میراث فرهنگی و گردشگری ایران برای دومین بار در مقابل مجلس به انتقال اجباری از تهران به اصفهان و شیراز اعتراض کرده اند. به نقل از سیمیل، به گفته یکی از این تجمع کنندگان «مسئولان سازمان میراث فرهنگی و گردشگری قصد دارند تا حدود ۱۱۰۰ کارمند این سازمان را به اجبار از تهران به شهرستانها از جمله شیراز و اصفهان منتقل کنند». هم چنین معترض دیگری در این خصوص گفت: «سازمان میراث فرهنگی با کارکنان خود قرارداد سال جدید را نبسته است و اعلام کرده هر کس می خواهد با این سازمان همکاری داشته باشد باید به شیراز برود و قرارداد جدید را آنجا ببندد و این به نظر ما یعنی کوچ اجباری». وی در ادامه به کارکنان صنایع دستی که پیش از این به اصفهان منتقل شده اند اشاره کرد و گفت: «آنها از وضعیت اسکان خود به شدت ناراضی هستند و حقوق آنها پس از انتقال هنوز پرداخت نشده است». پیش از این نیز در ۲۷ تیرماه این کارکنان در اعتراض به اقدام این سازمان تجمع مشابهی برگزار کرده اند که در آن تصمیم انتقال را غیر کارشناسی دانسته اند. این اقدام سازمان میراث فرهنگی در پی دستور دولت مبنی بر خروج بیش از ۳۰۰ شرکت و سازمان دولتی به منظور کاهش جمعیت تهران اتخاذ شده است که به نظر کارشناسان غیرعملی است.

باوجود مصوبات دولت در سفرهای استانی: مشکلات ITI هنوز ادامه دارد

خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ دوم مرداد آمده است: کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران (ITI) می گویند: از حدود چهار ماه پیش تاکنون دیگر نه کارفرما و نه مسئولان استانی به آنها هیچ وجهی بابت مطالبات معوقه پرداخت نکرده اند. یکی از کارگران این کارخانه در گفت و گو با خبرنگار ایلنا، گفت: حدود چهار ماه پیش نزدیک به 300 هزار تومان از 14 ماه مطالبات معوقه خود را دریافت کردیم و این آخرین مرتبه ای بود مسئولان به وعده خود مبنی بر پرداخت بخشی از مطالبات کارگران عمل کردند. وی افزود: حدود سه هفته پیش نیز کارگران دوباره در اعتراض به وضع موجود تحصن کردند و قرار شد تا ظرف یک هفته مجدداً به هر کارگر 300 هزار تومان پرداخت شود که هنوز این وعده محقق نشده است. سرگردانی کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران در حالی است که دولت در جریان سفرهای دوم و سوم به استان فارس در مجموع با پرداخت 20 میلیارد تومان تسهیلات به این کارخانه موافقت کرد و همچنین به وزارتخانه های کار، صنایع، ارتباطات و دفاع ماموریت داد تا به وضع این کارخانه رسیدگی کنند. کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران نزدیک به 700 کارگر دارد که در پی خصوصی سازی های سالهای ابتدایی دهه 80 دچار مشکل شد. به گفته کارگران فعالیت در این کارخانه متوقف است اما کارگران از طریق انجام مشاغل کاذبی چون دست فروشی و مسافرخشی 7 درصد حق بیمه خود را به سازمان تأمینی اجتماعی پرداخت می کنند. پایان پیام

عضو هیات موسس کانون عالی انجمن های صنفی کارگری: زمان انتخابات این هفته مشخص می شود

خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ دوم مرداد آمده است: عضو هیات موسس کانون عالی انجمن های صنفی کارگری می گوید: تاریخ برگزاری نخستین مجمع انتخاباتی این کانون عالی در هفته پیش رو مشخص می شود. رضا خادمی زاده در گفت و گو با خبرنگار گروه کارگری ایلنا، گفت: قرار بود این مجمع انتخاباتی در هفته آخر تیرماه برگزار شود اما به دلیل تراکم کار و وزارت کار و اجتماعی، برگزاری این مجمع به زمان دیگری موکول شد. وی پیش بینی کرد که مجمع انتخاباتی کانون عالی انجمن های صنفی کارگری در مرداد ماه سال جاری با شرکت نمایندگان انجمن های واجد شرایط ثبت نام شده، تشکیل شود. انجمن های صنفی کارگری یکی از سه تشکل صنفی به رسمیت شناخته شده در قانون کار هستند که در صورت تشکیل شدن کانون عالی فراگیرترین تشکل کارگری کشور خواهند شد.

در حال حاضر کانون عالی شوراهای اسلامی کار فراگیرترین تشکل صنفی کارگر به رسمیت شناخته شده هستند. پایان پیام

روند نابودی درختان مشجرتین خیابان خاورمیانه: خشک کردن درختان خیابان ولیعصر توسط تجار، برجداران و برخی بانک‌ها به طور عمدی است

خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ دوم مرداد آمده است: 24 هزار اصله درخت در سال 1324، 12 هزار اصله در سال 1374 و امسال 8288 اصله، آمار چنارهای خیابان ولیعصر در 60 سال گذشته است. طبق گفته مسوول فنی کمیته محیط زیست شورای شهر تهران، سال گذشته 110 درخت و از ابتدای سال جاری نیز 92 اصله چنار دیگر مجوز قطع شدن گرفته اند، بنابراین با روند کنونی خشک و قطع شدن درختان خیابان ولیعصر به عنوان بزرگ‌ترین خیابان مشجر خاورمیانه باید منتظر خیابان ولیعصری بدون درخت در آینده‌ای نه چندان دور باشیم.

حسن پیراسته مسوول فنی کمیته محیط زیست شورای شهر تهران در گفتگو با خبرنگار ایلنا، در مورد وضعیت درختان چنار خیابان ولیعصر گفت: خشک شدن درختان خیابان ولیعصر، در مقابل برخی برج‌ها و مراکز تجاری بزرگ به وضوح قابل مشاهده است، بدین صورت که جلوی این برج‌ها، همه درختها از بین رفته یا رو به زوال است اما درختان بالا دست و پایین دست کاملاً سرحال هستند.

او با بیان اینکه برخی شهروندان در زمینه نابودی این درختان بی تقصیر نیستند، ادامه داد: بی‌توجهی به اقدامات تخریبی برخی اصناف، صاحبان برج‌ها و واحدهای تجاری بزرگ به درختان خیابان ولیعصر پایمال کردن حقوق حیاتی و مسلم شهروندان تهرانی است.

هویت خیابان ولیعصر که با چنار گره خورده است در حال نابودی است
پیراسته هشدار داد: هویت خیابان ولیعصر که با چنار گره خورده است متأسفانه به تدریج به سمت زوال و نابودی است و این روند نگران کننده می‌تواند موجب بروز یک فاجعه زیست محیطی در شهر تهران شود.
او ادامه داد: آبیاری درختان خیابان ولیعصر در بخشی از خیابان فاطمی به پایین به صورت منظم انجام نمی‌شود. به علاوه این آب در اثر تماس با موزاییک و سنگ‌ها و ورود پساب برخی واحدهای تجاری و مسکونی آلوده است.
مسوول فنی کمیته محیط زیست شورای شهر تهران تصریح کرد: آب جوی‌های خیابان ولیعصر از سرچشمه مشکلی ندارد اما در مسیر عبور آن به طور پنهانی و بدون رعایت حداقل ضوابط بهداشتی و زیست محیطی، به وسیله پساب خروجی برخی مجتمع‌های مسکونی و تجاری آلوده می‌شود.

او ادامه داد: برخی اوقات مشاهده می‌شود که شیرابه‌ای سفید رنگ شبیه آب آهک در پای درختان جاری بوده که با پیگیری مشخص شده است که یک برج مسکونی یا تجاری مشغول عملیات ساختمانی است و از آنجا که اینگونه فعالیت‌ها موجب بالا رفتن کدورت می‌شود، این آب برای آبیاری درختان مناسب نیست.
خشک کردن درختان توسط تجار، برجداران و برخی بانک‌ها به طور عمدی است
این کارشناس محیط زیست گفت: به جرأت می‌توان گفت خشک کردن درختان توسط تجار، برجداران و برخی بانک‌ها به طور عمدی صورت می‌گیرد. برای نمونه برخی فروشگاه‌ها و مجتمع‌های تجاری بزرگ برای منفعت و راحتی مشتریان خود عملاً ساختار پیاده‌رو را بر روی محل تجارت خود بدون در نظر گرفتن قوانین شهری تغییر داده اند که وهن مدیریت شهری را نشان می‌دهد.

مسوول فنی کمیته محیط زیست شورای شهر تهران تأکید کرد: در بازدیدی که به همراه شورای پژوهشی و راهبردی سازمان پارک‌ها و فضای سبز از خیابان ولیعصر داشتیم، وضعیت درختان این خیابان در برخی نقاط بسیار اسف بار و نگران‌کننده است و بسیاری از درختان در اثر کم آبی یا آبیاری بوسیله آب آلوده خشک شده و یا در حال خشک شدن هستند.

امسال برای قطع بیش از 90 درخت در خیابان ولیعصر مجوز صادر شده است
او تأکید کرد: با خشک شدن این درختان و تأیید آن توسط شورای پژوهشی و راهبردی سازمان پارک‌ها و فضای سبز، مجوز قطع برای این درختان صادر می‌شود که در همین رابطه مجوز قطع بیش از 90 درخت در خیابان ولیعصر از ابتدای امسال صادر شده است.

پیراسته گفت: با توجه به اینکه متهمان مشخص هستند لازم است تا شهرداری تهران با طراحت و دقت و جسارت بیشتری مسائل را تعقیب کند و حقوق حیاتی مردم را از متصرفین و اشخاصی که عامل تخریب درختان چنار در این خیابان هستند، بستاند.

شعب قضایی خاص برای رسیدگی به نابودی درختان اختصاص یابد
او ادامه داد: گرچه قوانین قضایی در زمینه آسیب و خشکاندن درختان نافذ است اما لازم است که شعب قضایی خاص برای رسیدگی به چنین تخلفاتی اختصاص یابد تا اهمیت مواردی اینچنین توسط مجمع قضایی بیشتر درک شود.
مسوول فنی کمیته محیط زیست شورای شهر تهران تصریح کرد: باید هرچه سریعتر روند آسیب رساندن به درختان خیابان ولیعصر متوقف شده و درصد احیای این درختان بر آئیم تا از بروز فاجعه جلوگیری شود.

به علت برخی غفلت‌ها، اقدامات قاطع برای مقابله صورت نمی‌گیرد
او با انتقاد از عملکرد شهرداری تهران در توجه به وضعیت درختان خیابان ولیعصر گفت: انتظار می‌رود طبق ماده 55 قانون شهرداری‌ها با متخلفان و متعرضین به درختان این خیابان برخورد شود اما متأسفانه به علت یکسری غفلت‌ها، اقدامات قاطع و قانونی در این زمینه انجام نمی‌شود.

پیراسته با ابراز تأسف از عدم توجه رسانه‌های مختلف به ویژه صداوسیما به وضعیت طبیعت خیابان ولیعصر گفت: مگر خیابان ولیعصر و چنارهای آن نماد هویت شهر تهران نیست، پس چرا این موضوع توسط صدا و سیما و سایر رسانه‌های گروهی پیگیری نمی‌شود.

اودر مورد تلاش برای احیا درختان توضیح داد: به علت عدم رعایت اصول حفظ درخت در برخی عملیات های توسعه

شهری مانند فاضلاب و زیباسازی، این اقدامات آن‌گونه که باید و شاید، مثمر ثمر نیست. همچنین درختان که جدید کاشته می‌شوند به دلیل عواملی مانند سختی زمین ویا سایر تنش‌های محیطی مناسبانه به سادگی دوام نمی‌آورند

بیانیه اعلام موجودیت صندوق همیاری کارگری

۱- سی سال حاکمیت جمهوری اسلامی در عین حال به معنای سی سال افزایش مداوم شکاف طبقاتی در جامعه ایران بوده است.

اقلیتی از جامعه ایران در این سی سال از ثروتهای افسانه‌ای برخوردار بوده و هستند و اکثریت بزرگ جامعه، توده کارگران و مردم زحمتکشی که به جز نیروی کار خود چیزی برای فروش ندارند، به طور نسبی و مطلق از دستیابی به حداقل ملزومات یک زندگی انسانی محروم مانده‌اند. بنیان این نابرابری اجتماعی و این شکاف طبقاتی روزافزون بر حمایت کامل دستگاه دولتی از صاحبان قدیم و جدید سرمایه و بر سلب حقوق کارگران استوار بوده است. در حالی که صاحبان سرمایه نه تنها از حق ایجاد هر گونه تشکلی برخوردار می‌باشند، بلکه همچنین از بیشترین مساعدتهای مالی و حقوقی و سیاسی ارگانهای مختلف دولت، از قوه مجریه تا قوای قضائیه و مقننه، برخوردار می‌باشند، کوچکترین تلاش کارگران برای ایجاد تشکلهای مستقل خود به شدیدترین وجهی سرکوب می‌شود. دولت و طبقه حاکمه با تحمیل یک جنگ نابرابر و فرسایشی به طبقه کارگر، بنیانهای موجودیت توده‌های میلیونی کارگران را مورد تعرض قرار داده و با تحمیل زندگی زیر خط فقر به بخشهای گسترده‌ای از کارگران، راه هر گونه تغییری را برای دستیابی به آینده‌ای روشن مسدود نموده‌اند. دستگیری و زندان و ضرب و شتم کارگران همراه با شمشیر تهدید اخراج از کار، وضعیت بسیار دشواری را برای فعالین جنبش کارگری رقم زده است. همه فداکاریهای فعالین کارگری در مقابل خطر فلاکت خانواده‌های کارگری در اثر اخراج از کار و زندانی شدن نان‌آوران خانواده‌های فعالین کارگری و تحمیل گرسنگی و بیخانمانی به فرزندان آنان، رنگ باخته و شدیدترین آسیبهایی را بر قدرت مقاومت طبقه کارگر وارد می‌کنند. مقابله با این وضعیت تنها و تنها در گرو قدرت همبسته کارگران است. تنها با گسترش این همبستگی است که می‌توان نیروی لازم را برای ایجاد تغییرات به نفع کارگران و زحمتکشان جامعه فراهم کرد. صندوق همیاری کارگری گامی است در این جهت.

۲- صندوق همیاری کارگری تجمع داوطلبانه تعدادی از فعالین جنبش کارگری است که به منظور جمع‌آوری و رساندن کمک مالی به کارگران اخراجی و به خانواده‌های کارگران زندانی تشکیل می‌شود. امکانات صندوق در خدمت کمک به همه آن دسته از فعالین جنبش کارگری خواهد بود که در اثر مبارزه برای متحد کردن کارگران در خطر مضیقه‌های مالی برای امرار معاش خود و خانواده‌هایشان قرار خواهند گرفت. این امکانات در درجه اول از طریق تشکلهای خود کارگران در اختیار آنان قرار خواهد گرفت. از میان تشکلهایی که امروز به نام تشکل کارگری فعالیت می‌کنند، صندوق کمک به کارگران فعال در تشکلهای انتخابی محیط کار را در اولویت کار خود قرار داده و منابع محدود خود را مقدمتا در اختیار این دسته از فعالین کارگری قرار می‌دهد. در عین حال صندوق مخالفت قاطع خود را با هر گونه لابی‌گری در ارسال کمکهای مالی به فعالین جنبش اعلام نموده و تا جائی که امکانات صندوق اجازه دهد، خود را به یاری رساندن به هر فعال جنبش کارگری، صرفنظر از مرام و عقیده و تعلق گروهی و سازمانی، متعهد می‌داند.

۳- اعتماد پیشنهادی اصل صندوق و ضابطه حاکم بر آن است. محدودیتهای موجود و تضییقات وارده بر فعالین کارگری مانع ایجاد روابط کاملاً شفاف و برقراری ضوابط دموکراتیک سازمانی در درون صندوق می‌باشد. به محض فراهم آمدن شرایطی که اجازه کار کاملاً شفاف و مبتنی بر موازین دموکراتیک سازمانی را تأمین نماید، صندوق نیز متناسب با شرایط در روش کار خود تغییر به عمل آورده و بر موازین سازمانی متناسب با شرایط خود را تجدید سازمان خواهد داد.

۴- صندوق با سازمان دادن یک نهاد خبررسانی در جهت تحقق شفافیت لازم در رابطه با همه کسانی که در این امر همیاری شرکت می‌کنند اقدام خواهد نمود. همه کمکهای دریافتی از طریق یاری دهندگان به اطلاع عموم خواهد رسید. تلاش صندوق بر این خواهد بود که با تکیه بر اصل ایجاد شفافیت تا حد امکان و تا جایی که مصالح تشکلها و فعالین کارگری اجازه می‌دهد در جهت افزایش اعتماد در میان همه فعالین جنبش کارگری و همه دوستداران این جنبش که کمر همت به همیاری می‌بندند، اقدام نماید.

۵- امور صندوق توسط هیأت امنائی اداره می‌شود که از تجمع داوطلبانه تعدادی از فعالین جنبش کارگری شکل گرفته است. گرد همائی این فعالین و قرار گرفتن آنها در کنار هم محصول طبیعی سالها مبارزه و دفاع از اصول و روشهای مشترک یا نزدیک به هم است. هیأت امنای صندوق خود را متعهد می‌داند که با همه یاری دهندگان به این امر مشترک بیشترین تبادل نظر را انجام داده و از نظرات و پیشنهادهای و انتقادات آنان نهایت استفاده را به عمل آورد.

صندوق همیاری کارگری از همه فعالین کارگری و فعالین اجتماعی عدالتخواه و برابری طلب می‌خواهد که با کمکهای خود به تقویت امر همیاری و همبستگی طبقاتی یاری رسانند.

۲ مرداد ۸۹

۲۴ ژوئیه ۲۰۱۰

سارا مولودی، صدیق جهانی، بهمن شفیق، وحید صمدی، عباس فرد

آدرس اینترنتی: <http://hamyarikargari.wordpress.com>

ایمیل: hamyari.kargari@googlemail.com

ده میلیون نفر از خانواده‌های ایرانی، گرفتار معضل اعتیاد

به نوشته سایت مردمک در تاریخ 2 مرداد آمده است: ستاد مبارزه با مواد مخدر اعلام کرد که معضل اعتیاد برای 87 درصد از مردم ایران به عنوان «اولین تهدید اجتماعی» است. به گزارش خبرگزاری ایلنا، به گفته مسئولان این ستاد، هم اکنون 10 میلیون نفر از خانواده‌های معتادان گرفتار معضل اعتیاد هستند.

حمیدرضا صرامی، مدیرکل پیشگیری از اعتیاد می‌گوید یک میلیون و 200 هزار معتاد قطعی و 800 هزار معتاد تفننی در ایران زندگی می‌کنند.

سال گذشته نیز طاهای طاهری، قائم‌مقام ستاد مبارزه با مواد مخدر اعلام کرده بود، 40 هزار نفر به تعداد معتادان قطعی افزوده شده است.

امروز، یکم مرداد ماه آقای صرامی در «کارگاه اعتیاد و راه‌های پیشگیری از آن» گفت: 46.6 درصد از افراد درگیر اعتیاد، زیر 29 سال سن دارند و 95 درصد معتادان را مردان و پنج درصد آن را زنان تشکیل می‌دهند.

به گزارش ایلنا، همچنین بر اساس آمار ستاد مبارزه با مواد مخدر، 70 درصد از افرادی که به اعتیاد گرایش داشتند مرد و دارای شغل بودند و تنها 30 درصد آنها بیکار بودند و 90 درصد از معتادان دارای تحصیلات زیردیپلم بودند.

بر اساس این پژوهش، «کنجکاو» مهم‌ترین عامل گرایش به مواد مخدر در ایران است و پس از آن، «کسب لذت، رفع مشکلات روحی و تفریح» موثرترین عوامل در مصرف مواد مخدر هستند.

فرهاد افطار، مدیر کل مداخله و بازتوانی سازمان بهزیستی با توجه به آمار ستاد مبارزه با مواد مخدر گفت که اعتیاد بین نسل جوان و نوجوان «فراگیر» شده و با سخنرانی‌های دو سه ساعته نمی‌توان در مورد اعتیاد با جوانان و نوجوانان صحبت کرد.

به گفته حسین ابراهیم‌مقدم، مشاور خانواده و استاد دانشگاه حدود 68 درصد از کسانی که سیگار مصرف می‌کردند یکی از والدین‌شان سیگاری بوده است و این نشان می‌دهد که یادگیری مشاهده‌ای نقش برجسته‌ای در گرایش جوانان و نوجوانان به مواد مخدر و مواد اعتیادآور دارد.

ستاد مبارزه با مواد مخدر در اردیبهشت ماه امسال سن شروع اعتیاد در ایران را «15-16 سالگی» و مقطع دبیرستان اعلام کرده بود.

سند جامع پیشگیری از اعتیاد در راه است

روز گذشته فرهاد افطار، مدیر کل مداخله و بازتوانی سازمان بهزیستی از تدوین سند جامع پیشگیری از اعتیاد خبر داد و تصریح کرد: 13 تا 15 سال طول می‌کشد تا اثر بخشی برنامه‌های پیشگیری از اعتیاد خود را نمایان کند.

به گفته حمیدرضا صرامی تدوین سند جامع پیشگیری اولیه از اعتیاد، پس از پنج ماه کار مداوم با حضور دستگاه‌های فرهنگی و با بودجه‌ای 133 میلیارد تومانی قرار است در ماه مرداد به دستگاه‌ها و نهادها ابلاغ شود تا حداقل 40 درصد از جمعیت سالم کشور زیر چتر آن، از اعتیاد محافظت شوند.

اما با اینکه سند پیشگیری از اولیه از اعتیاد همین ماه ابلاغ خواهد شد، مسئولان مبارزه با مواد مخدر آمار متفاوتی از میزان مصرف و تعداد معتادان ارائه می‌کنند و هنوز در ایران بانک اطلاعاتی جامع برای معتادان تهیه نشده است.

دو ماه پیش سردار اسماعیل احمدی‌مقدم، فرمانده نیروی انتظامی گفته بود: نرخ بروز اعتیاد در کشور نسبت به برنامه پنج سال گذشته 20 درصد کاهش یافته و به طور میانگین از پنج سال گذشته تعداد معتادان کشور هر ساله یک درصد کاهش داشته است و این امر نشان‌دهنده موفقیت برنامه‌های مقابله‌ای است.

این درحالی است که بر اساس آمار ستاد مبارزه با مواد مخدر، سالانه 120 تا 160 هزار نفر به جمع معتادان کشور افزوده می‌شود.

نگرانی مردم از آلودگی آب، برنج و نمک

به نوشته خبرگزاری دولتی مهر در تاریخ 2 مرداد نوشت: مردم ایران که بالاترین میزان مصرف برنج، نمک و آب را در تهیه غذاهای روزانه خود دارند این روزها در مورد احتمال آلوده بودن این مواد خوراکی نگرانند و گفته‌های متناقض مسئولین نیز نتوانسته این نگرانی‌ها را از بین ببرد.

به گزارش مهر، در حالی که اعضای کمیسیون بهداشت و درمان مجلس همچنان بر آلوده بودن برنج‌های واراتی اصرار و تاکید دارند، موضوع نمک‌های تقلبی و سرطان زا در بازار داخلی کشور از سوی مسئولین وزارت بهداشت اعلام شد و اخیرا نیز وزیر بهداشت بر آلوده بودن آب شرب تهران در برخی از مناطق پایتخت تاکید کرده است. گرچه وزیر بهداشت پس از چند روز آن را تکذیب کرد.

نمک‌های تقلبی و سرطان زا

این در حالی است که بررسی‌ها و گزارش‌های وزارت بهداشت و انجمن‌های تغذیه نشان می‌دهد ایرانیها بیشترین میزان مصرف برنج و نمک را در برنامه غذایی خود دارند. به طوری که سرانه مصرف نمک در ایران 10 تا 15 درصد بیش از مقدار توصیه شده سازمان جهانی بهداشت است.

بنابر اعلام وزارت بهداشت نمک‌های تقلبی که بعضا با بسته بندی سلفونی بسیار شیک نیز در فروشگاه‌های عرضه

مواد غذایی به فروش می‌رسد فاقد خلوص و ید لازم بوده و یا از مقدار کمی ید برخوردارند. به گفته پریسا ترابی، رئیس اداره بهبود تغذیه جامعه وزارت بهداشت مصرف این نمکها در طولانی مدت به بروز مشکلات کلیوی، بیماریهای قلب و عروق و سرطانها منجر می‌شود. ترابی در تشریح مشخصات نمکهای استاندارد و تقلبی از یکدیگر گفته است که نمکهای تقلبی آسیاب شده و بهم چسبیده هستند ولی نمکهای سالم دانه های بلوری شکل داشته و هنگام ریزش از نمک پاش به راحتی جاری می‌شوند. علاوه بر این نمکهای تقلبی هنگام حل شدن در آب دارای رسوب بوده و ناخالصیهای آنها انتهای ظرف ته نشین می‌شوند. بر اساس اظهارات یکی از تولیدکنندگان نمکهای ید دار به ازای هر ۱۲۰ تن نمک تصفیه شده ۶ تن گل و لای و املاح غیرقابل مصرف استخراج می‌شود که این موضوع نشان می‌دهد تصفیه نمک از اهمیت بالایی در سلامت مواد غذایی برخوردار است.

برنجهایی با آرسنیک بالا از سوی دیگر، مصرف سالیانه برنج در ایران حدود دو میلیون و ۴۰۰ هزار تن برآورد می‌شود که از این مقدار تنها ۴۰۰ هزار تن می‌بایست وارد کشور شود اما به گفته نمایندگان مجلس، واردات بی رویه میلیاردها تن برنج باعث شده که سلامت مصرف کنندگان برنجهای خارجی تهدید شود. به طوری که انوشیروان محسنی بندپی، عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس با اشاره به ۸ نمونه برنج وارداتی که آلودگی سرب آنها بالاتر از حد مجاز است، گفته که این برنجهای از هند و پاکستان وارد کشور شده و در سبد غذایی مردم قرار گرفته است. در حالی که کمیسیون بهداشت و درمان مجلس، وجود سرب بیش از حد مجاز در ۸ نمونه از برنجهای وارداتی را تأیید کرده است اما وزارت بهداشت عنوان داشته که آلودگی این برنجهای هنوز برای این وزارتخانه اثبات نشده است. فلزات سنگین از قبیل سرب، جیوه، کادمیوم، آرسنیک و □ از گروه این ناخالصیها هستند که هر کدام از این عناصر ضررهای فراوانی را متوجه انسان می‌کند. این عناصر دارای خاصیت تجمعی در بدن بوده و مسمومیتهای مزمن و عوارض بهداشتی مختلفی را برای بدن ایجاد می‌کنند.

طبق استاندارد بین‌المللی مربوط به مواد غذایی، میزان سرب، کادمیم و آرسنیک در برنج باید صفر باشد و طبق استاندارد ایران تا ۰۱ ppm وجود سرب و ۰۲ ppm وجود کادمیم پذیرفته شده و میزان آرسنیک نیز بر این اساس باید صفر باشد اما در هشت نوع برنج وارداتی بررسی شده میزان این آلودگیها چند برابر حد استاندارد بوده است. دکتر شاهین شادینیا، متخصص سم‌شناسی و سرپرست بخش مراقبتهای ویژه مسمومیت بیمارستان لقمان در ارتباط با وجود آرسنیک در برنج گفته که علائم حاد استفاده از آرسنیک که در نتیجه مصرف زیاد ایجاد می‌شود شامل علائم گوارشی است به طوری که وقتی فرد غذای آلوده به آرسنیک می‌خورد نیم ساعت بعد از مصرف غذا دردشکم، تهوع و استفراغ در او دیده می‌شود و تا سه ساعت بعد فرد دچار اسهال آبیکی خواهد شد. همچنین بیمار ممکن است به دلیل از دست دادن مایع بدن دچار افت فشار شدید و یا شوک هم بشود.

به گفته این متخصص سم شناسی، مسمومیت با آرسنیک همچنین می‌تواند روی سیستم قلبی عروقی هم تأثیر بگذارد و در نهایت علائم مغزی و درگیریهای سیستم اعصاب مرکزی ایجاد خواهد شد و آن هم به صورت کاهش سطح هوشیاری و کما. همچنین ممکن است عوارض این ماده روی کلیه‌ها به صورت نارسایی کلیوی خود را نشان دهد. تأثیر روی مغز و استخوان، کم خونی، کم شدن پلاکتها و گلبولهای سفید خون نیز از دیگر علائم این مسمومیتها است.

آب نیترا دار به تازگی هم که نوبت به آب آشامیدنی رسیده و این بار گریبان شهروندان ساکن در برخی از نقاط تهران را گرفته است و البته معلوم نیست که آب شرب سایر شهرهای کشور نیز بهداشتی و سالم باشد ولی فعلا مشکل در تهران است.

البته موضوع آلودگی آب شرب تهران در برخی از مناطق، حرف چندان تازه ای نیست چون سال گذشته این موضوع از سوی دکتر علیرضا مرندی یکی از نمایندگان تهران در مجلس مطرح شد. وی گفته بود که آب تهران با آلاینده‌ها و فلزات سمی برای جان مردم مضر و باید برای از بین بردن این آلودگیها اقداماتی انجام شود.

مرندی همچنان اصرار بر گفته های سال گذشته خود دارد و در عین حال معتقد است که نباید بیهوده مردم را نگران کرد اما نباید نسبت به تهدیدات سلامت مردم بی توجه بود.

بر اساس گزارش شرکت آبفای استان تهران، در شهر تهران در هر ثانیه ۲۷ مترمکعب آب تولید می‌شود که از این میزان ۲۵ مترمکعب از طریق آبهای سطحی تامین می‌شود که از کیفیت و استاندارد بالایی برخوردار است. باقیمانده این میزان آب یعنی ۱۲ مترمکعب از طریق چاههای اطراف تهران تامین می‌شود که البته با آبهای سطحی مخلوط شده و سپس در اختیار مصرف کنندگان قرار می‌گیرد.

این در حالی است که بررسیهای وزارت بهداشت نشان می‌دهد در حال حاضر غلظت نیترا □ در آب آشامیدنی منطقه ۶ آبفای تهران که بخش محدودی از جنوب تهران را در برمی‌گیرد □ از حد استاندارد بالاتر است. لذا، این وزارتخانه به خانواده های ساکن در این منطقه که از شیرخشک برای تغذیه کودکان زیر ۶ ماه خود استفاده می‌کنند، هشدار داده است که از آب شبکه آبرسانی برای این منظور استفاده نکنند و آب آشامیدنی کودکان این منطقه از آبهای بطری شده استاندارد تامین شود.

از سوی دیگر، معصومه ابتکار عضو شورای شهر تهران و رئیس اسبق سازمان حفاظت محیط زیست گفته که نیترا تنها یکی از عوامل آلودگی آب تهران است.

به گفته ابتکار، از ترکیب نیترا با کلر که به منظور گندزدایی آب استفاده می‌شود، ماده ای شیمیایی به دست می‌آید که به مراتب اثرات شدیدتری بر روی سلامت جسمی مصرف کننده دارد.

همچنین اخیرا یکی از کارشناسان اعلام کرده که میزان total Organic Carb موجود در آب تهران بسیار بالا است که این ماده از تجزیه مواد آلی در آب به وجود می‌آید و این مواد آلی نیز ناشی از ورود فاضلاب به چاههای زیرزمینی است. البته این ماده به نفع خطرناک نیست و بعضی غذاهایی که ما می‌خوریم TOC خیلی بالایی دارد ولی ممکن است مواد آلی موجود در آب از نوع خطرناک و سرطان زا باشد.

نکته مهم و اساسی در این بین که بیشترین تهدید را متوجه سلامت مردم می‌کند، وجود محصولات غذایی تقلبی و

غیراستاندارد است که باعث می شود جان مردم با مصرف آنها به خطر بیافتد و این وظیفه مسئولان مربوطه است که با تدابیر و اتخاذ راهکاری بتوانند از توزیع محصولات غذایی تقلبی و آلوده در بازار مصرفی کشور جلوگیری کنند و در عین حال نظارت جدی بر نحوه توزیع خوراکی ها، آشامیدنی ها و سایر محصولات داشته باشند که در ارتباط مستقیم با سلامت مردم قرار دارد.

کارگران سد داریان اعتصاب کردند

کارگران شرکت "پایاپ کوثر" که در سد داریان پایه مشغول به کار هستند در تاریخ ۱۳۸۹/۰۴/۲۸ دست به اعتصاب زده اند. بنا به گزارش کمیته‌ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری، ۵۰۰ نفر از کارگران شرکت پایاپ کوثر که در این سد مشغول به کار هستند به دلیل عدم دریافت ۴ ماه حقوق خود از تاریخ ۱۳۸۹/۰۴/۲۸ دست به اعتصاب زده و تا تاریخ دریافت این خبر یعنی تا روز ۱۳۸۹/۰۴/۲۹ اعتصاب این کارگران همچنان ادامه داشته است. لازم به ذکر است که "سد داریان" در ۱۵ کیلومتری شهرستان پایه واقع شده است. از سوی دیگر کمیته‌ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری از اعتصاب کارگران سد زاوه سنج برای چندمین بار متوالی خبر داد. این کارگران در روزهای گذشته به دنبال پرداخت نشدن حقوق عقب افتاده در تاریخ ۱۳۸۹/۰۶/۱۴ دست به اعتصاب زدند و اعلام کردند که تا پرداخت نشدن حقوق خود به اعتصاب ادامه خواهند داد. متأسفانه حقوق این کارگران تا به امروز پرداخت نشده و این کارگران مجدداً از روز سه شنبه ۱۳۸۹/۰۴/۲۹ به دلیل پرداخت نشدن ۵ ماه از حقوق شان دست از کار کشیدند. این کارگران برای احقاق حقوق خود با فشاری می‌کنند و اعلام کرده اند تا پرداخت نشدن حقوق به اعتصاب ادامه خواهند داد.

اعتراض دو اتحادیه بین المللی کارگری به اعمال فشار بر اعضای سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه

به نوشته سایت جرس در تاریخ ۲ مرداد نوشت: کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری و فدراسیون بین المللی کارگران صنایع کشاورزی، غذایی و خدماتی در نامه ای به محمود احمدی نژاد، به اعمال فشار بر اعضای سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه اعتراض کردند. به گزارش هرانا، در روزهای اخیر، حراست شرکت نیشکر هفت تپه پس از اخراج فریدون نیکوفر، عضو سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه، به وی گفته است که یا خانه سازمانی این شرکت را ترک کند و یا آنکه برای بازگشت به کار، توبه نامه امضا کند. نیکوفر که چندین ماه به خاطر فعالیت های سندیکایی اش زندانی بوده است، پس از آزادی، از محل کار خود اخراج شده بود. این دو اتحادیه بین المللی کارگری همچنین از تهدید کارگران شرکت نیشکر هفت تپه که به کارگران اخراجی این شرکت کمک مالی کرده بودند، انتقاد کرده اند.

معاون بانک مرکزی: دارایی های ایران از کشورهای که محدودیت ایجاد کند، خارج خواهد شد

به نوشته سایت جرس در تاریخ ۲ مرداد نوشت: معاون ارزی بانک مرکزی، ضمن تهدید کشورهای همگام با تحریم های جهانی و محدود کننده دارایی های جمهوری اسلامی، هشدار داد "هر کشوری که برای داراییهای جمهوری اسلامی محدودیت ایجاد کند، ما نیز داراییهای خود را از بازار آن کشور خارج خواهیم کرد." وی تأکید کرد "ایران متناسب با تحلیل شرایط، داراییهای خارجی را منتقل خواهد نمود." به گزارش مهر، حمید برهانی درباره انتقال دارایی های ایران از بانکهای اروپایی به آسیایی گفت: دارایی های کشور باید به شیوه ای اداره و نگهداری شود که علاوه بر مصون بودن، قابلیت نقدینگی بالا نیز باشد و ریسک و خطری متوجه این داراییها نشود. معاون ارزی بانک مرکزی با تأکید بر اینکه این داراییها باید متناسب با بازارها و پولهای مختلف از انعطاف پذیری لازم برخوردار باشد، افزود: همچنین باید اجازه فعالیت با داراییهای ما داده شود، با این شرایط داراییهای ایران نیز به همان سمت سوق خواهد یافت. وی خاطرنشان کرد: هر بازاری برای داراییهای ایران محدودیت ایجاد کند، داراییهای ما از آن بازار خارج خواهد شد و این امر پدیده ای کاملاً طبیعی و منطقی است. گفتنی است تحریم ها جهانی و همچنین تحریم فراگیر ایالات متحده آمریکا، محدودیت های ویژه ای را برای سیستم بانکی ایران در خارج از کشور ایجاد کرده است. وی با بیان اینکه بانک مرکزی متناسب با تحلیل شرایط استراتژی خود را نیز تغییر می دهد و داراییها را منتقل می کند، ادامه داد: با توجه به این امر هر کشوری که برای داراییهای ایران محدودیت ایجاد کند، ایران نیز داراییهای خود را از بازار آن کشور خارج خواهد کرد. معاونت بانک مرکزی ایران، پیرامون بلوکه شدن داراییها و سرمایه های چهل شرکت ایرانی در دوی، که بخشی از سهام آنها متعلق به دولت است، گفت "اطلاع و گزارشی در این رابطه ندارم. اما چنانچه این شرکتهای تحت سازمان ملل متحد باشند، احتمالاً به امارات نیز تحریم این شرکتهای ابلاغ شده است."

گفتنی است محمدرضا رحیمی معاون اول محمود احمدی نژاد، چند روز پیش با انتقاد از "ذخیره منابع و سرمایه های ایرانی با سود کم در بانکهای اروپایی" و "قراردادن آن در جیب دشمنان" گفت: اگر این سرمایه ها با سود بالا به داخل کشور بازگردد می تواند در مراکز مختلف هزینه و سرمایه گذاری شود.

تجمع کارگران" شورشی واخلالگر" کارخانه فرنج قزوین

آسمان دیلی نیوز - روزشنبه دوم مرداد بیش از ۳۵۰ نفر از کارگران کارخانه فرنج در مقابل این کارخانه در شهرک صنعتی البرز قزوین تجمع کردند.
این کارگران ۵ ماه حقوق معوقه و دوماه حقوق عیدی و پاداش خود را طلب دارند. یکی از کارگران گفت: "تجمعات ما به اسم شورشی واخلالگر همیشه سرکوب میشود. درحالی که به جزگرفتن حق و حقوق مان چیزدیگری نمیخواهیم. انفجار در پتروشیمی خارک تلفاتی به همراه داشت
آسمان دیلی نیوز - خبرگزاری ایرنا از مرگ چهار نفر در اثر انفجار در مجتمع پتروشیمی خارک خبر داده است.
این خبرگزاری به نقل از یکی از مقام های استانداری بوشهر اعلام کرد بوشهر آتش سوزی در مجتمع پتروشیمی خارک مهار شده و نیروهای امدادی در حال کمک رسانی به مجروحان هستند.
این انفجار شنبه شب رخ داد.
به گفته غلامرضا کشتکار، مدیرکل بحران استان جنازه سه نفر از کشته شدگان این حادثه شناسایی شده است و جسد نفر چهارم هنوز پیدا نشده است.
آقای کشتکار گفت علت انفجار افزایش فشار در بویلر مرکزی مجتمع بوده است.
به گفته آقای کشتکار مجتمع پتروشیمی خارک تامین کننده بخشی از برق مصرفی در استان بوشهر است و احتمال بروز مشکل در برق رسانی وجود دارد.
بیشتر از چهارصد نفر در مجتمع پتروشیمی خارک کار می کنند.

حراست شرکت اتوبوس رانی تهران از ادامه بکار فعال سندیکایی ممانعت به عمل می آورد

گزارش رسیده از ایران حاکی است که؛ حراست شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه از ادامه به کار فعال سندیکایی سعید ترابیان ممانعت به عمل می آورد.
فعال سندیکایی سعید ترابیان روز شنبه 2 مرداد ماه به اداره مرکزی شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه مراجعه کرد و قصد داشت که به کار خود ادامه دهد ولی با مخالفت فردی بنام مرشدلو از مسئولین حراست شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه که عملاً شعبه ای از وزارت اطلاعات می باشد مواجه شد.
فعال سندیکایی سعید ترابیان نزدیک به 8 ساعت در اداره مرکزی برای ادامه بکار خود با حراست اتوبوس رانی مشغول رایزنی بود. این در حالی است که معاون اداره اتوبوس رانی تهران با ادامه به کار آقای ترابیان موافقت کرده بود.
مرشدلو یکی از افراد حراست شرکت واحد اتوبوس رانی تهران می باشد که در سرکوب کارکنان شرکت واحد تهران نقش فعالی دارد. او در جریان اعتصابات سال 84 در دستگیری و پرونده سازی علیه کارکنان نقش داشت و همچنین پرونده سازی و بازجویی و ممانعت بکار فعالین سندیکایی نقش فعال دارد و تنها فردی است از حراست که توسط کارکنان شناخته شده است.
حراست شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه شعبه ای از وزارت اطلاعات می باشد که در طبقه دوم اداره مرکزی شرکت واحد در خیابان هنگام میدان رسالت مستقر است. هیچ کارمندی حق ورود به این طبقه را ندارد. افرادی که در آنجا مشغول به کار هستند برای سایر کارکنان شرکت ناشناخته هستند و سعی نمی کنند که توسط سایر کارکنان دیده شوند. این طبقه کاملاً محرمانه است. اسامی افراد حراست در پرسنلی شرکت واحد ثبت نشده است و حقوق آنها توسط شرکت واحد پرداخت نمی شود. هنگامی که کارکنان شرکت واحد به این طبقه که حراست در آن مستقر است احضار می شوند توسط بلندگو از آنها بازجویی می کنند و چهره افراد سنوال کننده نامشخص و پشت دیوارهای شیشه ای و دودی قرار دارند و دیده نمی شوند. شیوه برخورد آنها با پرسنلی که به حراست احضار می شوند همانند بازجوهای وزارت اطلاعات است.
سعید ترابیان مسئول روابط عمومی سندیکای اتوبوس رانی تهران و حومه روز 19 خرداد ماه با یورش مامورین وزارت اطلاعات به منزل شخصی او دستگیر و به سلولهای انفرادی بند سپاه منتقل شد. او نزدیک به 36 روز در سلولهای انفرادی این بند تحت شکنجه های شدید روحی قرار داشت و تا روز 29 تیرماه در زندان گوهردشت کرج در بازداشت بسر برد و با وثیقه سنگین مالی از زندان آزاد شد.
رضا شهبابی فعال دیگر سندیکای اتوبوس رانی تهران و حومه که در روز 22 خرداد ماه در حین انجام کارش ربوده شد و به سلولهای انفرادی بند 209 زندان اوین منتقل شد و همچنان در این بند مخوف بسر می برد. از شرایط و وضعیت این فعال سندیکایی خبری در دست نیست.
لازم به یادآوری است که دو تن از رهبران سندیکای اتوبوس رانی تهران و حومه آقایان منصور اسالو و ابراهیم مددی تنها به جرم حق داشتن سندیکای کارگری چند سال است که در شرایط طاقت فرسایی در زندان بسر می برند.

بلا تکلیفی کارگران کارخانه پارس متال

آسمان دیلی نیوز - 450 نفر از کارگران قراردادی پارس متال بعد از گذشت 4 ماه که حقوق عقب افتاده آنها پرداخت نشده هنوز بلا تکلیف هستند و پولی بابت حقوق 4 ماه اخیر دریافت نکرده اند، از طرف مدیران دولتی کارخانه به آنها

گفته شده که فعلا پولی بابت پرداخت حقوق نداریم که به شما بدهیم

عدم واریزی پول اضافه کاری کارکنان نمایندگی بلک اندکر

آژانس ایران خبر - از ماه خرداد یعنی تاریخ 89.3.1 مبلغ اضافه کاری کارکنان نمایندگی بلک اندکر شعبه ی شاه عبدالعظیم به حسابشان واریز نشده است. درحالی که کارفرمایان ماه قبل اعلام کردند مبلغ حقوق ها و اضافه کاری های معوقه کارکنانشان با حقوق تیر ماه به صورت یکجا پرداخت خواهد شد. اما این اتفاق رخ نداد و علاوه بر پرداخت نکردن واریزی های معوقه اضافه کاری های تیر ماه هم پرداخت نشد.

۸۵ درصد قراردادهای کارگران موقتی است

آسمان دیلی نیوز - سالها پیش وصله "قرارداد موقت" را به قانون کار چسباندند و به آن وجهه قانونی داده شد، به نحوی که رشد آن تا ۸۵ درصد کل قراردادهای بازار کار ادامه یافت. نمایندگان مجلس از بیم اخراج گسترده کارگران به طرح "بهبودی قراردادهای موقت کار" رای منفی داده اند. موضوع مربوط به تنظیم قراردادهای کار، چگونگی، مدت زمان، کیفیت و نوع آن (دائم- موقت- فصلی- کار مشخص- رسمی و ...) چالشی است که در طول سالیان متمادی به کشمکش و اختلافات بین کارگران و کارفرمایان تبدیل شده است تا جایی که کارفرمایان به دنبال برقراری و توسعه قرارداد موقت و کارگران نیز به دنبال ایجاد قراردادهای محکم، ثابت و رسمی هستند. بر اساس این گزارش، دولتهای مختلف در طی سالها نیز سلاقی و پیشنهادهای مختلفی را به بازار کار و قراردادهای وارد کردند به نحوی که برخی به مخالفت و برخی نیز به موافقت با قرارداد موقت پرداختند ولی آنچه که مهم می‌نماید منافع کارگر و کارفرما است که در تنظیم روابط کار باید مدنظر قرار گیرد. با توجه به موارد ذکر شده، هم اکنون ۸۵ درصد از قراردادهای بین کارگر و کارفرما موقت بوده و ۱۵ درصد دیگر نیز شامل قراردادهای رسمی و به اصطلاح دائم است.

دولت با بالا بردن قیمت آرد دولتی موجب گرانی نان شده است

آژانس ایران خبر - آرد دولتی مصرفی نانوايي ها به میزان 30درصد گرانتر از ماه قبل به نانوايان توزیع میشود و به همین دلیل قیمت نان نیز افزایش یافته است . همچنین مالیاتهای جدید برای نانوايان باعث اعتراض آنها گشته است.

مالیاتهای جدید برای خبازان باعث اعتراض آنها شده است

آسمان دیلی نیوز - یکی از خبازي های تهران گفت : "مالیاتهای جدیدی برای خبازان گذاشته اند که باعث اعتراض خبازان شده است . هم اکنون آرد مصرفی نانوايي ها به میزان ۳۰درصد گرانتر از ماه قبل به خبازان توزیع میشود و به همین دلیل قیمت نان نیز افزایش یافته است . یعنی هم فشار روی مردم از برای تامین قوت روزمره بالا رفته است و هم فشار از بابت گران شدن آرد مصرفی روی خبازان . یعنی حکومت با این سیاستهایش همه را ناراضی کرده است . البته مردم از دست این حکومت همیشه ناراضی بوده اند اما الان خیلی بیشتر از قبل فضای ناراضی بالارفته است ."

همسر اسانلو: چرا همسر از حقوق اولیه یک زندانی بی بهره است؟

به نوشته سایت جرس در تاریخ سوم مرداد 89 آمده است : منصور اسانلو، رئیس هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه است که بارها به دلیل مبارزات کارگری و تلاش برای احقاق حقوق کارگران شرکت واحد و اتوبوسرانی زندانی شده است و هم اکنون با محکومیت ۵ ساله در زندان رجایی شهر کرج است. گفتنی است تا به حال اتحادیه‌های کارگری و نهادهای بین‌المللی به بازداشت و نگهداری وی در شرایط نامناسب اعتراض کرده و خواهان آزادی وی شده اند و مقاومت و اصرار وی بر احقاق حقوق کارگران، وی را تبدیل به "نماد" مبارزات کارگری کرده است.

در تاریخ ۳۱ خرداد ماه گزارش شد که سازمان بین‌المللی کار در گزارش سالانه ی خود اعلام کرده است که قوه قضاییه ایران با عفو منصور اسانلو موافقت کرده است، اما تا کنون چنین حکمی به وی و خانواده‌اش ابلاغ نشده است و علیرغم نیاز به درمان پزشکی، وی از مرخصی استعلاجی هم محروم است. به همین مناسبت جرس با خانم پروانه اسانلو گفتگویی ترتیب داده است که در پی می آید:

خانم اسانلو می توانید در خصوص آخرین وضعیت پرونده همسران توضیح دهید؟
دقیقا سه سال از آخرین بازداشت ایشان می گذرد و مجموعا چهار سال در زندان هستند و در این مدت سه سال هیچگونه مرخصی به ایشان داده نشده است. علی رغم پیگیری هایی که ما انجام دادیم و من و حتی خودشان به مراکز قضایی نامه نوشته اند و پزشک قانونی هم به خاطر بیماری های ایشان گفته اند که به خاطر شرایط پزشکی اشان نمی توانند زندان را تحمل کنند و باید شرایط ویژه برای ایشان اختصاص داده شود اما متاسفانه تا الان هیچکدام

رعایت نشده است. ما برای آزادی مشروط نیز خیلی تلاش کردیم اما تا الان جوابی نداده اند و علی رغم تمام مشکلات جسمی که آقای اسانلو دارند و هم اکنون از درد شدید پا، ساییدگی مهره کمر، بیماری قلبی و ناراحتی های چشم رنج می برد و نیاز به مداوای جدی در خارج از زندان دارد اما در زندان هستند. الان ایشان در سالن هشت و در زندان رجایی شهر هستند.

آیا می توانید با ایشان ملاقات حضوری داشته باشید؟

بله ملاقات داریم البته یک ماه است که مرتب شده و یک هفته آقایان و یک هفته هم خانم ها یعنی من و مادر و خواهرشان به ملاقات ایشان می رویم. اما از نظر تماس تلفنی محدود هستند و براحتی هم نمی توانند صحبت کنند و هر بار مامور کنارشان نشسته است و این مسئله همسرم را خیلی ناراحت می کند که نمی تواند راحت با خانواده اش صحبت کند.

وضعیت روحی و جسمی آقای اسانلو چطور است؟

وضعیت روحی ایشان که خوبست و علی رغم تمام فشارها سعی می کند روحیه اش را حفظ کند اما از نظر جسمی، دکتر پزشک قانونی برای ایشان یک سری آزمایشات داده اند که ایشان باید انجام دهند و چشمشان هم باید تحت کنترل پزشک خودشان باشد و باید به طور مرتب تحت معاینه قرار بگیرند همینطور کمر درد و پادرد هم دارند که با نرمش و ورزش سعی می کنند خودشان را حفظ کنند.

آنطور که از اخبار بر می آید قوه قضاییه با عفو ایشان موافقت کرده است، پس چطور به مدت کوتاهی ایشان دوباره تحت بازجویی قرار گرفته اند و مورد اتهامی ایشان چیست؟

جریان عفو و آزادی همسرم اخیرا مطرح شد که ما هم این مسئله را شنیدیم و آقای وزیر کار که به خارج سفر کرده، قول داده است که زمینه آزادی آقای اسانلو را فراهم کند و هنوز از کم و کیف آن اطلاع نداریم و خود همسرم هم از این موضوع خبر ندارد و هنوز نمی دانیم چقدر این مسئله صحت دارد. ما همچنان منتظریم که آیا از سوی قوه قضاییه خبری می شود یا نه که تا الان متاسفانه هیچ خبری نشده است. پرونده ای برای ایشان بعد از عید از طرف مسئولین زندان تشکیل شده که به بازپرس شعبه شش در رابطه با اینکه ایشان با عوامل ضد انقلاب ارتباط دارد و گویا یکشنبه هفته پیش از این اتهام تبرئه شده و فقط بابت تبلیغ علیه نظام باید به دادگاه انقلاب ارجاع شود.

آقای اسانلو اخیرا ملاقاتی با دادستان تهران داشتند آیا در این خصوص می توانید توضیحاتی بدهید؟

بله با دادستان در زندان ملاقات داشتند و آقای جعفری دادستان تهران هم به ایشان گفته بودند درخواست آزادی مشروط و مرخصی همسرم را کرده اند اما از جاهای دیگر مانع ایجاد می کنند.

یعنی دادستان تهران نقش و اختیاری در پرونده ندارند و تصمیم گیرنده نهاد دیگری است؟ ایشان گفته بودند من "موافق" آزادی شما هستم اما باید پیگیری کنم.

طی هفته های گذشته اخباری مبنی بر ضرب و شتم خانم زویا صمدی عروس شما منتشر شد آیا عروستان فعالیت سیاسی دارند؟ و این برخوردها سابقه داشته است؟

این برخوردها به این شکل تا به حالا نبوده است. اما اخیرا عروس مرا مورد ضرب و شتم قرار دادند. عروسم دچار مشکلات روحی شده و احساس امنیت نمی کند و بر اثر شدت ضرب و شتم دچار مشکل جسمانی شده است. عروسم مهندس است و اصلا آدم سیاسی نیست و حتی آقای اسانلو را نمی شناسد و فقط یکبار در شب نامزدی اش ایشان را دیده است. و عروسم را برای ملاقات پدر شوهرش هم به زندان راه نمی دهند. طی هشت ماه گذشته عروسم را تحت فشار می گذاشتند و حتی در ماه گذشته ایشان را تهدید تلفنی می کردند. یکبار هم قبل از عید در خیابان دو نفر لباس شخصی اسلحه می گذارند به پهلویش و می خواهند سوار ماشینش کنند که مردم می آیند و مداخله می کنند. تلفنی هم تهدیدش می کردند و به شعبه دادگاه احضارش می کردند و یکبار هم خودم رفتم اما آنها این تهدیدات و احضارات را انکار کردند. تلفن ها از سوی افراد ناشناس بود و شماره هم نمی افتاد به همین خاطر ما هم قضیه را جدی نمی گرفتیم تا اینکه دوم تیرماه این اتفاق افتاد. تا حدی این اتفاق ناگوار بود که آقای مهدی کروبوی که سالیان سال رئیس مجلس بودند و از پایه گذاران این نظام و از یاران نزدیک امام خمینی بودند تحت تاثیر قرار گرفتند و به عیادت عروس و خانواده اسانلو آمدند و این حرکت به ما "روحیه" داد و متوجه شدیم که آقای کروبوی با تمام مشکلاتی که دارند از مشکلات ما هم غافل نیستند.

آیا این برخوردها از سوی نیروهای خودسر انجام می شود یا تحت نظارت نهادی هستند؟ و آیا در این خصوص به جایی شکایت برده اید و پاسخ دستگاه قضاییه کشور به اینگونه برخوردها چیست؟

در این رابطه من و خانواده عروسم به نه جا شکایت برده ایم اما تا الان کسی پاسخگو نبوده و هیچ نتیجه ای نگرفته ایم. دستگاه قضایی هم هیچ جوابی به شکایات ما نداده است. اما باید بگویم افراد معمولی نمی توانند این اقدامات غیرقانونی را در خیابان انجام دهند و این افراد با امنیت کامل این کارها را انجام می دهند. در خیابان در ایستگاه مترو طرشت عروسم را بغل زده اند و برده اند و بعد از ضرب و شتم در زیر پل سیدخندان رهایش کرده اند، چطور ممکن است افراد معمولی با خیال راحت این کار را بکنند؟ این کار کسانی است که با "امنیت کامل" این برخورد را کرده اند. خانم اسانلو به عنوان آخرین سوال چه صحبت و درخواستی از مسئولان و بویژه از دستگاه قضاییه کشور دارید؟

در تمام مدتی که آقای اسانلو در زندان بودند مشکلات مالی و امنیتی داشتیم. بعد از ۲۶ سال سابقه کار در شرکت واحد ایشان را اخراج و حقوق و مزایایش را قطع کرده اند و به همین سبب وضعیت مادی خانواده تحت تاثیر این مسئله قرار گرفته است. دو تا هم پسر دارم که یکی از آنها متاهل است و کار مشخص و ثابتی هم ندارد و اینها در کنار برخوردهای اخیر است که با ما و عروسمان داشتند. اما با تمام این مشکلات سوال من از مسئولین این است که چرا همسرم که سه سال است در زندان است نباید از "حقوق اولیه" یک زندانی برخوردار باشد به مرخصی بیاید و از حق آزادی مشروط استفاده کند و شرایط بهتری برایش در نظر گرفته شود؟ چه کسی باید پاسخگوی ما باشد؟ و ما از چه کسی می توانیم غیر از مسئولان قضایی کشور انتظار داشته باشیم؟

وزیر کار در مراسم اختتامیه پنجمین جشنواره کارآفرینان برتر: برای ایران کارآفرینی از صنعتی سازی موثرتر است

خبرگزاری دولتی ایلنا در تاریخ سوم مرداد می نویسد: وزیر کار و امور اجتماعی گفت: در دولت دهم برنامه‌های خوبی برای توسعه کارآفرینی در کشور دنبال می‌شود که یکی از آنها تاسیس دفاتر کارآفرینی در استان هاست و با شکل‌گیری آن یک نهاد دولتی متمرکز و مسئول برای حمایت از کارآفرینان کشور تشکیل می‌شود. به گزارش ایلنا به نقل از پایگاه اطلاع‌رسانی دولت، عبدالرضا شیخ‌الاسلامی وزیر کار و امور اجتماعی در مراسم اختتامیه پنجمین جشنواره کارآفرینان برتر کشور طی سخنانی اظهار داشت: امروز در کشور ما فرهنگ کارآفرینی در حال رشد و روز به روز تقویت می‌شود.

با استقرار دولت نهم و دهم و مدیریت کارآفرینانه رئیس‌جمهور، امید ما برای آینده روشن و درخشان در کشور افزون‌تر می‌شود.

وی افزود: انقلاب کارآفرینی در کشور ما به مراتب ابعاد گسترده‌تری از صنعتی‌سازی در سایر کشورها خواهد داشت. وزیر کار به جشنواره کارآفرینان برتر اشاره کرد و گفت: این جشنواره در صدد تقویت فرهنگ کارآفرینی است و امسال با توجه به تجارب سنوات گذشته و با حضور و مشارکت کارآفرینان سعی شد از روش‌های عالمانه‌تری استفاده شود و با معیارهای دقیق‌تر و سنجیده‌تری آثار شرکت‌کنندگان مورد بررسی قرار گیرد.

شیخ‌الاسلامی خاطر نشان کرد: در پنجمین جشنواره کارآفرینان برتر 31 نفر در سراسر کشور برگزیده شدند که به موازات این جشنواره جشنواره کارآفرینان برتر در کمیته امداد، بنیاد شهید و امور ایثارگران و سازمان ملی جوانان برگزار شد.

وی در ادامه به برنامه‌های دولت و وزارت کار در زمینه کارآفرینی اشاره کرد و گفت: در دولت دهم و در وزارت کار برنامه‌های خوبی برای توسعه کارآفرینی در کشور دنبال می‌شود که تاسیس دفاتر کارآفرینی در استانها یکی از این موارد است.

شیخ‌الاسلامی افزود: با شکل‌گیری این دفاتر یک نهاد دولتی متمرکز و مسئول برای حمایت از کارآفرینان در کشور تاسیس شده است.

پنجمین جشنواره ملی کارآفرینان برتر صبح امروز با حضور رئیس‌جمهور در سالن همایش‌های صدا و سیما آغاز شد. این جشنواره با هدف توسعه و ترویج فرهنگ کارآفرینی و نوآوری، کشف و معرفی کارآفرینان برتر، ایجاد فضای شور و نشاط و توجه به فعالیت‌های ارزش‌آفرین برگزار شده است.

جشنواره کارآفرینان برتر مقدمه‌ای برای توسعه فرهنگ کارآفرینی در تمامی دستگاه‌های اجرایی، تشکلهای رسمی، مراکز آموزشی، مجامع فرهنگی و رسانه‌ها می‌باشد.

قرار است در این مراسم با اهدای جوایزی از کارآفرینان برتر ملی تجلیل شود. پایان پیام

کارگران «باربر» از حقوق کارگری خود محرومند

خبرگزاری دولتی ایلنا در تاریخ سوم مرداد می نویسد: دبیر انجمن صنفی کارگران میادین میوه و تره بار می‌گوید: دستور العمل مربوط به بیمه کارگران باربر میادین میوه و تره‌بار باعث شده است تا تمامی باربران بیمه شده از مزایای بیمه اجباری سازمان تامین اجتماعی محروم شوند.

غلامرضا توکلی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا گفت: بر اساس دستورالعملی که از دو سال پیش مبنای بیمه کارگران باربر میادین میوه و تره‌بار قرار گرفته است؛ تمامی باربران با کمک مالی دولت به عنوان بیمه شده خویش فرما شناخته شده‌اند و در نتیجه از حقوق کارگری محروم شده‌اند.

وی یادآور شد: کارگران باربر در میادین میوه و تره‌بار برخلاف باربران بازار در استخدام میدان‌دارها و صاحبان غرفه‌های میوه فروشی هستند چنانچه استخدام، کار، اخراج و دستمزد این کارگران به اراده کارفرمایان میادین تره بار بستگی دارد.

به گفته توکلی گرچه آیین‌نامه سازمان تامین اجتماعی با واگذار کردن وظیفه پرداخت سهم کارفرما از حق بیمه به دولت باعث برداشته شدن بار مالی از دوش مالکان میادین میوه و تره بار شده است اما نباید منکر ماهیت کارگری افرادی شد که به عنوان باربر در این میادین مشغول به کار هستند.

این فعال کارگری افزود: در نتیجه وضع به وجود آمده کارگران باربر در میادین میوه و تره بار از تمام حقوق کارگری چون بیمه بیکاری، طبقه بندی مشاغل و ... محروم شده‌اند.

معاون دبیر کل خانه کارگر:

قانون بازنشستگی نوسازی صنایع هنوز اعتبار دارد

خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ 3 مرداد آمده است: رئیس مجمع پیشکسوتان جامعه کارگری می‌گوید: سازمان تامین اجتماعی باید تا قبل از تصویب و ابلاغ برنامه پنجم توسعه به تعهدات خود در برنامه چهارم همچنان عمل کند.

حسن صادقی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، گفت: مطابق مصوبه مجلس، دولت موظف است؛ مادامی که تکلیف لایحه برنامه پنجم توسعه مشخص نشده است به تعهدات خود در برنامه چهارم عمل کند.

معاون دبیرکل خانه کارگر افزود: بر همین اساس سازمان تامین اجتماعی نیز به عنوان بخشی از دولت موظف است تا در قالب برنامه چهارم توسعه به وظیفه خود مبنی بر موافقت با بازنشستگی پیش از موعد کارگران مشمول قانون نوسازی و بازسازی صنایع عمل کند.

این فعال کارگری با بیان اینکه نمی‌توان به بهانه نبود اعتبار و نقدینگی از اجرای تعهدات قانونی جلوگیری کرد؛ گفت:

چنین اقداماتی می‌توان کارگران را به تحت فشار قرار دهد.
پایان پیام

حراست شرکت اتوبوس رانی تهران از ادامه بکار فعال سندیکایی ممانعت به عمل می آورد

بنابه گزارشات رسیده از ایران در تاریخ سوم مرداد حاکی است: حراست شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه از ادامه به کار فعال سندیکایی سعید ترابیان ممانعت به عمل می آورد.
فعال سندیکایی سعید ترابیان روز شنبه 2 مرداد ماه به اداره مرکزی شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه مراجعه کرد و قصد داشت که به کار خود ادامه دهد ولی با مخالفت فردی بنام مرشدلو از مسئولین حراست شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه که عملاً شعبه ای از وزارت اطلاعات می باشد مواجه شد.
فعال سندیکایی سعید ترابیان نزدیک به 8 ساعت در اداره مرکزی برای ادامه بکار خود با حراست اتوبوس رانی مشغول رایزنی بود. این در حالی است که معاون اداره اتوبوس رانی تهران با ادامه به کار آقای ترابیان موافقت کرده بود.
مرشدلو یکی از افراد حراست شرکت واحد اتوبوس رانی تهران می باشد که در سرکوب کارکنان شرکت واحد تهران نقش فعالی دارد. او در جریان اعتصابات سال 84 در دستگیری و پرونده سازی علیه کارکنان نقش داشت و همچنین در پرونده سازی و بازجویی و ممانعت بکار فعالین سندیکایی نقش فعال دارد و تنها فردی است از حراست که توسط کارکنان شناخته شده است.

حراست شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه شعبه ای از وزارت اطلاعات می باشد که در طبقه دوم اداره مرکزی شرکت واحد در خیابان هنگام میدان رسالت مستقر است. هیچ کارمندی حق ورود به این طبقه را ندارد. افرادی که در آنجا مشغول به کار هستند برای سایر کارکنان شرکت ناشناخته هستند و سعی نمی کنند که توسط سایر کارکنان دیده شوند. این طبقه کاملاً محرمانه است. اسامی افراد حراست در پرسنلی شرکت واحد ثبت نشده است و حقوق آنها توسط شرکت واحد پرداخت نمی شود. هنگامی که کارکنان شرکت واحد به این طبقه که حراست در آن مستقر است احضار می شوند توسط بلندگو از آنها بازجویی می کنند و چهره افراد سنوآل کننده نامشخص و پشت دیوارهای شیشه ای و دودی قرار دارند و دیده نمی شوند. شیوه برخورد آنها با پرسنلی که به حراست احضار می شوند همانند بازجویی وزارت اطلاعات است.

سعید ترابیان مسئول روابط عمومی سندیکای اتوبوس رانی تهران و حومه روز 19 خرداد ماه با بورش مامورین وزارت اطلاعات به منزل شخصی او دستگیر و به سلولهای انفرادی بند سپاه منتقل شد. او نزدیک به 36 روز در سلولهای انفرادی این بند تحت شکنجه های شدید روحی قرار داشت و تا روز 29 تیرماه در زندان گوهردشت کرج در بازداشت بسر برد و با وثیقه سنگین مالی از زندان آزاد شد.
رضا شهبابی فعال دیگر سندیکای اتوبوس رانی تهران و حومه که در روز 22 خرداد ماه در حین انجام کارش ربوده شد و به سلولهای انفرادی بند 209 زندان اوین منتقل شد و همچنان در این بند مخوف بسر می برد. از شرایط و وضعیت این فعال سندیکایی خبری در دست نیست.

لازم به یادآوری است که دو تن از رهبران سندیکای اتوبوس رانی تهران و حومه آقایان منصور اسالو و ابراهیم مددی تنها به جرم حق داشتن سندیکای کارگری چند سال است که در شرایط طاقت فرسای در زندان بسر می برند.

نرخ بیکاری اعلام شده نادرست است: از هر 100 نفر مراجعه کننده 80 نفر از آنها یا جویای شغل هستند یا دنبال شغل برای دیگران.

خبرگزاری دولتی ایلنا در تاریخ سوم مرداد نوشت: مدیرکل سازمان فنی و حرفه ای کهگیلویه و بویراحمد با رد نرخ بیکاری اعلام شده از سوی اداره کل کار و امور اجتماعی این استان تاکید کرد قسم می خورم که آمار بیکاری بیشتر از این اینهاست.

به گزارش ایلنا از یاسوج، "اباز آقایی" در نشست با خبرنگاران رسانه ها بمناسبت هفته مهارت در محل اداره کل فنی و حرفه ای کهگیلویه و بویراحمد در یاسوج گفت: نرخ بیکاری اعلام شده از سوی اداره کل کار و امور اجتماعی این استان عددی معادل 14/8 درصد یعنی 15 درصد است که معتقدم آمار بیکاری کنونی خیلی بیشتر از این آمار می باشد.

وی با بیان اینکه تنها مدیرکلی در کهگیلویه و بویراحمد هستیم که درب اتاق همه روزه به روی مراجعه کنندگان باز است، اظهار داشت: از هر 100 نفر مراجعه کننده به من 80 نفر از آنها یا جویای شغل هستند یا دنبال شغل برای دیگران.

این مسوول افزود: معتقدم روستائیان و عشایر بیکار در آمار بیکاری اعلام شده دیده نشده اند و یا اداره کار کهگیلویه و بویراحمد دنبال آمار بیکاری آنان نرفته است.

آقایی با تاکید بر اینکه حجم مراجعه کننده برای فرصت های شغلی به سازمان فنی و حرفه ای بیشتر از آمار بیکاری است که اداره کار و امور اجتماعی اعلام داشته، خاطرنشان کرد: آمار بیکاری در این استان واقعا آمار کمی است.
مدیرکل سازمان فنی و حرفه ای کهگیلویه و بویراحمد در پاسخ به این سوال که براساس مصوبه شورای اشتغال کشور قرار بود 12 هزار و 500 فرصت شغلی در کهگیلویه و بویراحمد طی سال جاری فراهم شود آیا این فرصت ها فراهم می شود یا خیر؟ هم اظهار داشت: بعید می دانم این فرصت ها ایجاد شود و اعلام می داریم که سازمان فنی و حرفه ای استان هیچ سهمی در این ارتباط ندارد.

وی گفت: سازمان فنی و حرفه ای کهگیلویه و بویراحمد هیچ تعهدی در قبال فراهم ساختن 12 هزار و 500 فرصت شغلی مصوب شده در شورای اشتغال کشور ندارد.

وی در ادامه ، تشکیل سازمان ملی مهارت را که اکنون در حال بررسی در مجلس شورای اسلامی است را مفید و ضروری ارزیابی کرد و یادآور شد: با ادغام سازمان فنی و حرفه ای ، آموزشکده های فنی و حرفه ای و دانشگاه جامع علمی کاربردی و تبدیل آن به سازمان ملی مهارت می توان شاهد پیشرفت بیشتری بود.

وی اظهار امیدواری کرد این طرح در مجلس شورای اسلامی مصوب شود زیرا که تشکیل سازمان ملی مهارت به نفع مملکت است.

آقای در پاسخ به این سوال که " دکتر عباسپور " رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی با این طرح مخالف بوده و در نامه ای کتبی دلایل مخالفت خود را به رئیس مجلس عنوان نموده هم خاطرنشان کرد: " دکتر عباسپور " نه تنها با این طرح مخالف است بلکه با دولت نیز مخالف می باشد.

مدیرکل سازمان فنی و حرفه ای کهگیلویه و بویراحمد ادامه داد: آموزش کارگر ماهر 18 ماه طول می کشد که در استان این آموزش ها را نداریم.

وی گفت: از سال 85 تاکنون آموزش کارگر ماهر در استان نداشته ایم هرچند در برخی استانهای کشور این امر اجرایی می شود.

وی دلیل این امر را اعلام نظر نکردن صنوف عنوان و اظهار داشت: آموزش کارگران ماهر زمانی صورت می گیرد که صنوف و یا خود افراد علاقمند به گذراندن دوره آموزشی 18 ماهه باشند.

آقای ، آموزش ارائه شده به درخواست کنندگان در این ارتباط را رایگان ذکر و خاطرنشان کرد: حاضریم برخی از شرایط مانند غذا و آموزش رایگان را برای متقاضیان در سایر استانهای کشور فراهم آوریم.

چهار نفر در اثر انفجار در مجتمع پتروشیمی خارک کشته شدند.

به گزارش ایرنا در سوم مرداد آمده است : چهار نفر در اثر انفجار در مجتمع پتروشیمی خارک کشته شدند. یکی از مقام های استانداری بوشهر اعلام کرد بوشهر آتش سوزی در مجتمع پتروشیمی خارک مهار شده و نیروهای امدادی در حال کمک رسانی به مجروحان هستند.

این انفجار شنبه شب رخ داد.

به گفته غلامرضا کشتکار، مدیرکل بحران استان جنازه سه نفر از کشته شدگان این حادثه شناسایی شده است و جسد نفر چهارم هنوز پیدا نشده است.

آقای کشتکار گفت علت انفجار افزایش فشار در بویلر مرکزی مجتمع بوده است.

به گفته آقای کشتکار مجتمع پتروشیمی خارک تامین کننده بخشی از برق مصرفی در استان بوشهر است و احتمال بروز مشکل در برق رسانی وجود دارد.

بیشتر از چهارصد نفر در مجتمع پتروشیمی خارک کار می کنند.

چهار کارگر در آتش سوزی پتروشیمی خارک جان چهار باختند

خبرگزاری دولتی ایلنا در تاریخ سوم مرداد نوشت : آتش سوزی در برج دیتا نایزر، یکی از واحدهای پتروشیمی خارک که از شب گذشته آغاز شده بود به طور کامل مهار شد . به گزارش ایلنا به نقل از شانا، این آتش سوزی که از ساعت 19 و 30 دقیقه بعدازظهر روز گذشته آغاز شده بود، با تلاش کارکنان پتروشیمی خارک مهار شد، ولی متاسفانه در جریان این حادثه 4 نفر از کارکنان این مجتمع فوت کردند .

علت این حادثه هنوز روشن نشده است و هم اکنون عملیات پاک سازی در محوطه آتش سوزی ادامه دارد .

مجتمع پتروشیمی خارک در سال ۱۳۴۸ برای بازیافت پروپان، بوتان، نفتا و گوگرد از گازهای استحصالی چاه های حوزه نفتی فلات قاره ایران احداث و در سال ۱۳۷۳ برای جلوگیری از هدررفت گازهای سبک تولید شده در فرآیند مجتمع و تبدیل آن به فرآورده های با ارزش افزوده بالا، واحد متانول خارک ساخته شد .

پتروشیمی خارک جزو پتروشیمی های غیر دولتی و سهام آن متعلق به صندوق بازنشستگی و پس انداز کارکنان شرکت ملی نفت ایران، شرکت سرمایه گذاری تامین اجتماعی، شرکت مدیریت سرمایه گذاری بانک ملی، شرکت سرمایه گذاری صندوق بازنشستگی کشوری، صندوق بازنشستگی کشوری، شرکت سرمایه گذاری شیمیایی و سلولزی تامین و سایر اشخاص حقیقی و حقوقی است.

سازمانهای مسئول کودکان کار را رها کرده اند

خبرگزاری مهر در تاریخ 3 مرداد می نویسد: (گفتگو از سید هادی کسبای زاده): سهل انگاری و بی تفاوتی سازمانهای مسئول، عملکرد منفعل ستاد قضائی رسیدگی به کودکان کار، تشدید مجازات متکدیانی که کودکان را مجبور به نکدی گری می کنند و فرار از قانون با پوشش دستفروشی از مهمترین محورهایی بود که مسئولان بهزیستی و شهرداری بر آن تاکید داشتند. به گزارش خبرنگار مهر، با آغاز فصل تابستان و افزایش تعداد کودکان کار، خیابان و متکدیان در معابر عمومی و سیستم حمل و نقل ریلی و جاده ای پایتخت هر یک از متولیان آسیبهای اجتماعی کلان شهر تهران مسئولیت را بر دوش نهاد دیگری گذاشته و از ساماندهی و جمع آوری این گروه از اقشار آسیب دیده اجتماعی شانه خالی می کنند.

خبرگزاری مهر با برگزاری نشست با موضوع راهکارهای کاهش آسیبهای اجتماعی در پایتخت، چالش کودکان کار و

خیابان، متکدیان و معتادان خیابانی را با مسئولان سازمان بهزیستی و شهرداری تهران به بحث و بررسی گذاشت که آن را ادامه می خوانید.

در این نشست فرهاد اقطار سرپرست دفتر مداخله و بازتوانی آسیبهای اجتماعی سازمان بهزیستی کشور و محمد جواد روزبهانی رئیس سازمان رفاه و خدمات اجتماعی شهر تهران دیدگاهها و راهکارهای خود را برای پیشگیری و مدیریت آسیبهای اجتماعی شهر تهران بیان کردند.

فرهاد اقطار گفته های خود را با اشاره به این موضوع که تعریف کودک کار با کودک خیابانی و کودک متکدی متفاوت است گفت: کودک خیابانی تا زمانی که در معیار اقدام به دستفروشی مثلا آدامس می کند کودک کار است و همینکه آدامس را روی زمین می گذارد می شود کودک خیابانی و اگر همان لحظه دستش را برای کمک جلوی شهروندان دراز کند می شود متکدی.

وی افزود: آمارهای جهانی حاکی از حضور بیش از 250 میلیون کودک کار و خیابان در سطح دنیا است که سنین زیر 15 سال را به عنوان کودک محسوب می کنند در حالی که اگر کودک را زیر 18 سال تعریف کنیم این آمار به بیش از 350 میلیون نفر می رسد.

10 سازمان مسئول مستقیم کودکان کار و خیابان و متکدیان هستند

سرپرست دفتر مداخله و بازتوانی آسیبهای اجتماعی سازمان بهزیستی کشور با اشاره به مصوبه هیئت دولت به شماره "323/9/22/717" مورخ چهارم مردادماه 1384 گفت: در این مصوبه و ابلاغیه آمده است مسئولیت کودکان کار و خیابان و متکدیان از نظر جمع آوری و تجهیز فضای مناسب برای نگهداری موقت بر عهده شهرداری، امور معاضدتی و قضائی بر عهده وزارت دادگستری، اشتغال خانواده کودک بر عهده وزارت کار، تامین پزشک، پرستار و مکان درمانی بر عهده وزارت بهداشت، پوشش خدمات درمانی بر عهده سازمان تامین اجتماعی، اطلاع رسانی با هدف پیشگیری از آسیب کودکان کار و خیابان به خانواده ها بر عهده صدا و سیما و همچنین وظایفی هم بر عهده نیروی انتظامی، هلال احمر و کمیته امداد محول شده است.

وی افزود: در این مصوبه سازمان بهزیستی موظف شده است تا با همکاری شهرداری و انجمنهای خیریه و نیروی انتظامی مسئولیت کودکان کار، خیابان و متکدیان را برعهده بگیرد.

اقطار با بیان اینکه بیشتر کودکان کار و خیابان دارای خانواده هستند گفت: هیچ مرجعی به سازمان بهزیستی اجازه نمی دهد تا حضانت کودکان کار و خیابان را از خانواده ها سلب و بر عهده بهزیستی قرار دهد مگر در شرایط خاص که با رای و نظر وزارت دادگستری و نیروی انتظامی سرپرستی کودک به سازمان بهزیستی سپرده می شود.

خانواده ها اجازه نگهداری کودکان متکدی را در مراکز بهزیستی نمی دهند

سرپرست دفتر مداخله و بازتوانی آسیبهای اجتماعی سازمان بهزیستی کشور در پاسخ به این پرسش که چرا سازمان بهزیستی کودکان کار و خیابان که شهرداری تهران جمع آوری و تحویل می دهد پس از مدتی رها می کنند گفت: این گفته شهرداری صحیح است چون کودک کار و خیابان هنوز وارد قرنطینه نشده، خانواده اش او را تحویل می گیرد زیرا درآمد روزانه کودکان کار بسیار چشمگیر است و خانواده محتاج نمی گذارد سرمایه زندگی اش به خطر بیافتد. وی افزود: تمامی اسامی کودکان کار و خیابان در بانک اطلاعاتی سازمان بهزیستی بارها و بارها تکرار شده و تعداد زیادی از آنها چهره هایی شناخته شده در تکی گری هستند.

بهزیستی و شهرداری کارشان را انجام می دهند یقه سازمانهای دیگر را بگیرد

اقطار گفت: در هیچ کجای دنیا یک سازمان نمی تواند متولی آسیبهای اجتماعی شهر باشد زیرا اگر خانواده کودک، محتاج و نیازمند باشد به طور یقین خانواده دوباره کودک را برای کار و تکی گری به خیابانها می فرستد.

وی افزود: خانواده کودک کار و خیابان وقتی که بیمه نشده و شرایط برای اشتغال و حرفه آموزی برای اعضای خانواده مهیا نشده است چگونه می توان انتظار داشت که بهزیستی و شهرداری در این مهم موفق شوند و این نشان از سهل انگاری و بی تفاوتی سازمانهای دیگر که اسامی آنها در مصوبه دولت آمده، است.

سرپرست دفتر مداخله و بازتوانی آسیبهای اجتماعی سازمان بهزیستی کشور با بیان اینکه در سال گذشته بیش از هفت هزار کودک کار و خیابان تحویل سازمان بهزیستی شده است گفت: از این تعداد بیش از سه هزار و 200 کودک کار و خیابان از پایتخت بوده اند که تحویل مراکز بهزیستی شده است.

ستاد قضائی رسیدگی به کودکان کار و خیابان غیر فعال است

وی در پاسخ به این پرسش که بهزیستی در صورت مشاهده تکرار حضور کودکان در مراکز نگهداری چه اقداماتی انجام می دهد گفت: بهزیستی بر اساس قانون وظیفه دارد نام کودکان کار و خیابانی را که چندین بار ساماندهی شده و به مراکز بهزیستی منتقل شده اند به ستاد قضائی که متشکل از ناجا و وزارت دادگستری است گزارش کند در حالی که تا کنون چنین ستادی تشکیل نشده است.

اقطار گفت: ما هر سال آخر بهار اسامی کودکان کار و خیابان با سابقه را طی نامه ای به ستاد قضائی اعلام می کنیم اما تا کنون همکاری از سوی نهادهای مسئول دیده نشده است.

محمد جواد روزبهانی در مورد وضعیت رسیدگی به آسیب اجتماعی "کودکان کار و خیابان" در پایتخت گفت: شهروندان تهرانی شهرداری را مسئول هر عاملی که زیبایی شهر را تحت تاثیر خود قرار دهد می دانند و شهرداری بنا بر وظیفه خود مسئول جمع آوری کودکان کار و خیابان از سطح شهر است.

رئیس سازمان رفاه و خدمات اجتماعی شهر تهران مهمترین چالش در موضوع آسیبهای اجتماعی را فقدان مدیریت واحد شهری عنوان کرد و افزود: سند چشم انداز آسیبهای اجتماعی کلان شهرها توسط معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران تنظیم و به تأیید معاونان امور اجتماعی و فرهنگی شهرداریهای کشور رسید که در بندهایی از آن تاکید به مدیریت واحد شهری و مشارکت بین بخشی شده است.

وی افزود: بر اساس قانون هر شخصی که در منظر عموم و سطح جامعه بدون انجام کار، ارائه خدمات یا عرضه کالایی طلب وجه نقد از مردم را داشته باشد متکدی محسوب می شود و تکی گری بر اساس قانون جرم است. بر این اساس شهرداری تهران با همکاری قوه قضائیه، سازمان بهزیستی و نیروی انتظامی وظیفه جمع آوری و ساماندهی متکدیان را برعهده دارد.

تشدید مجازات متکدیانی که کودکان را مجبور به تکی گری می کنند

روزبهرانی اظهار داشت: بر اساس تفاهم نامه شهرداری تهران با قوه قضائیه دو قاضی ویژه در مرکز اسلامشهر و لویزان "مرکز نگهداری از متکدیان و کارتن خوابهای تهران" مستقر شدند تا پس از جمع آوری، متکدیان با نظر و حکم قاضی ساماندهی شوند.

وی در مورد کودکانی که همراه با سرپرست اقدام به تکدی گری می کنند افزود: متکدیانی که از کودکان برای تکدی گری استفاده می کنند با حکم قاضی تشدید مجازات می شوند.

روزانه 100 متکدی از سطح پایتخت جمع آوری می شوند رئیس سازمان رفاه و خدمات اجتماعی شهر تهران با اشاره به اینکه در سه ماهه اول سال جاری روزانه حدود 100 متکدی از شهر تهران جمع آوری شده افزود: از تعداد حدود 9 هزار متکدی جمع آوری شده برای 900 نفر پرونده قضائی تشکیل شده و به مراکز ذیصلاح ارجاع شده اند.

متکدیان با دستفروشی از چنگال قانون فرار می کنند روزبهرانی در پاسخ به این پرسش که متکدیان تهرانی به دلیل آگاهی از قوانین، تکدی گری را زیر پوشش دستفروشی انجام داده تا دستگیر نشوند گفت: متأسفانه در این زمینه خلاء قانونی وجود دارد و قاضی بنا بر اظهارات متکدی و شواهد موجود رای صادر می کند و متکدیان از چنگال قانون رها می شوند.

پانزده سال محرومیت از حرفه روزنامه نگاری

بر پایه خبر های رسیده ، دادگاه تجدید نظر حکم سنیگن پیمان عارف تایید کرد. در این پرونده که مربوط است به بازداشت پیمان عارف در روزهای نخست پس از انتخابات وی توسط قاضی پیرعباسی به اتهام تبلیغ علیه نظام از طریق انتشار مقالات و نوشته ها و نیز مصاحبه با رسانه های خارجی بویژه صدای آمریکا و رادیو فردا به تحمل یک سال زندان و به اتهام اهانت به رئیس جمهور از طریق نگارش نامه سرگشاده به احمدی نژاد در مقطع رقابتهای انتخاباتی سال گذشته به تحمل 74 ضربه شلاق محکوم گردیده است.

همچنین شعبه 54 تجدیدنظر در خصوص محرومیت مادام العمر این سردبیر ماهنامه توقیف شده ایرانمهر از حرفه روزنامه نگاری و هرگونه فعالیت مطبوعاتی که رای بدوی صادره توسط قاضی پیرعباسی آمده بود ، به استناد نص ماده 19 قانون مجازات اسلامی ضمن تایید محرومیت مذکور ، مدت زمان آن را به 15 سال کاهش داده است . رای شعبه 54 تجدیدنظر قطعی بوده و لازم الاجرا میباشد. گفتنی است پیمان عارف که به دلیل شرایط زندان با تشدید بیماری قلبی اش مواجه است در حال حاضر در حال مداوای بیماری اش در خارج از زندان میباشد. لازم به ذکر است رای تجدیدنظر در چارچوب رویه غیرقانونی دادگاه انقلاب مبنی بر عدم ابلاغ قانونی آراء ، به رویت سید محمدرضا فقیهی یکی از وکلای عارف رسیده است

يك فعال صنفی کارگري:

تشکیل کانون عالی انجمنهای صنفی به نفع کارگران صنوف است

خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ 4 مرداد آمده است : يك فعال کارگري مي گويد: در صورت برگزاری انتخابات کانون عالی انجمنهای صنفی کارگري، بخش بزرگی از کارگران کشور مي توانند در تعیین سرنوشت خود مشارکت داشته باشند.

غلامرضا توکلي در گفتگو با خبرنگرا ایلنا، گفت: با وجود آنکه بخش عمده اي از کارگران ایران در کارگاههای کوچک فعال بوده اند اما همواره این نمایندگان کارگاههای بزرگ بوده اند که برای جامعه کارگري ایران تصمیم گيري کرده اند. وي مدعی شد حتي در مواردی چون خروج کارگاه های کوچک از شمول برخی مقررات قانون کار این نمایندگان کارگري در کارگاههای بزرگ بودند که با کارفرمایان به توافق رسیدند و در حالی که موضوع فقط به کارگران کارگاههای کوچک مربوط می شد.

اشاره به آقاي توکلي به حضور نمایندگان کانون عالی شوراهای اسلامی کار در گفتگوهای اجتماعی سالهای اخیر بوده است که نماینده بخش کوچکی از کارگران ایران محسوب می شوند.

فعالان کارگري و اقتصادي بارها اعلام کرده اند که به دليل صنعتي نبود اقتصاد ایران همواره بخش عمده اي از کارگران ایرانی در کارگاههای کوچک خدماتي ، صنوف و بنگاههای کوچک توليدي مشغول به کار هستند. برابر قانون کار مصوب سال 69 که هنوز معتبر است، کارگران کارگاه های بزرگ بالای 35 نفر از حق تشکیل شوراهای اسلامی کار برخوردار هستند اما کارگران کارگاههای کوچک زیر 35 نفر تنها محق به داشتن انجمن صنفی کارگري یا نماینده کارگري هستند.

درحالی که از زمان تصویب آخرین قانون کار ایران در حدود 2 دهه پیش تا کنون شوراهای اسلامی کار پیگر مطالبات صنفی جامعه کارگري ایران بوده اند ماه گذشته اعلام شد که وزارت کار و امور اجتماعی مشغول فراهم کردن مقدمات برگزاری انتخابات کانون عالی انجمنهای صنفی کارگري است.

پایان پیام

کشته شدن 4 کارگر در آتش سوزی پتروشیمی خارک

بوشهر- در حادثه آتش سوزی شنبه شب 89/5/2 واحد قدیم مجتمع پتروشیمی جزیره خارک 4 کارگر به اسامی سید ماشاالله موسوی ، روح الله سلحچی ، مسعود احمد زاده و خالد رضایی به طرز فجیعی کشته شدند. در این حادثه هفت نفر مصدوم شدند که سه نفر از آنان به دلیل گازگرفتگی و گرما زدگی در بیمارستان بستری و سپس مرخص شدند. علت آتش سوزی، فشار زیاد بر بویلر مرکزی واحد قدیم مجتمع پتروشیمی خارک بوده است. مجتمع

پتروشیمی خارک گاز مورد نیاز بخشی از نیروگاه های برق جزیره خارک را تامین می کند که از این پس این جزیره از نظر تامین برق دچار مشکل خواهد بود. (اطلاعات 89/5/4)

بیمه شدگان اصفهانی از وضع درمان ناراضی هستند

خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ 4 مرداد آمده است: کارگران بازنشسته اصفهانی از کمبود پزشک، تجهیزات درمانی و نیمه کاره ماندن تاسیس پروژهای بیمارستانی در شهرستان های اصفهان گلایه مند هستند. اسماعیل ربیع در گفتگو با خبرنگار ایلنا، گفت: پروژه ساخت بیمارستان شهرستان رهنان اصفهان از یازده سال پیش نیمه تمام مانده است و هیچ مقام مسوولی پاسخگویی نیاز بیمه شدگان نیست. وی همچنین از نبود درمانگاه ویژه بیماران دیابتی در منطقه نجف آباد اصفهان به عنوان یکی دیگر از نارسایی های درمانی تامین اجتماعی اصفهان نامبرد و گفت: وجود چنین درمانگاهی در منطقه نجف آباد يك نیاز ضروری است. به گفته این فعال صنفی کارگران بازنشسته در استان اصفهان یکی دیگر از نیازهای درمانی بیمه شدگان تامین اجتماعی در استان اصفهان، افزایش کادر پزشک متخصص و توسعه بخش اوژانس بیمارستان حضرت فاطمه نجف آباد است.

ربیع همچنین از عدم اجرای پروژه احداث يك مرکز درمانی در شهرستان تیران و کرون خبرداد و گفت با گذشت 2 سال از زمان تصویب اجرای این طرح هنوز هیچ اقدامی برای راه اندازی این مرکز درمانی صورت نگرفته است. وی همچنین از پایین ماندن تعرفه پارانه ای مربوط به خدمات اروتزپرور و برخی کلاهای مصرفی پزشکی مانند عینک طبی برای سال 89 انتقاد کرد.

ربیع بابیان اینکه کارگران بازنشسته در جلسه اخیر خود با مسوولان درمانی تامین اجتماعی این مسائل را منعکس کرده اند؛ گفت: با چنین وضعی چگونه مسوولان به خود اجازه می دهند تا بابت استفاده بیمه شدگان از خدمات درمانی فرانشیز مطالبه کنند. پایان پیام

اعتراض کارمندان میراث فرهنگی و گردشگری هنگام انتقال به شیراز

کارمندان سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، در فرودگاه مهرآباد هنگام انتقال دست به اعتراض زدند. سایت حکومتی صراط می نویسد: صبح یکشنبه مسافری فرودگاه مهرآباد در حالی که منتظر دریافت کارت پرواز خود بودند در عین ناباوری شاهد دعوا و سروصدای کارمندان سازمان میراث فرهنگی و گردشگری بودند که نسبت به انتقال خود به شیراز معترض بودند. بسیاری از این مسافرین که با لباس های نسبتاً رسمی در فرودگاه حضور یافته بودند نسبت به انتقال خود به استانی دیگر به شدت ناراضی بودند.

برخی از این کارمندان که با الفاظ بدی رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری را مورد خطاب قرار می دادند با دخالت همکاران خود از صحنه دور شدند.

در این میان خانمی میانسال با صدای بلند ضمن بیان اینکه همسرش با ادامه کار وی در استانی دیگر مخالف است و او مجبور است از کار خود استعفا دهد، مسوولان خود را مورد خطاب قرار داد.

با این حال اعتراض کارمندان این سازمان که انتقال آنان به استان های دیگر زندگی روزمره آنها را با مشکل مواجه کرده است، باعث اعتراض عده ای به دولت شده است.

سازمان میراث فرهنگی و گردشگری به عنوان اولین دستگاه دولتی تصمیم به خروج از تهران گرفته است. پیش از این برخی از کارمندان این سازمان در اعتراض به تصمیم ناگهانی انتقال از تهران مقابل مجلس شورای اسلامی، تجمع کرده بودند.

لازم به ذکر است بقائنی معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری در اقدامی عجیب تسهیلات ویژه ای را برای کارمندان منتقل شده ای این سازمان در نظر گرفته بود.

وی اعلام کرد: کارکنانی که به استان های اصفهان و شیراز منتقل می شوند از دو هفته مرخصی تشویقی برخوردار خواهند شد و هر 3 ماه یکبار بلیط هواپیما با 50 درصد پرداخت هزینه از سوی سازمان دریافت می کنند.

اضافه حقوق و اضافه کار حداقل 400 هزار تومانی برای کارکنانی که از معاونت های سازمان به استان ها منتقل می شوند، اختصاص می یابد.

به گفته رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، کمک رفاهی برای افرادی که به شیراز منتقل می شوند 600 هزار تومان و افرادی که به اصفهان منتقل می شوند 500 هزار تومان است.

بقایای به ارائه وام 25 میلیون تومانی و 10 میلیون تومانی بانک ها برای خرید مسکن توسط کارکنانی که به استان ها منتقل می شوند، اشاره کرد.

بعد از تجمع اعتراضی کارکنان این سازمان مقابل مجلس شورای اسلامی، حمید بقایی در واکنش به اعتراض این کارمندان که نسبت به انتقال خود به خارج از تهران اعتراض داشتند، گفت که ما می رویم، هرکسی دوست داشته باشد بیاید و هر کسی دوست نداشته باشد نیاید!

نماینده مجلس: در آلوده بودن برج های وارداتی هیچ تردیدی نیست

به گزارش خبرگزاری دولتی فارس در تاریخ 4 مرداد آمده است: سخنگوی کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی گفت: آلودگی هشت نوع برنج وارداتی به سرب محرز شده و مصرف آنها سرطانزا است. به گزارش فارس، حسن تأمین، نماینده مردم رشت در مجلس، اظهار داشت: در آلوده بودن برنج‌های وارداتی هیچ تردیدی نیست.

وی حساسیت‌ها برای جلوگیری از برنج‌های وارداتی آلوده به فلزات سنگین به ویژه سرب و آرسنیک را بالا دانست. سخنگوی کمیسیون بهداشت و درمان مجلس گفت: هیچ شکلی در آلوده بودن برنج‌های وارداتی نداریم و میزان آرسنیک در ۱۱ نمونه از ۱۲ نمونه برنج وارداتی بالاتر از حد استاندارد است. تأمین با تأکید بر آلودگی برنج‌های وارداتی تصریح کرد: آلودگی به سرب در هشت نوع از برنج‌های وارداتی کاملاً محرز شده است.

نماینده رشت در مجلس تحقیقات کمیسیون بهداشت و درمان را دقیق خواند و اضافه کرد: این تحقیقات با کارشناسی دقیق و همکاری تمام وزارتخانه‌ها و سازمان‌های ذی‌ربط صورت گرفته است. وی مصرف برنج‌های آلوده را سرطانزا عنوان کرد و ادامه داد: با توجه به مصرف بالای برنج در کشور خطرهای آلودگی آن از جمله سرطان ریه، دستگاه ادراری و پوست بسیار خطرناک است. تأمین خواستار حساسیت بیشتر مسئولان به ویژه کمیسیون اصل ۹۰ مجلس شورای اسلامی شد و گفت: از وزارت بازرگانی می‌خواهیم که از ورود برنج‌های خارجی جلوگیری کند.

برای دومین بار متوالی طی دو روز گذشته، کارکنان 118 قم، تجمع کردند

به گزارش خبرگزاری دولتی ایلنا در تاریخ 4 مرداد آمده است: دیروز از ساعت 16 تا ساعت 21 برای دومین بار متوالی طی دو روز گذشته، کارکنان 118 قم، با خاموش کردن دستگاه‌های پاسخ دهنده و از دست کشیدن کارشان در حیاط اداره 118 قم، تجمع کردند، تا بلکه مسئولین مخابرات قم، ناراضی‌های آنان را ببینند و نیاز آن‌ها را احساس کنند. به گزارش خبرنگار ایلنا از قم، از ساعت 16 تا 21 دیروز اگر کسی با مرکز تلفنی 118 قم تماس می‌گرفت، تنها این جمله را می‌شنید که «با سلام، به علت ترافیک بالای خطوط، از پاسخ‌گویی معذوریم، لطفاً چند دقیقه دیگر تماس بگیرید»، اما جریان از چه قرار است؟

خبرنگار ایلنا با حضور در جمع این کارکنان ناراضی، جزئیات این ماجرا را جویا شد، اما اکثر آن‌ها با وجود آن که مشکلات را بیان می‌کردند، اصرار داشتند که نامشان فاش نشود، تا مبادا در معرض اخراج قرار گیرند. ح-م یکی از کارکنان 118 قم، در مورد علت اعتراض خود و همکاری‌اش می‌گوید: از اول مردادماه، پیمانکار جدیدی زیر نظر قیمت کارشناسی شده با مخابرات استان قم، قرارداد بسته است؛ او به مسئولین مخابرات استان، گفته است که من می‌توانم با 35 نفر نیرو مرکز تلفنی 118 قم را بچرخانم و مدیرعامل مخابرات استان قم هم با این سخن پیمانکار موافقت کرده است.

وی افزود: بر اساس تصمیم پیمانکار جدید، نیمی از کارکنان 118 قم که همگی سابقه کاری بالای 10 سال در این مرکز تلفنی را دارند، باید از کار اخراج شوند.

ح-م ادامه داد: قصد داشتند که از 70 نفر نیروی کاری 118 قم تنها 35 نفر را نگاه دارند و ما بقی را اخراج کنند، که با اعتراضی که کارکنان طی دو روز گذشته صورت دادند، تعداد 35 نفر به 50 نفر رسیده است.

یکی دیگر از کارکنان 118 قم، گفت: با وجود دست از کار کشیدن کارکنان 118 قم، و بی پاسخ ماندن چند ساعته تلفن‌های مردمی با 118، مدیرعامل محترم مخابرات استان قم، حتی یک بار برای این که ببیند، مشکلات ما چیست، در میان ما حاضر نشده است؛ حتی دیروز که برای اولین بار دست از کار کشیدیم، اعلام کردیم که خواهان دیدار با استاندار قم هستیم، اما تا کنون نه خود استاندار و نه نماینده‌ای از طرف ایشان برای شنیدن صدای ما مراجعه نکرده است.

یکی از کارکنان دیگر تلفن 118 قم، هم در سخنانی گفت: پیمانکار جدید اعلام کرده است، که کسانی که اخراج نمی‌شوند و می‌مانند، باید روزانه 12 ساعت در سرکار حاضر شوند، یعنی می‌خواهند 4 ساعت اضافه کاری را بر کارکنانی که حتی توانایی عصبی آن‌ها برای 8 ساعت هم کافی نیست، تحمیل کنند.

یکی دیگر از کارکنان در معرض اخراج 118 قم، گفت: بعد از 10 الی 15 سال که در مرکز تلفنی 118 کار کرده ایم و چشم و گوش و اعصاب ما دچار اشکال شده است، اکنون به ما می‌گویند آقا خوش آمدید، اخراجید.

وی خطاب به مسئولین مخابرات استان قم، گفت: اگر می‌خواهند اخراج کنند، حداقل یک سال یا 6 ماه زودتر بگویند تا بتوانیم شغل جدیدی را برای خود بیابیم ولی این که شب بخوابیم و صبح به ما بگویند اخراجید، ظلم در حق کسانی است که عمر و جوانی خود را در مخابرات گذرانده‌اند.

یکی دیگر از کارکنان 118 قم، اظهار داشت: حتی اگر هیچ کدام از 70 نیروی فعلی مخابرات هم اخراج نشوند، باز هم این تعداد نیرو پاسخ‌گوی تلفن‌های مردم نیست، چرا که غیر از مردم قم، به علت وجود دفتر آیات عظام در قم، از تمامی کشور با این مرکز تماس می‌گیرند.

محسن خلیلی یکی از کارکنان 118 قم، که با وجود آن که کلیه او پیوندی است، در معرض اخراج قرار دارد، هم در سخنانی یادآور شد: بعد از این که نزدیک به 10 سال در این مرکز فعالیت داشته‌ام، امروزه خیلی راحت، حتی با وجود آن که من به دلیل این که کلیه‌ام پیوندی است، می‌گویند، اخراجید.

مهدی در امامی هم یکی دیگر از کارکنان مرکز تلفنی 118 با بیان این که 118، از جمله مراکز مخابراتی است که نباید تعدیل نیرو داشته باشد، در مورد اخراج بعضی از نیروهای 118 قم، اظهار داشت: مسئولین مخابرات باید، همانگونه که همیشه با واگذاری تلفن‌های ثابت، تعداد خط‌های تلفن را افزایش می‌دهند، باید به مرکز تلفنی 118، نیرو تزریق کنند، نه این که با تعدیل نیرو، مشکلاتی را برای مردم به وجود بیاورند.

بی عدالتی در نظام سلامت: سقوط زیر خط فقر با هزینه بالای ۴۰ درصد

به نوشته سایت کلمه در تاریخ 4 مرداد آمده است: به گفته مدیر برنامه فقرزدایی اهداف توسعه هزاره سازمان ملل با اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها هزینه‌ای که مردم برای سلامت و بهداشت می‌پردازند از ۶۵ درصد به ۸۰ درصد خواهد رسید.

به نوشته روزنامه تهران امروز، امیدوار رضایی، عضو کمیسیون بهداشت مجلس هم اعلام کرده است در حال حاضر مردم هزینه بالایی را برای به دست آوردن سلامت از جیب خود می‌پردازند و مشارکت مردم در هزینه‌های سلامت عادلانه نیست.

امیدوار رضایی می‌گوید: «بر اساس آخرین اعلام سازمان بهداشت جهانی رتبه ایران از نظر شاخص مشارکت عادلانه مردم در هزینه‌های سلامت در حدود ۱۰ سال پیش ۱۱۲ بود که به نظر من با توجه به روند نامناسب دهه اخیر اکنون افت کرده و باید از این نظر در رده ۱۱۸ تا ۱۲۰ در بین ۱۹۱ کشور دنیا باشیم و روند رو به بهبودی نداشته‌ایم.» بر اساس آمارهای رسمی در حال حاضر بیش از ۶۵ درصد هزینه‌های سلامت را مردم از جیب خود می‌پردازند. محمد علی فرزین، مدیر برنامه فقرزدایی و طرح‌های توسعه برنامه عمران سازمان ملل متحد (UNDP) در ایران می‌گوید: «با توجه به بیکاری تعداد زیادی از جمعیت (آمار ۱۰ درصدی بیکاری در کشور) تعداد زیادی از جمعیت ممکن است فقیر باشند و تضاد بین فقیر و غنی در شهرها به شدت زیاد است. یکی از شاخص‌های کاهش فقر دسترسی به دارو و کالاهای حیاتی است که با وجود اینکه کشور ما بسیار ثروتمند است اما مردم در حدود ۷۰ درصد هزینه داروهای حیاتی به دوش مردم است.»

او می‌گوید: دولت در برنامه پنجم توسعه هم تأکید کرده است که این رقم باید به ۳۰ درصد برسد. پس دولت هم متوجه است که تنها ۳۰ درصد از هزینه‌ها را پرداخت می‌کند و ۷۰ درصد بر دوش مردم است. رضایی هم به قانون مصوب مجلس در سال گذشته اشاره دارد که قرار بود حق بیمه سلامت به صورت درصدی از درآمد افراد درآمد و افراد با درآمد بالاتر هزینه بیشتری پرداخت کنند و این طور نباشد که شخص وزیر با یک کارگر ساده به یک اندازه حق بیمه سلامت بپردازند که متأسفانه این مصوبه مجلس سال گذشته اجرا نشد.

بی‌عدالتی در نظام سلامت رضایی همچنین با اشاره به آلودگی هوا و آب که در دو سال اخیر شهروندان را دچار مشکلات مختلف کرده تأکید می‌کند: «در قانون برنامه چهارم به صراحت آمده بود که باید از هر گونه فعالیت مخل سلامت مردم که موجب آلودگی آب، خاک و هوا می‌شود و هر مسئله دیگری که تهدیدی برای سلامت مردم باشد عوارض گرفته شود که به عنوان یک منبع پایدار برای سلامت مردم هزینه شود که این مصوبه مجلس نیز هنوز اجرایی نشده است که در برنامه توسعه پنجم نیز دوباره بر این موضوع تأکید شده است.»

این عضو کمیسیون بهداشت مجلس هم دلیل اصلی را واقعی نبودن نرخ خدمات و تعرفه درمان می‌داند، موضوعی که بارها و بارها از سوی کارشناسان حوزه بهداشت عنوان شده است: «باید برای بیمه‌های سلامت سرانه واقعی تعریف شود و البته بیمه‌های سلامت تعریف شود و نه صرفاً بیمه‌های درمانی اما هیچ وقت این کار انجام نشده است و چون در تامین منابع مشکل داریم در اجرا هم دچار مشکل می‌شویم. همچنین نبود متولی واحد در سیاست‌گذاری، نظارت و ارزشیابی نظام سلامت است، بهداشت، درمان، توانبخشی و سلامت جسمی، روحی و اجتماعی مردم باید در یک نهاد واحد سیاست‌گذاری شود، طبیعی است که نبود چنین سیستمی باعث نارضایتی و بی‌عدالتی در نظام سلامت می‌شود.»

این سوال مطرح است که «طرح هدفمند کردن یارانه‌ها و خصوصی سازی سلامت و بهداشت چه تاثیری بر این روند خواهد گذاشت؟»

مدیر برنامه فقرزدایی اهداف توسعه هزاره سازمان ملل به این سوال تهران امروز چنین پاسخ می‌گوید: «این یک قانون و یک رویکرد جدید در نظام توسعه ایران است و شرایط پیاده سازی آن نیز بسیار مهم است که به نظر من با توجه به شرایط حاضر اصلاً مناسب نیست. به‌ویژه به این دلیل که اکنون در بحث سلامت و بهداشت مردم فشار زیادی را متحمل می‌شوند و با خصوصی سازی احتمال افزایش تعرفه‌ها بسیار زیاد است. به این ترتیب مردم در آینده هزینه بیشتری را برای به دست آوردن سلامت از جیب خود می‌پردازند و این میزان تا ۸۰ درصد هم خواهد رسید و بودجه‌های اجتماعی هم در این بخش کاهش می‌یابد.»

به گفته مدیر برنامه فقرزدایی سازمان ملل در ایران کاهش فقر، ایجاد اشتغال و دسترسی به دارو از جمله شاخص‌های اهداف توسعه هزاره است که از ۱۰ سال پیش دولت‌های عضو سازمان ملل متعهد به آن شده اند. سقوط زیر خط فقر با هزینه بالای ۴۰ درصد

رضایی معتقد است بر خلاف قانون برنامه چهارم گروه افرادی که به علت هزینه‌های درمان به زیر خط فقر می‌روند کاهش نیافته است، افرادی که هزینه‌های درمانی بیش از ۴۰ درصد از کل سبد هزینه خانوارشان را می‌گیرند و با پرداخت این هزینه برای همیشه به زیر خط فقر می‌روند در ابتدای برنامه چهارم سه درصد کل جمعیت بود و قرار بود تا پایان برنامه به یک درصد کاهش یابد که عملی نشد. فرزین معتقد است متمرکز بودن سرمایه‌گذاری بر پول دلیل اصلی این اتفاق است: «این نوع سرمایه‌گذاری کمتر اشتغال تولید کرده و تورم‌زاست. در این سرمایه‌گذاری که بیشتر بر سرمایه متمرکز است خودبه‌خود تورم ایجاد می‌شود بر خلاف سرمایه‌گذاری‌های کوچک تر که انسانی ترو کاربردی تر است و بر مرکز نیز متمرکز نیست.»

او ادامه می‌دهد: «از ۲۰ سال پیش تا کنون نرخ بهره در ایران ۵۵ درصد است در حالی که در هیچ کشوری این شرایط وجود ندارد. در حال حاضر بانک‌های دولتی حداقل ۲۵ درصد بهره می‌گیرند. وقتی نرخ بهره این قدر بالاست طبیعی است که اشتغال کم و قدرت خرید کم و تورم بالاست و نتیجه هم این می‌شود که به جای ۳۰ درصد ۷۰ درصد هزینه‌های سلامت را مردم می‌پردازند.»

به گفته او سازمان ملل به همه دولت‌ها توصیه می‌کند سرمایه‌گذاری را در عوض منابع به سمت سرمایه کاربردی و در مناطق محروم سوق دهند.»

۷۰ درصد هزینه‌های بوشهری‌ها در امور درمانی

بوشهر یکی از نمونه‌های سنگینی هزینه‌های سلامت بر دوش مردم است. به گفته رئیس دانشگاه علوم پزشکی بوشهر بیش از ۶۵ تا ۷۰ درصد از هزینه‌های مردم صرف هزینه‌های درمانی می‌شود و دیگر جایی برای هزینه‌های

رفاهي، تحصيلي، غذايي مردم باقى نمي ماند و اين زنگ خطري است براي مردم استان كه زندگي شان همواره با درد؛ مصرف دارو و پرداخت هزينه هاي درمان همراه باشد. وي گفته است: «استان بوشهر در بحث توسعه بخش بهداشت كمى عقب است و شاخص هاي ما در طول سال هاي گذشته تاكنون دست نخورده باقى مانده است و در شاخص مرگ مادران كه روزي شاخص خوب در سطح كشور بود وضعيت مناسبى نداريم. هنوز مراكز بهداشتى درمانى و خانه هاي بهداشت ما محل مراجعه تعدادى مادر و كودكان تا يك سالگى است و بعد از آن، روند مراجعه كودكان به ما روندى نزولى دارد و در گروه هاي سنى ديگر مشترى نداريم و اين نشان مي دهد كه براي بقيه رده هاي سنى برنامه هاي نداريم كه به آنها ارائه كنيم.»

چهل ميليون نفر از جمعيت هفتاد ميليوني ايران زير خط فقر زندگى مي كنند

به گزارش خيرگزارى حكومتي ايسنا، بعد از مدت ها كشمكش بر سر اينكه فقر در ايران زياد شده يا كم، يك مسئول دولتي كه مسئول آمار رسمي دولت اسلامى نيز هست از وجود 40 ميليون نفر زير خط فقر در كشور 70 ميليوني مان خير داد. در ادامه اين گزارش آمده است: رييس مركز آمار ايران گفت: امروزه به دليل مشكل بيكاري، تورم و نيز عدم كنترل نقدينگي با وجود منابع عظيمي كه در كشور وجود دارد، بيش از 10 ميليون نفر از جمعيت ما زير خط فقر مطلق و بيش از 30 ميليون نفر آنها زير خط فقر نسبي به سر مي برند.

صدر و تايد احكام سنگين براي فعالان دانشجويي ايران

سایت دانشجویی در تاریخ 4 مرداد می نویسد: بعد از وقایع مناقشه بر انگیز انتخابات ریاست جمهوری سال گذشته که با تقلبات گسترده همراه بود، دولت برآمده از آن کودتا بسیاری از فعالین سیاسی و دانشجویی را دستگیر و روانه زندان کرد.

اخیر اما احکام محکومیت چند تن از فعالین سرشناس دانشجویی در دادگاه های تجد نظر قطعی شد. این احکام طویل المدت و بی سابقه ترس کودتا گران از دانشگاه و دانشجو را نشان میدهد.

بهاره هدایت، عضو شورای مرکزی دفتر تحکیم وحدت و دبیر روابط عمومی این اتحادیه، به 9 سال و نیم حبس تعزیری محکوم شده است.

علی ملیحی، عضو شورای سیاستگذاری و مسئول روابط عمومی این سازمان، به حکم قاضی مقیسه، قاضی شعبه 28 دادگاه انقلاب تهران، به چهار سال حبس تعزیری و پرداخت صد هزار تومان جزای نقدی محکوم شده است.

حکم میلاد اسدی، عضو شورای مرکزی و دبیر صنفی دفتر تحکیم وحدت که در شعبه 28 دادگاه انقلاب به هفت سال حبس تعزیری و صد هزار تومان جزای نقدی محکوم شده بود، عینا در دادگاه تجدیدنظر تایید شده است.

مهدیه گلو فعال دانشجویی و عضو شورای دفاع از حق تحصیل، به دو سال حبس تعزیری محکوم شده است. پیمان عارف، دیگر فعال دانشجویی و عضو شورای دفاع از حق تحصیل است که حکم یک سال حبس تعزیری او در شعبه 54 دادگاه تجدید نظر تایید شده است.

حکم مسعود باباپور، دانشجوی دانشگاه آزاد گرمسار هم که در شعبه 28 دادگاه انقلاب به ریاست قاضی مقیسه به دو سال حبس تعزیری محکوم شده بود، در شعبه 54 دادگاه تجدید نظر تایید شد.

ارسلان ابدی، دانشجوی دانشگاه بین المللی قزوین، یکی دیگر از دانشجویانی است که حکم قطعی او در شعبه 54 دادگاه تجدیدنظر 6 سال حبس تعزیری اعلام شده است.

امیر خسرو دلیرثانی، عضو شورای مرکزی جنبش مسلمانان مبارز (به دبیرکلی حبیب الله پیمان) و عضو کمیته پیگیری بازداشت های خودسرانه، به چهار سال حبس محکوم شده است.

تأیید احکام بیش از 16 سال حبس بهاره هدایت و میلاد اسدی در دادگاه تجدید نظر محکومیت ارسال ابدی به 6 سال حبس تعزیری حکم صادره برای پیمان عارف عینا تایید شد

علی ملیحی به 4 سال حبس تعزیری محکوم شد

تأیید حکم دو سال حبس تعزیری برای مسعود باباپور

اخبار زندانیان سیاسی: تأیید حکم مهدیه گلو در دادگاه تجدیدنظر/ اعتصاب غذای خشک احمدرضا احمدپور

دریاچه ارومیه 3 سال دیگر می میرد

به نوشته سایت ایرن در تاریخ 5 مرداد از قول صبا صراف آمده است: مایکل موزر رایزن ارشد بین المللی هشدار داد: اگر منابع آب دریاچه ارومیه تأمین نشود، این دریاچه تا 3 سال دیگر خشک می شود.

به گزارش خبرگزاری محیط زیست ایران، موزر که برای بازدید از تالاب های ایران و بررسی وضعیت آن به کشور سفر کرده بود در ارتباط با دریاچه ارومیه گفت: وضعیت دریاچه ارومیه بسیار وخیم است.

و ادامه داد: این بدین منظور است که دولت در همین هفته های آتی تصمیمات لازم را بگیرد و توافق ها و رایزنی ها مربوطه را انجام دهد.

او با اشاره به دلایل خشک شدن دریاچه ارومیه گفت: خشکسالی دائمی، استفاده زیاد از حد آب مصرف کشاورزی و البته تغییرات آب و هوایی که در همه جای دنیا اتفاق افتاده، عواملی است که باعث از بین رفتن دریاچه ارومیه شده است.

و ادامه داد: بنابراین در مورد دریاچه ارومیه با شرایط چالش برانگیزی مواجه هستیم.

موزر در مورد نتایج به دست آمده از بازدید دریاچه ارومیه گفت: اجرای طرح افزایش سهمیه آب برای این دریاچه،

مهمترین اقدامی است که قصد داریم در این مورد انجام دهیم، و تمام کوشش ما در جهت تخصیص آب و انجام توافقاتی در این زمینه است. به گفته او اگر این توافق ها صورت بگیرد، با وجود مسائل مربوط به خشکسالی و تغییرات آب و هوایی می توان از خشک شدن دریاچه ارومیه جلوگیری کرد. او با اشاره به اینکه پیشرفت های خوبی هم در این زمینه صورت گرفته چندین بار تکرار کرد: اما باز هم تأکید بر روی این شرایط است. این نخستین بار است که یک کارشناس نظر صریحی را در ارتباط با وضعیت دریاچه ارومیه اعلام کرد. کارشناسان ایران در چند سال اخیر با قرار گرفتن دریاچه ارومیه در لیست قرمز نظرات متعددی را در مورد این دریاچه اعلام کرده اند. بعضی از کارشناسان زیست محیطی و منابع طبیعی این دریاچه را خشک شده می دانند و برخی معتقدند تنها قسمت هایی از این دریاچه خشک شده و باید آن را دوباره احیا کرد. پیش از این نیز دکتر نظری دوست، مدیر ملی طرح حفاظت از تالاب های ایران اعلام کرده بود که آب این دریاچه با 6 متر کاهش عمق آب مواجه است. در این میان موزر در حاشیه کارگاه تالاب که روز دوشنبه نمایشگاه محیط زیست در محل دائمی نمایشگاه ها برگزار شد به ایرن گفت: من فکر می کنم تنها 2 تا 3 سال برای نجات دریاچه ارومیه فرصت است.

احتمال ورود قرارگاه خاتم الانبیاء (وابسته به سپاه پاسداران) به پروژه احداث آزادراه تهران- شمال

به نوشته سایت جرس در تاریخ 5 مرداد آمده است: عضو کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی، با اشاره به احتمال ورود قرارگاه خاتم الانبیاء (وابسته به سپاه پاسداران) به پروژه احداث آزادراه تهران- شمال، گفت: این قرارگاه عنوان کرده از این به بعد قصد ندارد در پروژه های کمتر از صد میلیارد تومان وارد شود و خواسته کمیسیون عمران نیز از قرارگاه خاتم همین است. به گزارش فارس، مهرداد لاهوتی با بیان اینکه "برآورد هزینه مالی احداث آزادراه تهران - شمال دو هزار و چهار صد میلیارد تومان است که تاکنون تنها ۲۵۰ میلیارد تومان در این باره هزینه شده است"، خاطرنشان کرد "مقرر شده بود دولت پنجاه میلیون متر مربع زمین شامل اراضی حاشیه آزادراه و برخی اراضی دیگر در نقاط مختلف را در ازاء احداث این مسیر در اختیار بنیاد مستضعفان قرار دهد." وی تصریح کرد "پنجاه درصد هزینه اجرای این پروژه بر عهده بنیاد مستضعفان و پنجاه درصد نیز بر عهده دولت است." لاهوتی با اشاره به وجود ابهام در مورد دلایل عدم پیشرفت عملیات اجرایی این پروژه، اظهار داشت: با به تعویق افتادن هر یک روز از زمان بهره برداری این پروژه، هزینه ها افزایش می یابد. نماینده مردم لنگرود در مجلس تصریح کرد: ممکن است در جذب سرمایه های خارجی و فاینانس برای احداث این آزادراه دچار مشکلات بیشتری شویم، همان گونه که در حال حاضر موضوع فاینانس چینی ها هنوز به طور کامل قطعی نشده است. این عضو کمیسیون عمران مجلس با انتقاد از وزیر راه مبنی بر عدم بکارگیری توان بخش خصوصی و جذب فاینانس داخلی و خارجی در اجرای پروژه های این وزارتخانه، خاطرنشان کرد: بودجه های عمرانی دولت محدود و پروژه های عمرانی کشور فراوان است و با این میزان بودجه ها، نمی توان پروژه ها را به سرانجام رساند. لاهوتی با اشاره به جلسه اخیر کمیسیون عمران با قرارگاه خاتم الانبیاء، تصریح کرد: این قرارگاه عنوان کرده است که از این به بعد قصد ندارد در اجرای پروژه های با اعتبار کمتر از صد میلیارد تومان وارد شود و خواسته کمیسیون عمران نیز از قرارگاه خاتم الانبیاء همین است. این عضو کمیسیون عمران مجلس با اشاره به رایزنی هایی که کمیسیون عمران با این قرارگاه برای مشارکت در پروژه های عمرانی بزرگ نظیر آزادراه تهران - شمال، تصریح کرد: کمیسیون عمران از قرارگاه خاتم خواست به جای ورود به پروژه های عمرانی کوچک، در اجرای پروژه های گسترده ای نظیر احداث و توسعه زیرساخت های ریلی و یا آزادراه تهران - شمال شرکت کند. گفتنی است قرارگاه خاتم الانبیاء، در پروژه های عظیم و سدآوری چون نفت، گاز، مخابرات و معادن نیز، دخالت و حضور جدی داشته و بسیاری از مناقصه ها را بدون طی کردن روند قانونی آنها تصاحب کرده است. عملیات اجرایی آزادراه تهران - شمال که با مجموعاً ۱۲۱ کیلومتر، از آن به عنوان بزرگترین طرح راه سازی ایران نام برده می شود، رسماً از سال ۷۵ همزمان در دو قطعه کن و سولقان در تهران و مرزن آباد آغاز شده و تاکنون موانع زیادی را پشت سر گذاشته است. 5 مرداد: کارمندان میراث فرهنگی هنگام انتقال به شیراز در فرودگاه مهرآباد مجدداً دست به اعتراض زدند

کارمندان سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، در فرودگاه مهرآباد هنگام انتقال دست به اعتراض زدند.

به نوشته سایت جرس در تاریخ 5 مرداد آمده است: کارمندان سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، در فرودگاه مهرآباد هنگام انتقال دست به اعتراض زدند. به گزارش صراط، صبح روز یکشنبه کارمندان سازمان میراث فرهنگی و گردشگری که مجبور به ترک شهر خود و انتقال به استانی دیگر شده اند، مجدداً دست به اعتراض زدند. بسیاری از این مسافری که با لباس های نسبتاً رسمی در فرودگاه حضور یافته بودند نسبت به انتقال خود به استانی

دیگر به شدت ناراضی بودند. در این میان خانمی میانسال با صدای بلند ضمن بیان اینکه همسرش با ادامه کار وی در استانی دیگر مخالف است و او مجبور است از کار خود استعفا دهد، مسئولان را مورد خطاب قرار داد. اعتراض کارمندان این سازمان که انتقال آنان به استان‌های دیگر زندگی روزمره آنها را با مشکل مواجه کرده است، باعث اعتراض عده‌ای به دولت شده است. سازمان میراث فرهنگی و گردشگری به عنوان اولین دستگاه دولتی تصمیم به خروج از تهران گرفته که این تصمیم با نارضایتی شدید کارمندانش مواجه است. پیش از این برخی از کارمندان این سازمان در اعتراض به تصمیم ناگهانی انتقال از تهران مقابل مجلس شورای اسلامی، تجمع کرده بودند. پس از این تجمع بقایای معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری در واکنش به اعتراض این کارمندان گفت: هر کس دوست دارد بیاید و هر کس دوست ندارد نه. این تصمیم سازمان میراث فرهنگی بسیاری از کارمندان به ویژه بانوان را مجبور به استعفا و رها کردن فعالیت اجتماعی شان کرده است.

«جمع‌آوری» کودکان کار تلاش برای پاک کردن صورت مساله است

به گزارش خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ 5 مرداد آمده است: عضو هیات‌مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان با اشاره به لزوم آسیب‌شناسی دقیق مسائل و مشکلات کودکان خیابانی گفت: اقداماتی که تحت عنوان فرایند خدمت‌رسانی به کودکان خیابانی از سوی نهادی مانند بهزیستی، شهرداری تهران و سایر نهادها مطرح بوده از ابتدا روند معیوبی داشته و ریشه مشکلات آنها بررسی و حل نمی‌شود. جاوید سبحانی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با اشاره به موضع‌گیری بهزیستی در مورد کودکان کار و اظهاراتی از قبیل اینکه بهزیستی با حمایت از کودکان خیابانی وظایفی در قبال کودکان کار ندارد تاکید کرد: اکثر کودکانی که تحت عنوان کودکان خیابانی سامان‌دهی می‌شوند «کودکان کار خیابانی» هستند که برای تأمین معاش و زنده ماندن تن به هر کاری از جمله دست‌فروشی، کار در کارگاه‌های تولیدی و ... می‌دهد؛ بنابراین بهزیستی نباید صرفاً با این دید که این کودکان بی سرپرست هستند یا بد سرپرست هستند در این موضوع وارد شود. او ادامه داد: وقتی یکی از جمعیت هدف و تحت پوشش بهزیستی، کودکان خیابانی بوده، به طور طبیعی، با پدیده کار این کودکان نیز مواجه می‌شود و تفکیک کودک کار با خیابانی نیز به سختی امکان پذیر است. به گفته عضو هیات‌مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان گاهی آسیب و خطرات پیش روی کودکان کار شدیدتر بوده و احتمال سوءاستفاده از کودکان کار در کارگاه‌های غیرقانونی نیز بیشتر وجود دارد در عین حال بخش گسترده‌ای از کودکان کار در معرض خیابانی شدن هستند. سبحانی با اشاره به اجرای مقطعی طرح‌هایی از سوی برخی سازمان‌ها برای ساماندهی کودکان خیابانی تصریح کرد: سازمان‌هایی که مسوول انجام اقدامات مربوط به کودکان خیابانی بودند مشکلات را به چه نحو و تا چه حد آسیب‌شناسی کردند؟ غیر از آن است که با به کار بردن عناوینی مانند «جمع‌آوری» و القاء نگاه جرم‌شناسانه و زیبایی شهری به این معضل تنها صورت مساله را پاک کرده‌اند؟ عضو هیات‌مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان به لزوم آسیب‌شناسی دقیق مسائل و مشکلات کودکان خیابانی پرداخت و گفت: نوع اقداماتی که تحت عنوان فرایند خدمت‌رسانی به کودکان خیابانی مطرح بوده از ابتدا روند معیوبی داشته و ریشه مشکلات آنها بررسی و حل نمی‌شود. او افزود: به جای اعمال برنامه‌هایی با دیدگاه جرم‌شناسانه باید به مقوله کودکان کار و خیابان با دیدگاه اجتماع و خانواده محور نگاه کرد و علت اصلی حضور آنها در خیابان‌ها بررسی شود. سبحانی با اشاره به اینکه معضلات و مسائل کودکان کار و خیابان با ساماندهی حل نمی‌شود یادآور شد: بهزیستی طی سال‌های اخیر بارها طرح‌های مربوط به کودکان خیابانی را اجرا کرد و آمارهای ناقصی ارائه داده و شهرداری یا نیروی انتظامی و حتی سایر نهادها نیز در این زمینه با یکدیگر تعاملاتی داشتند اما با بررسی آمارهای این دستگاه‌ها مشخص می‌شود که نظام ارزیابی درستی در طرح‌های آنها وجود ندارد. به گفته عضو هیات‌مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان یک نظارت جامع بر اجرای اقدامات متولیان مربوط به کودکان خیابانی وجود ندارد و وزارت رفاه نیز به عنوان سیاست‌گذار برنامه‌ی نهادهای زیرمجموعه خود اقدامی برای نظارت بر روند اجرای مسائل کودکان انجام نمی‌دهند؛ در حال حاضر نیز با تغییر و تحولات رخ داده در مدیریت سازمان بهزیستی برنامه‌ها در مورد سیاست‌های گذشته عوض شده و متولیان جدید سیاست‌های دیگری را در پیش می‌گیرند. سبحانی ادامه داد: با موازی‌کاری و ناهماهنگی شهرداری، بهزیستی و نیروی انتظامی در زمینه کودکان آسیب‌دیده، معضلات بیشتر شده و تنها کودکان در معرض آسیب و آسیب دیده ضرر می‌کنند.

بی خبری از رضا شهبانی، عضو بازداشتی سندیکای کارگران شرکت واحد

به نوشته سایت جرس در تاریخ 5 مرداد آمده است: رضا شهبانی، عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد که از تاریخ ۲۲ خرداد ۱۳۸۹ در زندان اوین به سر می‌برد، خبری در دست نیست. به گزارش کلمه، به گفته خانواده وی، شهبانی تا اوایل تیرماه سه بار از طریق تلفن و در حد احوالپرسی با آنها تماس تلفنی داشته است و از حدود دو هفته پیش تاکنون از وی هیچ خبری دسترس نیست. این عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد در آخرین تماس تلفنی از درد شدید در ناحیه گردن و کمر شکایت داشته که این مساله موجب تشدید نگرانی خانواده وی در دوران بی خبری این زندانی سیاسی شده است. براساس این گزارش، پیگیری‌های مکرر خانواده وی در دادستانی و دادگاه حقوق شهروندی و وکیل ایشان در

داسرای انقلاب تا کنون هیچ نتیجه ای در بر نداشته و بی خبری از وضعیت ایشان موجب نگرانی خانواده و اعضای سندیکا شده است.

علیه تعرض وحشیانه به تشکلهای و فعالین کارگری

این پتیشن به امنستی، اتحادیه های کارگری و سازمان جهانی کار و همچنین جمهوری اسلامی و تشکلهای کارگری در ایران ارسال خواهد شد.

علیه تعرض وحشیانه به تشکلهای و فعالین کارگری

کارگران زندانی فوری باید آزاد شوند

تعرض سبعانه جمهوری اسلامی علیه تشکلهای و فعالین کارگری ابعاد گسترده ای به خود گرفته است. اخراج از کار و معیشت خانواده کارگری را به گروگان گرفتن، تهدید و بازداشت و زندان ابرار شناخته شده این تعرض است. در یک اقدام حکم اخراج سی نفر از کارگران شرکت واحد را صادر کردند و بعدا در نتیجه تلاش و مبارزه کارگران مجبور شدند، حکم اخراج بیست و سه نفر را لغو کنند. علی اکبر پیر هادی، حسن کریمی، ناصر غلامی، منصور حیات غیبی، حسن میرزایی، هادی کبیری و حسین کریمی سبزواری در آستانه اخراج قطعی هستند. در شرکت نیشکر هفت تپه بعد از یک دوره دستگیری علی نجاتی، رضا رخشان، قربان علی پور، فریدن نیلوفر، محمد حیدری و جلیل احمدی، کارفرما با حمایت دولت از فرصت استفاده کرده و این تعداد را اخراج نمود. کارگران هفت تپه به جرم اقدام انسانی حمایت مالی همکاران اخراج شده شان بیشرمانه تهدید به اخراج شده اند. هنوز منصور اسالو، ابراهیم مددی و رضا شهبانی در زندانند. دهها کارگر مبارز و فعالین مدافع حقوق کارگر از جمله محمد اشرفی، صدیق کریمی، خسرو بوکانی، فواد کیخسروی، بهنام ابراهیم زاده، مهدی فراخی شاندیز احضار و بازداشت و تهدید شده اند. در مقابل این تعرض گستاخانه راهی جز مبارزه متحد و متشکل وجود ندارد. میتوان و باید در مقابل این حمله ضدکارگری و ضد انسانی سد محکمی بست. دفاع از فعالین کارگری سندیکا شرکت واحد و هفت تپه و همه فعالین کارگری مورد تعرض قرار گرفته، وظیفه کل طبقه کارگر و صف آزادیخواهی و برابری طلبی است. اگر در مقابل این تعرض نجنیم، فردا نوبت فعالین همه تشکلهای موجود کارگری و کارگران مبارز مراکز کارگری میرسد. انتشار این پتیشن حلقه ای از تلاش در دفاع از کارگران و برای آزادی فوری کارگران دستگیر شده است.

امضاها:

رئیس کمیته محیط زیست شورای شهر: به مردم حقیقت را بگوئید، نیترا به منابع آبهای زیرزمینی نفوذ کرده است

به گزارش خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ 5 مرداد آمده است: رئیس کمیته محیط زیست شورای شهر گفت: دستگاههای دولتی مانند وزارت نیرو و وزارت بهداشت باید تکالیف و وظایف قانونی خود را در رابطه با مساله آب تهران به خوبی انجام دهند تا مردم از آب سالم برخوردار باشند و اگر این دستگاهها به وظایف خود عمل نکنند، باید مورد بازخواست قرار گیرند و شورای شهر حتما در این رابطه از آنها سوال می کند. معصومه ابتکار در گفت و گو با ایلنا گفت: کیفیت آب تهران سالهاست که مورد بررسی و پیگیری است و این به دلیل نگرانیهایی است که در استفاده و بهره برداری از چاههای آب زیرزمینی تهران و آثاری که بر روی کیفیت آب تهران وجود دارد.

او ادامه داد: این که از آب چاه در تهران بهره برداری و استفاده می شود و و آب چاه با آبهای روان مخلوط می شود، هیچ شکی نیست و من فکر نمی کنم کسی در رابطه با این مساله تردید داشته باشد.

رئیس کمیته محیط زیست شورای شهر تصریح کرد: در این که نیترا و تی.او.سی.ها (TOC) در داخل منابع آب زیر زمینی تهران نفوذ کرده اند هم هیچ شکی نیست، اینها واقعیتهایی است که وجود دارد اما این که این افت کیفیت به مرحله ای رسیده باشد که آلودگی آب تهران دچار مساله اساسی شده باشد، تشخیصش بر عهده وزارت نیرو و وزارت بهداشت است.

ابتکار گفت: وزارت بهداشت باید به طور مستمر وضعیت آب تهران را پایش کند، وزارت نیرو هم باید حداکثر تلاش خود را انجام دهد که کیفیت آب تهران را ارتقا دهد و کمتر از منابع آب زیر زمینی استفاده کند.

او ادامه داد: وزارت نیرو باید سیستم تصفیه فاضلاب را توسعه دهد که ما دچار معضلی در رابطه با افت شدید کیفیت آب تهران نباشیم.

رئیس کمیته محیط زیست شورای شهر تهران تصریح کرد: کیفیت آب مناطق مختلف تهران باید هر لحظه سنجش شود، و این مساله مشخص شود که میزان نیترا در آب تهران بالاتر از حد مجاز است یا خیر.

ابتکار گفت: بر اساس گفته شخص وزیر بهداشت، و اطلاعاتی که به شورای شهر رسیده در برخی از مناطق تهران میزان نیترا و تی.او.سی.ها (TOC) در آب شرب بالاتر از حد مجاز است.

رئیس کمیته محیط زیست شورای شهر تهران تاکید کرد: برای حل این معضل دستگاههای دولتی باید وظایف خود را انجام دهند و باید حقیقت را به مردم بگوئیم، دروغ گفتن به مردم هیچ خاصیتی ندارد.

او بیان کرد: موضوع وجود نیترا در آب تهران مدتهاست که در کارگروه آب و فاضلاب شورای شهر در حال بررسی است.

ابتکار تصریح کرد: دستگاه های دولتی مانند وزارت نیرو و وزارت بهداشت باید تکالیف و وظایف قانونی خود را در رابطه با مساله آب تهران به خوبی انجام دهند تا مردم از آب سالم برخوردار باشند و اگر این دستگاهها به وظایف خود عمل نکنند، باید مورد بازخواست قرار گیرند و شورای شهر حتما در این رابطه از آنها سوال می کند.

ایجاد فشارهای معیشتی غیر مستقیم علیه خانواده فعال سندیکایی

بنابه گزارشات رسیده از ایران در تاریخ 5 مرداد آمده است: در ایران افشای اعمال سرکوبگرانه و غیر قانونی حراست شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه باعث گردید که فعال سندیکای شرکت واحد بکار خود بازگردانده شود. روز دوشنبه 4 مرداد ماه سعید ترابیان مسئول روابط عمومی سندیکای شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه بر اثر افشای اعمال سرکوبگرانه و غیر قانونی حراست شرکت واحد تهران وادار به عقب نشینی شد و آقای ترابیان از روز دوشنبه 4 مرداد ماه به محل کار خود در شرکت واحد بازگشت و مشغول بکار شد. اما آنها به آقای ترابیان تاکید کردند بابت مدتی که غیبت داشته است (مدت بازداشت غیر قانونی اخیر توسط وزارت اطلاعات) باید به کمیته انضباطی شرکت واحد مراجعه کند تا در مورد او تصمیم گیری شود. از طرفی دیگر تمامی حسابهای بانکی از جمله شماره حساب بانکی که در بانک کشاورزی داشتند که حقوق ماهیانه شرکت واحد به آنجا واریز می شد را مسدود کرده اند. آقای ترابیان از بانک خواستار روشن شدن علت انسداد حساب بانکی خود شده است. مسئولین بانک به او اعلام کردند که سه روز پس از بازداشت وی، شعبه 6 بازپرسی دادگاه انقلاب کرج طی حکمی دستور مسدود کردن حساب بانکی او را صادر کرده است. انسداد حساب بانکی باعث شده است که او برای امرار معاش خانواده اش با شرایط سختی مواجه شود. مسئولین بانک همچنین اعلام کرده اند رفع مسدودیت حساب بانکی فقط با موافقت دادگاه انقلاب کرج امکان پذیر است. آقای ترابیان به دادگاه انقلاب کرج مراجعه کرده است و خواستار رفع مسدودیت حساب بانکی خود شده بود. اما دادگاه انقلاب به او پاسخ داده است که باید تا زمان تشکیل دادگاه منتظر بماند. این در حالی است که هنوز تاریخی برای تشکیل دادگاه تعیین نشده است. همچنین وزارت اطلاعات حاضر به پس دادن وسایل شخصی آقای ترابیان که در جریان یورش به منزلش با خود برده اند، نیست. در جریان یورش مامورین وزارت اطلاعات به منزل آقای ترابیان وسایل شخصی او و خانواده اش را با خود بردند که از جمله آنها تلفنهای همراه خود و همسرش، کامپیوتر، سی.دی، دوربین عکاسی و سایر وسایل شخصی می باشد.

قطع تمامی تلفن های زندانیان بند ۲۵۰

در این بند زندان اوین که به بند کارگری هم معروف است بیش از ۲۰۰ نفر از زندانیان حوادث پس از انتخابات نگهداری می شوند. به نوشته سایت کلمه در تاریخ چهارشنبه 6 مرداد 89 آمده است: تلفن بند ۲۵۰ زندان اوین از یک روز قبل از میلاد حضرت مهدی (عج) قطع شده است. زندانیان که در روزهای اعیاد مذهبی مسلمانان تنها وسیله ارتباطی با خانواده شان برای تریک تلفن است از روز دوشنبه از این امکان هم محروم شده اند. به گزارش خبرنگار کلمه، در این بند زندان اوین که به بند کارگری هم معروف است بیش از ۲۰۰ نفر از زندانیان حوادث پس از انتخابات نگهداری می شوند. روز دوشنبه نیز روز ملاقات زندانیان این بند با خانواده هایشان است. اما خانواده زندانی ها می گویند در هفته های جاری هم خودشان و هم زندانیان با برخوردهای بسیار نامناسب ماموران زندان مواجه شده اند تا جایی که زندانیان دیروز دست به اعتراض زدند و حتی در سالن ملاقات کابین زندان اوین شعارهایی سر دادند که مسوولان زندان با اعزام نیرو به سالن ملاقات کابینی تلاش کردند آنها را آرام کنند و به سلوک هایشان بازگردانند. زندانبانان اوین بویژه بند ۲۵۰ در روز های ملاقات ساعتها زندانیان و خانواده هایشان را در صف های طولانی نگه می دارند تا ساعت ملاقات آنها کم شود یا قبل از ملاقات روحیه زندانی های سیاسی و خانواده های شان به هم بریزد. این در حالی است که به دستور دادستان تهران، جعفری دولت آبادی طی چند ماه گذشته امکان ملاقات حضوری زندانیان سیاسی با فرزندان، خواهران و برادران شان هم لغو شده و فقط همسر و پدر و مادر زندانیان سیاسی می توانند آنها را به صورت حضوری ملاقات کنند. به گفته تعدادی از خانواده های زندانیان سیاسی بند ۲۵۰، مسوولان این بند در واکنش به اعتراض زندانیان به رفتارهای نامناسب زندانبانان، تمامی تماس های تلفنی زندانیان را، هم زمان با میلاد حضرت مهدی (عج) قطع کرده اند. زندانیانی که حالا فقط از طریق تلفن می توانند با کودکان خردسال شان صحبت کنند. به گفته خانواده های زندانیان، بند ۲۵۰ زندان اوین از همه امکانات رفاهی محروم است تا جایی که تنها کتابخانه کوچک این بند نیز چندی پیش تعطیل شد. همچنین زندانیان این بند از زندان اوین بر خلاف سایر بندهای عمومی از داشتن ورزشگاه هم محرومند. تلفن های این بند که بر آن کاملاً فضای امنیتی حاکم است نیز بر خلاف سایر بند های زندان دو یا سه دقیقه در روز است که گاه و بی گاه و به بهانه های مختلف زندانیان از آن هم محروم می شوند. ورزشگاه بند ۲۵۰ نیز فقط یکبار در ماه میوه برای فروش می آورد و میزان میوه برای فروش به قدری کم است که برای تقسیم آن بین زندانیان از روش قرعه کشی استفاده می شود. کمبود میوه در زندان موجب ضعف شدید بدنی زندانیان و بیماری های مکرر آنها شده است. اکنون در بند ۲۵۰ زندان اوین سه مشاور میر حسین موسوی علیرضا بهشتی شیرازی، قربان بهزادیان نژاد و علی عرب مازار به سر می برند. عبدالله مومنی فعال دانشجویی، بهمن احمدی امویی روزنامه نگار، علی ملیحی، میلاد اسدی، علی تاجرنیا، کیوان صمیمی، حسین نورانی نژاد، مجید دری، ضیا نبوی، علی زاهد و ... از دیگر زندانیان سیاسی این بند محسوب می شوند.

فائو: یک میلیارد نفر شبها گرسنه می خوابند

همشهری آنلاین- فائو با اشاره به تازه ترین آمارها اعلام کرد، یک میلیارد انسان در جهان، شب ها با شکم خالی و

گرسنه سر برالین می گذارند
به گزارش واحد مرکزی خبر به نقل از خبرگزاری شین‌هوا فائو با اعلام اینکه این مساله تحقق اهداف توسعه هزاره را برای به نصف رساندن گرسنگان به طور جدی با مشکل روبرو می‌کند، افزود، از چهارشنبه 6 مرداد در مقر این سازمان در نیویورک نمایشگاهی در باره مبارزه با گرسنگی در جهان برپاست.
در این نمایشگاه تصاویر ویدیویی برخی از بازیگران سینما و ستارگان فوتبال که در خصوص مبارزه با گرسنگی تلاش می‌کنند نمایش داده می‌شود.
این شخصیت‌ها با امضای یادداشتی برای سران کشورهای جهان از آنها خواهند خواست مبارزه با گرسنگی را در صدر اولویت‌های کاری خود قرار دهند.
قرار است این نامه فصل پاییز به سران کشورها ارائه شود.
فائو در این حال تصریح کرد: گرسنگی یک بحران خاموش است که تصاویر تلویزیونی به اندازه بلایای طبیعی، حوادث یا منازعات به آن نمی‌پردازند.

کارگران سازمانیه در دام سرمایه داران می افتند

یکی از فعالان کارگری به خبرنگار آژانس ایران خبر گفت: " قرار شده تمام معدن کارخانه به کارگران فروخته بشود (ماهه ازاء بخشی از طلبی که کارگران دارند و کارگران بطور جمعی صاحب معدن کارخانه بشوند و چون کار کارخانه به معدن بستگی دارد ، به اینصورت کنترل و اداره کارخانه بدست کارگران می افتد".
این فعال کارگری در ادامه گفت: " بعد از تعطیلات تابستانی کارخانه در روز 15 مرداد برای پرداخت باقی مانده بدهی کارگران ، مدیران کارخانه وام گرفته و بدهی کارگران را بدهند .

هزاران راننده کامیون در یونان اعتصاب کردند

در یونان هزاران راننده کامیون به منظور اعتراض به طرح بازرسی مقامات اتحادیه اروپا و صندوق بین المللی پول دست به اعتصاب زدند. اعتصاب کنندگان، کامیونهای خود را در کنار جاده های کشور پارک کردند و گفتند در همین جا باقی خواهند ماند. این در حالی است که پیش بینی می شود که یونان با کمبود سوخت نیز مواجه شود . ما سرکوبی کارگران و کامیوداران اعتصابی در یونان را محکوم می سازیم .
کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتبرگ

قطعی آب کارخانه شهرک صنعتی عباس آباد و مشکلات جدی کارگران

آب کارخانه های شهرک صنعتی عباس آباد از چهارشنبه هفته گذشته 30 تیر تا شنبه 2 مرداد بطور کامل قطع شدو همچنان قطعی آب تا امروز ادامه دارد و هیچ مسئول حکومتی و اداره آب پاسخگویی علت قطعی آب نمیشد . به همین دلیل کارگران آب آشامیدنی خود را از تهران میاورند.
کارگران به این وضعیت اعتراض دارند. همچنین قطعی برق نیز باعث تعطیلی و بهم خوردن زمانبندی تولید کارخانه ها گشته است و کارگران مجبور هستند که خودشان را با زمانبندی برق تنظیم کنند و در این ساعات مشغول به کار شوند.
کارگران مجبورند اکثر اوقات نیمه شب به سر کار بیایند که این موضوع نیز باعث اعتراضات کارگران شده است .

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران خواستار آزادی رضا شهابی، عضو زندانی خود، شد

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه با انتشار بیانیه ای، خواستار آزادی بی قید و شرط رضا شهابی، عضو زندانی هیئت مدیره این تشکل کارگری، شد.
در این بیانیه با اشاره به بازداشت آقای شهابی در روز ۲۲ خرداد، آمده است که این فعال کارگر زندانی از آن هنگام تا اوایل تیرماه، سه بار با خانواده خود تماس تلفنی داشته، ولی از حدود دو هفته پیش، هیچ خبری از او نشده است.
سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه همچنین خبر داده است که پیگیری های مکرر خانواده و وکیل رضا شهابی در دادستانی، دادگاه حقوق شهروندی و دادسرای انقلاب تاکنون هیچ نتیجه ای در بر نداشته و بی خبری از وضعیت او موجب نگرانی خانواده اش و نیز اعضای سندیکا شده است.

گزارشی از چنگ انداختن شرکتهای تعاونی سپاه در شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

سندیکای کارگری شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ؛ همواره از تشکلهای کارگری فعال بوده و هست. به گزارش ایران کارگر دولت ضد کارگری، برای کنترل و جلوگیری از فعالیتهای این تشکل کارگری، اقدام به جایگزین کردن مدیریت شرکت واحد اتوبوسرانی تهران، به شرکتهای تحت امر سپاه پاسداران کرده است. زیرا که فعالیتهای این سندیکای بزرگ، در راستای حفاظت از حداقل حقوق حقه کارگران است. همه شاهد هستیم که چگونه هر روز و هر ساعت، دسترنج کارگران مختلف میهن‌مان، توسط ارگانهای مختلف حکومتی به خصوص از طرف سپاه پاسداران به یغما می رود. به این ترتیب حکومت ضد کارگری، تصمیم گرفته تا هر مانعی را از سرراه چپاول خودش بردارد.
در این رابطه اقدامات زیر توسط دولت برعلیه سندیکای کارگران اتوبوسرانی صورت گرفته است:

1. طی یکسال گذشته تقریباً همه پرسنل رسمی و قراردادی شاغلین در شرکت واحداثوبوسرانی تهران و حومه به خصوص در بخش سامانه اتوبوسهای تندرو از طرف سپاه پاسداران بکارگرفته شده اند.
2. مسئولیت استخدام و تامین تمامی نیروی مورد نیاز اتوبوسرانی و نیز چگونگی تقسیم بندی آنان در مشاغل مختلف ، بعهده شرکتهای تابعه سپاه بوده است.
3. با فشار آوردن و اخراج و دستگیری فعالین این سندیکا سعی در ایجاد مانع برای فعالیتهای سندیکا کرده است. بطور مثال هنوز پس از سالها آقای منصور اسانلودر زندان به سرمیردونسبت به دستگیری تعداد دیگری از فعالین نیز اقدام کرده است.
4. شرکتهای تحت امر سپاه در اتوبوسرانی ، اقدام به تغییرات پایه ای در برنامه های استخدامی و فرمهای استخدامی این شرکت کرده اند. شرکتهای تابعه سپاه، کلیه استخدامها را به شکل قراردادی درآورده اند. این نوع قراردادها، کارگران را از تمام مزایای قانونی محروم می کند و آنها میتوانند بدون کمترین ممانعتی کارگران زحمتکش و بدون حمایت رازکار بیکار کنند.
5. در پرداخت حقوق اینکارگران احقاقیهای بسیاری صورت میگیرد و اغلب به عدم پرداخت حقوق کارگران، منجر می شود. بعنوان نمونه، در سه ماهه اول سال 89 به کارگران بخش اتوبوسهای تندرو (بی آر تی) حقوقی پرداخت نشده است .

عدم برگزاری جلسه دادگاهی هفت تن از فعالین کارگری

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری - در پی احضار هفت تن از کارگران و اعضاء کمیته هماهنگی از طرف دادگاه انقلاب ارومیه در تاریخ 11/4/89 و اعلام به نامبردگان مبنی بر اینکه در تاریخ 89/5/2 جهت اعلام حکم به دادگاه مراجعه نمایند ، این کارگران به نام های فلاح سلیمانی - حسین پیروتی - صمد احمد پور - رحمان تنها - رحمان ابراهیم زاده - عیسی ابراهیم زاده و عباس هاشم پور ساکن اشنویه در تاریخ 89/5/2 برابر احضار به ای که از طرف شعبه اول دادگاه انقلاب ارومیه به دستشان رسیده بود به همراه آقای فریدون احمدی که وکالت ایشان را به عهده دارد در ساعت تعیین شده در دادگاه حاضر شدند اما به دلیل عدم حضور قاضی ، جلسه دادگاه برگزار نشد و به ایشان اعلام شد در تاریخ 89/5/10 مجدد به دادگاه انقلاب ارومیه مراجعه نمایند.

قابل ذکر است که نامبردگان در تاریخ 88/12/8 بازداشت شده و پس از گذراندن 12 روز در زندان ارومیه با وثیقه از زندان آزاد شدند .

افزایش بی رویه ی اجاره بها در کرمانشاه و فشار سرسام آور بر مردم

با افزایش سرسام آور قیمت مسکن ، فشار زیادی روی قشر متوسط و ضعیف وارد شده است ، اقشار کم درآمد در حالی که حقوق شان 300 هزار تومان بیشترینست ، با دادن اجاره بهای 250 هزار تومانی و ودیعه های 5 میلیونی فشار های روحی روانی زیادی را متحمل میشوند.

در کرمانشاه اجاره بهای زیاد مردم را مجبور به روی آوردن به شهرهای حاشیه شهر و شهرک ها که در وضعیت بسیار نامناسب رفاهی هستند کرده است ، به صورتی که حتی امکانات اولیه مانند تلفن و آب و برق نیز در آن وجود ندارد .

ایجاد فشارهای معیشتی غیر مستقیم علیه خانواده فعال سندیکایی

فعالین حقوق بشر و دموکراسی در ایران - افشای اعمال سرکوبگرانه و غیر قانونی حراست شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه باعث گردید که فعال سندیکای شرکت واحد بکار خود بازگردانده شود.

روز دوشنبه 4 مرداد ماه سعید ترابیان مسئول روابط عمومی سندیکای شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه بر اثر افشای اعمال سرکوبگرانه و غیر قانونی حراست شرکت واحد تهران و ادار به عقب نشینی شد و آقای ترابیان از روز دوشنبه 4 مرداد ماه به محل کار خود در شرکت واحد بازگشت و مشغول بکار شد.

اما آنها به آقای ترابیان تاکید کردند بابت مدتی که غیبت داشته است) مدت بازداشت غیر قانونی اخیر توسط وزارت اطلاعات) باید به کمیته انضباطی شرکت واحد مراجعه کند تا در مورد او تصمیم گیری شود.

از طرفی دیگر تمامی حسابهای بانکی از جمله شماره حساب بانکی که در بانک کشاورزی داشتند که حقوق ماهیانه شرکت واحد به آنجا واریز می شد را مسدود کرده اند. آقای ترابیان از بانک خواستار روشن شدن علت انسداد حساب بانکی خود شده است. مسئولین بانک به او اعلام کردند که سه روز پس از بازداشت وی، شعبه 6 بازپرسی دادگاه انقلاب کرج طی حکمی دستور مسدود کردن حساب بانکی او را صادر کرده است. انسداد حساب بانکی باعث شده است که او برای امرار معاش خانواده اش با شرایط سختی مواجه شود. مسئولین بانک همچنین اعلام کرده اند رفع مسدودیت حساب بانکی فقط با موافقت دادگاه انقلاب کرج امکان پذیر است.

آقای ترابیان به دادگاه انقلاب کرج مراجعه کرده است و خواستار رفع مسدودیت حساب بانکی خود شده بود. اما دادگاه انقلاب به او پاسخ داده است که باید تا زمان تشکیل دادگاه منتظر بماند. این در حالی است که هنوز تاریخی برای تشکیل دادگاه تعیین نشده است.

همچنین وزارت اطلاعات حاضر به پس دادن وسائل شخصی آقای ترابیان که در جریان یورش به منزلش با خود برده اند، نیست. در جریان یورش مامورین وزارت اطلاعات به منزل آقای ترابیان وسایل شخصی او و خانواده اش را با خود بردند که از جمله آنها تلفنهای همراه خود و همسرش، کامپیوتر، سی.دی، دوربین عکاسی و سایر وسائل شخصی می باشد.

اعتراض دو اتحادیه بین المللی کارگری به اعمال فشار بر اعضای سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه

آسمان دیلی نیوز - کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری و فدراسیون بین المللی کارگران صنایع کشاورزی، غذایی و خدماتی در نامه ای به محمود احمدی نژاد، رئیس جمهوری اسلامی ایران، به اعمال فشار بر اعضای سندیکا کارگران شرکت نیشکر هفت تپه اعتراض کردند. در روز های اخیر، حراست شرکت نیشکر هفت تپه پس از اخراج فریدون نیکوفر، عضو سندیکا کارگران شرکت نیشکر هفت تپه، به وی گفته است که یا خانه سازمانی این شرکت را ترک کند و یا آنکه برای بازگشت به کار، توبه نامه امضا کند. آقای نیکوفر که چندین ماه به خاطر فعالیت های سندیکایی اش زندانی بوده است، پس از آزادی، از محل کار خود اخراج شده بود. این دو اتحادیه بین المللی کارگری همچنین از تهدید کارگران شرکت نیشکر هفت تپه که به کارگران اخراجی این شرکت کمک مالی کرده بودند، انتقاد کرده اند.

عدم دریافت 15 ماه حقوق کارگران کارخانجات لوله سازی خوزستان

ایلنا- کارگران لوله سازی خوزستان که سالهاست با مشکلات فراوانی دست و پنجه نرم می کنند اکنون حقوق معوق آنان به 15 ماه رسیده است این کارگران که تعداد آنان به 600 نفر میرسد میگویند که از نظر تولید و فروش محصولات مشکلی ندارند لیکن عدم ثبات مدیریت و مالکیت کارخانه باعث گردیده که این کارخانجات دچار مشکل شوند و در بلاتکلیفی قرار بگیرند.

نرخ بیکاری اعلام شده نادرست است: از هر 100 نفر مراجعه کننده 80 نفر از آنها یا جویای شغل هستند یا دنبال شغل برای دیگران

به گزارش خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا آمده است: مدیرکل سازمان فنی و حرفه ای کهگیلویه و بویراحمد با رد نرخ بیکاری اعلام شده از سوی اداره کل کار و امور اجتماعی این استان تاکید کرد قسم می خورم که آمار بیکاری بیشتر از این اینهاست.

به گزارش ایلنا از یاسوج، "ایاز آقایی" در نشست با خبرنگاران رسانه ها بمناسبت هفته مهارت در محل اداره کل فنی و حرفه ای کهگیلویه و بویراحمد در یاسوج گفت: نرخ بیکاری اعلام شده از سوی اداره کل کار و امور اجتماعی این استان عددی معادل 14/8 درصد یعنی 15 درصد است که معتقدم آمار بیکاری کنونی خیلی بیشتر از این آمار می باشد. وی با بیان اینکه تنها مدیرکلی در کهگیلویه و بویراحمد هستیم که درب اتاق همه روزه به روی مراجعه کنندگان باز است، اظهار داشت: از هر 100 نفر مراجعه کننده به من 80 نفر از آنها یا جویای شغل هستند یا دنبال شغل برای دیگران. این مسوول افزود: معتقدم روستائیان و عشایر بیکار در آمار بیکاری اعلام شده دیده نشده اند و یا اداره کار کهگیلویه و بویراحمد دنبال آمار بیکاری آنان نرفته است.

آقایی با تاکید بر اینکه حجم مراجعه کننده برای فرصت های شغلی به سازمان فنی و حرفه ای بیشتر از آمار بیکاری است که اداره کار و امور اجتماعی اعلام داشته، خاطر نشان کرد: آمار بیکاری در این استان واقعا آمار کمی است. مدیرکل سازمان فنی و حرفه ای کهگیلویه و بویراحمد در پاسخ به این سوال که براساس مصوبه شورای اشتغال کشور قرار بود 12 هزار و 500 فرصت شغلی در کهگیلویه و بویراحمد طی سال جاری فراهم شود آیا این فرصت ها فراهم می شود یا خیر؟ هم اظهار داشت: بعید می دانم این فرصت ها ایجاد شود و اعلام می داریم که سازمان فنی و حرفه ای استان هیچ سهمی در این ارتباط ندارد.

وی گفت: سازمان فنی و حرفه ای کهگیلویه و بویراحمد هیچ تعهدی در قبال فراهم ساختن 12 هزار و 500 فرصت شغلی مصوب شده در شورای اشتغال کشور ندارد.

وی در ادامه، تشکیل سازمان ملی مهارت را که اکنون در حال بررسی در مجلس شورای اسلامی است را مفید و ضروری ارزیابی کرد و یادآور شد: با ادغام سازمان فنی و حرفه ای، آموزشکده های فنی و حرفه ای و دانشگاه جامع علمی کاربردی و تبدیل آن به سازمان ملی مهارت می توان شاهد پیشرفت بیشتری بود. وی اظهار امیدواری کرد این طرح در مجلس شورای اسلامی مصوب شود زیرا که تشکیل سازمان ملی مهارت به نفع مملکت است.

آقایی در پاسخ به این سوال که "دکتر عباسپور" رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی با این طرح مخالف بوده و در نامه ای کتبی دلایل مخالفت خود را به رئیس مجلس عنوان نموده هم خاطر نشان کرد: "دکتر عباسپور" نه تنها با این طرح مخالف است بلکه با دولت نیز مخالف می باشد. مدیرکل سازمان فنی و حرفه ای کهگیلویه و بویراحمد ادامه داد: آموزش کارگر ماهر 18 ماه طول می کشد که در استان این آموزش ها را نداریم.

وی گفت: از سال 85 تاکنون آموزش کارگر ماهر در استان نداشته ایم هرچند در برخی استانهای کشور این امر اجرایی می شود.

وی دلیل این امر را اعلام نظر نکردن صنوف عنوان و اظهار داشت: آموزش کارگران ماهر زمانی صورت می گیرد که صنوف و یا خود افراد علاقمند به گذراندن دوره آموزشی 18 ماهه باشند.

آقایی، آموزش ارائه شده به درخواست کنندگان در این ارتباط را رایگان ذکر و خاطر نشان کرد: حاضریم برخی از شرایط مانند غذا و آموزش رایگان را برای متقاضیان در سایر استانهای کشور فراهم آوریم.

کارگران «باربر» از حقوق کارگری خود محرومند

به گزارش خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا آمده است: دبیر انجمن صنفی کارگران میادین میوه و تره بار می گوید: دستور العمل مربوط به بیمه کارگران باربر میادین میوه و تره بار باعث شده است تا تمامی باربران بیمه شده از مزایای

بیمه اجباری سازمان تامین اجتماعی محروم شوند. غلامرضا توکلی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا گفت: بر اساس دستورالعملی که از دو سال پیش مبنای بیمه کارگران باربر میادین میوه و تره‌بار قرار گرفته است؛ تمامی باربران با کمک مالی دولت به عنوان بیمه شده خویش فرما شناخته شده‌اند و در نتیجه از حقوق کارگری محروم شده‌اند. وی یادآور شد: کارگران باربر در میادین میوه و تره‌بار برخلاف باربران بازار در استخدام میدان‌دارها و صاحبان غرفه‌های میوه فروشی هستند چنانچه استخدام، کار، اخراج و دستمزد این کارگران به اراده کارفرمایان میادین تره بار بستگی دارد. به گفته توکلی گرچه آیین نامه سازمان تامین اجتماعی با واگذار کردن وظیفه پرداخت سهم کارفرما از حق بیمه به دولت باعث برداشته شدن بار مالی از دوش مالکان میادین میوه و تره بار شده است اما نباید منکر ماهیت کارگری افرادی شد که به عنوان باربر در این میادین مشغول به کار هستند. این فعال کارگری افزود: در نتیجه وضع به وجود آمده کارگران باربر در میادین میوه و تره بار از تمام حقوق کارگری چون بیمه بیکاری، طبقه بندی مشاغل و ... محروم شده‌اند.

کارگران صنایع مخابرات ۲ ماه حقوق دریافت نکرده‌اند

آسمان دیلی نیوز - کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران (ITI) می‌گویند: از حدود چهار ماه پیش تاکنون دیگر نه کارفرما و نه مسوولان استانی به آنها هیچ وجهی بابت مطالبت معوقه پرداخت نکرده‌اند. به گزارش ایلنا، یکی از کارگران این کارخانه گفت: حدود چهار ماه پیش نزدیک به ۳۰۰ هزار تومان از ۱۴ ماه مطالبات معوقه خود را دریافت کردیم و این آخرین مرتبه ای بود مسوولان به وعده خود مبنی بر پرداخت بخشی از مطالبات کارگران عمل کردند. وی افزود: حدود سه هفته پیش نیز کارگران دوباره در اعتراض به وضع موجود تحصن کردند و قرار شد تا ظرف یک هفته جدا به هر کارگر ۳۰۰ هزار تومان پرداخت شود که هنوز این وعده محقق نشده است. سرگردانی کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران درحالی است که دولت در جریان سفرهای دوم و سوم به استان فارس در مجموع با پرداخت ۲۰ میلیارد تومان تسهیلات به این کارخانه موافقت کرد و همچنین به وزارتخانه‌های کار، صنایع، ارتباطات و دفاع ماموریت داد تا به وضع این کارخانه رسیدگی کنند. کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران نزدیک به ۷۰۰ کارگر دارد که در پی خصوصی سازی‌های سالهای ابتدایی دهه ۸۰ دچار مشکل شد. به گفته کارگران فعالیت در این کارخانه متوقف است اما کارگران از طریق انجام مشاغل کاذبی چون دست فروشی و مسافرکشی ۷ درصد حق بیمه خود را به سازمان تامین اجتماعی پرداخت می‌کنند.

اقدام به خودکشی ارباب رجوع در سازمان تامین اجتماعی

آسمان دیلی نیوز - شخصی که به دلیل اعتراض به طولانی شدن امور مربوط به بازنشستگی اش قصد داشت با پریدن از طبقه هشتم ساختمان صندوق تامین اجتماعی در تهران خودکشی کند توسط ماموران آتش نشانی قانع و به پایین منتقل شد و نجات یافت. به گزارش مهر، پیش از ظهر امروز شنبه در پی اقدام به خودکشی مردی حدوداً ۴۸ ساله که کارمند شرکت مخابرات بوده در ساختمان صندوق تامین اجتماعی، ماموران نیروی انتظامی، اورژانس، مشاوران مرکز آسیبهای اجتماعی بهزیستی و ماموران آتش نشانی تهران به این محل اعزام شدند و پس از متقاعد کردن این کارمند وی را پایین آوردند. به گفته برخی شاهدان وی از صبح امروز در پی بی نتیجه ماندن اقداماتش برای بازنشستگی پیش از موعد روی پنجره طبقه هشتم صندوق تامین اجتماعی ایستاد و اعلام کرد که قصد خودکشی دارد. وی ساعاتی پس از این اقدام توسط ماموران آتش نشانی به پایین منتقل و برای رسیدگی به موضوع به ماموران نیروی انتظامی تحویل داده شد.

بیست هزار تومان پاداش سی سال خدمت در آموزش و پرورش!

آسمان دیلی نیوز - از سوی دولت کودتایی تازه ترین جدول افزایش حقوق و میزان پاداش خدمت کارمندان و بازنشستگان دولت اعلام شد. در این جدول میزان افزایش حقوق کارمندان همان شش درصدی است که در اردیبهشت ماه اعلام شد. با توجه به اینکه معمولاً زمان اعمال قانون جدید افزایش مستمری، پاداش‌ها و درصد افزایش حقوق در خرداد یا تیرماه صورت می‌گیرد به تازگی مشخص شد که دولت کریمه‌ی! محمود احمدی نژاد پاداش سی سال خدمت فرهنگیان در حوزه ی آموزش و پرورش را بیست هزار تومان تعیین کرده است. از سوی دیگر هنوز معوقات مالی سال‌های گذشته هم پرداخت نشده است. بهای دولت اسلامی! به بخش آموزش و پرورش به گونه ای است که بیشتر مردم از معلم شدن و تدریس در مراکز آموزشی گریزان شده‌اند. دست مزد پایین درکنار فشارها و بخشنامه‌های متعدد برای آموزش دیکته شده به دانش آموزان موجب شده است تا فرهنگیان تمایلی چندانی برای حضور در این شغل نداشته باشند. به جرات می‌توان گفت صدر صد دبیران و معلمان شاغل در آموزش و پرورش دوشغله و سه شغله هستند. این امر موجب شده است تا کیفیت آموزش در کشور و به ویژه در مدارس دولتی به شدت پائین بیاید. البته وضعیت تحصیلی در سایر مراکز آموزشی غیر دولتی نیز چندان تعریفی ندارد. زیرا در بخش غیردولتی نیز رانت‌های حکومتی بیشترین فضا را در اختیار گرفته‌اند. بنابراین در مراکز غیر دولتی نیز به گونه ای نامناسب تر معلمان استثمار می‌شوند. از سوی دیگر با وجود دریافت مبالغ کلان از اولیای دانش آموزان این مراکز عمدتاً آموزش‌های مذهبی را در مراکز خود به عنوان سرویس ویژه ی آموزش به دانش آموزان و خانواده‌ها در نظر می‌گیرند. زیرا از یک سو آموزش‌های مذهبی رایج در ایران هزینه ی زیادی ندارد و از سوی دیگر مهارت خاصی نمی‌طلبد. به طوری که در این مراکز معمولاً با برگزاری چند مراسم دعا سر و ته قضیه بسته می‌شود و دانش آموزان مجبورند به طور کامل در نمازها شرکت کنند. به هر حال وقتی دولت

کودتایی میزان پاداش سی سال خدمت در عرصه ی آموزش و پرورش را بیست هزار تومان در نظر می گیرد معلوم است که وضعیت آموزش در کشور سیر قهقهرایی طی خواهد کرد .

دستگاه‌های اجرایی موظف به انتقال 40 درصد کارکنان خود از تهران شدند

عصر ایران - دستگاه‌های اجرایی موظف شدند حداکثر تا پایان مرداد ماه سال 1389 تا 40 درصد پست‌ها و کارکنان خود را به خارج از تهران منتقل کنند.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی دولت، وزیران عضو کمیسیون کارگروه انتقال کارکنان دولت از تهران، معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور را موظف کردند با هماهنگی وزارت امور اقتصادی و دارایی و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور متناسب با انتقال کارکنان، اعتبارات مربوط به حقوق و دستمزد کارکنان رسمی و پیمانی را از اعتبارات دستگاه اجرایی استان تهران کسر و به اعتبارات دستگاه‌های اجرایی استان‌هایی که افراد منتقل می‌شوند، اضافه کند.

گزارشی از اورژانس های بیمارستانی در ایران: کمبود تجهیزات پزشکی و در دسترس نبودن پزشک

به نوشته روزنامه خراسان در تاریخ 6 مرداد آمده است: فاطمه توانا علمی: بیمار با وضعیت اورژانسی و با افت فشار و علائم حیاتی بسیار نامنظم توسط آمبولانس به اورژانس یکی از بیمارستان های دولتی شهر ارجاع می شود، اتفاقاً از خوش شانس‌ی بیمار آسیستان و یک پرستار در محل حضور دارند.

در این حالت همراهان بیمار انتظار دارند تا هر چه سریع تر به وضعیت بیمار رسیدگی و اقدامات لازم انجام شود. توصیه کارشناس ارشد اورژانس هم همین است اما آسیستان از امضای برگه صورت وضعیت آمبولانس خودداری می کند و با تندی به او می گوید: چرا بیمار را به این جا آوردید.

کارشناس ارشد اورژانس که در مواجهه با بیمار اقدام به سرم تراپی و نصب اکسیژن کرده است از برخورد پزشک کشیک جا می خورد و می گوید کجا باید می بردم وضعیت بیمار اورژانسی بود و نزدیک ترین بیمارستان هم، این بیمارستان. اما پزشک کشیک حتی از معاینه بیمار خودداری می کند و می گوید ما فردا امتحان داریم و امروز هر چه بیمار بوده است را به این بیمارستان آوردید و در اینجاست که صداک همراهان بیمار فضای سالن اورژانس را پر می کند.

کمبود تجهیزات پزشکی و در دسترس نبودن پزشک به ویژه در شیفت شب، آن قدر واضح و روشن است که حتی وزیر بهداشت نیز به آن اذعان دارد و آن را علت بیشترین ناراضی‌ی بیماران در سیستم درمانی - بهداشتی ذکر می کند. بنا به گفته دکتر دستجردی براساس آمار وزارت بهداشت سالانه 28 تا 30 میلیون نفر به اورژانس 800 بیمارستان دولتی مراجعه می کنند که درصد بالایی از آن ها از خدمات رسانی در اورژانس بیمارستان ناراضی هستند. کمبود و یا نبود امکانات و تجهیزات، کمبود تخت در بخش اورژانس، در دسترس نبودن پزشک و پرستار به ویژه در شیفت شب، به شلوغی بخش اورژانس، دیر رسیدن پزشک بر بالین بیمار و تشخیص های نادرست منجر می شود.

بنا به گفته وزیر بهداشت طبق برآوردها با توجه به حجم مراجعات به اورژانس بیمارستان ها، به 70 هزار پزشک متخصص طب اورژانس نیاز داریم اما در حال حاضر فقط 70 پزشک متخصص در اورژانس بیمارستان ها فعالیت می کنند! دکتر محسنی نایب رئیس کمیسیون بهداشت نیز در این باره به خراسان گفت: متأسفانه اورژانس بیمارستان ها پر اشکال ترین بخش های بیمارستانی است و هر سال، شکایت های زیادی از این اورژانس ها به وزارت بهداشت می رسد. وی افزود: بیماران معمولاً به دو روش در بیمارستان ها بستری می شوند؛ اول با مراجعه به پزشک و تشخیص بیماری و نیاز به جراحی به بیمارستان معرفی و بستری می شوند که این مسئله روال عادی دارد و بیمار کمتر با مشکلی نظیر نبود تخت مواجه می شود.

بخش دوم که 40 درصد بیماران بستری در بیمارستان ها را تشکیل می دهد، مربوط به افرادی است که به دلیل بروز ناگهانی بیماری هایی مثل درد دل، درد قلب، مغز و اعصاب، دردهای عضلانی و... به ویژه در روزهای تعطیل به اورژانس بیمارستان ها مراجعه می کنند که در این بخش باید بیمار با انجام معاینه های دقیق، انجام آزمایش، سی تی اسکن و سونوگرافی همراه با تشخیص درست درمان موقتی شود و برای پیش گیری از حاد شدن بیماری به بخش های مربوطه ارجاع شود. وی افزود: اما شلوغی این بخش ها، نبود امکانات و تجهیزات، نبود تخت کافی و نبود پزشک متخصص باعث می شود که بیماران با مشکلاتی رو به رو شوند و گاه حتی معاینه ناکافی بیمار و تشخیص های نادرست، باعث از دست رفتن وقت طلایی و مرگ فرد می شود. دکتر محسنی گفت: متأسفانه بخشی از پرونده های مرتبط با تخلفات پزشکی در سازمان نظام پزشکی، مربوط به قصور پزشکی در اورژانس این بیمارستان هاست. وی افزود: حتی گزارش هایی به دست می رسد که حاکی از آن است که گاه به دلیل نبود تخت و تجهیزات کافی، بیماران بد حال از اورژانس بیمارستان به بیمارستان های دیگر به ویژه بیمارستان های خصوصی ارجاع می شوند که این مسئله نیز باعث از بین رفتن زمان طلایی و مرگ بیمار در حین انتقال می شود. نایب رئیس کمیسیون بهداشت افزود: متأسفانه شاخص اصلی اورژانس بیمارستان ها در کشور ما شلوغی، به هم ریختگی، اعتراض بیماران به نبود پزشک و پی گیری همراهان بیمار برای آوردن پزشک بر بالین بیمار است؛ در حالی که در دیگر کشورها پزشک طب اورژانس و تشخیص سریع بیماری از شاخص های اورژانس است که بدون از دست رفتن وقت، بیماری تشخیص داده می شود و بیمار به بخش مربوطه ارجاع می شود. دکتر تدین رئیس ارزیابی امور بیمارستانی سازمان بیمه خدمات درمانی نیز در این باره به خراسان گفت: مشکلات اورژانس بیمارستان و ناراضی‌ی بیماران از کیفیت خدمات درمانی آن، از گذشته وجود داشته است و متأسفانه اقدام های وزارت بهداشت در این زمینه نتوانسته است برطرف کننده این مشکل باشد. وی افزود: اکثر اورژانس های بیمارستان ها با وجود اقدام وزارت بهداشت و پیشرفت در علم پزشکی، باز

هم به روش سنتی اداره می شود؛ به این صورت که درمانگاه اورژانس در هر بیمارستان وجود دارد که بیمار را پذیرش می کند. وی افزود: در این درمانگاه ها پزشکان عمومی که اغلب دوره های طب اورژانس را نگذرانده اند بیماران را ویزیت می کنند که تشخیص های نادرست ناشی از این امر است.

به همین دلیل اورژانسی بودن وضعیت بیمار را خود بیمار و همراهان او تعیین می کنند و پزشک باید هم زمان چند بیمار اورژانسی را ویزیت کند. پزشک با درمان مقطعی، برای بیماران آزمایش های تشخیصی تجویز می کند و تا تعیین علت بیماری، بیمار باید در اورژانس بیمارستان بستری شود.

وی افزود: متأسفانه این پروسه باعث افزایش مدت زمان بستری بیمار در اورژانس بیمارستان، از دست رفتن زمان طلایی، افزایش هزینه ها و سرگردانی بیمار می شود. وی افزود: اما در چند سال اخیر اقدامی که از سوی وزارت بهداشت با همکاری بیمه ها انجام شده است، به کارگیری پزشکان طب اورژانس در اورژانس تعداد معدودی از بیمارستان هاست که در صورت گسترش به بهینه سازی وضعیت اورژانس های بیمارستانی منجر می شود.

وی افزود: روش کار در این بیمارستان ها این گونه است که بیماران در بخش اورژانس از سوی پزشک طب اورژانس، مورد ارزیابی اولیه قرار می گیرند و با اورژانسی شناخته شدن وضعیت بیمار، فرد در بخش اورژانس بستری می شود و معاینات دقیق همراه با آزمایش های تشخیصی توسط پزشکان طب اورژانس صورت می گیرد که در این زمینه از بستری شدن بیمارانی که حالت اورژانسی ندارند، جلوگیری می شود. بنا به گفته تدین شرح وظایف این پزشکان به طور کامل از سوی وزارت بهداشت تعیین شده است و هر پزشک براساس وظایف خود به پذیرش و معاینه بیمار اقدام می کند. وی افزود: در حال حاضر پذیرش پزشکان طب اورژانس افزایش یافته است و به دلیل نیاز پزشکانی که دانش آموخته می شوند، به سرعت جذب مراکز اورژانس بیمارستان می شوند.

بنا به گفته این مسئول درصدی از مرگ و میر بیماران در اورژانس بیمارستان اتفاق می افتد که اگر متخصصان طب اورژانس در بیمارستان به کار گیری شوند، بی گمان وضعیت اورژانس بیمارستان ها از وضعیت موجود خارج می شود، مرگ و میر کاهش می یابد و بیماران با تشخیص های درست به بخش ها ارجاع می شوند و از سرگردانی رهایی می یابند.

نماینده مجلس : نیروهای متخصص نفتی در حال ترک کشور هستند

به نوشته سایت مردم سالاری در تاریخ 6 مرداد آمده است : یک عضو کمیسیون انرژی مجلس گفت : ۱۰۰ سال نفت تولید می کنیم اما هنوز واردکننده بنزین هستیم .

به گزارش روزنامه مردم سالاری ، سیروس سازدار گفت: ما در اکثر میادین نفتی مشترک هستیم و اگر نتوانیم از مخازن مشترک برداشت کنیم این مخازن برای نسل آینده باقی نمی ماند زیرا از طرف همسایگان برداشت می شود و متأسفانه ما اهمیت این را متوجه نشده ایم یا شاید هم علت های پشت پرده دیگری وجود دارد که از وجود آنها بی خبریم.

نماینده مرند و جلفا گفت: همسایگان ما هر سال بالای ۵ هزار میلیارد دلار از مخازن ما را می برند. وی افزود: اگر امروز ۴۰ میلیارد دلار در نفت و گاز سرمایه گذاری کنیم، می توانیم ۶۰ میلیارد دلار در سال برداشت کنیم ولی متأسفانه می بینیم که ۱۰۰ سال تولید نفت داریم اما از نظر تجهیزاتی هنوز به خارج وابسته ایم که امروزه نیز به این صورت است.

این نماینده مجلس افزود: در حوزه نفت و گاز دو چیز ما را تهدید می کند. اول غافل کردن برنامه ریزان که ما را در مسیری بیندازند که نتوانیم در صنعت و تکنولوژی قدم بگذاریم و دوم از بابت فرار مغزها و تخلیه کارشناسان ما در حوزه نفت است که همیشه باید به این دو مورد توجه کرد.

وی ادامه داد: در خصوص سرمایه گذاری که آقایان موفق نشدند و روابط ما با دنیا طوری شده که نمی توانیم از سرمایه گذار خارجی استفاده کنیم و نیروی انسانی متخصص نیز که به شدت در حال ترک کشور هستند.

در مورد سرمایه گذاران احتمالاً ایرادهایی به سیاست ما وجود دارد که برای ما ثابت نیست اما فراموش نکنیم که سرمایه گذار آینده نگر است و از سوی دیگر رقبای ما نیز برای سرمایه گذاران انگیزه ایجاد می کنند. در نتیجه نه تنها سرمایه گذاری خارجی جذب نمی شود بلکه سرمایه گذاران ما را نیز خارجی ها جذب می کنند و می برند که در حال حاضر قابل مشاهده است .

سازدار ادامه داد: ببینید که در سه سال پیش در منطقه پارس جنوبی چه سرمایه گذاری داشتیم اما اکنون از آنها هیچ خبری نیست . در مخازن دریا اکثراً با کشورها مشترک هستیم که یکی از آنها مرز عراق است که به اعتقاد بنده از نان شب واجب تر است که برویم در مخازن مشترک سرمایه گذاری کنیم زیرا امروزه آن فرمول های بین المللی برای تحریم ما آمده است.

وی معتقد است که تحریم این است که هیچگاه در قالب تحریم محرومیت ایجاد نمی کنند بلکه تحریم یک نوع سیاست کشورهای سرمایه داری است که با آن وضعیت اقتصادی دنیا را کنترل می کنند تا برای خودشان در آمدی ایجاد کنند در صورتی که مرزها را نمی شود بست و دنیا را نمی شود کنترل کرد. اما وقتی شما در تحریم قرار می گیرید مجبورید قیمتی که فروشنده تعیین می کند پرداخت کنید و به این صورت است که هزینه ها یک مقدار بالا می رود.

وی ادامه داد: در این شرایط اگر وزارت نفت سیاست جدیدی را شروع کرده باشد، موفق می شود و گر نه، وزارت نفت با این تحولات جدید یک مقدار درگیر است و این در اثر عدم ثبات مدیریتی است که خواسته یا ناخواسته برای ما ایجاد شده است.

سازدار تأکید کرد: البته وزارت نفت از آن وزارتخانه هایی نیست که به هر صورت که دلمان خواست، نظر بدهیم و سیاست گذاری کنیم بلکه دارای وضعیت خاصی برای خودش است.

□ امروز ما سومین تولید کننده نفت هستیم اما فردا کشورهایی مثل عراق و امثال آن از ما جلو می افتند که در آن

صورت دچار مشکل خواهیم شد زیرا به جای آنکه بیشتر به منافع ملی فکر کنیم خودمان را درگیر مسایل داخلی کشور کرده ایم. امروزه وضعیت نفت در جهان طوری است که هیچ انسجام مدیریتی در آن وجود ندارد، به همین دلیل باید مدیران کارآمدی داشته باشیم. اما با کمال تأسف مشاهده می شود بعضی از افراد فعال در وزارت نفت که در مشاغل حساس به کار گرفته شده اند، صلاحیت فنی کار را در این وزارتخانه ندارند.

□ امروز نیروگاه های کشور به ۲۰۰ میلیون مترمکعب گاز در روز نیاز دارد، در این شرایط چرا می خواهیم گاز را صادر کنیم و به نیروگاههایمان گازوییل تحویل دهیم؟ در حالی که می خواهیم روزانه ۴۰ هزار کیلووات برق تولید کنیم.

□ از سوی دیگر امروز ما وارد کننده گاز هستیم چرا ترکمنستان باید صادر کننده گاز باشد و ایران گاز وارد کند؟ با این قراردادهایی که در حوزه گاز بسته شده، همان بلا پی سر ما می آید که در حوزه نفت بر سر ما آمد و امروز می بینید که نتیجه ۱۰۰ سال تولید نفت، ناتوانی در تامین مصرف بنزین و نفت کشور است.

محاكمه متهمان پرونده باب نیزو به اتهام قتل غیرعمد

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری در تاریخ چهارشنبه 6 مرداد گزارش می دهد: سرانجام پس از گذشت حدود 5 سال از انفجار معدن ذغال سنگ باب نیزو در زرنند کرمان، که به مرگ 12 نفر از کارگران این معدن انجامید، شعبه سوم دادگاه تجدید نظر استان کرمان رای صادره درباره متهمان این پرونده را اعلام کرد. براساس این رای، متهمان به اتهام قتل غیرعمد بر اثر رعایت نکردن نظام های فنی و ایمنی کار محاکمه شده اند، به طوری که یکی از آنان به نام ح- ز به تحمل 3 سال حبس و متهم دیگر به نام الف- ز به یک سال حبس محکوم شده اند. همچنین، نامبردگان به پرداخت 3/32 درصد دیه کامل در حق اولیای دم قربانیان انفجار محکوم شده اند (روزنامه اطلاعات، 89/2/13).

چنان که پیداست حتی دادگاه جمهوری اسلامی سرمایه نیز نتوانسته است منکر آن شود که سرمایه داران صاحب معدن باب نیزو مرتکب قتل کارگران شده اند. اما چرا قتل غیرعمد؟ آیا «رعایت نکردن نظام های فنی و ایمنی کار» و، به عبارت صریح تر، هزینه نکردن برای تعمیر یا تعویض دستگاه تهویه جهت خارج کردن گاز متان از اعماق معدن و بی توجهی به دیگر مسائل ایمنی و فنی آن هم در مورد معدنی که تا کنون چند بار دچار انفجار و کشتار ده ها نفر از کارگران شده است به معنای آن نیست که این سرمایه داران عامدانه کارگران را در معرض مرگ قرار داده اند؟ همین یک سانحه کافی است تا نشان دهد که نظامی که در آن رابطه تولیدی انسان ها بر استثمار کارمزدی اکثریت افراد جامعه توسط اقلیت ناچیز مالکان وسایل تولید مبتنی باشد از طریق در معرض مرگ قراردادن و فداکردن جان انسان های کارگر برای کسب سود هرچه بیشتر در واقع قتل عمد این انسان ها را تدارک می بیند و سازمان می دهد. علت امتناع دادگاه جمهوری اسلامی سرمایه از محاکمه صاحبان معدن باب نیزو به اتهام قتل عمد را در همین جا باید جست. محاکمه این سرمایه داران به اتهام قتل عمد کارگران در واقع به معنای صدور کیفرخواست علیه کل نظام سرمایه داری و کارمزدی به عنوان اساس آن می بود، و دادگاه سرمایه هیچ گاه مبادرت به چنین کاری نکرده است و نخواهد کرد. صدور این کیفرخواست و اقدام برای برچیدن بساط سرمایه برعهده طبقه کارگر متشکل در شوراهای ضدسرمایه داری است.

80 درصد کودکان کار و خیابان تحت پوشش هیچ سازمان حمایتی قرار ندارند

به گزارش خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ 6 مرداد آمده است: رییس سازمان رفاه و خدمات اجتماعی شهرداری تهران اعلام کرد: نتایج پژوهشی که از سوی شهرداری تهران صورت گرفته، نشان می دهد که بیش از 95 درصد کودکان کار و خیابان مورد بررسی، دارای خانواده بوده و بیش از 80 درصد آنها تحت پوشش هیچ سازمان حمایتی قرار ندارند و برای کمک به تامین مخارج خانواده هایشان به سطح شهر می آیند. به گزارش ایلنا، محمد جواد روزبهانی، با اشاره به پژوهشی که در سال 87 آغاز شده و تا پایان 1388 ادامه یافته است، گفت: از آنجا که یکی از وظایف معاونت امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران مطالعه آسیب ها، شناخت آنها و تدوین راهبردهای جامع نگر است، این پژوهش در معاونت مذکور به انجام رسیده است. وی افزود: این پروژه، بر موضوع کودکان کار و خیابان به عنوان مساله ای که شاید مستقیماً مورد توجه مدیریت شهری نبوده، متمرکز شد و به بررسی مسائل فردی و اجتماعی کودکان کار و خیابان پرداخت. روزبهانی ادامه داد: در پژوهشی که از سوی کارشناسان تخصصی معاونت امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران اجرا شد، با مشارکت مراکز پژوهشی و دانشگاه ها در 22 منطقه شهرداری به انجام رسید، بیش از 12 هزار کودک کار و خیابان شهر تهران، به عنوان حجم نمونه مورد بررسی قرار گرفتند. وی ضمن اشاره به اینکه با این 12 هزار کودک مصاحبه شد و بازدیدهایی نیز از خانه های آنها صورت گرفت، افزود: نتایج این پژوهش در نیمه نخست امسال، در همایشی ارائه خواهد شد.

گزارشی مستند از خبرگزاری دولتی مهر

زخمهای امروز، قربانیان فردا

پیدا و پنهان کار کودکان در کارگاههای غیر قانونی

کار کودکان جرم نیست، افتخار هم دارد چون از گرسنگی نجاتشان می دهد. روز کودکان کار در کارگاههای بدون نور و نور چنان سپری می شود که شبشان. اینجا یک کشور آفریقایی نیست، ناصر خسرو تهران است که چرخ کارگاههایش را دستانی نحیف و کوچک می گردانند.

لوبیای قرمز کنسرو ته ماهی تابه آنقدر جلوی راه پله ورودی کارگاه در زیر آفتاب مانده که به غذای حشره ها و مگسها تبدیل شده است. البته این تنها تصویر چشم آزار این حیاط دو سه هزار متری با اتاقهای دور تا دورش نیست. از دالان کم ارتفاع این خانه که وارد می شوی صدای خرد شدن سرنگ نیمه استفاده در زیر پا به گوش می رسد سرنگی که گویا در رفت و آمد از کوچه به داخل خانه وارد شده است. یکی از کوچه های خدابنده لو در ناصر خسرو تهران.

چشم را که از تصویر جوانی 27 ساله در کنار موتورش با سوزن نوک تیزی در دست که با کمال آرامش و امنیت کراک می کشد برداری وارد دالان این خانه می شوی. خانه ای که در هر گوشه حیاطش تکه میل شکسته و کیسه های پر از خرده چرم و آشغالهای مختلف به چشم می خورد. دیوارهایی تیره از دوده چوب خانه نشان از این دارد که ساکنان خردسالش برای شب نشینی دور آتش جمع می شوند.

این خانه گویا عکسی سیاه و سفید از خاطرات گذشته است که روزگاری اتاقهای پرجمعیت آن پر از زندگی و شادی بود و حالا رنگ زندگی خود را باخته است. همان اتاقهایی که روزی پذیرای مستاجرهای جور واجور بود حالا تبدیل به کارگاه شده است. پرده یکی از اتاقها را که کنار بزی چند مرد قوی هیکل را می بینی که بعد از خوردن ناهار مفصل، بالشت به زیر دست لم داده اند و استراحت روزانه خود را با چرت ظهر کنار گاز پیک نیکی شان تکمیل می کنند. رئیس همه کارگاهها اینجا جمعند.

با ترفند رئیس خانه کودک ناصر خسرو که انتهای همین کوچه قرار دارد به پنهان این که با بچه های کارگاه برای آمدن به کلاسهای درس خانه کودک صحبت کنیم وارد یکی از کارگاهها می شویم. اتاق 20 متری با دیوارهای بلند روزنه نوری به جز در ورودی اتاق ندارد.

6 کودک 10 تا 13 ساله ایرانی و افغان به سرعت مشغول کار کردن هستند. یکی از روی الگو ورقه های چرم را قیچی می کند و دیگری که کمی سنش بیشتر است با چرخ مشغول دوختهای کناری کیف است. یک کارگاه تولیدی کیف. از نوراحمد که سن بیشتری دارد و به نظر می رسد رئیس گروهشان است در مورد وضعیت کارشان سؤال می کنم.

"ساعت کاری ما از هشت صبح تا 12 شب است. شبها هم همینجا می مونیم. روز مزد کار می کنیم. حقوق من در ماه حدودا 300 هزار تومان است ولی بقیه بچه ها 200 هزار تومان می گیرند. دو تا سه سال کلاس بیشتر درس نخوانده ام. دو ماه به خانه کودک رفتم ولی بعدا وقت نشد که ادامه بدم. اینجا حمام ندارد و تهیه غذا هم با خودمان است. بیشتر بچه ها پولشان را برای خانواده شان می فرستند."

از پله های بلند این کارگاه که پایین بیایی در مجاور آن کارگاه نساجی دیگری است. یک پسر 13 ساله در آن مشغول انجام کار است. بی اعتنایی اش به ورود ما نشان می دهد که علاقه ندارد غریبه ای وارد کارگاه شود و اضطراب در صورتش مشخص است، دلهره از این که چیزی بگوید و صاحب کار خود را آزرده کند. "در این کارگاه سه نفر کار می کنند که 15 و 12 سال دارند. با سردی در مورد حقوقشان جواب می دهد که بین 150 تا 200 هزار تومان است."

کارگاهی در گوشه دیگر حیاط قرار دارد که مردی میانسال با شنیدن صدای ما از اتاق خارج می شود ولی کارگران آن همه بزرگسال هستند.

در انتهای همین کوچه کارگاه دیگری قرار دارد. آنقدر فاصله در با حیاط و کارگاهها زیاد است که به سختی صدای در زدن به کارگاه می رسد ولی باز به در زدن ادامه داده و ناامید نمی شوم تا این که بالاخره از سوراخ گرد روی در متوجه می شوم که کسی برای باز کردن در با طمانینه از دالان ورودی ظاهر می شود.

بعد از عبور از راهرویی 10 متری به حیاط بزرگ گردی می رسیم که اتاق کارگاههایی دورتا دور آن وجود دارد. صدای ضبط صوت یکی از کارگاهها با آهنگ دلخراش چرخهای صنعتی اتاق دیگر رقابت می کند تا آرزوی یک لحظه سکوت به دل کارگران بماند. بوی تند چرم هم شامه را اذیت می کند.

از کودکی هفت ساله که پیش از این در یکی از کارگاههای این خانه کار می کرد سراغ گرفتیم. صاحب کارگاه جلوی در حاضر می شود تا مانع از دید زدن ما به داخل کارگاه زیرزمینی اش که البته به خاطر تاریکی دید چندانی ندارد شود. می گوید که مادر کودک هفت ساله او را از این کارگاه به جای دیگری به کارگاههای رودکی برده است چون که از حضورش در کلاس درس خانه کودک ناراحت بوده ولی از لحنش پیدا بود که حقیقت را انکار می کند. یکی از مسئولان خانه کودک می گوید خود او به دلیل این که این کودک صبحها یک ساعت از وقت خود را برای رفتن به این کلاسها و یادگرفتن خواندن و نوشتن صرف می کرد عذرش را خواسته است و او به ناچار به کارگاهی دیگر رفته و از کلاسها هم محروم شده است. به سختی در تاریکی دو کودک دیگر دیده می شوند که جایگزین پسر بچه هفت ساله شده اند.

ولی صاحب افغانی اجازه نمی دهد که با آنها صحبت کنیم. در این میان صاحب کارگاه طبقه بالایی که متوجه علت حضور ما شده با حرکت دست اشاره می کند که در اتاق رو به رو چند بچه کار می کنند.

"میر ویس" هشت ساله به زحمت قیچی بزرگ خیاطی صنعتی را باز و بسته می کند تا کنار زیپ کیفها را مرتب کند. در حالی که دو زانو بر روی زمین نشسته، سرش به کار خودش است و قیچی حریص به انگشتش را باز و بسته می کند. صاحب کارگاهشان به همراه مرد میانسال دیگری بر روی صندلی پشت دستگاه چرخ خیاطی نشسته اند و میرویس به همراه برادر و دو دوست هم سن و سال دیگرش بر روی موکت پوشیده ای که کفپوش زمین است کار می کنند. یکی الگوها را بر روی زمین مرتب کرده و کنار هم می چیند و بقیه قیچی به دست هستند. باورش سخت است ولی همین هشت دست کوچک روزی 50 کیف درست می کنند.

میر ویس تا متوجه ورود ما می شود از جا بلند شده و با صورتی سرخ و لبخند بی خبری کنار در می ایستد. فریدون 9 ساله، علی سجاد 11 ساله و علی سینای 10 ساله هم دست از کار می کشند و حواسشان به این پرت می شود که چه کسی از آنها سراغ می گیرد. مسئول کارگاه که به نظر نمی رسد سنی بیشتر از 30 سال دارد پدر دو کارگرش است که البته این طور وانمود می کند که بچه ها در کارگاه سرگرم هستند و بازی می کنند نه کار.

از بین این چهار بچه تنها علی سینا که به خاطر جثه نحیفش به نظر پسر بچه ای هفت تا هشت ساله می رسد تنها دو سال به مدرسه رفته و بقیه تا حالا از درس و کتاب و مدرسه دور بوده اند ولی زمانی که مسئول خانه کودک ناصر خسرو از آنها می خواهد تا به کلاسهای درس این خانه کودک بیایند بدون که منتظر اجازه از رئیس باشند به سمت کفشهای کتان خود خیز برمی دارند.

رئیس کارگاه می گوید که ماهیانه 160 هزار تومان برای اجاره این اتاق پرداخت می کند و به خاطر همین باید شبانه روز کار کنند تا پول اجاره و دستمزد کارگرها در بیاید. وی که به همراه دو کودک خود حدود یکماه و نیم پیش به امید زندگی بهتر به ایران آمده اند اجازه می دهد تا این چند کودک برای ثبت نام در کلاس درس با ما همراه شوند.

در راه از میر ویس سؤال می کنم که تا چه ساعتی سرکار است و او معصومانه جواب می دهد تا 10 و 11 شب ولی علی سینا با وجود سن کمش متوجه می شود که ممکن است صحبت میر ویس برای پدرش دردسر ساز شود و با سرعت به میان حرف او می پرد و می گوید ما از 9 و نیم صبح کار می کنیم تا 9 شب.

از برادر میر ویس می پرسم که آیا شبها در کارگاه می خوابند و او جواب می دهد که پیش دو برادر خود زندگی می کنند. اومی گوید که روزهای جمعه، تعطیلی آنهاست و اغلب به پارک می روند و بازی می کنند. دوست دارند به مدرسه بروند، از کار کردن راضی هستند چون می توانند برای مادر و تنها خواهرشان در کردستان پول بفرستند.

در راه بازگشت بچه ها از خانه کودک به کارگاهشان که حتی ورود برای چندمین بار به محوطه آن هراس آور است، یاد کنوانسیون حقوق کودکی می افتم که ایران در سال 72 به آن پیوسته و در آن کار کودکان ممنوع شده است.

یاد این می افتم که در بند الف ماده 101 قانون برنامه چهارم توسعه کشور تاکید بر ممنوعیت کار کودکان شده ولی گویا در این کوچه پس کوچه های ناصر خسرو مرکز تجاری تهران در مقابل چشمان وزارت کار، کم نیستند کارگاههای نساجی و تولید مواد شیمیایی که چرخشان با دستان کوچک و نحیفی می چرخد. کودکانی که از امکانات اولیه بهداشتی مانند حمام، تغذیه مناسب و مدرسه رفتن محرومند.

رئیس خانه کودک ناصر خسرو می گوید که بعضی از آنها 10 روز یکبار حمام می کنند و اغلب در موی سرشان شپش دارند.

در مورد آمار غیر رسمی که چند سال پیش در مورد آزار جنسی این کودکان در کارگاهها اعلام شد از فعال حوزه کودکان که ما را در تهیه گزارش از این کارگاهها همراهی می کرد سؤال کردم و او جواب داد که در این کارگاهها به علت فشردگی جمعیت و ویژگی خاص محیطی خطر آزار جنسی به کودکان وجود دارد و ما موارد بسیاری از این دست داشته ایم.

وی ادامه می دهد که حتی در مواردی هم کودکان کم سن و سال در کنار صاحب کارگاه اقدام به مصرف مواد مخدر می کنند. البته این گفته او جای تامل جدی دارد که معمولا این آسیبها از سوی کارفرمایان ایرانی صورت می گیرد و صاحبان افغانی کارگاهها اخلاقیات را بیشتر رعایت می کنند و معتقدترند. او می گوید که با وجود غیرقانونی بودن بکارگیری این بچه ها شرایط کاریشان نیز بسیار سخت و طاقت فرسا و حتی مشکلتر از بزرگسالان کارگر است در حالی که دستمزد بسیار کمی نیز در مقایسه با بزرگسالان می گیرند.

گزارش منتشر شده از سوی مرکز آمار ایران نشان می دهد بیش از دو میلیون و 500 هزار کودک کار در کشور وجود دارد که در معرض جدی کودک آزاری جسمی، جنسی و اعتیاد قرار دارند.

کودکانی که در اتاقهای کوچک و تاریک بدون هیچ نوری صبح را شب می کنند تا بتوانند نانی برای خانواده شان بفرستند. تعداد این کارگاههای غیرمجاز در حاشیه امن بی نظارتی مسئولان، هر روز بیشتر می شود، صاحبان کارگاهها نیز با وجود کم توانی کودکان ولی به دلیل این که کم توقع تر هستند و حقوق کمتری طلب می کنند و در دسر کمتر و حرف شنوایی بیشتری دارند برای رسیدن به اهداف مالی شان برای این نان آوران کوچک اشتغالزایی می کنند.

در این کارگاهها بهداشت محیط و حقوق مسلم کارگران بالغ رعایت نمی شود چه برسد به حقوق کودکان که نیاز بیشتری به توجه و برخورداری از ایمنی و سلامت و آموزش دارند. زندگی این بچه ها بدون امید به آینده ای روشن در کارگاههایی رقم می خورد که هر لحظه باید منتظر یک حادثه و یا بیماری برای آنها بود.

.....
گزارش: ندا ریحانی

اختلال در روال عادی زندگی مردم استان کرمان و خسارت های زیاد به محصولات کشاورزی

به نوشته روزنامه خراسان در تاریخ 7 مرداد آمده است: گرمای بی سابقه هوا امسال به گونه ای ظاهر شد که در اولین ماه تابستان، روزهایی را به تعطیلی کشاند و در این میان کرمان نیز که استانی کویری و خشک است از عوارض و عواقب این گرما و در پی آن خشکی در امان نماند به گونه ای که در برخی از شهرستان های این استان هم چون بم، ریگان، فهرج و شهداد، علاوه بر تبعات و مشکلات برای شهروندان، بر کشاورزی و باغ داری این مناطق تاثیر منفی گذاشت تا جایی که به گفته مسئولان این شهرستان ها، خوشه های خرما بر نخل های باغ داران خشکید و برگ های بسیاری از درختان در این گرمای هوا دچار سوختگی شد.

به گزارش خبرنگار ما گرمای شدید ماه های اخیر در استان کرمان به حدی افزایش یافته است که علاوه بر اختلال در روال عادی زندگی مردم، موجب خسارت های زیادی به محصولات کشاورزی شده است به طوری که به گفته نماینده مردم شهرستان های بم، ریگان و فهرج در مجلس شورای اسلامی بیش از ۵۰ درصد محصول خرما این مناطق دچار خسارت شده است که در این میان بیمه نبودن بیشتر باغ های خرما، تشدید مشکلات کشاورزان را به دنبال دارد. به هر حال ادامه ماندگاری دمای هوا برای بخش های آب و برق هم نگران کننده است به گونه ای که مدیرعامل برق منطقه ای کرمان از افزایش ۱۲ درصدی مصرف برق در این استان شرقی خبر داد. «نصراللهی» افزود: مصرف برق در استان کرمان طی ۴ ماه نخست امسال، نسبت به مدت مشابه سال قبل ۱۲ درصد افزایش یافته است.

وی عنوان کرد: زیرساخت های موجود، جواب گوی این میزان افزایش مصرف نیست. وی گرمای بی سابقه و افزایش دما در این مدت را نسبت به سال گذشته در افزایش مصرف برق موثر دانست که رشد ۲ رقمی افزایش مصرف انرژی را در پی داشته است. در این میان معاون توسعه مدیریت و منابع انسانی استاندار کرمان در راستای تغییرات آب وهوايي، ساعت کاری ادارات را تغییر داد. «تکلوزاده» گفت: با توجه به افزایش بی سابقه دمای هوا در ماه های اخیر، ساعات کاری در استان کرمان تا شهریور ماه از ۷ صبح به 6:30 کاهش یافته است. اما افزایش دمای هوا در سطح استان کرمان به ویژه در مناطق جنوبی و شرقی این استان علاوه بر مختل کردن زندگی عادی و روزمره مردم، موجب شده تا بسیاری از محصولات کشاورزی استان به ویژه خرما دچار خسارت های جبران ناپذیری شود. نماینده مردم شهرستان های بم، ریگان و فهرج در مجلس شورای اسلامی با اظهار نگرانی در این باره گفت: بیش از ۶۰ درصد محصول خرما این مناطق بر اثر عارضه خشکیدگی و گرمای شدید هوا دچار خسارت شده است. حجت الاسلام «غضنفرآبادی» افزود: بیمه نبودن بیشتر محصول خرما امسال با توجه به شرایط سال گذشته بیمه، باعث تشدید مشکلات کشاورزان شده است که مسئولان استان و کشور باید برای رفع این مشکل چاره اندیشی کنند. مدیر جهاد کشاورزی فهرج هم در این مورد گفت: محصول خرما کشاورزان این شهرستان بر اثر عارضه خشکیدگی خوشه های خرما به علت گرمای شدید هوا ۷۰ درصد کاهش پیدا می کند. «دریجانی» افزود: عارضه خشکیدگی خوشه های خرما و ریزش زودهنگام این محصول، خسارت های قابل توجهی به کشاورزان منطقه وارد کرده است. وی با بیان این که عارضه خشکیدگی به دلیل گرمای شدید هوا و کاهش رطوبت اتفاق افتاده است خاطرنشان کرد: بیشتر نخلستان های منطقه به علت شرایطی که صندوق بیمه داشته، بیمه نشده است. فرماندار ریگان نیز با اشاره به افزایش بی سابقه دمای هوا در این شهرستان اظهار داشت: ۶۰ تا ۸۰ درصد محصول خرما بر روی نخل ها خشکیده

است. «برزنگ» با بیان این که دما در ریگان به ۵۰ درجه سانتی گراد می رسد افزود: گرمای هوا بر کشاورزی و منابع آبی شهرستان کم آب ریگان تاثیر منفی گذاشته است. وی عنوان کرد: عارضه خشکیدگی خرما به حد بی سابقه ای افزایش یافته و گرمای شدید هوا هم موجب رسیدگی زودهنگام بقیه محصول شده است. وی خاطرنشان کرد: در این منطقه بیش از ۵ هزار هکتار نخلستان وجود دارد که حداقل ۱۰ هزار خانوار از این راه امرار معاش می کنند. وی اضافه کرد: قبل از بروز این پدیده، سالانه ۳۰ هزار تن خرما مرغوب از نخلستان های منطقه برداشت می شد. بخشدار شهداد کرمان هم در این رابطه گفت: افزایش دما در این بخش کویری زندگی مردم به ویژه کشاورزان و دام داران را دچار اختلال کرده است. «مومنی» افزود: افزایش بی سابقه دما ۶ میلیارد و ۵۶۰ میلیون ریال به بخش کشاورزی و دامی این بخش خسارت وارد کرده است. وی اظهار داشت: سه چهارم محصول خرما منطقه بر اثر گرما قبل از رسیدن ریزش داشته و برگ های درختان مرکبات بر اثر شدت گرما سوخته و خشک شده است. وی عنوان کرد: در مجموع ۴۵ درصد مرکبات و نخیلات بخش شهداد بر اثر گرمای کم سابقه هوا از بین رفته است. به گفته وی ۷۶ نفر در این بخش دچار گرمزدگی شدند که در بیمارستان تحت مداوا و معالجه قرار گرفتند.

یخچال های طبیعی ایران تا ۱۰ سال دیگر نابود می شود

به نوشته روزنامه خراسان در تاریخ 7 مرداد آمده است: طبق بررسی های انجام شده زمین در حال سپری کردن گرم ترین سال های خود است و براساس اعلام موسسه ملی اقیانوسی و جوی آمریکا قسمت های وسیعی از کانادا، آفریقا، اروپا و آسیای شرقی با گرمای بی سابقه ای روبه رو شده است. ارقام منتشر شده توسط این موسسه، نشان می دهد که از میان آماری که از سال ۱۸۸۰ تا به امروز ضبط شده، سال ۲۰۱۰ گرم ترین سال ها شناخته شده است. دانشمندان پیش بینی می کنند تا سال ۲۰۱۴ زمین شاهد رکورد بی سابقه گرم شدن خواهد بود. هم چنین گفته می شود گرم شدن کره زمین در سال ۲۱۰۰ باعث خشکسالی شدید، گرمای سوزان و توفان های وحشتناک خواهد شد. بحرانی که به تغییرات آب و هوایی و اقلیم کره زمین تعبیر می شود عبارت است از ناپایداری اقلیم های مختلف کره زمین بر اثر تولید و افزایش گازهای CO2، متان و سایر گازهای گلخانه ای که اکنون نشانه های اولیه این بحران بروز کرده است. طبق برآورد محققان با ازدیاد گازهای گلخانه ای افزایش دمای اتمسفر زمین در پایان قرن بیستم ۵ دهم درجه بوده است، اما با این روند افزایش گازهای گلخانه ای، انتظار بر این است که در پایان قرن بیست و یکم شدت افزایش دما بسیار فاجعه بار و مقدار آن تا ۴/۵ درجه سانتی گراد باشد که این تغییر اقلیم را در نقاط مختلف کره زمین موجب می شود.

یخچال های ایران

به هر صورت هشدار محققان و کارشناسان نسبت به تغییرات آب و هوایی و گرمای شدید هوا و به دنبال آن ذوب شدن یخچال های طبیعی در ایران و یا حتی دنیا موضوعی نیست که بتوان به سادگی از کنار آن گذشت. «ایمان هادی» مسئول واحد اکوتوریسم سازمان حفاظت محیط زیست در این باره با اشاره به یخچال هایی که در کشور ما وجود دارد، می گوید: یخچال های موجود در کشور ما در مقایسه با بسیاری از کشورهای که در عرض های جغرافیایی بالاتر از ما قرار دارند و سردسیر هستند، قابل مقایسه نیست. وی ادامه می دهد: بحث یخچال ها در حال حاضر در سطح جهانی مطرح است. به خصوص از نظر حجم قابل توجه یخچال ها نسبت به ایران. در واقع نگرانی هایی که نسبت به آب شدن یخچال های طبیعی وجود دارد، در کشورهای دیگر خیلی زودتر از ما احساس شد، به نحوی که آن ها انجام تحقیقات علمی بر روی این موارد را آغاز کرده اند. وی با اشاره به نگرانی ها نسبت به کوچک شدن و یا از بین رفتن یخچال ها ادامه می دهد: با خارج شدن از فصل سرما تمام یخ و برفی که بر روی زمین وجود دارد، آب می شود. آب ناشی از ذوب شدن این یخ و برف یا به داخل زمین فرو می رود و یا جاری می شود. این اتفاق ناشی از گرمای شدیدی است که این روزها کاملاً مشهود است. به عبارتی با بالا رفتن دما چرخه ای که باعث می شد یخچال قبل از این که تماماً جاری بشود، به فصل بعدی برسد و یخ بزند، دچار اغتشاش می شود و همین امر باعث می شود که قسمت زیادی از این یخ ها به جای این که تا سال بعد باقی بمانند آب بشوند و کم کم در سال های متمادی حجم یخ کم و کم تر شود؛ به طوری که اگر همین چرخه ادامه پیدا کند ممکن است که حتی به از بین رفتن کامل یخچال ها بینجامد. آن هم در حالی که یخچال ها ظرفیت بسیار مفیدی برای تامین آب های زیرزمینی دارند و از بین رفتن آن ها تبعات بسیار بدی خواهد داشت. «هادی» درباره تبعات آب شدن یخچال ها توضیح می دهد: آبی که در حال حاضر در دسترس ما قرار دارد یا به وسیله لوله کشی از طریق سدها و یا از طریق آب چاه ها تامین می شود، که در واقع محصول سفره های زیرزمینی و ناشی از آب شدن برف ارتفاعات است که بخشی از این برف ها همین یخچال ها یعنی برف های دائمی هستند و حال با از بین رفتن این منبع، مشخصاً آبی از ذوب این یخچال ها به دست نمی آید. در واقع ورودی سدهای ما کمتر و در نتیجه سفره های زیرزمینی ما فقیرتر خواهد شد و همه این ها منجر به روبه رو شدن با شرایط بی آبی و کم آبی خواهد بود.

وی خاطر نشان می کند: ارتفاع حدود ۴ هزار متر برای این که دما به حد کافی پایین نگاه داشته شود و آب شدن یخچال پیش نیاید مناسب است. ما در این ارتفاعات می توانیم یخچال ها را داشته باشیم. اگر گاهی دقت کنید در بعضی سال هایی که هوا مثل امسال گرم نبوده است در ارتفاعات نوجال و حتی در تیر و مرداد برف دیده می شد. این یخچال ها در مقیاس بسیار کوچک است. ولی در سلسله جبال البرز در منطقه علم کوه، دنا، زردکوه و دماوند و قسمت اعظم دهانه بالای دماوند دارای برف های همیشگی است و در این نقاط یخچال های خوبی داریم. وی ادامه می دهد: ذوب شدن این یخچال ها زنگ خطری است که باید جدی بگیریم به خصوص آن که به وجود آمدن این یخچال ها به مرور و تدریجی بوده است و متأسفانه در حال حاضر با توجه به گرمای زمین روند ذوب شدن آن محسوس تر است.

«محمدصادق احدی» معاون طرح ملی تغییر آب و هوای سازمان محیط زیست نیز در این باره با اشاره به این که با افزایش حداکثری دما گونه های طبیعی منطقه و از جمله یخچال های منطقه تحت تاثیر قرار می گیرند، ادامه می دهد: اگر تعداد روزهای داغ که قبلاً در حدود ۲۰ روز در سال بود در منطقه اک مثل دماوند یا شیرکوه به ۲۵ روز افزایش پیدا کند، در واقع مدت زمانی که یخچال های منطقه تحت تاثیر همین گرم شدن ذوب شوند، افزایش پیدا می کند و همین امر باعث می شود که حجم یخچال های طبیعی از بین برود.

وی کاهش حجم یخچال های طبیعی را دارای اثراتی سوء می داند و می گوید: با کاهش حجم یخچال های طبیعی منابع آبی که ذخیره شده به مرور زمان کمتر می شود. در چنین شرایطی اگر قرار باشد که هر سال میزان منابع آب کم شود در یک دوره ده ساله دیگر یخچال طبیعی که تا قبل از آن می توانست برای روزهای داغ سال منابع آب های زیرزمینی را تغذیه کند از بین می رود و به مرور زمان با کاهش ورودی منابع آب های زیرزمینی روبه رو می شویم و حجم سفره های آب زیرزمینی یا حجم آب آن ها کم می شود و یا کیفیت آن ها پایین می آید.

علاوه بر این اکوسیستم منطقه هم به همین شکل تحت تاثیر قرار می گیرد؛ یعنی پایین دست این یخچال های طبیعی که منابع آب مورد نیاز آن ها را تامین می کرد و باعث تلطیف هوای آن منطقه می شد و اکوسیستم آن شامل پوشش گیاهی، تنوع جانوری و مناطقی که از این ها تغذیه می کرد دچار مشکل می شود.

وی اضافه می کند: به هر صورت ذوب شدن یخچال های طبیعی رخدادی کوتاه مدت نیست، بلکه میان مدت است و نمی توان گفت که در طول یک سال شکل گرفته است، بلکه این ذوب شدن به صورت پیاپی و سال به سال انجام می شود.

وی توضیح می دهد: این امر می تواند بر اثر دو پدیده باشد: یکی میزان نزولات در فصول سرد و کاهش ورودی یخچال ها؛ به عنوان مثال اگر تهران را مورد بررسی قرار دهیم می بینیم که بارش از برف به باران تبدیل شده است و این خود باعث می شود که ورودی یخچال ها کم شود؛ یعنی یخچال های طبیعی که در طول تابستان ذوب می شوند و در طول زمستان به آن ها اضافه می شود، با این اتفاق روند شکل گیری شان تغییر می کند. اگر شما یک یخچال را برش بزنید لایه های یخی متفاوتی دارد؛ لایه های رویی معمولاً برف های تازه هستند، ولی لایه های عمقی و برف های قدیمی ممکن است قدمت صدها سال داشته باشند. وقتی که در طول سال، بارش به شکل برف کم تر می شود و یا حجم بارش کاهش پیدا می کند این ورودی برف کم باعث می شود که مقدار زیادی از برف های کهنه آب شود و یخ های قدیمی که سال های قبل ذوب نمی شد شروع به ذوب شدن می کند. بنابراین دو پدیده افزایش دما و افزایش تعداد روزهای داغ و هم چنین کاهش ورودی به این یخچال ها از عوامل موثر در ذوب شدن یخچال های طبیعی است.

راه حل پیش گیرانه

اما با توجه به تمام این هشدارها و نگرانی ها آیا مسئولان کشوری و یا حتی جهانی تدبیری برای جلوگیری از این روند اندیشیده اند؟ و اصلاً سیاستی برای کاهش یا تعدیل این شرایط وجود دارد؟

معاون طرح ملی تغییر آب و هوای سازمان محیط زیست در این باره توضیح می دهد: دو نوع سیاست داریم؛ سیاست های پیش گیرانه و سیاست های درمان.

«احدی» ادامه می دهد: سیاست های پیش گیرانه شامل راه هایی می شود که به وسیله آن باید عاملی که منجر به تغییر آب و هوا می شود را کنترل کنیم و آن عامل انتشار گازهای گلخانه ای است. بر این مبنای سیاست های پیش گیرانه مبتنی بر کاهش انتشار گازهای گلخانه ای است.

وی اضافه می کند: سیاست های درمان هم بر پایه این امر است که گفته می شود اگر چه تغییرات آب و هوا اتفاق می افتد، اما ما باید ظرفیت انطباقمان را بالا ببریم.

اما نکته مهم این است که درباره موضوعی مثل یخچال ها نمی شود سیاست های درمان به کار برد، بلکه باید بر روی سیاست های پیش گیرانه تمرکز کرد؛ به این معنا که به پاسخ این سوال برسیم که آیا باید انتشار گازهای گلخانه ای در دنیا یک روند ثابت و یا روند نزولی پیدا کند تا به این وسیله از افزایش دمای کره زمین جلوگیری شود و به تبع آن ذوب شدن یخچال ها کم شود، چون یخچال های طبیعی چیزی نیست که بتوانیم برای آن ها اقدامات درمانی به کار ببریم. بنابراین عمده کار تمرکز بر اقدامات پیش گیرانه است. یعنی میزان انتشار گازهای گلخانه ای کم شود، تا این که از گرم شدن کره زمین جلوگیری شود.

وی درباره اقدامات پیش گیرانه که انتشار گازهای گلخانه ای شامل آن می شود توضیح می دهد: طبق کنوانسیون تغییرات آب و هوا و پروتکل کیوتو درباره انتشار و کاهش گازهای گلخانه ای، کشورها به دو دسته تقسیم شده اند. از یک سو جامعه جهانی به این جمع بندی رسیده که عمده انتشار گازهای گلخانه ای که منجر به گرمایش جهانی شده ناشی از فعالیت هایی بوده که در کشورهای صنعتی اتفاق افتاده است؛ لذا در درجه اول جوامع صنعتی باید گام های موثر در این زمینه بردارند؛ چون این جوامع صنعتی، قبلاً رشد اقتصادی که منجر به تولید این گازهای گلخانه ای شده را انجام داده اند و عامل اصلی انتشار گازهای گلخانه ای و به تبع آن گرمایش جهانی در کره زمین کشورهای صنعتی بوده اند. لذا باید گام های اصلی را ابتدا آن ها بردارند. از سوی دیگر در کنوانسیون و پروتکل مشخص شده که اگر چه کشورهای توسعه یافته باید میزان انتشار گازهای گلخانه ای را کم کنند، ولی برای کشورهای در حال توسعه سیاست های تشویقی در نظر گرفته است.

به عبارتی عنوان شده که شما متعهد به کاهش گازهای گلخانه ای نیستید، ولی تشویق می شوید تا روند انتشار گازهای گلخانه ای خود را کم کنید. در واقع برای کشورهای توسعه یافته تعهد گذاشته شده که میزان انتشار را کم کنند، ولی برای کشورهای در حال توسعه مانند ایران تعهدی مبنی بر کاهش انتشار وجود ندارد، بلکه از این کشورها خواسته شده تلاش های خودشان را مبنی بر کاهش روند انتشار انجام بدهند.

وی درباره اقدامات ایران برای عمل به این خواسته اظهار می کند: ایران مجموعه تلاش هایی را در این زمینه انجام داده است ولی متأسفانه میزان تقاضای حامل های انرژی یا نرخ تقاضا برای حامل های انرژی و به تبع آن انتشار گازهای گلخانه ای فراتر از اقداماتی است که دولت انجام می دهد. دولت اقدامات متفاوتی در این زمینه انجام داده است، به عنوان مثال گازسوز کردن خودروها، توزیع گاز طبیعی به جای سوخت های فرار، جایگزینی گاز طبیعی به جای سوخت های مایع در بخش های مختلف نظیر صنعت، حمل و نقل و خانگی و تجاری و یا افزایش راندمان نیروگاه ها و تأکید بر استفاده از نیروگاه های سیکل ترکیبی به جای نیروگاه های توربین گاز و یا اعطای مجوز اختصاص رقمی در حدود دو هزار مگاوات مجوز نیروگاه های بادی به بخش خصوصی و یا ماده مبحث ۱۹ که درباره بهینه سازی مصرف انرژی در ساختمان هاست؛ همه اقداماتی است که در حال انجام است، ولی شدت مصرف فراتر از تمام اقداماتی است که دولت انجام می دهد لذا به تبع آن میزان انتشار گازهای گلخانه ای کشور هنوز روند صعودی دارد. وی تصریح می کند: به هر صورت اقداماتی که انجام می شود کافی نیست و نیاز دارد که کشور گام های بزرگ تری بردارد.

مسئول واحد اکوتوریسم سازمان حفاظت محیط زیست نیز در این باره به برخی معاهدات جهانی اشاره می کند و می گوید: متأسفانه تاکنون شکل گیری برخی معاهدات زیست محیطی، مانند معاهده کیوتو در ژاپن و یا معاهده اخیر که درباره گرمای زمین و حتی بر هم خوردن یک سری از اکوسیستم هایی که به این شکل ایجاد می شود، در کانادا شکل گرفت، نتیجه بخش نبوده است.

«هادی» ادامه می دهد: این در حالی است که به نظر می رسد کشورهای صنعتی حداقل باید مقداری از تولید CO2 خود را که ناشی از فعالیت صنایع آلاینده است و قسمت اعظم گازهای گلخانه ای را ایجاد می کند، بکاهند. وی می افزاید: در مقیاس کلان نیز همه کشورها به خصوص کشورهای صنعتی که سهم زیادی در تولید این گاز دارند

برای جلوگیری از این اتفاق با ترندهای مختلف و سوخت های جایگزین، استفاده از سوخت های پاک را جایگزین کنند که از تولید CO2 کاسته شود. زیرا که کاسته شدن CO2 تاثیر مثبتی بر گرم شدن خواهد گذاشت. با این اقدام از گازهای گلخانه ای کاسته می شود و حرارت اتمسفر پایین می آید و با پایین آمدن حرارت مشکل آب شدن یخچال ها هم تا حدی کمتر خواهد شد.

وی خاطر نشان می کند: ولی این امر نیاز به همکاری بین المللی دارد؛ زیرا که در تحقق آن صنایع بزرگ و آلاینده نقش بسیار بزرگی دارند.

وی توضیح می دهد: در پیمان کیوتو مواردی مانند تعیین جریمه در نظر گرفته شده است، به عنوان مثال در این پیمان تعیین شده که اگر کارخانه و یا فعالیتی صنعتی بخواهد تولید آلودگی داشته باشد، باید جریمه را پرداخت کند. این در حالی است که ما در کشور چنین موردی را نداریم.

وی با بیان این که بخش بزرگی از موضوعی که باعث گرمای هوا شده انتشار گاز CO2 است، می افزاید: متأسفانه تمام خودروها و تمام وسایلی که سوخت های فسیلی می سوزانند این گاز را تولید می کنند و نتیجه افزایش این گاز نیز اثر گلخانه ای و افزایش دما و ذوب شدن یخچال هاست.

«هادی» خاطر نشان می کند: اگر ما بتوانیم تحت عنوان تعهدات آینده و سمنارهای بین المللی به گونه ای عمل کنیم که اهرمی قدرتمند ایجاد شود به طوری که اولاً یک نظارت و پایش پیوسته در خروجی گازهای تولید شده از صنایع صورت گیرد و همچنین حربه های برخوردی داشته باشد، یعنی واقعا اگر کارخانه ای از دوزی بالاتر تولید CO2 داشته باشد جریمه شود شاید بتوانیم به بهتر شدن اوضاع امیدوار باشیم در غیر این صورت اگر برخوردی صورت نگیرد، با توجه به این که کارخانجات و صنایع به دنبال سودآوری هستند و سودآوری هم با تولید بیشتر و تولید بیشتر با آلودگی بیشتر و آلودگی بیشتر با گرمای بیشتر همراه می شود این روند همچنان ادامه خواهد یافت.

جابه جایی فصول

اگر چه دانشمندان نسبت به گرم شدن دمای زمین هشدار داده اند اما به گفته معاون پژوهشی پژوهشکده محیط زیست جهاد دانشگاهی تغییرات اقلیمی که با گرم شدن زمین به وجود می آید، بیشتر در مناطق استوایی و قطب ها ایجاد می شود، ولی در ایران ما شاهد جابه جایی فصول هستیم.

در این باره دکتر «فریبرز جمالزاده» معاون پژوهشی پژوهشکده محیط زیست جهاد دانشگاهی نیز با انتقاد از محدود بودن تحقیقات در دانشگاه ها و مراکز تحقیقاتی در زمینه گرمایش زمین می گوید: در حالی که کشورهای دنیا از ۱۵ سال پیش مطالعات جدی و جهانی در زمینه CO2 را آغاز کرده اند که اکنون نیز پی گیری می شود، اما در مراکز اقلیم شناسی و تحقیقاتی ما سابقه ای از آن در دست نیست. این امر شروع تحقیقات در این زمینه را با مشکل مواجه می کند.

وی از تدوین نقشه CO2 در کشور خبر می دهد و می گوید: با توجه به نقش CO2 در ایجاد تغییرات اقلیمی، مطالعاتی در زمینه تغییرات دی اکسید کربن در استان های مختلف در حال انجام است تا با استفاده از نتایج آن نقشه تغییرات میزان CO2 در استان های مختلف تدوین شود.

معاون پژوهشی پژوهشکده محیط زیست جهاد دانشگاهی با تاکید بر این که آن چه نوسانات و تغییر آب و هوایی را برای ما ملموس تر کرده جابه جایی فصلی بوده است، به مهر می گوید: طبق مطالعات دانشمندان جهانی قرار است در طول ۱۰۰ سال آینده دو دهم درجه زمین گرم تر شود و این امر به معنی افزوده تر شدن مقدار کربن در اتمسفر و جابه جایی اقلیمی است.

وی اضافه می کند: اقلیم ایران نیز از تغییرات آب و هوایی جهانی بی تاثیر نخواهد بود. تغییر و جابه جایی فصول از نشانه های تاثیرپذیری اقلیم ایران از این تغییرات جهانی است.

وی اضافه می کند: زمانی که در یک دوره ۵۰ ساله الگوی تغییر دماپی یکسانی تکرار شود، کلیه امور کشاورزی، سفر و فعالیت های عمرانی بر اساس الگوی آب و هوایی مشابه برنامه ریزی می شود که با تغییر اقلیم، مشکلات عدیده ای را برای برنامه ریزان و مسئولان کشور ایجاد می کند.

معاون پژوهشی پژوهشکده محیط زیست جهاد دانشگاهی به افزایش دمای جهانی تا سال ۲۰۱۵ اشاره می کند و می گوید: تغییرات درجه حرارتی بیشتر در بخش های استوایی و قطب های شمال و جنوب مشاهده می شود و ایران به دلیل واقع شدن در نواحی معتدل کره زمین، تغییرات زیادی را تجربه نخواهد کرد.

وی با تاکید بر این که مطالعه در زمینه گرمایش زمین موضوعی جهانی است نه منطقه ای، اظهار می کند: اگر قرار است همگام با دنیا باشیم لازم است ضمن تکمیل و توسعه داده ها در زمینه تغییرات آب و هوایی، تحقیقات خود را در زمینه کنترل منابع، بهینه سازی مصرف سوخت و تغییر الگوی مصرف در قالب گروه های جهانی دنبال کنیم.

به هر حال چنین به نظر می رسد که ما در مسیر توسعه ناپایدارمان همچنان پیش می رویم بی آن که به تبعات زیست محیطی این نوع توسعه توجه داشته باشیم و شاید زمانی توجه مسئولان به این نکته جلب شود که دیگر کاری از دست کسی بر نمی آید و باید نشست و از بین رفتن ماحصل همه این سال های توسعه را به نظاره نشست.

استمداد کارگران کارخانه یراق سازان

فعالان ضدسرمایه داری گیلان در تاریخ پنجشنبه 7 مرداد خبر می دهند : کارخانه یراق سازان تولید کننده ابزار و آلات یراق مانند قفل و لولا و ... است. کارخانه در 10 کیلومتر 10 جاده رشت - لاکان واقع است. مالک آن فردی به نام "جلیل حسن زاده" است. کارخانه پس از برف سنگین بهمن 83 به علت ریزش سقف و آسیب تعطیل شد که در آن موقع 200 کارگر در کارخانه مشغول به کار بودند. از این تعداد، 20 نفر در استخدام دائم و 180 نفر با قرارداد موقت کار می کردند که از بین آن ها 120 نفر دارای سابقه کاری 3 الی 6 سال بودند و 60 نفر هم کمتر از یک سال سابقه کاری در کارخانه داشتند. 60 نفر اخیر با دریافت دستمزد بهمن ماه 83 و لغو قرارداد اخراج شدند. 120 کارگر دیگر جهت دریافت

بیمه بیکاری به اداره کار معرفی شدند که هریک پس از دریافت 10 الی 12 ماه بیمه بیکاری همچنان در بیکاری به سر می برند.

اما 20 کارگر استخدامی با طرح شکایت از کارفرما و پی گیری مطالباتشان پس از دریافت 16 ماه بیمه بیکاری توانستند پس از آن از اداره کار 16 ماه دیگر حق السعی را به ثبت برسانند، که قرار شد کارفرما آن را بپردازد. اما حسن زاده ضدکارگر حاضر به پرداخت حق السعی و سایر مطالبات کارگران نشد. کارگران با مراجعه به نهادهای دولتی از قبیل ریاست جمهوری، استانداری و دیوان عدالت اداری توانستند کارفرما را محکوم کنند. کارفرما به رای دیوان عدالت اعتراض کرد اما حتی پس از اعتراض نیز محکوم گردید. طبق نظر اداره کار، از سال 86 این 20 کارگر استخدامی به علت انتقال کارخانه از گیلان به قزوین و سپس تهران دچار قطع رابطه کاری شدند. زیرا حسن زاده در طول سال های 86 و 87 در حدود یک سال ماشین آلات کارخانه را ابتدا به قزوین و سپس به تهران منتقل کرد. حسن زاده اخیراً پس از شکست در قزوین و تهران دستگاه ها را به همان محیط کارخانه یراق سازان در رشت منتقل کرد و کارخانه در حال حاضر با 11 کارگر قراردادی راه اندازی شده است.

گفتنی است که کارفرما قبل از حادثه برف سال 83، 800 میلیون تومان از بانک های ملت و ملی وام دریافت کرده بود که اکنون با سود آن بالغ بر 2 میلیارد تومان شده است و بانک ها سند کارخانه را در رهن دارند. حسن زاده می گوید کارخانه قبل از ریزش برف سنگین سال 83 بیمه بوده است و بیمه باید خسارت پرداخت کند تا او بتواند بدهی خود را بپردازد. در طول این مدت، هشت جلسه کمیسیون کارگری در استانداری و فرمانداری با حضور کارگران و کارفرما تشکیل شد که آخرین تصمیم این کمیسیون این شد که به حسن زاده وام زود بازده یک میلیارد تومانی پرداخت کنند تا وی از یک سو مطالبات 20 کارگر را پرداخته و بقیه را در جهت راه اندازی کارخانه سرمایه گذاری کند. وی را به بانک معرفی کردند اما بانک ها شرط پرداخت وام را عدم بدهی کارفرما می دانند. مطالبات کارگران 153 میلیون تومان مفاصا حساب و 16 ماه حق السعی است که باید پرداخت شود تا کارگران مشمول بیمه بیکاری شوند.

همچنین کارگران خواستار ضرر و زیان و پرداخت بیمه 16 ماه حق السعی از تاریخ مرداد 86 تا کنون (مرداد 89) یعنی سه سال هستند. لازم به ذکر است کارگران در این مدت وکیل داشته اند اما وکیل آن ها نیز کارایی چندانی نداشته است، به طوری که آن ها اقدام به مصادره اموال و ماشین آلات کارخانه و حتی دفتر کارخانه در تهران کردند که با اعمال نفوذ حسن زاده موفق نشدند، زیرا بیشتر این اموال در رهن بانک است. البته کارگران آماده اند بابت مطالبات خود حکم بازداشت و زندانی کردن حسن زاده ضدکارگر را بگیرند، زیرا آن ها در حدود 6 سال است که با چنگ و دندان به جنگ سرمایه و قوانین ضدکارگری آن رفته و سخت ترین شرایط مالی و اقتصادی را تحمل کرده اند و از تمام رسانه های کارگری می خواهند که مشکلاتشان را منعکس کنند.

بیکاری بیست و پنج درصدی جوانان

به نوشته سایت جرس در تاریخ 7 مرداد آمده است: نرخ بیکاری در هشت استان کشور تک رقمی است و بقیه استانها دارای نرخ بیکاری دو رقمی هستند و این نرخ برای جوانان 15 تا 24 ساله کشور، 24.7 درصد گزارش شده است.

به گزارش پول نیوز، بر اساس گزارش نتایج طرح آمارگیری نیروی کار سال 88 که از سوی مرکز آمار ایران انتشار یافته است، نرخ بیکاری استانهای چهارمحال و بختیاری، فارس، کهگیلویه و بویراحمد، لرستان و همدان بیش از 14 درصد است.

نتایج این طرح نشان می دهد نرخ بیکاری در سال یادشده برابر با 11.9 درصد بود و این در حالی است که 13 استان کشور دارای نرخ بیکاری بیش از میانگین نرخ بیکاری در کل کشور هستند.

براساس برنامه چهارم توسعه قرار بود نرخ بیکاری در کشور به 8.4 درصد برسد اما نه تنها این مهم تحقق نیافت بلکه نرخ بیکاری همچنان دو رقمی باقی ماند.

بالا بودن نرخ بیکاری در کشور به گونه ای است که هم اکنون این نرخ برای جوانان 15 تا 24 ساله 24.7 درصد گزارش شده است. این نرخ به تفکیک جنسیت نشان می دهد نرخ بیکاری زنان با 32.4 درصد بیش از مردان با نرخ بیکاری 22.7 درصد است.

نرخ بیکاری همچنین در نقاط شهری و روستایی متفاوت است بطوری که این نرخ در نقاط شهری 13.9 درصد و در نقاط روستایی 8.3 درصد است. نرخ بیکاری برای جوانان شهری و روستایی هم متفاوت گزارش شده بطوری که این نرخ برای جوانان شهری 29.4 درصد و برای جوانان روستایی 16.4 درصد می باشد.

این درحالیست که مقامات دولت و همچنین رئیس دولت، ادعای تک رقمی شدن نرخ بیکاری در کشور را داشته اند.

بیست و پنج درصد جوانان در ایران بیکار هستند

سایت حکومتی پول نیوز؛ براساس گزارش نتایج طرح آمارگیری نیروی کار سال 88 که از سوی مرکز آمار ایران انتشار یافته است، نرخ بیکاری استانهای چهارمحال و بختیاری، فارس، کهگیلویه و بویراحمد، لرستان و همدان بیش از 14 درصد است.

نتایج این طرح نشان می دهد نرخ بیکاری در سال یادشده برابر با 11.9 درصد بود و این در حالی است که 13 استان کشور دارای نرخ بیکاری بیش از میانگین نرخ بیکاری در کل کشور هستند.

رشد نرخ بیکاری در سال 88 بعثت بالا بودن این نرخ در فصل زمستان است بطوری که در فصول بهار، تابستان و پاییز نرخ بیکاری در کشور بترتیب 11.1، 11.3 و 11.3 بوده است اما این نرخ در زمستان سال 88 به 14.1 درصد افزایش یافت.

براساس برنامه چهارم توسعه قرار بود نرخ بیکاری در کشور به 8.4 درصد برسد اما نه تنها این مهم تحقق نیافت بلکه نرخ بیکاری همچنان دو رقمی باقی ماند.

بالا بودن نرخ بیکاری در کشور به گونه ای است که هم اکنون این نرخ برای جوانان 15 تا 24 ساله 24.7 درصد گزارش شده است. این نرخ به تفکیک جنسیت نشان می دهد نرخ بیکاری زنان با 32.4 درصد بیش از مردان با نرخ بیکاری 22.7 درصد است.

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری جمهوری اسلامی دست چه کسانی را قطع می کند؟

روز پنج شنبه 31 تیر ماه 1389، در زندان مرکزی شهر همدان دست پنج زندانی قطع شد. این بار اول نیست که جمهوری اسلامی دست انسان ها را قطع می کند. این رژیم پیش از این و در طول سی سال اخیر نیز بارها دست انسان ها را قطع کرده است. به یاد آوریم خبری را که چندین سال پیش در رسانه ها منتشر شد مبنی بر این که جمهوری اسلامی ماشینی را برای قطع دست انسان ساخته است که در آن یک مسئله مهم بهداشتی!! پیش بینی نشده است و آن این است که ماشین ساخته شده همچون ساطور قصابی انگلستان دست (یا پای) انسان را طوری قطع می کند که امکان کشاندن پوست دست بر روی محل قطع شده برای پوشاندن آن با پوست دست و جلوگیری از عفونت را منتفی می کند.

در جمهوری اسلامی، قطع دست حد شرعی یا مجازات اسلامی کسی است که که مبادرت به سرقت می کند. ماده 197 قانون مجازات اسلامی سرقت را این گونه تعریف کرده است: «سرقت عبارت است از ربودن مال دیگری به طور پنهانی». در ماده 198 همین قانون، نصاب یا مقدار این مال معادل 4/5 نخود طلا تعیین شده است که با قیمت فعلی طلا چیزی حدود 20 هزار تومان یعنی کمی بیش از قیمت فعلی یک کیلو گوشت می شود. به عبارت دیگر، طبق قانون مجازات اسلامی، اگر کسی معادل یک کیلو گوشت را به طور پنهانی از کس دیگر برآید (و در عین حال حائز شرایط مندرج در همین ماده 198 باشد) دستش قطع می شود، در حالی که کسی که مثلا با سندسازی یا ترفندهای دیگر میلیاردها تومان پول بیت المال را دزدیده است به هیچ وجه مشمول قطع دست نمی شود زیرا «مال کسی را به طور پنهانی» نربوده است.

اما نکته جالب تر این ماده قانونی آن است که اجرای قطع دست را از جمله به این شرط ممکن دانسته است که «سارق مضطر نباشد». یعنی دست سارق از جمله وقتی قطع می شود که او از سر درماندگی و بیچارگی مبادرت به سرقت نکرده باشد. حال این معما را قانونگذار جمهوری اسلامی باید حل کند که کسی که از فرط نیاز مجبور می شود یک کیلو گوشت یا معادل آن را به طور پنهانی از کس دیگر بدزدد چگونه ممکن است درمانده و بیچاره نباشد؟! فقط یک دیوانه یا سفیه ممکن است به یک کیلو گوشت یا معادل آن نیاز نداشته باشد اما آن را به طور پنهانی از کسی دیگر بدزدد. و چون طبق این ماده یکی دیگر از شرایط اجرای حد سرقت آن است که سارق عاقل و بالغ باشد، دیوانگی و سفاهت سارق یکسره منتفی است، و با منتفی شدن این امر عدم اضطرار سارق نیز به امری ناممکن بدل می شود. به بیان روشن تر، انسانی که طبق قانون مجازات اسلامی دستش قطع می شود کسی نیست جز انسان کارگر و زحمتکشی که نظام سرمایه داری او را به انسانی درمانده و بیچاره و گرسنه و بدین سان سارق تبدیل کرده است. مصداق این انسان ها جوانانی هستند که همین دو ماه پیش به اتهام سرقت از خانه ها و مغازه ها به قطع دست محکوم شدند. به گزارش خبرنگار روزنامه شرق، پرونده این جوانان زمانی تشکیل شد که یک فروشنده گوشی تلفن همراه به دادسرای ناحیه 27 تهران رفت و از دستبرد شبانه سارقان به مغازه اش خبر داد. پلیس شماره های سرپال گوشی های مسروقه را ردیابی کرد و خریداران این گوشی ها به او گفتند که آن ها را از فردی به نام ناصر خریده اند. مخفی گاه ناصر شناسایی و او طی عملیاتی ضربتی دستگیر شد. او در بازجویی ها فروش گوشی های مسروقه را پذیرفت و گفت آن ها را از سه جوان به نام های اکبر، شکور و سعید که به ماده مخدر اعتیاد دارند، خریده است. این جوانان معتاد دستگیر شدند و ضمن اقرار به سرقت گفتند برای تامین ماده مخدر مصرفی شان دست به این کار زده اند. محمدرضا گیوکی، قاضی شعبه 1156 مجتمع قضایی بعثت، پس از محاکمه این جوانان آنان را به قطع انگلستان دست محکوم کرد (روزنامه شرق، 4 خرداد 1389).

روشن است که سارقانی از نوع این جوانان معتاد نمی توانند درمانده و بیچاره نباشند. به عبارت دیگر، کسی که یک کیلو گوشت یا معادل آن را به طور پنهانی از مالک آن می رباید لزوما و حتما درمانده و بیچاره است و، از همین رو، به صراحت می توان گفت که حد سرقت در قانون مجازات اسلامی دقیقا برای قطع دست کارگرانی وضع شده که نظام سرمایه داری آنان را به انسان هایی گرسنه و درمانده و بیچاره تبدیل کرده است. این نظام ابتدا جوانان طبقه کارگر را به اعتیاد می کشاند، یعنی آنان را به مصرف کنندگان کالاهای پرسودی چون شیشه و کراک و هروئین و تریاک تبدیل می کند، سپس آن ها را برای تهیه پول این مواد وادار به دزدی می کند. بنابراین، کسی که به جرم سرقت توسط پلیس نگهبان سرمایه داری دستگیر می شود تا دادگاه سرمایه بعدا حکم قطع دست او را صادر کند کسی نیست جز کارگر گرسنه ای که از فرط اضطرار و استیصال مجبور شده از دیوار خانه های دیگران بالا برود یا قفل مغازه های آنان را بشکند و اموالشان را به طور پنهانی برآید. به همین دلیل است که تا کنون ندیده ایم که دست هیچ مردی از طبقه سرمایه دار قطع شود، همان گونه که تا کنون دیده نشده که یک زن از طبقه سرمایه دار سنگسار شود. طبقه کارگر است که بر اساس این مجازات ها دستش قطع می شود یا سنگسار می گردد. در واقع این مجازات ها قرار است به

طبقه کارگر نشان دهد که تعرض به مالکیت سرمایه داری چه عواقب هولناکی دارد: سنگسار برای زنی که به مایملک بودن خود پشت پا بزند و قطع دست برای کسی که به مایملک دیگری دست دراز می کند. البته در مورد سرقت، قانونگذار به صرف قطع دست اکتفا نکرده است و، چنان که در ماده 201 قانون مجازات اسلامی آمده است، قطع دست فقط مجازات سرقت برای بار اول است. کسی که دستش قطع شده است چنان چه عبرت نگیرد و بازهم به مال دیگران تعرض کند در بار دوم پای چپ اش قطع می شود (البته پایین تر از فوژک پا تا بتواند موقعی که وضو می گیرد مسح پا بکشد!!)، بار سوم تا ابد به حبس می افتد و بار چهارم (یعنی در حالی که در زندان است) چنان که از اموال زندان یا زندانیان سرقت کند اعدام می شود.

تا زمانی که طبقه کارگر کارش را از دست نداده و بیکار نشده است، نظام سرمایه داری شیره جانش را به وحشیانه ترین شکل ممکن می مکد تا آنجا که گاه جسم و جانش را لای دستگاه ها خرد و خمیر می کند یا مغزش را در اثر سقوط از ارتفاع متلاشی می کند. همین که بیکار شد، از وجود بیکار او برای ارزان نگه داشتن نیروی کار استفاده می کند. اما اگر در اثر بیکاری و درماندگی فکر سرقت و تعرض به مالکیت دیگران به سرش بزند دست اش را قطع می کند و به این ترتیب به او می گوید: تو دو راه بیشتر برای زندگی نداری. یا به استثمار و بیکاری و به طور کلی به نظم و نسق سرمایه داری تن می دهی که در این صورت انگشتان دست و پایت سرچایشان هستند و می توانی با استفاده از آنان به استثمار شدن ادامه دهی، یا به این نظم و نسق تعرض می کنی که در این حالت ابتدا انگشت دست و پایت را از دست می دهی سپس تا ابد به زندان می افتی و سرانجام کشته می شوی.

در جهنم سرمایه داری ایران، طبقه کارگری که کت بسته و درمانده به اسارت خود در چنگ طبقه سرمایه دار و دولت او ادامه دهد سرنوشتی جز این دو راه ندارد: یا استثمار و بیکاری و... یا قطع دست و پا. طبقه کارگر اگر می خواهد استثمار نشود، اگر می خواهد بیکار نباشد، اگر می خواهد تن فروشی نکند، اگر می خواهد معتاد نباشد، اگر می خواهد از فرط بدبختی و بیچارگی و درماندگی از دیوار دیگران بالا نرود و به این ترتیب دست و پایش قطع نشود، هیچ چاره ای جز انتخاب راه سوم ندارد. بایدعلیه سرمایه داری و به صورت شورایی و سراسری متشکل شود و در گام نخست برای تحقق مطالبات پایه ای ضدسرمایه داری خود (از جمله همین قطع دست و پا و سنگسار و...) و بدین سان برای افزایش توان مادی و فکری خود مبارزه کند و به سوی برچیدن بساط ننگین سرمایه پیش رود.

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری
7 مرداد 1389

مطالباتی صنفی که سیاسی و امنیتی دیده می شود: پس از ارتش بیکاران؛ اینک ارتش کارگران بی مزد

به نوشته سایت کلمه در تاریخ 7 مرداد آمده است: در سال هایی که از ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد می گذرد، به طور روزافزون، شاهد انتشار اخبار و گزارش هایی در مورد وضعیت نابسامان اقتصادی ایران هستیم، وضعیتی که به گفته شمار زیادی از کارشناسان اقتصادی، ناشی از سیاست های غلط و نیز واردات بعضا کالاهای بنجل خارجی، به ویژه چینی، بوده که کمر تولیدکنندگان را شکسته است و روز به روز بر شمار کارخانه ها و کارگاه های ورشکسته اضافه می شود.

پیامد این موضوع، افزایش شمار ارتش بیکاران است، ارتشی که می خواهد به همراه خانواده اش از زندگی شرافتمندانه و انسانی ای برخوردار باشد، اما نصیب و سهم او چیز دیگری است!! در کنار این ارتش بیکار، هزاران هزار کارگری هم هستند که در لفظ، دارای شغل هستند، اما درآمدی ندارند و ماه ها دستمزد و مزایا از کارفرمایان خود طلبکاراند. این پدیده بیشتر در کارخانه ها و شرکت هایی دیده می شود که دولت آنها را واگذار کرده است، کارخانه هایی مانند لاستیک سازی البرز و لوله سازی خوزستان. کارگران این کارخانه ها که در سراسر ایران پراکنده هستند، هر روز به امید دریافت دستمزد و مزایای معوقه خود و یا بخشی از آن به محل کار می روند و در پایان وقت اداری نیز دست خالی و با چهره هایی شرمنده به کاشانه خود بر می گردند.

این تنها بخشی از مشکلات این گروه از کارگران است؛ مشکلاتی که مربوط به زندگی خانوادگی شان می شود و بسیار هم اسف بار است. موضع دیگر، بی توجهی قوه مجریه و مسئولان به این مشکلات اقتصادی از یکسو و برخوردهای امنیتی با کارگران و نمایندگانشان از سوی دیگر است.

بارها، گزارش هایی در مورد اعتراض کارگران به بدقولی پیاپی مقام های دولتی، به ویژه شخص احمدی نژاد، در سفرهای استانی اش منتشر شده است، اما به همین اعتراض ها که به ندرت جایی نیز در خبرگزاری ها و روزنامه ها می یابد هم وقتی گذاشته نمی شود. از طرف دیگر، برخوردهای امنیتی با کارگران و نمایندگانشان به مرور جایگاه ویژه ای در سیاست کارگری حکومت یافته است.

اگر تا دیروز با وعده و وعید، کارگران و نمایندگانشان سر دوانده می شدند، امروز، در هراس از اینکه اعتراض های کارگری و یا فعالیت تشکل های صنفی کارگری در شرایط ملتهب سیاسی کنونی گسترش یابد، فعالان کارگری تحت فشار قرار می گیرند تا دست از حق خواهی بردارند، به وضعیت موجود تن دهند و نپرسند که چرا پول نفت بر سر سفره هایشان آورده نشده است.

در این راستا، در مواردی هم نمایندگان معترض، شورشی و بر هم زننده نظم و نامیده شده اند و به آنان گفته شده است که ساکت شوند یا اینکه بازداشت خواهند شد. این قبیل برخوردها بیشتر در واحدهایی دیده شده است که کارگران بدون برنامه و سازماندهی قبلی اقدام به اعتراض

کرده اند و یا تعدادشان اندک بوده است. در دیگر سو، در مورد کارخانه هایی نیز که دارای تشکل صنفی و سازماندهی بهتری هستند، شکل برخوردها شدیدتر است. برای مثال، می توان به سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه اشاره کرد که چند سال پیش دوباره کار خود را از سر گرفت و اعتصابات و اعتراض هایی هم سازماندهی کرد که تا اندازه ای موفقیت آمیز بود. این مسئله به خصوص که می توانست در سایر کارخانه های استان خوزستان بازتاب پیدا کند، با واکنش دستگاه های امنیتی مواجه شد و چند تن از رهبران این سندیکا به اتهام های ساختگی، بازداشت و زندانی و همینطور از این شرکت اخراج شدند.

متأسفانه در روزهای گذشته نیز فریدون نیکوفر، یکی از اعضای سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه، پس از اخراج از این شرکت تهدید شده است که باید خانه سازمانی اش را ترک کند و یا اینکه توبه نامه امضا کند تا ضمن حفظ خانه به سر کار خود بازگردد.

فریدون نیکوفر، تنها مورد در این عرصه به شمار نمی رود. ادامه فشارها بر اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و بازداشت سعید ترابیان، که اخیراً آزاد شد، و رضا شهبایی، از اعضای این تشکل صنفی، را می توان به عنوان یک مثال دیگر برشمرد. از طرف دیگر، فشارهای روزمره بر منصور اسانلو، رهبر این سندیکا، و خانواده اش، مانند ربودن و ضرب و شتم عروس او، را نیز می توان در این مقوله جای داد.

همزمان، گزارش هایی نیز در مورد احضار فعالان کارگری در نقاط مختلف ایران منتشر شده است. اینگونه برخوردها که منحصر به روزها و هفته های اخیر نبوده، در سخنان میر حسین موسوی نیز بازتاب یافته است. وی در پیام خود به مناسبت روز جهانی کارگر، اول ماه مه، در مورد مشکلات کارگران برای تشکیل شوراهای مستقل صنفی، اعمال محدودیت ها و دستگیری ها علیه آنان اشاره کرد و گفت که این مساله مساله ملی است. آقای موسوی افزود: کارگران و معلمان آزادی می خواهند، چرا که آزادی باعث می شود تشکل های صنفی و سیاسی خود را تشکیل دهند و فعالیت سیاسی کنند. راهی برای گشایش امور خود و ملت پیدا کنند. آنها دنبال عدالت هستند. چه عدالت در سطح معیشتی و اقتصادی و چه در سطح توزیع منزلت های اجتماعی. باعث می شود آنها بهتر بتوانند خدمت کنند و بهتر می توانند ثروت ایجاد کنند و بهتر می توانند از اقتصاد کشور دفاع کنند و با فعالیت خود در صنعت و بازار و از استقلال کشور دفاع کنند و همچنین در توزیع منزلت آنها موقعیتی پیدا می کنند که از ایده های مترقی و پیشروانه در سطح کشور حمایت کنند.

در این میان و تحت تاثیر مشکلات روزافزون اقتصادی، اعتراض های کارگران و نیز جنبش سبز و به رغم برخوردهای امنیتی دولت احمدی نژاد، گرایش کارگران به تشکل یابی و دفاع از حق خود تقویت شده است. برای مثال، خبرگزاری کار ایران □ ایلنا □ روز اول خرداد گزارش داد: یک هیات موسس متشکل از صنف رانندگان اتوبوس های برون شهری، کارگران خباز و کارگران شاغل در صنعت ذوب آهن سرگرم فراهم کردن مقدمات برگزاری مجمع عمومی هیات موسس کانون عالی انجمن های صنفی کارگری ایران هستند.

در ادامه گزارش این خبرگزاری گفته شد که به تازگی، کانون عالی انجمن های صنفی کارگری ایران با هدف کارآمدی بیشتر تشکل های صنفی کارگری در حال شکل گیری است.

همچنین در ماه های گذشته چند تشکل صنفی مستقل در برخی واحدهای بزرگ و کلیدی تشکیل شد. تشکیل شورای موقت کارگران کارخانه ذوب آهن اصفهان و شورای موقت کارگری مجتمع های پتروشیمی بندر ماهشهر در استان خوزستان از جمله این تشکل ها به شمار می آیند.

همین موضوع و رویکرد کارگران به تشکل های صنفی خود در درجه اول، نشان می دهد که کارگران پس از مدت ها از مرحله تشکل های خود بخودی و کوتاه مدت (چند روزه) با هدف بازتاب نارضایتی خود در حال عبورند و بنابراین می توان در انتظار استقبال بیشتر کارگران از این تشکل ها، برخلاف فشارهای حکومتی بود.

و در درجه بعدی، همزمان با این رویکرد، شاهد گسترش اعتراض های صنفی در میان هفت میلیون کارگر هستیم؛ موضوعی که گونه دیگری از اعتراض به وضعیت موجود را به نمایش می گذارد و به نوبه خود، متحد طبیعی جنبش سبز به شمار می رود که در جهت تحقق خواسته های مردم ایران در عرصه های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و .. است.

افزایش هفت برابری بودجه پایگاه های بسیج در کشور

به نوشته سایت جرس در تاریخ 7 مرداد آمده است: رئیس سازمان بسیج مستضعفین از افزایش هفت برابری بودجه پایگاه های رده های مقاومت بسیج در کشور خبر داد و گفت: امسال اعتبارات پایگاه ها دو تا هفت برابر افزایش می یابد. به گزارش فارس، سردار محمدرضا نقدی چهارشنبه شب در دیدار با فرماندهان، رده های مقاومت بسیج و مسئولان حلقه های صالحین استان، با بیان اینکه اعتبارات احداث پایگاه ها با همکاری نمایندگان مجلس شورای اسلامی در قانون پیش بینی شده است، اظهار کرد: اعتبارات ساخت پایگاه ها با توجه به برنامه ریزی های انجام گرفته در اختیار مراکز استان ها قرار می گیرد.

نقدی در این دیدار از احداث 7 هزار پایگاه مقاومت بسیج در سال جاری خبر داد و اظهار عقیده کرد: امسال يك حرکت وصف ناشدنی در افزایش پایگاه های مقاومت بسیج در سطح کشور ایجاد شده که در طول سال های گذشته بی نظیر است.

رئیس سازمان بسیج مستضعفین با اشاره به اینکه ساخت این تعداد پایگاه در تاریخ فعالیت بسیج در کشور بی سابقه است، اذعان داشت: با احداث پایگاه ها فعالیت بسیجیان بیش از گذشته ارتقا می یابد.

وی با این ادعا که "خدمت رسانی به مردم یکی از وظایف اصلی پایگاه های مقاومت بسیج است"، اظهار عقیده کرد: پایگاه ها نقش مهمی در کاهش شکاف اجتماعی و مسائل دیگر دارند.

گفتنی است پایگاه های بسیج و اعضای آن، یکی از مراکز اصلی سرکوب اعتراضات مردمی در حوادث پس از انتخابات

به شمار می آید. مسلح کردن بسیجیان برای سرکوب مردم، یکی از مسائل مورد مناقشه حتی در میان خود حکومتیان بود.

۵۵ درصد مردم سنندج در سکونتگاه‌های غیررسمی زندگی می کنند

به نوشته سایت جرس در تاریخ 7 مرداد آمده است: امروز در حالی که رئیس شورای اسلامی شهر سنندج از سکونت 55 درصد مردم این شهر در سکونتگاه‌های غیررسمی خبر داد، محمود احمدی نژاد دغدغه‌اش را "آپارتمان‌نشین شدن مردم" عنوان کرد و گفت: آرزو دارم روزی مردم در خانه‌های ویلایی زندگی کنند. محمود احمدی نژاد در مراسم افتتاحیه صندوق ضمانت توسعه تعاون، علت آپارتمان‌نشینی را "تراکم جمعیت" عنوان می کند و در حالی آرزو می کند مردم در ویلا زندگی کنند که بعلت وضعیت نابسامان اقتصادی، رئیس شورای اسلامی شهر سنندج از تراکم جمعیت مناطق حاشیه ای و سکونتگاه‌های غیر رسمی در سال های اخیر خبر می دهد. خبرگزاری مهر گزارش می دهد که امروز رئیس شورای اسلامی شهر سنندج گفت: بر اساس مطالعات صورت گرفته در حال حاضر 55 درصد از جمعیت شهر سنندج در مناطق حاشیه‌ای و سکونتگاه‌های غیررسمی زندگی می‌کنند. جلال شریعتی شامگاه چهارشنبه در جریان دیدار اعضای شورای اسلامی شهر سنندج با استاندار کردستان، اظهار داشت: به دلیل شرایط حاکم برشهر وعدم نظارت های کافی درطول سال‌های گذشته ازسوی متولیان امر، جمعیت سکونتگاه‌های غیررسمی و حاشیه‌های شهر سنندج افزایش بی‌رویه‌ای داشته و متأسفانه در حال حاضر این بخش از مردم از امکانات رفاهی و فرهنگی مناسبی برخوردار نیستند. رئیس شورای اسلامی شهر سنندج بیان داشت: تراکم جمعیت در سکونتگاه‌های غیررسمی در سنندج بیش از سه برابر میانگین کشوری است که با توجه به این وضعیت لازم است در راستای توجه جدی تر به نیازهای مردم ساکن در این‌گونه مناطق از یک سو و تلاش برای توانمندسازی آنها از سوی دیگر اقدامات مناسبی صورت گیرد. شریعتی کمبود امکانات و زیرساخت های توسعه خدمات شهری را از جمله مهمترین مشکلات سکونتگاه‌های غیررسمی و حاشیه‌های شهر سنندج بیان کرد و افزود: متأسفانه به دلیل بافت شهر و همچنین تراکم بیش از حد جمعیت شهرداری نمی‌تواند در جهت توسعه خدمات مختلف شهری برنامه‌ریزی کند. رئیس شورای اسلامی شهر سنندج با اشاره به مهمترین مشکلات شهر سنندج به ویژه در حوزه پروژه های عمرانی و خدماتی خواستار همکاری و حمایت‌های بیشتر استاندار کردستان از شهرداری مرکز استان شد. در ادامه این دیدار هر کدام از اعضای شورای اسلامی شهر سنندج نیز به بیان مشکلات و نارسایی‌ای این شهر پرداخته و خواستار کمک‌های بیشتر بخش دولتی برای رفع این نارسایی شدند. گفتنی است در همین روز و در عین اعلام کمبود بودجه برای تامین امکانات اولیه زندگی قشر بزرگی از مردم، رئیس سازمان بسیج مستضعفین از افزایش هفت برابری بودجه پایگاه‌های رده‌های مقاومت بسیج در کشور خبر داد و گفت: امسال اعتبارات پایگاه‌ها دو تا هفت برابر افزایش می‌یابد.

کمبود برق باعث اخراج کارگران شد

به گزارش رادیو کوچه در تاریخ 8 مرداد آمده است: نارسایی وزارت نیرو در تامین برق مورد نیاز تنها خاموشی‌های گسترده را در بر نداشته بلکه موجب بی‌کاری کارگران، تعطیلی صنایع شده است. به گزارش خبرگزاری کار ایران، کارگران ایران خودرو با اعتراض به این روند چنین می‌گویند: «ایران خودرو اضافه کاری ما را قطع کرده است و کارکنان ستادی خود را به خانه می‌فرستد بدون این‌که قبلاً توضیحی داده باشد. تولید شیفیت اول «ال نود» تعطیل شده و تولید «ایران خودرو دیزل» بیش از یک ماه است که متوقف شده است.» کارگران سایپا نیز در وضعیتی مشابه می‌گویند: «اضافه کاری‌ها قطع شده است و شیفیت صبح تا ساعت ۱۱ بیش‌تر کار ندارد، ما نمی‌دانیم بحران انرژی چه ربطی به توقف خط تولید و اخراج کارگران دارد.» «مجید باقری‌خوزانی» معاون منابع انسانی گروه صنعتی ایران خودرو البته بدون اشاره به بی‌کاری و اخراج کارگران کاهش شیفیت کاری آن‌ها را تأیید می‌کند. وی در این زمینه اعلام کرده است: «اهتمام هوش‌مندانه کارکنان ایران خودرو برای صرفه‌جویی در مصرف انرژی باعث شده است، ضمن محدود شدن برنامه اضافه‌کاری بخشی از واحدهای اداری و ستادی در ایران خودرو، همچنان شیفیت‌های تولیدی مطابق برنامه‌ریزی قبلی فعال باشند.» اما در مقابل کارگران بخش‌های متوقف شده ایران خودرو در واکنش به این اظهارات می‌گویند: «مدیران شرکت‌های بزرگ هیچ کدام حاضر نیستند اعلام کنند که شرکت‌هایشان در خطر تعطیلی قرار دارند و بعد از انتشار اخبار تعطیلی و اخراج کارگران، با دست‌پاچگی اعلام می‌کنند که مشکلات تولیدی با هوش‌مندی کارگران حل شده است که این مسئله واقعیت ندارد.» هم‌چنین نایب رییس سندیکای صنعت برق ایران هم در این زمینه به روزنامه تهران امروز گفت: «از اواخر سال گذشته و ابتدای سال جاری بسیاری از صنایع بزرگ به همراه کارخانه‌های صنعت برق تعدیل نیرو کرده‌اند و در حال حاضر بنده آمار دقیقی از این اخراج‌ها ندارم. به عنوان مثال یک کارخانه معتبر تولید کابل که ۶۰۰ کارگر داشته در دو ماه اول امسال حدود ۱۵۰ نفر نیرو تعدیل کرده است.» وی ادامه داد: «کارخانه‌های صنعت برق در حال حاضر با ۳۰ درصد ظرفیت تولید در حال کار هستند، سه کارخانه بزرگ تجهیزات برقی به دلیل بحران مالی تاکنون تعطیل شده‌اند و از آنجایی که کارخانه‌ها با تمام ظرفیت خود کار نمی‌کنند، باعث بی‌کار شدن بیش از ۱۵۰۰ کارگر شده‌اند.» تلاش سپاه برای ورود به پروژه آزادراه تهران-شمال خبرگزاری مهر به نقل از یک نماینده مجلس از احتمال ورود قرارگاه خاتم‌الانبیا (وابسته به سپاه پاسداران) به پروژه احداث آزادراه تهران-شمال خبر داد.

مهرداد لاهوتی، عضو کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی با اعلام این خبر گفته که قرارگاه خاتم‌الانبیا اعلام کرده که از این به بعد قصد ندارد در پروژه‌های کمتر از ۱۰۰ میلیارد تومان وارد شود. به گفته لاهوتی، برآورد هزینه مالی احداث آزادراه تهران - شمال دو هزار و ۴۰۰ صد میلیارد تومان است که تاکنون تنها ۲۵۰ میلیارد تومان آن خرج شده است. این نماینده مجلس افزوده که ۵۰ درصد هزینه اجرای این پروژه بر عهده بنیاد مستضعفان و ۵۰ درصد نیز بر عهده دولت است. قرارگاه خاتم‌الانبیا، در پروژه‌های عظیم و سودآوری چون نفت، گاز، مخابرات و معادن نیز، دخالت و حضور جدی داشته و بسیاری از مناقصه‌ها را بدون طی کردن روند قانونی آن‌ها تصاحب کرده است. کاهش ۳۰ درصدی واردات نفت چین از ایران خیرگزاری فارس به نقل از نشریه پلاتر نوشت: «تازه‌ترین آمار گمرک چین نشان می‌دهد میزان واردات نفت خام این کشور از ایران طی شش ماه نخست ۲۰۱۰ با افت ۳۱،۳۳ درصدی روبه‌رو شده است.» بر اساس این گزارش، میزان واردات نفت خام چین از ایران طی شش ماه نخست ۲۰۱۰ به کمتر از ۹،۰۲ میلیون تن معادل ۶۶،۱۲ میلیون بشکه رسیده است. این رقم در مدت مشابه سال قبل به بیش از ۱۲،۱۲ میلیون تن رسیده بود. این در حالی است که میزان کل واردات نفت چین در شش ماه نخست ۲۰۱۰ با ۳۰ درصد رشد به بیش از ۱۱۷،۹۶ میلیون تن معادل ۴،۷۸ میلیون بشکه در روز رسیده است. گرچه ایران هنوز جز ده صادرکننده بزرگ نفت به چین به شمار می‌رود ولی تنها کشوری است که در شش ماه نخست ۲۰۱۰ با کاهش صادرات نفت به چین نیز روبه‌رو شده است که مهم‌ترین دلیل آن را چینی‌ها بالا بودن قیمت نفت ایران عنوان می‌کنند.

اهدای یک میلیون تومان به هر نوزاد محمود احمدی‌نژاد از آغاز «طرح ملی تامین آتیه» و اهدای مبلغ یک میلیون تومان به نوزادان متولد امسال، از پنجم مرداد خبر داد. به گزارش خیرگزاری دانشجویان ایران، ایسنا، احمدی‌نژاد در جلسه هیئت دولت گفت: «با آغاز این طرح، دولت تلاش می‌کند سالانه مبلغ دیگری نیز به این حساب اضافه کند.» اگرچه دولت ایران در لایحه بودجه سال ۸۹ مبلغ ۵۰۰ میلیارد تومان برای صندوق «تامین آتیه همگان» پیش‌بینی کرده اما برآوردهای مرکز پژوهش‌های مجلس نشان می‌دهد دولت در سال جاری با کسری ۴۰ میلیارد دلاری پیدا و پنهان روبه‌رو است و بعید به نظر می‌رسد که بتواند هزینه چنین طرحی را تامین کند. در سال ۱۳۸۸ بالغ بر یک میلیون و ۲۵۰ هزار نوزاد متولد شده و با فرض تکرار این رقم در سال ۸۹ بار مالی ناشی از این زاد و ولد بیش از یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلار برآورد می‌شود که با توجه به کسری فاحش بودجه دولت، منبع چنین هزینه‌ای روشن نیست. سخنگوی کمیسیون بهداشت و درمان مجلس: در آلوده بودن برنج‌های وارداتی هیچ شکی نیست. سخنگوی کمیسیون بهداشت و درمان مجلس گفت: «هیچ شکی در آلوده بودن برنج‌های وارداتی نداریم و میزان آرسنیک در یازده نمونه از سیزده نمونه برنج وارداتی بالاتر از حد استاندارد است. به گزارش (ایسنا)، «حسن تامینی» با بیان این‌که حساسیت‌ها برای جلوگیری از برنج‌های وارداتی آلوده به فلزات سنگین خصوصاً سرب و آرسنیک بالاست، گفت: «آلودگی به سرب نیز در هشت مورد از برنج‌های وارداتی کاملن محرز و شناخته شده است.» سخنگوی کمیسیون بهداشت و درمان مجلس با بیان این‌که مصرف برنج‌های آلوده سرطان‌زا است، اضافه کرد: «از وزارت بازرگانی می‌خواهیم که از ورود برنج‌های خارجی جلوگیری کند.»

شهریاری: نرخ بیکاری به ویژه در میان تحصیلکردگان افزایش یافته/همین قطعنامه‌هایی که عده‌ای آن را ورق پاره تلقی می‌کنند ضررهای زیادی را متوجه کشور کرده است

سایت پارلمان‌نیوز در تاریخ ۸ مرداد نوشت: عضو فراکسیون خط امام مجلس معتقد است: امروز مسائل داخلی هر کشوری در سیاست خارجی آن کشور تأثیرگذار است و برعکس. بنابراین سیاست خارجی با اقتصاد داخلی در ارتباط مستقیم است لذا هر موضع‌گیری در سیاست خارجی ما بر زندگی و معیشت مردم تأثیرگذار خواهد بود. به گزارش پایگاه خبری فراکسیون خط امام مجلس «پارلمان‌نیوز»، محمدمهدی شهریاری، نماینده مردم بجنورد، مانه و سملقان در مجلس شورای اسلامی که حوزه انتخابیه‌اش به تازگی به مرکز استان تبدیل شده و از عمر استان شدن خراسان شمالی چندسالی بیشتر نمی‌گذرد مواضع سیاست خارجی کشور را در کاهش سرمایه‌گذاری‌ها مؤثر می‌داند و می‌گوید: ما طبق برنامه چهارم توسعه کشور باید سالانه ۸۰۰ هزار شغل ایجاد می‌کردیم اما چنین اتفاقی نیفتاد زیرا باید به رشد اقتصادی ۸ درصدی می‌رسیدیم ولی آمار بانک مرکزی حکایت از رشد اقتصادی کمتر از ۲ درصد دارد. این مقوله به شدت ناشی از مواضع ما در عرصه بین‌المللی است. نتیجه‌اش بیکاری‌هایی است که در عسلویه شاهد هستیم.

متن گفت‌وگوی وی با روزنامه خراسان شمالی چنین است: یکی از کمیسیون‌های تخصصی مجلس شورای اسلامی، کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی است. شاید نخستین پرسشی که درباره فعالیت این کمیسیون مطرح باشد این است که نقش سیاست خارجی در زندگی مردم چیست؟ به عبارت دیگر تصمیماتی که در سیاست خارجی اتخاذ می‌شود چه تأثیری بر زندگی مردم خواهد داشت؟ بگذارید اول توضیحی بدهم. تصمیم‌گیرندگان در سیاست خارجی در قانون اساسی تصریح شده‌اند. بر این اساس به جز

مقام معظم رهبري، شورای امنیت ملی و وزارت امور خارجه تصمیم‌گیرندگان اصلی این حوزه په شمار مي‌آیند و وظایف اجرایی در این زمینه را به عهده دارند اما مجلس که دو وظیفه عمده قانونگذاری و نظارت بر حسن اجرای قانون را دارد کمتر مي‌تواند به طور مستقیم در این زمینه ورود پیدا کند.

کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی مي‌تواند همگام با دولت در این سیاست‌گذاری همراه شده و با ارائه راهکارهای خوب قانونی در این عرصه گام بردارد. به عبارت دیگر مجلس به طور مستقیم نمی‌تواند نقشی در سیاست خارجی کشور ایفا کند اما در این راستا با روابط صمیمانه و نزدیک میان دولت و مجلس شورای اسلامی و به ویژه میان مجلس و وزارت امور خارجه می‌توان شاهد وقوع رویدادهای خوبی در سیاست خارجی بود. با این تفکیک، دوباره باید این پرسش را مطرح کنیم که نقش سیاست خارجی در زندگی عادی مردم چیست؟ امروزه مسائل داخلی هر کشوری در سیاست خارجی آن کشور هم تأثیرگذار است و برعکس. این دو اینک ارتباط مستقیمی پیدا کرده‌اند. به نظر من در دولت‌های نهم و دهم در بحث سیاست خارجی با چالش‌هایی مواجه بوده‌ایم که برخلاف آنکه خیلی از اقتدار و عزت و سربلندی صحبت شده است اما مواضع برحق نظام جمهوری اسلامی ایران را با زبان دیگری بیان کرده‌ایم و نتیجه‌اش برداشتهای غلط علیه کشورمان نزد افکار عمومی جهان شده است. در این میان برخی کشورها نیز با سوءنیت از این بیان دیگر، سود جستند و بهانه‌هایی برای بسیج افکار عمومی منفی علیه ایران به دست آورده‌اند. در این مدت 4 قطعنامه علیه ایران صادر شده است. بحث تحریم‌ها و کاهش همکاری‌های بین‌المللی هم مطرح است. این موارد همه ناشی از سیاست خارجی ماست و در زندگی مردم تأثیرگذار است. ولی بسیاری معتقدند که روابط بین‌المللی ما افزایش پیدا کرده است.

بله درست است. خیلی‌ها معتقدند روابط بین‌المللی ما افزایش پیدا کرده اما نمی‌دانم مبنای محاسبه آنان چه بوده است. به هر حال صدور قطعنامه‌های مختلف به حیثیت کشورمان در مبادلات سیاسی، فرهنگی و اقتصادی تأثیر گذاشته است، کم‌اینکه دیده‌ایم بسیاری کشورها ملاحظه‌هایی در رفتارشان بروز داده‌اند. از جمله در رفتار دو کشور سوریه و عراق شاهد اتفاقاتی هستیم که دو سال قبل نبوده است. گرچه ممکن است عده‌ای قطعنامه‌ها را ورق‌پاره‌هایی بیش تلقی نکنند اما همین ورق‌پاره‌ها ضررهای زیادی را متوجه کشور کرده است. با وجود آنکه تحریم‌ها عموماً به شکوفایی استعدادها و جوانان ما منجر خواهد شد اما این تئوری بیشتر متوجه زمانه جنگ سرد بوده است. در حال حاضر پیشرفت کشورها در سایه همکاری‌های اقتصادی و فرهنگی بین‌المللی شکل می‌گیرد. کافی است نگاهی گذرا به 5 سال گذشته کشورها با هم داشته باشیم. اصلاً نگاه کنید بینید کشورهای چون مالزی، کره جنوبی و تایلند 20 سال قبل کجا بوده‌اند و اینک در چه شرایطی هستند. رشد این کشورها در سایه مراودات بین‌المللی آینده با سایر کشورها سبب شده به نقطه‌ای برسند که در آن بتوانند 200، 300 میلیارد دلار صادرات داشته باشند. حال آنکه وقتی ما مورد تحریم واقع می‌شویم خواه ناخواه رشد توسعه اقتصادی کند خواهد شد. پس می‌توانیم چنین نتیجه بگیریم که نمود سیاست خارجی در زندگی مردم در امور اقتصادی و معیشتی آنان اتفاق می‌افتد؟

بله کاملاً درست است. ما طبق برنامه چهارم توسعه کشور باید به رشد اقتصادی 8 درصدی می‌رسیدیم و سالانه می‌توانستیم 800 هزار شغل ایجاد کنیم. بانک مرکزی در آمارهایش تصریح می‌کند که این رشد اقتصادی کمتر از 2 درصد بوده است. حال باید دید چگونه ادعا می‌شود که اوضاع خوب پیش می‌رود و اشتغال افزایش پیدا کرده است. حالی که دغدغه اصلی مردم و نمایندگانشان در مجلس شورای اسلامی حل همین معضل بیکاری و نبود اشتغال است. اکثر مراجعه‌های مردم از نقاط دور کشور به مجلس برای حل معضل بیکاری آنان است. عملاً همه از نمایندگان انتظار دارند که با توصیه‌نامه‌هایی شرایط اشتغال را برایشان فراهم کنند در حالی که اگر توفیقی در امور اقتصادی پیدا کرده بودیم دیگر نیازی نبود که مردم از نمایندگان شغل جست‌وجو کنند. با این وصف یکی دیگر از نمودهای سیاست خارجی در بحث اقتصاد کلان زمانی پدیدار می‌شود که مردم در زندگی روزمره خود در اموری عادی با مشکل مواجه شوند نظیر بیکاری و کاهش رونق اقتصادی در بازار. بله، بینید وقتی می‌شنویم که در عسلویه در 6، 7 سال قبل 60 تا 70 هزار نفر شاغل بوده‌اند و اینک این رقم به 10، 15 هزار نفر رسیده است یعنی حدود 50 هزار نفر بیکار شده‌اند. این بیکاری ناشی از پایین آمدن سطح همکاری‌های بین‌المللی در توسعه نفتی این منطقه بوده است. علاوه بر آن در تجارت و مراودات اقتصادی نیز کاهش روابط بین‌المللی منجر به کاهش رونق و پایین آمدن سطح درآمدها در کشور شده است. اما بسیاری از این کشورهای خارجی معتقدند که تحریم‌ها و قطعنامه‌ها ضرری را متوجه مردم نمی‌کند و هدف آنان دولت ایران است.

بگذارید صریح و روشن بگویم؛ تمام کشورهایایی که با نظام جمهوری اسلامی ایران مشکل دارند دنبال این نیستند که مشکلات مردم ما را حل کنند. آنان به دنبال منافع خود هستند و به این منافع رنگ و لعاب خاص بشردوستانه می‌دهند. نکته اینجاست که ما می‌توانستیم در پرتو گفت‌وگو و روابط منطقی، جوسازی‌ها علیه کشورمان را به حداقل برسانیم و مانع کاهش سرمایه‌گذاری در کشورمان بشویم. وقتی سخن از اعتماد بین‌المللی می‌شود این اعتماد در پی اظهارنظرهای سیاسی ما به وجود می‌آید. حال وقتی اعتماد بین‌المللی مخدوش می‌شود سرمایه‌گذاری هم کاهش می‌یابد. در این شرایط ورود ارز به کشور نیز کاهش می‌یابد. چنین شرایطی فقدان سرمایه‌گذاری منجر به کند شدن ایجاد اشتغال می‌شود. بیکاری عملاً امنیت جامعه را هدف قرار می‌دهد. وقتی ورود ارز به کشور کاهش یافت نرخ تورم بالا می‌رود. رشد اقتصادی هم که کم می‌شود. در چنین شرایطی دیگر نمی‌توان حرف از اقتدار زد. ما زمانی کشوری مقتدر هستیم که بیکاری در کشورمان به حداقل برسد. دنیای امروز با 3 دهه قبل یا 4 دهه قبل تفاوت‌های اساسی پیدا کرده است. دیگر یک کشور نمی‌تواند در اقتصاد بدون همکاری سایر کشورها به شکوفایی و رونق دست پیدا کند.

کشورها در اقتصاد به همدیگر وابسته شده‌اند و ما باید شرایطی ایجاد کنیم که ضمن پایبندی به مواضع اصولی 30 سال گذشته به رشد و توسعه و انتقال تکنولوژی بپردازیم و این هم در پرتوی همکاری‌های بین‌المللی میسر است و همکاری بین‌المللی نیز در پرتوی سیاست خارجی مؤثر و منطقی اتفاق می‌افتد. یکی از شاخص‌های توسعه در حال حاضر بحث گردشگر و ورود توریست به کشورهاست. اینکه می‌گویند با ورود هر گردشگر خارجی بیش از 6 شغل ایجاد می‌شود. تجربه کشور ترکیه نیز در این زمینه گواه رشد چشمگیر اقتصاد آن طرف

چندین سال اخیر از طریق جذب گردشگر خارجی است. حال آنکه گردشگر به مقصدی نمی‌رود که درباره آن تبلیغ مثبتی نباشد. این موضوع به سیاست خارجی دولت مرتبط است. یعنی به نظر می‌رسد اگر در سیاست خارجی به شکلی تصمیم گرفته می‌شد که همکاری‌های بین‌المللی در آن افزایش می‌یافت ما نیز شاهد ورود گردشگر و جذب درآمد از طریق آن بودیم.

بینید بحث سیاست خارجی فقط با اقتصاد گره نخورده است. در موضوع توریست این ارتباط بیشتر میان رونق گردشگری و سیاست خارجی ملموس می‌شود. وقتی از کشور ناامنی جلوه دهند و تبلیغات زیادی تدارک بینند ناخودآگاه در ذهن افکار عمومی بین‌المللی دیدگاه منفی پدید می‌آید و نتیجه‌اش به طور مستقیم به وضعیت گردشگری برمی‌گردد. تقریباً ما اینک شاهد تعطیلی تورهای ورودی به کشور هستیم در حالی که در سند چشم‌انداز باید به رقم 20 میلیون گردشگر دست پیدا کنیم این در حالی است که متأسفانه سالانه شاهد خروج 4، 5 میلیون گردشگر از کشور هستیم که به کشورهای خارجی مسافرت می‌کنند. این یعنی خروج 5 تا 10 میلیارد دلار ارز از کشور. رقم تورهای ورودی در مقایسه با این میزان تور خروجی از کشور بسیار ناچیز است. بعضاً شاهد آن هستیم که آنهایی که برای مسافرت به ایران وارد کشور می‌شوند برای شرکت در سمینارها و همایش‌ها آمده‌اند که پول بلیت و هتل آنها را هم خود ما متقبل شده‌ایم.

در بحث گردشگری یک پرسش دیگر هم هست. در جهان قریب به 300 میلیون نفر شیعه زندگی می‌کنند، در کشور ما نیز که شیعه‌مذهب هستیم مقاصد قابل‌توجهی برای این دسته از مسلمانان برای گردشگری وجود دارد. مشهد و حرم امام رضا (ع) یا قم و حرم حضرت معصومه (س) فرصت‌هایی برای توسعه و رونق گردشگری مذهبی ما به شمار می‌آیند. اگر تنها یک درصد از این جامعه آماری را ما در بحث گردشگری مذهبی جذب می‌کردیم شاهد ورود 3 میلیون گردشگر خارجی بودیم که هم ارزآور بود و هم موجب رونق اقتصادی می‌شد اما گویا ما در مراوده با کشورهای اسلامی نیز موفق نبوده‌ایم تا چنین بازار هدفی را تحت تأثیر قرار دهیم.

ما با معضل دیگری در این زمینه مواجه هستیم. بعضی کشورهای اسلامی تمایل به ارتباط مردمشان با ایرانیان ندارند و در این زمینه حساسیت به خرج می‌دهند. آنها بیم آن را دارند که ذهنیت مردمشان در مواجهه با کشور ما و عملکرد نظام جمهوری اسلامی تغییر کرده و دید مثبتی پیدا کنند. بسیاری از کشورهای غیراسلامی هم همین نگرانی را دارند که پس از ورود مردمشان به ایران نگرش و دید آنها نسبت به جمهوری اسلامی تغییر کرده و مثبت شود و آنها دیگر نتوانند مقاصد خود را به خوبی دنبال کنند.

عنوان کمیسیونی که شما در آن عضو هستید دو بخش دارد. یکی «سیاست خارجی» و دیگری «امنیت ملی»؛ حال آنکه بحثی چون بیکاری که در استان حوزه انتخابیه شما نیز نرخ آن بالاست و اخیراً در جلسه معارفه استاندار جدید مهمترین تقاضا از آقای شفقته همین حل معضل بیکاری بوده؛ موضوعی که جنبه‌های مختلف تأثیرگذاری دارد. به عبارت دیگر بیکاری می‌تواند محل امنیت ملی باشد. آیا شما از این منظر در کمیسیون سیاست خارجی و امنیت ملی به این موضوع پرداخته‌اید؟

این موضوع یعنی معضل بیکاری خیلی در کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مطرح نشده است. متأسفانه در سال‌های اخیر شاهد افزایش نرخ بیکاری به ویژه در میان تحصیلکردگان هستیم تا آنجا که بیکاری قشر تحصیلکرده در برخی استان‌ها بین 20 تا 30 درصد متغیر است اما هنوز این واقعیت تلخ به خوبی بررسی نشده و برای آن راهکاری ارائه نشده است.

از آنجایی که همه ناپهنجاری‌های داخلی با امنیت سروکار دارد به نوعی این موضوع نیز با کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی در ارتباط است اما با توجه به اینکه این موضوع در کمیسیون‌های اقتصاد، اجتماعی و برنامه و بودجه و محاسبات مجلس شورای اسلامی مدنظر قرار می‌گیرد نمایندگان در کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی کمتر به آن می‌پردازند.

به هر حال باید توجه داشته باشیم که ایجاد شغل، کار بسیار سختی است. عملاً برای ایجاد هر شغل باید 20 میلیون تومان سرمایه‌گذاری انجام گیرد. بنابراین هر چه پول از کشور خارج شود یا رغبت ورود سرمایه کشور کاهش یابد هزینه کردن برای ایجاد شغل نیز سخت‌تر خواهد شد.

گفتگو با خانواده هشت اعتصاب کننده: مواد مخدر راحت وارد اوین می شود اما اجازه نمی دهند کتاب برای زندانی ببریم

به نوشته سایت جرس در تاریخ 8 مرداد آمده است: مسیح علی نژاد: خبر اعتصاب شانزده تن از زندانیان سیاسی و قطع تلفن بند ۲۵۰ اوین که نزدیک به ۱۰۵ زندانی حوادث مربوط به انتخابات ریاست جمهوری سال گذشته در این بند نگهداری می شوند در حالی در سایت های خبری منتشر شد که خانواده های این زندانیان در انتظار اعطای مرخصی و یا امتیازات ویژه به عزیزان دربندشان به مناسبت نیمه شعبان بودند.

پیگیر های جرس حاکی است، درگیری به وجود آمده میان ماموران زندان اوین و برخی از فعالان سیاسی در بند، آغاز گر این رخداد بوده است. گفته می شود ماموران اوین روز دوشنبه نزدیک به سه الی چهار ساعت زندانیان و خانواده های آنان را در پشت کابین ملاقات معطل نگاه داشتند. چند تن از این زندانیان وقتی مشاهده می کنند ماموران ، بدون توجه به انتظار طولانی مدت خانواده ها در شرایط نامناسب گرمای تابستان، مشغول مکالمه شخصی از طریق تلفن های همراه خود بوده اند، اعتراض خود را به آنها مطرح می کنند؛ اما این اعتراض خشم ماموران را بر می انگیزد و این انتظار را با بی تفاوتی بیش از حد معمول خود، بیشتر می کنند. رفتار نا مناسب ماموران و عدم توجه به سردرگمی و کلافگی زندانیان و خانواده های آنان در روز ملاقات منجر می شود که جمعی از این زندانیان در یک حرکت دسته جمعی، به سمت اتاق ملاقات حرکت می کنند که این امر به درگیری لفظی میان ماموران و زندانیان معترض منجر می شود. پس از آن نیز به جای شنیدن اعتراض و خواسته زندانیان، بهمن احمدی امویی و کیوان صمیمی به سلول

انفرادی منتقل می شوند. زندانیان دیگر وقتی باخبر می شوند که این دو روزنامه نگار در سلول انفرادی اعتصاب غذا کرده اند، آنها نیز در اعتراض به انتقال هم بندان خود به انفرادی و در حمایت از آنان دست به اعتصاب غذا می زنند و اعلام می کنند تا تحقق خواسته هایشان دست از اعتصاب بر نمی دارند .

به همین مناسبت جرس با بعضی از خانواده های این زندانیان که به خاطر اعتراض به رفتار نامناسب ماموران و مسوولان زندان و همچنین شرایط نامناسب بند ۲۵۰ اعتصاب کرده اند، گفتگوهایی را انجام داده است.. لازم به ذکر است که علی ملیحی فعال دانشجویی و عضو جبهه مشارکت ، عبدالله مومنی فعال دانشجویی و سخنگوی ادوار تحکیم ، حسین نورانی نژاد روزنامه نگار و عضو جبهه مشارکت ، حمیدرضا محمدی فعال سیاسی ، جعفرآقدا می فعال مدنی ، بابک بردبار عکاس خبری ، ضیا نبوی دانشجوی محروم از تحصیل ، ابراهیم(نادر)بابایی فعال مدنی و از جانبازان جنگ ایران و عراق ، کوهیار گودرزی فعال حقوق بشر و وب نگار ، مجید دری فعال دانشجویی ، مجید توکلی فعال دانشجویی ، کیوان صمیمی روزنامه نگار ، غلامحسین عرشی ، پیمان کریمی آزاد از بازداشت شدگان حوادث عاشورا و محمدحسین سهرابی راد از جمله اعتصاب کنندگان هستند)

گفتگوی جرس با خانواده های تعدادی از این زندانیان در مورد اعتصاب غذا و وضعیت نگهداری زندانیان در اوین، پیش روی شماس است:

همسر بهمن احمدی امویی: مانع تراشی ها برای ملاقات، فشار روحی- روانی به زندانیان سیاسی است
ژیلا بنی یعقوب همسر بهمن احمدی امویی ضمن اعلام نگرانی نسبت به وضعیت همسر خود و سایر زندانیانی که دست به اعتصاب غذا زده اند به جرس می گوید: آنچه بیشتر از همه نگرانم می کند این است که همسر معمولاً اهل اعتصاب غذا نبوده و معمولاً با صبوری نسبت به مشکلات زندان کنار می آمد اما حالا فکر می کنم رفتار اخیر ماموران زندان تا چه اندازه برای او غیرقابل تحمل و نامناسب بوده و تا چه اندازه مورد آزار و اذیت قرار گرفته است که تصمیم به اعتصاب غذا گرفته است.

این روزنامه نگار که خود نیز پیش از این زندانی شده بود و اینک به مدت سی سال از کار روزنامه نگاری محروم شده است، تاکید می کند، برخورد برخی از ماموران زندان اوین معمولاً با خانواده ها خیلی محترمانه نیست اما در روز دوشنبه این رفتار بسیار توهین آمیز بود تا آنجا که علی رغم برگه ملاقاتی که توسط دادستانی مورد تایید قرار گرفته بود بعد از ساعات طولانی، ملاقات را لغو و تلفن ها را هم قطع کرده اند و ما الان اصلاً خبر نداریم که چه اتفاقی برای زندانیان افتاده است.

وی ادامه می دهد: ماموران اوین می دانند که زندانیان نسبت به خانواده های خود حساس هستند برای همین گاهی اوقات از این امر به عنوان ابزاری برای فشار روحی و روانی به زندانیان استفاده می کنند. آنها می دانند که در روز دوشنبه زندانیان با امید بیدار می شوند و خودشان را برای دیدن خانواده ها آماده می کنند اما فشاری که به زندانیان وارد می شود تا همین امیدهای کوچک آنها را هم نا امید کنند واقعاً تاسف برانگیز است.

ژیلا بنی یعقوب یاد آور می شود: ملاقات های کابینی سه مرحله دارد، مرحله اول اینگونه است که باید یک مدت طولانی در سالن پایینی به انتظار بنشینیم، در مرحله دوم وقتی وارد اتاق ملاقات می شویم باید مدت طولانی به انتظار بنشینیم تا ببینیم کی پرده های کابین های ملاقات بالا می رود و در مرحله سوم باز هم باید انتظار بکشیم تا زندانیان را پشت کابین ها بیاورند. تازه در این مرحله گاهی وقت ها تلفن ها خراب است و خانواده ها در همین بیست دقیقه ای که فرصت دیدار دارند به شدت دچار اضطراب می شوند تا یک تلفن سالم پیدا کنند. هفته های پیش بعد از چهار ساعت انتظار وقتی همسر تلفن را برداشت هیچ صدایی نمی آمد و هر دوی ما دچار استرس وحشتناک شدیم که این فرصت کوتاه را هم با استرس دنبال تلفن سالم می گشیتیم.

وی در پایان می گوید: بعد از اعتصاب غذای همسر من و سایر زندانیان، تلفن های بند ۲۵۰ هم قطع شده است. در حالی که تلفن بند عمومی معمولاً در مواردی قطع می شد که محکومین به اعدام را برای اجرای حکم می بردند، برای همین نزدیک به ۱۵۰ نفر از خانواده ها هم در شرایط فعلی نگران هستند و اصلاً نمی دانند به چه دلیل تلفن ها قطع شده است.

همسر عبدالله مومنی: نسبت به تماس های بیرونی و خبرسانی های زندانیان سیاسی حساس هستند
فاطمه آینه وند همسر عبدالله مومنی، سخنگوی دربند ادوار تحکیم نیز ضمن بی خبری نسبت به وضعیت عبدالله مومنی به جرس می گوید: از وقتی که من و بچه ها خبر مربوط به اعتصاب غذای زندانیان سیاسی و از جمله همسر من را شنیده ایم، جز نگرانی هیچ کاری از دست مان بر نمی آید. بچه های من مدام خبرها را نگاه می کنند تا ببینند پدرشان چه خبری می رسد. به چه کسی باید بگویم که اگر در ایام عید به زندانی حق تماس تلفنی و دیدار با بچه هایش را نمی دهید حداقل آنها را به انفرادی نفرستید.

وی با بیان اینکه اگر تا روز شنبه خبری در مورد وضعیت زندانیان ندهند، خانواده ها به مقابل دادستانی خواهند رفت تا ببینند چه بلایی سر زندانیان آمده است، می گوید: در عجبم که خود این ماموران همسر و خانواده ندارند که با خانواده های دیگر اینچنین رفتار می کنند؟ مسلمان هستند و در عید مسلمانان بلایی به سر زندانی آورده اند که زندانی دست از خوردن غذا بر می دارد تا شاید صدای اعتراضش شنیده شود.

خانم آینه وند ادامه می دهد: یکی از دلایلی که برای ملاقات ها و تماس های تلفنی زندانیان سیاسی آنقدر سخت می گیرند این است که آنها نسبت به ارتباطات بیرونی زندانیان نگران هستند. می گویند شما اخبار زندان را به بیرون می فرستید و خانواده های شما هم مصاحبه می کنند. حتی چند بار عبدالله را تهدید کردند که تماس های تلفنی او را قطع خواهند کرد و به او اجازه خواند داد تا تنها هفته ای دوبار به منزل زنگ بزند در حالی که این حق قانونی زندانی است که هر روز دو الی پنج دقیقه ای با خانواده اش تلفنی صحبت کند.

مادر کوهیار گودرزی: مواد مخدر راحت وارد اوین می شود اما اجازه نمی دهند کتاب برای زندانی ببریم
پروین مخترع مادر کوهیار گودرزی که بسیار نسبت به وضعیت نامناسب اوین و سلامتی زندانیان نگران بود به جرس گفت: دیگر مانده ام از این زندان چه بگویم وقتی همه گوش هایشان را بسته اند و هیچ نمی شنوند. اینبار دفعه دوم است که پسر من در اوین اعتصاب غذا کرده است اما انگار هیچ کسی پاسخ گو نیست.

وی ادامه می دهد: شاید کسی باور نکند که دفعه نخست می روند بالای سر پسر من و به مدل سیل او اعتراض می

کنند، بعد وقتی کوهپار نمی پذیرد که مدل سبیل خود را به دلخواه آنان تغییر دهد، با دستبند و چشمبند او را می برند و سبیل او را کوتاه می کنند، آدم چه می تواند بگوید وقتی نخبگان یک کشور را می برند در زندان و تا این اندازه تحقیر می کنند.

مادر کوهپار گودرزی نسبت به وضعیت بهداشت زندان می گوید: آنقدر شرایط ناسف برانگیزی دارند که وقتی قیافه های آنها را می بیند، همه زرد و رنگ پریده با دندان های فاسد شده در آنجا نگهداری می شوند و هیچ کس هم نیست که بگوید چه بلایی دارد سر آنها می آید.

وی در پاسخ به پرسشی در خصوص برخورد دادستانی تهران در مورد اعتراض های خانواده ها نسبت به وضعیت بهداشتی زندانیان می گوید: دادستان از من گله کرده که چرا مصاحبه می کنم، به او گفتم بگویند حسین شریعتمداری بیاید من با او هم مصاحبه کنم و بگویم در زندان چه بلایی دارد سر بهترین جوانان این کشور می آید. وی افزود: نزدیک به دو ماه هیچ مصاحبه ای نکردم. گفتم بینم بچه مرا آزاد می کنند، هیچ خبری نشد. تنها فرزندى که با بدبختی و نداری بزرگش کرده ام، شاگرد اول بود و دانشجوی نخبه بود و بعد هم رفت دانشگاه صنعتی شریف حالا جایش در زندان است؟ تازه معلوم هم نیست اینها زندانی گرفته اند یا اسیر که این بلاها را سر بچه های ما می آورند. دست ما هم به هیچ جایی نمی رسید و نمی دانیم از دست این آقایان به کجا شکایت ببریم.

وی در مورد برخورد نهادهای قضایی با خانواده های زندانیان می گوید: آنقدر رفتار برخی از این آقایان توهین آمیز است که فقط مانده است بلند شوند ما را هم کتک بزنند. رییس شعبه سه ما را دیوانه کرده است. از کرمان می گویم می روم تهران دنبال کار بچه ام هیچ پاسخی نمی گیرم، وقتی هم خسته و کوفته از تهران می رسم به خانه تازه خبر می رسید که کوهپار دوباره اعتصاب غذا کرده است، با ما که این بیرون زندان تا این اندازه توهین آمیز رفتار می کنند ببینید با بچه های ما در زندان چه می کنند که چاره ای جز اعتصاب غذا نمی بینند.

وی می گوید: بعد از سی سال یک عده آدم های شجاع رفتند در خیابان اعتراض کردند، معلوم است کسانی که قدرت را بدون هیچ سند و محتوایی به دست آورده اند حالا میز و تحت وزارت و ریاست را به این راحتی ها رها نمی کنند و به جای پاسخ منطقی آنها را در زندان می اندازند. خودشان آن بالا در کاخ شان نشسته اند اصلا کاری به این ندارند که یک مادر مجبور است از شهرستان برای دیدن بچه ای که با نداری بزرگش کرده این همه منت بکشد.

مادر این فعال حقوق بشر در بند در پایان ضمن ابراز تأسف نسبت به رفتار مسولان زندان می گوید: در همین اوین مواد مخدر به راحتی وارد بند می شود اما اجازه نمی دهند ما برای بچه های خودمان کتاب ببریم. ترجیح می دهند جوانان خمار و بیمار باشند تا کاری به کار سیاست نداشته باشند.

مادر مجید توکلکی: ما چاره ای جز مقاومت نداریم

مادر مجید توکلکی، دانشجوی معترض اوین به جرس می گوید: با اینکه دیگر نباید از این آقایان انتظار نیکی کردن داشت ولی به عنوان یک مادر در روز عید انتظار مرخصی فرزندم را می کشیدم که باز هم نشان دادند چنین انتظاری از آنها بیهوده است. این سومین بار است که مجید دست به اعتصاب غذا در زندان می زند. شاید برای خیلی ها این مسئله دیگر عادی شده باشد اما برای خانواده ها هربار انگار روز اول است که عزیزش دست از غذا خوردن می کشد تا صدایش به گوش مسولان برسد.

وی با بیان اینکه هرگز از مقاومت مجید و دوستان او در زندان نا امید نیست می گوید: کاش بچه هایی که می شنوند، پدران شان در زندان دست به اعتصاب غذا زده اند قوی باشند، من می دانم آنها چه می کشند، شاید ما مادرها توان مان بیشتر از آنها باشد، این اتفاقی است که برای ما در کشور افتاده است و ما چاره ای جز مقاومت نداریم.

مادر مجید توکلکی ادامه می دهد: این اعتصاب غذا ها بلاهایی بر سر جسم و روح بچه های ما می گذارد که تا همیشه با آنها می ماند و خانواده ها هم بی نصیب از این فشارها نیستند، همین الان در خانه همین شانزده نفری که اعتصاب غذا کرده اند، می دانید چه خبر است؟ مگر می شود یک خانواده بدانند که عزیزش در زندان برای اعتراض لب به غذا نمی زند و آنها بدون غصه بتوانند لب به غذا بزنند.

وی در پایان تأکید می کند: بچه های ما زندانی هستند و باید حداقل حقوق زندانیان را در موردشان رعایت کنند، من نه ماه است که مجید را ندیده ام و تنها راه تماس من همان تماس تلفنی بود که باز هم از من دریغ شده است، اگر مسولین خواسته های اعتصاب کنندگان را برآورده نکنند، هم قلب خانواده ها نا آرام خواهد بود و هم کشور یک بار دیگر برای ندانم کاری های یک عده مامور دچار التهاب خواهد شد.

مادر مجید دری: پسر یک سال به مرخصی نیامد و حالا دو دقیقه سهم تلفن را هم از ما گرفتند

منور هاشمی، مادر مجید دری دانشجویی که نزدیک به یک سال است بدون حتی یک روز مرخصی در زندان به سر می برد، نسبت به خبر اعتصاب غذای فرزند خود نگران است و در این رابطه به جرس می گوید: مجید شاید به لحاظ روحی قوی باشد اما به لحاظ جسمی خیلی ضعیف شده است، دچار میگرن و سردردهای شدید عصبی شده که در زندان نیز فقط به دادن چند قرص تقویتی بسنده کرده اند.

وی با بیان اینکه از روز دوشنبه تا کنون هیچ خبری از اوین ندارند، گفت: روزی دو دقیقه سهم ما بود که صدای مجید را بشنویم و حالا همان را هم نداریم، نزدیک به یک سال که نتوانستم فرزندم را در خانه خودم ببینم، وقتی تماس نگرفت فکر کردیم می خواهد سهمیه دو دقیقه ای خود را نگه دارد تا یکجا به ما زنگ بزند اما خبر اعتصاب غذا را که شنیدیم همه خانواده نگران شدیم و اصلا نمی دانیم چکار باید بکنیم. می رویم دادستانی شاید جوابی به ما بدهند.

مادر این دانشجوی در بند در مورد وضعیت فرزندش در زندان می گوید: یک زندانی حق و حقوقی دارد که متأسفانه هیچ کدام را در مورد بچه های ما رعایت نمی کنند. به کسانی که در بند مالی و قاچاق هستند، پنج یا شش تا خط تلفن داده اند، اما در بند ۲۵۰ که متعلق به زندانیان سیاسی است فقط یک خط تلفن وجود دارد که گاهی ممکن است حتی نوبت به بچه ها نرسد تا به خانواده هایشان زنگ بزنند.

وی همچنین اشاره کرد: اخیراً چند تا کتاب که با مجوز وزارت ارشاد خودشان چاپ شده است را برای مجید فرستاده بودیم که نپذیرفتند، تعجب آور است که آنها حتی کتاب های خودشان را هم قبول ندارند، مگر فرزند من چه تفاوتی به عنوان یک زندانی با زندانیان بندهای مالی و قاچاق دارد که آنها از حق مرخصی و حق تماس تلفنی و بقیه حقوق خود بهره مند هستند اما ما حتی یک کتاب هم نمی توانیم برایش بفرستیم؟

وی با بیان اینکه برخورد برخی از ماموران زندان که خانواده های زندانیان سیاسی را می شناسند خیلی محترمانه

است اما عده ای هم هستند که واقعا رفتارهای توهین آمیزی دارند. ما این را می گذاریم به حساب اینکه بد و خوب همه جا هستند ولی برخورد روز دوشنبه واقعا جای نگرانی دارد که به جای شنیدن صحبت های معترضین آنها را به سلول انفرادی منتقل کردند.

پدر علی ملیحی: ما همیشه از علی روحیه می گیریم
جواد ملیحی پدر علی ملیحی روزنامه نگار در بند است که از خبر اعتصاب غذای فرزند خود بی اطلاع است و به جرس می گوید: از زمانی که تلفن های اوین قطع شده است ما خبری از علی نداریم و نمی دانیم بر او چه می گذرد. وی روحیه علی ملیحی را بسیار خوب توصیف می کند و می گوید، دادگاه حکم چهارسال زندان او را تایید کرده است، اگرچه در روز دادگاه علی خودش بسیار متعجب بود از این حکم ولی سعی می کرد به ما دلداری بدهد. آقای ملیحی از دیدار دوساعت و نیمه خود با علی ملیحی در روز دادگاه به نیکی یاد می کند و می گوید، ملاقات های حضوری سهم مادر علی است اما در روز دادگاه شایسته نبود که مادر، علی را با آن وضعیت دستبند ببیند برای همین خودم رفتم و ساعت های خوبی را با پسرم حرف زدم.

وی ضمن ابراز نگرانی نسبت به قطعی تلفن های اوین می گوید اگر خبر اعتصاب غذا درست باشد، با توجه به شناختی که از علی آقا دارم، می توانم بگویم بی دلیل کاری را انجام نمی دهد.

همسر حسین نورانی نژاد: اگر جواب ندهند، خانواده های زندانیان در برابر دادستانی تجمع می کنند
پرستو سرمدی، همسر حسین نورانی نژاد، عضو در بند جبهه مشارکت که او نیز نزدیک به یک سال است که به مرخصی در زندان به سر می برد، به جرس می گوید: از زمانی که تافن های اوین قطع شده است ما اصلا خبر نداریم که در زندان چه می گذرد و همین ما را بیشتر نگران کرده است.

این روزنامه نگار جوان در عین حال توضیح می دهد: همسر من دارد دوران محکومیت خود را سپری می کند و طبیعی است که باید مثل همه زندانیان از حق و حقوق خود بهره مند باشد اما با توجه به رفتارهای غیرقانونی که با زندانیان می شود ما از خیر مرخصی و آزادی مشروط گذشتیم و داشتیم آرام آرام با مسئله کنار می آمدیم اما ظاهرا خود آقایان نمی خواهند کشور آرام باشد. خودشان هستند که به التهاب دامن می زنند وگرنه ما که کاری به کار آنها نداشتیم نه مرخصی خواستیم و نه آزادی مشروط اما همین ملاقات را هم به گونه ای با مانع تراشی مواجه کردند تا صدای اعتراض زندانیان را بلند کنند و جو را یک بار دیگر ملتهب کنند.

پرستو سرمدی ادامه می دهد؛ ما شاهد بودیم که در ایام عید قاچاقچیان به مرخصی آمدند اما همسر من نیامد، باز هم اعتراضی نکردیم اما اگر این رفتارهای همچنان ادامه پیدا کند همه خانواده هارقرار گذاشته اند روز شنبه در مقابل دادستانی تجمع کنند.

وی گفت: ما خبر مربوط به اعتصاب غذای زندانیان را از سایت های خبری خوانیدم یعنی این حق را نداریم که بگوییم حداقل تلفن ها را وصل کنید تا ببینیم در اوین چه خبر است؟

همسر تاجرینا: به همسرم به عنوان یک دندانپزشک اجازه ندادند تا حداقل به سلامت دندان زندانیان کمک کند
زهرا میرونی همسر علی تاجرینا، یکی از نمایندگان اصلاح طلب مجلس ششم که اینک در بند ۲۰۵ اوین به سر می برد به جرس می گوید: از روز دوشنبه تاکنون بچه های من مدام گوش به زنگ هستند تا پدرشان زنگ بزند اما اصلا نمی دانیم چه اتفاقی افتاده است که تلفن ها را قطع کرده اند.

وی نسبت به وضعیت بهداشتی زندانیان هم ابراز نگرانی می کند و اشاره می کند: همسر من به دلیل اینکه خودش یک دندانپزشک است، وقتی وضعیت دندان های زندانیان را دیده است که در اثر تغذیه ناسلام خراب شده اند، به زندان پیشنهاد داده است تا حداقل بتواند از تخصص خود در زندان استفاده کرده و به زندانیان کمک کند اما هیچگاه با این پیشنهاد موافقت نکرده اند.

وی افزود، به دلیل برخی تعمیرات در زندان، آلودگی هوا، ازدحام بیش از حد جمعیت و گرمای بیش از اندازه، زندانیان از وضعیت مناسب بهداشت و سلامت برخوردار نیستند و این امر بارها گلایه همسرم را به همراه داشت. وی در پایان تاکید کرد امیدواریم دیدار خانواده های زندانیان با دادستان نتیجه بخش باشد تا بدون هیچ دردسری زندانیان به مطالبات به حق خود دست پیدا کنند.

ادامه بازداشت فعالان کارگری و معلمان در بند ۲۰۹ زندان اوین

آسمان دیلی نیوز - با گذشت نزدیک به یک ماه از بازداشت محمود باقری و مختار اسدی، دو عضو کانون صنفی معلمان ایران، هنوز خانواده های آنها نتوانستند با آنها دیداری داشته باشند و از اتهام آنها نیز هیچ اطلاعی در دست نیست. به گزارش بامداد خبر، در این میان مختار اسدی، عضو کانون صنفی معلمان کرج، در تماس کوتاهی که روز دوشنبه با خانواده های خود داشته از سلامت خود خبر داده است. وی از روز هشتم تیرماه در بازداشت به سر می برد. محمود باقری نیز که روز نهم تیرماه و در پی احضار به حراست آموزش و پرورش منطقه چهار تهران، بازداشت شد، تاکنون دوبار با خانواده های خود گفتگو کرده است. وی عضو هیات مدیره عضو کانون صنفی معلمان ایران می باشد. از سوی دیگر به گزارش تارنمای کلمه، از رضا شهبابی عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد که از تاریخ ۲۲ خرداد در زندان اوین به سر می برد، از حدود دو هفته پیش خبری در دست نیست. این بی خبری پس از آن صورت گرفته که وی در آخرین تماس تلفنی از درد شدید در ناحیه گردن و کمر شکایت داشته که این مساله موجب تشدید نگرانی خانواده وی شده است.

عدم تمدید قرارداد فعالین فرهنگی شهرداری تهران به دلیل سابقه بازداشت

هرانا - مسئولین شهرداری تهران در پی اعمال فشار دولت بر این نهاد از تمدید قرارداد با فعالین فرهنگی در شهرداری که سابقه بازداشت در وقایع اخیر داشته اند سر باز میزنند. بنا به اطلاع گزارشگران هرانا، میلاد فدایی اصل فعال دانشجویی دانشگاه تهران جنوب و فعال حقوق بشر که در وقایع اخیر بازداشت و به یکسال زندان محکوم شده است پس از آزادی جهت تمدید قرار داد با سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران مراجعه نموده بود که به دلیل وجود سابقه بازداشت در وقایع اخیر از ادامه فعالیت در این سازمان منع شد. مسئولین شهرداری هم چنین از تمدید قرارداد با سایر فعالین به دلیل وجود سابقه بازداشت در پرونده خودداری نموده است، آنها در توجیح اقدام خود اعلام کردند که دولت با اعمال فشار بر شهرداری از تمدید قرارداد با فعالین فرهنگی ممانعت به عمل آورده است. لازم به ذکر است میلاد فدایی اصل پیش از این ۳ سال سابقه فعالیت فرهنگی در سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران داشته است.

افزایش فشار با ممنوعیت غیرقانونی تماس برای ابوالفضل عابدینی

هرانا - ابوالفضل عابدینی نصر خبرنگار و فعال حقوق بشر روز گذشته در اقدامی غیر قانونی و در تداوم اعمال فشار بر این زندانی از حق تماس تلفنی منع شد. بنا به اطلاع گزارشگران هرانا، این اقدام در حالی صورت می گیرد که این خبرنگار از سه هفته پیش تا کنون ممنوع الملاقات شده بود. عابدینی به شدت از ناراحتی قلبی رنج میبرد و چند روز پیش برای مداوای بیماری انفولانزا به بهداری زندان کارون اهواز منتقل شد اما با بی توجهی به سابقه بیماری قلبی وی فقط با مفادیری دارو وی را راهی بند خود کردند. عابدینی تا کنون چندین بار برای مرخصی تقاضای کتبی ارائه نموده است، اما دادستان اهواز هر بار با این درخواست ها مخالفت کرده بود.

حکم اعدام جعفر کاظمی، یکی از متهمان پس از انتخابات تایید شد

آسمان دیلی نیوز - نسیم غنوی به کمپین بین المللی حقوق بشر درایران گفت که حکم اعدام موکلش جعفر کاظمی در دادگاه تجدیدنظر تایید شده و درخواست اعاده داری وی نیز توسط شعبه ۳۱ دیوان عالی رد شده است. این حکم توسط دادگاه تجدید نظر شعبه ۳۶ استان تهران به ریاست حجت الاسلام زرگر تایید شده است. خانم غنوی گفت که موکلش مدتها در زندان انفرادی بوده ولی از اینکه انواع دیگری فشار بر وی یا خانواده اش آمده باشد مطلع نیست.

جعفر کاظمی، ۴۶ ساله، لیتوگراف کتب درسی و جزوات دانشگاه امیر کبیر، روز ۲۷ شهریور در میدان هفت تیر دستگیر و به سلول انفرادی بند ۲۰۹ منتقل و پس از ۷۴ روز به بند ۲۵۰ زندان اوین منتقل شد. جعفر کاظمی پیش از این نیز از سال ۱۳۶۰ تا اواخر سال ۱۳۶۹ زندانی بوده است. رودابه اکبری، همسر جعفر کاظمی، طی نامه‌ای از دبیر کل سازمان ملل برای متوقف کردن حکم اعدام همسرش کمک خواسته است. وی ابتدا در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب محاکمه شده بود.

خانم غنوی پیرامون اتهام موکل اش گفت: «جعفر کاظمی، متهم به محاربه از طریق هواداری گروه مجاهدین است اگرچه هیچ یک از بازجویی‌ها اتهامات وارده را نپذیرفته است.» وی افزود: «اتهام محاربه از جمله جرائمی است که قانونگذار باید شرایط فقهی را به سبب این که ریشه فقهی دارد لحاظ کند؛ از جمله این که اقدام مسلحانه هست که اکثر علمای شیعه معتقدند محارب به کسی می گویند که دست به سلاح ببرد. در مورد موکل من این طور نبوده، ایشان صرفا در اجتماعات بعد از انتخابات حضور داشته است و احتمال دارد شعارهایی داده باشد اما به عنوان وکیل معتقد هستم بحث محاربه در مورد ایشان اصلا مصداق پیدا نمی کند.» نسیم غنوی در خصوص دفاعیات مطرح شده در دادگاه گفت: «متأسفانه نه دادگاه بدوی به دفاعیات ما توجه کرد نه تجدید نظر و دیوان هم همین طور و بحث محاربه را در مورد ایشان صادق دانستند.» به گفته وکیل این پرونده، حکم جعفر کاظمی در اجرای احکام است و از نظر قانونی هیچ اقدامی برای نجات جان جعفر کاظمی در حال حاضر، میسری نیست.»

بازداشت یک فعال فرهنگی به همراه یک شهروند کرد در شهر سقز
هرانا - قادر شیری فعال فرهنگی به همراه یک شهروند کرد به نام امیر امانی در شهر سقز توسط نیروهای امنیتی بازداشت شدند.

بنابه اطلاع گزارشگران هرانا، نیروهای امنیتی در شهر سقز طی هفته های گذشته اقدام به بازداشت یک فعال فرهنگی به نام " قادر شیری " و یک شهروند دیگر کرد به نام " امیر امانی " کرده اند. علی الرغم پیگیری خانواده نامبرده گان به نهادهای امنیتی و قضایی تاکنون هیچگونه اطلاعی در خصوص اتهام و محل نگهداری آنان بدست نیامده است. آقای قادر شیری فعال فرهنگی و از اعضای انجمن فرهنگی و ادبی مولوی شهر سقز است. لازم به ذکر است در هفته های گذشته همچنین یک فعال فرهنگی و روزنامه نگار دیگر کرد به نام یحی صمدی در شهر سنندج توسط نیروهای امنیتی بازداشت شده بود.

درگیری جوانان با مأموران حکومتی در جریان مسابقه فوتبال

آسمان دیلی نیوز - در جریان مسابقه فوتبال بین تیمهای شهرداری و تیم استقلال در تبریز، تماشاچیان با مأموران سرکوبگر نیروی انتظامی درگیر شدند و علیه آنها شعار "بیشرف - بیشرف" دادند.

افت تولید کارخانه روغن مارگارین در اثر قطعی مستمر برق

آسمان دیلی نیوز - تولید کارخانه روغن مارگارین بدلیل قطعی مستمر برق افت جدی داشته و این در حالی است که باتوجه به مشکلات تحریم و سوخت امکان روشن کردن ژنراتور به مدت طولانی در این کارخانه وجود ندارد، این موضوع باعث از بین رفتن اضافه کاری ها و ساعات کار کارخانه شده است. کارگران نسب به وضعیت فوق معترضند.

کمبود برق باعث اخراج کارگران شد

راديو کوچه - نارسایی وزارت نیرو در تامین برق مورد نیاز تنها خاموشی‌های گسترده را در بر نداشته بلکه موجب بی‌کاری کارگران، تعطیلی صنایع شده است.

به گزارش خبرگزاری کار ایران، کارگران ایران خودرو با اعتراض به این روند چنین می‌گویند: «ایران خودرو اضافه کاری ما را قطع کرده است و کارکنان ستادی خود را به خانه می‌فرستند بدون این‌که قبلاً توضیحی داده باشد. تولید شیفت اول «ال نود» تعطیل شده و تولید «ایران خودرو دیزل» بیش از یک ماه است که متوقف شده است.»

کارگران سایپا نیز در وضعیتی مشابه می‌گویند: «اضافه کاری‌ها قطع شده است و شیفت صبح تا ساعت ۱۱ بیش‌تر کار ندارد، ما نمی‌دانیم بحران انرژی چه ربطی به توقف خط تولید و اخراج کارگران دارد.»

«مجید باقری‌خوزانی» معاون منابع انسانی گروه صنعتی ایران خودرو البته بدون اشاره به بی‌کاری و اخراج کارگران کاهش شیفت کاری آن‌ها را تأیید می‌کند.

وی در این زمینه اعلام کرده است: «اهتمام هوش‌مندانه کارکنان ایران خودرو برای صرفه‌جویی در مصرف انرژی باعث شده است، ضمن محدود شدن برنامه اضافه‌کاری بخشی از واحدهای اداری و ستادی در ایران خودرو، همچنان شیفت‌های تولیدی مطابق برنامه‌ریزی قبلی فعال باشند.»

اما در مقابل کارگران بخش‌های متوقف شده ایران خودرو در واکنش به این اظهارات می‌گویند: «مدیران شرکت‌های بزرگ هیچ کدام حاضر نیستند اعلام کنند که شرکت‌هایشان در خطر تعطیلی قرار دارند و بعد از انتشار اخبار تعطیلی و اخراج کارگران، با دست‌پاچگی اعلام می‌کنند که مشکلات تولیدی با هوش‌مندی کارگران حل شده است که این مسئله واقعیت ندارد.»

هم‌چنین نایب رییس سندیکای صنعت برق ایران هم در این زمینه به روزنامه تهران امروز گفت: «از اواخر سال گذشته و ابتدای سال جاری بسیاری از صنایع بزرگ به همراه کارخانه‌های صنعت برق تعدیل نیرو کرده‌اند و در حال حاضر بنده آمار دقیقی از این اخراج‌ها ندارم. به عنوان مثال یک کارخانه معتبر تولید کابل که ۶۰۰ کارگر داشته در دو ماه اول امسال حدود ۱۵۰ نفر نیرو تعدیل کرده است.»

وی ادامه داد: «کارخانه‌های صنعت برق در حال حاضر با ۳۰ درصد ظرفیت تولید در حال کار هستند، سه کارخانه بزرگ تجهیزات برقی به دلیل بحران مالی تاکنون تعطیل شده‌اند و از آنجایی که کارخانه‌ها با تمام ظرفیت خود کار نمی‌کنند، باعث بی‌کار شدن بیش از ۱۵۰۰ کارگر شده‌اند.»

ایران سی و دومین کشور ورشکسته جهان

آفتاب - سایت سیاست خارجی و بنیاد صلح در ششمین همکاری سالانه خویش، شاخص آسیب‌پذیرترین کشورها و یا به عبارتی، اسامی دولت‌های ورشکسته را منتشر کرده‌اند.

به گزارش آفتاب به نقل از سایت «سیاست خارجی» (فارین پالیسی)، در فهرست کشورهای ورشکسته، کشور سومالی در رتبه نخست است و کشورهای سودان، چاد و زیمبابوه در رتبه دوم تا چهارم قرار دارند.

علاوه بر این، کنگو، افغانستان، عراق و جمهوری آفریقای مرکزی در رده پنجم تا هشتم قرار گرفته‌اند و گینه و پاکستان هم در رده نهم و دهم هستند.

بنا بر این گزارش، این طبقه‌بندی بر پایه ۱۲ شاخص صورت گرفته است که از میان این شاخص‌ها، می‌توان به نقض حقوق بشر، نرخ پناهندگی، تنزل وضعیت اقتصادی، خدمات عمومی، دخالت خارجی و وضعیت امنیتی اشاره کرد.

در شاخص جمعیت، کنگو بدترین نمره را دارد، به گونه‌ای که ۵۰ درصد جمعیت این کشور زیر ۱۴ سال هستند.

در شاخص آوارگی، سومالی رتبه نخست را دارا است، چرا که حدود یک‌چهارم مردم این کشور در جنگ‌های داخلی آواره و نابود شده‌اند.

در شاخص وجود حکومت‌های غیر قانونی افغانستان و سومالی در عنوان بدترین با هم شریک هستند.

در شاخص فرار مغزها، زیمبابوه با فرار یک پنجم از نخبگان، بدترین رتبه را دارد. در خدمات‌رسانی عمومی، نیجر بدترین نمره و در نابرابری سومالی و کنگو، رکورددار بدترین‌ها هستند.

در حقوق بشر، سومالی و سودان و در تنزل شرایط اقتصادی کره شمالی، سومالی و زیمبابوه بدترین هستند.

در شاخص دخالت خارجی نیز طبیعتاً افغانستان، بدترین شرایط را داراست. در این رتبه‌بندی، ایران سی و دومین کشور ورشکسته دنیاست، یعنی سی و دومین کشور دنیا از لحاظ آسیب‌پذیری در بین ۱۷۷ کشور.

بیکاری بیست و پنج درصدی جوانان

ج‌رس: نرخ بیکاری در هشت استان کشور تک رقمی است و بقیه استانها دارای نرخ بیکاری دو رقمی هستند و این نرخ برای جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله کشور، ۲۴.۷ درصد گزارش شده است. به گزارش پول نیوز، بر اساس گزارش نتایج طرح آمارگیری نیروی کار سال ۸۸ که از سوی مرکز آمار ایران انتشار یافته است، نرخ بیکاری استانهای چهارمحال و بختیاری، فارس، کهگیلویه و بویراحمد، لرستان و همدان بیش از ۱۴ درصد است. نتایج این طرح نشان می‌دهد نرخ بیکاری در سال یادشده برابر با ۱۱.۹ درصد بود و این در حالی است که ۱۳ استان کشور دارای نرخ بیکاری بیش از میانگین نرخ بیکاری در کل کشور هستند. براساس برنامه چهارم توسعه قرار بود نرخ بیکاری در کشور به ۸.۴ درصد برسد اما نه تنها این مهم تحقق نیافت بلکه نرخ بیکاری همچنان دو رقمی باقی ماند. بالا بودن نرخ بیکاری در کشور به گونه‌ای است که هم اکنون این نرخ برای جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله ۲۴.۷ درصد گزارش شده است. این نرخ به تفکیک جنسیت نشان می‌دهد نرخ بیکاری زنان با ۳۲.۴ درصد بیش از مردان با نرخ بیکاری ۲۲.۷ درصد است. نرخ بیکاری همچنین در نقاط شهری و روستایی متفاوت است بطوری که این نرخ در نقاط شهری ۱۳.۹ درصد و در نقاط روستایی ۸.۳ درصد است. نرخ بیکاری برای جوانان شهری و روستایی هم متفاوت گزارش شده بطوری که این نرخ برای جوانان شهری ۲۹.۴ درصد و برای جوانان روستایی ۱۶.۴ درصد می‌باشد. این درحالیست که مقامات دولت و همچنین رئیس دولت، ادعای تک رقمی شدن نرخ بیکاری در کشور را داشته‌اند.

فقر در ایران افزایش خواهد یافت از: بهمن نیرومند / در: دی تاگس تسایونگ منبع: ایران و جهان

تحریم‌هایی که وزیران خارجه اتحادیه اروپا روز دو شنبه تصویب کردند شدیدترین تحریم‌هایی هستند که این اتحادیه تاکنون علیه جمهوری اسلامی برقرار کرده است. هم این تحریم‌ها و هم تحریم‌های وضع شده آمریکا از مجازات‌های تصویب شده شورای امنیت بسیار فراتر می‌روند. این تحریم‌ها عمدتاً بخش‌های انرژی و حمل و نقل و بازرگانی و بانک و بیمه را هدف گرفته‌اند. قرار است با این اقدام حکومت ایران تضعیف و در نهایت به چشم پوشی از غنی‌سازی اورانیوم وادار شود. اگر حکومت کوتاه نیاید، دست کم به گفته آمریکا، گزینه نظامی به قوت خود باقی می‌ماند. هم در واشینگتن و هم در بروکسل پیوسته تأکید می‌شود تحریم‌ها قرار است رهبری ایران و تشکیلات قدرتمند سپاه پاسداران و نه مردم را نشانه بگیرند. اما برعکس است. گرچه مجازات‌ها مشکلاتی را برای حکومت ایجاد می‌کند اما مادام که نفت جاری است و درآمدهای ناشی از فروش آن خزانه دولت را پر می‌کند، حاکمان هر آنچه را برای بقای خود لازم داشته باشند بدست خواهند آورد؛ اسلحه و تجهیزات، قطعات یدکی و فناوری. البته هزینه‌ها بالا خواهد رفت زیرا ایران ناچار است کالاهای را از راه قاچاق تهیه کند. این مطلب در مورد برنامه اتمی ایران هم صادق است. در مورد مردم وضع متفاوت است. مردم از چند نظر از تحریم‌ها آسیب خواهند دید. اگر قرار باشد، آنگونه که غرب در نظر دارد، جلوی واردات بنزین به ایران تا حد زیادی گرفته شود در این صورت سهمیه بندی کنونی بنزین شدیدتر می‌شود. ایران گرچه چهارمین تولیدکننده نفت جهان است اما باید بعثت ظرفیت کم پالایشگاهی ۴۰ درصد نیاز بنزین کشور را از خارج وارد کند. نتیجه تحریم واردات بنزین تعطیلی و ورشکستگی تعداد زیادی از کارخانه‌ها و شرکت‌های حمل و نقل و شرکت‌های تاکسی و اتوبوس رانی است. بخش بزرگی از کشاورزی مکانیزه دچار مشکل می‌شود. بدین ترتیب همزمان با افزایش قیمت‌ها میزان بیکاری هم افزایش زیادی خواهد یافت. این میزان اکنون ۲۵ درصد است. بخش بازرگانی هم از این تحریم بی‌نصیب نخواهد ماند. اعتصاب اخیر بازار که رگ حیاتی اقتصاد ایران است اولین نشانه هشدار بود. بازرگانی نیاز به بانک و دریافت اعتبار و حمل و نقل و انتقال ارز دارد. بویژه بازرگانانی که در کار صادرات و واردات هستند کمتر قادر خواهند بود بر مشکلات ناشی از تحریم غلبه کنند. تنها راه برای آنها وارد شدن در کار قاچاق است. سال‌هاست که بازار ایران پر از کالاهای قاچاق است. مؤسسه‌های پرنفوذ و سازمان‌های شبه نظامی و در درجه اول سپاه پاسداران بخش بزرگی از مرزها و فرودگاه‌ها را زیرنظر خود دارند. بدین ترتیب می‌توانند هرکالایی را بدون پرداخت سود بازرگانی و عوارض گمرکی به بازار وارد کنند. بدین ترتیب اقدام‌های تحریمی به گسترش بازار سیاه و فساد کمک بزرگی خواهد کرد. این مطلب ضربه دیگری به صنعت و کشاورزی ایران است که تولیدات آن با کالاهای وارد شده بدون پرداخت سود بازرگانی و عوارض گمرکی نمی‌تواند رقابت کند. هم اکنون بخش بزرگی از بازار ایران در اختیار کالاهای ارزان چین است. اصولاً محمود احمدی‌نژاد کوتاه‌زمانی بعد از آغاز ریاست جمهوری در پنج سال پیش غرب را تهدید کرده بود که ایران به شرق روی می‌آورد. افزایش بحران اتمی این روند را تسریع کرده بود بگونه‌ای که ایران امروز بیشتر رو به شرق دارد تا غرب. طبق آمار رسمی، امروز حدود ۵۰ درصد ایرانی‌ها در خط فقر یا زیر آن زندگی می‌کنند. تحریم‌ها، در صورتی که با

جدیت به اجرا درآید، چندین میلیون دیگر را بیکار یا فقیر می کند. معلوم نیست آیا این روند به اعتراض مردمی علیه حکومت منجر می شود - که غرب امید به آن دارد - یا اینکه بیشتر به حکومت کمک می کند تا ناخرسندی و خشم را متوجه «دشمن خارجی» کند.

بی خبری از وضعیت محمود باقری، عضو در بند کانون صنفی معلمان در ایران

بر پایه گزارش دریافتی از ایران در تاریخ 9 مرداد 89 آمده است: از سرنوشت محمود باقری عضو هیأت مدیره ی کانون صنفی معلمان و معلم فیزیک منطقه 4 تهران که در تاریخ 8/4/89 پس از احضار به حراست آموزش و پرورش منطقه 4 تهران توسط ماموران وزارت اطلاعات بازداشت می شوند؛ اطلاعی در دست نیست. ماموران وزارت اطلاعات پس از بازداشت این معلم با سابقه همراه با وی به منزل شخصی ایشان مراجعه نموده و کامپیوتر، کتاب و موبایل و دیگر اقلام شخصی ایشان را ضبط نموده و وی را به بند 209 زندان اوین منتقل می کنند. همسر آقای باقری در گفتگو با گزارشگر هرانا اعلام کرد بیش از 3 هفته است که از ایشان بی خبر هستیم و تنها 12 روز پس از بازداشت یکبار به صورت کوتاه با منزل تماس گرفته و از حضور خود در بند 209 زندان اوین خبر داده اند. خانم باقری افزود: سه بار به دادستانی مراجعه کردیم ولی دادستانی تا کنون پاسخ واضحی به ما نداده است. همسر این عضو کانون صنفی معلمان هم چنین خاطر نشان کرد که از دادستانی تهران در خواست ملاقات با آقای باقری را کرده ایم که هنوز جوابی نداده اند. وی با اعلام نامشخص بودن اتهام همسرش به گزارشگر هرانا گفت: اتهام ایشان به صورت واضح مشخص نشده ولی علت احضار ایشان به حراست آموزش و پرورش به دلیل حضور در جلسه کانون صنفی معلمان در یزد بوده است. خانم باقری در خصوص سابقه بازداشت این فعال صنفی گفت: سال 85 در تجمع سراسری معلمان کشور به اتهام اقدام علیه امنیت کشور بازداشت و به 5 سال حبس تعلیقی محکوم و سپس با تودیع قرار وثیقه از زندان آزاد شدند.

افزایش کارگرهای فصلی سرگردان در میدانهای تهران

ایلنا: به گزارش خبرگزاری دولتی ایلنا در تاریخ 9 مرداد آمده است: رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران گفت: به دلیل نداشتن یک متولی و پاسخگوی مشخص، معضل سرچهار راه نشینی کارگرهای فصلی همچنان بدون حل باقی مانده است. به گزارش ایلنا، مرتضی طلائی در مورد اوضاع نابسامان کارگران فصلی و استقرار مجدد آنها در سرچهارراهها و میادین تاکید کرد: متأسفانه هنوز پس از گذشت چند سال از طرح حساسیت موضوع هیچ یک از دستگاهها وظایف تعهد و نقش خود را در ستاد ساماندهی کارگران فصلی انجام نداده‌اند. او افزود: این معضل نیز مانند بسیاری از معضلات در کشور بین بخشی بوده و مسئول مشخصی در قانون برایش تعیین نشده، به این دلیل هر دستگاه مسئولیت را بر عهده دستگاه دیگری می‌گذارد و در این زمینه موفقیتی حاصل نمی‌شود. رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران در ادامه تصریح کرد: تعداد کارگران فصلی طی یک سال اخیر بیشتر شده چرا که میزان تقاضای کارگران به واسطه رونق ساخت و ساز و متقاضیان دریافت پروانه‌های ساختمانی نیز افزایش داشته است. به گفته طلائی متأسفانه عدم فعالیت مفید کارخانجات کوچک تجاری در شهرک‌های صنعتی و آزاد شدن نیروی کار در این شهرک‌ها، به تعداد کارگران فصلی سرگردان در سرچهارراهها اضافه کرده است. او گفت: تاکنون برای ساماندهی کارگران فصلی اقدام جدی صورت نگرفته و موازی‌کاری یا تداخل کاری تعدادی از سازمانها در این زمینه کار ساماندهی کارگران فصلی را همچنان روی زمین گذاشته است.

اولین پی آمده های کوچ اجباری کارمندان از تهران

تهران امروز- انتقال معاونت میراث فرهنگی سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و پژوهشگاه سازمان میراث فرهنگی به شیراز و زمزمه انتقال برخی دیگر از سازمانها به این شهر موجب افزایش قیمت اجاره‌بها در این شهر شده است. بر اساس گزارشها، انتقال کارمندان دولتی به شیراز و برخی شایعه‌ها مبنی بر تداوم این انتقال موجب شده است طی دو هفته اخیر قیمت اجاره‌بها در برخی مناطق این شهر تا ۱۰ درصد افزایش یابد.

وضعیت اسفناک کارخانه نساجی کشباف

آسمان دیلی نیوز - کارخانه نساجی کشباف (واقع در جاده مخصوص کرج) که اولین کارخانه تولید گرد باف در ایران است طی سالهای اخیر در اثر سوء مدیریت و نبودن نقدینگی وعدم تهیه مواد اولیه تعطیل شده است این کارخانه قبلا حدود ۳۰۰ کارگر داشته که الان با حدود ۳۰ کارگر مشغول به کار است و تمامی قسمت های کارخانه تعطیل است فقط دو قسمت آن کار میکند . این کارخانه هیچگونه تولیدی ندارد و فقط پارچه از کارخانه های دیگر میگیرد و رنگرزی میکند .

ورود پارچه های چینی که سود آن تنها به جیب باندهای دولتی می‌رود تا بحال ضایعات جبران ناپذیری به صنعت نساجی زده است. صنعت نساجی قبلاً سومین مقام تولید کشور را داشته که متأسفانه هم اکنون در آستانه ورشکستگی است.

کارگران این کارخانه بلحاظ حقوق و مزایا بشدت در تنگنا هستند و از سال ۸۵ تا بحال هیچگونه عیدی و مزایایی را بصورت کامل دریافت نکرده اند. بدلیل عدم تولید امکان اضافه کاری هم در این کارخانه وجود ندارد و کارگران در وضعیت وخیمی بلحاظ مالی بسر می‌برند.

تشدید نرخ بیکاری در 21 استان

به گزارش خیرگزاری دولتی مهر در تاریخ 10 مرداد آمده است: نرخ بیکاری در 21 استان در سال 88 نسبت به سال 87 افزایش نشان می‌دهد. در این میان، همدان و قزوین بیشترین افزایش نرخ بیکاری و خراسان شمالی هم پایین ترین نرخ بیکاری را در این مدت تجربه کردند.

به گزارش خیرنگار مهر، بررسی روند کاهش و افزایش نرخ بیکاری در کشور طی سال 88 و همچنین مقایسه آن با سال 87 نشان می‌دهد که علاوه بر افزایش 1.5 درصدی نرخ بیکاری کل کشور نسبت به سال 87 از 10.4 به 11.9 درصد، در 22 استان نیز نرخ بیکاری دو رقمی بوده است و تنها 8 استان توانسته اند به نرخ بیکاری تک رقمی دست یابند.

بررسی وضعیت افزایش نرخ بیکاری نیز از رشد بیکاری سال 88 در 21 استان حکایت دارد که فقط استان مرکزی توانست نرخ بیکاری دو رقمی 11.8 درصدی سال 87 خود را به 11.2 درصد در سال 88 کاهش دهد.

کاهش نرخ بیکاری 9 استان در 88

این گزارش می‌افزاید: استانهای ایلام با نرخ بیکاری 12.6 درصد در سال گذشته نسبت به 14.6 سال 87، خراسان جنوبی با نرخ 7 درصد نسبت به 10.1 درصد سال 87، خراسان شمالی با 6.4 درصد در سال 88 نسبت به 7.6 درصد سال 87، کردستان با نرخ بیکاری 10.8 درصد سال 88 نسبت به 12.5 درصد سال 87، کهگیلویه و بویر احمد با 14.8 درصد سال 88 نسبت به 14.9 درصد سال 87 توانسته اند وضعیت نرخ بیکاری خود را بهبود بخشند.

همچنین استانهای گلستان با نرخ بیکاری 7.1 درصد سال 88 نسبت به 8.3 درصد سال 87، استان مرکزی با 11.2 درصد نسبت به 11.8 درصد سال 87، زنجان با 8.4 درصد نسبت به 9.5 درصد سال 87 و هرمزگان با نرخ 6.9 درصد سال 88 به نسبت 8.4 درصد سال 87، توانسته اند نرخ بیکاری خود را بهتر کنند.

تشدید نرخ بیکاری در 21 استان

بررسی روند تغییرات نرخ بیکاری در استان آذربایجان شرقی در سال 88 نشان دهنده رشد نرخ بیکاری از 6.8 درصد سال 87 به 10 درصد در سال 88 است که این نرخ 3.2 درصد افزایش نرخ بیکاری را نشان می‌دهد. این وضعیت در آذربایجان غربی نیز به نحوی بود که نرخ بیکاری 10.3 درصدی سال 87 به 10.7 درصد در سال 88 افزایش یافت که 0.5 درصد رشد را نشان می‌دهد.

استان اردبیل در سال 87 دارای 9.9 درصد بیکاری بوده است که این میزان با رشد 2.1 درصدی به 12 درصد در سال 88 رسید. همین وضعیت در استان اصفهان نشان دهنده رشد 2.6 درصدی نرخ بیکاری از 9.4 درصد سال 87 به 12 درصد در سال 88 است. بوشهر نیز در سال 87 معادل 10.7 درصد بیکاری را تجربه کرد که این میزان با رشد یک درصدی به 11.7 درصد در سال 88 رسید.

تهران - چهارمحال و بختیاری

همچنین بررسی نرخ بیکاری در استان تهران نیز نشان دهنده وجود 11 درصد نرخ بیکاری در سال 87 بود که این میزان با 0.9 درصد رشد به 11.9 درصد در سال 88 رسید. چهارمحال و بختیاری نیز طی سال 87 شاهد 14.1 درصد بیکاری بود که این میزان با رشد 2.3 درصدی به 16.4 درصد در 88 رسید.

این گزارش می‌افزاید: در بین خراسانی ها نیز فقط نرخ بیکاری خراسان رضوی در سال 88 نسبت به 87 افزایش داشته است به نحوی که از 8.3 درصد 87 به 11.2 درصد در سال 88 با رشد 2.9 درصدی رسید. استان خوزستان نیز در سال 87 معادل 12.5 درصد بیکاری را به ثبت رساند که این نرخ در سال 88 با 0.6 درصد رشد 13.1 درصد را نشان داد.

خوزستان، سمنان، سیستان و بلوچستان

سمنانی ها نیز طی سال 87 نرخ بیکاری 8.3 درصدی را تجربه کردند در حالی که طی سال گذشته این نرخ با 0.8 درصد رشد به 9.1 درصد رسید. در سیستان و بلوچستان طی 87 معادل 11.2 درصد نرخ بیکاری اتفاق افتاده بود که این نرخ نیز با رشد 2.1 درصد به 13.3 درصد در 88 بالغ شد.

فارس، قزوین، قم

استان فارس هم از قافله استانهای با نرخ رشد بیکاری عقب نماند به نحوی که در این استان نیز طی 87 معادل 12.2 درصد بیکاری به ثبت رسیده بود که با رشد 2.2 درصدی به 14.4 درصد در سال 88 افزایش یافت. همچنین استان قزوین در 87 نرخ بیکاری 8.4 درصدی داشته که این میزان در 88 با 3.8 درصد رشد به 12.2 درصد رسید.

کرمان، کرمانشاه، گیلان

نرخ بیکاری استان قم در سال 87 به میزان 9.9 درصد بود که این نرخ نیز 0.9 درصد رشد یافت و به 10.8 درصد رسید. استان کرمان نیز نتوانست نرخ بیکاری خود را کاهش دهد به نحوی که در این استان نرخ بیکاری 9.1 درصدی 87 با 2.8 درصد افزایش به 11.9 درصد بالغ شد.

استان کرمانشاه در سال 87 معادل 12.1 درصد بیکاری به ثبت رسانده بود که با رشد 1.7 درصدی به 13.8 درصد در 88 افزایش پیدا کرد. مردم گیلان نیز طی 87 دارای نرخ بیکاری 13 درصدی بودند که با رشد 2.3 درصدی این میزان به 15.3 درصد در 88 افزایش یافت.

لرستان، همدان، یزد

لرستان به عنوان بیکارترین استان کشور طی 87 معادل 17.1 درصد بیکاری داشت که این نرخ با رشد 1.9 درصد به 19 درصد در 88 افزایش یافت. همچنین مازندرانها نیز طی سال 87 دارای 7.4 درصد نرخ بیکاری بوده اند که این میزان با رشد 0.7 درصدی به 8.1 درصد در 88 افزایش پیدا کرد.

در استان همدان در 87 معادل 14 درصد بیکاری وجود داشت که با رشد 4 درصدی به 18 درصد در 88 رسید. این وضعیت برای یزد نیز وجود داشت به نحوی که نرخ بیکاری 6.6 درصدی سال 87 با 2.4 درصد افزایش به 9 درصد در سال 88 بالغ شد.

نرخ بیکاری 7 استان جدید در 88 دو رقمی شد

در سال 88 نسبت به سال 87، 7 استان نتوانستند نرخ بیکاری تک رقمی خود را حفظ کنند و دو رقمی شدند. البته در این بخش از 8 استانی که به نسبت سال 87 نتوانستند در 88 به نرخ بیکاری تک رقمی دست یابند فقط یک استان در سال 87 دو رقمی بود و 7 استان دیگر در 87 نیز تک رقمی بوده اند که در سال 88 نتوانستند وضعیت بیکاری تک رقمی خود را نیز دوباره بهبود بخشند.

رشد بیکاری از 5 دهم تا 4 درصد

بررسی ها حاکی از آن است که از 30 استان کشور در 88، در 13 استان از حداقل 1.9 تا 4 درصد نرخ بیکاری به نسبت سال 87 رشد داشته اند که در این بین آذربایجان شرقی با 3.2 درصد رشد در کنار قزوین با 3.8 درصد و همدان با 4 درصد رشد نسبت به سال 87، بیشترین میزان رشد نرخ بیکاری به فاصله یک سال را تجربه کرده اند، البته در این بخش در استانهایی نیز فقط چند دهم درصد رشد نرخ بیکاری اتفاق افتاده است.

10مرداد: آمار بیکاری وزارت کار اشکالات متعددی دارد: نوشتن کلمه خانه دار مقابل عنوان شغل برای دختران یک خانواده چندان کار ناآشنایی نیست

بر ساحل سلامت: کفایت سر بگردانیم تا معضلی به اسم بیکاری خیلی درشت توی چشممانمان بیاید. خود بیکاری آماري یک طرف ماجراست. بیکاری پنهان یا حتی بیکاری به تعویق انداخته شده یک سوی دیگر ماجراست. آماري که وزارت کار از بیکاری در سال جاری اعلام کرده رقمی حدود یازده و نیم درصد است. حتی با توجه به شاخص هایی که رییس مرکز آمار از آن یاد می کند، این آمار اشکالات متعددی دارد:

- اولین و مهمترین اشکال آن حذف جماعت بانوان از گستره جویندگان کار است. آمار نزدیک هفتاد درصدی دختران دانشجویی که بدون شک بخش بالایی از آنها به عنوان جوینده کار به حساب می آیند در آمار نادیده گرفته می شود. نوشتن کلمه خانه دار مقابل عنوان شغل، حتی برای دختران یک خانواده چندان کار ناآشنایی نیست. مگر اینکه کسی پیدا شود و به بهانه آزاد کردن مدرک تحصیلی اش به اداره کار مراجعه کند و فرم درخواست کار را مستقیم پر نماید.

- دومین گروه بزرگ را جوانان فعالی تشکیل می دهند که تا سالها شغلشان می شود دانش جویی. چون مشکل بازار کار هر سال بدتر از سال گذشته اش می شود، طول مدت دانش جویی هم دائم در حال طولانی شدن است. لذا این افراد نه بیکار قلمداد می شوند. نه هیچوقت به اداره کار برای پیدا کردن کار مراجعه می کنند تا بگونه ای

بیکاریشان ثبت شود. آنها فعلا و تا زمانی نامعلوم دانشجو هستند. دولت هم شرایط را در اختیارشان قرار می دهد تا ننگ بیکاری شان بر دوش دولت نباشد. افزایش ظرفیت تحصیلات تکمیلی را می توان در سال های اخیر دید و تحلیل کرد.

- گروه سوم کسانی هستند که فصلی یا مقطعی کار می کنند. کسانی که ممکن است مثلا یک روز در هفته بتوانند کارگری کنند و مزدی داشته باشند. طبق شاخص های مرکز آمار کسی را که یک ساعت در هفته فعالیت مفید انجام دهد، بیکار به حساب نمی آورند. استدلالشان هم باز می گردد به یک مثال کاملا استثنایی. مثلا می گویند برای برخی که در بورس کار می کنند یک ساعت در هفته کفاف مخارجشان را می دهد. اصلا هم توجهی به سرمایه طرف، استثنا بودن شرایط و کم شمار بودن این مثال نمی کنند.

- به مجموعه بالا حجم بالای کارهای غیر تولیدی و غیر ثابت را اضافه کنید. مشکل تازه گسترش یافته کارگران بی مزد را هم پیوستش کنید.

وقتی صنعت کشور خوابیده باشد. وقتی مواد اولیه به سختی وارد شود یا انقدر غیر رقابتی و بی کیفیت شود که محصول حاصل قابل رقابت و قابل استفاده نباشد. وقتی برنامه ریزی ها طوری است که تولید نیست. وقتی بانک ها هم جرات دادن اعتبار به صنعتگران را از ترس عدم بازپرداخت ندارند و ترجیح می دهند وام های خود را در اختیار مشاغل سود ده و حتی بازرگانی صرف کنند. وقتی مجبوری ارز حاصل از نفت را مستقیم به خورد مردم بدهی و چاره ای جز واردات همه چیز از جمله واردات محصولات کشاورزی نمی ماند و آن هم پدر کشاورزی مملکت را در می آورد. وقتی تصمیم ها یک شبه گرفته می شوند، روی دستمان تعداد زیادی جوان بیکاری می ماند که از لذت و خوشی چیزی در بساط ندارند. کسانی که ناآرامی و افسردگی را باید به هزار و یک درد بی درمان دیگر درمان کنند. دردهای بی درمان افسونگر، دردهای بی درمان سکر آور و فراموشی آور این روزها قیمتشان پایین آمده است. شاید با امار بیکاری و وضعیت اقتصادی بد و سرمایه گذاری های راکد جوری بازی کنیم که گویی آب از آب تکان نخورده

با وعده و وعید نمی شود این مشکل اساسی را حل کرد. اینکه آقای رییس دولت هی وعده کار و مسکن به دیگران بدهد، و حتی از داشتن برنامه توسعه پنج ساله سرباز زند، تناقض بزرگ است. رونق بخشیدن به اقتصاد فرمولهای خودش را دارد. متغیرهای وابسته بسیاری دارد. با نادیده گرفتن آنها و دستکاری آنها نمی توان به قیل رقیعی رسید. حتی اگر به زعم شما صاحب نیروها و استعداد انسانی بالایی باشیم. اینطور پیش برویم هر روز باید منتظر امار بالای مصرف مواد مخدر، امار بالای آگسترش ایدز و بیماریهای پر خطر، امار بالای مصرف مشروبات الکلی، امار بالای طلاق، امار بالای سقط های غیر قانونی، امار بالای بزه و دیگر نابسامانی های اجتماعی باشیم. مشکل بزرگ هم در این امور شیب صعودی خارج از کنترل آنهاست. فروپاشی اجتماعی که شاخ و دم ندارد. از حدی که بگذرد دیگر سبز و قرمز و اصولگرا و اصلاح طلب هم نمی شناسد. حالا جمیعا بنشینیم و باهم کتمان کنیم!

تظاهرات برای حقوق زبانی و فرهنگی در تبریز (دهم مرداد ۸۹)

مردم تبریز و شهرستانهای اطراف، روز یکشنبه دهم مرداد ۸۹ طبق قرار قبلی دست به تظاهرات زدند. به گزارش منابع محلی با وجود جو امنیتی سنگین حاکم بر تبریز با حضور نیروهای انتظامی و لباس شخصی که سعی در ایجاد رعب و وحشت در میان ملت داشتند مردم ابتدا در میدان ساعت تبریز شروع به تجمع کرده و با شعارهای "پاشاسین آذربایجان، آذربایجان میلیتی - چکنمز بو ذیلتی، آذربایجان وار اولسون ایستمین کور اولسون، آذربایجان جانیمیز - دیلی وارلیقیمیز، تورک دیلینده مدرسه و" دست به تظاهرات اعتراضی بر علیه نژادپرستی و سیاست نابرابر ملی در ایران زدند. در ادامه تجمع کنندگان که قصد داشتند به سمت استانداری حرکت کنند از سوی نیروهای ضد شورش یگان موتوری مورد حمله قرار گرفتند. به گفته فعالان حقوق بشر از تبریز دهها تن از طرف نیروهای امنیتی و انتظامی بازداشت شدند که اسامی دوازده تن از آنها در دست می باشد.

ارتش بیکاران؛ کمبود شغل در کنار اخراج کارگران

سایت کلمه در تاریخ 10 مرداد نوشت: بحران بیکاری و تعطیل شدن واحدهای صنعتی دیگر قابل انکار نیست. این اتفاق در حالی رخ می دهد که دولت فعلی در ۵ سال پیش با روی کار آمدن، تبلیغات گسترده ای در حل مساله بیکاری در کوتاه ترین مدت ممکن می کرد. در این خصوص بسیاری از طرح ها مانند وام های خود اشتغالی را اجرا کرد که ثمره آن فقط رشد نقدینگی و به تبع آن تورم بود. بی آنکه اشتغال مورد نظر صورت گیرد. با این حال محمود احمدی نژاد، اعلام کرده که نرخ بیکاری تا پایان دولت دهم تا حدود سه تا چهار درصد کاهش پیدا کند.

به گزارش «ایلنا»، محمود احمدی نژاد در این ارتباط بر تقویت و تشکیل تعاونیهای کوچک که به گفته او، اشتغالزایی فراوانی به دنبال دارد، تأکید کرد. در این میان، به نوشته سایت «خبرآنلاین»، بر اساس برآورد ۱۰ کارشناس اقتصادی ایران، میزان نرخ بیکاری در ایران، سه درصد بیشتر از میزان اعلام شده توسط مرکز آمار و معادل ۱۴٫۶ درصد است که در سال آینده به ۱۵٫۹ درصد می رسد.

هرچند امار بیکاری چندی است که توسط مراکز رسمی اعلام نمی شود اما بر اساس آخرین امار مرکز آمار ایران و سایر مراکز دولتی، نرخ رسمی بیکاری از حدود ۱۲ درصد در سال گذشته به ۲/۱۲ درصد در سال جاری افزایش یافته

است. و طبق برآوردهای موسسات دولتی دیگر مانند بانک مرکزی و حتی وزارت کار، اکنون نرخ بیکاری بالاتر از ۱۲ درصد است که البته این محافظه کارترین برآورد است. طبق نظر اقتصاددانان های دولتی، این میزان بالاتر از ۱۵ درصد است، ولی آن را مطرح نمی کنند و به نظر می رسد نرخ بیکاری تا پایان امسال به ۱۸ درصد برسد.

در رویدادی دیگر رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران گفت: «به دلیل نداشتن یک متولی و پاسخگوی مشخص، معضل سرچهار راه نشینی کارگرهای فصلی همچنان بدون حل باقی مانده است.»

مرتضی طلایی همچنین تصریح کرد: «متأسفانه عدم فعالیت مفید کارخانجات کوچک تجاری در شهرک های صنعتی و آزاد شدن نیروی کار در این شهرک ها، به تعداد کارگران فصلی سرگردان در سر چهارراه ها اضافه کرده است»

در این راستا برخی اقتصاددانان های مستقل معتقدند که نرخ بیکاری به واسطه دگرگونی تعریف بیکار و شاغل، در آمار دولتی پایین نشان داده می شود و اگر بخواهیم تعریف بیکاری را بر اساس استانداردهای بین المللی ۴۰ ساعت کار در هفته تعریف کنیم، نرخ بیکاری بسیار بالاتر است و میزان بیکاری غیر رسمی که در آمارها اعلام نمی شود نیز بسیار بالاتر است.

بنا بر این گزارش و نقل از ایسنا، «در نخستین جلسه عالی شورای اشتغال امسال معاون اول محمود احمدی نژاد، و دیگر مقامات دولت دهم ضمن اعتراف به فراگیر شدن بحران بیکاری مشکل اصلی کشور و دولت را در حال حاضر مسأله اشتغال نامیدند. آمار رسمی دولت نشان می دهد که بیکاری با شیب تندی در حال پیشروی است، به طوری که تنها در پانزده سال گذشته بیش از ۲۴٪ جوانان بین ۱۵ تا ۲۴ سال بیکار بوده اند»

بر اساس آمار رسمی ۸۷٪ بیکاران کشور را جوانان بین ۱۵ تا ۲۰ سال تشکیل می دهند و در این میان ۴۵٪ بیکاران جوان شامل فارغ التحصیلان دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی کشور هستند.

کارشناسان اقتصادی از جمله عوامل افزایش بیکاری را در کشور کاهش سرمایه گذاری اعم از داخلی و خارجی، کاهش بودجه های عمرانی و هدایت بودجه های مصوب عمرانی به سوی هزینه های جاری دولت، فرار سرمایه ها، کاهش امنیت، فضای نامناسب و پرخطر کسب و کار، وضعیت وخیم صنعت، حجیم تر شدن هزینه های دولت و نیز واردات قاچاق می دانند که به گفته رئیس کمیسیون صنایع مجلس دست کم به ۱۷ میلیارد دلار در سال بالغ می شود.

در این خصوص سایت خبر آن لاین در گزارشی به این مورد پرداخت. بنا بر این گزارش «به گفته هادی ایزدپرست، دبیر انجمن صنفی کارفرمایی چرمسازان استان خراسان رضوی، در نتیجه ورود قاچاق کفش های چینی و تایلندی به کشور، از مجموع ۶۵ کارخانه چرمسازی این استان تنها ۲۰ کارخانه باقی مانده و مابقی تعطیل و ورشکسته شده اند.»

همچنین در قالب همین گزارش رئیس اتحادیه تولیدکنندگان و فروشندگان کفش استان اصفهان می گوید: «تنها در سال جاری، به دلیل ورود بی رویه کفش های چینی، دست کم ۵۰٪ از مجموع هزار واحد تولید کفش اصفهان تعطیل شده اند. به این ترتیب، ۲۵۰۰ کارگر این واحدها هم اکنون بیکار هستند.»

در این خصوص یک روزنامه نگار به جرس گفت: «سیاست تثبیت نرخ ارز که عملاً دلار دوهزار و پانصد تومانی را به طور تصنعی به هزار و خورده ای تومان کاهش داده، واردات کالا را اعم از قاچاق و غیرقاچاق پرسود و بنگاه های تولیدی را یکی پس از دیگری ورشکسته و تعطیل کرده است.»

همچنین «در استان خوزستان بسته شدن ۱۲ واحد بسته بندی خرما به بیکار شدن ۴۰۰۰ کارگر منجر شده است. معاون اتحادیه خشکبار استان خوزستان می گوید که اگر وضع به همین منوال ادامه یابد به زودی حتی یک واحد تولیدی هم نخواهد توانست در این استان فعالیت کند و در نتیجه حدود ۲۰ تا ۲۵ هزار نفر به خیل بیکاران خواهند پیوست.»

این در حالی است که به گفته سایت آفتاب «اخراج گسترده کارگران از آغاز سال جاری در واحدهای مختلف تولیدی کشور شدت بیشتری گرفته است. پس از اخراج کارگران کارخانه سامان نوبت به اخراج کارگران مخابرات سقز رسید و بعد از آن موج بیکاری واحدهای مختلف کشور از آذربایجان شرقی تا کرمانشاه، ایران صدرای بوشهر، لوله سازی اهواز، ایران تفال ساوه، کشت و صنعت شمال، توزین گر، پایا، هواپار و صدها کارگاه ریز و درشت را دربرگرفت. حتی شرکت های بزرگی مانند ایرالکو، شرکت ملی سرب و روی، واگن سازی پارس از گزند موج های گسترده بیکاری در امان نمانده اند.»

بنا بر گزارش های منابع موثق: «تمام کارخانه های بزرگ صنعتی در حال پاکسازی نیروهای قراردادی خود هستند و حتی کارگران ماهر قراردادی با بیش از ۱۵ سال سابقه ی کار نیز در بین اخراجی ها قرار دارند مدیران غولهای صنعتی ورشکسته به کارگران رسمی خود فشار آورده اند که با قبول بازنشستگی پیش از موعد از کارخانه ها خارج شوند.»

این در حالی است که قطب جدید سرمایه داری در ایران یعنی سپاه پاسداران نیز به هیچ وجه توان مدیریت و علمی لازم برای ادامه ی چرخه تولید این کارخانه ها را نداشته و ندارند و چندی پیش نیز قرارگاه خاتم (وابسته به سپاه) از پارس جنوبی به علت عدم توانایی و به بهانه تحریم کنار کشید. مهره ها و شرکتها و بنگاه های اقتصادی دیگر وابسته به سپاه پاسداران در ادامه ی به دست آوردن پروژه های تجارت دریایی، صادرات و واردات کالاهای اساسی (برنج، چای، شکر و □) هستند و برخی گزارش ها به دست داشتن سپاه در واردات کالاهای قاچاق (مشروبات الکلی، دیش و رسیورماهوره، مواد مخدر و □) اشاره می کند، در واقع سپاه در ۵ سال گذشته به همه ی گلوگاه های سودآور بازار ایران به صورت سازماندهی شده ورود کرده است. ولی به دلیل فقدان علم و دانش لازم در بین وابستگان سپاه و روح دلالتی حاکم بر مناسبات اقتصادی اش این تصاحب ها به کساد و از بین رفتن توان تولیدی کشور انجامیده است.

تسخیر بازار ایران توسط چین و رشد صنعت زدایی از کشور

به نوشته وبلاگ خبری راه کارگر در تاریخ 11 مرداد آمده است: احمد میدری، استاد دانشگاه و کارشناس مسایل اقتصادی در یادداشتی به تسخیر بازار ایران توسط چین و رشد صنعت زدایی از کشور اشاره کرده است.

این یادداشت را که چندی پیش در روزنامه شرق منتشر شده، مرور می کنیم:

اقتصاد ایران در حال حاضر با پدیده‌ای مواجه است که به استثنای ابتدای انقلاب و زمان جنگ در هیچ دوره از تاریخ معاصر با آن دست به گریبان نبوده است؛ پدیده‌ای که از آن با عنوان «صنعت‌زدایی» می‌توان یاد کرد. در اقتصاد ایران سهم بخش صنعت و معدن اعم از تولید، ارزش‌افزوده و اشتغال همواره افزایش داشته. رشد این بخش در دورانی که با رونق درآمدهای نفتی همراه می‌شد به شکل بارزی خود را نشان می‌داده است. اما در دوره اخیر به‌رغم افزایش درآمدهای نفتی رشد بخش‌های مختلف صنعتی روند نزولی داشته است.

در تبیین وقوع پدیده صنعت‌زدایی در اقتصاد ایران علاوه بر سیاست‌های نادرست اقتصادی در چند سال گذشته، نباید از ورود چین به عنوان شریک تجاری-صنعتی بزرگ ایران غافل شد. در واقع ایده اصلی در این مطلب تمرکز بر نقش چین در پدیده صنعت‌زدایی از اقتصاد ایران است. تبدیل شدن چین به شریک اصلی ایران در تجارت کالاهای صنعتی به اشکال مختلف منجر به صنعت‌زدایی در اقتصاد ایران شده است اما قبل از بحث درباره این ایده باید منظور از صنعت‌زدایی و شواهد بروز آن در اقتصاد ایران را بیان کرد.

صنعت‌زدایی چیست

پدیده صنعت‌زدایی در اقتصاد را می‌توان با چند شاخص اندازه‌گیری کرد. کاهش واحدهای تولیدی، کاهش شاغلان بخش صنعت و کاهش عمق صنعتی شدن سه شاخص است که برای نشان دادن پدیده صنعت‌زدایی در یک اقتصاد به کار گرفته می‌شود. این سه شاخص در دوره ۸۲ تا ۸۶ به اشکال مختلف خود را نشان داده است.

کاهش واحدهای تولیدی: در دوره ۸۲ تا ۸۶ اقتصاد ایران با کاهش واحدهای تولیدی روبه‌رو بوده است. در این دوره ۷۷۱ واحد صنعتی که بیش از ۱۰ کارمند داشته از مدار تولید کشور حذف شده است. این تعداد وقتی با تعداد کل واحدهای تولیدی بالای ۱۰ نفر که ۱۶ هزار واحد است، سنجیده شود نسبت بسیار بالایی را نشان می‌دهد. این در حالی است که اقتصاد ایران در گذشته هیچ‌گاه با کاهش تعداد بنگاه‌های بزرگ روبه‌رو نبوده و روند تاسیس این واحدها افزایشی بوده است اما در دوره اخیر نه‌تنها این روند افزایشی نبوده بلکه از تعداد مطلق واحدهای تولید کاسته شده است.

کاهش تعداد شاغلان: این شاخص نیز علامت‌های مناسبی به اقتصاد ایران نمی‌دهد. ظرف چهار سال مورد بررسی تنها ۲۰ هزار شغل در واحدهای صنعتی ایجاد شده است. این آمار با توجه به تاسیس واحدهای پتروشیمی درون خود نیازمند تفسیر است. با توجه به قیمت پایین انرژی نفت برای برخی واحدهای صنعتی، تاسیس واحدهای پتروشیمی در چند سال گذشته سرعت یافته است. تاسیس این واحدها نشان می‌دهد در این دوره میزان بیکاری در بخش صنعت به حدی بوده که تنها ۲۰ هزار شغل جدید ایجاد شده، بنابراین در بخش تعداد شاغلان نیز وضعیت برای اقتصاد ایران مناسب نیست.

کاهش عمق صنعتی شدن: این شاخص زمانی معنا می‌یابد که واحدهای تولیدی به جای تولید کالاهای تکنولوژی‌بر تنها به مونتاژ کردن کالاهای صنعتی بپردازند. ظهور و توسعه چنین پدیده‌ای در یک اقتصاد به نوعی صنعت‌زدایی ترجمه می‌شود. در سال‌های ۸۲ تا ۸۵ سهم آمار واردات مواد اولیه و کالاهای واسطه‌ای به کل واردات به ۷۰ درصد افزایش پیدا کرده است. افزایش سهم مواد اولیه و کالاهای واسطه‌ای این پیام را دارد که صنعت ایران به جای تولید کالاهای صنعتی به مونتاژ کردن روی آورده است. به طور مثال در بخش صنعت مواد غذایی رب گوجه‌فرنگی از خارج وارد و با بسته‌بندی ایران به بازار عرضه می‌شود. این روند زمانی وارد مرحله هشدار می‌شود که نسبت واردات سرمایه به کل واردات نیز محاسبه شود. آمارها حکایت از آن دارد که نسبت ارزش واردات سرمایه‌ای به کل واردات کشور از ۲۵ به ۲۰ درصد کاهش پیدا کرده است. با این تصویر باید گفت صاحبان سرمایه‌ها از سرمایه‌گذاری برای تولید در دوره‌های آتی صرف‌نظر کرده‌اند. برای ظهور این شرایط می‌توان عوامل مختلفی ذکر کرد اما در شرایط مورد بررسی نقش چین به عنوان یک عامل مهم قابل بررسی است.

چین و صنعت‌زدایی

تبدیل شدن چین به شریک تجاری-صنعتی ایران و اتخاذ نکردن سیاست‌های بازرگانی مناسب برای مقابله با تهدید چین شرایط را به مرحله هشدارآمیزی رسانده است. در دوره اخیر ایران به واسطه شوک نفتی با افزایش درآمدها روبه‌رو بود اما این دوره با دوره‌های گذشته یک تفاوت بزرگ دارد. در تمامی شوک‌های نفتی ابتدای دهه‌های ۵۰، ۶۰ و ۷۰ شرکای صنعتی ایران کشورهای اروپایی بودند. کیفیت و قیمت کشورهای اروپایی با نوع ایرانی آن آنچنان متفاوت بود که واردات کالاهای صنعتی اروپایی تهدیدی برای صنایع ایران محسوب نمی‌شد. در شوک‌های نفتی گذشته آنچه رخ داد کشاورزی‌زدایی در اقتصاد ایران بود که بازتاب آن مهاجرت روستاییان به شهرها بود. در شوک اخیر بخش صنعتی ایران آسیب جدی دید زیرا این بخش هیچ‌گاه با رقابت قیمتی روبه‌رو نبوده است.

برای مثال کالاهای صنعتی‌ای مثل خودرو پراید با ورود بنز آلمان دچار چالش نمی‌شود. واردات بنز برای این خودرو به دلیل آنکه با دو بازار متفاوت روبه‌رو است هیچ‌گاه تهدیدی به حساب نمی‌آید اما اگر خودرویی در سطح پراید با قیمت پایین‌تر وارد شود این صنعت را به نابودی می‌کشاند. گرچه چنین تجربه‌ای در حوزه خودرو هنوز رخ نداده اما صنعت مبل، نساجی، مواد خوراکی، کالاهای فلزی و... با این تهدید دست به گریبان هستند.

ورود چین به مرحله صنعتی شدن با تورم بالا در اقتصاد ایران و تثبیت نرخ ارز همراه بود، به همین دلیل این دو پدیده موجب کاهش قیمت واردات کالاهای چینی شدند. این دو پدیده به عنوان عوامل مخرب برای بخش صنعت عمل می‌کنند. با توجه به تمایل دولتمردان به افزایش مشارکت با چین این روند به معنای نابودی بخش بیشتری از صنایع کشور است زیرا روش‌های تجربه‌شده با تهدید چین در اقتصاد جهانی با شرایط ایران همخوانی ندارد. کشورهای غربی وقتی با تهدید چین روبه‌رو شدند فرآیند تولید کالا را به این کشور انتقال دادند و در مقابل طراحی صنعتی را برای خود حفظ کردند. آنها از این طریق تهدید چین را به یک فرصت تبدیل کردند. اما اقتصاد ایران به دلیل ویژگی‌های صنعتی‌ای که دارد در این مرحله نمی‌تواند دست به چنین اقدامی بزند و باید طرح دیگری چاره کند.

حل این مشکل نیازمند تصمیم‌گیری سریع از سوی دولت است اما از تحرکات کنونی چنین انتظاری دور از ذهن به نظر می‌رسد. چین با ورود کالاهای کم‌کیفیت و ارزان‌قیمت بازار ایران را تسخیر کرده است. بر اساس آمار گمرک ایران سهم کالاهای چینی از کل واردات در پایان سال ۸۸ و در مقایسه با سال ۷۱ حدود ۹ برابر و در برخی کالاها ۱۷ برابر شده است. این افزایش به معنای آن است که چین تبدیل به شریک تجاری ایران شده آن هم در شرایطی که صنعت ایران با مشکلات عدیده‌ای روبه‌رو است.

در این شرایط پدیده صنعت زدایی از اقتصاد ایران به شدت در حال رشد است. تعداد واحدهای صنعتی در حال کاهش و بالطبع بیکاری این بخش در حال افزایش است. واحدهای تولیدی نیز به جای تولید رو به موتناژ آورده‌اند. به نظر می‌رسد دولت نیز التفاتی به این وضعیت ندارد زیرا در شرایطی که باید واردات کاهش و شرایط توری بهبود یابد آمارها نشان از افزایش واردات دارند و شواهد حکایت از سیاست تورم‌زای هدفمند کردن یارانه‌ها. در این صورت بخش صنعت به حد بالایی تحت تاثیر این شرایط قرار خواهد گرفت و پدیده صنعت‌زدایی رشد خواهد کرد.

مترو اصفهان در بن بست انحراف: کارشناسان آلمانی پس از تاخیر در پرداخت دستمزدها محل کار خود را ترک کردند.

پارلمان‌نویز در تاریخ 11 مرداد نوشت: طی آخرین اخبار به دست آمده تعدادی از کارشناس آلمانی که اصطلاحاً "ملاک" یا "عواص" نامیده می‌شوند برای تعمیر دستگاه برش TBM مترو اصفهان با دستمزدهای بسیار بالا اقدام کرده بودند، پس از تاخیر در پرداخت دستمزدها محل کار خود را ترک کردند.

به گزارش مهر، این عده پس از 60 روز، کار خود را که کمتر از 50 درصد پیشرفت داشت به دلیل ریزش سینه دیواره تونل و همچنین عقب افتادن دستمزدها، ترک کرده و به کشور خود بازگشتند.

در این خصوص سازمان قطار شهری اصفهان اعلام کرد که تعدادی از متخصصین آلمانی برای تعمیر دستگاه برش TBM به اصفهان آمده البته اعلام نشد که این افراد از کدام شرکت آمده و تا چه زمانی این تعمیرات به طول می‌انجامد. این در حالی است که اگر دستگاه برش TBM تعمیر نشود، ادامه حفاری در این تونل امکان پذیر نخواهد بود و این کارشناسان آلمانی از شرکت Nordsitakher آمده بودند و قرار بود تا پایا کار در ایران باقی بمانند.

اما در حالیکه حقوق کارگران و مهندسیان ایرانی در پروژه مترو اصفهان بیشتر مواقع ماه‌ها به تاخیر می‌افتد، به دلیل ضرب الاجل برای حل مشکل انحراف مترو این افراد برای هر ساعت کار روزانه مبلغ زیادی را دریافت می‌کردند و در حال حاضر تنها دو کارشناس آلمانی در اصفهان مانده اند که البته به دلیل ریزش سینه تونل، هیچ فعالیتی ندارند.

در این زمینه عبدالجواد زعفرانی، رئیس سازمان قطار شهری اصفهان با رد خبر برگشت متخصصین آلمانی به کشور آلمان، اعلام کرد: ریزش دیواره تونل در جلوی دستگاه TBM امری عادی است و می‌توان کار در تونل مترو را با کار در زیر زمین مقایسه و خطرات آنها را مشابه دانست و هم اکنون تمامی متخصصین آلمانی در تونل مترو در حال فعالیت هستند.

تناقض گویی مسئولان سازمان قطار شهری اصفهان و انکار اتفاقات افتاده در پروژه متروی اصفهان در حالی است که پس از گذشت یک سال از انحراف تونل شرقی در اصفهان، هیچ تصمیم قطعی در خصوص رفع مشکلات مترو اصفهان گرفته نشده است.

مترو اصفهان نه راه پس نه راه پیش

از سوی دیگر به نظر می‌رسد اگر اختلافات سازمان قطار شهری و شرکت الموت به پایان نرسد، ریزش دیواره تونل در جلوی دستگاه TBM شاید مترو را در بن بست قرار دهد که می‌توان گفت نه راهی برای ادامه خواهد دارد و نه راهی برای بازگشت.

استعفای اجباری رئیس کارگاه میانی مترو اصفهان

از سوی دیگر رستمی که در زمان انحراف مترو رئیس کارگاه میانی بوده به دلیل ضعف عملکرد و در نتیجه مشکلات به وجود آمده برای شرکت پیمانکار(الموت) پس از انحراف و ناتوانی این شرکت از حل مشکل، از سمت خود عزل شده و هم اکنون حکیم زاده به جای رستمی ریاست کارگاه میانی تونل شرقی را بر عهده گرفته است.

خبرنگار مهر کسب اطلاع کرد که پس از رستمی، دو تن از نیروهای بسیار فعال و کار آمد نیز از مجموعه الموت استعفا کرده و کار را ترک کرده اند. این منبع آگاه اظهار داشت: قطعاً شرکت الموت با از دست دادن این نیروها به مشکل بر خواهد خورد.

در این خصوص رئیس سازمان قطار شهری اصفهان از این موضوع ابراز نا آگاهی کرد و گفت: تغییر رئیس کارگاه میانی مترو به سازمان قطار شهری اصفهان و روزنامه‌ها مربوط نیست.

ایستگاه سی و سه پل، 215 متر دورتر

به گزارش مهر ایستگاه فعلی سی و سه پل با 215 متر اختلاف به سمت جنوب شهر، محل خود را تغییر می‌دهد.

به گفته یکی دیگر از منابع آگاه، سازمان قطار شهری در حال احداث ایستگاه سی و سه پل با اختلاف بسیار زیادی از محل فعلی این ایستگاه است، البته این تغییر ایستگاه بر خلاف گفته مسئولین و طبق نظر کارشناسان مطالعات

ترافیکی تمامی طرح‌های مطالعاتی این بخش از پروژه را بر هم خواهد زد و قطعاً پس از راه اندازی مترو در این محل، شاهد ترافیک بسیار شدیدی در طول روز خواهیم بود به علاوه اینکه مسافران باید برای رسیدن به ایستگاه مترو سی و سه پل مسافتی بیش از 200 متر را طی کنند. وی افزود: از سوی دیگر تاکنون حدود 1/5 میلیارد تومان برای ایستگاه فعلی هزینه شده که گویا قرار است این ایستگاه تغییر کاربری دهد. رئیس سازمان قطار شهری اصفهان نیز در این زمینه اظهار داشت: تغییر ایستگاه سی و سه پل مترو هیچ مشکلی در مباحث مطالعاتی که در این بخش انجام شده است به وجود نخواهد آورد.

آمار وحشتناک تصادفات جاده ای نمودی از فروپاشی زیرساختی اقتصاد ایران * خسارت تصادفات جاده ای؛ ۳۰۰۰ هزار کشته، ۱۸ میلیارد دلار خسارت

سایت روشننگری در تاریخ 11 مرداد نوشت: اقتصاد ایران به دنبال سه دهه سرمایه گذاری ناکافی، بی توجهی، مدیریت ناکار و فاسد، غلبه دلالی و بازارسیاه و قاچاق بر صنعت و تولید، به سرعت در حال از دست دادن زیرساخت های خود است. آمارهای تکام دهنده زیر که از سوی یک موسسه پژوهشی وابسته به رژیم انتشار یافته یکی از ابعاد این فروپاشی یعنی وضعیت وخیم جاده ها و مرگ و میر ناشی از آن را نشان می دهد. برای درک بهتر عوارض این فروپاشی و آمارهای زیر باید سخنان بهبهانی وزیر راه و ترابری در اولین جلسه صبحانه با اعضای اتاق بازرگانی تهران در صبح امروز 11 مرداد را هم در نظر گرفت که در باره وضعیت ناوگان حمل و نقل کشور به اعضای اتاق بازرگانی گفته است: "بندر جابهار تا امروز توسعه نیافته"؛ "بودجه وزارت راه برای (احداث) حدود حداکثر 200 کیلومتر کافی است"، "حدود 50 درصد از برنامه توسعه چهارم در بخش راه متحقق شده"، "چون 55 هزار میلیارد تومان برای ساخت تجهیزات نیاز بوده که 48 درصد آن پرداخت شده است. و باز گفته است: "50 هزار کامیون بالای 40 سال داریم که تلاش می کنیم عمر این کامیون ها را کاهش دهیم." بهبهانی همچنین در مورد آمار بالای کشته های جاده ای هم گفت: جاده ها برای 20 سال ساخته می شوند ولی با این بار اضافه ای که بر روی جاده ها می رود باعث می شود که عمر جاده ها به 2 سال برسد."

یحیی آلسحاق رییس اتاق بازرگانی تهران هم در این نشست به بدهی هزار میلیارد تومانی وزارت راه به پیمانکاران اشاره کرد و گفت: پیمانکاران هزار میلیارد تومان از وزارت طلب کار هستند و دولت باید به این مطالبات توجه کند. روشن است وقتی هزاران کیلومتر جاده در کشور پهناور ایران نیازمند بازسازی فوری است و بودجه فقط کفاف 200 کیلومتر را می دهد و دولت بخش عمده ثروت های نفتی را خرج نونوار کردن لشکر بسیج و نیروی انتظامی و سپاه و نیروی انتظامی می کند که برای سرکوب مردم حاضر براق باشند و وقتی حتی توانایی پرداخت طلب هزار میلیاردی پیمانکاران بخش خصوصی در حوزه راه و جاده سازی را ندارد؛ جاده های کشور هم قتلگاه مردم ایران خواهند شد. متن آمارها به نقل از پژوهشکده حمل و نقل در ادامه آمده است:

از سال ۱۳۷۳ تا سال ۱۳۸۶ نزدیک به ۳۰۰ هزار نفر جان خود را در تصادفات جاده ای از دست داده اند به گزارش روزنامه دنیای اقتصاد، تازه ترین بررسی ها در «برآورد هزینه های تصادفات جاده ای ایران» در سال ۱۳۸۶ نشان می دهد که هزینه ای بالغ بر ۱۸ هزار میلیارد تومان معادل ۱۸ میلیارد دلار به کشور وارد شده است. پژوهشکده حمل و نقل که زیر نظر وزارت راه و ترابری فعالیت می کند، با انتشار گزارشی درباره آمار تصادفات جاده ای در ایران و مقایسه آن با سایر کشورها نشان می دهد که ایران بین سال های ۲۰۰۲-۲۰۰۴ میلادی جایگاه دوم جهانی را پس از کشور السالوادور از نظر «تعداد کشته به یکصد هزار نفر جمعیت» در تصادفات جاده ای به خود اختصاص داده است. بر این اساس در السالوادور تعداد کشته به یکصد هزار نفر جمعیت در تصادفات جاده ای در سال های مورد بررسی ۴۳ نفر و در ایران ۴۱ نفر بوده است. این تعداد برای کشور انگلستان ۶ نفر، آمریکا ۱۷ نفر، چین ۶ نفر و هند ۱۵ نفر بوده است. همین آمار نشان می دهد از سال ۱۳۷۳ تا سال ۱۳۸۶ نزدیک به ۳۰۰ هزار نفر در تصادفات جاده ای در سراسر کشور جان خود را از دست داده اند.

در گزارش پژوهشکده حمل و نقل این گونه نتیجه گیری شده است که در سال ۱۳۸۶، هزینه تصادفات برای مجموع تصادفات درون شهری و برون شهری و با احتساب اثر بارانه ها در مجموع ۱۸ هزار میلیارد تومان معادل ۱۸ میلیارد دلار برآورد شده است. براساس این گزارش، هزینه تصادفات کشور در سال ۱۳۸۶ از کل تولیدات ناخالص داخلی بیش از ۵۰ درصد کشورهای جهان نظیر غنا، اردن، بحرین و □ بیشتر بوده است. براساس همین گزارش، هر خانواده ایرانی در سال ۱۳۸۶ به طور متوسط حدود یک میلیون تومان بابت تصادفات ترافیکی در کشور هزینه متحمل شده است.

در این گزارش عنوان شده است که هزینه ۱۸ میلیارد دلاری تصادفات در سال ۸۶ به تنهایی ۳۳ سال بودجه فعلی راهداری کشور، ۲۲۰ سال بودجه فعلی ایمنی سازی نقاط حادثه خیز کشور، هزینه ایجاد ۲ میلیون شغل برای جوانان یا خرید ۶۰ فروند هواپیمای ایرباس را تامین کرد. در این گزارش، نرخ بازگشت سرمایه گذاری در ارتقای ایمنی ترافیکی دست کم ۳۶۰ درصد پیش بینی شده است و البته مرکز تحقیقات RTL انگلستان این رقم را برای ایران تا هزار درصد هم محاسبه کرده است. ایران؛ جاده های مرگ

پژوهشکده حمل و نقل در شرایطی آمارهای مربوط به سال های ۱۳۷۳ تا ۱۳۸۶ را منتشر کرده است که آمارهای بعدی هم نشان می دهد روند تصادفات جاده ای در ایران از سال ۱۳۸۶ به بعد هم سیر صعودی داشته یا حداکثر در همان حد سال ۱۳۸۶ باقی مانده است. اگر بخواهیم هزینه تصادفات را طی ۵ سال اخیر یعنی از سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۸ برآورد کنیم، نزدیک به ۹۰ میلیارد دلار زیان ناشی از تصادفات به کشور وارد شده است که خود یک رقم قابل توجه و هشدار دهنده به حساب می آید. برآورد کارشناسان خارجی هم نشان می دهد که میزان مرگ و میر در جاده های ایران جزو بالاترین ها در جهان است و در شمار چند کشور اول جهان از نظر دادن تلفات در تصادفات جاده ای به شمار می آید.

11 مرداد: درآویش گنابادی سروسن فارس در اعراض به برپایی نمایشگاه علیه تصوف دست به جمع زند

مجدوبان نور در تاریخ 11 مرداد نوشت : جمعی از درآویش نعمت اللهی گنابادی در اعراض به برپایی نمایشگاهی علیه آنان، مقابل فرمانداری شهرستان سروسن فارس جمع کردند. ساعت 10 صبح امروز جمعی از درآویش گنابادی در اعراض به برپایی نمایشگاهی از سوی افراطیون مذهبی علیه درآویش در شهرستان سروسن، مقابل فرمانداری این شهرستان جمع کردند. بنابراین گزارش، نیروهای گارد انتظامی و مأمورین امنیتی نیز در محل این اجتماع حضور پیدا کردند و هر لحظه بر جمعیت درآویش معترض افزوده شد. در ادامه، در حالی که چند تن از نمایندگان درآویش با فرماندار در حال مذاکره بودند، مأموران امنیتی با درآویش درگیر شده و تجمع کنندگان وارد فرمانداری می شوند و پس از دفاعی مجدداً بازگشته و به تحصن خود ادامه می دهند.

گفتنی است گارد ویژه و مأموران امنیتی و انتظامی منطقه را محاصره کردند و چند خودرو آتش نشانی هم در مقابل فرمانداری مستقر شد. ساعت 12 ظهر، نمایشگاهی که در آن به اعتقادات درآویش گنابادی اهانت شده بود، برای تشدید بحران به آتش کشیده شد و پس از مذاکره پایانی نمایندگان درآویش با فرماندار، این تجمع مسالمت آمیز پایان یافت. یکی از درآویش سروسن گفت: معاندین درویشی و بعضی مأموران نفوذی آنها در ارگان های امنیتی با جوسازی و برای تشدید بحران و بر خورد با درآویش، اقدام به آتش زدن چادرهای نمایشگاه کردند و سعی داشتند با منتسب کردن این اقدام به درویشان، تجمع مسالمت آمیز آنها را به خشونت بکشاند. این درویش افزود: در ادامه نمایندگان درآویش نیز به فرماندار اعلام کردند اگر این اقدام خواست درویشان و از سوی آنها بود، قبلاً این عمل را انجام می دادند و نیازی به تجمع نبود و برای این کار وقت داشتند اما درآویش گنابادی تابع قانون هستند و چون انگیزه این اجتماع برچیدن نمایشگاه بود و شما لطف نمودید و مأموران شما آن را به آتش کشیدند، عملاً دلیلی برای ادامه اجتماع وجود ندارد و ما نیز به تحصن خود خاتمه خواهیم داد و از شما نیز تشکر می کنیم و ای کاش با بر پا کنندگان این نمایشگاه هم از طرف قانونی برخورد می شد نه آنکه با به آتش کشیدن چادرهای نمایشگاه اموال دولتی تخریب شود.

تجمع درآویش گنابادی بدون برخورد دیگری در ساعت یک بعد از ظهر خاتمه یافت. در شهرستان سروسن از توابع استان فارس، طی روزهای گذشته نمایشگاهی از سوی مخالفین تصوف بر پا شد. پس از این اقدام، تنی چند از درآویش با مراجعه به ستاد فرماندهی انتظامی سروسن، مراتب اعتراض خود را نسبت به این اقدام تفرقه افکنانه ابراز و تاکید کردند در صورت ادامه این نمایشگاه و عدم برخورد جدی مسئولان با بر پا کنندگان آن، درآویش دست به تحصن مقابل فرمانداری این شهرستان خواهند زد. عدم اقدام قانونی شورای تأمین و مسئولان، منجر به اجتماع اعتراضی امروز درآویش مقابل فرمانداری این شهرستان شده است.

خشک شدن دریاچه، نابودی هزاران فلامینگو در دریاچه ارومیه

پارسینه در تاریخ 11 مرداد نوشت : یک استاد دانشگاه از نابودی فلامینگوها در دریاچه ارومیه خبر داد و گفت: با تهی شدن دریاچه ارومیه از آرتمیا و نرم تنان دیگر که غذای اصلی فلامینگوها محسوب می شود و همچنین نابودی زیستگاه این پرندگان، فلامینگوها دیگر جایی در این دریاچه ندارند. به گزارش خبرگزاری محیط زیست ایران، دکتر جمشید منصوری با بیان این مطلب افزود: سه عامل در این مسئله مهم بوده است یکی سدسازی بر روی 12 دریاچه که آب هایشان به دریاچه ارومیه می ریخت و حالا با وجود این سد ها دیگر نمی ریزد. عامل دیگر خشک شدن دریاچه و از بین رفتن فلامینگوها، گرماسست و از همه مهمتر برداشت غیر مجاز آرتمیا که دیگر وجود ندارند. وی ادامه داد: تا قبل از 10 سال پیش که هشدارها برای دریاچه ارومیه آغاز شود به مدت 40 سال، سالانه 2000 الی 3000 فلامینگو حلقه گذاری می شد که با بعد از این همه مدت دیگر فلامینگویی که تخم گذاشته باشد وجود ندارد.

باید گفت که قسمت عمده محل تخم گذاری فلامینگوها در دریاچه ارومیه بوده است که با این مشکلات عملاً دیگر فلامینگویی در این دریاچه وجود نخواهد داشت که اگر چنین مشکلی ادامه یابد یا فلامینگوها مسیر خود را تغییر می دهند و یا اینکه تعداد زیادی از آنها کشته خواهند شد. شایان ذکر است که افزایش شوری و پایین آمدن عمق آب، پیوستن جزایر به خشکی، از بین رفتن ذخیره غذایی، کاهش زادآوری و تخریب زیستگاههای پرندگان در دریاچه ارومیه، موجب کاهش تعداد پرندگان شده به طوری که اکنون از صد هزار فلامینگو مهاجر سالهای نه چندان دور، امروز به سختی می توان یک جفت از این گونه را یافت.

تجمع کارگران کارخانه نازنخ قزوین همچنان ادامه دارد

آسمان دیلی نیوز - شنبه نهم مرداد بیش از ۸۰ نفر از کارگران کارخانه نازنخ قزوین برای پیگیری حقوقهای ۷ ماه گذشته خود در مقابل وزارت صنایع قزوین تجمع کردند و به سیاستها و سردواندن کارگران توسط مقامات اعتراض کردند

مرگ یک کارگر در اثر ریزش تونل

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری - بار دیگر ناامنی محیط کار فاجعه آفرید . روز گذشته مورخ 9/5/89 کارگری بنام غلامرضا متولد میانه در اثر ریزش تونل جان خود را از دست داد. بنابه گفته کارگران از دو روز گذشته این تونل در حال احداث ، واقع در جاده سنندج - مریوان که متعلق به سد نگل می باشد ، شروع به ریزش کرده و کارگران به اصرار و تهدید به اخراج از طرف کارفرما مجبور به ادامه کار شده اند . نامبرده نیز که در بخش حفاری تونل مشغول به کار بوده در اثر ریزش دچار حادثه شده که منجر به مرگ وی شد .

ما اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری ضمن ابراز همدردی با خانواده این کارگر جان باخته، بار دیگر بر لزوم به اجرا در آمدن قوانین و شرایط ایمنی لازم در محیط های کاری تأکید می کنیم .

کشته شدن 4 کارگر در آتش سوزی پتروشیمی خارک

فعالان ضدسرمایه داری گیلان - بوشهر: در حادثه آتش سوزی شنبه شب 89/5/2 واحد قدیم مجتمع پتروشیمی جزیره خارک 4 کارگر به اسامی سید ماشاالله موسوی ، روح الله سلحچی ، مسعود احمد زاده و خالد رضایی به طرز فجیعی کشته شدند. در این حادثه هفت نفر مصدوم شدند که سه نفر از آنان به دلیل گازگرفتگی و گرما زدگی در بیمارستان بستری و سپس مرخص شدند. علت آتش سوزی، فشار زیاد بر بویلر مرکزی واحد قدیم مجتمع پتروشیمی خارک بوده است. مجتمع پتروشیمی خارک گاز مورد نیاز بخشی از نیروگاه های برق جزیره خارک را تامین می کند که از این پس این جزیره از نظر تامین برق دچار مشکل خواهد بود. (اطلاعات 89/5/4)

یک خبر از کارگران آب و برق رشت

فعالان ضدسرمایه داری گیلان - حدود 30 نفر از کارگران نگهبان آب و برق منطقه ای رشت که به شکل شرکتی دارای قرارداد هستند 4 ماه است که حقوق و دستمزد دریافت نکرده اند. شرکت واسطه از ابتدای سال جاری اقدامی در جهت تجدید قرارداد این کارگران نگهبان انجام نداده است. بهانه شرکت نداشتن بودجه است. این کارگران نگهبان بیشتر در اداره آب و برق رشت و جاده سنکر و همچنین در انبار شرکت واقع در حدود 5 کیلومتری جاده رشت - تهران مشغول به کار هستند. کارگران بارها اعتراض کرده اند اما تا کنون هیچ جوابی دریافت نگرفته اند.

انتقال کاوه گل محمدی به زندان مرکزی سنندج

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری - بنا بر خبر رسیده ، کاوه گل محمدی از اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری در تاریخ 9/5/1389 برای گذراندن دوره محکومیت 4 ماه خود به زندان مرکزی سنندج منتقل شد .

کاوه گل اهل روستای گازرخی از توابع شهرستان کامیاران ، سال گذشته به اتهام عضویت در کمیته هماهنگی و پاره ای ابهامات به 4 ماه حبس تعزیری محکوم شده بود، حکم او در دادگاه تجدید نظر استان کردستان تأیید و قطعی شد.

محاكمه متهمان پرونده باب نیزو به اتهام قتل غیرعمد

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری - سرانجام پس از گذشت حدود 5 سال از انفجار معدن ذغال سنگ باب نیزو در زرد کرمان، که به مرگ 12 نفر از کارگران این معدن انجامید، شعبه سوم دادگاه تجدید نظر استان کرمان رای صادره درباره متهمان این پرونده را اعلام کرد. براساس این رای، متهمان به اتهام قتل غیرعمد بر اثر رعایت نکردن نظام های فنی و ایمنی کار محاکمه شده اند، به طوری که یکی از آنان به نام ح- ز به تحمل 3 سال حبس و متهم دیگر به نام الف- ز به یک سال حبس محکوم شده اند. همچنین، نامبردگان به پرداخت 3/32 درصد دیه کامل در حق اولیای دم قربانیان انفجار محکوم شده اند (روزنامه اطلاعات، 89/2/13).

چنان که پیداست حتی دادگاه جمهوری اسلامی سرمایه نیز نتوانسته است منکر آن شود که سرمایه داران صاحب معدن باب نیزو مرتکب قتل کارگران شده اند. اما چرا قتل غیرعمد؟ آیا «رعایت نکردن نظام های فنی و ایمنی کار» و، به عبارت صریح تر، هزینه نکردن برای تعمیر یا تعویض دستگاه تهویه جهت خارج کردن گاز متان از اعماق معدن و بی توجهی به دیگر مسائل ایمنی و فنی آن هم در مورد معدنی که تا کنون چند بار دچار انفجار و کشتار ده ها نفر از کارگران شده است به معنای آن نیست که این سرمایه داران عامدانه کارگران را در معرض مرگ قرار داده اند؟ همین یک سانحه کافی است تا نشان دهد که نظامی که در آن رابطه تولیدی انسان ها بر استثمار کارمزدی اکثریت افراد جامعه توسط اقلیت ناچیز مالکان وسایل تولید مبتنی باشد از طریق در معرض مرگ قراردادن و فداکردن جان انسان های کارگر برای کسب سود هرچه بیشتر در واقع قتل عمد این انسان ها را تدارک می بیند و سازمان می دهد. علت امتناع دادگاه جمهوری اسلامی سرمایه از محاکمه صاحبان معدن باب نیزو به اتهام قتل عمد را در همین جا باید جست. محاکمه این

سرمایه داران به اتهام قتل عمد کارگران در واقع به معنای صدور کیفرخواست علیه کل نظام سرمایه داری و کارمزدی به عنوان اساس آن می بود، و دادگاه سرمایه هیچ گاه مبادرت به چنین کاری نکرده است و نخواهد کرد. صدور این کیفرخواست و اقدام برای برچیدن بساط سرمایه برعهده طبقه کارگر متشکل در شوراهای ضدسرمایه داری است.

گزارشی از نابودی صنعت نساجی و کارگاه های پارچه بافی

آسمان دیلی نیوز - صنعت نساجی و کارگاههای پارچه بافی کشور در آستانه ی نابودی کامل قرار گرفته اند. بیشتر کارگاههای پارچه بافی تهران تعطیل وصاحبان این کارگاهها ورشکست شده اند. صنعت نساجی کشور از سال ها پیش به دلیل عدم حمایت ورود کالاهای بنجل چینی وترک در معرض نابودی قرار گرفت. اما این وضعیت در دوران سلطه ی اصول گرایان بر کشور ودوران ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد به دلیل رشد مافیای تجارت از سوی باند گروه موتلفه بحرانی تر شد. به طوری که هم اکنون در محدوده بازار تهران تنها چند کارگاه کوچک پارچه بافی فعالند. این درحالی است که تا چند سال پیش در کوچه ی چراغ برق تعداد زیادی از کارگاه های تولیدی پارچه فعال بودند. گزارش ها نشان می دهد هم اکنون جز درچند شهر مانند بروجرد صنعت نساجی وپارچه بافی از بین رفته است. کارخانه ها وکارگاه های تولید پارچه به دلیل فرسودگی ماشین وابزار کار دیگر پاسخ گوی نیاز بازار نیستند. از سوی دیگر ورود بی رویه کالا وپارچه ی بی کیفیت چینی موجب شده است تا بازار داخلی به شدت آسیب ببیند. بیشتر کارگاه های پارچه بافی درمحدوده بازار تهران ومولوی تعطیل شده اند. موتلفه با در دست گرفتن نبض واردات پارچه از چین وترکیه تعداد زیادی از تولیدی ها را ورشکست کرده وهزاران کارگر وکارفرمای شاغل در این بخش را از کار بیکارکرده است. گروه وابسته به عسکراولادی به دلیل سوء استفاده از رانت های دولتی و پیوستگی به شبکه فاسد واردات بی رویه پارچه وکالا از اسکله ی زیرنظر سپاه در جنوب کشور وضعیت بازار را به هم ریخته است. در حال حاضر گروه بسیاری محدودی در سطح کارگاه های تنگ وخفه با ماشین الات قدیمی در بخش پارچه بافی درحال فعالیتند که اگر این وضعیت به همین شکل ادامه پیدا کند بدون شک در آینده ای نچندان دور این چند کارگاه نیمه فعال نیز از فعالیت دست خواهند کشید. وعده های دروغین محمود احمدی نژاد درمورد حمایت ازایجاد وفعالیت کارگاه های کوچک زودبازده در ابتدای دوران ریاست جمهوری اش موجب سوق پیدا کردن مقداری از سرمایه های راکد ونیمه راکد بخش بانکی کشور به سمت ایجاد چنین کارگاهی گردید. اما خیلی زود این با به نتیجه نرسیدن وعده های توخالی رئیس جمهور این بخش از سرمایه ها از بین رفت. هم اکنون نیز وضعیت عمومی کارگاه های پارچه بافی بسیار خراب است. به گونه ای که این کارگاه ها عملاً ورشکست وتعطیل شده اند. تحقیقات میدانی خبرنگارآژانس ایران خبر نشان می دهد که این گونه کارگاه ها در حال حاضر تنها در تولید پارچه های تک رنگ فعال می باشند. زیرا نه بازار عرضه چندان قوی برای تولیدات آنها وجود دارد و نه تکنولوژی ودستگاه های مورد نیاز آنها امکان تولیدات با کیفیت تر را به آنها می دهد.

۱۸ ماه بدون حقوق !

آسمان دیلی نیوز - کارگران و پرسنل مخابرات راه دور شیراز (آئی تی آئی) که همگی بالای ۱۹ تا ۱۴ سال سابقه کاری دارند ودر آستانه بازنشستگی میباشند ۱۸ ماه است که حقوقی دریافت نکرده اند ودروضعیت معیشتی نامناسبی به سر میبرند .

باجگیری شهرداری تهران از دست فروشان

آسمان دیلی نیوز - یکی از دستفروشان گفت : "آن دسته از ماموران حکومتی که کارشان جلوگیری از سد معبر است ، اگر به آنها پولی بدهیم مانع کسب و کار ما نمیشوند ، اما موارد بسیاری بوده که از دادن رشوه به این ماموران عاجز بوده ایم ، بلافاصله ماموران ناجوانمردانه تمام بساط ما را بهم زده اند ، اما ناجوانمردانه ترینکه همین وسایلی که ما با آنها نان شب مان را درمی آوریم را میروند ودر چند خیابان بالاتر به دستفروش دیگری میفروشند ، من خودم بارها شاهد این بساط بوده ام ."

تیراندازی نیروهای ضد شورش ترکیه به کردهای معترض

آسمان دیلی نیوز - هم اکنون در شهر وان ترکیه، پلیس ضد شورش بر روی جمعی از کردهای معترض آتش گشود. خبرهای رسیده حاکیست که در ساعت ۵ بعداز ظهر، بوقت محلی، ۶ و نیم بعدازظهر بوقت تهران، کردهای استقلال طلب ترکیه در خیابان مرکزی "جمهوریت" در شهر "وان" اقدام به تجمع کردند. پلیس ضد شورش ترکیه، که پس از انفجار خط لوله انتقال گاز از ایران توسط چریکهای حزب کارگران کردستان (پ کا کا) مدتی است که در حال آماده باش بسر می بردند، به سرعت در محل حاضر شده و فوراً بسمت تجمع کنندگان گد آتش گشودند. هم اکنون تعداد زیادی از مردم در خیابان های مرکزی و کوچه های بازار مشغول دویدن و فرار هستند. مغازه های منطقه درگیری به سرعت کرکره ها را پایین کشیده و تعطیل کردند. صدای گوشخراش پرواز هلیکوپترهای نظامی بر فراز مناطق

مرکزی شهر بگوش می رسد. همچنین، صدای آمبولانس هایی که در حال حرکت به محل درگیری می باشند حکایت از زخمی شدن تعداد زیادی از تجمع کنندگان دارد.

بی خبری از وضعیت روزنامه نگار کرد

آسمان دیلی نیوز: خانواده یحیی صمدی نویسنده و سردبیر پیشین هفته نامه سوزان که روز سه شنبه، ۶ مرداد، از طرف نیروهای امنیتی در سنندج بازداشت شده بود همچنان در بی خبری از وضعیت وی به سر می برند. پیگیری های خانواده وی برای اطلاع از وضعیت وی تا این لحظه موثر نبوده و نتوانسته اند از علت دستگیری و محل نگهداری وی اطلاعی کسب کنند.

احضار سعید حسن زاده فعال حقوق کودک به دفتر پیگیری وزارت اطلاعات

آسمان دیلی نیوز - سعید حسن زاده فعال حقوق کودک در تاریخ ۶ مرداد ماه به دفتر پیگیری وزارت اطلاعات احضار و مورد بازجویی قرار گرفت. سعید حسن زاده فعال حقوق کودک که در تاریخ ۶ مرداد ماه به دفتر پیگیری وزارت اطلاعات احضار شده بود، مورد بازجویی ۳ ساعته قرار گرفت. به گزارش خبرنگار رهانا، از این فعال حقوق کودک در این بازجویی در مورد مطالب مندرج در وبلاگ اش و چند سایت که مقالاتی در زمینه کودکان از وی در آن کار شده بود، بود سوالاتی پرسیده شده و بازجویان وی را در صورت ادامه فعالیت های تهدید به بازداشت مجدد کردند. سعید حسن زاده در تاریخ ۱۱ دی ماه ۱۳۸۸ بازداشت شده و در تاریخ ۱۷ اسفند ماه از زندان آزاد شده بود. او به ۲۲ ماه حبس، در دادگاه بدوی محکوم شده است.

قیمت بنزین در ایران منطقه پی می شود

راديو فردا - فرید عامری، مدیر عامل شرکت ملی پخش فراورده های نفتی جمهوری اسلامی از منطقه پی شدن قیمت بنزین در ایران خبر داده است. مهندس عامری می افزاید: "با اجرای طرح هدفمند کردن یارانه ها، هزینه های تامین و توزیع فراورده های نفتی و کارمزد جایگاه داران، روی قیمت فراورده محاسبه، و فراورده های نفتی در نقاط مختلف ایران با قیمت های متفاوت عرضه خواهد شد." مدیر عامل شرکت ملی پخش فراورده های نفتی ابراز امیدواری کرده است که با اجرای طرح یاد شده، قیمت فراورده های نفتی در ایران، در پنج سال آینده، بر پایه «فوب» یا «قیمت بار بر روی کشتی» در خلیج فارس تعیین شود.

برخی روستاهای نزدیک به محل زلزله در تربت حیدریه به شدت آسیب دیدند

در پی زلزله ۵.۷ ریشتری در تربت حیدریه، رییس ستاد حوادث غیرمترقبه این شهر از ویران شدن دست کم ۲۰ واحد مسکونی خبر داد. مسوولان هنوز آمار دقیقی در مورد تعداد مصدومان این زمین لرزه اعلام نکرده اند ولی برخی خبرها حاکی است، در تربت حیدریه ۳۰ نفر مصدوم شده اند. یک مقام مسوول در تربت حیدریه همچنین اعلام کرد، برخی از روستاها در نزدیکی مرکز زلزله در این شهر، بین ۵۰ تا ۱۰۰ درصد آسیب دیده است.

استمداد کارگران کارخانه پراق سازان

فعالان ضد سرمایه داری گیلان - کارخانه پراق سازان تولید کننده ابزار و آلات پراق مانند قفل و لولا و ... است. کارخانه در ۱۰ کیلومتر ۱۰ جاده رشت - لاکان واقع است. مالک آن فردی به نام "خلیل حسن زاده" است. کارخانه پس از برف سنگین بهمن ۸۳ به علت ریزش سقف و آسیب تعطیل شد که در آن موقع ۲۰۰ کارگر در کارخانه مشغول به کار بودند. از این تعداد، ۲۰ نفر در استخدام دائم و ۱۸۰ نفر با قرارداد موقت کار می کردند که از بین آن ها ۱۲۰ نفر دارای سابقه کاری ۳ الی ۶ سال بودند و ۶۰ نفر هم کمتر از یک سال سابقه کاری در کارخانه داشتند. ۶۰ نفر اخیر با دریافت دستمزد بهمن ماه ۸۳ و لغو قرارداد اخراج شدند. ۱۲۰ کارگر دیگر جهت دریافت بیمه بیکاری به اداره کار معرفی شدند که هر یک پس از دریافت ۱۰ الی ۱۲ ماه بیمه بیکاری همچنان در بیکاری به سر می برند. اما ۲۰ کارگر استخدامی با طرح شکایت از کارفرما و پی گیری مطالباتشان پس از دریافت ۱۶ ماه بیمه بیکاری توانستند پس از آن از اداره کار ۱۶ ماه دیگر حق السعی را به ثبت برسانند، که قرار شد کارفرما آن را بپردازد. اما حسن زاده ضدکارگر حاضر به پرداخت حق السعی و سایر مطالبات کارگران نشد. کارگران با مراجعه به نهادهای دولتی از قبیل ریاست جمهوری، استانداری و دیوان عدالت اداری توانستند کارفرما را محکوم کنند. کارفرما به رای دیوان عدالت اعتراض کرد اما حتی پس از اعتراض نیز محکوم گردید. طبق نظر اداره کار، از سال ۸۶ این ۲۰ کارگر استخدامی به علت

انتقال کارخانه از گیلان به قزوین و سپس تهران دچار قطع رابطه کاری شدند. زیرا حسن زاده در طول سال های 86 و 87 در حدود یک سال ماشین آلات کارخانه را ابتدا به قزوین و سپس به تهران منتقل کرد. حسن زاده اخیراً پس از شکست در قزوین و تهران دستگاه ها را به همان محیط کارخانه یراق سازان در رشت منتقل کرد و کارخانه در حال حاضر با 11 کارگر قراردادی راه اندازی شده است.

گفتنی است که کارفرما قبل از حادثه برف سال 83، 800 میلیون تومان از بانک های ملت و ملی وام دریافت کرده بود که اکنون با سود آن بالغ بر 2 میلیارد تومان شده است و بانک ها سند کارخانه را در رهن دارند. حسن زاده می گوید کارخانه قبل از ریزش برف سنگین سال 83 بیمه بوده است و بیمه باید خسارت پرداخت کند تا او بتواند بدهی خود را بپردازد. در طول این مدت، هشت جلسه کمیسیون کارگری در استانداری و فرمانداری با حضور کارگران و کارفرما تشکیل شد که آخرین تصمیم این کمیسیون این شد که به حسن زاده وام زود بازده یک میلیارد تومانی پرداخت کنند تا وی از یک سو مطالبات 20 کارگر را پرداخته و بقیه را در جهت راه اندازی کارخانه سرمایه گذاری کند. وی را به بانک معرفی کردند اما بانک ها شرط پرداخت وام را عدم بدهی کارفرما می دانند. مطالبات کارگران 153 میلیون تومان مفاصا حساب و 16 ماه حق السعی است که باید پرداخت شود تا کارگران مشمول بیمه بیکاری شوند. همچنین کارگران خواستار ضرر و زیان و پرداخت بیمه 16 ماه حق السعی از تاریخ مرداد 86 تا کنون (مرداد 89) یعنی سه سال هستند. لازم به ذکر است کارگران در این مدت وکیل داشته اند اما وکیل آن ها نیز کارآیی چندانی نداشته است، به طوری که آن ها اقدام به مصادره اموال و ماشین آلات کارخانه و حتی دفتر کارخانه در تهران کردند که با اعمال نفوذ حسن زاده موفق نشدند، زیرا بیشتر این اموال در رهن بانک است. البته کارگران آماده اند بابت مطالبات خود حکم بازداشت و زندانی کردن حسن زاده ضدکارگر را بگیرند، زیرا آن ها در حدود 6 سال است که با چنگ و دندان به جنگ سرمایه و قوانین ضدکارگری آن رفته و سخت ترین شرایط مالی و اقتصادی را تحمل کرده اند و از تمام رسانه های کارگری می خواهند که مشکلاتشان را منعکس کنند.

اطلاعیه جمعی از کارگران و فعالان کارگری داخل کشور درباره رضا شهبابی رضا شهبابی در دالان فراموشی ؟

چند هفته می شود که رضا شهبابی هیچ تماسی با خانواده اش نداشته است. آخرین بار که او از بند امنیتی و مضحک 209 با همسر و فرزندانش گفتگو کرده است، از ناراحتی و درد شدید در گردن و کمر گفته بود. زیرا - مطابق اخبار و گزارش های منتشر شده - رضا، قبل از ربوده شدن به دست ماموران مزدور سرمایه داری در تاریخ 22 خرداد 89 در محل کارش و پیش از اینکه حراست شرکت واحد به بهانه ی گفتگو درباره ی وضعیت کاری اش او را به شرکت واحد بکشاند در حال گذراندن دوره ی درمان بابت ناراحتی های شدید جسمی و از جمله مشکلات در ناحیه ی گردن بوده است.

رضا در مرخصی پزشکی به سر میرده است که توسط مامورین ضد کارگر به محل کارش کشیده میشود و ربوده میشود و اکنون مدت هاست در بند امنیتی 209 زندان اوین که مرتبط و تحت نظر وزارت اطلاعات است در بند است. همسر و وکیل رضا شهبابی بارها به دادسرای مستقر در زندان اوین مراجعه کرده اند اما تا کنون هیچ خبری از وضعیت رضا و نوع اتهام احتمالی علیه این کارگر و فعال کارگری به دست نیامده است. رضا شهبابی از اعضای هیات مدیره ی سندیکای کارگران شرکت واحد بود و پیش از این و مهم تر از عضویت در راس سندیکا و عضو هیات مدیره، او از آن دسته کارگرانی بود که در چند سال اخیر با تمام نیرو و توان برای دفاع از حق و حقوق کارگران شرکت واحد و همچنین برای کمک رسانی به دیگر کارگران به طور شبانه روزی و مستمر تلاش میکرد. رضا مجرم است! جرم او انسان بودن است!

رضا مجرم است! جرم او این است که برای دفاع از حقوق و مطالبات حداقلی کارگران مبارزه کرده است!
رضا مجرم است! چرا که نخواستن است تقلید وار و راضی به خفت و خواری زندگی کند!
رضا مجرم است! زیرا که می خواسته علاوه بر تامین زندگی حداقلی برای "شیرین" و "محمد امین" دو فرزند خردسالش که اکنون در خانه، نگران و بی قرار انتظار خبری از وضعیت وی را میکشند، دیگر کودکان و فرزندان کارگران نیز از حداقل های زندگی انسانی بهره ببرند.
کسی که برای دفاع از حقوق کارگران مبارزه میکند لابد برای سرمایه داران و حکومت های مدافع آنان قابل تحمل نیست.

سرمایه داری ایران هم مانند بقیه ی حکومت های سرمایه داری با پلیس و دستگاه امنیتی و دادگاه و دفتر و دستک مربوط به آن و با زندان هایش، علیه کارگران است
رضا از نظر سرمایه داران مجرم است!
در بالا نوشته شد: بند مضحک 209

میدانیم که در این بند و در طی سالیان سال و در حکومت های سرمایه داری پهلوی و جمهوری اسلامی بسیاری از انشان های شریف و مبارز در این بند و در زندان اوین و در زندان های کرج و دیگر شهر ها چگونه تحت آزار و شکنجه و اعدام و تیرباران قرار گرفته اند. این را میدانیم.

اما آیا باز این اقدامات سرمایه داری مضحک نیست؟ آیا آنان خیال میکنند با زندانی کردن، کارگران و فعالان کارگری، خفه میشوند؟ این خیال، خیال باطل و مضحکی است.

رضا شهبابی یکی از ده ها هزار کارگری است که برای دفاع از حقوق حقه و مطالبات خود و دیگر کارگران و هم طبقه ای هایش مبارزه کرده و امثال رضا شهبابی بسیاریند. این راه ادامه دارد.
کارگران آگاه تا به کرسی نشاندن تمام خواسته ها و آرمان های طبقه ی جهانی کارگر از پای نخواهند نشست.

جالب اینجاست که این همه رسانه و روزنامه و سایت خبری که برای کوچکترین اتفاق و دستگیری هم کیشان ، همفکران و هم منفعت های خودشان ، کار رسانه ای و اطلاع رسانی میکنند در مقابل دستگیری کارگران و فعالان کارگری تقریباً با سکوت برگزار میکنند.

رضا شهبابی در دوره ی فعالیت های خود به عنوان وکیل کارگران در ادارات کار از ده ها و ده ها کارگر دفاع کرده و از اخراج و یا تحمیل زور و بی حقوقی بیشتر به صد ها کارگر جلوگیری کرده است. رضا برای دفاع از حقوق و مطالبات کارگران شرکت واحد و به دلیل اعتصاب کارگران واحد ، و همچنین به دلیل عضویت در هیات مدیره سندیکا به مدت 4 سال از کار اخراج شده بود اما در تمام این مدت دست از مبارزه ی کارگری برنداشت. رضا از جمله کسانی بود که باور داشت کارگران باید در مواقع ضروری به داد یکدیگر برسند و اگر خانواده ی کارگری به دلیل مبارزات نان اور خانواده و زندانی یا اخراج وی ، دچار مشکلات مالی شده اند ، بقیه ی کارگران باید به حمایت از این خانواده بپردازند.

رضا شهبابی و بسیاری دیگر از کارگران باور داشته و دارند که کارگران نباید از نظر مالی و غیره به هیچ نهاد و دولت و گروه و سازمان وابسته باشند و کارگر باید تنها و تنها با پشتیبانان ی کارگران و هم طبقه ای های خود به مبارزه ادامه دهد.

شاید به این دلیل است که انواع و اقسام نهاد شبه کارگری اما وابسته به سرمایه داری ، نهاد های حقوق بشری طرفدار سرمایه داران و ضد منافع اساسی کارگران و همچنین رسانه های خوش نقش و نگار و لی ضدکارگری سرمایه داری در مقابل دستگیری و فشار هایی که به کارگرانی مثل رضا شهبابی وارد می شود سکوت پیشه میکنند. اما رضا شهبابی و کسانی مانند او که دل در گرو احقاق حقوق کارگران و زحمت کشان دارند به فراموشی سپرده نشده اند. سکوت خبری و تبلیغی و رسانه ای سرمایه داری نشانه ی درست بودن و کارگری بودن تلاش های فعالان کارگری است.

ما کارگران و همچنین تمامی تشکل های کارگری و تمامی دلسوزان و علاقه مندان جنبش کارگری برای آزادی فوری و بی قید و شرط رضا شهبابی و دیگر کارگران زندانی باید تمام تلاش خود را به کار بندیم. زیرا که کسی جز خود ما فریاد رس ما نیست !

رضا شهبابی و دیگر کارگران زندانی باید آزاد شوند. سرکوب ما را از پای درخواهد آورد. ما بُرنده تر و متحدانه به مبارزه ادامه خواهیم داد.

جمعی از کارگران و فعالان کارگری داخل کشور سه شنبه 12 مرداد ماه 1389 _ 3 آگوست 2010

تا آزادی بی قید و شرط رضا شهبابی و دیگر کارگران زندانی از پا نخواهیم نشست!

رضا شهبابی از اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد کماکان در دست دژخیمان اسلامی سرمایه اسیر است.

رضا شهبابی در تاریخ 22 خرداد 89 در محل کارش ربوده شده و هنوز در زندان اوین بسر می برد. وضعیت جسمانی رضا شهبابی قبل از دستگیری نا مساعد بوده و این مسئله خانواده او را در شرایطی که دژخیمان سرمایه آنها را در بی خیری گذاشته است دو چندان نگران تر کرده است.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران همچنان که در اطلاعیه های قبلی خود فراخوان اعتراض به دستگیری فعالین کارگری داده و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط آنها شده است ، بار دیگر همه گان را فراموشی خوانند که برای اعتراض به رژیم ضد کارگر اسلامی سرمایه در ایران و برای آزادی تمامی زندانیان سیاسی به هر شکل که می-توانند یاری رسانند.

تا آزادی رضا شهبابی و دیگر فعالین کارگری در بند و نیز تمامی زندانیان سیاسی از پای نخواهیم نشست!
دستگیری فعالین کارگری موفوف!

زنده باد همبستگی بین المللی

2 آگوست 2010

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور

- کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران- استرالیا proletarianunite@gmail.com
- کمیته دفاع از کارگران ایران - نروژ cdkargari@gmail.com
- همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - فرانسه sstiran@yahoo.fr
- کانون همبستگی با کارگران ایران - فرانکفورت و حومه kanoonhf_2007@yahoo.de
- کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران - هانوفر kanon.hannover@yahoo.de
- کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد isask@comhem.se
- کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ kanounhambastegi@gmail.com
- انجمن کارگری جمال چراغ ویسی info@ijcwa.com
- شبکه همبستگی کارگری iranwsn@fastmail.fm
- اتحاد چپ ایرانیان واشنگتن leftalliance@yahoo.com
- کمیته حمایت از کارگران ایران تورنتو کانادا toronto_committee@yahoo.ca

گزارش پخش اطلاعیه ی محکومیت دستگیری رضا شهبابی در تهران

پس از گذشتن 43 روز از بازداشت رضا شهبابی کارگر شرکت واحد اتوبوسرانی تهران، امروز سه شنبه 12 مردادماه تعداد زیادی از بیانیه ی " جمعی از کارگران و فعالان کارگری داخل کشور" که در محکومیت دستگیری رضا شهبابی و تاکید به مبارزه برای آزادی وی و دیگر کارگران در بند و نیز ادامه ی مبارزه ی کارگران برای دستیابی به مطالباتشان صادر شده بود، به صورت یک تک برگ دو صفحه ای، بین رانندگان خطوط اتوبوسرانی تهران پخش شد. در این اقدام شش ساعته، محل های پخش عبارت بودند از خط بی.آر.تی آزادی - تهرانپارس(2 نقطه)، خط بی.آر.تی آزادی - خاوران (سه نقطه)، توقفگاه و ساختمان اداری شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه- منطقه 3(محل کار و محل طراحی ربنده شدن و دستگیری رضا شهبابی) و پایانه اتوبوسرانی میدان آزادی.

در این اقدام که توسط تیم هایی از کارگران انجام شد، به جز یک مورد، تمام رانندگان اطلاعیه را دریافت نمودند و بیش از 70 % رانندگان از شنیدن اقدام حمایتی از رضا شهبابی استقبال کردند.

در پایان پخش اطلاعیه و در محل پایانه آزادی (که آغاز حرکت اتوبوس های تندرو خط 1 و 2 میباشد) تعدادی از کارگران اعلام نمودند که این اقدام و بیانیه ی مذکور در میان رانندگان و در هنگام توقف در پایانه ی اصلی آزادی مورد بحث و صحبت قرار گرفته و تعداد زیادی از رانندگان در مورد دستگیری رضا شهبابی و اقداماتی که وی برای دفاع از حقوق کارگران انجام داده است، با هم به گفتگو پرداخته اند.

گروه پخش اطلاعیه، ضمن تاکید برخواست آزادی بی قید و شرط رضا شهبابی و دیگر کارگران در بند، ضمن دعوت از دیگر کارگران در تهران و دیگر نقاط، برای انجام اقدامات حمایتی و عملی بیشتر، بر خود وظیفه می داند به هر اقدام حمایتی از کارگران در بند و از جمله رضا شهبابی، ادامه دهد و اعلام می نماید که به هیچ عنوان کارگران مبارز و خانواده هایشان را در راه مبارزه شان و در موارد دستگیری و زندان و فشار تنها نخواهد گذاشت.

گروه پخش اطلاعیه محکومیت دستگیری رضا شهبابی
89/5/12 - تهران

رشد ۱/۳ درصدی رشد جمعیت کشور در سال گذشته

به گزارش خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ 12 مرداد آمده است: مدیرکل دفتر آمار جمعیتی سازمان ثبت احوال کشور اعلام کرد: در سال گذشته، استان تهران با 13 میلیون و 730 هزار و 150 نفر، بیشترین و استان ایلام با 563 هزار و 898 نفر، کمترین جمعیت کشور را در خود جای داده اند.

به گزارش خبرگزاری ایلنا، ابراهیم رشیدی افزود: سال گذشته در مجموع یک میلیون و 348 هزار و 546 ولادت در کشور ثبت شد که از این تعداد 692 هزار و 265 واقعه ولادت پسر و 656 هزار و 281 واقعه ولادت، دختر بوده است.

وی تصریح کرد: این آمار نشان می دهد، نرخ رشد جمعیت کشور در سال گذشته برابر با 1/3 درصد بوده است، در حالی که در سال 88، 469 هزار و 62 نفر نیز در کشور فوت کرده و از جمعیت کشور کسر شده اند.

رشیدی اظهار کرد: جمعیت کشور در سال 85 براساس آمار سرشماری نفوس و مسکن، 70 میلیون و 495 هزار و 782 نفر بوده که این میزان در سال گذشته به 72 میلیون و 874 هزار و 50 نفر افزایش یافته و براساس پیش بینی ها، جمعیت کشور در سال جاری به 73 میلیون و 808 هزار و 753 نفر می رسد.

وی تاکید کرد: نسبت جنسی جمعیت کشور در سال گذشته در مقابل ولادت 105/5 پسر، 100 دختر بوده است.

مدیرکل دفتر آمار جمعیتی سازمان ثبت احوال کشور یادآور شد: در سال گذشته، استان تهران با 13 میلیون و 730 هزار و 150 نفر، بیشترین و استان ایلام با 563 هزار و 898 نفر، کمترین جمعیت کشور را در خود جای داده اند

سرگردانی کارگران اخراجی نوشابه سازی ساسان هنوز ادامه دارد

به گزارش خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ 12 مرداد آمده است: با گذشت نزدیک به 5 ماه از آخرین اخراج دسته جمعی کارگران نوشابه سازی ساسان هنوز تمامی این کارگران نتوانسته اند از حق قانونی خود مبنی بر دریافت مقرری بیمه بیکاری استفاده کنند.

جمعی از کارگران قراردادی کارخانه نوشابه سازی ساسان در گفت و گو با خبرنگار ایلنا اعلام کردند که هنوز موفق به دریافت مقرری بیمه بیکاری نشده اند.

این کارگران در جریان تعدیل های سال 88 شرکت ساسان به اجبار از کار اخراج شده بودند و تعداد آنها به بیش از 700 نفر می رسد.

کارگران اخراجی می گویند: پس از آنکه کارفرما حاضر نشد حتی با آنها به عنوان کارگر ساده قرارداد ببندد، به سازمان تامین اجتماعی مراجعه کردند تا از مقرری صندوق بیمه بیکاری استفاده کنند.

به گفته یکی از کارگران در حال حاضر نزدیک به نصف اخراج شدگان به شرط شرکت در دوره های آموزش فنی و حرفه ای نتوانسته اند تا حدودی از حق خود استفاده کنند اما تکلیف مابقی هنوز روشن نشده است.

این کارگران همچنین می‌گویند پس از اخراج آنها، کارفرما نیروی جایگزین را با پرداخت حداقل حقوق و حذف سرویس و ناهار استخدام کرده است.

جواد لاری، از بازاریان زندانی به اعدام محکوم شد

بر پایه خبر بر گرفته از سایت‌ها در تاریخ 12 مرداد آمده است: جواد لاری، زندانی سیاسی 55 ساله از سوی شعبه 15 دادگاه انقلاب تهران به ریاست قاضی صلواتی به اتهام "محرابه و فساد فی الارض" به اعدام محکوم شد. دادگاه این زندانی سیاسی در تاریخ 23 تیر ماه گذشته برگزار شده بود. بر پایه این خبر، اتهام اولیه این زندانی سیاسی "اقدام علیه امنیت کشور" بوده، که به تشخیص قاضی صلواتی محارب شناخته شده و به "اعدام بدون امکان عفو" محکوم شده است. جواد لاری که در دهه شصت نیز به مدت 3 سال به اتهام ارتباط با یک سازمان مخالف جمهوری اسلامی در زندان بوده، در تاریخ 25 شهریور 1388 با ورود ماموران وزارت اطلاعات به محل کارش بازداشت شد. روزنامه اینترنتی روز در تاریخ اول مهر ماه سال گذشته گزارش داده بود که ماموران امنیتی پس از بازداشت جواد لاری، به منزل شخصی وی رفته و هنگام بازرسی، وسائل خانه را به گوشه و کنار پرت و آنها را عمداً تخریب کرده‌اند. ماموران وزارت اطلاعات در این بازرسی چند ساعته یک تصویر بردار نیز همراه داشتند که از تمامی نقاط خانه و همچنین اعضای خانواده آقای لاری فیلمبرداری می‌کرد. ماموران وزارت اطلاعات پس از جستجوی کامل منزل آقای لاری، مدارک شناسایی، دسته چک، آلبوم عکس خانوادگی و سی‌دی‌های وی را با خود بردند. لازم به ذکر است که این زندانی محکوم به اعدام در سال 87 پس از زیارت عتبات با نیت دیدار دوستان زمان جوانی‌اش به اردوگاه اشرف مراجعه کرده که پس از ممانعت پلیس عراق امکان حضور در شهر اشرف را نیافته و به ایران بازگشته است.

جواد لاری یکی از بازاریان سرشناس تهران است که در پروسه بازداشت بازاریان در شهریور ماه سال گذشته، توسط ماموران وزارت اطلاعات دستگیر شد.

پیش از این در اواسط شهریور ماه سال گذشته، در اقدامی مشابه ماموران وزارت اطلاعات، محسن دکمه‌چی دیگر بازاری سرشناس بازار تهران را در محل کارش بازداشت کرده بودند. جالب آنکه روند دستگیری آقای دکمه‌چی عیناً همچون آقای لاری بود. ماموران به منزل وی رفته و پس از فیلمبرداری از منزل، او را همراه با لوازم شخصی‌اش به زندان اوین برده بودند.

وخامت حال اعتصاب کنندگان و انتقال به بهداری اوین

دانشجو نیوز در تاریخ 12 مرداد می‌نویسد: در نهمین روز اعتصاب، وضعیت سلامتی گروهی از زندانیان اعتصاب کننده به وخامت گراییده است. به گفته یک منبع آگاه از درون زندان اوین، امروز گروهی از زندانیان اعتصاب کننده به بهداری اندرزگاه هفت زندان اوین منتقل شدند. به گفته ی این منبع آگاه، عبدالله مومنی یکی از این زندانیان بوده است. همچنین مسئولین به خانواده های این زندانیان سیاسی در مذاکرات دیروز قول داده اند که این زندانیان امروز با منزل خود تماس می‌گیرند تا سلامتی شان برای خانواده ها محرز شود که تا کنون تماسی حاصل نشده است بنا به گزارشهای رسیده در صورت تماس نگرفتن این زندانیان تا آخر امشب، این خانواده ها از فردا تحصن خود را از سر می‌گیرند؛ گفتنی است 17 تن از زندانیان سیاسی بند 350 اوین در اعتراض به شرایط بد زندان و بدرفتاری مامورین از دوشنبه گذشته دست به اعتصاب غذا زده اند و در سلولهای انفرادی بند 240 به سر می‌برند.

میزان خبر

وعده های معاون دادستان تهران به خانواده های 17 زندانی اعتصاب کننده

معاون دادستان تهران دیروز در دیدار با خانواده هفده زندانی که در زندان اوین دست به اعتصاب غذا زده اند وعده داد که به این زندانیان اجازه می‌دهد که روزسه شنبه (امروز) با خانواده های خود تماس بگیرند. این در حالی است که تا لحظه تنظیم این خبر (ساعت پانزده و سی دقیقه سه شنبه) هیچ یک از این هفده زندانی که هشت روز از اعتصاب غذای شان در سلول های انفرادی بند 240 می‌گذرد با خانواده شان تماسی نگرفته اند و از وضعیت آنها خبری در دست نیست.

به گزارش کلمه به نقل از خانواده های تعدادی از این زندانیان، همچنین نوروزی معاون دادستان تهران به خانواده این زندانیان که ساعتها در مقابل زندان اوین تجمع کرده و اعتصاب غذای خود را شروع کرده بودند، وعده داد که موضوع اعتصاب غذای زندانیان تا روز پنج شنبه حل شود. وی از احتمال تحقق تعدادی از خواسته های زندانیان نیز خبر داد و اظهار امیدواری کرد که زندانیان اعتصاب کننده نیز در مقابل به اعتصاب غذای شان پایان دهند. نوروزی، معاون دادستان تهران در این دیدار به خانواده این هفده زندانی گفته است برخی خواسته های زندانیان برای پایان اعتصاب غذای شان نامعقول است.

به گفته خانواده های 17 زندانی اعتصاب کننده، خواسته های زندانیان سیاسی این بند مشخص می‌کند که آنها هیچگونه خواسته غیر معقولی از مسوولان زندان ندارند و تنها خواهان اجرای حقوق اولیه و انسانی شان هستند. آنها از ماموران زندان خواسته اند: به توهین و تحقیر زندانیان پایان دهند. شرایط بهداشتی و رفاهی بند 250 بهبود یابد. با ماموران خاطی که رفتارهای توهین آمیز دارند برخورد شود. به بند عمومی منتقل شوند و همچنین ضوابط آیین

نامه سازمان زندانها درباره زندانیان اجرا شود. آزادی بایک بردبار نیز که با وجود صدور حکم آزادی اش همچنان در سلول انفرادی و اعتصاب غذا به سر می برد از دیگر خواسته های این زندانیان عنوان شده است. علی ملیحی فعال دانشجویی و عضو ادوار تحکیم وحدت، بهمن احمدی امویی روزنامه نگار، حسین نورانی نژاد روزنامه نگار و عضو جبهه مشارکت، عبدالله مومنی فعال دانشجویی و سخنگوی ادوار تحکیم، علی پرویز فعال دانشجویی، حمیدرضا محمدی فعال سیاسی، جعفر اقدامی فعال مدنی، بایک بردبار عکاس خبری، ضیا نبوی دانشجوی محروم از تحصیل، ابراهیم (نادر) بابایی فعال مدنی و از جانبازان جنگ ایران و عراق، کوهیار گودرزی فعال حقوق بشر و وب نگار، مجید دری فعال دانشجویی، مجید توکلی فعال دانشجویی، کیوان صمیمی روزنامه نگار، غلامحسین عرشى و محمد حسین سهرابی راد از جمله زندانیان منتقل شده به سلول انفرادی هستند که از نه روز گذشته در اعتصاب غذا به سر می برند.

گزارشی از کودکان کار و خیابان

جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان

مریم آرامش

پاسگاه نعمت آباد، خیابان زمزم، انتهای کوچه طاهری، نبش خیابان متین، سمت چپ، در قرمز رنگ □ همین جا است. ساختمانی که قبلاً به عنوان انباری و نجاری و آب انبار از آن استفاده می شده و حالا به همت و تلاش داوطلبین، پر از بچه های قد و نیم قد و صدای جیغ و خنده است. همین بچه هایی که هر روز بی اعتنا از کنارشان می گذریم و گاهی از اصرار و التماس هایشان کلافه می شویم. کودکان کار و خیابان که دولت وجودشان را انکار می کند و آنها را زواید اجتماع، خراب کننده های منظره شهر!!! و عوامل باندهای تبهکار معرفی می کند! کودکانی که تنها گناه آنها زاده شدن در خانواده ای فقیر و جامعه ای با قوانین بی رحمانه است. انسان هایی که حق تحصیل، کودک بودن و حتی بودن از آنها گرفته شده است و قادر به دفاع از حقوق خود نیستند. طبق آخرین آمار چهارصد میلیون کودک کار در دنیا وجود دارد و اما اقدام دولت جهت حل مشکلات زواید اجتماع! چیزی جز ارباب و اعمال خشونت نسبت به آنها با نام جمع آوری و ساماندهی! نبوده است. به دنبال راه حلی دیگرگونه و ریشه ای تر با جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان روبرو شدم. چکیده اهداف و سازمان آنها را شرح می دهم و فضاوت را به شما واگذار می کنم.

جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان یکی از NGOهایی است که در این راستا فعالیت می کند. این جمعیت در سال 1379 فعالیت های عملی خود را آغاز کرد ولی به علت مشکلات اجتماعی و حقوقی حاکم بر ایران در سال 1382 امکان فعالیت مستقل و غیر دولتی به دست آورد و در سال 1384 در پاسگاه نعمت آباد، دفتر مرکزی خود را تأسیس کرد. فعالیت های این مجموعه عبارتند از سوادآموزی، کلاس های آموزش خلاقیت ذهنی، داستان نویسی، نقاشی، تئاتر، عکاسی، آموزش مهارت های زندگی و حقوق کودک و برگزاری هفتگی کارگاه حقوق کودک برای داوطلبین.

این NGO اهداف خود را به چهار دسته تقسیم می کند.

هدف کلی: محو کار و تمامی اشکال سوء استفاده از کودکان با جلب حمایت و تشکیل نیروهای اجتماعی به مثابه نیروی مستقیم فشار بر دولت ها و سیستم اجتماعی حاکم بر ایران و جهان.

اهداف اختصاصی: ایجاد مراکز امن و ماندگار با ویژگی قابل دسترس بودن برای کودکان کار و خیابان جهت حمایت و توانمندسازی کودکان کار و خیابان.

اهداف فوری :

(1) کاهش آسیب های وارده بر کودکان کار و خیابان

(2) توجه به نیازهای جسمی، عاطفی و اجتماعی کودکان کار و خیابان

(3) آموزش اعم از سوادآموزی، بهداشت، مهارت های فنی، هنری و اجتماعی و □

اهداف تداومی:

(1) استفاده از ظرفیت های اجتماعی در جهت حمایت عملی از کودکان کار و خیابان

(2) فعال نمودن و پیگیری حضور سازمان ها و نهادهای موظف

(3) قرار دادن کودک و وابستگی اش تحت پوشش بیمه های اجتماعی (خدمات درمانی، تامین اجتماعی، بیمه بیکاری و □)

4) به کار گیری مددکاران خیابانی

5) واکنش سریع جهت شناسائی و جذب کودکان کار و خیابان

6) تلاش برای ترویج نگاه احترام‌آمیز جامعه به جایگاه انسانی کودکان کار و خیابان

7) تلاش برای گسترش مراکز تعریف شده فوق

8) ارتباط با سازمان‌ها و نهادهای اجتماعی مدافع حذف کار و تمامی اشکال سوء استفاده از کودکان در ایران و سرتاسر جهان جهت سازماندهی نیروی فشار علیه سیستم استثمار کودکان و □

جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان شامل شش کمیته است که نیروهای داوطلب با توجه به علاقه و توانایی خود در هر زمینه‌ای به فعالیت می‌پردازند:

کمیته بهداشت که وضعیت بهداشت روانی و جسمانی بچه‌ها را کنترل می‌کند و برای آنها تشکیل پرونده می‌دهد.

کمیته مددکاری که به مشکلات روحی، روانی، خانوادگی و حقوقی بچه‌ها رسیدگی می‌کند.

کمیته آموزش که مسئول کلاس‌های آموزشی و سوادآموزی برای بچه‌ها است و بر پایه سیستم کودک محور و خلاقانه عمل می‌کند.

کمیته روابط عمومی و ساماندهی که در زمینه تبلیغات، آگاهی‌بخشی، رسانه‌ای و جذب نیروهای جدید عمل می‌کند.

کمیته هنر که سعی در پرورش خلاقیت‌های بچه‌ها دارد و

کمیته ورزش که امکان تفریحی سالم با محیط امن برای بچه‌ها فراهم می‌نماید.

از امکانات دیگر این مجموعه کتابخانه‌ای با 1500 جلد کتاب است.

و اما مشکلاتی که این NGO با آنها دست و پنجه نرم می‌کند. از قبض آب و برق و تلفن و اجاره و هزینه کیف و کتاب و لوازم تحریر و □ بچه‌ها هم که بگذریم، هر از چند گاهی سر و کله پلیس امنیت پیدا می‌شود تا هر بار به بهانه‌ای، مجموعه را برای چند روز تعطیل کند. یک بار به بهانه اخطار برای پایان مدت مجوز، یک بار به خاطر برگزاری کلاس‌های مختلط برای کودکان و یا حکم اداره اتباع خارجی در اعتراض به آموزش به کودکان مهاجر و □!!! چندی پیش هم بهزیستی کمک‌های مالی‌اش را به بهانه محدودیت‌های بخشنامه‌ای و قانونی قطع کرد. از مشکلات دیگر جمعیت کمبود داوطلب و نیرو است. متأسفانه به علت تبلیغ باورها و نگاه غلط نسبت به کودکان کار و خیابان و مهاجران افغانی، بعضی از مردم تمایلی به کمک و همکاری نشان نمی‌دهند. خوش بختانه علیرغم مشکلات مالی و عدم همکاری‌های دولت، این NGO همچنان با کمک داوطلبین اغلب جوان و دانشجویان علاقمند و با کمک‌های مالی پراکنده همچنان به تلاش‌ها و فعالیت خود ادامه می‌دهد و در راستای اهداف خود به پیش می‌رود جهت آشنایی بیشتر مخاطبین صاحب‌های کوتاه با دو تن از نیروهای فعال در NGO یعنی آقای نادر طالبی و خانم شیوا نظر آهاری داشتیم که متن مصاحبه عیناً در زیر می‌آید.

س: کودک کار کیست؟

هر فرد زیر 18 سال که به طور دائمی یا فصلی با خانواده یا جدا از خانواده در خیابان یا کارگاه یا مزرعه کار حرفه‌ای انجام دهد یا به خاطر شرایط استثماری کار و سرمایه از کودک‌پیش محروم باشد. حتی بچه‌ای که مجبور است به جای اینکه کودکی کند از خواهر و برادر کوچکتر خود نگهداری نماید را کودک کار می‌گوییم. با محاسبه اختلاف محصلین و کسانی که در سن 18 سال هستند، هفتصد هزار تا یک میلیون کودک کار داریم که این آمار با افزودن تعداد کودکان بدون شناسنامه مهاجرین غیرقانونی در ایران به 2 تا 3 میلیون می‌رسد. بیشتر این کودکان در کارگاه‌هایی با جمعیت کمتر از 5 نفر و مزارع مشغول کار هستند.

س: فرق شما با بقیه NGOهایی که در این زمینه فعالیت می‌کنند، چیست؟

طبق تعریفی که ما از خیریه داریم، سازمانی که به شرایط باز تولید نابرابری اجتماعی توجهی نمی‌کند و فقط به معلول‌ها می‌پردازد نه به علت‌ها، خیریه است. هر سازمان می‌تواند به درجاتی خیریه باشد. ما سعی می‌کنیم درجه خیریه بودنمان پایین باشد. سازمان‌های دیگر اکثراً بخش عمده کارشان خیریه است و یا اصلاً GO هستند یعنی وابسته به دولتند.

س: هزینه‌های NGO از کجا تامین می‌شود؟

ماهانه حدود دو میلیون تومان هزینه اجاره و نگهداری و تغذیه بچه‌ها می‌شود که کاملاً از طریق کمک‌های مردم تامین می‌شود. در حال حاضر ما هیچ کمکی از سازمان‌های دولتی دریافت نمی‌کنیم.

س: برخورد مردم محله با شما چه طور است؟

اوایل که ما به اینجا آمدیم، مردم ما را نمی‌پذیرفتند. فکر می‌کردند ما بچه دزدیم و نمی‌فهمیدند چرا عده‌ای بدون هیچ نفع اقتصادی اینجا فعالیت می‌کنند. ولی الان به ما اعتماد دارند و کارمان در محل احترام دارد.

س: کارنامه ای را که در پایان سال تحصیلی به بچه‌ها می‌دهید، مدارس قبول می‌کنند؟

ما با سفارت افغانستان صحبت کردیم و سفارت قبول می‌کند. سیستم ارزشیابی ما با آموزش و پرورش فرق می‌کند و ارزیابی بر اساس توانایی‌های بچه‌ها است و نمره بیست و نوزده نداریم. ممکن است یک نفر امتحانات مدرسه را خوب ندهد ولی ما تشخیص می‌دهیم که درسش را یاد گرفته و صلاحیت رفتن به کلاس بالاتر را دارد. برای ورود به مدارس بچه‌ها باید امتحان آموزش و پرورش را بدهند.

س: خانواده مددجوها با مختلط بودن کلاس‌ها مشکل ندارند؟

مختلط بودن کلاس‌ها چیز عجیبی نیست. ما در روستاها هم کلاس‌های مختلط داریم. خانواده‌ها هم به اینجا اعتماد دارند و می‌دانند اینجا محیط امنی برای بچه‌هایشان است.

س: مهمترین چیزی که بچه‌ها اینجا به دست می‌آورند، چیست؟

چند ساعت در روز که با او مثل انسان برخورد می‌کنند. می‌تواند اظهار نظر کند یا مخالفت کند. این قضیه یک فاصله‌ای ایجاد می‌کند با محیط بیرون و باعث می‌شود کودکی که تمام عمرش تجاوز و خشونت دیده است، بفهمد طور دیگری هم می‌شود زندگی کرد. بچه‌ای که جز کتک و فحش و خشونت چیزی ندیده احتمال بزهرکار شدنش خیلی زیاد می‌شود. سعی می‌کنیم اعتماد به نفسشان که از آنها گرفته شده را به آنها باز گردانیم. سیستم کلاس‌ها اینجا مشارکتی است. معلم فقط یک آموزگار نیست بلکه در کنار بچه‌ها و هم سطح با آنها است. ما می‌خواهیم روش سنتی آموزش و پرورش را در کلاس‌ها نداشته باشیم. کلاس نباید طوری باشد که معلم جایگاه بالا داشته باشد و بچه فقط اطاعت و خوش خدمتی کند.

س: وظیفه کمیته هنر چیست؟

به بچه‌ای که همیشه سر کوب شده، فرصتی داده می‌شود که با نقاشی، عکاسی یا سفالگری خود را بیان کند که باعث رشد شخصیت او می‌شود و یک رابطه دگرگونه در ذهنش متصور می‌شود. ضمناً این بیان شدن به ما شناخت بهتری از بچه‌ها می‌دهد.

ما می‌خواهیم جامعه تصور نکند که کودک کار یک پدیده طبیعی است و کودک کار هم فکر نکند که بد بختی‌اش یک چیز طبیعی است.

س: با Unicef همکاری دارید؟

از نظر ما Unicef در خیلی از موارد با مداخلات برخورد می‌کند. برای اینکه پیمان‌نامه را همه کشورها امضا کنند، قوانین را شل و ول وضع کرده است. مثلاً در بند یک آن آمده کودک هر انسان زیر 18 سال است مگر آنکه به موجب قوانین داخلی چیز دیگری باشد. که خوب این هیچ معنی‌ای ندارد، یک جا 9 سال است، یک جا 13 سال، یک جا 18 سال! یا بچه‌هایی که در کارگاه کار می‌کنند را کودک کار نمی‌دانند چون در خیابان کار نمی‌کنند. عملکرد Unicef شبیه سازمان ملل است و جوری عمل می‌کنند که خود را مقابل دولت‌ها قرار ندهند. مخصوصاً در مورد اعدام کودکان، برای این که با دولت‌ها درگیر نشوند، وارد این قضایا نمی‌شوند و کار جدی در این زمینه نمی‌کنند. جایی خواندم که با 9 دلار در سال می‌توان از مرگ و میر کودکان جلوگیری کرد، حساب کردم با بودجه تسهیلاتی سه هفته دنیا می‌شود از مرگ و میر کودکان جلوگیری کرد. مساله این نیست که پول نباشد یا راه حل نباشد، سیستم جهانی که وجود دارد یک همچین چیزی می‌طلبد. کودک کار عادی‌ترین بخش طبقه کارگر است. به خاطر نقدی که بر عملکرد Unicef داریم با ما رابطه خوبی ندارند.

س: طی این پنج سال که فعالیت می‌کنید به کدام اهدافتان رسیده‌اید؟

ما نمی‌گوییم مسئله کودک کار را حل کردیم، اما حداقل کودک کار را به یک مسئله تبدیل کردیم. ضمناً ما هزار کودک کار را تحت پوشش قرار دادیم. حداقل کاری که NGOها می‌توانند بکنند این است که کودک کار را تبدیل به یک معضل کنند تا دیده شوند و دیدگاه جامعه نسبت به این کودکان اصلاح شود.

از وقت و فرصتی که در اختیار ما گذاشتید، سپاسگزاریم.

اکنون شاید بتوان با دیدی بازتر به مسئله نگاهی تازه کرد. شاید با عوض کردن زاویه دید بتوان با شفافیت به تماشای این ضایعه غیر قابل گذشت که مختص جهان سوم و کشورهای فقیر است پرداخت و دست از انکار ریشه‌های آن برداشت. گرچه هدف کلی یعنی "محو کار و تمامی اشکال سوء استفاده از کودکان و جلب حمایت و تشکل نیروهای اجتماعی برای اعمال مستقیم فشار بر دولت‌ها و سیستم‌های اجتماعی حاکم بر ایران و جهان" دور از دسترس به نظر می‌آید □ اما □:

باید که دست‌های خسته بیاسایند.

باید که خنده و آینده، جای اشک بگیرد

باید بهار

در چشم کودکان جاده ری

سبز و شکفته و شاداب

باید بهار را بشناسند

باید "جوادیه" بر پل بنا شود

پل

این شانه‌های ما، باید که رنج را بشناسیم

وقتی که دختر رحمان

با یک تب دو ساعته می‌میرد،

باید که دوست بداریم یاران،

باید که قلب ما

سرود و پرچم ما باشد...

(خسرو گل‌سرخ‌ی)

منبع: <http://www.socialist-students.com/parsehmag/Parsehmag-arshiv.htm>
بیانیه دانشجویان سوسیالیست دانشگاه های ایران

به مناسبت اول ژوئن روز جهانی کودک

سرگردان و بی چاره

همیشه کار و کار

بازی و تفریحی کجاست؟

ما کودکان کاریم

ما دنیا را می سازیم

ما می گوئیم کارگریم

چه کسی می شنود؟

این حرف های قشنگ را

این حرف های تکراری را

کودکان خیابان

بی پناه و سرگردان

کارگران کوچه ها

بازار و خیابان.

آینتا، سیزده ساله، عضو «انجمن حمایت از کودکان کار»

اول ژوئن روز جهانی کودک، سیمبل بیش از دو قرن بربریت سرمایه داری علیه بی دفاع ترین بخش از بشریت، یعنی کودکان است. کودکانی که به یمن این توحش سازمان یافته و ریشه دوانده در تک تک سلول های اجتماع، هرگز کودکی را تجربه نمی کنند، مورد تعرض و تجاوز مضاعف قرار می گیرند، از آموزش، حداقل زندگی انسانی و شادی کودکی محروم اند و به فجیع ترین نحو ممکن برای بازتولید سود و ثروت از سوی سیستم ضد انسانی کاپیتالیسم مورد سوء استفاده قرار می گیرند.

نظام سرمایه داری از بدو زایش خود، کودکان را با بالاترین نرخ استثمار به بردگی کشانده است و تمام سرمایه آنان که کودکی است را از آنان ربوده است. این نظام هار و لجام گسیخته، در طول تاریخ سیاه و خونین خود، علاوه بر زنان و مردان کارگر، بر دوش نحیف میلیون ها کودک ایستاده است، و هزار هزار کودک بی پناه را زیر پا له کرده است تا چرخ آدم کشی و سود پرستی اش بچرخد و فربه تر شود و این در حالی است که این کودکان به واقع کارگر نیستند تا با اراده نیروی کار خود را بفروشند، بلکه آنان بردگانی هستند که اگر زنده بمانند برای کارگر شدن در نظام منحن سرمایه داری آبدیده می شوند.

نظام سرمایه داری با گذشت زمان، مدعی بهبود وضعیت زندگی بشر است و آن قدر وقیحانه چنین ادعایی را طرح می کند که بسیاری از انسان ها فراموش می کنند که این پرسش را طرح نمایند که: «چرا این نظام نتوانسته است کار کودکان را ملغی نماید؟!» و این در حالی است که کار کودک، نمایانگر یکی از ضد انسانی ترین مظاهر نظام شوم سرمایه داری بوده است که هر ساله، میلیون ها کودک را در اقصی نقاط جهان، قربانی فقر، بیماری، جنگ، قاچاق انسان، آوارگی و مهاجرت، بردگی جنسی و در یک کلام، سودپرستی بی پایان کاپیتالیسم سیری ناپذیر می نماید.

سرنوشت دلخراش میلیون ها کودک کار، به ما خاطر نشان می کند، که سرمایه داری، اساسا نمی تواند جزئی ترین تغییر را در درون خود برای بهبود زیست انسان ها و به ویژه کودکان اعمال نماید. بنابراین، تنها راه رفع و الغاء کار کودکان، عبور از نظام سرمایه داریست، و درست در این نقطه است که ما، باردیگر باید سرهای خود را به سمت تنها نیروی قادر به تغییر و عبور از وضعیت موجود بچرخانیم: طبقه کارگر جهانی!

طبقه کارگر در تمام نقاط دنیا، تنها نقطه اتکای واقعی، برای مبارزه علیه کار کودک و احقاق حقوق کودکان به مثابه آسیب پذیر ترین و بزرگ ترین قربانی بربریت سرمایه داری است. طبقه کارگر در جهان و ایران که سرمایه داری اسلامی، کودکان را به طور مضاعف به بردگی کشانده، تنها نیروی اجتماعی است که می تواند به حمایت و دفاع از کودکان بی پناهی برخیزد که با دستمزدهایی شرم آور و بهره کشی آشکار، به کار گماشته می شوند و در معرض تجاوز، آزار، تهدید و دهشتناک ترین آسیب های روحی و روانی می شوند و کودکی شان نیز از ایشان ربوده می شود تا جیب سرمایه داران پر تر شود و وجود نحیف ایشان، تکیده تر...

دفاع از حقوق کودکان، به ویژه تلاش در جهت لغو کار کودک، یکی از بنیادی ترین مبارزاتی است که در بطن هر جامعه ای در جریان است و تمام نیروهای پیشرو اجتماعی، کارگران، زحمتکشان، زنان، معلمان و دانشجویان، همه و همه باید در کنار یکدیگر و با رهبری طبقه کارگر علیه رفع هرگونه ستم، تبعیض و استثمار کودکان بکوشند و به هر طریق ممکن علیه تمام مظاهر این جنایت آشکار و سازمان یافته حاکمیت سرمایه بکوشند.

بهره کشی و بردگی کودکان ممنوع!

زنده باد مبارزات متحد علیه لغو کار کودک به رهبری طبقه کارگر!

زنده باد سوسیالیسم!

دانشجویان سوسیالیست دانشگاه های ایران

11 خرداد 1389-6-1-2010

<http://www.socialist-students.blogfa.com/post-39.aspx>

هم میهنان گرامی!

کمک مالی به جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان، یک وظیفه انسانی ست.

با کمک مالی خود از مرگ یک کودک کار و خیابان جلوگیری کنید.

آدرس جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان را در اختیار دوستان خود بگذارید.

به ایرانیان در داخل کشور توصیه میشود کمکهای مالی خود را مستقیماً بدست مسئولان جمعیت برسانید.

ایرانیان خارج از کشور هم میتوانند کمکهای مالی خود را توسط دوستانشان که به ایران سفر میکنند، در اختیار مسئولان جمعیت بگذارند.

هم میهنان گرامی، آینده سازان جهان را تنها نگذاریم. اگر کمک مالی برایتان مقدور نیست؛ حداقل خبر رسانی کنید.

بخش و تکتیراز جهانگیر محبی

ارسال به: اعضای گروه یاهو، گوگل، شخصیتهای اجتماعی-سیاسی-اقتصادی-هنری-فرهنگی

احزاب، سازمانها، نشریات، رادیوها، تلویزیونها، انجمنهای زنان-دانشجویان-معلمان -

دانش آموزان- وبلاگ نویسان-روزنامه نگاران- نویسندگان، سندیکاهای کارگری - روز شمار کارگری

و سایت ها در داخل و خارج از کشور.

دولت کودتایی احمدی نژاد از پرداخت بدهی کارگران سازمان تامین اجتماعی سرباز میزند

کارگران بازنشسته وابسته به سازمان تامین اجتماعی بعد از سالها هنوز در بلاتکلیفی بسر میبرند. به گزارش خبرنگار آژانس ایران خبرباندهای غارتگر دولتی طی سالیان گذشته مبلغ 21000 میلیارد تومان از حقوق کارگران محروم سراسر کشور را به عنوان هزینه های بیمه های درمانی و مزایای قانونی کارگران از حقوق این کارگران کم کرده اند و مابه ازاء هم هیچگونه خدماتی به این کارگران نداده اند و اکنون که بعد از ماهها سرگردانی کارگران خواهان رسیدگی به وضعیت خودشان شده اند عوامل و باندهای دولتی ، آنها را در وضعیت بلاتکلیفی نگه داشته اند و میگویند که دولت پولی بابت پرداخت بدهی های شما ندارد

اینگونه مدیران کارخانه داروسازی حکیم کارگران را استثمار میکنند

کارخانه داروسازی حکیم حدود 300 کارگر قراردادی دارد که مطلقاً امنیت شغلی ندارند. به گزارش خبرنگار آژانس ایران خیر هفته قبل بدون هیچگونه دلیلی 3 نفر از این کارگران را اخراج کردند . در این رابطه مدیران وابسته به باندهای دولت احمدی نژاد که از آقازاده ها هستند برای اینکه دهان کارگران را در مقابل حداقل حقوق و مزایا ببندند و کارگران را بترسانند هر بار به تعدادی از کارگران تهمت هایی مثل معتاد بودن میزنند و تعدادی از کارگران را اخراج میکنند . بعد از اینکه کارگران حتی از پزشک برگه عدم اعتیاد می آورند حدود 15 تا 20 روز این کارگران را بیرون کارخانه نگه میدارند که بقیه را بترسانند و بعد دوباره این کارگران را به سر کار برمیگردانند.

بازداشت و انتقال فعال کارگری و مدنی به زندان یکی از فعالین کارگری و مدنی شهرستان کامیاران به زندان مرکزی سنندج انتقال یافت. کاوه گلمحمدی برای گذراندن دوره محکومیت 4 ماهه ی خود به زندان مرکزی سنندج انتقال یافت. کاوه گلمحمدی اهل روستای گازرخی از توابع شهرستان کامیاران است که سال گذشته به اتهام اقدام علیه امنیت ملی به 4 ماه حبس تعزیری محکوم شده بود، حکم او در دادگاه تجدید نظر استان کردستان تأیید و قطعی شد

احضار پدر روزنامه نگار سنندجی به دادگاه انقلاب مریوان

به گزارش دریافتی آمده است : حبیب الله گلکار از سوی شعبه اجرای احکام دادگاه انقلاب مریوان احضار شد. شعبه اجرای احکام دادگاه انقلاب مریوان در ادامه فشار بر خانواده شورش گلکار، روزنامه نگار و فعال فرهنگی

سنندجی جهت استرداد وی به مقامات امنیتی و دادگستری استان کردستان طی اخطاریه ای در مورخه ۲۰/۴/۸۹ ، مدت ۲۰ روز به پدر مشارالیه به نام آقای حبیب الله گلکار مهلت داده است که فرزندش را به اجرای احکام دادگاه مریوان معرفی نماید یا در غیر این صورت وثیقه نامبرده ضبط خواهد شد. لازم به ذکر است، شورش گلکار از جمله فعالین جوان سنندجی است که در سال ۸۵ نیز بازداشت و بیش از دو سال را در زندان مرکزی سنندج به سر برده بود. نامبرده چندین پرونده مفتوحه در دادگاه انقلاب سنندج و مریوان دارد. بنابر اظهار خانواده ایشان طی مدت اخیر فشار بر خانواده نامبرده به طور چشمگیری افزایش یافته است

گزارشی از اعتصاب کارگران کوره پزخانه های اطراف همدان سهیل حسینی

آزادی بیان - بخش وسیعی از کارگران در شهرهای که بیکاری در آنها بیداد می کند با آغاز فصل بهار برای زنده ماندن وامرار معاش خودشان به سوی کوره پزخانه در شهرهای دور و نزدیک سرازیر می شوند و تحت سختترین شرایط از نظر بهداشت و ایمنی محیط کار و مسکن بشدت نامناسب و همچنین ساعتکاربشدت طولانی و حق دست پایین مشغول به کار می شوند.

شهرهای کردستان از این نظر حائز اهمیت خاصی است بطوریکه بخش اعظم کارگران کوره پزخانه ها کسانی هستند که از این شهرها سرازیر می شوند.

کوره پزخانه های اطراف همدان نیز از این قاعده مستثنی نیستند که از این میان می توان کوره پزخانه های اسلامی ، بختیاری و حاجی غلام را نامبرد . کارگران این کوره پزخانه ها بیشترشان از شهرهای کردستان ولرستان آمده اند و در شرایط بشدت غیر انسانی مشغول به کار هستند و این باعث شده است که در این محیطها اعتصابات برای بهبود و ارتقای دستمزدها بر پا شود که خوشبختانه این اعتصابات تا حد زیادی موفقیت آمیز بوده است.

کوره پزخانه اسلامی، بختیاری و حاجی غلام در کوره پزخانه اسلامی تعداد ۷ خانوار مشغول به کار هستند . این کارگران نیز مثل بقیه جاهای دیگر به صورت کونتراتی کار می کنند بطوریکه قبل از اعتصاب برای هر هزار آجر ۶۵۰۰ تومان دریافت می کرده اند. اما کارگران این کوره پزخانه به این سطح از دستمزدها رضایت نمی دهند و درخواست بالا بردن حقدستها را مطرح می نمایند و در این کنش وقوس مجبور می شوند که در هفته گذشته دست به اعتصاب بزنند و خوشبختانه این اعتصاب به سرعت جواب می گیرد و سطح دستمزدها از ۶۵۰۰ تومان به ۷۳۰۰ ارتقا پیدا میکند.

در کوره پزخانه بختیاری هم تعداد ۱۳ نفر چرخ کش و ۲۵ تا ۳۰ نفر کارگر با شرایطی کاملا طاقت فرسا و نامناسب از هر نظر کار می کنند. این کارگران هم به صورت کونتراتی کار می کنند و قبل از اعتصاب یک هفته ایشان برای هر هزار آجر ۶۵۰۰ تومان دریافت می کرده اند . این کارگران نیز برای بالا بردن دستمزدها مجبور می شوند که دست به اعتصاب بزنند. این اعتصاب بدلیل مقاومت کارفرما در برابر خواسته هایشان یک هفته طول می کشد و چند روز پیش در نهایت کارفرما مجبور می شود که به بخشی از خواسته هایشان گردن نهد و سطح دستمزدها از ۶۵۰۰ تومان به ۷۰۰۰ تومان ارتقا دهد.

در کوره پزخانه حاجی غلام اما متاسفانه کارگران بدلیل ترس از بی کار شدن و ناآگاهی از قدرت و موقعیت خودشان با اینکه از طرف تعدادی از کارگران آگاه و با تجربه با آنها بحث و تبادل نظر شده است اما تا به حال اقدام به هیچ اعتراضی نکرده اند و این کارگران به دستمزدها ۵۵۰۰ تومان برای هر هزار آجر رضایت داده اند. لازم به ذکر است که این کوره پزخانه به صورت تمام خط کار می کند و کارگران بیشتری را نیز در خود جای داده است. یکی از بهانه های کارفرما برای بالا بردن سطح دستمزدها همین کارکردن به صورت تمام خط است.

بدلیل شرایط سخت زندگی و عوامفریبهای و سیاست های تحمیلی رژیم متاسفانه تعداد زیادی از کارگران این کوره پزخانه مذهبی و یا به اعتیاد به مواد مخدر گرفتار شده اند و این هم می تواند در اقدام نکردن و سازمان ندادن اعتراض و اعتصاب موثر باشد.

رفقای کارگر:

سرمایه داران و کارفرماها برای انباشت سرمایه و سود بیشتر به اقدامات گوناگون و غیر انسانی دست خواهند زد و این یک حکم بدیهی است . در میان کارگران تفرقه می اندازند، مذهب و ناسیونالیسم را تقویت خواهند کرد و کارگران را بر مبنای این داده ها تقسیم می کنند و بر اساس تنفر و دشمنی را در میان کارگران اشاعه خواهند داد و از اتحادشان جلوگیری و در آخر از دولت و نیروهای سرکوب گر استفاده خواهند کرد و انواع اقدامات غیر انسانی دیگر، اما حکم تاریخی دیگر این است که کارگر غیر متشکل، کارگر متوهم ، کارگر منفرد و متفرق و کارگر ناآگاه به موقعیت و منفعت خود به سهولت در این صورت مسئله ها و فضای ساختگی ادغام خواهد شد و این بشدت مضر است. در چنین شرایطی است که وظیفه کارگران آگاه و پیشرو و رهبران کارگری کمونیستی به شدت سنگینتر خواهد شد و بایستی با کار و فعالیت خستگی نا پذیر و با حوصله کلیه اقدامات ضد کارگری را نقش بر آب نمایند و کارگران را متشکل و متحد برای احقاق خواسته هایشان در صفی مستحکم و متحد به صف نمایند و این وظیفه بسیار مهمی است که روی شانه کارگران پیشرو و سوسیالیست سنگینی می نماید. قدرت کارگر فقط در اتحاد و تشکلش است

رسول بدایقی، عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان ایران، به شش سال حبس و پنج سال محرومیت از فعالیت های اجتماعی محکوم شد

به گزارش بامدادخبر در تاریخ ۱۲ مرداد آمده است: یک سال از این حکم به اتهام "تبلیغ علیه نظام" و ۵ سال دیگر به اتهام "تبانی و تجمع به قصد برهم زدن امنیت ملی" صادر شده است. مسعود شفیعی، وکیل رسول بدایقی، در

گفتگویی کوتاه ضمن نامتناسب دانستن این حکم با اتهامات موکلش، اعلام کرد که در زمان قانونی نسبت به حکم صادره اعتراض خواهد کرد.

دادگاه این عضو دریند کانون صنفی معلمان ایران، روز چهاردهم تیرماه برگزار شده بود. رسول بدایق از دهم شهریورماه سال گذشته در بازداشت به سر می برد و از اردیبهشت ماه سال جاری به زندان رجایی شهر در کرج تبعید شده است.

ازخواست و اعتصاب کارگران برقار عراق حمایت می کنیم!

به تازگی قانونی درعراق تصویب شده است که مطابق با آن "کلیه ی فعالیت های سندیکایی در چارچوب وزارتخانه ها ، شعبات و حوزه های آن ممنوع اعلام گشته است". حکم ضد کارگری مذکور با شماره 244 ، در تاریخ 20 و 22 ژوئیه انتشار یافته است. در نتیجه با قانون یاد شده به نیروهای انتظامی و پلیس، دستور داده شده است که تمام اماکن و مراکز سندیکایی در سراسر کشور ضبط و بسته شوند.

کارگران کارخانه برق بغداد/عراق در اعتراض به این قانون ضدکارگری دست به اعتصاب زده و خواهان لغو این قانون هستند.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران ، این قانون ارتجاعی و ضد کارگری را قویا محکوم میکنند، از خواست کارگران برق کاعراق حمایت کرده و همبستگی خود را با کارگران اعتصابی اعلام میکنند.

زنده باد همبستگی بین المللی کارگران
3 آگوست 2010

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور
- کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران- استرالیا proletarianunite@gmail.com
- کمیته دفاع از کارگران ایران - نروژ cdkargari@gmail.com
- همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - فرانسه sstiran@yahoo.fr
- کانون همبستگی با کارگران ایران - فرانکفورت و حومه kanoonhf_2007@yahoo.de
- کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران - هانوفر kanon.hannover@yahoo.de
- کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد isask@comhem.se
- کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ kanounhambastegi@gmail.com
- انجمن کارگری جمال چراغ ویسی info@ijcwa.com
- شبکه همبستگی کارگری iranwsn@fastmail.fm
- اتحاد چپ ایرانیان واشنگتن leftalliance@yahoo.com
- کمیته حمایت از کارگران ایران تورنتو کانادا toronto_committee@yahoo.ca

کمیته اتحادیه کارگران کشتی رانی، قطار و ترانسپورت بریتانیا برای آزادی رضا شهبابی

اتحادیه کارگران کشتی رانی، قطار و ترانسپورت (RMT) در بریتانیا با انتشار بیانیه ی مطبوعاتی، اعلام کرد که برای آزادی رضا شهبابی، یککمیته گسترده و بین المللی سازمان داده است. در این بیانیه چنین آمده است:

" اتحادیه ترانسپورت RMT به همراه فعالین اتحادیه ای در سراسر جهان، و نمایندگان پارلمان بریتانیا، برای آزادی یکی از رهبران اتحادیه ترانسپورت، دست به یک کمیته جهانی زده است.

" رضا شهبابی، خزانه دار سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه است که رهبران آن در سالهای گذشته هدف موج دستگیری و زندان بوده اند . رضا شهبابی و یکی از همکاران او سعید ترابیان - که در نهم ماه ژوئن دستگیر و سپس آزاد گردید- بعد از اعتصاب کارگران شرکت واحد در سال 2005 ، به مدت چهار سال شغل اشان به حالت تعلیق در آمد، دستمزد شان قطع شد و تنها بعد از تصمیم دادگاه، مجدداً به سر کار خود باز گشتند."

"رضا شهبابی در روز 12 ژوئن دستگیر شد. او هنگامی که به سرکار رفته بود، به اداره مرکزی شرکت واحد اتوبوس رانی فراخوانده شد و در آنجا توسط نیروهای امنیتی دستگیر گردید. آنها سپس او را به منزلش بردند و بعد از بازرسی منزل، کامپیوتر او را مصادره کرده و آن را به همراه شهبابی با خود بردند. بنا به گزارش ها، رضا شهبابی به بند امنیتی بخش 209 زندان بدنام اوین، منتقل شده است.

" نماینده پارلمانی اتحادیه RMT ، آقای جان مکدنل، یک طرح پارلمانی به شماره 633 در ارتباط با دستگیری و زندانی شدن رضا شهبابی در بخش شکنجه زندان اوین در تهران را برای ارائه به پارلمان بریتانیا تهیه دیده است . در این طرح چنین آمده است :

" این پارلمان، دستگیری بدون اعلام جرم رضا شهبابی، خزانه دار سندیکای کارگران اتوبوس رانی تهران در 12 ژوئن ۲۰۱۰ را محکوم می کند؛ پارلمان از این دستگیری که آخرین نمونه از موج آزار و اذیت فعالین اتحادیه های کارگری در ایران است، به شدت ابراز نگرانی می کند؛ پارلمان از اینکه رضا شهبابی در بخش 209 زندان اوین که به مرکز شکنجه شهرت دارد، نگاه داشته شده، بشدت نگران است. افزون بر این، پارلمان از اینکه رضا شهبابی در سلول انفرادی بسر می برد و دو ماه است که با اعضای خانواده و دوستان خود تماس نگرفته ، سخت نگران است. با توجه به اینکه عفو بین الملل بر این باور است که رضا شهبابی به احتمال زیاد، زندانی سیاسی به شمار می رود و فقط به دلیل فعالیت های سندیکایی زندانی شده است، پارلمان براین باور است که تداوم حبس رضا شهبابی، به معنای نقض پیمان بین المللی در مورد حقوق مدنی و سیاسی است که ایران هم آن را امضا کرده است. پارلمان از دولت ایران می خواهد که رضا شهبابی را فوری آزاد کند و از دولت بریتانیا می خواهد که برای کمک به آزادی رضا شهبابی همه توان خود را بکار

گیرد.

بنا به بیانیه مطبوعاتی این اتحادیه، در ساعات اولیه انتشار این طرح پارلمانی، 5 نماینده پارلمان، طرح را امضا کرده اند و امضاها همچنان ادامه دارد. همچنین قرار است که با رسیدن امضاها به حد نصاب، این طرح، بطور رسمی در پارلمان بریتانیا مورد بررسی قرار گیرد.

بنا به این بیانیه، تعدادی از نمایندگان در نشست علنی پارلمان بریتانیا، از وزیر امور خارجه این کشور در خواست خواهند کرد که برای آزادی رضا شهبابی دست به اقدام بزنند.

این اتحادیه همچنین اعلام کرده است که موضوع دستگیری و زندانی شدن رضا شهبابی را در نشست سراسری فدراسیون جهانی کارگران ترانسپورت (ITF) مطرح خواهد کرد و از آن فدراسیون خواهد خواست که برای آزادی رضا شهبابی اقدام کند. این نشست، قرار است که در اوایل ماه اوت، در شهر مکزیکوسیتی برگزار شود. در همین رابطه و به دنبال آغاز کمپین برای آزادی رضا شهبابی توسط اتحادیه RMT، روزنامه مورنینگ استار چاپ بریتانیا در 29 ژوئیه، در گزارشی با عنوان "حمایت از کارگران اتوبوس رانی در حال افزایش است" به شرح این کمپین پرداخت. این روزنامه در ابتدای گزارش خود می نویسد: "سیاست مداران، طرفداران حقوق بشر و اتحادیه های کارگران ترانسپورت در سراسر جهان، بطور هماهنگ، خواستار آزادی فوری رضا شهبابی یکی از رهبران اتحادیه ای در ایران شده اند."

این گزارش سپس ضمن معرفی رضا شهبابی و چگونگی دستگیری او، به توصیف کارزاری می پردازد که در حال حاضر توسط اتحادیه RMT و نمایندگان پارلمان بریتانیا در جریان است.

این روزنامه در گزارش خود به واکنش دبیر کل اتحادیه RMT نسبت به دستگیری رضا شهباب اشاره کرده و می نویسد، باب کرو، دبیر کل RMT می گوید: "این مهم است که دولت ایران بفهمد که جنبش جهانی اتحادیه های کارگری، از اعمال این دولت آگاه است و به کمپین گسترده خود در حمایت از رضا شهبابی و همه کسانی که به خاطر فعالیت های اتحادیه ای سرکوب می شوند، ادامه خواهد داد."

این روزنامه در پایان گزارش خود، به نقل از عفو بین الملل می نویسد: "رضا شهبابی تنها به دلیل فعالیت های مسالمت آمیز اتحادیه ای، دستگیر شده است"

ترجمه و تهیه گزارش از اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران
info@workers-iran.org

<http://www.etehadbinalmelali.com/INDEX1.htm>

انفجار در پتروشیمی پردیس عسلویه- ۵ کارگر جان باختند!

انفجار در پتروشیمی پردیس عسلویه

۵ کارگر جان باختند!

بنا به خبر دریافتی، بعدازظهر روز سه شنبه ۱۲ مرداد، انفجاری در پتروشیمی پردیس حین جوش زدن لوله های انتقال گاز اتان صورت گرفت که در نتیجه آن ۵ نفر از کارگران و متخصصین پتروشیمی جان خود را از دست دادند و تعدادی دیگر دچار آسیب و سوختگی شدند. بنا به خبر حال یک نفر از زخمیها در اثر سوختگی شدید وخیم است. مسئولین این واحد صنعتی دلیل انفجار را "نشت گاز" عنوان کردند اما اشاره نکردند که چگونه بدون تخلیه گاز به عملیات جوشکاری مبادرت میکنند؟ آتش سوزی در پتروشیمی پردیس بیش از ۲۴ ساعت ادامه داشت و موجب خسارات فراوانی شد. پتروشیمی پردیس که یکی از واحدهای منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس در عسلویه است شش روز قبل از انفجار بعنوان "بزرگترین تولید کننده اوره و آمونیاک خاورمیانه" افتتاح شده بود. مسئول این جنایت مانند فاجعه "اور- هال" پالایشگاه اصفهان و دیگر فجایع مشابه، نه نشت گاز و یا عدم دقت کارگران و متخصصین بلکه عدم ایمنی کافی در محیطهای کار با خطر بالا است. این ۵ نفر بدلیل صرفه جوئی و ارزان تر تمام کردن کار توسط سرمایه داران جان خود را از دست دادند. اگر عملیات تخلیه گاز قبل از عملیات جوشکاری لوله های انتقال گاز صورت میگرفت امروز این کارگران زنده بودند. بستگان این کارگران باید مستقیماً دولت و شرکتهای ذیربط و کارفرماها را مسئول جان عزیزانشان بدانند. کارگران عسلویه برای تامین امنیت در محیط کار باید تلاشهایشان را گسترش دهند. مرگ ۵ نفر از همکاران و هم طبقه ای هایمان ضرورت این تلاش را صد چندان تاکید میکند.

سرگردانی کارگران اخراجی ساسان هنوز ادامه دارد

این کارگران میگویند پس از اخراج آنها، کارفرما نیروی جایگزین را با پرداخت حداقل حقوق و حذف سرویس و ناهار استخدام کرده است.

ایلنا - با گذشت نزدیک به 5 ماه از آخرین اخراج دسته جمعی کارگران نوشابه سازی ساسان هنوز تمامی این کارگران نتوانسته اند از حق قانونی خود مبنی بر دریافت مقرری بیمه بیکاری استفاده کنند.

جمعی از کارگران قراردادی کارخانه نوشابه سازی ساسان درگفت و گو با خبرنگار ایلنا اعلام کردند که هنوز موفق به دریافت مقرری بیمه بیکاری نشده اند.

این کارگران در جریان تعدیل های سال 88 شرکت ساسان به اجبار از کار اخراج شده بودند و تعداد آنها به بیش از 700 نفر می رسد.

کارگران اخراجی میگویند: پس از آنکه کارفرما حاضر نشد حتی با آنها به عنوان کارگر ساده قرارداد ببندد، به سازمان تامین اجتماعی مراجعه کردند تا از مقرری صندوق بیمه بیکاری استفاده کنند.

به گفته یکی از کارگران در حال حاضر نزدیک به نصف اخراج شدگان به شرط شرکت در دوره‌های آموزش فنی و حرفه‌ای توانسته‌اند تا حدودی از حق خود استفاده کنند اما تکلیف مابقی هنوز روشن نشده است. این کارگران همچنین می‌گویند پس از اخراج آنها، کارفرما نیروی جایگزین را با پرداخت حداقل حقوق و حذف سرویس و ناهار استخدام کرده است. کارگران مخابرات راه دور فارس از جانب حراست و اداره اطلاعات مورد تهدید قرار گرفتند. کارگران مخابرات راه دور فارس که 18 ماه بی حقوقی خود را رسانه‌ای کرده‌اند از جانب حراست و اداره اطلاعات مورد تهدید قرار گرفته‌اند. یکی از کارگران در این رابطه به خبرنگار آژانس ایران خبرگفت: "در حال حاضر کلیه تلفن‌های کارگران تحت شنود و کنترل است و ما را تهدید کرده‌اند". این کارگر در ادامه افزود: "علاوه بر اینکه ما زیر فشار طاف فرسای 18 ماه بی حقوقی هستیم، باید فشارهای سرکوبگرانه را هم تحمل کنیم". لازم به یاد آوری است که 3 نفر از کارگران این شرکت طی ماه‌های قبل از شدت فشارهای وارده، اقدام به خودکشی کرده بودند.

کارگران شهرداری اهواز چند ماه است حقوق نگرفته‌اند

کارگران شهرداری اهواز در مناطق مختلف واز جمله منطقه سه و پنج حقوق چند ماه گذشته خود را دریافت نکرده‌اند. به طور مشخص کارگران منطقه 5 سه ماه حقوق طلب دارند. به گزارش خبرنگار آژانس ایران خبر هفته گذشته کارگران شهرداری در همین رابطه تجمع اعتراضی داشتند، اما به آنها گفته شده: "شهرداری 7 میلیارد بدهی دارد و توان حل و فصل حقوق ماهیانه کارگران را ندارد". کارگران به جان آمده کارخانه مه نخ قزوین: "کارد به استخوانمان رسیده است" آژانس ایران خبر - روز دوشنبه یازدهم مرداد از ابتدای صبح بیش از 50 نفر از کارگران کارخانه مه نخ قزوین در مقابل این شرکت نساجی تجمع کرده و خواستار 7 ماه حقوق عقب مانده خود شدند. یکی از این کارگران به خبرنگار آژانس ایران خبرگفت: "ما دیگر کارد به استخوانمان رسیده، هیچ کاری برای ما پیدا نمی‌شود، زن و بچه‌های ما هم انسان هستند، چگونه باید شکم آنها را سیر کنیم، صاحب خانه امر دارد مرا از خانه بیرون می‌کند، چکار کنم آیا این مملکت صاحبی دارد پس کو؟ چرا این همه باید روی ما فشار باشد، یک عده زیر فشار فقر له میشوند و یک عده برای خودشان از دسترنج ما خوش می‌گذرانند. این است مملکت اسلامی؟"

اعتصاب کارگران سد ژاوه مورد یورش وحشیانه سرکوبگران جمهوری اسلامی قرار گرفت

700 کارگر سد ژاوه در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای معوقه و مطالبات برحق خود در تاریخ 24 تیرماه حرکت اعتراضی خود را آغاز کرده بودند. بدنبال عدم توجه کارفرما و دولت به خواست آنها در تاریخ 29 تیر ماه اعتصاب خود را شروع کردند و بعد از 12 روز اعتصاب و اتحاد شور انگیز کارفرما و دولت ضد کارگری تاب تحمل نیاوردند و تدارک یک حمله وحشیانه مسلحانه را علیه کارگران دیدند. کارفرما و دولت در تاریخ 9 مردادماه مامورین نیروی انتظامی پاسگاه "تران" را جهت درهم شکستن اعتصاب کارگران به محل کارگاه گسیل داشته و در نهایت وحشیگری به اعتصاب کارگران حمله ور میشوند. به رغم این یورش جنایتکارانه کارگران متحدانه به اعتصاب و حرکت خود ادامه می‌دهند. در جریان این حمله شش نفر از کارگران را به نامهای عسکر شاه مرادی، افشین احمدی، فرید آمدند و هیوا سهیلی فر و دو نفر دیگر را دستگیر میکنند. پنج نفر از بازداشت شدگان با قرار وثیقه آزاد میشوند و یکی از آنان به نام اقبال هنوز در بازداشت به سر می‌برد. کارگران اعلام کرده‌اند تا مشخص شدن وضعیت پرداخت مطالبات معوقه و آزادی دستگیر شدگان به اعتصاب خود ادامه خواهند داد.

این یورش وحشیانه و توطئه مشترک کارفرما و دولت را به کارگران سد ژاوه، در محور جاده سنندج- کامیاران را شدیداً محکوم میکند. به کارفرما سد ژاوه بدلیل درخواست نیروهای مسلح مزدور به محل اعتصاب و کسپل کردن نیروهای سرکوبگر شدیداً هشدار می‌دهیم. ما همه نهادها و سازمانهای مدافع کارگران را در داخل و خارج کشور به حمایت از کارگران سد ژاوه فرامیخوانیم. به ویژه از نهادهای کارگری و بخش‌های دیگر مراکز کارگری در سنندج و کامیاران و دیگر شهرها را به حمایت فوری از کارگران سد ژاوه فرامیخوانیم. هیچ اعتراض و حرکت کارگری را نباید تنها گذاشت!

ایرانیان آزادیخواه: به دفاع از مبارزات عدالت طلبانه کارگران ایران برخیزیم

جنبش کارگری در ایران در زیر شدیدترین سرکوب‌ها قرار گرفته و جمهوری اسلامی در جهت خاموش کردن صدای خواسته‌ها و اعتراضات کارگری در ایران دست به دستگیری و محاکمات فعالین آن در بی دادگاههای خود زده است. مبارزات کارگران همیشه پیشتاز پیکار مردم بوده است. در شرایطی که زندان‌های رژیم اسلامی پر است از فعالین کارگری و آزادیخواهان کشور و کسانی مانند آقایان منصور اسانلو، ابراهیم مددی، رضا شهابی و صدها فعال دیگر جنبش کارگری، زنان، دانشجویان، خلق‌های تحت ستم که سالها ست در سیاهچال‌های رژیم به اسارت گرفته شده‌اند، "کمیتة همبستگی با جنبش کارگری ایران"، تجمع اعتراضی در دفاع از جنبش کارگری و بخاطر آزادی فعالین کارگری و دیگر آزادیخواهان بر پا می‌کند. ما همه نیروهای سیاسی، هواداران جنبش کارگری و مردم آزادیخواه را به شرکت در این تجمع اعتراضی فرا می‌خوانیم و دستشان را می‌فشاریم.

مکان : مقابل تاوان هال سیدنی
Corner of Goerge st. and Bathurst st. City of Sydney
زمان : جمعه 13 آگوست از ساعت 3 تا 6 بعد از ظهر
برای اطلاعات بیشتر با شماره موبایل (0413489420) آقای پرتوی تماس بگیرید
کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران - استرالیا
سوم، آگوست 2010
proletarianunite@gmail.com

گزارشی از وضعیت اسفبار کارگران

کارگران وضعیت مناسب ندارند. بیشتر کارگران ایرانی از وضعیت معیشتی مناسبی برخوردار نیستند. کارگران را می توان به چند دسته تقسیم کرد. به طور عمومی کارگران سه دسته اند: کارگران فنی، کارگران خدماتی و کارگران فصلی. کارگران فنی به طور عمده در کارخانه ها، کارگاه ها و مراکز صنعتی و فنی تولیدی مشغول فعالیتند. کارگران خدماتی در بخش هایی مانند سیستم حمل و نقل عمومی، شهری، بین شهری و گاه بین المللی، خدمات شهری، شهرداری ها و نظایر آن حضور دارند. کارگران فصلی به طور عمده در بخش های کشاورزی، دامداری و باغبانی و ساختمانی فعالیت می کنند. در یک دسته بندی دیگر می توان کارگران را براساس درآمد به کارگران ثابت، روزمزد، قراردادی و شرکتی تقسیم بندی کرد. همچنین از نظر برنامه های حمایتی، بیمه ای و تامین اجتماعی نیز می توان کارگران را به دو بخش کارگران تحت پوشش سازمان های بیمه گر و تامین اجتماعی و کارگران آزاد تقسیم کرد. بررسی ها نشان می دهد با وجود اینکه نیروی انسانی فعال در زمینه خدمات، تولید و حمل و نقل را کارگران تشکیل می دهند اما در ایران کارگران از برنامه های حمایتی چندانی برخوردار نیستند. به گونه ای که اصولاً در ایران دوتنوع کارگر شناخته و معرفی مردم و جامعه و دولت است. یکی کارگران شاغل در بخش صنعت نفت و صنایع وابسته به آن و دیگری کارگران واحدهای تولیدی. سایر کارگران مانند کارگران روزمزد، فصلی و یانبروهای خدماتی هرگز جز کارگران به شمار نمی روند. به همین دلیل این گونه افراد از کمترین برنامه های حمایتی برخوردارند. حقوق و درآمد ثابتی وجود ندارد، هیچ سازمان بیمه گری حاضر به پذیرش مسئولیت اجتماعی این افراد نیست و دولت نیز از این افراد حمایت خاصی انجام نمی دهد. کارگران ساختمانی با وجود اهمیت زیادشان در جامعه از این دسته کارگران به شمار می روند که حتی از برنامه های روز آینده خود نیز خبر ندارند. وضعیت معیشتی بیشتر کارگران بسیار نامناسب است. حداقل های حقوق پرداختی کارمندان دولتی به بخش کارگری اختصاص دارد. برخی آمارها نشان می دهد تنها در زمینه کارگران شاغل در صنعت نفت وضعیت اندکی مناسب تر است. اما در بقیه مشاغل کارگری حتی در سطح کارگران شاغل در واحدهای تولیدی مانند ذوب آهن، نیشکر، نساجی، خودرو و کارگاه ها و معادن مهم به دلیل سیاست های غلط دولت وضعیت معیشتی و رفاهی و درآمدی کارگران چندان تعریفی ندارد.

طی سال های گذشته واردات بی رویه محصولات از دیگرکشورها به ویژه از چین موجب نابودی بسیاری از صنایع و کارگاه های تولیدی بالادستی و پائین دستی کشور شده است. عدم پرداخت حقوق برخی کارگران شاغل در بخش های تولیدی طی چند سال گذشته و پس از روی کار آمدن محمود احمدی نژاد تبدیل به رویه ای عادی شده است. به گونه ای که بیشتر کارگران از واحدهای تولیدی محل اشتغال خود برای ماه ها و گاه تا یکسال نیز هیچ پولی دریافت نکرده اند. تجمع کارگران واحدهای خدماتی و تولیدی در اعتراض به کمی درآمد و مشکلات کار و برخوردهای نامناسب دولت و صاحبان سرمایه و کارفرماها طی سال های گذشته با وجود سانسورهای گسترده رسانه ای از سوی حکومت همواره صورت گرفته است و خبر این گونه تجمعات که تقریباً به طور روزانه در یک واحد تولیدی صورت گرفته در رسانه های آزاد انتشار یافته است.

کارگران به دلیل فشارهای روزافزون دولت و برخوردهای امنیتی از داشتن تشکل های کارگری مستقل طی این سال ها محروم بوده اند. تشکل های فعال و نیمه فعال مانند سندیکای کارگری شرکت واحد و هفت تپه نیز به طور دائم از سوی دولت و نهادهای امنیتی مورد حمله قرار گرفته است. بازداشت فعالان کارگری نیز طی چند سال گذشته همواره وجود داشته است. در کنار این موارد بیکاری، اخراج و انفصال از خدمت، حقوق کم و درآمدهای پائین با وجود موج فزاینده ی تورم و گرانی شرایط را برای زندگی کارگران دردناک و گاه غیر ممکن کرده است. به نظر می رسد کارگران با وجود اینکه بخش اصلی نیروی انسانی فعال در جامعه را تشکیل می دهند اما از سوی دولت حاکم بر ایران به رسمیت شناخته نشده اند. البته با در نظر گرفتن وضعیت بفرنج عمومی حاکم بر کشور می توان ادعا کرد که مشکلات جامعه ی ایران همه گیر است و در این میان بخش کارگری نیز متحمل مشقات خاص خود است.

وزیر رفاه ایران مدیرعامل تأمین اجتماعی را برکنار کرد

سازمان یا صندوق تأمین اجتماعی متصدی بیمه بخش اعظم کارمندان و کارگران در ایران است
صادق محصولی، وزیر رفاه ایران پس از ماه ها کشمکش، سرانجام مدیرعاملی جدید برای سازمان تأمین اجتماعی معرفی کرد.

آقای محصولی روز سه شنبه ۱۲ مرداد (۳ اوت) با صدور حکمی علی ذبیحی را از مدیریت سازمان تأمین اجتماعی برکنار و رحمت الله حافظی را به عنوان مدیرعامل جدید این سازمان جایگزین او کرد.
این عزل و نصب در حالی صورت می گیرد که طی چند روز گذشته گزارش ها از تشدید اختلافات میان وزیر رفاه و مدیرعامل وقت سازمان تأمین اجتماعی حکایت داشت.
سازمان تأمین اجتماعی ایران، یک شرکت بیمه گر اجتماعی است که ماموریت اصلی آن بیمه کارگران و مزدبگیران به

صورت اجباری و بیمه اختیاری افرادی است که حرفه آنها از "مشاغل آزاد" به حساب می آید. مطابق قانون، این سازمان که اخیراً نام آن به صندوق تامین اجتماعی تغییر یافته است، یک سازمان خدمات عمومی غیردولتی است که درآمدهای آن از محل دریافت حق بیمه و سرمایه گذاری های این سازمان به دست می آید. اموال و دارایی های این سازمان نیز برابر آنچه در وبسایت آن تعریف شده است "متعلق به اقشار تحت پوشش در نسل های متوالی است و قابل ادغام با هیچ یک از سازمان ها و مؤسسات دولتی یا غیردولتی نیست". طی سالهای اخیر، از این سازمان به عنوان یکی از متمول ترین سازمان های ایرانی نام برده شده و از ورود این سازمان به خرید و فروش های کلان کارخانجات و شرکت های دولتی به عنوان نمونه هایی از قدرت اقتصادی آن یاد شده است. بخش سرمایه گذاری تامین اجتماعی که "شستا" نام دارد، با خرید و سرمایه گذاری در بخش های صنعتی بزرگ نظیر نفت و گاز و پتروشیمی، کشتیرانی، بانک ها و صنایع سنگین دیگر، در مجموع تاکنون سهام عمده بیش از ۱۰۰ شرکت و کارخانه بزرگ را خریداری کرده است.

در سال های اخیر و با تأکید رهبر ایران بر اجرایی شدن هرچه بیشتر مصوبات مجمع تشخیص مصلحت نظام در مورد اصل ۴۴ قانون اساسی و تلاش برای واگذاری شرکت ها و کارخانه های دولتی به بخش خصوصی و عمومی، اختلاف نظر برسر نحوه واگذاری شرکت ها و کارخانه های دولتی به سازمان تامین اجتماعی همواره مورد بحث بوده است. برخی از کارشناسان با استناد به اساسنامه این سازمان و غیردولتی بودن صندوق تامین اجتماعی، اموال آن را شامل اصل ۴۴ قانون اساسی نمی دانند و معتقدند که سازمان تامین اجتماعی از مجموعه هایی است که باید بخشی از درآمدهای دولت از محل واگذاری ها، به آن اختصاص یابد. در این حال، برخی دیگر از کارشناسان امور اقتصادی می گویند که واگذاری کارخانه ها و شرکت های دولتی به سازمان تامین اجتماعی که با توقف مسئولیت آنها در پرداخت بیمه اجباری همراه خواهد بود، به نوعی به کاهش بخش قابل توجهی از درآمد های این سازمان از محل پرداخت حق بیمه اجباری شرکت های دولتی، خواهد انجامید.

شهروندان ارومیه در طول شبانه روز فقط 12 ساعت آب دارند

آژانس ایران خبر - مردم ارومیه از 24 ساعت شبانه روز تنها 12 ساعت آب دارند . مردم در مناطق مختلف بویژه در منطقه کشتارگاه ، خیابان کوهنورد ، منطقه اسلام آباد و اسلام آباد دوم ، و همچنین در منطقه مسجد قدس ، از ساعت 5 صبح تا ساعت 5 عصر آب ندارند . در وضعیت گرمای تابستانی ، بخصوص خانواده های کارگری و ضعیف امکان روشن کردن کولر آبی را هم ندارند. مردم ارومیه علاوه بر مشکل قطعی آب با مشکل قطعی برق هم مواجه هستند یکی از شهروندان در این رابطه میگفت: " اوضاع واقعا در ارومیه بی سر و سامان است و هیچکس به حال حداقل های رفاهی برای شهروندان نیست ". معاون دادستان تهران می گوید 17 زندانی که اعتصاب غذا کرده اند می توانند با خانواده هایشان ملاقات کنند معاون دادستان تهران در دیدار با خانواده 17 زندانی که در زندان اوین دست به اعتصاب غذا زده اند ، وعده داده که این زندانیان روز سه شنبه با خانواده های خود تماس بگیرند .طبق گزارش سایت کلمه ، آقای نوروزی معاون دادستان وعده داده که موضوع اعتصاب غذای زندانیان نیز تا روز پنج شنبه حل شود .با این وجود سایت کلمه گزارش داده که تا ساعت 15.30 روز سه شنبه زندانیان مذکور هنوز با خانواده های خود تماس نگرفته اند .

" دولت در مورد حساب ذخیره ارزی اطلاعات دقیق به مجلس نمی دهد "

مهر - عضو کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی گفت : دولت به این بهانه که اطلاعات حساب ذخیره ارزی محرمانه است، اطلاعات دقیقی به مجلس نمی دهد. به گزارش مهر، پیمان فروزش نماینده مردم زاهدان در مجلس شورای اسلامی گفت : دولت بدون اینکه گزارش های ماهانه یا فصلی از عملکرد حساب ذخیره ارزی ارائه دهد تنها به ارائه میزان تعهدات و طلب ها اکتفا می کند. این عضو فراکسیون خط امام مجلس گفت: دولت به این بهانه که اطلاعات حساب ذخیره ارزی محرمانه است، اطلاعات دقیقی به مجلس نمی دهد. این نماینده مجلس درباره تناسب صندوق توسعه ملی با حساب ذخیره ارزی نیز تصریح کرد : با توجه به اینکه هنوز اساسنامه صندوق توسعه ملی به تصویب نرسیده معلوم نیست که آیا این صندوق جایگزین حساب ذخیره ارزی می شود یا اینکه در موازات حساب، به کار خواهد پرداخت. وی درباره نظارت بر نقل و انتقالات ذخیره ارزی یاد آور شد : در هیئت امنای حساب ذخیره ارزی نماینده ای از مجلس حضور ندارد و این امر کنترل و نظارت را مشکل کرده است. فروزش ادامه داد: در پیش نویس اساسنامه صندوق توسعه ملی پیش بینی شده است که نماینده ای از مجلس برای نظارت به صندوق حضور داشته باشد. در این صورت کنترل و نظارت مجلس افزایش می یابد.

جهانی شدن یعنی این:

تسخیر بازار ایران توسط چین و رشد صنعت زدایی از ایران

آسمان دیلی نیوز - احمد میدری ، استاد دانشگاه و کارشناس مسایل اقتصادی در یادداشتی به تسخیر بازار ایران توسط چین و رشد صنعت زدایی از کشور اشاره کرده است.

این یادداشت را که چندی پیش در روزنامه شرق منتشر شده، مرور می‌کنیم: اقتصاد ایران در حال حاضر با پدیده‌ای مواجه است که به استثنای ابتدای انقلاب و زمان جنگ در هیچ دوره از تاریخ معاصر با آن دست به‌گriیان نبوده است؛ پدیده‌ای که از آن با عنوان «صنعت‌زدایی» می‌توان یاد کرد. در اقتصاد ایران سهم بخش صنعت و معدن اعم از تولید، ارزش‌افزوده و اشتغال همواره افزایش داشته. رشد این بخش در دورانی که با رونق درآمدهای نفتی همراه می‌شد به شکل بارزی خود را نشان می‌داده است. اما در دوره اخیر به‌رغم افزایش درآمدهای نفتی رشد بخش‌های مختلف صنعتی روند نزولی داشته است.

در تبیین وقوع پدیده صنعت‌زدایی در اقتصاد ایران علاوه بر سیاست‌های نادرست اقتصادی در چند سال گذشته، نباید از ورود چین به عنوان شریک تجاری-صنعتی بزرگ ایران غافل شد. در واقع ایده اصلی در این مطلب تمرکز بر نقش چین در پدیده صنعت‌زدایی از اقتصاد ایران است. تبدیل شدن چین به شریک اصلی ایران در تجارت کالاهای صنعتی به اشکال مختلف منجر به صنعت‌زدایی در اقتصاد ایران شده است اما قبل از بحث درباره این ایده باید منظور از صنعت‌زدایی و شواهد بروز آن در اقتصاد ایران را بیان کرد.

صنعت‌زدایی چیست

پدیده صنعت‌زدایی در اقتصاد را می‌توان با چند شاخص اندازه‌گیری کرد. کاهش واحدهای تولیدی، کاهش شاغلان بخش صنعت و کاهش عمق صنعتی شدن سه شاخص است که برای نشان دادن پدیده صنعت‌زدایی در یک اقتصاد به کار گرفته می‌شود. این سه شاخص در دوره ۸۲ تا ۸۶ به اشکال مختلف خود را نشان داده است.

کاهش واحدهای تولیدی: در دوره ۸۲ تا ۸۶ اقتصاد ایران با کاهش واحدهای تولیدی روبه‌رو بوده است. در این دوره ۷۷۱ واحد صنعتی که بیش از ۱۰ کارمند داشته از مدار تولید کشور حذف شده است. این تعداد وقتی با تعداد کل واحدهای تولیدی بالای ۱۰ نفر که ۱۶ هزار واحد است، سنجیده شود نسبت بسیار بالایی را نشان می‌دهد. این در حالی است که اقتصاد ایران در گذشته هیچ‌گاه با کاهش تعداد بنگاه‌های بزرگ روبه‌رو نبوده و روند تاسیس این واحدها افزایشی بوده است اما در دوره اخیر نه‌تنها این روند افزایشی نبوده بلکه از تعداد مطلق واحدهای تولید کاسته شده است.

کاهش تعداد شاغلان: این شاخص نیز علامت‌های مناسبی به اقتصاد ایران نمی‌دهد. ظرف چهار سال مورد بررسی تنها ۲۰ هزار شغل در واحدهای صنعتی ایجاد شده است. این آمار با توجه به تاسیس واحدهای پتروشیمی درون خود نیازمند تفسیر است. با توجه به قیمت پایین انرژی نفت برای برخی واحدهای صنعتی، تاسیس واحدهای پتروشیمی در چند سال گذشته سرعت یافته است. تاسیس این واحدها نشان می‌دهد در این دوره میزان بیکاری در بخش صنعت به حدی بوده که تنها ۲۰ هزار شغل جدید ایجاد شده، بنابراین در بخش تعداد شاغلان نیز وضعیت برای اقتصاد ایران مناسب نیست.

کاهش عمق صنعتی شدن: این شاخص زمانی معنا می‌یابد که واحدهای تولیدی به جای تولید کالاهای تکنولوژی‌بر تنها به مونتاژ کردن کالاهای صنعتی بپردازند. ظهور و توسعه چنین پدیده‌ای در یک اقتصاد به نوعی صنعت‌زدایی ترجمه می‌شود. در سال‌های ۸۲ تا ۸۵ سهم آمار واردات مواد اولیه و کالاهای واسطه‌ای به کل واردات به ۷۰ درصد افزایش پیدا کرده است. افزایش سهم مواد اولیه و کالاهای واسطه‌ای این پیام را دارد که صنعت ایران به جای تولید کالاهای صنعتی به مونتاژ کردن روی آورده است. به طور مثال در بخش صنعت مواد غذایی رب گوجه‌فرنگی از خارج وارد و با بسته‌بندی ایران به بازار عرضه می‌شود. این روند زمانی وارد مرحله هشدار می‌شود که نسبت واردات سرمایه به کل واردات نیز محاسبه شود. آمارها حکایت از آن دارد که نسبت ارزش واردات سرمایه‌ای به کل واردات کشور از ۲۵ به ۲۰ درصد کاهش پیدا کرده است. با این تصویر باید گفت صاحبان سرمایه‌ها از سرمایه‌گذاری برای تولید در دوره‌های آتی صرف‌نظر کرده‌اند. برای ظهور این شرایط می‌توان عوامل مختلفی ذکر کرد اما در شرایط مورد بررسی نقش چین به عنوان یک عامل مهم قابل بررسی است.

چین و صنعت‌زدایی

تبدیل شدن چین به شریک تجاری-صنعتی ایران و اتخاذ نکردن سیاست‌های بازگانی مناسب برای مقابله با تهدید چین شرایط را به مرحله هشدارآمیزی رسانده است. در دوره اخیر ایران به واسطه شوک نفتی با افزایش درآمدها روبه‌رو بود اما این دوره با دوره‌های گذشته یک تفاوت بزرگ دارد. در تمامی شوک‌های نفتی ابتدای دهه‌های ۵۰، ۶۰ و ۷۰ شرکای صنعتی ایران کشورهای اروپایی بودند. کیفیت و قیمت کشورهای اروپایی با نوع ایرانی آن آنچنان متفاوت بود که واردات کالاهای صنعتی اروپایی تهدیدی برای صنایع ایران محسوب نمی‌شد. در شوک‌های نفتی گذشته آنچه رخ داد کشاورزی‌زدایی در اقتصاد ایران بود که بازتاب آن مهاجرت روستاییان به شهرها بود. در شوک اخیر بخش صنعتی ایران آسیب جدی دید زیرا این بخش هیچ‌گاه با رقابت قیمتی روبه‌رو نبوده است.

برای مثال کالاهای صنعتی‌ای مثل خودرو پراید با ورود بنز آلمان دچار چالش نمی‌شود. واردات بنز برای این خودرو به دلیل آنکه با دو بازار متفاوت روبه‌رو است هیچ‌گاه تهدیدی به حساب نمی‌آید اما اگر خودرویی در سطح پراید با قیمت پایین‌تر وارد شود این صنعت را به نابودی می‌کشاند. گرچه چنین تجربه‌ای در حوزه خودرو هنوز رخ نداده اما صنعت میل، نساجی، مواد خوراکی، کالاهای فلزی و... با این تهدید دست به‌گriیان هستند.

ورود چین به مرحله صنعتی شدن با تورم بالا در اقتصاد ایران و تثبیت نرخ ارز همراه بود، به همین دلیل این دو پدیده موجب کاهش قیمت واردات کالاهای چینی شدند. این دو پدیده به عنوان عوامل مخرب برای بخش صنعت عمل می‌کنند. با توجه به تمایل دولتمردان به افزایش مشارکت با چین این روند به معنای نابودی بخش بیشتری از صنایع کشور است زیرا روش‌های تجربه‌شده با تهدید چین در اقتصاد جهانی با شرایط ایران همخوانی ندارد. کشورهای غربی وقتی با تهدید چین روبه‌رو شدند فرآیند تولید کالا را به این کشور انتقال دادند و در مقابل طراحی صنعتی را برای خود حفظ کردند. آنها از این طریق تهدید چین را به یک فرصت تبدیل کردند. اما اقتصاد ایران به دلیل ویژگی‌های صنعتی‌ای که دارد در این مرحله نمی‌تواند دست به چنین اقدامی بزند و باید طرح دیگری چاره کند.

حل این مشکل نیازمند تصمیم‌گیری سریع از سوی دولت است اما از تحرکات کنونی چنین انتظاری دور از ذهن به نظر می‌رسد. چین با ورود کالاهای کم‌کیفیت و ارزان‌قیمت بازار ایران را تسخیر کرده است. بر اساس آمار گمرک ایران سهم کالاهای چینی از کل واردات در پایان سال ۸۸ و در مقایسه با سال ۷۱ حدود ۹ برابر و در برخی کالاها ۱۷ برابر شده است. این افزایش به معنای آن است که چین تبدیل به شریک تجاری ایران شده آن هم در شرایطی که صنعت ایران با مشکلات عدیده‌ای روبه‌رو است.

در این شرایط پدیده صنعت زدایی از اقتصاد ایران به شدت در حال رشد است. تعداد واحدهای صنعتی در حال کاهش و بالطبع بیکاری این بخش در حال افزایش است. واحدهای تولیدی نیز به جای تولید رو به مونتاژ آورده‌اند. به نظر می‌رسد دولت نیز التفاتی به این وضعیت ندارد زیرا در شرایطی که باید واردات کاهش و شرایط تورمی بهبود یابد آمارها نشان از افزایش واردات دارند و شواهد حکایت از سیاست تورم‌زای هدفمند کردن یارانه‌ها. در این صورت بخش صنعت به حد بالایی تحت تاثیر این شرایط قرار خواهد گرفت و پدیده صنعت‌زدایی رشد خواهد کرد.

معلم فعال عضو هیئت مدیره کانون صنفی معلمان به ۶ سال زندان محکوم شد

شعبه پنزدهم بیدادگاه انقلاب اسلامی به ریاست قاضی صلواتی، رسول بدافی، معلم فعال عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان ایران را به ۶ سال زندان و ۵ سال محرومیت از فعالیت‌های اجتماعی محکوم کرد. به گزارش بامدادخبر، یک سال از این حکم به اتهام "تبلیغ علیه نظام" و ۵ سال دیگر به اتهام "تباہی و تجمع به قصد برهم زدن امنیت ملی" صادر شده است. مسعود شفیعی، وکیل رسول بدافی، در گفتگویی کوتاه ضمن نامتناسب دانستن این حکم با اتهامات موکلش، اعلام کرد که در زمان قانونی نسبت به حکم صادره اعتراض خواهد کرد. دادگاه این عضو در بند کانون صنفی معلمان ایران، روز چهاردهم تیرماه برگزار شده بود. رسول بدافی از دهم شهریورماه سال گذشته در زندان به سر می‌برد و از اردیبهشت‌ماه سال جاری به زندان گوهردشت کرج تبعید شده است.

انفجار در مجتمع آتش سوزی پردیس در عسلویه، دستکم ۵ کشته برجای گذاشت

به گزارش خبرگزاری مهر، انفجار و آتش سوزی شدید در مجتمع پتروشیمی پردیس، دستکم ۵ کشته برجای گذاشت. این آتش سوزی از حدود ساعت ۱۴ بعد از ظهر امروز (چهارشنبه) به دلیل انفجار در خط لوله انتقال گاز اتان روی داد. مجتمع پتروشیمی پردیس در منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس (عسلویه) قرار دارد. خبرگزاری مهر دلیل این انفجار را جوشکاری لوله انتقال گاز ذکر کرده است. به گزارش خبرگزاری مهر وضعیت یکی دیگر از کارکنان پتروشیمی نیز وخیم گزارش شده است این گزارش می‌افزاید آتش‌سوزی اکنون مهار شده و به یکی از واحدهای پتروشیمی خسارات زیادی وارد شده است. فاز دوم پتروشیمی پردیس در ششم مرداد ماه امسال با حضور محمود احمدی نژاد، به عنوان بزرگترین تولید کننده اوره و آمونیاک خاورمیانه افتتاح شد. آتش‌سوزی مجتمع پتروشیمی پردیس جان پنج نفر را گرفت بر اثر آتش‌سوزی و انفجار مهیبی که ساعت ۱۴ بعد از ظهر امروز در مجتمع پتروشیمی پردیس رخ داد پنج نفر از کارکنان جان خود را از دست دادند و خسارات سنگینی به این مجتمع وارد شد. این حادثه به دلیل انفجار در حین عملیات جوش‌کاری خط لوله انتقال گاز اتان در واحد قدیم آمونیاک پتروشیمی پردیس (پردیس یک) ایجاد شده است.

خبرگزاری مهر، از مجروح شدن شدید حداقل ۶ نفر از کارکنان خبر داد در حالی که ایسنا تعداد مجروحان را سه نفر ذکر کرد. وضعیت یکی دیگر از کارکنان حاضر در پتروشیمی نیز وخیم گزارش شده است. به گزارش ایسنا، روابط عمومی شرکت ملی صنایع پتروشیمی اعلام کرد پس از وقوع این حادثه با فعالیت گروه‌های ایمنی و آتش‌نشانی، از گسترش آتش‌سوزی جلوگیری و آتش در ساعت ۱۵ کنترل و مهار شد و شرایط در وضعیت عادی قرار گرفت.

مجتمع پتروشیمی پردیس از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان آمونیاک و اوره در جهان به شمار می‌رود. فاز دوم پتروشیمی پردیس هفته‌ی گذشته در روز چهارشنبه ۶ مرداد ماه با حضور محمود احمدی‌نژاد رئیس جمهوری اسلامی و وزیر نفت افتتاح شد. این مجتمع از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان آمونیاک و اوره در جهان به شمار می‌رود. برای ساخت این واحد حدود ۴۵۰ میلیون دلار سرمایه‌گذاری شده که انگلستان، هلند و ژاپن در آن مشارکت داشته‌اند. هدف از ساخت فاز دوم پتروشیمی پردیس افزایش ظرفیت تولید سالانه‌ی اوره‌ی ایران به چهار میلیون و ۴۴۲ هزار تن است.

مجتمع پتروشیمی پردیس در شهرستان عسلویه و در فاصله ۲۷۰ کیلومتری جنوب شرقی بندر بوشهر واقع و در دو فاز اجرا شده است.

آخرین خبر از اعتصاب کارگران سد ژاوه

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری - بنابر خبر رسیده، در پی اعتصاب کارگران سد ژاوه به دلیل پرداخت نشدن ۵ ماه حقوق، نیروهای امنیتی و گارد ویژه به کارگران یورش برده و چهار نفر از آنها به نامهای عسگر شاه مرادی - افشین احمدی - فرید آمدند و هیوا سهیلی فررا بازداشت کرده‌اند. کارگران اعتصابی که تعدادشان به ۷۰۰ نفر می‌رسید، به دلیل پرداخت نشدن ۵ ماه از حقوق خود در روز 29/4/1389 دست از کار کشیدند و پس از 12 روز اعتصاب سرانجام با یورش نیروهای امنیتی و ضرب و شتم و دستگیری کارگران، این اعتصاب به پایان رسید.

لازم به ذکر است که کارگران دستگیر شده با قرار وثیقه آزاد شدند و به آنها اعلام شد که اگر به اعتصاب ادامه دهند، آنها را از کار اخراج خواهند کرد، نامبردگان نیز پس از تسویه حساب محل کار خود را ترک کردند. به گفته یکی از کارگران، کارفرما در پی این اعتصاب، یک ماه از حقوق تعدادی از کارگران را پرداخت کرد که همین امر باعث ایجاد دو دستگی در بین کارگران شد و در نهایت کارگران به محل کار خود باز گشتند.

نصور نقی پور از محل کار خود اخراج شد

بنا به اطلاع گزارشگران هرانا، وی که کارگر دو شیفتی کارخانه کاشی و سرامیک البرز در قزوین بود پس از دستگیری و تحمل بیش از ۱۱۰ روز حبس به دلیل فعالیت های حقوق بشری، توسط مسئولان کارخانه از کار اخراج شده است. مسئولان کاشی و سرامیک البرز دلیل خاصی برای این اقدام خود عنوان نکرده اند. منصور نقی پور در ۱۱ اسفند ماه سال ۸۸ در پی یورش های گسترده به فعالین حقوق بشر خاصه همکاران و اعضای سابق مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران در منزل پدری اش در قزوین بازداشت و بلافاصله به بند ۲ الف سپاه پاسداران منتقل شد. وی که در انتظار روئیت پرونده و تشکیل جلسه دادگاه می باشد به تازگی با قرار وثیقه ۱۰۰ میلیون تومانی به طور موقت آزاد شده است.

برگزاری جلسه دادگاه 7 تن از فعالین کارگری اشنویه

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری - صبح روز یکشنبه مورخه 10/5/89 جلسه محاکمه 7 تن از فعالین کارگری شهرستان اشنویه به نامهای صمد احمدپور، رحمان تنها، رحمان ابراهیم زاده، حسین پیروتی، عباس هاشم پور، عیسی ابراهیم زاده و فتاح سلیمانی در شعبه اول دادگاه انقلاب در ارومیه به ریاست قاضی درویشی با حضور وکیل مدافع فعالین کارگری، آقای فریدون احمدی برگزار شد. جلسه دادگاه با تفهیم اتهام فعالین کارگری دایر بر همکاری آنان با یکی از احزاب اپوزوسیون از طریق عضویت در کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری آغاز شد که این اتهام با انکار قاطع فعالین و وکیل مدافع آنان مواجه شد. فعالین کارگری با دفاع از عضویت خود در کمیته هماهنگی، مدارک و مستندات خود از جمله تقاضای کمیته هماهنگی برای اخذ مجوز قانونی از وزارت کار و امور اجتماعی را به دادگاه تقدیم کردند. پس از آن وکیل مدافع آنان به دفاع از موکلانش پرداخت و لایحه ای را تقدیم دادگاه کرد. لازم به توضیح است که جلسه دادگاه به مدت یک ساعت ادامه پیدا کرد و پس از آن قاضی با اعلام اینکه در مورد آنان تصمیم گیری و به آنان ابلاغ خواهد شد، ختم جلسه را اعلام کرد.

پاداش های ۲۰۰ میلیونی برای مدیران بانک مرکزی

جهان - براساس شنیده های خبرنگار جهان از منابع مسوول، بانک مرکزی برای برخی از مدیران بازنشسته خود تا سقف ۲۰۰ میلیون تومان پاداش در نظر گرفته است که این موضوع مورد انتقاد مسوولین نظارتی نیز قرار گرفته است. این اقدام بانک مرکزی در حالی است که مسوولین نظارتی معتقدند این تصمیم با قوانین مربوط به پرداخت پاداش و مزایا به بازنشستگان به هیچ وجه همخوانی ندارد. در حال حاضر این موضوع در نهادهای مسوول در حال رسیدگی است.

محکومیت یک عکاس به اتهام انتشار عکس های عاشورا

آسمان دیلی نیوز - امیر صادقی، به پرداخت جریمه نقدی محکوم شد. به گزارش «تا آزادی روزنامه نگاران زندانی» امیر صادقی، عکاس خبری، در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب به ریاست قاضی مقیسه، به پرداخت جریمه نقدی محکوم شد. صادقی خبرنگار عکاس روزنامه فرهنگ آشتی است که به اتهام انتشار عکس های روز عاشورا بازداشت شده بود و بهمن ماه سال پیش با قید کفالت آزاد شده بود.

محاکمه منصور اسالو در دادگاه انقلاب کرج

بنابه گزارشات رسیده از ایران در تاریخ 15 مرداد آمده است: منصور اسالو رئیس هیئت مدیره سندیکای شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه در شعبه 1 دادگاه انقلاب کرج مورد محاکمه قرار گرفت. روز یکشنبه 10 مرداد ماه حوالی ساعت 09:00 صبح رئیس هیئت مدیره سندیکای شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه به شعبه 1 دادگاه انقلاب کرج برده شد و او را مورد محاکمه قرار دادند. آقای اسالو بر مبنای اتهام واهی ارتباط با ضد انقلاب مورد محاکمه قرار گرفت. دادگاه او تا ساعت 10:10 ادامه داشت. منصور اسالو رئیس سندیکای شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه هنگام محاکمه، از داشتن وکیل محروم بود و وکلای او از انتقال موکلانشان به دادگاه انقلاب بی اطلاع بودند. بازجویان وزارت اطلاعات با پرونده سازی و نسبت دادن اتهامات واهی قصد افزایش مدت محکومیت آقای اسالو را دارند. در حالی این اتهامات به آقای اسالو نسبت داده می شود که او در بازداشت و تحت کنترل شدید آنها قرار دارد. از طرفی دیگر وزیر کار احمدی نژاد به سازمان جهانی کار تعهد داده بود که آقای اسالو را آزاد خواهد کرد اما علیرغم تعهداتش آقای اسالو همچنان در بازداشت بسر می برد و پرونده جدیدی را علیه او گشوده اند. زندانی سیاسی منصور اسالو دچار ناراحتی های حاد مختلفی است مانند ناراحتی قلبی، کمر درد و ناراحتی چشم می باشد. تا به حال 3 بار پزشک قانونی رای به عدم تحمل حبس او را داده است و طبق قوانین موجود او باید آزاد می شد. بعد از آن کمسیون پزشکی که از 5 پزشک تشکیل شده بود او را برای چندین ساعت تحت معاینه های پزشکی

قرار دادند و نهایتاً در گزارش خود بصورت ضمنی رای به آزادی وی دادند. رهبر سندیکاى شرکت واحد اتوبوس رانى تهران در طی ماههاى اخير چندین بار بی دلیل به سلولهاى انفرادى منتقل شده بود و بارها مورد تهاجم افراد باند مافیایى زندان که ازعلى حاج کاظم رئیس زندان، على محمدى معاون، کرمانى و فرجى رئیس و معاون اطلاعات و محمود مغنیان رئیس بند 4 زندان گوهردشت کرج دستور مى گیرند قرار گرفته بود. در حال حاضر رضا شهبابى عضو دیگر سندیکاى شرکت واحد اتوبوس رانى تهران، از 22 خرداد ماه در بند مخوف 209 در باداشت بسر مى برد و تا به حال خانواده اش امکان ملاقات و اطلاع یافتن از وضعیت و شرایط عزیزشان محروم هستند.

میلیونها ایرانی ناتوان در پرداخت هزینه خدمات دندانپزشکی

به گزارش خبرگزاری مهر د رتاریخ 15 مرداد آمده است: در حالی که وزیر بهداشت سال گذشته وعده داده بود پوشش بیمه ای خدمات دندانپزشکی را اجرایی کند تا امروز چنین اتفاقی رخ نداده به طوری که وضعیت سلامت دندانهای ایرانیها به دلیل گرانی خدمات دندانپزشکی به مراتب وخیم تر از مردم سایر کشورهای همپراز ما است. به گزارش خبرنگار مهر، سالم بودن دندانها از اهمیت بالایی در سلامت افراد برخوردار است چون بروز اغلب عفونتها در بدن که منجر به بیماریهای مختلفی می شود ریشه در خرابی و فاسد بودن دندانها دارد. به طوری که بیماریهای قلبی عروقی، کلیوی و... می تواند به دلیل ناسالم بودن دندانها و عفونتهایی که در بدن ایجاد می کند، اتفاق بیافتد. دکتر محمدرضا خامی، مدیر گروه سلامت دهان و دندانپزشکی اجتماعى دانشگاه علوم پزشکی تهران در گفتگو با خبرنگار مهر از بالا بودن میزان پوسیدگی دندانهای ایرانیها در مقایسه با کشورهای صنعتی دنیا خبر داد و گفت: بیشترین دندان پوسیده، پرکرده و کشیده شده مربوط به رده سنی 12 سال است. تحقیقات وزارت بهداشت نشان می دهد 60 درصد از کودکان 12 ساله کشور دندان پوسیده دارند و به طور متوسط هر کودک 12 ساله ایرانی حدود دو دندان پوسیده دارد.

مدیر گروه سلامت دهان و دندانپزشکی اجتماعى دانشگاه علوم پزشکی تهران با عنوان این مطلب که هنوز درصد زیادی از افراد جامعه اعتقادی به مسواک زدن ندارند گفت: گران بودن خدمات دندانپزشکی نیز تاثیر زیادی در بروز این مشکل داشته است.

دکتر مرضیه وحید دستجردی، وزیر بهداشت سال گذشته در جمع دندانپزشکان کشور وعده داد که پوشش بیمه ای خدمات دندانپزشکی شامل جراحیها، پروتز و ارتودنسی را پیگیری و اجرایی کند اما تا امروز چنین اتفاقی رخ نداده است.

متأسفانه به رغم اظهارات کارشناسی که دندانپزشکان در ارتباط با ضرورت سلامت دهان و دندان عنوان می دارند اما خدمات دندانپزشکی آن همچنان در حوزه زیبایی قرار دارد و شامل بیمه نمی شود.

وزیر بهداشت در اهمیت خدمات دندانپزشکی عنوان داشته که تحقق عدالت در سلامت در اولویت برنامه های این وزارتخانه قرار دارد که بخش مهم آن مربوط به دندانپزشکی و سلامت دهان و دندان است. دستجردی همچنین از طرح ارائه خدمات بهداشت دهان و دندان با تکیه بر پیشگیری توسط پزشکان خانواده خبر داده و از تعرفه گذاری مناسب در ارائه خدمات دندانپزشکی به مردم و دندانپزشکان به عنوان حرکتی یاد کرده که هم مردم و هم دندانپزشکان از آن بهره مند می شوند.

دندان کودکانی که در سنین دو تا پنج سالگی صبحانه نمی خورند در مقایسه با کودکانی که هر روز صبحانه می خورند تقریباً چهار برابر بیشتر مبتلا به پوسیدگی می شود. مصرف زیاد مواد قندی و شکلات و شیرینی در بین کودکان ایرانی و مسواک نزدن برخی از بچه ها باعث شده که روند خرابی دندانها از دوران کودکی آغاز شود و در دوران جوانی اغلب این جمعیت دارای دندانهای خراب هستند. به طوری که مصرف بیش از 6 بار مواد قندی در روز باعث افزایش خرابی دندانها می شود.

بر اساس نتایج تحقیقات وزارت بهداشت، 52 درصد دندانهای سه ساله ها و حدود 90 درصد دندانهای 6 ساله ها، 90 درصد دندانهای شیری و دائمی 9 ساله ها و حدود 60 درصد دندان دائمی 12 ساله های کشور پوسیده است. در حالی که شاخص پوسیدگی دندان برای سه ساله ها 1.9، برای 6 ساله ها 5 و 9 ساله ها که برای دندانهای شیری و دائمی محاسبه می شود 0.9 و برای 12 ساله ها حدود دو درصد است.

وزیر بهداشت با بیان اینکه دندان شماره 6 بیش از همه دندانها مورد فرسودگی قرار می گیرد، گفت: طرحی در وزارت بهداشت وجود دارد که می تواند از کشیده شدن میلیونها دندان شماره 6 جلوگیری کند. البته دستجردی به این موضوع اشاره کرده که این طرح بار مالی زیادی دارد و در عین حال امیدوار است امسال اجرا شود.

دکتر محمدحسین خوشنویسان، رئیس اداره سلامت دهان و دندان وزارت بهداشت با بیان اینکه سالانه حدود دو میلیون دندان پوسیده در کشور کشیده می شود، گفت: دندانهایی که دچار پوسیدگی پیشرفته می شوند، پوسیدگی به مرحله عصب دندان می رسد و نیاز به درمان استانداردى به نام "درمان ریشه" پیدا می کند که این درمان هزینه های بالایی دارد.

وی افزود: اکثر افراد به خصوص در مناطق محروم شهری و روستایی به دلیل هزینه های بالای درمان ریشه، مجبور به کشیدن دندانهای پوسیده می شوند.

این در حالی است که کشیدن دندانها به خصوص اگر جایگزین نداشته باشد باعث مشکلات گوارشی و تغذیه ای می شود.

در هر حال، واقعیت امر این است که هزینه های خدمات دندانپزشکی به هیچ عنوان با درآمد اغلب اقشار جامعه همخوانی ندارد و همین امر سبب شده است که مردم به دلیل گرانی این خدمات، قید سلامت دندانهای خود را بزنند. در حالی که عوارض دندانهای خراب و فاسد باعث می شود دچار بیماریهای دیگری شوند که هزینه سلامت آنان را

افزایش می دهد. در این بین بیمه ها نیز به دلیل نداشتن توان مالی، به هیچ وجه حاضر نمی شوند خدمات دندانپزشکی تحت پوشش قرار دهند.

کودکان چه افغانی باشند چه ایرانی نباید کار کنند

به گزارش خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ 15 مرداد آمده است: عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان کار و خیابان با انتقاد از اظهارات يك مقام بهزیستی مبنی بر اینکه 70 درصد از کودکان کار و خیابان ایرانی نیستند، گفت: این کودکان نسل سوم مهاجران افغانی هستند و در ایران به دنیا آمده و بزرگ شده اند اما کودکان چه افغانی باشند و چه ایرانی نباید کار کنند.

فاطمه قاسمزاده در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با اعلام اینکه تحقیقی بر روی کودکان وجود ندارد، که افغانی یا ایرانی بودن آنها را اثبات کند، تاکید کرد: تاکنون تحقیقی در مورد نژاد کودکان انجام نشده و تنها پایان نامه های مختصری در این زمینه توسط گروهی دانشجو انجام شده است.

کودکان کار نسل سوم مهاجران افغان این فعال حقوق کودکان با اعلام اینکه باید منبع علمی و تحقیقاتی افغانی بودن 70 درصد از کودکان کار ارائه شود و بعد از آن قابل استناد شود، تصریح کرد: این کودکان که اغلب زیر 18 سال هستند و به عنوان کودکان کار مشغول هستند، نه تنها خودشان بلکه پدر و مادرهایشان در ایران متولد شده و نسل سوم مهاجران افغانی هستند. عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان کار و خیابان با اشاره به اینکه این کودکان حاصل شرایط اجتماعی و اقتصادی ایران هستند، گفت: این کودکان چه افغانی باشند و چه ایرانی نباید کار کنند، حتی اگر تمام کودکان کار ایران، مهاجر هم باشند در مسئولیت و پیگیری دولت نباید مشکلی ایجاد کند؛ چرا که نژاد، ملیت و قومیت در این مسئله بی اهمیت است.

کودکان کار افغان، ایرانی محسوب می شوند این فعال حقوق کودکان اظهارات این چنینی از سوی مسئولان بهزیستی را نوعی سلب مسئولیت از خودشان دانست و ادامه داد: متأسفانه مسئولان کودک را صرف نظر از نژادشان کودک نمی بینند و در مورد آنها مواضع منفی اتخاذ می کنند.

قاسمزاده افزود: متأسفانه گاهی سمت و سوی اظهارنظر و اخبار به گونه ای است که از مسئولان سازمان های حمایتی سلب مسئولیت می کند و با متضاد نشان دادن شرایط، مسائل آن طور که هست انعکاس داده نمی شود به طوری که غیرایرانی دانستن کودکان کار از سوی مسئولان جای تأسف دارد.

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه قند بردسیر

آسمان دیلی نیوز - روز چهارشنبه سیزدهم مرداد جمعی از کارگران کارخانه قند بردسیر از ساعت ۸ صبح مقابل این کارخانه تجمع کردند. یکی از کارگران معترض به گفت: " ما بارها به استانداری کرمان به فرمانداری، دفتر امام جمعه، نماینده مجلس و حتی مقابل دفتر احمدی نژاد رفته ایم ولی کسی به خواسته ما توجه نمی کند، ما چیز زیادی نمی خواهیم ما فقط حق و حقوق خودمان را می خواهیم".

اعتراض کارگران کارخانه چینی البرز به ۱۰ ماه بی حقوقی

آسمان دیلی نیوز - روز چهارشنبه سیزدهم مرداد بیش از ۱۸۰ نفر از کارگران کارخانه چینی البرز در مقابل این شرکت در شهرک صنعتی قزوین دست به تجمع زدند، این کارگران در اعتراض روی زمین تحصن کردند. کارگران متحصن همگی بین ۱۹ تا ۲۴ سال سابقه کار در این شرکت را داشتند اما مدت ۱۰ ماه است که حقوق نگرفته اند.

سرگردانی بیش از ۷۰۰ کارگر اخراجی شرکت ساسان

گروهی از کارگران قراردادی کارخانه نوشابه سازی ساسان اعلام کردند که هنوز موفق به دریافت مقرری بیمه بیکاری نشده اند. به گزارش خبرگزاری حکومتی ایلنا، این کارگران، که شما آنها بالغ بر هفتصد نفر است در جریان تعدیل های سال ۸۸ شرکت ساسان از کار اخراج شدند. کارگران اخراجی می گویند: پس از آنکه کارفرما حاضر نشد حتی با آنها به عنوان کارگر ساده قرارداد ببندد، به سازمان تامین اجتماعی مراجعه کردند تا از مقرری صندوق بیمه بیکاری استفاده کنند. به گفته یکی از کارگران، در حال حاضر نزدیک به نصف اخراج شدگان به شرط شرکت در دوره های آموزش فنی و حرفه ای توانسته اند تا حدودی از حق خود استفاده کنند اما تکلیف مابقی هنوز روشن نشده است. این کارگران همچنین می گویند پس از اخراج آنها، کارفرما نیروی جایگزین را با پرداخت حداقل حقوق و حذف سرویس و ناهار استخدام کرده است.

پاکسازی دبیران آزاد اندیش و گزینش دوباره معلمان

آژانس ایران خبر - گزینش دوباره معلمان کلید خورد. دولت کودتایی به منظور پاکسازی وزارت آموزش و پرورش از دبیران آزاد اندیش اقدام به گزینش دوباره معلمان کرده است. علی احمدی در دولت نهم وزارت آموزش و پرورش را به بهانه ی

تعدیل نیرو و وجود معلمان اضافه، بازنشستگی و بازنشستگی پیش از موعد از دیرین کارکنان و با تجربه خالی کرد. سیاست گروه افراطی حاکم بر کشور برای امت سازی به نفع ولایت فقیه به گونه ای بود که طی چهار سال نخست ریاست جمهوری احمدی نژاد تصفیه ها و بازنشستگی های اساسی در نهادها مختلف صورت بگیرد. این سیاست در وزارت آموزش و پرورش به شدت از سوی علی احمدی دوست نزدیک محمود احمدی نژاد در نهاد آموزشی کشور به مرحله اجرا گذارده شد. به گونه ای که سال گذشته آموزش و پرورش با کمبود شدید نیرو مواجه شد. سیاست تغییر بنیادین در نظام آموزشی کشور با بازنشستگی و تصفیه معلمان دگر اندیش صورت گرفت. عدم افزایش حقوق و وضعیت بد معیشتی فرهنگیان موجب شکل گیری اعتراضات گسترده ی معلمان در سال 85 و 86 گردید. اما این اعتراضات صنفی در نهایت به شناسایی فعالین فرهنگی، بازداشت وزندانی کردن معلمان معترض، تبعید اعضای کانون صنفی و انحلال این کانون منجر گردید. پیامد نهایی این برخوردهای حذفی بازنشستگی های گسترده در سال های 86 و 87 بود. این بازنشستگی ها که ذیل پوشش اجرای نظام هماهنگ صورت گرفت در واقع اجرای مرحله ی دوم برخورد با فرهنگیان آزاد اندیش و مخالف سیاست های دولت احمدی نژاد بود. اکنون براساس گزارش های بدست آمده مرحله ی سوم این سیاست با اجرای برنامه گزینش مجدد فرهنگیان در حال کلید خوردن است. گفتنی است که انجام تغییرات به اصطلاح بنیادین در آموزش و پرورش با وجود فرهنگیان با تجربه و غیر وابسته به اندیشه های حلقه مصباح غیر ممکن است. به همین دلیل دولت کودتایی از طریق وزارت آموزش و پرورش سامانه ی گزینش مجدد دبیران را راه اندازی کرده است. تا به این وسیله فرهنگیان معترض را از آموزش و پرورش اخراج و کنار بگذارد. براساس گزارش های بدست آمده مرحله ی چهارم طرح تحول بنیادین نظام آموزشی کشور، سپردن مراکز آموزشی به دانش آموختگان حوزه های علمیه است. تا با زمینه سازی طی چند سال همه ی نظام آموزشی کشور به جزوه ی علمیه واگذار گردد. در واقع این برنامه دولت کودتایی اجرای سند چشم انداز ایران 1414 است که طبق آن نظام آموزشی کشور باید از برنامه ریزی های به اصطلاح غربی مابانه تصفیه شود، طرحی کلی که از آن به اسلامی کردن علوم انسانی یاد می شود قرار است به این شکل وارد فاز اجرایی گردد.

بیکاری 150 نفر از کارگران واحد تولیدی به دلیل سیاست های ضد کارگری دولت

آژانس ایران خبر - در حال حاضر با توجه به وضعیت اقتصادی نابسامان و بهم ریخته ای که ناشی از سیاست های ضد کارگری دولت احمدی نژاد است صنایع تولیدی برای تهیه مواد اولیه حتی از کشورهایمانند چین هم دچار مشکلات زیادی هستند. به گزارش خبرنگار آژانس ایران خبر اخیرا یکی از این واحدهای تولیدی که مواد اولیه وارداتی اش از چین در اوایل اردیبهشت به گمرک بندر عباس رسیده تا مرداد ماه هنوز نتوانسته اقلام وارداتی خود را ترخیص و از بندر عباس به تهران منتقل کند و همین امر باعث شده که این کارخانه نزدیک به دوماه بطور کامل تعطیل بشود، بدنبال همین موضوع کارگران این کارخانه هم که حدود 150 نفر هستند طی این مدت دوماه بیکار بودند.

وضعیت نا بسامان کارگران کارخانه صنایع فلزی

آژانس ایران خبر - کارخانه صنایع فلزی ایران که یکی از کارخانه های قدیمی و با سابقه در تولید انواع ماشین آلات و مصنوعات فلزی است در طی چند ماه اخیر با بحرانهای زیادی در زمینه تولید و مسائل کارگری مواجه شده است، طی ماههای اخیر در این کارخانه چند تجمع اعتراضی توسط کارگران برپا شده است که کارگران در این تجمعات خواهان دریافت حقوق عقب مانده خودشان بوده اند. به گزارش خبرنگار آژانس ایران خبر در یک قسمت از این کارخانه که حدود 250 نفر کارگر کار میکنند 5 ماه است که کارگران حقوق خودشان را دریافت نکرده اند و در وضعیت بلاتکلیفی به سر میبرند، مدیران کارخانه به آنها میگویند: "پول نداریم که به شما بدهیم." یکی از فعالین کارگری گفت: "سومدیریت در این کارخانه باعث شده که شیرازه امور از هم بپاشد و لی کارگران به خاطر این که نان شبیشان را از دست ندهند با رنج و زحمت فراوان تلاش میکنند که چرخهای این کارخانه از کار نیفتد. فشار زیادی روی کارگران است و بلاتکلیفی و عدم دریافت حقوق آنها را ناراضی کرده است"

اخراج 50 کارگر قراردادی کارخانه صنایع الکترونیک

آژانس ایران خبر - کارخانه صنایع الکترونیک افزار آزما از جمله کارخانه هایی است که در شهرک صنعتی هشتگرد با مشکلات جدی در زمینه مسائل کارگری و تولید مواجه است. در این کارخانه بدلیل عدم وجود نقدینگی امکان خرید مواد اولیه کافی وجود ندارد و همین موضوع هم باعث شده که تولید این کارخانه افت جدی داشته باشد. به گزارش خبرنگار آژانس ایران خبر یکی از آثار این موضوع اخراج حدود 50 نفر از کارگران قراردادی این کارخانه طی هفته های اخیر بوده است. تا بحال در این کارخانه حدود 350 نفر کارگر کار میکرده اند که اکنون تعدادی دیگر از کارگران این کارخانه در آستانه اخراج هستند.

سرگردانی کارگران در برابر قوانینی که به نفع کارفرمایان است

به گزارش خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ 16 مرداد آمده است: با گذشت حدود 5 ماه از آخرین اخراج دسته جمعی کارگران کارخانه نوشابه سازی ساسان، هنوز حدود نیمی از آنها موفق به دریافت بیمه بیکاری نشده اند. در جریان آخرین اخراج گروهی کارگران از این کارخانه، بیش از 700 کارگر از کار اخراج گردیدند. کارفرما با استفاده از قوانین کار که به نفع کارفرمایان تنظیم شده است، در مذاکره با کارگران حاضر نشده بود با کارگران اخراجی به عنوان کارگر ساده قرارداد ببندد.

به گزارش خبرگزاری فوق، تاکنون نزدیک به نیمی از اخراج شده‌گان به شرط شرکت در دوره‌های آموزش فنی و حرفه‌ای توانسته‌اند تا حدودی از حق خود استفاده کنند اما سایر کارگران هم چنان در سرگردانی بسر می‌برند. اخراج کارگران فوق در حالی صورت گرفته است که کارفرما پس از اخراج آن‌ها با استخدام کارگران موقت جدید، سرویس و ناهار را حذف کرده و به آن‌ها حداقل حقوق را پرداخت می‌کند.

عمل کرد کارفرمای کارخانه در بکارگیری کارگران ارزان‌تر و حمایت قانون از وی و نیز عمل کرد سازمان تامین اجتماعی که هم چنان کارگران اخراجی را سرگردان نگاه داشته است، تنها یک نمونه از حمایت‌های حکومت و قوانین کنونی از سرمایه‌داران و بی تفاوتی آن‌ها در برابر سرنوشت کارگران است.

حکومت هر جا که توانسته است، با استفاده از قوانین و با نیروی سرکوب خود به حمایت از کارفرمایان برخاسته است. نمونه‌ی دیگر از اقدامات حکومت در روزهای اخیر، تحت فشار دادن کارگران مخابرات راه دور استان فارس است. براساس اخبار منتشره، حراست و اداره اطلاعات استان، کارگران معترض کارخانه را تحت فشار قرار داده‌اند. از جمله گفته شده است که کلیه تلفن‌های کارگران تحت شنود و کنترل است و کارگران از سوی ارگان‌های سرکوب مورد تهدید قرار گرفته‌اند. کارگران مخابرات راه دور ۱۸ ماه دستمزد نگرفته‌اند و تاکنون در اثر فشارهای وارده به کارگران، ۳ نفر از کارگران اقدام به خودکشی کرده‌اند. در ماه‌های اخیر متأسفانه آمار خودکشی در میان کارگران به دلیل همین بی‌حقوقی‌ها افزایش یافته است.

کارگران بسیاری اخراج شده و یا در معرض خطر اخراج قرار دارند؛ روز به روز غول بیکاری خود را بیشتر و سهمگین‌تر می‌نمایند؛ عدم پرداخت دستمزدها دیگر به یک موضوع عادی تبدیل شده و کارگران از این جهت نیز تحت فشار قرار دارند.

از سوی دیگر فعالین کارگری نیز تحت فشار نیروهای سرکوب قرار دارند. کارگران سندیکایی شرکت واحد و نیشکر هفت تپه از جمله کارگران فوق هستند. به تازگی یکی از اعضای هیات مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه به نام فریدون نیکوفرد برای تخلیه خانه‌ی سازمانی تحت فشار قرار گرفته است. کارگران سندیکایی شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه نیز در روزهای اخیر دور جدیدی از فشارها را تجربه می‌کنند. بسیاری از کارگران فوق که بعد از تلاش‌های فراوان توانسته بودند بر سر کار برگردند، در روزهای اخیر بار دیگر از کار اخراج شده‌اند و رضا شهبانی یکی از کارگران فوق هم چنان در زندان و در وضعیتی نامعلوم بسر می‌برد. این در حالی است که دیگر کارگر سندیکایی رضا ترابیان با تامین وثیقه به تازه‌گی آزاد گردیده است.

در دو سه روز گذشته هم چنین اعلامیه‌هایی با امضای جمعی از فعالان کارگری در میان راننده‌گان شرکت واحد و در حمایت از کارگر زندانی رضا شهبانی پخش شده است که اطلاعیه‌ی فوق مورد حمایت راننده‌گان گیرنده‌ی اطلاعیه قرار گرفته است.

کمپین اتحادیه کارگران کشتی رانی، قطار و ترانسپورت بریتانیا برای آزادی رضا شهبانی

اتحادیه کارگران کشتی رانی، قطار و ترانسپورت (RMT) در بریتانیا با انتشار بیانیه‌ی مطبوعاتی، اعلام کرد که برای آزادی رضا شهبانی، یککمپین گسترده و بین‌المللی سازمان داده است. در این بیانیه چنین آمده است: "اتحادیه ترانسپورت RMT به همراه فعالین اتحادیه‌ای در سراسر جهان، و نمایندگان پارلمان بریتانیا، برای آزادی یکی از رهبران اتحادیه ترانسپورت، دست به یک کمپین جهانی زده است.

"رضا شهبانی، خزانه دار سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه است که رهبران آن در سال‌های گذشته هدف موج دستگیری و زندان بوده‌اند. رضا شهبانی و یکی از همکاران او سعید ترابیان - که در نهم ماه ژوئن دستگیر و سپس آزاد گردید- بعد از اعتصاب کارگران شرکت واحد در سال 2005، به مدت چهار سال شغل اشان به حالت تعلیق در آمد، دستمزد شان قطع شد و تنها بعد از تصمیم دادگاه، مجدداً به سر کار خود باز گشتند". "رضا شهبانی در روز 12 ژوئن دستگیر شد. او هنگامی که به سرکار رفته بود، به اداره مرکزی شرکت واحد اتوبوس رانی فراخوانده شد و در آنجا توسط نیروهای امنیتی دستگیر گردید. آنها سپس او را به منزلش بردند و بعد از بازرسی منزل، کامپیوتر او را مصادره کرده و آن را به همراه شهبانی با خود بردند. بنا به گزارش‌ها، رضا شهبانی به بند امنیتی بخش 209 زندان بدنام اوین، منتقل شده است.

"نماینده پارلمانی اتحادیه RMT، آقای جان مکدنل، یک طرح پارلمانی به شماره 633 در ارتباط با دستگیری و زندانی شدن رضا شهبانی در بخش شکنجه زندان اوین در تهران را برای ارائه به پارلمان بریتانیا تهیه دیده است. در این طرح چنین آمده است:

"این پارلمان، دستگیری بدون اعلام جرم رضا شهبانی، خزانه دار سندیکای کارگران اتوبوس رانی تهران در 12 ژوئن ۲۰۱۰ را محکوم می‌کند؛ پارلمان از این دستگیری که آخرین نمونه از موج آزار و اذیت فعالین اتحادیه‌های کارگری در ایران است، به شدت ابراز نگرانی می‌کند؛ پارلمان از اینکه رضا شهبانی در بخش 209 زندان اوین که به مرکز شکنجه شهرت دارد، نگاه داشته شده، بشدت نگران است. افزون بر این، پارلمان از اینکه رضا شهبانی در سلول انفرادی بسر می‌برد و دو ماه است که با اعضای خانواده و دوستان خود تماس نگرفته، سخت نگران است. با توجه به اینکه عفو بین‌الملل بر این باور است که رضا شهبانی به احتمال زیاد، زندانی سیاسی به شمار می‌رود و فقط به دلیل فعالیت‌های سندیکایی زندانی شده است، پارلمان براین باور است که تداوم حبس رضا شهبانی، به معنای نقض پیمان بین‌المللی در مورد حقوق مدنی و سیاسی است که ایران هم آن را امضا کرده است. پارلمان از دولت ایران می‌خواهد که رضا شهبانی را فوری آزاد کند و از دولت بریتانیا می‌خواهد که برای کمک به آزادی رضا شهبانی همه توان خود را بکار گیرد". بنا به بیانیه مطبوعاتی این اتحادیه، در ساعات اولیه انتشار این طرح پارلمانی، 5 نماینده پارلمان، طرح را امضا کرده‌اند و امضاها همچنان ادامه دارد. همچنین قرار است که با رسیدن امضاها به حد نصاب، این طرح، بطور رسمی در پارلمان بریتانیا مورد بررسی قرار گیرد.

بنا به این بیانیه، تعدادی از نمایندگان در نشست علنی پارلمان بریتانیا، از وزیر امور خارجه این کشور درخواست خواهند کرد که برای آزادی رضا شهبانی دست به اقدام بزند.

این اتحادیه همچنین اعلام کرده است که موضوع دستگیری و زندانی شدن رضا شهبانی را در نشست سراسری

فدراسیون جهانی کارگران ترانسپورت (ITF) مطرح خواهد کرد و از آن فدراسیون خواهد خواست که برای آزادی رضا شهبابی اقدام کند. این نشست، قرار است که در اوایل ماه اوت، در شهر مکزیکوسیتی برگزار شود. در همین رابطه و به دنبال آغاز کمپین برای آزادی رضا شهبابی توسط اتحادیه RMT، روزنامه مورنینگ استار چاپ بریتانیا در 29 ژوئیه، در گزارشی با عنوان "حمایت از کارگران اتوبوس رانی در حال افزایش است" به شرح این کمپین پرداخت. این روزنامه در ابتدای گزارش خود می نویسد: "سیاست مداران، طرفداران حقوق بشر و اتحادیه های کارگران ترانسپورت در سراسر جهان، بطور هماهنگ، خواستار آزادی فوری رضا شهبابی یکی از رهبران اتحادیه ای در ایران شده اند".

این گزارش سپس ضمن معرفی رضا شهبابی و چگونگی دستگیری او، به توصیف کارزاری می پردازد که در حال حاضر توسط اتحادیه RMT و نمایندگان پارلمان بریتانیا در جریان است. این روزنامه در گزارش خود به واکنش دبیر کل اتحادیه RMT نسبت به دستگیری رضا شهباب اشاره کرده و می نویسد، باب کرو، دبیر کل RMT می گوید: "این مهم است که دولت ایران بفهمد که جنبش جهانی اتحادیه های کارگری، از اعمال این دولت آگاه است و به کمپین گسترده خود در حمایت از رضا شهبابی و همه کسانی که به خاطر فعالیت های اتحادیه ای سرکوب می شوند، ادامه خواهد داد". این روزنامه در پایان گزارش خود، به نقل از عفو بین الملل می نویسد: "رضا شهبابی تنها به دلیل فعالیت های مسالمت آمیز اتحادیه ای، دستگیر شده است" ترجمه و تهیه گزارش از اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران

ازخواست و اعتصاب کارگران برقار عراق حمایت میکنیم!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور
13 آگوست 2010

به تازگی قانونی در عراق تصویب شده-است که مطابق با آن "کلیه-ی فعالیت های سندیکایی در چارچوب وزارتخانه ها ، شعبات و حوزه های آن ممنوع اعلام گشته است". حکم ضد کارگری مذکور با شماره 244 ، در تاریخ 20 و 22 ژوئیه انتشار یافته است. در نتیجه با قانون یاد شده به نیروهای انتظامی و پلیس، دستور داده شده-است که تمام اماکن و مراکز سندیکایی در سراسر کشور ضبط و بسته شوند. کارگران کارخانه برق بغداد/عراق در اعتراض به این قانون ضدکارگری دست به اعتصاب زده و خواهان لغو این قانون هستند.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران ، این قانون ارتجاعی و ضد کارگری را قویا محکوم میکنند، از خواست کارگران برق کارعراق حمایت کرده و همبستگی خود را با کارگران اعتصابی اعلام میکنند.
زنده باد همبستگی بین المللی کارگران
13 آگوست 2010

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور
- کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران- استرالیا proletarianunite@gmail.com
- کمیته دفاع از کارگران ایران - نروژ cdkargari@gmail.com
- همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - فرانسه sstiran@yahoo.fr
- کانون همبستگی با کارگران ایران - فرانکفورت و حومه kanoonhf_2007@yahoo.de
- کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران - هانوفر kanon.hannover@yahoo.de
- کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد isask@comhem.se
- کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ kanounhambastegi@gmail.com
- انجمن کارگری جمال چراغ ویسی info@ijcwa.com
- شبکه همبستگی کارگری iranwsn@fastmail.fm
- اتحاد چپ ایرانیان واشنگتن leftalliance@yahoo.com
- کمیته حمایت از کارگران ایران تورنتو کانادا toronto_committee@yahoo.ca

بحران ورکود تولید در کارخانجات وابسته به گروه ایران خودرو

آژانس ایران خبر - درحال حاضر بدلیل اینکه کارخانه ایران خودرو امکان پرداخت بموقع بدهی های خودش به کارخانجات وابسته به گروه ایران خودرو را ندارد این کارخانجات هم با بحران و رکود تولید مواجه شده اند. کارخانجات وابسته به گروه ایران خودرو سازنده قطعات پلاستیکی وسایر قطعات مورد نیاز خودروها میباشند.

کارخانه تولید کابینت تبدیل به انبار متروکه شده است
آژانس ایران خبر - یکی از کارخانجات معروف تولیدکابینت در جاده قدیم کرج که از با سابقه ترین کارخانجات تولیدی بوده طی سالهای اخیر بدلیل عدم پرداخت بدهی های این کارخانه از طرف دولت وسیاست های چپاولگرانه باندهای دولتی و عدم حمایت سیستم بانکی دولتی از این صنعت تعطیل شده است. به گزارش خبرنگار آژانس ایران خبرهم اکنون این کارخانه تبدیل به یک انبار متروکه شده است.

برخورد مزدوران حکومتی با جوانان در همدان

آسمان دیلی نیوز - دوزخ است که مزدوران حکومتی در همدان تحت عنوان طرح امنیت اجتماعی به شدت با مردم و به

خصوص جوانان برخورد میکنند . روز دوشنبه نیروهای ویژه پلیس به ضرب و شتم یک جوان در حوالی میدان بوعلی پرداختند .

میلیاردی که از کف بازار به امپراتوری رسید! کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

عصرایران نوشت:

«نام اسدالله عسگراولادی این روزها خیلی سرزبان‌هاست. انتشار فهرست میلیاردرهای ایرانی باور برخی نام‌ها را دشوار کرد اما هیچ‌کس نبود که درمورد دارایی‌های حاج اسدالله عسگراولادی شک به دل خود راه دهد. عسگراولادی که سابقه‌ای طولانی درعضویت در اتاق بازرگانی تهران دارد، برخلاف برخی دوستانش از این که میلیارد خطابش کنند، نه ناراحت می‌شود و نه تکذیب می‌کند.

در مورد اسدالله عسگراولادی داستان‌های زیادی شنیده‌ایم. مردی که می‌گویند پولش از پارو بالا می‌رود. مردی که سلطان خشکبار است. مردی که ثروت رویایی دارد و از این دست داستان‌ها که برای شما زیاد می‌گویند. این اسدالله عسگراولادی میلیارد کیست؟

من متولد 1314 در تهران هستم. برادرحاج‌حبیب‌الله که او یکی از مشاهیر عرصه سیاست است و من از مشاهیر عرصه اقتصاد. او عضو حزب مؤتلفه اسلامی است و من عضو اتاق بازرگانی تهران. او همه فعالیت‌هایش را در سیاست متمرکز کرده و من در اقتصاد. بیش از 55 سال است که کار بازرگانی و تجارت می‌کنم. آدم این روزها نیستم که کارم حساب و کتاب نداشته باشد. قدیمی‌هم فکر نمی‌کنم که فکرکنید توی دفترش چرتکه دارد و هنوز با مرکب نامه می‌نویسد. خودم را همیشه به‌روز نگه می‌دارم و هرگز از تحولات جهانی عقب نمی‌مانم. پول هم دارم. دارایی هم دارم. میلیارد هم هستم. حواسم به اخبار است و هرچه را که بتوانم می‌شنوم و می‌خوانم. خلاصه چیزی از شماها کم ندارم. نمی‌دانم شما چند سال دارید اما همین قدر بدانید که نخستین شرکت من متولد 1336 است. اولین شرکت تجاری من که هنوز «شرکت صادراتی حساس» نام دارد را در سال 1336 تاسیس کردم. این پیرمرد از ابتدا تاکنون کارش صادرات محصولات کشاورزی و خشکبار بوده است. با این پیرمرد کشمش صادر کرده‌ام، پسته به خارجی‌ها فروخته‌ام، زیره به اروپا و آسیا و آمریکا برده‌ام و برای کشورم ارزآفرینی کرده‌ام. افتخارم این است که هرگز چیزی وارد نکرده‌ام و در تمام سال‌های گذشته صادر کننده باقی مانده‌ام. یکی از همین روزنامه‌ها به من لقب «حاجی ترانسفر» داده که این لقب به خاطر توجه ویژه من به صادرات به من داده شده اما من از آن‌ها خواستم دیگر از این لقب استفاده نکنند. گفتم من حاج اسدالله عسگراولادی هستم و هیچ اسم دیگری را دوست ندارم. من اهل تهران هستم و به قول بعضی‌ها بچه کف بازارم. کودکی‌های من در چهارراه سیروس و در کوچه حمام گلشن گذشته است. بچه کف بازار هستم و از سال 1314 که به دنیا آمدم به یاد ندارم که از کسی کمک گرفته باشم. از سال 1336 که شرکت حساس را دایر کردم تا حالا کار صادرات کرده‌ام.

پیش از انقلاب برخی سرمایه‌داران وجود داشتند که به دلیل نزدیکی به دربار به ثروت و سرمایه رسیدند. شما را هم متهم می‌کنند که به دلیل فعالیت‌های سیاسی و نزدیکی به حاکمیت ثروتمند شده‌اید.

کسی که از سال 1336 دارد کار اقتصادی می‌کند و کارش تا حال ادامه پیدا کرده نمی‌تواند آدم بی‌لیاقتی باشد. حتما استعداد این کار را داشته و حتما تلاش زیادی کرده بنابراین شما به این آدم نباید لقب رانت‌خوار بدهی و بخواهی گذشته‌اش را و تلاش‌هایش را زیر سوال ببری. من چنین جسارتی نکردم حاج آقا.

شمارا نمی‌گویم. اتفاقا سوال خوبی پرسیدی. من سابقه کار سیاسی دارم. زیاد هم دارم. اما شما یک نمونه پیدا نمی‌کنید که از این سابقه سوءاستفاده شده باشد. من از بانک‌ها وام نمی‌گیرم. صادرکننده‌ام تا واردکننده و در تمام 30 سال گذشته حتی یک پست دولتی نداشته‌ام. من فکر و دغدغه سیاسی دارم اما کار سیاسی نمی‌کنم و مهم‌تر این که هرگز از رابطه‌های سیاسی‌ام استفاده و سوءاستفاده نمی‌کنم. برادرم حاج‌حبیب‌الله عسگراولادی سیاسی است اما من همیشه از ورود به سیاست بدم می‌آمد. پیش از انقلاب خیلی بیشتر کار سیاسی می‌کردم اما بعد از انقلاب کلاً این کار را رها کردم. در تمام سال‌های گذشته هیچ پست و سمت دولتی نداشته‌ام به جز این که مدت کوتاهی مشاور شهید رجایی بودم و البته از ابتدای انقلاب هم در اتاق بازرگانی حضور دارم. می‌دانید که اتاق بازرگانی یک تشکل است و نه یک شرکت سهامی که کار اقتصادی بکند. خلاصه می‌خواهم این را بگویم که با همه بزرگان عرصه سیاست رفاقت دارم اما نه آنها را وارد کار خودم می‌کنم نه اجازه می‌دهم آن‌ها وارد کار من شوند. اتفاقا در اتاق بازرگانی همیشه التماس دعای ما این است که سیاست به اقتصاد مجال نفس کشیدن بدهد. شما و برادرتان حاج حبیب‌الله دو روی متفاوت هستید. چه طور شد که تولید ثروت برای شما ارزش شناخته شد اما برای ایشان نه.

فرق ما این است که او به سیاست علاقه دارد و من به تجارت. موضوع ارزش هم نیست که بگویند برادرم برای تولید ثروت ارزش قائل نیست. ایشان هم برای تولید ثروت اعتبار قائل است اما اولویتش کارسیاسی است. البته برادرم کار اقتصادی نمی‌کند و به اشتباه می‌گویند او امپراتور است. امپراتور من هستم و برادرم کار اقتصادی نمی‌کند. اما شایع است که ایشان هم کار تجاری می‌کند.

شایع است و من هم شنیده‌ام اما برادرم کار اقتصادی نمی‌کند. این حرف‌ها را اول انقلاب همین چپ‌ها مطرح کردند و شایعه‌سازی کردند. برادرم نزدیکی‌های انقلاب شرکتی داشت که در زمینه کارهای کشاورزی فعالیت می‌کرد اما بعد از انقلاب هیچ شرکتی ندارد و اصولاً فرصت کار اقتصادی ندارد. چه طور شد که شما وارد کار تجارت شدید؟

علاقه‌اش در من وجود داشت و زمینه هم داشتم. مثلاً از این که آزاد هستم و خودم را محدود به کار دولتی و کارمندی نکرده‌ام فوق‌العاده خوشحالم. از بچگی هم هیچ‌گاه آرزو نداشته‌م که وارد دولت بشوم و حقوق‌بگیر دست و پا بسته باشم. به همه توصیه می‌کنم آرزوی کارمندی دولت را از ذهن خود بیرون کنند. چون هم دولت کارهایش محدود است و هم این که دارد خودش را کوچک می‌کند. یعنی چه جوان کار و تولید را تعطیل کند و برود کارمند دولت شود؟ من این کار

را نکردم و فکر می‌کنم ضرر نکرده‌ام. از این که نامم به فکر و تلاش خودم وابسته است خوشحالم و از این که آزادم خیلی خوشحالم‌تر هستم.

آقای عسگر اولادی نام شما در فهرست میلیاردرهای ایرانی منتشر شده است....

همین شماها هستید که این حاشیه‌ها را به وجود می‌آورید. ما که نمی‌گوییم بنویسد صبح بیدار می‌شویم می‌بینیم نام ما را به عنوان میلیاردر گذاشته‌اید توی روزنامه‌ها.

خود همین موضوع هم بحث است. مگر شما واقعا میلیاردر نیستید؟

ببینید این بحث میلیاردر بودن همیشه در کشور ما به عنوان یک نقطه ضعف مطرح شده درحالی که در کشورهای دیگر این طوری نیست و طرف به این که میلیاردر باشد افتخار می‌کند. من به این که میلیاردر هستم افتخار می‌کنم به این دلیل که ذره‌ای از دارایی‌هایم را با رانت و کار خلاف به دست نیاورده‌ام. حتی از گرفتن وام بانکی هم پرهیز می‌کنم و گفتم که حتی کار واردات هم نمی‌کنم. نه این که کار واردات را بد بدانم، نه بد نمی‌دانم اما من با خودم عهد کرده‌ام کار صادرات بکنم. وقتی می‌گویند حاج اسدالله عسگر اولادی همان که صادرکننده نمونه است خوشحال می‌شوم و احساس غرور می‌کنم. این که بد نیست و من فکر نمی‌کنم آدم‌های منصف از این که آدمی مثل من کالاهای کشورش را به دیگر کشورها صادر کند ناراحت شوند یا بدشان بیاید.

این که می‌بینید بعضی‌ها در مورد ما افسانه‌سرایی می‌کنند ناشی از کارهای سیاسی است و واقعیت ندارد. در مورد برادرم می‌گویند او سلطان است و پدر بازار را درآورده و از سلاطین بازار است و هزاران میلیارد ثروت دارد و از این حرف‌ها ولی می‌بینم من را با او اشتباه گرفته‌اند. البته من هم سلطان میلیاردرهای ایران نیستم. من در حد خودم کار اقتصادی می‌کنم و بارها گفته‌ام که کاسب جزء هستم. از من بزرگ‌تر زیاد هستند و دارایی من در مقابل خیلی‌ها مثل ارزن در برابر یک تپه است. زمینه افسانه‌سرایی در مورد دارایی‌های افراد را سیاسیون به وجود می‌آورند. البته این حرف‌ها مهم نیست و اهمیت ندارد که چه می‌گویند اما گفتن این حرف‌ها از روی دشمنی خوب نیست اما اگر به عنوان پیروزی بگویند مثل مدالی می‌ماند که به قهرمانان می‌دهند. چه کسی گفته تولید ثروت بد است؟ چه کسی می‌گوید ثروت داشتن کراهت دارد؟ همه می‌گویند مراقب باشید پولی که به دست می‌آورید از راه نادرست نباشد و گرنه همه بزرگان توصیه می‌کنند که کار کنید و ثروت مشروع به دست آورید. در اسلام هم توصیه شده و بزرگان هم توصیه می‌کنند.

من به میلیاردر بودن خودم افتخار می‌کنم اما آنها که از روی بدجنسی به برخی آدم‌های دیگر لقب می‌دهند باید خجالت بکشند» .

متن مصاحبه گویاتر از آن است که به شرح نیاز داشته باشد. ذره‌ای از دارایی‌هایم را با رانت و کار خلاف به دست نیاورده، از گرفتن وام بانکی پرهیز کرده، هرگز از رابطه‌های سیاسی اش سوءاستفاده نکرده و به صورت کاملاً حلال و شرعی و طبق توصیه اسلام ثروت اندوخته و به سلطان خشکبار ایران تبدیل شده است. چه کسی می‌گوید تولید ثروت بد است؟ چه کسی می‌گوید ثروت داشتن کراهت دارد؟ آنچه بد است و کراهت دارد نه تولید ثروت و نه داشتن ثروت بلکه بهره بردن از ارزش اضافی تولید شده توسط کارگران آن هم به مدت بیش از 55 سال است. ثروت میلیاردری و افسانه‌ای تاجر خشکباری که از کف بازار شروع کرده و به امپراتوری رسیده فقط و فقط بخشی از ارزش اضافی تولید شده توسط کارگران تولیدکننده خشکبار است. آنچه کراهت دارد و، به قول شاعر، «کریه» برای آن صفتی ابر است، تملک و در واقع غصب این ارزش اضافی توسط کسی یا کسانی است که به صرف مالکیت وسایل تولید و توزیع و مبادله از حق این تملک برخوردار شده‌اند

تجمع اعتراضی کارگران نازنخ ، فرنخ وچینی البرز در مقابل اداره صنایع

روزشنبه 16 مرداد بیش از 80 نفر از کارگران کارخانه نازنخ قزوین ، و 60 نفر از کارگران فرنخ و بیش از 100 نفر از کارگران چینی البرز به همراه برخی از کارگران دیگر از کارخانه های بحرانی در مقابل اداره صنایع قزوین تجمع کردند خواهان دریافت مطالبات خود شدند .

حمایت جهانی از رضا شهبانی فعال کارگری

صدای آلمان در تاریخ 16 مرداد گزارش می‌دهد :اتحادیه کارگران کشتیرانی، قطار و ترانسپورت بریتانیا "آر ام تی" کارزاری بین‌المللی برای آزادی رضا شهبانی به راه انداخته است. شهبانی خزانه‌دار سندیکا واحد است که پس از دستگیری در ۱۲ ژوئن، در بند ۲۰۹ اوین به سر می‌برد.

نماینده پارلمانی اتحادیه "آر ام تی" طرحی در ارتباط با بازداشت رضا شهبانی به مجلس بریتانیا ارائه کرده که دولت بریتانیا را به تلاش برای آزادی این فعال کارگری فرا می‌خواند. این پیشنهاد در مرحله جمع‌آوری امضا از نمایندگان است و در صورت رسیدن امضاها به حد نصاب، رسماً در پارلمان بریتانیا بررسی خواهد شد.

در بیانیه اتحادیه کارگران کشتیرانی، قطار و ترانسپورت بریتانیا آمده که تعدادی از نمایندگان در نشست علنی پارلمان این کشور از وزیر امور خارجه خواهند خواست تا برای آزادی رضا شهبانی کاری کند. این اتحادیه همچنین اعلام کرده که موضوع دستگیری و زندانی شدن رضا شهبانی را در نشست فدراسیون جهانی کارگران ترانسپورت "آی تی اف" مطرح می‌کند و این نهاد را به تلاش برای آزادی رضا شهبانی فرا می‌خواند. نشست "آی تی اف" در ماه اوت در مکزیکوسیتی برگزار می‌شود.

اکبر پیرهادی، عضو هیات مدیره سندیکا شرکت واحد در ارتباط با حمایت جهانی از فعالان کارگری در ایران به دوپچه‌وله می‌گوید: «ما کم و بیش در جریان این همبستگی بودیم و از همه دست اندرکاران چنین کارزاری تشکر می‌کنیم. ما از سایر اتحادیه‌های کارگری انتظار داریم که پیرامون فشار به همکاران صنفی خود، خبررسانی کنند. امیدواریم این حمایت‌ها کمکی به وضع سندیکالیست‌های ایرانی بکنند.»

پیرهادی می‌گوید توجه نهادهای بین‌المللی به شرایط کارگران ایرانی، افکار عمومی را بر می‌انگیزد و این به نوبه خود موجب می‌شود که مسئولان جمهوری اسلامی هم توجه بیشتری به نوع برخورد و رفتار با فعالان کارگری داشته باشند.

رضا شهبابی شش هفته قبل پس از فراخوانده شدن به دفتر مرکزی شرکت واحد، توسط نیروهای امنیتی دستگیر شد. مأموران پس از بردن شهبابی به خانه و تجسس وسایل وی، کامپیوتر او را مصادره کردند. این فعال کارگری پس از بازداشت اجازه ملاقات با خانواده خود را نیافته و کسی از اتهام او نیز خبر ندارد. اکبر پیرهادی می‌گوید: «ایشان در بند ۲۰۹ اوین نگاهداری می‌شود و پرونده‌اش در شعبه دو امنیت است. مراجعات خانواده ایشان به دادستانی و دادگاه حقوق شهروندی نیز تاکنون بی‌نتیجه مانده و هیچ تماس و ملاقاتی با او نداشته‌اند. هیچکس خبر ندارد که آقای شهبابی در چه حالی است.»

رضا شهبابی از جمله کسانی است که طی اعتصاب کارگران شرکت واحد در سال ۲۰۰۵، حکم تعلیق از کار دریافت کرد. او چند هفته پیش از دستگیری، پس از چهار سال بیکاری و قطع دستمزد، با رای دیوان عدالت اداری به سر کار بازگشته بود.

باب کرو، دبیرکل اتحادیه کارگران کشتیرانی، قطار و ترانسپورت بریتانیا در ارتباط با کارزار آزادی رضا شهبابی گفته است: «مهم این است که دولت ایران بفهمد که جنبش جهانی اتحادیه‌های کارگری از اعمال این دولت آگاه است و به حمایت خود از همه کسانی که برای فعالیت‌های صنفی سرکوب می‌شوند، ادامه خواهد داد.»

مهیندخت مصباح
تحریریه: بهمن مهرداد

کمپین جهانی کارگران کشتی رانی، قطار و حمل و نقل بریتانیا برای آزادی رضا شهبابی

اتحادیه کارگران کشتی رانی، قطار و ترانسپورت (RMT) در بریتانیا با انتشار بیانیه‌ی مطبوعاتی، اعلام کرد که برای آزادی رضا شهبابی، یک کمپین گسترده و بین‌المللی سازمان داده است. در این بیانیه آمده است: "رضا شهبابی، خزانه دار سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه است که رهبران آن در سالهای گذشته هدف موج دستگیری و زندان بوده اند. رضا شهبابی و یکی از همکاران او سعید ترابیان - که در نهم ماه ژوئن دستگیر و سپس آزاد گردید - بعد از اعتصاب کارگران شرکت واحد در سال 2005، به مدت چهار سال شغل ایشان به حالت تعلیق در آمد، دستمزد شان قطع شد و تنها بعد از تصمیم دادگاه، مجدداً به سر کار خود بازگشتند."

"رضا شهبابی در روز 12 ژوئن دستگیر شد. او هنگامی که به سرکار رفته بود، به اداره مرکزی شرکت واحد اتوبوس رانی فراخوانده شد و در آنجا توسط نیروهای امنیتی دستگیر گردید. آنها سپس او را به منزلش بردند و بعد از بازرسی منزل، کامپیوتر او را مصادره کرده و آن را به همراه شهبابی با خود بردند. بنا به گزارش‌ها، رضا شهبابی به بند امنیتی بخش 209 زندان بدنام اوین، منتقل شده است."

"نماینده پارلمانی اتحادیه RMT، آقای جان مکدنل، یک طرح پارلمانی به شماره 633 در ارتباط با دستگیری و زندانی شدن رضا شهبابی در بخش شکنجه زندان اوین در تهران را برای ارائه به پارلمان بریتانیا تهیه دیده است. در این طرح چنین آمده است:

"این پارلمان، دستگیری بدون اعلام جرم رضا شهبابی، خزانه دار سندیکای کارگران اتوبوس رانی تهران در 12 ژوئن ۲۰۱۰ را محکوم می‌کند؛ پارلمان از این دستگیری که آخرین نمونه از موج آزار و اذیت فعالین اتحادیه‌های کارگری در ایران است، به شدت ابراز نگرانی می‌کند؛ پارلمان از اینکه رضا شهبابی در بخش 209 زندان اوین که به مرکز شکنجه شهرت دارد، نگاه داشته شده، بشدت نگران است. افزون بر این، پارلمان از اینکه رضا شهبابی در سلول انفرادی بسر می‌برد و دو ماه است که با اعضای خانواده و دوستان خود تماس نگرفته، سخت نگران است. با توجه به اینکه عفو بین‌الملل بر این باور است که رضا شهبابی به احتمال زیاد، زندانی سیاسی به شمار می‌رود و فقط به دلیل فعالیت‌های سندیکایی زندانی شده است، پارلمان براین باور است که تداوم حبس رضا شهبابی، به معنای نقض پیمان بین‌المللی در مورد حقوق مدنی و سیاسی است که ایران هم آن را امضا کرده است. پارلمان از دولت ایران می‌خواهد که رضا شهبابی را فوری آزاد کند و از دولت بریتانیا می‌خواهد که برای کمک به آزادی رضا شهبابی همه توان خود را بکار گیرد."

بنا به بیانیه مطبوعاتی این اتحادیه، در ساعات اولیه انتشار این طرح پارلمانی، 5 نماینده پارلمان، طرح را امضا کرده اند و امضاها همچنان ادامه دارد. همچنین قرار است که با رسیدن امضاها به حد نصاب، این طرح، بطور رسمی در پارلمان بریتانیا مورد بررسی قرار گیرد.

بنا به این بیانیه، تعدادی از نمایندگان در نشست علنی پارلمان بریتانیا، از وزیر امور خارجه این کشور درخواست خواهند کرد که برای آزادی رضا شهبابی دست به اقدام بزند.

این اتحادیه همچنین اعلام کرده است که موضوع دستگیری و زندانی شدن رضا شهبابی را در نشست سراسری فدراسیون جهانی کارگران ترانسپورت (ITF) مطرح خواهد کرد و از آن فدراسیون خواهد خواست که برای آزادی رضا شهبابی اقدام کند. این نشست، قرار است که در اوایل ماه اوت، در شهر مکزیکوسیتی برگزار شود. ترجمه و تهیه گزارش از اتحاد بین‌المللی در حمایت از کارگران در ایران

خسرو معتضد: درد اقتصادی اقشار ضعیف از نظر من پنهان نیست

روزنامه خراسان در تاریخ 16 مرداد می نویسد: خسرو معتضد: مقاله روز دوشنبه من درباره بهای وحشتناک گوشت قرمز و سفید و مواد غذایی ارانه شده از یک فروشگاه، تازه وابسته به دولت سبب اعتراض یک خواننده عزیز روزنامه خراسان در روز سه شنبه ۱۲ مرداد شده بود که «اگر آقای معتضد درد اقتصادی اقشار ضعیف را درک می کرد فهرست مخارج یک خانواده ایرانی را آن طور نمی نوشت.» من متوجه منظور این آقا یا خانم محترم نمی شوم. اگر ایشان دلش می خواسته دروغ و افسانه بنویسم چه طور است شرح ارزاق زمان ناصرالدین شاه یا شهریور ۱۳۲۰ را از آرشیو مطالب تاریخی ام بنویسم که ایشان در عوالم خوش غوطه ور شوند. شاید منظور مشارالیه یا مشارالیهها این است که خانواده های کم درآمد به این مواد دسترسی ندارند و در سبد خانوادگیشان نیست. درست است. در هر حال نوشتن ننوشتن بنده مشکلی را حل نمی کند. شاید من بخواهم به مسئولان و تصمیم گیران شمه ای از آن چه بر مردم متوسط الحال و ضعیف می گذرد یادآور شوم و به آن آقایان عرض کنم امرارمعاش در مرحله اول مشکلات مردم قرار دارد. خواننده گرامی شاید به زبان کنایه می خواهند بفرمایند این گونه اقلام هرگز در سبد خانواده های ضعیف و کم درآمد قرار ندارد. چه کسی منکر است. آیا من ننوشتم که خود من به عنوان یک بازنشسته حقوق بگیر دولت در زمره اقشاری هستم که از گرانی فوق العاده ای که در مواردی از نرخ ارزاق در نیویورک هم گران تر است، رنج می برم. آیا ننوشتم من به عنوان یک نویسنده، محقق تاریخ، نمایشنامه نویس، برنامه ساز رادیو و تلویزیون می توانم از عهده تامین معاش برایم و اگر به حقوق بازنشستگی که سال هاست قرار است ترمیم شود اکتفا می کردم هم اکنون صد کفن پوسانده بودم. آیا ننوشتم و بارها ننوشتم همه مردم، نویسنده و نمایشنامه نویس و محقق موسسات فرهنگی یا برنامه ساز رادیو و تلویزیون، نیستند و بنابراین تکلیف آن ها چیست؟ تکلیف بازنشسته ای که ۴۰۰ یا ۵۰۰ یا ۶۰۰ هزار تومان حقوق می گیرد و باید ۸۵ هزار تومان برای خرید مایحتاج منزل حداقل هفته ای یک بار بپردازد چیست؟ دولت سال هاست وعده ترمیم حقوق بازنشستگان را می دهد. این وعده هر سال به اواخر اسفند موکول می شود سپس زمان اجرای آن را روزهای اردیبهشت عنوان می کند و باز از اردیبهشت به شهریور و از شهریور به اسفند موکول می شود. آمارهایی که بانک مرکزی از نرخ ارزاق می دهد با آن چه که همه ما می بینیم متفاوت است. واقعیت این است که در کشور ما گرانی رمق طبقات حتی متوسط را گرفته است، چه رسد به اقشار پایین که کاملاً زیر خط فقر قرار دارند. آیا نوشتن ارقام خرید از یک فروشگاه دولتی که حقیقتی مسلم است بی اعتنایی به درد اقتصادی اقشار ضعیف است و من آن درد را درک نکرده ام. در همین روزنامه خراسان، صفحه آخر، ستون انعکاس خبری از پایگاه خبری معتبر عصر ایران نقل شده است که تن مرا لرزاند و افسوس ها خوردم. عصر ایران خبر داده است ساخت سفارت خانه جدید ایران در لندن تبدیل به سوژه ای جنجالی در رسانه های انگلیس شده است. روزنامه گاردین ادعا کرده است که هزینه ساخت این ساختمان جدید ۶ طبقه ده ها میلیون پوند خواهد بود که نمای آن از سنگ مرمر و طراح آن آرمین دانشگر، آرشیست ایرانی مقیم وین است. برخی ساکنان این محله در نامه ای به ولیعهد انگلیس خواستار جلوگیری از ساخت این بنا به خاطر نزدیکی به کلیسای قدیمی سن اوگوستین شده اند. شما را به خدا سفارت ایران در لندن چرا باید ویران و از نو طبق طرح این آقای آرشیست ایرانی مقیم وین با هزینه میلیون ها پوند ساخته شود. آیا این بنا در سال ۱۹۸۱ پس از حمله تروریست های برانگیخته شده از سوی رژیم بعثی عراق که به سفارت خانه حمله کردند و قسمت هایی از آن را منفجر کردند ساخته نشد. بنایی که در سال ۱۹۸۱ ساخته شده باشد با توجه به معیار ساختمان سازی در شهر لندن که من یک ماه در آن جا زندگی کرده ام، بنای تازه سازی است. آیا قابل قبول است، وزارت امور خارجه در قلب لندن، شهر ابنیه کهنه و ماندگار، بنای چندین و چند میلیون پوندی بسازد که بنای آن از سنگ مرمر باشد. در سال ۱۳۳۸ که سناتورهای فرتوت و لب گور ایرانی عصر شاه بنای مجلس سنا را به خاطر هم چشمی با مجلس شورای ملی آن زمان، در خیابان سپه (امام خمینی امروز) بالا بردند و حدود ۱۰۰ میلیون تومان آن زمان صرف احداث آن کردند همه مردم و مطبوعات داخل و خارج (در دوران بهار سیاسی تهران ۱۳۴۰ که قلم ها تا حدی آزاد شد و دولت امینی آزادی بیان مختصری به جراید داد) مطبوعات سناتورهای پیر و فسیل شده را مسخره می کردند که چرا در پایان عمر خود برای عیش و عشرت و لم دادن زیر کولر روی صندلی های کاناپه مانند، ۱۰۰ میلیون تومان پول کشور را به هدر داده اند و آیا بعضی از آن ها که به انگلستان سفر کرده اند بنای پارلمان انگلیس را ندیده اند که هنوز در کلیسای «وست مینستر» قرار دارد و جلسات مجلس اعیان و مجلس عوام در تالارهای قدیمی عصر چارلز اول و کرومول برقرار می شود و هیچ کس هم به مردم انگلیس ایراد نمی گیرد که چرا این قدر گدا گشته هستند که نمی آیند یک بنای چند میلیارد یورویی برای پارلمان خود بسازند. آمدیم این سفارت خانه را ساختید. با روابط سرد و ناپایدار فعلی بین ایران و انگلیس چه می کنید؛ و اگر روابط قطع شد، آیا آن بنا را برای سرایدار می خواهید بسازید؟ من این ها را می نویسم و برای خود دشمن می تراشم، قیمت های واقعی که کمر مردم را شکسته می نویسم آن وقت خواننده عزیزی می گوید که آقای معتضد از درد اقتصادی طبقات کم درآمد بی خبر است، با خیرم، اما چه کار از دستم برمی آید؟

کمبود بنزین جایگاه ها را به تعطیلی کشاند

رادیو کوچه در تاریخ 16 مرداد گزارش میدهد: ترکیه با نادیده گرفتن تحریم های آمریکا علیه ایران در ماه ژوئن ۱۳۸ هزار تن بنزین به ایران صادر کرد که این رقم بیش تر از ماه قبل از آن بوده است. اما افزایش واردات بنزین ایران از ترکیه در حالی مطرح می شود که بر اساس محاسبات صورت گرفته ایران هر لیتر بنزین را ۱۲۹ تومان گران تر می خرد.

طی ماه ژوئن ۱۳۸ هزار تن بنزین از ترکیه به ایران صادر شده و ایران در برابر این حجم واردات ۱۲۱٫۸ میلیون دلار پرداخت کرده است که به ازای هر تن ۸۷۸ دلار می شود.

به این ترتیب ایران هر تن بنزین ترکیه را ۱۷۴ هزار و ۲۷۹ تومان بیش از رقم جهانی خریداری می کند.

طی ماه ژوئن میانگین قیمت هر لیتر بنزین ۵۲۰ تومان بوده در حالی که ایران بنابر اطلاعات رویترز هر لیتر بنزین از ترکیه را ۶۴۹ تومان وارد کرده است. براساس این گزارش هر تن بنزین معادل ۱۳۵۱ لیتر است که در این صورت هر لیتر بنزین از ترکیه حدود ۶۴۹ تومان یعنی بیش از قیمت جهانی آن است.

افزایش واردات بنزین با قیمت بالاتر در حالی صورت گرفته که در حال حاضر شماری از گزارش ها درباره ایران حکایت از

آن دارد که کمبود «بنزین» در برخی مناطق کشور مردم را با دشواری روبه‌رو ساخته است. به گزارش «باشگاه خبرنگاران جوان»، صف‌های طولانی در جایگاه‌های بنزین «یاسوج» و نرسیدن تانکرهای سوخت‌رسان به شماری زیادی از جایگاه‌های استان «کهگیویه» و «بویراحمدي» و بعضی دیگر از شهرستان‌های استان فارس از جمله «نورآباد ممسنی» این جایگاه‌ها را با تعطیلی روبه‌رو کرده است.

این خبرگزاری حکومتی ایران هم‌چنان گزارش داده است که یکی از جایگاه داران بنزین در شیراز در گفت‌وگو با این خبرگزاری گفته است که از روز پنج‌شنبه هفتم مرداد ماه به اکثر جایگاه‌های شیراز اعلام شده که جایگاه‌های عرضه سوخت از هفته آینده در این استان چند روزی را به دلیل اتمام سوخت مخزن در تعطیلی به سر خواهند برد.

ایران از حمله ناموفق دزدان دریایی به یک نفت‌کش خود خبر داد

ایران می‌گوید یک کشتی شرکت ملی «نفت‌کش» روز پنج‌شنبه در حال بازگشت از بندر سوخا در کشور مصر، در تنگه باب‌المندب در دریای سرخ مورد حمله ناموفق دزدان دریایی قرار گرفته است.

خبرگزاری مهر از قول مدیرعامل شرکت «نفت‌کش» می‌گوید که خدمه این کشتی ایرانی پس از دو ساعت تعقیب و گریز با دزدان دریایی همگی سالم‌اند.

این نفت‌کش ایرانی با عنوان «دپلم» پس از تخلیه نفت خام خود در بندر سوخناک مصر و در مسیر بازگشت مورد حمله دو قایق تندرو قرار گرفته است.

اوایل فروردین‌ماه سال جاری نیز خبرگزاری‌های ایران از قول رییس واردات میوه تازه و اتحادیه صادرکنندگان اعلام کردند که دزدان دریایی سومالیایی یک کشتی ایرانی حامل چهار میلیون دلار پرتقال مصری را در سواحل یمن ربوده‌اند.

در تیرماه گذشته نیز یک نفت‌کش ایرانی دیگر به نام «سوسنگرد» در راه اسپانیا مورد حمله دزدان دریایی قرار گرفت. به گفته خبرگزاری مهر، این حمله نیز ناموفق بوده است.

پیشنهاد ایران برای تشکیل مجمع صادرکنندگان محصولات پتروشیمی

شرکت ملی صنایع پتروشیمی، برنامه تشکیل مجمع کشورهای صادرکننده محصولات پتروشیمی را طراحی و به عنوان یک پیشنهاد به دفتر آیت‌اله خامنه‌ای ارائه کرده است.

«عبدالحسین بیات»، معاون وزیر نفت با اعلام این خبر گفت: «کشورهای روسیه، ترکیه، عربستان، قطر، و امارات در اولویت عضویت این مجمع قرار دارند.»

این پیشنهاد در حالی از سوی ایران مطرح می‌شود که پیش از این نیز ایران پیشنهاد تشکیل مجمع صادرکنندگان گاز را پیشنهاد کرده بود اما در نهایت پس از تشکیل اپک گازی ایران در مقش یک پیشنهاد دهنده تنها به عنوان یک عضو عادی در این مجمع حضور دارد.

کارخانه‌ها به علت بدهی تعطیل نمی‌شوند

معاون پارلمانی وزیر صنایع از اجرای طرح صیانت در صنعت خبر داد و افزود: «باید این طرح در سطح وسیع انجام شود. زیرا اصلن درست نیست که یک کارخانه به خاطر بدهی تعطیل شود.»

ایرج ندیمی ادامه داد: «با اجرای این طرح از توقف فعالیت کارخانه جلوگیری شده و کارخانه با فعالیت بدهی خود را تسویه خواهد کرد.»

پول کشاورزان را پرداخت کنید

یک عضو کمیسیون اجتماعی مجلس از عدم پرداخت پول کشاورزان انتقاد کرد.

«مجید نصیریور» با انتقاد از بی‌تجربگی وزیر بازرگانی اظهار داشت: «بار کوتاهی وزیر بازرگانی به دوش مردم افتاده است و با وجود آن‌که در فصل برداشت گندم قرار داریم و موضوع خرید گندم در دستور کار سازمان غله قرار دارد، اما معاون بازرگانی وزیر بازرگانی از پرداخت پول کشاورزان خودداری می‌کند.»

به گفته وی، در حال حاضر کشاورزان آذربایجان شرقی محصولات خود را به سیلوها تحویل داده‌اند، اما عدم پرداخت پول کشاورزان موجب نارضایتی مردم شده است و با ادامه این روند کشاورزان دچار مشکل خواهند شد که در نهایت لب به اعتراض خواهند گشود.

وی با بیان این‌که بیش از ۱۵ روز از عدم پرداخت پول کشاورزان می‌گذرد، یادآور شد: «وزارت بازرگانی باید هم‌زمان با تحویل گندم پول کشاورزان را به صورت نقد تحویل دهد اما در حال حاضر برای این عدم پرداخت هیچ توجیهی ندارد.»

واردات به ایران از مرز ۱۸ میلیارد دلار گذشت

مدیرکل دفتر واردات گمرک ایران گفت: «در چهار ماهه نخست امسال ۱۸ میلیارد دلار کالا وارد کشور شد.»

ناصر ابراهیمی افزود: «سال گذشته حدود ۶۰ میلیارد دلار واردات داشتیم که ۲۵ درصد این کالاها برای مصرف مستقیم مردم بود.»

مدیرکل دفتر واردات گمرک ایران تصریح کرد: «کالاهای اساسی مانند گندم جزو این دسته از کالاها نیستند و اگر این کالاها را نیز وارد کنیم، حجم واردات بیش از این رقم خواهد بود.»

علیه اعدام علیه شکنجه کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران - استرالیا

علیه اعدام علیه شکنجه

پاسداشت بیست و دومین سال یاد جان شیفته گان راه دموکراسی و عدالت اجتماعی و کشتار دگراندیشان از زمان به قدرت رسیدن رژیم جمهوری اسلامی در ایران ما هر روزه شاهد زندان، شکنجه و اعدام مخالفین سیاسی و دگراندیشان در ابعاد بسیار گسترده و بصورت مداوم تا به امروز هستیم.

اما دهه 1360 یاد آور یکی از زنجیره جنایات هولناک رژیم جمهوری اسلامی است. در این دهه در سه مرحله 60، 63 و 1367 حکومت جمهوری اسلامی دست به نسل کشی و قتل عام زندانیان سیاسی در زندان های ایران زد. در تابستان 1367 سببیت و خونخواری ابعاد تازه ای به خود گرفت و حکومت اسلامی با فرمان مستقیم خمینی هزاران نفر از زندانیان سیاسی که پیش از این به حبس محکوم شده بودند را به تیرهای اعدام و راهروهای مرگ فرستاد.

هم اکنون دخمه های رنج، تجاوز و بی عدالتی زندان های جمهوری اسلامی پر از فرزندان دلاور این سرزمین است. برای آنکه در آینده جامعه ای را بوجود آوریم که در آن خیری از اعدام، زندان و شکنجه نباشد و به پاس احترام به پایداری و مقاومت تا پای جان این سیل عظیم فرزندان آگاه جامعه در زندان ها و بخاطر امر رهایی انسان، بخاطر اعتراض به این قتل عام و زنده نگه داشتن حافظه تاریخی مردم، کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران مراسم بزرگداشت قتل عام زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران را برگزار خواهد کرد. دست همه آزادیخواهان و دوستداران عدالت اجتماعی را برای همکاری و همفکری در هر چه بهتر برگزار کردن این مراسم می فشاریم.

- برنامه:
- 1- سخنرانی و گفتگو با مهدی اصلانی نویسنده و زندانی سیاسی رژیم جمهوری اسلامی در دهه 1360 و از جان بدربرندگان راه روهاک مرگ در تابستان 1367
 - 2- موسیقی، گروه موتی فکس- آقای هیوا محمودی
 - 3- نمایش فیلم "مادران خاوران" محصولی از بنیاد پژوهش های زنان ایران
 - 4- سخنرانی و پیام اندرو فرگوسن دبیر اتحادیه کارگری CFMEU
 - 5- نمایشگاه عکس
 - 6- بیانیه پایانی و پذیرایی
- این یادمان در دو شهر سیدنی و ملبورن برگزار می گردد. در ملبورن توسط گروه "همبستگی با ایران- ملبورن"، روز شنبه 28 آگوست در Trades Hall, The International Bookshop انجام می شود. شماره تماس ملبورن: 0402360442. iran.solidarity.melbourne@gmail.com در سیدنی:

مکان: دوریتی کامیونیتی سنتر چستوود. خیابان ویکتور شماره 7
زمان: شنبه 4 سپتامبر 2010، شروع برنامه ساعت 7 شامگاه
شماره تماس در سیدنی: 0415275259. proletarianunite@gmail.com
کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران □ استرالیا

اطلاعیه مطبوعاتی

شماره 1

11 اوت 2010

احکام زندان برای دو فعال حقوق معلمان

گزارش ها حاکیست که دو تن از فعالان حقوق معلمان به نام های محمد داوری و رسول بدافی، به پنج سال و شش سال زندان محکوم شده اند. بر اساس این گزارش ها، اتهام محمد داوری که سردبیر سایت «سحام نیوز» هم بوده، اجتماع و تبانی به قصد بر هم زدن امنیت داخلی» عنوان شده است؛ اتهامی که به خاطر مطرح کردن تجاوز به شماری از بازداشت شدگان در بازداشتگاه کهریزک به او وارد شده بود. رسول بدافی، عضو هیئت مدیره کانون صنفی معلمان ایران، نیز در دادگاه تجدید نظر به شش سال زندان و پنج سال محرومیت از فعالیت های اجتماعی محکوم شده است. اتهام های این فعال حقوق معلمان، «تبلیغ علیه نظام و تبانی و تجمع به قصد برهم زدن امنیت ملی» بوده است. آقایان داوری و بدافی سال گذشته توسط ماموران امنیتی بازداشت شده بودند

محاكمه منصور اسالو در دادگاه انقلاب كرج

بر پایه اخبار رسیده از ایران- منصور اسالو رئیس هیئت مدیره سندیکای شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه در شعبه 1 دادگاه انقلاب كرج مورد محاکمه قرار گرفت. روز یکشنبه 10 مرداد ماه حوالی ساعت 09:00 صبح رئیس هیئت مدیره سندیکای شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه به شعبه 1 دادگاه انقلاب كرج برده شد و او را مورد محاکمه قرار دادند. آقای اسالو بر مبنای اتهام واهی ارتباط با ضد انقلاب مورد محاکمه قرار گرفت. دادگاه او تا ساعت 10:10 ادامه داشت. منصور اسالو رئیس سندیکای شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه هنگام محاکمه، از داشتن وکیل محروم بود و وکلای او از انتقال موکلانشان به دادگاه انقلاب بی اطلاع بودند. بازجویان وزارت اطلاعات با پرونده سازی و نسبت دادن اتهامات واهی قصد افزایش مدت محکومیت آقای اسالو را دارند. در حالی این اتهامات به آقای اسالو نسبت داده می شود که او در بازداشت و تحت کنترل شدید آنها قرار دارد. از طرفی دیگر وزیر کار احمدی نژاد به سازمان جهانی کار تعهد داده بود که آقای اسالو را آزاد خواهد کرد اما علیرغم تعهداتش آقای اسالو همچنان در بازداشت بسر می برد و پرونده جدیدی را علیه او گشوده اند. زندانی سیاسی منصور اسالو دچار ناراحتی های حاد مختلفی است مانند ناراحتی قلبی، کمر درد و ناراحتی چشم می باشد. تا به حال 3 بار پزشک قانونی رای به عدم تحمل حبس او را داده است و طبق قوانین موجود او باید آزاد می شد. بعد از آن کمسیون پزشکی که از 5 پزشک تشکیل شده بود او را برای چندین ساعت تحت معاینه های پزشکی قرار دادند و نهایتاً در گزارش خود بصورت ضمنی رای به آزادی وی دادند. رهبر سندیکای شرکت واحد اتوبوس رانی تهران در طی ماههای اخیر چندین بار بی دلیل به سلولهای انفرادی منتقل شده بود و بارها مورد تهاجم افراد باند مافیایی زندان که از علی حاج کاظم رئیس زندان، علی محمدی معاون، کرمانی و فرجی رئیس و معاون اطلاعات و محمود مغنیان رئیس بند 4 زندان گوهردشت كرج دستور می گیرند قرار گرفته بود.

در حال حاضر رضا شهبای عضو دیگر سندیکای شرکت واحد اتوبوس رانی تهران، از 22 خرداد ماه در بند مخوف 209 در باداشت بسر می برد و تا به حال خانواده اش امکان ملاقات و اطلاع یافتن از وضعیت و شرایط عزیزشان محروم هستند.

کارخانجات نساجی در معرض نابودی...

کارخانجات نساجی به اصطلاح خودمان این روزها صورتشان را با سیلی سرخ نگه داشته اند. درگفتگو با یکی از این کارخانه داران ور شکسته علت رکود در این صنف اینگونه بیان شد: "واردات بی رویه و بی برنامه دولت از کشور چین ضربه بزرگی را به پیکره این صنعت وارد کرد، اوج این واردات 4 سال اخیر بود. مساله دیگر هم قطع شدن وام های پرداختی دولت به یکباره بود، بطوری که ما مواد خام را با چک های مدت دار و به پشتوانه این وام ها از وارد کننده می خریدیم و طی فرایند تولید خرد خرد مبلغ آن را به تاجر می رساندیم، اما قطع وام های دولت از حدود 2 سال پیش تعداد بسیاری از واحدهای صنعتی و تولیدی در این صنف را به کام نابودی و ورشکستگی کشاند و هزاران کارگر را بیکار کرد. بطور کلی صنف نساجی در ایران با بحران بزرگی روبروست".

گزارشی از حادثه دردناک انفجار لوله گاز در عسلویه

آژانس ایران خبر - یکی از فعالین کارگری در رابطه با حادثه دردناک انفجار لوله گاز در عسلویه و جان سپردن تعدادی از کارگران به خبرنگار گفت: "در عسلویه در مجتمع پتروشیمی فاز 2 متاسفانه 5 نفر از کارگران جوشکار در اثر انفجار لوله گاز جان سپردند، از سه روز قبل احتمال انفجار میرفته است و حتی دور محل نشستی گاز خط کشی و علامت گذاری شده بود. امکان ترمیم این لوله و جلوگیری از نشت و انفجار گاز امکان پذیر بود. اما متاسفانه از آنجایی که حکومت ضد کارگری اصلا برای جان کارگران ارزشی قائل نیست این حادثه فجیع پیش آمد. دقیقا این حادثه قابل پیش بینی و پیشگیری بود".

در این حادثه دردناک مرتضی جمعه پور، کاظم شریفی، عزیز جهانگیری، سلیمان امیری نرگس و آرمان قهرمان از کارگران شریف میهنان جان سپردند، جسد آنها به سردخانه بوشهر منتقل شده است. در بین مجروحین موسی زدالی بر اثر سوختگی به بیمارستان سوختگی قطب الدین شیراز منتقل شد. این حادثه درست یک هفته بعد از افتتاح همین مجتمع پتروشیمی فاز دو در عسلویه توسط احمدی نژاد، اتفاق افتاد.

آخرین خبر از اعتصاب کارگران سد ژاوه

در پی اعتصاب کارگران سد ژاوه به دلیل پرداخت نشدن 5 ماه حقوق، نیروهای امنیتی و گارد ویژه به کارگران یورش برده و چهار نفر از آنها به نامهای عسگر شاه مرادی - افشین احمدی - فرید آدمند و هیوا سهیلی فررا بازداشت کرده اند.

کارگران اعتصابی که تعدادشان به 700 نفر می رسد، به دلیل پرداخت نشدن 5 ماه از حقوق خود در روز 89/4/29 دست از کار کشیدند و پس از 12 روز اعتصاب سرانجام با یورش نیروهای امنیتی و ضرب و شتم و دستگیری کارگران، این اعتصاب به پایان رسید. لازم به ذکر است که کارگران دستگیر شده با قرار وثیقه آزاد شدند و به آنها اعلام شد که اگر به اعتصاب ادامه دهند، آنها را از کار اخراج خواهند کرد، نامبردگان نیز پس از تسویه حساب محل کار خود را ترک کردند. به گفته یکی از کارگران، کارفرما در پی این اعتصاب، یک ماه از حقوق تعدادی از کارگران را پرداخت کرد که همین امر باعث ایجاد دو دستگی در بین کارگران شد و در نهایت کارگران به محل کار خود باز گشتند.

اعتصاب غذای زندانیان سیاسی وارد سیزدهمین روز خود شد

اعتصاب غذای 17 زندانی سیاسی و عقیدتی بند 350 زندان اوین وارد سیزدهمین روز خود شد. این زندانیان سیاسی در اعتراض به بدرفتاری زندانبانان و شرایط نامناسب زندان، سیزده روز است در اعتصاب غذا به سر می برند و از آن روز تاکنون به سلول های انفرادی منتقل شده اند. یکی از بستگان این زندانیان سیاسی در گفت و گو با «رادیو فردا» گفته است، این زندانیان همچنان ممنوع الملاقات هستند و نتوانسته اند با خانواده های خود تماس بگیرند. به گفته وی، خانواده های زندانیان سیاسی اعتصابی، نامه ای خطاب به مقام های قوه قضائیه نوشته اند که قرار بود امروز شنبه به دست آنها برسد. میرحسین موسوی و مهدی کروبی، از سران اصلاح طلب، آیت الله بیات زنجانی از مراجع تقلید، عبدالله نوری، وزیر کشور دولت خاتمی و احمد صدر حاج سیدجوادی، وزیر کشور دولت موقت مهدی بازرگان، از این زندانیان خواسته اند تا برای حفظ سلامتی خود به اعتصاب غذایشان پایان دهند.

کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد

□ Iransk □ Svenska arbetar solidaritets kommitt
isask@comhem.se

محکومیت جمهوری اسلامی و خواست آزادی رضا شهبای و دیگر زندانیان در ادامه کمپین آزادی رضا شهبای، حزب عدالت - سوسیالیست و نشریه هفتگی اوفنسیو در سوئد که خو را عضو از کمیته جهانی کارگری می دانند، با نوشتن نامه اعتراضی به سفارت جمهوری اسلامی و مقامات مسئول رژیم در

ایران خواهان آزادی بی قید و شرط و فوری رضا شهبابی و دیگر فعالین اتحادیه ای و سایر زندانیان در ایران شدند. آنها مینویسند که "همراه با دیگر سازمانهای کارگری در جهان خواهان پایان دادن به نقض حقوق کارگران در ایران هستند. خود را متعهد به دفاع از حقوق کارگران، آزادی تجمع، تشکل و بیان در ایران و دیگر نقاط جهان میدانند". رضا شهبابی و دیگر فعالین کارگری زندانی را فوری و بی قید و شرط آزاد کنید.

منصور اسالو بار دیگر به زندان محکوم شد

منابعی در ایران که نخواستند نامشان فاش شود به رادیو فردا گفته اند منصور اسالو، رییس زندانی هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران، بار دیگر به زندان محکوم شده است. به گزارش رادیو فردا، اتهام اسالو "ارتباط با مخالفان جمهوری اسلامی" اعلام شده است. محاکمه این فعال کارگری هفته گذشته در بیدادگاه انقلاب اسلامی کرج بدون حضور وکلای او برگزار شد. میزان محکومیت منصور اسالو هنوز مشخص نیست. اسالو در سال ۸۶ به اتهام "اقدام علیه امنیت ملی" و "تبلیغ علیه نظام" به ۵ سال زندان محکوم شده بود و هم اکنون در حال گذراندن این دوره است. سازمان بین المللی کار چندی پیش اعلام کرده بود که قوه قضاییه رژیم جمهوری اسلامی با آزادی وی موافقت کرده است.

رضا شهبابی عضو سندیکای اتوبوسرانی در تهران را فوراً آزاد کنید!

رضا شهبابی عضو هیئت مدیره سندیکای اتوبوسرانی در تهران بوسیله نیروهای رژیم ایران در تاریخ ۱۲ یونی ۲۰۱۰ دستگیر شد. او در زندان اوین تهران زندانی است. تا کنون نه خانواده و نه وکیل او موفق به ملاقات او نشده اند. هم اکنون خیلی از فعالین کارگری در زندانهای ایران زندانی هستند. "جرم" آنها مبارزه برای رسیدن به حقوق شان است.

مردم ایران در سال گذشته نشان داده اند که دیگر تحمل رژیم اسلامی و اعمال غیر انسانی اش را ندارند. آنها شدیداً به جهانیان نشان داده اند که رژیم اسلامی یک رژیم دیکتاتوری است که آنها را از تمام حقوق شهروندی خویش محروم کرده است. مبارزه در ایران جریان است و همه جنبش های اجتماعی خواسته های خود را تکامل داده و در صدد فرم دادن به مبارزات خود هستند. جنبش کارگری، جنبش زنان و دانشجویان خود را بهم دیگر نزدیکتر کرده تا با یک اتحاد قویتر بر مشکلات فائق آمده یعنی به عمر رژیم اسلامی پایان دهند.

حق داشتن و ایجاد سازمانهای کارگری، در خواست حقوق و شرایط کاری بهتر از حقوق مسلم و بنیادی کارگران است که از طرف رژیم با خشونت، دستگیری های وسیع و شکنجه روبرو می گردد.

همه کارگران دستگیر شده و زندانی در ایران را

بی قید و شرط و فوری آزاد کنید!

رضا شهبابی را فوراً آزاد کنید!

7 آگوست 2010

اتحادیه آزاد گوتلند

dan.persson5@comhem.se

کمیته همبستگی کارگران ایران- سوئد

isask@comhem.se

وزیر اقتصاد: واردات دو برابر صادرات است / اما تحریم ها اثر ندارد / اقتصاد بیمار است؛ اما وضع امسال "قطعاً" از سال گذشته بهتر است

سایت روشنگری در تاریخ 18 مرداد می نویسد : شمس الدین حسینی سخنگوی اقتصادی دولت با وجود اعتراف به دو برابر بودن واردات نسبت به صادرات در آمارهای رسمی چهار ماه اول سال جاری همچنان بی اثر بودن تحریم ها را رد کرد و وضع اقتصاد در سال جاری را بهتر از سال گذشته دانست. حسینی به خبرنگار ایلنا گفت: این تحریمها و قطعنامهها هم مثل عهدنامه شعب ابی طالب توسط موربانهها خورده می شود.

سخنگوی دولت با اشاره به آمارهای رسمی گمرک در زمینه صادرات و واردات گفت: صادرات کشور طی 4 ماهه گذشته حدود 9 میلیارد و 145 میلیون دلار بوده است.

وی اضافه کرد: حجم واردات کشور براساس آمار گمرک طی مدت مذکور 18 میلیارد و 500 میلیون دلار بوده است.

وزیر اقتصاد در پاسخ به این سؤال که برای مقابله با تحریم کشتیهای تجاری چه اقداماتی صورت گرفته، گفت: قرار نیست همه برنامههایمان را اعلام کنیم اما همین را بگویم که تحریم در بخش بیمه کشتیرانی را با پوشش بیمه شرکت های داخلی جایگزین می کنیم.

حسینی در پاسخ به سؤال دیگری درباره اقدامات دولت برای برداشتن موانع سرمایه گذاری خارجی به شرح اقدامات انجام شده طی سالهای گذشته پرداخت و عنوان کرد: مراحل قانونی برای تسهیل ورود سرمایه های خارجی انجام شده و محدودیتی در این رابطه وجود ندارد.

با وجود تلاش در ارائه تصویر خوشبینانه از وضعیت اقتصادی، حسینی بر بیمار بودن اقتصاد کشور تاکید کرد و گفت:

دولت کمک نیاز دارد. ترساندن بیمار که هنر نیست.

حسینی در پاسخ به سؤال خبرنگار ایلنا که در مورد زمان آزاد سازی قیمت ها پرسید، گفت: قیمت ها آزاد هستند ما فکر می کنیم دربندشان کردیم.

گزارشی از تجمع کارگران کارخانه چینی البرز

آسمان دیلی نیوز - روز دوشنبه 18 مرداد بیش از 50 نفر از کارگران کارخانه چینی البرز قزوین مقابل این شرکت تجمع کردند. این کارگران به بی توجهی مقامات به مشکلات کارگران و همچنین نسبت به عدم دریافت حقوق شان اعتراض داشتند.

یکی از کارگران گفت: " یک سال است که هیچ حقوق نگرفته ایم و آه در بساط نداریم و نمیدانیم به کی بگوییم". کارگردیگری گفت: " بالاخره باید وضعیت شغلی و کارمان را بعد از 20 سال کارکردن در این کارخانه تعیین تکلیف کنند، چرا حکم انحلال به این شرکت داده اند". کارگردیگری ضمن تایید حرفهای دیگر کارگران گفت: " تکلیف ما چه میشود ماه رمضان هم در پیش هست، به خدا ما چند ماه است که در رمضان به سر میبریم ولی فرق ما بایک آدم روزه دار این است که آدم روزه دار بالاخره افطاری و سحری میخورد ولی ما آن راهم نمی خوریم". کارگر دیگری گفت: " شما به من بگویید یک آقازاده حاضر است حتی یک روز بدون حقوق باشد، چطور از ما انتظار دارند که یک سال بی حقوق باشیم و صدایمان در نیاید، ما گرسنه ایم. خانواده های ما به لحاظ معیشتی در وضعیت بسیاری به سر میبرند. چرا هیچکس صدای ما را نمیشنود"

توسعه اتهامات فله ای از فعالان سیاسی به سندیکا ها و کارگران

سایت کلمه در تاریخ 18 مرداد می نویسد: از مشخصه های دوره حکومت محمود احمدی نژاد از سال ۱۳۸۴ تاکنون، تشدید برخورد با فعالان مدنی بوده است. یکی از گروه هایی که در این بخش، هدف قرار دارند، فعالان کارگری و سندیکایی بوده اند که در این پنج سال و اندی فشارهای گوناگونی را متحمل شده اند؛ از احضار و اخراج تا بازداشت و حتی تحمل ضربات شلاق.

به گزارش خبرنگار کلمه، این فشارها به شکلی بوده است که حتی فعالان و تشکل های کارگری از برپایی روز جهانی کارگر منع شده اند و یا مشکلاتی بر سر راه برگزاری این جشن جهانی به وجود آمده است. اما برگزاری روز جهانی کارگر تنها عامل برای اعمال فشار بر فعالان کارگری و سندیکایی نبوده است. نگاهی به اخبار و گزارش های انتشار یافته، حتی به شکل محدود آن در رسانه ها، نشانگر آن است که بین اعتراض های صنفی کارگری در مناطق گوناگون ایران و فشار پلیسی و قضایی بر روی این فعالان ارتباط مستقیم وجود دارد. به عبارت دیگر، هر اندازه که این اعتراض ها رو به افزایش بوده است، فعالان کارگری بیشتری به دستگاه های امنیتی یا دادگاه ها احضار می شوند، فعالان بیشتری در محیط کار مورد تهدید قرار می گیرند، یا کار خود را از دست می دهند و شمار بیشتری از آنان بازداشت و به اتهام های سیاسی و امنیتی زندانی می شوند. نمونه ها از این دست بسیارند؛ بازداشت منصور اسانلو، ابراهیم مددی، محمود صالحی (که در زندان سندج به دلیل عدم رسیدگی پزشکی، با از دست دادن یک کلیه خود دچار بیماری حاد کلیوی شد و اکنون نیازمند پیوند کلیه است)، رضا رخشان، فریدون نیکوفر، محمد اشرفی، محسن حکیمی، علیرضا ثقفی، علی اخوان، سعید ترابیان، رضا شهبابی، رمضان علیپور، علی نجاتی، جعفر عظیم زاده، شاپور احسانی، بهنام ابراهیم زاده، مهدی فراهی شاندیز و □. ، که شماری از آنان پس از بازداشت در سالیان قبل با قید قرار وثیقه یا کفالت آزاد شده اند و برخی دیگر هنوز زندانی اند. در این میان، در کنار بازداشت ها و برخوردها که علیه فعالان کارگری و سندیکایی در جریان است، منصور اسانلو، رئیس هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران، هفته گذشته در دادگاه انقلاب کرج به اتهام ارتباط با ضد انقلاب محاکمه و محکوم شده است.

تاکنون از حکم آقای اسانلو خبری در دست نیست، اما درباره محاکمه این فعال کارگری دو نکته مهم وجود دارد. اول آنکه، به وکلای مدافع او برای شرکت در جلسه محاکمه اطلاع داده نشده بود و نکته دوم به اتهام وی باز می گردد. اقدام قوه قضاییه در مطلع نکردن وکلای مدافع منصور اسانلو برخلاف آیین دادرسی غیرقانونی بوده است، البته این اقدام غیرقانونی تنها در مورد این فعال کارگری صورت نگرفته بلکه نقض قانون در قبال دیگران هم این چنین است. در تیر سال ۱۳۸۶ نیز که چند روز پس از اینکه این فعال سندیکایی بازداشت شد، حکم بازداشتش به وی ابلاغ شد، در حالی که این اقدام باید پیش از بازداشت صورت می گرفت.

در مورد بعدی نیز منصور اسانلو در شرایطی به ارتباط با ضد انقلاب متهم شده است، که حتی از امکان مرخصی پزشکی برای درمان بیماری های خود و یا ملاقات مرتب با خانواده اش محروم بوده است.

حال در چنین شرایطی، چگونه وی توانسته است با ضدانقلاب تماس بگیرد؛ آن هم در زندان رجایی شهر، زندانی که تحت تدابیر شدید امنیتی قرار دارد.

در عین حال، بر اساس گزارش هایی که هفته های پیش منتشر شده بود، اتهام ارتباط با ضد انقلاب از پرونده منصور اسانلو حذف شده و به جای آن، اتهام تبلیغ علیه نظام به وی وارد شده بود. پس چگونه است که اتهام اولیه دوباره زنده شده است.

بررسی مورد آقای اسانلو که سابق بازداشت و زندان را در چند سال اخیر، پس از اعتصاب بزرگ کارگران شرکت واحد در سال ۱۳۸۴ در پرونده خود دارد، نشان می دهد که مقام های امنیتی به شدت به وی حساسند و نمی خواهند که او دوباره فعالیت های سندیکایی خود را از سر بگیرد، آن هم در شرایطی که سندیکای بزرگ شرکت واحد همراه با سایر تشکل های کارگری مانند سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه تحت فشارهای گسترده ای قرار دارند. از طرف دیگر، اتهام ارتباط با ضدانقلاب پس از آن به منصور اسانلو وارد شده است که در چند ماه گذشته، گروهی اخبار و گزارش هایی را در مورد او ویا سندیکای شرکت واحد منتشر کرده بودند که واکنش خود این سندیکا را به دنبال داشت، اما اقدام این گروه، زمینه ساز فشارهای بیشتر بر منصور اسانلو از جمله انتقال او به بند زندانیان معتاد و خطرناک و نیز بند انفرادی و سرانجام وارد شدن این اتهام شد.

این نکته را نیز نباید از نظر دور داشت که پرونده سازی جدید برای منصور اسانلو پس از قول جمهوری اسلامی ایران به سازمان بین المللی کار برای آزادی او صورت گرفته است؛ به عبارت دیگر، حتی اگر وی برای مدتی آزاد شود، به واسطه همین حکم جدید دوباره بازداشت خواهد شد.

اما نکته مهم آنکه پرونده جدید علیه منصور اسانلو حامل یک پیام برای سایر فعالان کارگری و سندیکایی است و آن اینکه اگر تا قبل، اتهام های اقدام علیه امنیت ملی و تبلیغ علیه نظام و یا حتی تشویش اذهان عمومی به این فعالان وارد می شد، از این پس، آنان باید در انتظار اتهام سنگین امنیتی باشند که می تواند مجازات های شدید تری در پیش داشته باشد.

این در حالی است که اکثریت فعالان کارگری و سندیکایی، تنها در چهارچوب صنفی و برای دریافت حقوق و مزایای عقب افتاده خود و نیز بهبود شرایط کار و زندگی همکاران خود اقدام کرده اند. این روند امنیتی که بی ارتباط با تشدید برخوردها با فعالان دیگر جنبش های مدنی نیست، به معنای تلاش حاکمیت برای مقابله با اعتراض های روزافزون صنفی کارگری، آنهم در آستانه اجرای هدفمند شدن یارانه ها و چشم انداز بروز مشکلات گسترده اقتصادی در ایران است؛ تلاشی که تجربه بیش از یک سالی که از آغاز جنبش سبز می گذرد، ناکارآمدی آن را نشان داد.

باید پاسخگوی بازماندگان کارگران کشته شده در پتروشیمی بود

به گزارش خیرگزاری دولتی کا ر ایران - ایلنا در تاریخ 18 مرداد آمده است: يك فعال کارگری می گوید: نباید اجازه داد که روند رسیدگی به پرونده کشته شدگان انفجار اخیر مجتمع پتروشیمی پردیس به سرنوشت پرونده کارگران قربانی معدن بابت نیزوی کرمان دچار سرگردانی شود.

مازیار گیلانی نژاد در گفت وگو با خبرنگار گروه کارگری ایلنا با یادآوری اینکه این انفجار تنها يك هفته پس از راه اندازی رسمی مجتمع پتروشیمی پردیس عسلویه روی داده است؛ گفت: این حادثه تاکنون 5 خانواده را داغدار کرده است. وی با بیان اینکه کارگران همواره قربانیان حوادث کار بوده هستند؛ گفت: این درحالی است که تشکلهای مستقل و مقتدر کارگری می توانند با اعزام فرستادگانی به کارخانه های مختلف به ویژه محیط های کار پرخطر و حادثه خیز و نظارت بر نحوه رعایت شدن نکات ایمنی و بهداشتی از بروز چنین فجایی جلوگیری کنند.

وی با انتقاد از اینکه همواره پس از وقوع چنین حوادثی در میان اخبار و گزارش ها اظهارنظری در جهت متهم کردن و مقصر جلوه دادن کارگران قربانی مبنی به رعایت نکردن نکات ایمنی مطرح می شود؛ گفت: این در حالی است که کارشناسان در بررسی حوادثی چون انفجار معدن باب نیزوی کرمان و کارخانجات اراک رعایت نشدن استانداردهای ایمنی از سوی بخش خصوصی را دلیل بروز چنین حوادثی دانسته است.

گیلانی نژاد با بیان اینکه قربانیان انفجار اخیر مجتمع پتروشیمی عسلویه همگی در صحت و سلامت جسمی به انجام وظیفه مشغول بوده اند؛ گفت: چطور مسوولان این مجتمع متوجه نشت گاز نشده بودند. وی با بیان اینکه در ساده ترین و کوچک ترین کارگاه های صنعتی نیز پیش از جوشکاری از ایمن بودن محیط کار اطمینان حاصل می شود؛ گفت: چطور در مجتمع پردیس که از آن به عنوان بزرگ ترین واحد تولیدکننده آمونیاک در خاورمیانه نامبرده می شود هیچ کس تا زمان انفجار از نشتی گاز مطلع نمی شود.

این فعال کارگری فلز و مکانیک با بیان اینکه مسببان حادثه اخیر باید هر چه زودتر مشخص شده و مسوولان نیز به وظایف و تعهدات خود در مقابل خانواده قربانیان عمل کنند؛ گفت: نباید اجازه داد که سرنوشت قربانیان این حادثه نیز مانند قربانیان معدن باب نیزو در راهروهای مراجع قضایی دچار سرگردانی شود.

گزارشی از وضعیت زنان کارگر / کانون مدافعان حقوق کارگر

زمانی که مساله حقوق زن ، حقوق اجتماعی و یا دستمزد او مورد بررسی قرار می گیرد، بدون استثنا واژه ی پدرسالاری، مرد سالاری و یا بسیارعینی و واقعی تر(ولی چندش آور) نرسالاری در ذهن انسان زنده می شود؛ ولی واژه تنها شکلی از یک پدیده ی پنهان ضد بشری است، با درون مایه ای طبقاتی و سرشستی استثمارگر. بهره کشی انسان از انسان از دورترین هزاره ها تا به امروز، درنرم ها و قوانین مختلف ، ولی همیشه در دفاع از حقوق اقلیت حاکم، شلاقش را بر گرده ی زحمتکشان زن و مرد کوبیده است. استثمار و وحشیانه، بسیار وحشیانه، زیرا با نیروی کار چون یک کالا یا ابزار برخورد می کند و درعمل او را فاقد ارزش انسانی می دانند و با معیار بازار، درون مایه انسانی او را ندیده می گیرند و نیازمندی های حیاتی برای بازتولید نیروی کارش به فراموشی سپرده می شود.

ولی در کنار این بهره کشی عام، شاهد استثمار مضاعف نیمی از افراد جامعه نیز هستیم که مرد استثمار شده در این شیوه ی ستم و بهره کشی، نیز خود را در آن سهیم می کند: آری استثمار زن، مادر، همسر. آن هم باعقب مانده ترین مناسبات بادیه نشینی . ارزش زن در این نوع مناسبات عشیره ای چیزبست درحد یک زیرانداز "تجدید فراش" چون هر مرد ناقص العقلی می تواند(حتا در قرن بیست و یکم) زن را چون زیلوی کهنه ای دور بیاندازد و یک یا چند تای دیگر اختیار کند. (احکام برده داری جنسی) تاسف بارتر اینکه این برده داری جنسی و استثمار وحشیانه ی نیروی کار زن در جامعه ای صورت می گیرد که درتاریخ گذشته اش علاوه بر احترام به شخصیت زن، حقوق زنان کارگر در مقابل تخصص برابر مساوی بوده و در اکثر کارگاه های بزرگ دوره ی هخامنشی به دلیل توانایی مدیریت آنان، سرپرست های کارگران زن و مرد، یک زن بوده است. (1)

سررشته ی تمام این مناسبات واپس گرایانه ی موجود در دستان کهنه اندیشان دلال صفتی است که در سایه نشستند و ریسمان ها را می کشند. این واسطه ها و دلال ها آن چنان از خرد اقتصادی ، اجتماعی بیگانه هستند که درکی از توسعه ی اجتماعی صنعتی و علمی ندارند. حتا ضرورت صنعتی شدن جامعه برای تداوم زندگی اجتماعی

برای رسیدن به توانایی تولید کالایی را نمی‌فهمند و آن را مترادف با کفر (به خطر افتادن منافع اقتصادیشان) می‌دانند. تنها معیار ارزش این اقتصاددانان در قدرت صدای جریج جریج سکه‌های طلائی است که آن را برای تعیین عیارش با دندان محک بزنند. همان برده‌فروشان کریمه دیروزند که به جای شتر و کجاوه، بر بنز و ... می‌نشینند و پول نفت، شرکت‌های بین‌المللی خرید و فروش را اداره می‌کنند که دفتر اصلی‌شان در لندن و ... است.

استنادی که به حقوق زنان کارگر در دوره‌ی هخامنشیان کرده‌ام هرگز بدین جهت نبوده که آن را جزو افتخارات ایرانیان امروز بدانم. هرگز. این ارزش‌های بالای انسانی که در تاریخ بشر استثناست، افتخاری است برای مردمان همان زمان با فرهنگ و مناسبات آن دوره. ما را همین بس که در قرن بیست و یکم حداقل حقوق زنان کارگر و نیروی کار زن را ندیده می‌گیریم و آن چنان ستم اقتصادی بر زنان وارد می‌کنیم که واژه‌ی استثمار مضاعف دارای آن درون مایه‌ای نیست که بتواند بار این بهره‌کشی از زن را بیان کند.

زن به عنوان انسان حق دارد با کارش صاحب درآمدی گردد و زندگی مستقلی برای خودش تدارک ببیند. اما زن کارگر پس از 8 الی 12 ساعت کار به خانه می‌رود، در شهرهای پرجمعیت یکی دو ساعت هم وقتش در ترافیک هدر می‌شود. عاقبت خسته و فرسوده وارد خانه می‌شود، تازه با حجم عظیم کار که در انتظارش است مواجه می‌گردد. کار اصلی زن زحمتکش تازه شروع می‌شود. سامان دادن خانه، پختن غذا برای فردای خانواده، ترو خشک کردن کودکان و خدمت به "آقای خانه". به هر حال او زن است و طبق اصول سنت‌های مردسالارانه وظایفی به عهده‌ی اوست. ولی زمان برای انجام این همه کار با توجه به مقدار ساعات کار بیرون کافی نیست. پس چه باید کرد؟ در شرایط موجود پاسخی وجود ندارد. علت مبارزه پیگیر کارگران در سطح بین‌المللی و ایران برای پایین آوردن ساعات کار به 8 ساعت در روز که متأسفانه امروزه، برخلاف منافع زحمتکش‌شان به 12 ساعت هم رسیده است، صرفاً به دلیل ضرورت اوقات فراغت برای بازتولید نیروی کار هدر رفته و رسیدگی به آموزش و تربیت کودکان است که نیروی کار آینده را تشکیل می‌دهند که باز هم این در خدمت ساختار سرمایه‌داری است ولی به قیمت هزینه حداقل درآمد کارگر وزندگیش.

با وجود این همه ستم‌های چند گانه، شاهد ابعادی بزرگتر از استثمار و بی‌داد دولتی در حق زنان کارگر و جویای کار هستیم. با توجه به بیکاری مزمن جامعه‌ی ما که با رشد جمعیت جوان ایران در تضاد ستیزنده است، دولت و مجلس اصلاح طلب دست به اقدامی زد که در تاریخ جنبش کارگری ایران و کلیه دوره‌های پس از مشروطیت به صورت عملکردی واپس‌گرا و ضد کارگری و ضد نیروی کار زنان برای همیشه به یادگار ماندگار مانده است. معاف شدن کارگاه‌های زیر ده نفر از قانون کار جزو افتخارات دولت به اصطلاح اصلاح طلب خاتمی است. این قانون ستم و بیدادی است بر جامعه کارگری ایران، که بیشترین مصیبتش بر سر زنان کارگر و جویای کار پیاده شده است. برآیند چنین شرایطی برای دختران تحصیل کرده و زنان سرپرست خانوار فاجعه‌بار گردیده است زیرا حداقل حقوقی که مسولان کارگاه‌های زیر ده نفر برای نیروی کار تعیین می‌کنند در مواردی حتی یک سوم حداقل حقوق قانون کار نمی‌شود. آیا با چنین درآمدی یک نیروی کار زن می‌تواند از پس پرداخت اجاره‌ی یک اتاق برآید؟ غذا، لباس و هزینه‌های دیگر را فعلاً محاسبه نمی‌کنیم. در کنار این قوانین ضدانسانی شاهد رشد پدیده‌ی "من پوری" هستیم. دلالتی نیروی کار یا "من پوری" (manpower) که از دوره‌ی سردار سازندگی در پروژه‌های نفتی بوجود آمده بود، اکنون ابعادی همه‌گیر یافته است. "من پور"، بخشید دلال محترم، کاسب است و کاسب "حبیب خدا" این حق اوست که زنان کارگر را به کارگاه‌ها معرفی کند و از آن حداقل حقوق که چیزی کمتر از یک سوم حداقل حقوق قانون کار است، درصدی به جیبش وارد گردد. طبق این قوانین نیروی کار باید شبانه‌روز برای سرمایه‌دار و دلال‌ها کار کند و تازه پس از 4 ماه حقوق یک ماه را دریافت کند.

از سوی دیگر ناتوانی در ایجاد اشتغال برای میلیون‌ها جوان بیکار و سربار جامعه، فروپاشی صنایع تولیدی به دلیل واردات بی‌رویه اربابان قدرت، روند تصاعدی رشد بیکاری و فقر عمومی باعث گردید تلاش برای بیرون کردن زنان از بازار کار، با تبلیغات گسترده آغاز گردد. بازنشستگی قبل از موعد، بازخرید زنان کارمند و معلم از ترفندهایی است که سرمایه‌داری دلالی نهایت بهره را از آن می‌برد. گرچه زنان به‌رغم این همه بی‌داد اجتماعی توانسته‌اند دانشگاه‌ها را تسخیر کنند ولی در بازار کار با وجود تحصیلات دانشگاهی وضع زنان واقعاً مصیبت‌بار است.

در پروژه‌های نفتی حقوق یک خانم مهندس یا لیسانس زبان برای روزانه 12 ساعت کار و ماهیانه 276 ساعت حداکثر شش صد هزار تومان است. در حالی که سرپرست یک واحد کوچک (فورمن) مبلغی معادل یک میلیون و دویست تا یک میلیون شش صد هزار تومان دریافت می‌کند. یک کارگر فنی کم‌سواد 600 هزار تومان دریافت می‌کند. (البته اگر بعد از 4 ماه به او بدهند) و یک جوشکار کم‌سواد حداقل یک میلیون و دویست هزار تومان دریافت می‌کند. با توجه به این که حداقل حقوق برای کارگر کم‌سواد و بی‌تخصص، آن هم برای 192 ساعت کار در ماه، سیصد و سه هزار تومان است. اینک به حقوق یک خانم کارشناس توجه کنید که حداکثر آن شش صد هزار تومان است. مدت کار این خانم در پروژه‌ها روزانه 12 ساعت کار و در ماه 276 ساعت است. یعنی ماهانه این خانم به نسبت قانون کار 84 ساعت اضافه کاری می‌کند که اگر آن را در صدی چهل قانون کار ضرب کنیم 117 ساعت اضافه کاری می‌شود (در حالی که در پروژه تعطیلی روز آدینه را نداریم) اگر 4 آدینه در ماه را طبق قانون کار که می‌باید نیروی کار استراحت کند و حقوق کامل دریافت نماید (زیرا اوقات فراغت برای آماده‌سازی روانی نیروی کار حیاتی است) در نظر بگیریم، می‌بینیم که یک کارشناس زن ساعات کاری معادل دو ماه کار را در یک ماه انجام می‌دهد. و حداکثر شش صد هزار تومان دریافت می‌کند که همان حداقل حقوق یک کارگر بدون تخصص و بدون سواد می‌شود.

هدف از این مطلب بیان واقعیت تلخ است که زن در کارخانه‌ها و یا در بخش خدماتی در برابر کار و تخصص برابر با مرد، حقوقی بسیار کمتر دریافت می‌کند.

گذری می‌کنیم بر بازار کار برای زنان، در شهرهای مختلف و دستمزدهای آنان.

تبریز

یک پرستار با مدرک کارشناسی در بیمارستان خصوصی شفا، در بخش سی سی یو با روزی 12 ساعت کار (که بر خلاف قوانین بین‌المللی کار است که ایران هم مقوله‌های آن را امضا کرده است) 320 هزار تومان دریافت می‌کند که این معادل حداقل حقوق است. خانواده‌ی این خانم پرستار حداقل 16 سال هزینه آموزش او را پرداخت کرده اند تا امروز پس از پایان آموزش کارمزدی معادلی یک کارگر بی سواد و غیرماهر دریافت کند.

یک خانم دیپلمه در تبریز برای کار در فروشگاه تجهیزات بیمارستانی (بخش خصوصی) از ساعت 8 صبح الی 6 پسین

ماهانه 250 هزار تومان دریافت می‌کند، آن هم بدون بیمه و تامین اجتماعی. در بازار تبریز برای یک فروشنده زن دیپلمه در لباس‌فروشی، بدون بیمه با روزانه ده ساعت کار که در مناسبت‌هایی چون جشن‌ها، ساعات کار طولانی‌تر می‌شود، آن هم بدون هیچ کارمزدی، ماهانه 220 هزار تومان حقوق پرداخت می‌گردد.

در دفاتر هواپیمایی در تبریز خانم‌هایی با مدرک کارشناسی و تسلط به یک زبان خارجی سه ماه اول به نام آزمایشی ماهیانه با 60 هزار تومان استخدام می‌شوند، در صورتی که کارفرما از کار آنها اعلام رضایت بفرماید، ادامه کارشان امکان‌پذیر خواهد شد آن هم با حقوق ماهانه 150 هزار تومان با روزانه 14 ساعت کار، از ساعت 8 صبح تا ده شب، بدون بیمه بدون نهار. (که معمولاً با اعلام عدم رضایت دیگری را با این حقوق ناچیز به کار می‌گیرد. موارد سوءاستفاده پنهان که جای خود دارد)

حالا تصور کنید که این خانم بخواهد سربرار کسی نباشد و روی پای خودش بایستد، با این درآمد ناچیز در شهری مانند تبریز، آیا می‌تواند زندگی کند؟ اگر فرض کنیم این نیروی کار بتواند یک خانه نقلی پیدا کند و پول پیش آن را هم بدهد، با این طرح حذف یارانه‌ها، آیا در آمد این خانم درحد پرداخت هزینه آب و برق خواهد بود؟ در ساختارهای اقتصادی که یارانه وجود ندارد، حداقل حقوق کارگران قادر به پاسخگویی به رفع نیازمندی‌های اولیه زحمتکش‌شان است و وضعیت اشتغال به صورتی است که اکثریت مردم کار دارند. در حالی که در کشور ما حداقل حقوق با هزینه‌های زندگی تعاملی ندارد. وضع اشتغال که بسیار اسف‌بار است با سیاست‌های ناپه‌نچار برای راضی نگه داشتن صندوق بین‌المللی پول برای پیوستن به تجارت جهانی) هر روز شرایط اشتغال بحرانی‌تر می‌شود و عده‌ی بیشتری از کارگران بیکار می‌شوند. این شیوه عملکرد درحقیقت استثمار مضاعف همه‌ی مردم ایران است.

در کارخانه‌ی ساخت وسایل پلاستیکی اکثریت کارگران را زنان تشکیل می‌دهند ساعت کار این خانم‌ها از ساعت 8 بامداد با 8 شب برای ماهیانه 180 هزار تومان، آن هم بدون بیمه .

سیاهکل

شرکت کلوچه‌سازی شهر صنعتی سیاهکل برای یک کارگر زن (اکثر قاطع کارگران این شرکت خانم‌ها هستند با روزانه کار 9 ساعت در روز مبلغ 180 هزار تومان حقوق می‌گیرند. با توجه به حداقل حقوق اداره کار که 303 هزار تومان برای 192 ساعت کار کرد در ماه می‌باشد، این خانم‌ها از یک سو هر ماه 42 ساعت نسبت به قانون کار به صورت مجانی برای کارفرما کار می‌کنند و از سوی دیگر مبلغی معادل کمی بیش از نصف حداقل حقوق دریافت می‌کنند. با یک محاسبه دقیق می‌توان ابعاد وحشیانه‌ی استثمار زنان کارگر را بررسی کرد، با توجه به این که این کارگران بیمه نیستند. این است تاثیر فاجعه‌بار معاف شدن کارگاه‌های زیر ده نفر از قانون کار، غارت وحشیانه‌ی همه جانبه کارفرماها و فقر سیاه کارگران زن.

در شهرک صنعتی سیاهکل در یک کارگاه تولید ظروف یک بار مصرف تنها 2 کارگر مرد اشتغال دارند با حقوق 380 هزار تومان و بیمه هم هستند. بقیه کارگران را خانم‌ها تشکیل می‌دهد، اما با کاری معادل کار کارگران مرد، تنها به اندازه نصف حقوق مردان را دریافت می‌کنند. با روزانه‌ی کار از ساعت 8 تا 17 عصر برای ماهیانه 170 هزار تومان بدون هیچ مزایا، بدون بیمه و بازنشستگی.

صنعتی اراک

خانم‌های فارغ التحصیل دانشگاه در خانه بیکار نشسته‌اند و در آرزوی پیدا کردن یک پارتی هستند تا برای مدت کوتاهی با اشتغال موقت گوشه‌ای از زندگی شان را سامان بدهند.

یک خانم لیسانس یا فوق لیسانس برای استخدام در مهد کودک وابسته به آموزش و پرورش اراک، بدون بیمه و بدون بازنشستگی و مزایای دیگر، تنها ماهیانه 70 الی 80 هزار تومان دریافت می‌کند. در بخش خصوصی ماهیانه‌ای کمتر پرداخت می‌شود.

آیا با این مقدار کارمزد، یک خانم می‌تواند خانه‌ای اجاره کند یا فرزندانش را پرورش دهد؟ این مقدار حتا کفاف هزینه‌ی رفت و آمد این خانم‌ها را نمی‌دهد. شاید بپرسید پس چرا آنها به این کار ادامه می‌دهند؟ من هم همین سوال را از یکی از این خانم‌ها پرسیدم. گفت:

"دارم دیوانه می‌شوم. در خانه شب و روز بیکار نشسته‌ایم و دیوارها را نگاه می‌کنیم. اینطور حداقل مشغول به کار می‌شویم و بخشی از نیازهای روانی‌مان حل می‌شود."

یک شرکت دلالی یا "من پوری" زنان را برای پرستاری یا انجام کارهای خانه استخدام می‌کند. ساعات کار از 7 بامداد تا 17 پسین به مقدار ده ساعت کار در روز بدون بیمه و با هیچ مزایای دیگر. برای ماهیانه 80 هزار تومان. ولی قراردادی که همین شرکت با متقاضی نیروی کار می‌بندد، مبلغ 180 هزار تومان در ماه می‌باشد. این واسطه از درآمد هر زن بابت حق دلالی، بابت حق ضد بشری که به او داده شده، مبلغ یک صد هزار تومان برداشت می‌کند. ده ساعت کار دشوار و گاهی کثیف را زن انجام می‌دهد. ولی سهم شیر به واسطه‌ی قرون وسطایی تعلق دارد. قانونی که حامی اقلیت حاکم و وابستگان آنهاست و تیغ برنده‌اش بر ضد اکثریت مردم است، یک قانون طبقاتی نیست؟

یک شرکت دیگر "من پوری" که با آموزش و پرورش اراک همکاری می‌کند برای استخدام یک خانم معلم لیسانس یا فوق لیسانس مبلغ 360 هزار تومان از آموزش و پرورش دریافت می‌کند ولی به خانم‌های حق التدریسی ماهیانه 120 هزار تومان پرداخت می‌کند. چرا یک نهاد دولتی، آن هم آموزش و پرورش، دستش در دست دلال هاست؟ چرا یک خانم تحصیل کرده را مستقیماً استخدام نمی‌کنند؟ و اما در مهدکودک‌های بخش خصوصی در اراک به خانم‌های مربی، که اکثراً لیسانس هستند، فقط ماهیانه 50 هزار تومان می‌پردازند.

گیلان

شرکت سیبون تولیدکننده‌ی تن ماهی و خورش قیمة . کار روزانه زنان در این شرکت از ساعت هفت و نیم بامداد تا چهار بعد از ظهر ادامه دارد و از ساعات 14 تا 18 به نام اضافه کاری، که بابت ده و نیم ساعت کار روزانه حقوق ماهیانه این خانم‌ها 360 الی 370 هزار تومان است. البته از عجایب است که در این شرکت زنان بیمه هستند.

کارخانه سورنگ خزر در شهر صنعتی رشت برای بسته‌بندی کالا از کارگران زن استفاده می‌کند با حقوق ماهیانه 120 هزار تومان بدون بیمه و تامین اجتماعی . در این شرکت هر سه ماه قرارداد جدیدی با کارگران زن بسته می‌شود. خاصیت این عمل برای کارفرما عدم پرداخت مرخصی ماهانه و سنوات به کارگران زن می‌باشد. در حقیقت یک کارگر زن اگر بتواند سی سال در این شرایط دوام بیاورد، مدت خدمتش همان سه ماه و ده روز است که بازنشستگی شامل

آن نمی شود و کارفرما هم از پرداخت 20 درصد حق بیمه کارگر معاف می شود. این هم یکی دیگر از عوارض معاف شدن کارگاه های زیر ده نفر از قانون کار است. البته نباید از حق گذشت کارفرما چون مسلمان معتقد است و حلال و حرام سرش می شود، کارگران زن روزهای جمعه هم باید کار کنند والا کسری حقوق خواهند داشت. کرمانشاه

فروشگاه های لباس با ساعات کار طولانی در روز بین ده الی 12 ساعت کار، بدون بیمه و تامین اجتماعی و بدون قراردادکار به خانم های متقاضی کار ماهیانه 80 الی 100 هزار تومان پرداخت می کند. آغاچاری (امیدیه خوزستان)

خانم های متقاضی کار می توانند اگر لیسانس یا دیپلم داشته باشند، و صد البته یک پارتی پیدا کنند، به عنوان معلم حق التدریسی برای آموزش و پرورش کار کنند، با حقوق ماهیانه 40 یا 50 هزار تومان، بدون بیمه و بازنشستگی.

نجف آباد اصفهان

یک کارگر زن در مرکز چاپ و تکثیر از ساعت 8 الی 12 ظهر و از ساعت 15 تا 8 شب برای ماهیانه 80 هزار تومان کار می کند. بدون بیمه و هیچ مزایای دیگر. این زن کارگر باید کارهای نظافت کارگاه و کارهای حاشیه ای دیگری را نیز انجام دهد و گرنه اخراج خواهد شد. زمان کار در یک مرکز دیگر چاپ و تکثیر از 9 صبح تا 19 شب است. در ابتدای استخدام با ماهی 70 هزار تومان زن کارگر استخدام می گردد. پس از کسب مهارت ها با اضافه کاری های اجباری حقوق زن به 150 هزار در ماه می رسد. محیط کار برای سلامتی نامناسب است: یک زیرزمینی سرد و مرطوب. در کارگاه تولید لباس

ساعات کار برای خانم ها از 7 صبح تا 7 شب برای روزانه 4 هزار تومان، بدون بیمه و بازنشستگی.

شاهین شهر اصفهان

آژانس هواپیمایی برای یک خانم مسلط به زبان خارجی با زمان کاری از ساعت 9 صبح تا یک ظهر و از ساعت 17 تا 20 شب (روزانه 7 ساعت کار) ماهانه 80 الی 90 هزار تومان، بدون بیمه و هزینه رفت و آمد پرداخت می کند. اصفهان

نگهداری از پارک ها و فضای سبز به پیمانکاران خصوصی واگذار شده است. پیمانکاران نیز کارشناسان خانم را استخدام می کنند و به هر کدام چند کارگر بیل و کلنگ به دست می دهند و بعد از آنها می خواهند با طرح های ابتکاری نظر شهرداری را جلب کنند. برای روزی 12 ساعت کار دشوار (هدایت افرادی غیرمتخصص و آموزش آنها) ماهیانه 200 هزار تومان بدون بیمه و...

ظاهرا شهرداری برای صرفه جویی در هزینه ها، تامین نیروهای انسانی اش را به این شرکت های دلال می دهد. اما در واقع صرفه جویی صورت نمی گیرد و شهرداری حقوق یک کارشناس را به دلال (من پاور) می پردازد. درحقیقت تنها کاری که صورت می گیرد است که از حقوق ده ها زحمتکش مبلغی را کسر می کنند تا به جیب یک دلال بریزند. آخرین ضربه سنگینی که به طبقه کارگر وارد شد، بند "ز" مصوب مجمع تشخیص مصلحت بود. بند "ز" اهرم و ابزار سرمایه دار شده تا هر زمان که اراده نماید، بتواند نیروی کار را بدون هیچ مشکل قانونی اخراج کند. تصویب یک قانون برای اجرای بی قانونی در جامعه. پدیده خارق العاده قرن بیست و یکم است. شاید برای ضمیمه شدن به اعلامیه حقوق بشر؟؟؟

ناصر آغاچاری

زیرنویس:

1. به کتاب از زبان داریوش نوشته ی پرفسور ماری کخ، با استناد جز به جز به سی هزار لوح میخی ایلامی، ترجمه دکتر رجبی مراجعه شود.

فشار بر کارگران معدن گل گهر سیرجان

معدن گل گهر سیرجان که با شرکتهای اقماری تابع آن، نزدیک به 3600 نفر کارگر دارد یکی از نقاط کارگری کرمان می باشد که کارگران آن بدلیل حقوقهای معوقه، با مشکلات زیادی مواجه میباشند. کارگران معدن به خاطر ضرورت تامین هزینه زندگی بیش از سایر کارگران ناچارند خطرکنند و از جان و هستی خود مایه بگذارند تا جایی که هر دو الی سه ماه خبری از سوانح در معادن کرمان به گوش میرسد که یا باعث مرگ یا جراحات شدید کارگران نگون بخت میگردد، اما علیرغم این سختی کار، عامل اصلی نگرانی و اعتراضات کارگران، سیاستهای کارگری و وعده و وعیدهای دروغ می باشد که داده می شود.

طومار اعتراضی معلمان و کارکنان اداری آموزش و پرورش

جمعی از معلمان، فرهنگیان و کارکنان اداری شهرستان ایزده طی نامه یی به مدیرکل استان یادآور شده اند که هنوز پاداش و حقوق مرخصی مناطق محروم را پاسخ نگرفته اند.

نویسندگان نامه که تعدادشان به ۳ هزار تن می رسد، در سالهای ۸۶، ۸۷ و ۸۸ کار می کرده و حقوق خود را دریافت نکرده اند.

در بخشی از این طومار آمده است: " این سالیان حقوق سرایداران و دفترداران نیز به طور کامل پایمال شده و در سال ۸۶ اضافه کار اداری با ۱۴ ساعت کار در سال ۸۶ نیز پرداخت نشده است. از طرفی باز هم ۲ سال و اندی است که یارانه مسکن آنها نیز تحقق نیافته است".

کارخانه های تولید کنند پتو در آستانه ورشکستگی

کارخانه های تولید کننده پتو از جمله کارخانجات وابسته به صنایع نساجی کشور هستند که عمده آنها در آستانه ورشکستگی و تعطیلی کامل هستند. هر روز که میگذرد وضعیت کارگران و تولیدات این کارخانه ها وخیم تر میشود. یکی از علل عمده این وضعیت نابسامان، باندهای چپاولگری هستند که بقول کارگران از آقا زاده ها تشکیل شده است و عملاً بدلیل واردات بی رویه ای که این آقازاده های وابسته به باندهای دولتی از کشور چین انجام میدهند، تولید پتوهای داخلی دیگر در بازار فروشی ندارد. در یکی از شهرک های صنعتی، خود کارگران با زحمات شبانه روزیشان کارخانه پتو را بعد از دوماه باز میکنند اما چون هیچ حمایتی از تولیدات آنها نمیشود، دوباره کارخانه بسته میشود.

کارگران نانوايي از حد اقل حقوق و مزایا برخوردار نیستند

آژانس ایران خبر - یکی از کارگران نانوايي که شاطر میباشد در گفت وگوي کوتاهی گفت: " نزدیک 15 سال است که در نانوايي کار میکنم، از حداقل حقوق و مزایا برخوردار نیستم و همه روزه از ساعت 4 صبح تا 10 شب کار میکنم و تعطیلات نیز ندارم و اگر یک روز هم سرکار نرم حقوق به من نمیدهند". این شاطر در ادامه افزود: " کارگران نانوايي ها فاقد بیمه درمانی میباشد و سازمان تامین اجتماعی ما را بیمه نمیکند، ما برای حل مسایل درمانی خود نه تنها مجبور هستیم که پول زیادی برای هزینه در مان بدهیم، بلکه به علت اینکه کار راتعیل کرده ایم حقوقی هم به ما نمیدهند!"

کاهش بیمه بیکاری

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری - در راستای تحمیل بی حقوقی بیش از پیش بر کارگران و تشدید استثمار بی امان و روزافزون آنان، مجلس اسلامی سرمایه یک فوریت طرحی را تصویب کرد که بر اساس آن حقوق بیکاری، که در ایران بیمه بیکاری نامیده می شود، به نحو چشمگیری به سود طبقه سرمایه دار و به زیان طبقه کارگر کاهش می یابد. نیازی به گفتن ندارد که حتی آنچه هم اکنون تحت نام بیمه بیکاری با محدودیت های بسیار و در مدت زمانی کوتاه پرداخت می شود نیز به راستی شایسته نام حق و حقوق بیکاری نیست، چه رسد به شکل سلاخی شده آن که قرار است مجلس جمهوری اسلامی سرمایه آن را تصویب کند. بر اساس این طرح، بیمه بیکاری از این پس به بیکاران زیر 25 سال تعلق نمی گیرد. کارگر بیکار مشمول بیمه بیکاری باید حداقل یک سال پیش از دریافت مبلغ این بیمه در مراکز کارپایی ثبت نام کرده باشد. کارگر بیکار باید از مراکز آموزش فنی و حرفه ای گواهی نامه مهارت گرفته باشد (از قرار معلوم، واداشتن کارگران به کسب مهارت - آن هم به شیوه مشروط کردن دریافت بیمه بیکاری به آن - همان داروی معجزه آسایی است که وزیر کار جمهوری اسلامی آن را برای رفع معضل بیکاری تجویز کرده است و ما در مقاله «کارگرسنجی و سرمایه مداری وزیر کار جمهوری اسلامی» به آن پرداخته ایم). سهم 3 درصدی کارفرما برای پرداخت بیمه بیکاری به 2 درصد کاهش می یابد و یک درصد این سهم از مبلغ پرداختی به کارگر کسر می شود. کارگر بیکار مشمول دریافت بیمه بیکاری باید حداقل 12 ماه سابقه پرداخت بیمه بازنشستگی داشته باشد، که قبلاً 6 ماه بود. برای فرار از پرداخت بیمه بیکاری به زنان کارگر، آنان به زنان سرپرست خانوار، خودسرپرست و بدسرپرست تقسیم شده اند. و از همه مهم تر این که مبلغ پرداختی حق بیمه که هم اکنون عبارت است از 55 درصد حقوق و مزایا) و نه حداقل دستمزد، که کمتر از آن است) برای مجردها به 30 درصد و برای متأهل ها به 40 درصد حداقل دستمزد کاهش می یابد. وزیر کار گفته بود که یک دلیل بیکاری کارگران این است که آن ها «حال کارکردن» را ندارند. شاید یک دلیل تصویب طرح کاهش بیمه بیکاری و ناچیز کردن بیش از پیش آن هم این باشد که کارگران «حال کارکردن» را پیدا کنند و از ترس بیکاری فاقد هرگونه بیمه بیکاری برای حفظ کارشان به هر شرایطی از جمله کار کاملاً رایگان و بی مزد و مواجب برای سرمایه داران و دولت آن ها تن دردهند!!

سیر صعودی قیمت مواد غذایی در کرج

آسمان دیلی نیوز - در شهر کرج قیمت مواد غذایی در سطح شهر روند صعودی دارد و در حال حاضر قیمت مواد غذایی نظیر گوشت گوسفند همچنان ۱۷۰۰۰ تومان، قیمت مرغ ۳۳۰۰ تومان و برنج به طور میانگین ۲۵۰۰ تومان است. سیر صعودی قیمت ها در حالی است که دولت مدعی است اقداماتی برای جلوگیری از گرانی در ماه رمضان کرده است و با وجود این ادعای دولت قیمت ها همچنان در حال بالا رفتن است.

یک روزنامه نگار کرد دیگر از فعالیت منع شد

آسمان دیلی نیوز- توتونچی از آن دسته از روزنامه نگاران کرد است که رویکردی انتقادی نسبت به نظام دارد و مطالب بسیاری از وی در این زمینه به چاپ رسیده است. اخیراً این روزنامه نگار به صورت غیر رسمی ممنوع القلم شده، به طوری که از درج مقالات و مطالب وی در نشریات ممانعت به عمل می آید. شواهد و قرائن موجود حاکی از آن است که مدیران مسوول نشریات کردستان، به دستور اداره ی اطلاعات از چاپ مطالب توتونچی خودداری می کنند. لازم به ذکر است بهمن توتونچی عضو شورای سردبیری هفته نامه ی توقیف شده ی کرفتو بود که پس از توقیف هفته نامه، مدت یک سال را به اتهامات سیاسی در زندان سپری کرد. متن نامه ای که بهمن توتونچی در همین رابطه به مدیرکل اداره ی ارشاد اسلامی کردستان ارسال کرده است را ذیلاً بخوانید:

حضور مدیر کل محترم اداره ی ارشاد اسلامی استان کردستان جناب آقای میمنت آبادی

با دروهای فراوان:

جناب آقای میمنت آبادی در طول تاریخ به اثبات رسیده که هر چه تنوع در جامعه بیشتر باشد مساله ی تراکم و تکامل فرهنگی با سهولت بیشتری صورت خواهد گرفت و چنانچه غیر از این باشد بسیار طبیعی است که توانایی ها و استعدادها شکوفا نمی شود و بدون آنکه عمده ی در این کار داشته باشیم آرام آرام یک جامعه ی پویا به جامعه ای راکد تبدیل می شود و هیچ شکی نیست که مطبوعات در زمینه ی رشد، پویایی و خلاقیت اندیشه ها نقش و جایگاه ویژه ای دارد. حال با توجه به وضعیت موجود که روز به روز شاهد بستن روزنامه ها هستیم، امید می رفت که با آمدن جنابعالی به عنوان چهره ی فرهنگی وضعیت موجود رو به بهبودی رود، اما متأسفانه هر روز شاهد اخبار ناگواری از جامعه ی مطبوعات در استان هستیم که یکی از آن چاپ نکردن مقالات اینجانب می باشد بدون هیچ دلیلی، چرا؟ حال بدلیل فعالیت چند ساله ی اینجانب در خانواده ی مطبوعات این حق را بر خود روا می دارم که بدانم چرا ممنوع القلم شده ام؟ لذا بدلیل جایگاه حضرتعالی و همچنین اعضا محترم خانه ی مطبوعات خواستار پیگیری مجددانه می باشم. با تشکر: بهمن تونچی از اعضای شورای سردبیری هفته نامه ی توقیف شده ی کرفتو رونوشت برای:

۱- اداره ی ارشاد ۲- خانه ی مطبوعات ۳- چاپ در هفته نامه ی دیار کهن که دیگر حاضر به چاپ مقالات اینجانب نیست

مرگ کارگر بیمار در محل کار به علت محرومیت از درمان

سیمای سوسیالیسم - روز دوشنبه گذشته چندین هزار کارگر صنعتی در کشور بنگلادش یک تظاهرات اعتراضی برگزار کردند. علت این حرکت اعتراضی توده های کارگر مرگ یکی از همزنجیرانشان در محل کار و هنگام استثمار شدن بود. این واقعه در دناک در یکی از کارخانه های پارچه بافی در شهر داکا پایتخت بنگلادش که متعلق به شرکتی به نام ورتکس می باشد، رخ داده است.

هزاران کارگر خشمگین شرکت کننده در تظاهرات، مدیر سرمایه دار کارخانه را مسئول مستقیم مرگ این کارگر ۲۸ ساله می دانند. او در بخش کنترل کیفی تولید پارچه استثمار می شده است. همکاران وی می گویند که این کارگر جوان به سختی بیمار بوده است و از مدیریت تقاضای مرخصی کرده بود تا راهی درمانگاه شود و به پزشک مراجعه نماید. مدیریت با تقاضای او موافقت نمی کند و با سببیت تمام وی را مجبور می سازد تا با همان حال بیماری شدید باز هم کار کند، باز هم اضافه ارزش تولید نماید و باز هم بر سرمایه داران بیافزاید. کارگر مجبور به ماندن در کارخانه و ادامه کار می شود، اما بعد از مدت کوتاهی از پا می افتد. فشار کار و استثمار سفاکانه سرمایه همراه با شدت بیماری ناشی از فقر و محنت زدگی و فلاکت تحمیل شده از سوی سرمایه، کل توان او برای ادامه حیات را در هم می کوبند. کارگر در حین کار و زیر فشار سهمگین استثمار تسلیم مرگ می گردد. یعنی توسط سرمایه به قتل می رسد و با مرگ او تمامی کسانی که قوت لایموتشان با بهای نیروی کار وی تأمین می شد نیز راهی برهوت گرسنگی می شوند. توحش حدی دارد اما سرمایه در کار استثمار انسان های کارگر به هیچ مرزی تمکین نمی کند و این جنایت و توحش را تا مرگ کارگر ادامه می دهد. مدیر سرمایه دار مطابق منطق سرمایه عمل نموده است. منطق اولویت و ارجحیت مطلق سود بر جان آدمیزاد، رعایت این اولویت شرط حیات سرمایه است.

واقعه مرگ کارگر بنگالی در حین کار و زیر فشار شدت بیماری موج خشم و عصیان و اعتراض همزنجیران وی را در سطحی وسیع برانگیخت. حدود ۳۰۰۰ کارگر دست به تظاهرات اعتراضی زدند. جمعیت کثیری از این کارگران خشمگین به ساختمان کارخانه محل وقوع حادثه یورش بردند و تمامی ماشین های بافندگی و دوزندگی شرکت را از کار انداختند. کارگران همزمان در خیابان های شهر اجتماع کردند. خطوط مواصلاتی و بزرگ راه ها را اشغال نمودند و شبکه های حمل و نقل شهری را از کار باز داشتند.

سرمایه داران مطابق معمول از قوای قهر و سرکوب و کشتار دولت خویش کمک خواستند. نیروی پلیس. از همه سو وارد میدان شد و سبانه ترین یورش ها را علیه کارگران معترض آغاز کرد. به گزارش یک روزنامه انگلیسی زبان محلی در نتیجه تهاجم نیروهای سرکوب گر پلیس دولت سرمایه داری به تظاهرات کارگران در حدود ۵۰ کارگر زخمی و مصدوم شدند. در حلیکه پلیس تعداد مجروحین و مصدومین را به دروغ ۶ نفر اعلام کرده است. به اصطلاح بررسی پیرامون مرگ این کارگر جریان دارد اما تا کنون هیچ اعلام جرمی علیه صاحب سرمایه دار این کارخانه نشده است.

مرگ دلخراش این کارگر جوان. دومین مورد مرگ فقط طی چند روز در یکی از کارخانه های ورتکس می باشد روز جمعه گذشته بعد از پیدا شدن جسد یک کارگر جوان زن به علت سقوط از سقف کارخانه اعتراضات توده کارگر در کارخانه دیگر این شرکت در شهر داکا نیز شعله ور شد

تجربه تلخ کارگران نساجی ممکن است تکرار شود

ایلنا - به گزارش خبرگزاری دولتی کا ر ایران - ایلنا در تاریخ 18 مرداد آمده است: يك فعال کارگري در صنعت لوازم خانگي مي گويد به دليل كمبود نقدینگي در 2 سال گذشته وضع این صنعت نسبت به مدت مشابه گذشته بدتر شده است.

رداعي در گفتگو با خبرنگار گروه کارگري ایلنا گفت: امروز وضع کارخانه هاي لوازم خانگي درست مانند وضع کارخانه هاي نساجي در چند سال پیش وخيم است.

عضو شوراي اسلامي کارخانه لوازم خانگي ارج مدعي شد در حال حاضر نزدیک به 15 هزار نفر 30 کارخانه تولید کننده انواع لوازم خانگي پراکنده شده در کل کشور مشغول به کار هستند که تعدا متوسط کارگران در هر واحد توليدي تا 500 نفر نیز مي رسد.

این فعال کارگري تصريح کرد: چنانچه دولت با نگاه اجتماعي و غير اقتصادي به بحران پیش آمده نگاه نکند ممکن است تجربه تلخ کارگران نساجي دوباره تکرار شود.

اشاره آقای رداعی به سرگردانی هزاران کارگر نساجی است که در پی بحرانی شدن صنعت نساجی و تعطیلی کارخانه‌های این صنعت با مشکل اخراج و بی‌حقوقی مواجه شدند. وی بایادآوری اینکه کمبود نقدیگی باعث شده تا کارخانه‌های داخلی در رقابت با واردکنندگان اجناس مشابه خارجی بیشتر دچار مشکل شوند؛ گفت: انتظار داریم دولت با انجام اقداماتی چون دادن فرصت برای بازپرداخت بدهی‌های معوقه، اجرای قوانین بارنشستگی‌های پیش از موعد جلوی افزایش بحران را بگیرد. رداعی گفت: در حال حاضر دولت برای کارخانه‌هایی که سقف بدهی آنها تا 2 میلیارد تومان است تسهیلات و تمهیداتی قائل شده‌است که به دلیل سنگین بودن بدهی‌های بانکی در صنعت لوازم خانگی، هیچ واحد تولیدی نمی‌تواند از این مزایا استفاده کند.

گزارش‌هایی از ریسندگی خاور و کنف کار فعالان ضدسرمایه داری گیلان

ادامه اعتصاب در ریسندگی خاور
کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری - کارخانه ریسندگی خاور در جاده رشت - فومن در منطقه آتشیگاه قرار دارد. سال‌هاست که این کارخانه با بحران کارگری روبه‌روست. در سال گذشته (1388) فردی به نام دکتر لامع مالک کارخانه‌های حوله برق لامع با استفاده از قانون خصوصی سازی بخش عمده سهام کارخانه را خرید. او دستگاه‌های مدرن و جدیدی را وارد کارخانه کرد. اما در زمینه پرداخت مطالبات کارگران، که بیش از یک سال حقوق و مزایا طلب دارند، کوچک‌ترین اقدامی نکرد. در گذشته، کارخانه خاور روزانه 9 تن نخ تولید می‌کرد. در حال حاضر در این کارخانه 270 کارگر مشغول به کار هستند که 200 نفر آن‌ها قراردادی و 70 نفرشان استخدامی دائم هستند. کارگران از ابتدای سال 1389 و بعد از عید، تولید را خواباندند و به عنوان اعتراض تعدادی از کارگران همراه اعضای شورای اسلامی کارخانه برای حل مشکل خود به دفتر ریاست جمهوری در تهران رفتند که توسط ماموران نیروی انتظامی و اطلاعات مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. تعدادی از کارگران و اعضای شورای اسلامی کارخانه نیز دستگیر شدند که پس از اعتراضات کارگران، اعضای شورای اسلامی و کارگران دستگیر شده آزاد شدند و کارگران دست از پا درازتر به رشت بازگشتند. کارگران در تاریخ 89/5/9، که مصادف با سومین روز درگذشت یکی از کارگران فعال کارخانه به نام نعمت پورابراهیمی بود، همگی در مراسم سوگواری او شرکت کردند. لازم به ذکر است کارگران خاور در طول سال‌ها مبارزه بارها جاده رشت - فومن را بستند. اما به آن‌ها وعده‌های سرخرمن داده شد و عملاً قدمی در جهت برآوردن مطالبات معوقه شان برداشته نشد. با این همه، کارگران خاور همچنان جهت گرفتن مطالبات خود پافشاری می‌کنند. لازم به ذکر است بیشتر کارگران در محل زندگی شان به بقال و نانوا و ... بدهکارند و در شرایط فوق‌العاده سخت معیشتی به سر می‌برند. لذا از تمامی فعالان و رسانه‌های واقعی کارگری می‌خواهند که تا رسیدن به مطالبات شان از مبارزات بر حق آن‌ها حمایت کنند. لازم به ذکر است هم‌اکنون 3 تن نخ در انبار موجود است و علیرغم اصرار و پافشاری دکتر لامع کارگران حاضر به تولید نیستند و همچنان در اعتصاب به سر می‌برند.

ما کارگران فعال ضدسرمایه داری گیلان، ضمن تسلیت درگذشت همزنجیرمان نعمت پورابراهیمی به خانواده و کارگران همکارش، از مبارزات کارگران کارخانه ریسندگی خاور برای گرفتن مطالبات معوقه شان حمایت می‌کنیم.

کنف کار و مطالبات معوقه کارگران

کارگران کنف کار رشت بیش از 3 ماه است که دیناری دریافت نکرده‌اند. در حال حاضر در حدود 140 کارگر در کارخانه در یک شیفت مشغول به کارند. تعدادی از این کارگران همراه اعضای شورای اسلامی کارخانه در روز سه‌شنبه 89/4/29 به استانداری گیلان واقع در خیابان معلم رشت رفتند و در حضور کارفرمایان و وکیل آن‌ها با هیئت کارگری استانداری به مذاکره پرداختند.

در این جلسه، کارفرمایان به جای تعیین تکلیف مطالبات معوقه کارگران به طرح تسویه حساب‌های شخصی خود پرداختند و دو تن از آنان به نام جزایری عرب که پسرعمو هستند مدعی بودند که وام یک میلیاردی دریافتی از بانک باید بابت مطالبات آن‌ها و سرمایه‌گذاری شان جهت راه‌اندازی کارخانه به آن‌ها پرداخت شود. کارگران می‌گویند ما کاری به دعوای بین کارفرمایان نداریم و مطالبات خود را می‌خواهیم. لازم به ذکر است که بیش از 60 نفر از کارگران نزدیک به 25 سال سابقه و دارای شرایط سختی کار هستند و در مرز بازنشستگی قرار دارند. هنوز حق بیمه 3 ماهه اول سال 1389 پرداخت نشده است و مواد اولیه نیز برای تولید موجود نیست. کارگران در شرایط سخت معیشتی به سر می‌برند و هیچ نهادی هم به آنان پاسخ نمی‌دهد.

خشکسالی 100 هزار روستایی را حاشیه نشین کرد توسعه نامتناسب و بی‌ضابطه شهر کرمان در کنار خشکسالی و مهاجرت بی‌رویه

کرمان - خبرگزاری مهر: توسعه نامتناسب و بی‌ضابطه شهر کرمان در کنار خشکسالی و مهاجرت بی‌رویه روستائینشینان، 100 هزار نفر را با مشکلات متعدد حاشیه نشینی مواجه کرده است. به گزارش خبرنگار مهر در کرمان، استان کرمان در سال‌های اخیر شاهد پدیده‌های متعددی بوده است که نتیجه‌ای جز مهاجرت روستائینشینان به شهرهای بزرگ نداشته است و معضل حاشیه نشینی در بسیاری از شهرهای بزرگ کرمان را افزایش داده است، بگونه‌ای که شهرهایی مانند کرمان و شهرهای جنوبی این استان از جمله جیرفت با پدیده شوم حاشیه نشینی مواجه شده‌اند و طبق گفته مسئولان تنها در شهر جیرفت نزدیک به 30 هزار حاشیه نشین وجود دارد و این عدد در کرمان به 100 هزار نفر می‌رسد و این آمار جدا از افرادی است که با پشتوانه مالی که داشته‌اند توانسته‌اند در محدوده شهر سکونت کنند و یا اینکه اجاره نشین شهرها باشند. حاشیه نشینی زاینده خشکسالی و بیکاری روستائینشینان پدیده حاشیه نشینی در شهر کرمان بدون شک حاصل دو زمین لرزه شدید در شهرهای بم و زرنده و خشکسالی 13

ساله در استانی است که شغل اکثر مردم کشاورزی بوده و با خشک شدن بسیاری منابع آب کشاورزان نیز چاره ای جز مهاجرت نداشته اند خشکسالی بگونه ای در بسیاری از مناطق تاثیر گذاشته است که تعداد قابل توجهی از روستاهای کرمان هم اکنون با تانکر آبرسانی می شوند و برخی روستاها نیز از جمعیت خالی شده اند و در نتیجه روستانشینان چاره ای جز مهاجرت به شهر ندارند و در نتیجه شهرکهای حاشیه ای شهر کرمان که 100 هزار جمعیت را در خود جای داده اند به وجود آمده است.

شهرکهای مملو از بی نظمی، فقر و حاشیه های مختلف اجتماعی و فرهنگی که حاصل برخورد فرهنگ مناطق مختلف و حتی کشورهای همسایه است.

این شهرکها به دلیل بی نظمی و عدم نظارت مناسب در زمینه های مختلف، به بهترین سکونتگاه افغانه در کرمان تبدیل شده اند بطوریکه جمعیت قابل ملاحظه ای از افغانه در این شهرکها زندگی می کنند و به دلیل زندگی تجمعی و عدم رعایت بهداشت به واقع یکی از مهمترین مشکلات هزاران حاشیه نشین کرمان هستند که مشکلات آنها در ابعاد بهداشتی، امنیتی و اجتماعی قابل ملاحظه است.

شهرکی که شبانه ساخته شد

شهرک "پدر" کرمان یکی از شهرکهای حاشیه ای کرمان است که بی نظمی شدید در ساخت و ساز و در حقیقت آلونک سازی در آن کاملا قابل مشاهده است.

سیم کشی برق این شهرک در برخی مناطق بیشتر شبیه به تارهای در هم پیچیده عنکبوت است و تیرهای چوبی برق که هر کدام به سویی خم شده اند نشان دهنده اوج مشکلات این شهرک بخصوص در زیر ساختهاست. کوچه های خاکی و خانه هایی که اکثر آنها طی چند ساعت و در طول شب ساخته می شوند که از چشم پلیسهای ساختمان مخفی بمانند، هرچند ساخت و ساز در این شهرکها تا حدودی محدود شده است اما همچنان ساخت و سازهای شبانه در این شهرک حاشیه ای پر حاشیه شهر کرمان ادامه دارد.

شهرک پدر یا همان روستای الله آباد است روستایی که پس از سالها جنگ و جدل بین مردم و مسئولین دو سال پیش از وضعیت بلا تکلیف درآمد و جز روستاها پذیرفته شد اما مشکلات جدیدی در پی روستا شدن منطقه به وجود آمد. ناامنی مهمترین مشکل حاشیه نشینان کرمانی

یک زن مغازه دار در این شهرک در گفتگو با خبرنگار مهر اظهار داشت: مشکل بزرگ این شهرک عدم وجود سیستم لوله کشی آب بود که خدا را شکر به کمک استاندار قبلی حل شد اما خاکی بودن کوچه ها و عدم وجود امنیت و عدم وجود زیر ساختهای شهری ... مهمترین مشکل این شهرک است.

وی در خصوص گازکشی این شهرک گفت: یکی از مشکلات لاینحل ما گاز کشی است چون خانه ما در حریم شهر است و غیر مجاز ساخته شده گفتند دو میلیون هزینه گازکشی می شود ما از کجا بیاوریم اگر پول داشتیم اینجا خانه نمی ساختیم.

این حاشیه نشین ادامه داد: یکی از مشکلات این شهرک عدم وجود سیستم حمل و نقل است، نبود تاکسی یا اتوبوس تا پنج کیلومتری شهرک حمل و نقل ساکنان را با چالش مواجه کرده است.

کوچه ای که هم شهرنشین دارد و هم روستا نشین

یکی دیگر از شهرک نشینان به نکته جالبی در خصوص این شهرک اشاره کرد و افزود: نکته خنده دار اینکه وسط همین کوچه دو خانه در کنار یکدیگر هستند که یکی در حریم شهر است که خدماتش شهری حساب می شود و خانه کناری روستایی و به نرخ روستا از خدمات استفاده می کند.

وی افزود: مثلا برای خرید امتیاز برق شهری های کوچه 200 هزار تومان پرداختند و روستاییها 80 هزار تومان!

وی گفت: مرز بین روستانشین بودن و شهرنشینی در این کوچه یک دیوار است.

کوچه خاکی طویلی است جایی که مرز جدایی شهر از روستاست دو خانه یکی خاکی و حقیرانه اما در حریم شهر و دیگری به سبک خاصی سنگ کاری شده در حریم روستای الله آباد قرار گرفته است.

به گفته همه اهالی منطقه و طبق اعلام دهیاری 150 متر ابتدایی کوچه ها جز محدوده شهر و ادامه آن جز روستای الله آباد است.

خانه ای که اواسط کوچه است متعلق به مرد میانسالی است که به تازگی از بنایی آمده است او یکی از شهرنشینان کوچه است که با گلایه از مسئولین اظهار داشت: این منطقه هر روز یک مشکل دارد از تجمع معتادین تا بی توجهی مسئولین دهیاری هر مشکلی که بخواهید ما داریم.

مرد گلایه زیاد دارد و یادآور شد: شاید باور نکنید اما ما در این کوچه ها چاهی برای جذب آب و فاضلاب نداریم و اگر باران در این کوچه های خاکی بیاید این کوچه ها به دریایی از آب تبدیل می شوند.

وی ادامه داد: دو سال قبل دهیاری از هر خانه 200 هزار تومان بابت آسفالت دریافت کردند اما دو ماشین شن خالی کردند، کوچه را زیر و رو کردند ولی خبری از آسفالت نشد، درضمن هر اقدامی در این محل بخواهند انجام دهند پول امتیازش را جداگانه باید به دهیاری بدهیم.

نا امنی مهمترین مشکل حاشیه نشینان

این حاشیه نشین با اشاره به نا امنی این شهرک افزود: دخترم را از ساعت 7 شب جرات نمی کنم بیرون از خانه تا خانه همسایه بفرستم، گشت انتظامی هم که زیاد اینجا نمی آید خودمان وظیفه حمایت از اهل خانه را داریم.

اینجا یکی از چندین شهرکی است که از سوی مردم به صورت غیرمجاز ساخته شد و برغم جلوگیریهای گاه و بی گاه مسئولین شهری سرانجام با نام روستا از شهر کرمان جدا شد و خدماتی چون آب و برق را دریافت کرد اما با توجه به قرار گرفتن 150 متر ورودی آن در حریم شهر هیچ نهادی زیر بار مسئولیت آن نمی رود و این منطقه با نام شهر اما با ظاهری بدتر از قسمت روستایی ادامه حیات می دهد.

زندگی دسته جمعی مشکلات بهداشتی را تشدید کرده است

....

یکی دیگر از حاشیه نشینان عنوان کرد: قبلا که مجبور بودیم آب شرب را از آن سوی کمربندی از خانه های مردم بگیریم ده ها نفر به دلیل تصادف در کمربندی کرمان جان خود را برای آوردن آب از دست دادند و بسیاری از مردم هم به دلیل استفاده از آب چاه، سنگ کلیه گرفته اند.

وی با اشاره به گسترش اعتیاد در این شهرک افزود: مشکل دیگر محل وجود خرده فروشان مواد مخدر و مواد فروشانی است که موجب نگرانی مردم این منطقه هستند زیرا علاوه بر تردد معتادان نا امنی را هم به همراه دارند و اعتیاد را در بین جوانان منطقه گسترش می دهند.

تعداد خانه های خالی کم نیست و همچنین خرابه هایی که می توانند جای خوبی برای تجمع معتادین بی خانه باشند. در منطقه خیری از فضای سبز یا مرکز بهداشت یا مسجد نیست چند پسر بچه در حال بازی فوتبال در زمین خاکی هستند با سطل زباله بزرگ شهرداری که در محله رها شده اند دروازه ساخته اند.

از محل مدرسه این کودکان می پرسم که یکی پیاده 5 کیلومتر راه می رود دیگری با سرویس می رود اما نکته جالب اینکه در این شهرک پر جمعیت مدرسه وجود ندارد.

ساخت و ساز در حاشیه کرمان همچنان ادامه دارد

در اینکه ساخت و سازهای این منطقه تا قبل از این غیر قانونی بود شکلی نیست اما هم اینک نیز افرادی که زمینهای خود را از زمین خواران این منطقه خریداری کرده اند شبانه به کار خود ادامه می دهند تا نگرانی ها از روند خدمات دهی به آلونک نشینان شهر کرمان افزایش یابد.

تشکیل ستاد مقابله با حاشیه نشینی و تخریب منازل مسکونی غیر مستحکم توسط شهرداری کرمان هم نتوانسته است از رشد قارچی شکل این حاشیه ها جلوگیری کند.

هم اکنون حدود 100 هزار حاشیه نشین در شهرک های حاشیه ای کرمان در انتظار تصمیم گیری مسئولین زندگی می کنند، زورآبادها که نامی برای شهرکهای چون شهرک پدر است یکی پس از دیگری چون چماقی برسر شهر کرمان کوبیده می شوند و پذیرفتن و نپذیرفتن حاشیه نشینان هر کدام عواقب خود را دارد.

حسین کردی، معاون خدمات شهری کرمان در گفتگویی اعلام کرد: تنها راه چاره حل مشکل حاشیه نشینی تبدیل به روستا یا پذیرفتن آن به عنوان حریم شهر است.

شهرداری کرمان نیز خسته از درگیری با مردم در قالب عملکرد پلیس ساختمان است و تخریبهای زیاد و جمع آوری وسایل کار مردم فایده ای نداشته است و شهر کرمان همچنان با آلونکهایی که در 24 ساعت سرپا می شوند گسترده و گسترده تر می شود با نام روستا یا شهر فرقی نمی کند، مردم تنها به دنبال سرپناه هستند.

حاشیه نشینی در کرمان نگران کننده است

نماینده مردم کرمان نیز با ابراز نگرانی از حاشیه نشینی در کرمان می گوید: یکی از مشکلات شهر کرمان حاشیه نشینی است که اغلب موجب بروز ناامنی هایی نیز در این مناطق می شود.

....

وی افزود: طی سالهای اخیر 150 هزار نفر از روستاها به کرمان مهاجرت کرده اند که اکثر این افراد حاشیه نشین هستند.

وی دلیل عمده مهاجرت به کرمان را زمین لرزه های سالهای اخیر و بخصوص خشکسالی می داند.

نماینده مردم کرمان در مجلس افزود: هم اکنون 1.3 درصد جمعیت استان کرمان در شهر کرمان ساکن هستند.

کرمی گفت: یکی از راه های جلوگیری از مهاجرت به شهرها ایجاد کار و آموزشهای فنی و حرفه ای در روستاهاست. مردم فریب زمین خواران را نخورند

شهردار کرمان نیز در گفتگو با خبرنگار مهر در کرمان از مهاجرت 200 هزار نفر به شهر کرمان تنها طی چهار سال اخیر خبر داد.

ابوالقاسم سیف الهی افزود: شهر کرمان یکی از مناطق مهاجر پذیر جنوب شرق کشور محسوب می شود، به طوریکه در سرشماری سال 85 جمعیت شهر کرمان 514 هزار نفر بوده است اما طی چهار سال گذشته 200 هزار نفر به جمعیت شهر افزوده شده است که بیشتر مهاجران و حاشیه نشینان هستند.

وی افزود 100 هزار نفر از این افراد حاشیه نشین هستند و باقیمانده نیز مهاجرانی هستند که به دلیل خشکسالی در سایر مناطق به شهر کرمان کوچ کرده اند.

وی حاشیه نشینی در شهر کرمان را یکی از معضلات شهر دانست و گفت: هر گونه خدمات شهری در این مناطق انجام نمی شود و مردم باید از ساخت و ساز در این مناطق خودداری کنند و فریب زمین خواران را نخورند.

شهرکهای حاشیه ای کانونهای جرم خیز کرمان هستند

فرمانده نیروی انتظامی کرمان نیز در گفتگو با خبرنگار مهر در کرمان با اشاره به حضور افغانه در این شهرکها و با تاکید بر جرم خیز بودن مناطق حاشیه ای کرمان گفت: پاکسازی مناطق حاشیه ای کرمان از وجود افغانه غیرمجاز ضروری است.

سردار حسین چناریان تصریح کرد: حاشیه شهرها از ضوابط شهرنشینی و قوانین شهری برخوردار نیستند و به همین دلیل نیز کانون جرم در مرکز شهرها در واقع مناطق حاشیه نشین هستند.

وی با تاکید بر اینکه برای ساماندهی به وضعیت مناطق حاشیه ای تمام دستگاه ها باید همکاری کنند، افزود: در همین راستا طرح ساماندهی مناطق حاشیه ای کرمان و ساماندهی اتباع بیگانه در این مناطق اجرا شده است.

رئیس پلیس کرمان هدف این طرحها را توسعه امنیت اجتماعی در ارتباط با پاکسازی کانونهای تمرکز مجرمین بخصوص حاشیه های شهر دانست.

حاشیه نشینی مبدا ناامنی در شهر

سردار چناریان با تاکید بر دستگیری اتباع بیگانه غیر مجاز، افزود: این شهرکهای به محل مناسبی برای سکونت افغانه غیر مجاز تبدیل شده اند و با چنین شرایطی اگر در سطح شهر احساس ناامنی شود مبدا شروع آن از حاشیه شهر است.

وی خاطرنشان کرد: به دلیل حضور افغانه در کرمان و شرایطی که این کانونهای حاشیه نشینی شهری ایجاد کرده اند با پاکسازی این نقاط به سمت لایه های شهری و به سوی تامین امنیت شهر می رویم.

وی اضافه کرد: در بحث حضور افغانه و ساکن بودن آنها در حاشیه شهر باید تمام ادارت از جمله اداره کار، اداره بهداشت، اعضای شورای شهر، پلیس و سایر دستگاه های مرتبط با همکاری یکدیگر در رفع این معضل کوشا باشند.

وی گفت: پس از اجرای این طرح 373 افغانی غیر مجاز دستگیر شده اند و تحویل اردوگاه مراقبتی شده اند.

وی ادامه داد: این طرح در 18 کیلومتر مربع جنوب شهر کرمان اجرا شده است.

آنچه که مسلم است هم اکنون شهر کرمان از معضل حاشیه نشینی رنج می برد و مسئولان این استان باید در کنار تعیین کمربند سبز کرمان و جلوگیری از توسعه شهر و مشکلات شهرکهای حاشیه ای کرمان که 100 هزار نفر را در خود جای داده اند را نیز جدی بگیرند و آنها را با برنامه ریزی دقیق رفع کنند.

گردهمایی سینماگران به منظور تامین امنیت شغلی لغو شد

رادیو کوچه در تاریخ 19 مرداد نوشت: بر اساس گزارش‌های رسیده سینماگران برای پی‌گیری مطالبات صنفی خود قرار بود امروز دوشنبه در خانه سینما جمع شوند.

به نقل از خبرگزاری هرانا، فرهاد توحیدی، نایب‌رییس هیئت‌مدیره خانه سینما با اشاره به تجمع روز ۱۸ مرداد سینماگران اعلام کرده بود که در این روز مطالباتی که در دو سال گذشته خانه سینما در موردشان تلاش کرده، بررسی می‌شود.

فیلم‌سازانی چون بهرام بیضایی، مسعود کیمیایی، ابراهیم حاتمی‌کیا، ناصر تقوایی و رخشان بنی‌اعتماد برای حضور در این نشست اصناف سینمایی از سینماگران دیگر دعوت کرده بودند.

از سوپی دیگر همایون اسعدیان، از فیلم‌سازان ایرانی با اشاره به غیرسیاسی بودن این تجمع گفت: «این تجمع برخلاف این‌که بعضی‌ها علاقه‌مند هستند آن‌را به مسایل دیگر ربط دهند، برای امنیت صنفی اعضای خانه سینماست.»

این در حالی‌ست که هیئت‌مدیره جامعه‌ی اصناف سینمای ایران در نامه‌ای کوتاه خبر از لغو گردهمایی داد که قرار بود امروز ۱۸ مردادماه به منظور پی‌گیری تامین امنیت شغلی و رفاه اجتماعی اهالی سینما برگزار شود.

به گزارش ایسنا، در این نماز آرسالی خطاب به خانواده بزرگ سینما آمده است: «می‌خواستیم در خانه سینما گردهم جمع شویم تا از فقدان امنیت شغلی سخن بگوییم. اما ناچار از لغو گردهمایی شدیم. آیا نشانه‌ای روشن‌تر از این برای نبود امنیت شغلی وجود دارد؟»

تا کنون از دلیل یا دلایل لغو این گردهمایی گزارش و خبری ارایه نشده است.

آخرین خبر از مختار اسدی، آموزگار دربند

امروز دوشنبه از آخرین تماسی که مختار اسدی، عضو کانون صنفی معلمان، با خانواده ی خود داشته است، 14 روز می گذرد. مختار اسدی در تاریخ 89/4/7 بازداشت و به زندان اوین برده شد. وی تاکنون و در این 40 روز، سه بار تماس تلفنی داشته و خانواده تاکنون نتوانسته اند با او دیداری نمایند.

دو هفته پیش برادر مختار از شهرستان به تهران آمد و با رجوع به دادگستری فرم درخواست ملاقات را پر کرد اما تاکنون هیچ گونه اطلاعی درباره ی تاریخ دیدار داده نشده است.

از سوپی اسدی به همراه همسر فرهنگی خود، سال گذشته درخواست انتقالی به شهرستان داشته اند که چندی پیش که نتیجه ی انتقالی ها روشن شد، با انتقالی همسر اسدی موافقت شده اما درخواست خودش پذیرفته نشده است. این موضوع و بلا تکلیفی، برای همسر ایشان، کار را بیش از پیش سخت، و گذران این روزهای پر از دل‌نگرانی را دشوارتر نموده است. مختار اسدی دارای دوفروزند است و از اهالی سنجند می باشد.

معاون وزیر کار: نرخ بیکاری در بهار 89 به 14/6 درصد افزایش یافت

ایسنا خبرگزاری دولتی ایران در تاریخ 19 مرداد نوشت: معاون سرمایه انسانی و توسعه اشتغال وزیر کار و امور اجتماعی از افزایش نرخ بیکاری در بهار امسال به 14/6 درصد خبر داد. حمید حاجی عبدالوهاب در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان این که بر اساس گزارش مرکز آمار ایران، نرخ بیکاری بهار امسال به 14.6 درصد رسیده است، گفت: این عدد در زمستان سال گذشته 14.1 درصد بود که نشان می‌دهد در 3 ماه اول سال جدید افزایش نیم درصدی داشته است. وی همچنین بروز خشکسالی در تعدادی از استان ها مانند استان فارس و افزایش خروجی‌های دانشگاه را از عوامل عمده افزایش نرخ بیکاری دانست. درخور ذکر است پیش از این نرخ بیکاری بهار سال گذشته 11.1 درصد و تابستان و پاییز گذشته 11.3 درصد اعلام شده بود. همچنین پیش از این مرکز آمار ایران نرخ بیکاری سال گذشته را 11.9 درصد اعلام کرده‌است.

معضل بیکاری و رشد روز افزون مشاغل کاذب در سطح شهر

آژانس ایران خبر- به دنبال سیاست های غلط اقتصادی دولت ، موج بیکاری به صورت روز افزون قشر جوان جامعه را در برگرفته و آنها را وادار به تامین هزینه های زندگی از طریق مشاغل کاذب می نماید ، بعنوان نمونه عکسی که مشاهده میکنیم مربوط به یک جوان است که به دلیل بیکاری اقدام به خرید و فروش شارژ ایرانسل و همراه اول کرده است.

فقر و فلاکت چهره شهرها را عوض کرده است

اجرای طرح حذف یارانه ها و موج گرانی مردم را در تنگنا و فشار سخت معیشتی قرار داده است به عنوان نمونه در این

هفته قیمت شکر از کیلویی 700 تومان به 1200 تومان افزایش یافته، کره نیز افزایش قیمت داشته و قالب 100 گرمی آن که 280 تومان به فروش میرسد اکنون به 350 تومان افزایش یافته است، مدت‌هاست که در بسیاری از سفره‌های ایرانیان گوشت دیده نمیشود.

مردم از بیکاری و پایین بودن دستمزدها کلافه هستند.

به گزارش خبرنگار آژانس ایران خبرتعداد زیادی از جوانان و بیکاران به دستفروشی رو آورده اند به هر گوشه شهر که میرویم تعداد زیادی دستفروش درحال فروش اجناس محقر خود هستند، گاهی هم با التماس دنبالت میکنند و به زورمی خواهند جنس خود را به فروش برسانند تا بتوانند شب لقمه نانی به خانه ببرند. متکدیان تعدادشان افزایش یافته است. فقر و فلاکت چهره شهر را عوض کرده است.

توسعه اتهامات فله ای از فعالان سیاسیِ سندیکا ها و کارگران

سایت کلمه گزارش داد - از مشخصه های دوره حکومت محمود احمدی نژاد از سال ۱۳۸۴ تاکنون، تشدید برخورد با فعالان مدنی بوده است. یکی از گروه هایی که در این بخش، هدف قرار دارند، فعالان کارگری و سندیکایی بوده اند که در این پنج سال و اندی فشارهای گوناگونی را متحمل شده اند؛ از احضار و اخراج تا بازداشت و حتی تحمل ضربات شلاق.

به گزارش خبرنگار کلمه، این فشارها به شکلی بوده است که حتی فعالان و تشکل های کارگری از برپایی روز جهانی کارگر منع شده اند و یا مشکلاتی بر سر راه برگزاری این جشن جهانی به وجود آمده است.

اما برگزاری روز جهانی کارگر تنها عامل برای اعمال فشار بر فعالان کارگری و سندیکایی نبوده است.

نگاهی به اخبار و گزارش های انتشار یافته، حتی به شکل محدود آن در رسانه ها، نشانگر آن است که بین اعتراض های صنفی کارگری در مناطق گوناگون ایران و فشار پلیسی و قضایی بر روی این فعالان ارتباط مستقیم وجود دارد. به عبارت دیگر، هر اندازه که این اعتراض ها رو به افزایش بوده است، فعالان کارگری بیشتری به دستگاه های امنیتی یا دادگاه ها احضار می شوند، فعالان بیشتری در محیط کار مورد تهدید قرار می گیرند، یا کار خود را از دست می دهند و شمار بیشتری از آنان بازداشت و به اتهام های سیاسی و امنیتی زندانی می شوند.

نمونه ها از این دست بسیارند؛ بازداشت منصور اسانلو، ابراهیم مددی، محمود صالحی (که در زندان سندج به دلیل عدم رسیدگی پزشکی، با از دست دادن یک کلیه خود دچار بیماری حاد کلیوی شد و اکنون نیازمند پیوند کلیه است)، رضا رخشان، فریدون نیکوفر، محمد اشرفی، محسن حکیمی، علیرضا ثقفی، علی اخوان، سعید تریان، رضا شهابی، رمضان علیپور، علی نجاتی، جعفر عظیم زاده، شاپور احسانی، بهنام ابراهیم زاده، مهدی فراهی شاندریز و... که

شماری از آنان پس از بازداشت در سالیان قبل با قید قرار وثیقه یا کفالت آزاد شده اند و برخی دیگر هنوز زندانی اند. در این میان، در کنار بازداشت ها و برخوردها که علیه فعالان کارگری و سندیکایی در جریان است، منصور اسانلو، رئیس هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران، هفته گذشته در دادگاه انقلاب کرج به اتهام ارتباط با ضد انقلاب محاکمه و محکوم شده است.

تاکنون از حکم آقای اسانلو خبری در دست نیست، اما درباره محاکمه این فعال کارگری دو نکته مهم وجود دارد. اول آنکه، به وکلای مدافع او برای شرکت در جلسه محاکمه اطلاع داده نشده بود و نکته دوم به اتهام وی باز می گردد.

اقدام قوه قضاییه در مطلع نکردن وکلای مدافع منصور اسانلو برخلاف آیین دادرسی غیرقانونی بوده است، البته این اقدام غیرقانونی تنها در مورد این فعال کارگری صورت نگرفته بلکه نقض قانون در قبال دیگران هم این چنین است.

در تیر سال ۱۳۸۶ نیز که چند روز پس از اینکه این فعال سندیکایی بازداشت شد، حکم بازداشتش به وی ابلاغ شد، در حالی که این اقدام باید پیش از بازداشت صورت می گرفت.

در مورد بعدی نیز منصور اسانلو در شرایطی به ارتباط با ضد انقلاب متهم شده است، که حتی از امکان مرخصی

پزشکی برای درمان بیماری های خود و یا ملاقات مرتب با خانواده اش محروم بوده است.

حال در چنین شرایطی، چگونه وی توانسته است با ضدانقلاب تماس بگیرد؛ آن هم در زندان رجایی شهر، زندانی که تحت تدابیر شدید امنیتی قرار دارد.

در عین حال، بر اساس گزارش هایی که هفته های پیش منتشر شده بود، اتهام ارتباط با ضد انقلاب از پرونده منصور اسانلو حذف شده و به جای آن، اتهام تبلیغ علیه نظام به وی وارد شده بود. پس چگونه است که اتهام اولیه دوباره زنده شده است.

بررسی مورد آقای اسانلو که سابق بازداشت و زندان را در چند سال اخیر، پس از اعتصاب بزرگ کارگران شرکت واحد در سال ۱۳۸۴ در پرونده خود دارد، نشان می دهد که مقام های امنیتی به شدت به وی حساسند و نمی خواهند که او دوباره فعالیت های سندیکایی خود را از سر بگیرد، آن هم در شرایطی که سندیکای بزرگ شرکت واحد همراه با سایر

تشکل های کارگری مانند سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه تحت فشارهای گسترده ای قرار دارند.

از طرف دیگر، اتهام ارتباط با ضدانقلاب پس از آن به منصور اسانلو وارد شده است که در چند ماه گذشته، گروهی اخبار و گزارش هایی را در مورد او و یا سندیکای شرکت واحد منتشر کرده بودند که واکنش خود این سندیکا را به دنبال

داشت، اما اقدام این گروه، زمینه ساز فشارهای بیشتر بر منصور اسانلو از جمله انتقال او به بند زندانیان معتاد و خطرناک و نیز بند انفرادی و سرانجام وارد شدن این اتهام شد.

این نکته را نیز نباید از نظر دور داشت که پرونده سازی جدید برای منصور اسانلو پس از قول جمهوری اسلامی ایران به سازمان بین المللی کار برای آزادی او صورت گرفته است؛ به عبارت دیگر، حتی اگر وی برای مدتی آزاد شود، به واسطه همین حکم جدید دوباره بازداشت خواهد شد.

اما نکته مهم آنکه پرونده جدید علیه منصور اسانلو حامل یک پیام برای سایر فعالان کارگری و سندیکایی است و آن اینکه اگر تا قبل، اتهام های اقدام علیه امنیت ملی و تبلیغ علیه نظام و یا حتی تشویش اذهان عمومی به این فعالان

وارد می شد، از این پس، آنان باید در انتظار اتهام سنگین امنیتی باشند که می تواند مجازات های شدید تری در پیش داشته باشد.

این در حالی است که اکثریت فعالان کارگری و سندیکایی، تنها در چهارچوب صنفی و برای دریافت حقوق و مزایای عقب

افتاده خود و نیز بهبود شرایط کار و زندگی همکاران خود اقدام کرده اند. این روند امنیتی که بی ارتباط با تشدید برخوردها با فعالان دیگر جنبش های مدنی نیست، به معنای تلاش حاکمیت برای مقابله با اعتراض های روزافزون صنفی کارگری، آنهم در آستانه اجرای هدفمند شدن یارانه ها و چشم انداز بروز مشکلات گسترده اقتصادی در ایران است؛ تلاشی که تجربه بیش از یک سالی که از آغاز جنبش سبز می گذرد، ناکارآمدی آن را نشان داد.

کارگران شرکت مواد شیمیایی ترومر خواهان مطالبات عقب افتاده خود شدند

آژانس ایران خبر - سه شنبه ۱۹ مرداد کارگران شرکت مواد شیمیایی ترومر در مقابل این شرکت تجمع اعتراضی برگزار کردند. کارگران خواستار مطالبات عقب افتاده خود شدند. این کارخانه در کیلومتر ۵ جاده قدیم قزوین- کرج قرار دارد.

خودکشی یک کارگر بر اثر فقر و فشار زندگی

آسمان دلی نیوز - روز سه شنبه ۱۹ مرداد اسد صولت راننده ماشین سنگین و از کارگران سد آزاد نگل به علت غرق شدن در آب رود خانه جان خود را از دست داد. به گفته شاهدین این کارگر تحت فشارهای اجتماعی تن به این کار داده است. اسد صولت، متولد تبریز و از کارگران خوش نام در بین دیگر کارگران بود. (سد آزاد در نزدیکی روستای نگل در ۷۵ کیلومتری جاده ی سنندج- مریوان قرار گرفته است)

ندادن بیمه بیکاری به هفتصدکارگر اخراجی نوشابه سازی ساسان

به گزارش خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا در تاریخ 19 مرداد آمده است: با گذشت نزدیک به ۵ ماه از آخرین اخراج دسته جمعی کارگران نوشابه سازی ساسان هنوز تمامی این کارگران نتوانسته اند از حق قانونی خود مبنی بر دریافت مقرری بیمه بیکاری استفاده کنند. به گزارش ایلنا، جمعی از کارگران قراردادی کارخانه نوشابه سازی ساسان اعلام کردند که هنوز موفق به دریافت مقرری بیمه بیکاری نشده اند. این کارگران در جریان تعدیل های سال ۸۸ شرکت ساسان به اجبار از کار اخراج شده بودند و تعداد آنها به بیش از ۷۰۰ نفر می رسد. کارگران اخراجی می گویند: پس از آنکه کارفرما حاضر نشد حتی با آنها به عنوان کارگر ساده قرارداد ببندد، به سازمان تامین اجتماعی مراجعه کردند تا از مقرری صندوق بیمه بیکاری استفاده کنند. به گفته یکی از کارگران در حال حاضر نزدیک به نصف اخراج شدگان به شرط شرکت در دوره های آموزش فنی و حرفه ای توانسته اند تا حدودی از حق خود استفاده کنند اما تکلیف مابقی هنوز روشن نشده است. این کارگران همچنین می گویند پس از اخراج آنها، کارفرما نیروی جایگزین را با پرداخت حداقل حقوق و حذف سرویس ناهار استخدام کرده است. کارگران نوشابه سازی ساسان تنها مورد در این موضوع نیستند. گزارش هایی که در سالهای اخیر انتشار یافته است، نشانگر آن است که بسیاری از کارگران چنین مشکلی دارند.

قرارداد دوپست و پنجاه میلیون دلاری شرکت گاز با سپاه

راديو كوچه در تاريخ 20 مرداد اعلام داشت: صبح روز سه شنبه شرکت ملی گاز ایران ساخت یک خط لوله ۲۷۰ کیلومتری را به ارزش حدود ۲۵۰ میلیون دلار به قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا وابسته به سپاه پاسداران واگذار کرده است. به گزارش مهر، این پروژه به صورت ترک تشریفات (مناقصه) به قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا داده شده است. این خط لوله ادامه خط لوله ای است که گاز میدان پارس جنوبی را به ایرانشهر در سیستان و بلوچستان منتقل می کند. قرار است این خط لوله جدید از ایرانشهر تا مرز پاکستان ساخته شود. بخش اول این خط لوله که اکنون در دست ساخت است، حدود چهار سال پیش با قراردادی یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلاری به قرارگاه خاتم الانبیا واگذار شده بوده است. لازم به ذکر است این بزرگترین پروژه در صنعت نفت بوده که تا آن زمان به سپاه پاسداران داده شده بود. ساخت بخش اول این خط لوله بدون رعایت مقررات مربوط به برگزاری مناقصه به طور خاص به قرارگاه خاتم الانبیا داده شده بود و بنابر گزارش ها، بخش دوم نیز به همین شکل به این نهاد وابسته به سپاه پاسداران داده شده است. گفتنی است آخرین قرارگاه خاتم الانبیا در حالی از توسعه فازهای ۱۵ و ۱۶ پارس جنوبی کناره گیری کرد که وزارت نفت توسعه بخش بزرگی از پارس جنوبی را بدون برگزاری مناقصه در اختیار شرکت های وابسته به خاتم الانبیا قرار داده است.

کابوس اخراج های دسته جمعی تبدیل به کابوس کارگران در ایران شده است

به گزارش خبرگزاری دولتی مهر ایران در تاریخ 20 مرداد آمده است: رقم بیکاری که در حقیقت تعداد شکایات دریافت‌شده از سوی امور اجتماعی استان گلستان است، در حالی اعلام می‌شود که بر طبق مصوبه دولت در اسفند ماه سال گذشته، قرار بود تا پایان سال جاری 17 هزار و 217 شغل در بخش تولیدی، صنعت، کشاورزی و دیگر زمینه‌ها در این استان ایجاد شود. به گزارش مهر، رقم بیکاری که در حقیقت تعداد شکایات دریافت‌شده از سوی امور اجتماعی استان گلستان است، در حالی اعلام می‌شود که بر طبق مصوبه دولت در اسفند ماه سال گذشته، قرار بود تا پایان سال جاری 17 هزار و 217 شغل در بخش تولیدی، صنعت، کشاورزی و دیگر زمینه‌ها در این استان ایجاد شود.

در چند سال گذشته، بیکاری یکی از مهمترین مشکلاتی بوده است که دولت با آن دست و پنجه نرم می‌کرده است و از سوی دیگر آمار و اعدادی متناقض برای آن ارائه می‌کند.

برای مثال در 4 سال گذشته حدود 52 هزار کارگر در عسلویه از کار بیکار شده‌اند و این امر در تناقض با ادعاهای دولت مبنی بر در جریان بودن پروژه‌های اشتغال‌زا در این منطقه است. کابوس اخراج‌های دسته جمعی تبدیل به کابوس بسیاری از کارگران ایرانی شده است. بسیاری از کارگران صنایع کوچک مانند چرمسازی، کارگاه‌های نساجی و صنایع سنگین در چند سال گذشته شغل خود را به صورت دسته جمعی از دست داده‌اند.

اخراج 700 کارگر نوشابه‌سازی ساسان، 2500 کارگر در کارگاه‌های تولید کفش اصفهان، 4000 کارگر مشغول به کار در واحدهای بسته بندی خرما در خوزستان، اخراج کارگران کارخانه سامان، مخابرات سقز، ایران صدراک بوشهر، لوله سازی اهواز، ایران تقال ساوه، کشت و صنعت شمال، پایا هواپار و شرکت تولید نوشابه خرمشهر همگی نمونه‌هایی از این معضل اقتصادی هستند.

موتوژن، تراکتورسازی تبریز و کبریت سازی هم به دلیل مشکلات مالی و بدهی‌های سنگین به بانک‌ها و پیمانکاران مجبور به کم کردن نیروی کار و اخراج کارکنان خود شدند.

در حالی که یکی از شعارهای محمود احمدی‌نژاد در دو دوره ریاست جمهوری، اشتغال‌زایی و مبارزه با بیکاری است، احمد سیف، اقتصاددان، میزان بیکاری و آمارهای رسمی را زیر سوال می‌برد و معتقد است که «میزان بیکاری در ایران نگران‌کننده شده است و گذشته از زبان‌های قابل توجه اقتصادی، زبان‌های اجتماعی و فرهنگی چشمگیری هم دارد.» بر اساس آمار وزارت کار ایران، نرخ بیکاری در سال 88، 11,9 درصد بوده است که نسبت به سال گذشته 1,5 درصد افزایش داشته است.

این اعداد از سوی بسیاری از شخصیت‌های سیاسی زیر سوال رفته است. برای مثال موید حسینی صدر، نماینده مردم خوی، فرهاد تجری، نماینده قصرشیرین، گیلان‌غرب و سرپل ذهاب و علیرضا محجوب، دبیرکل خانه کارگر از جمله کسانی هستند که اعداد رسمی مربوط به بیکاری را بیش از میزان اعلام شده از سوی مقامات می‌دانند.

حمید حاجی عبدالوهاب، معاون وزیر کار، اما افزایش نرخ بیکاری را مربوط به بحران اقتصادی در جهان و کاهش میزان سرمایه‌گذاری در ایران می‌داند. ولی بسیاری از کارشناسان، واردات گسترده و ناتوان بودن تولیدات داخلی در رقابت با این محصولات و نبودن تجهیزات مدرن را عامل ورشکستگی صنایع و بیکاری می‌دانند.

مجله اکونومیست نیز در گزارشی که در تیرماه امسال به چاپ رساند، نرخ بیکاری در سال 1388 را بیش از میزان اعلام‌شده از سوی مقامات دولتی و 13,2 درصد اعلام کرده است.

بدهکاران بیکار: افزایش روند رشد نرخ بیکاری در ایران

به گزارش خبرگزاری دولتی مهر ایران در تاریخ 20 مرداد آمده است: در حالی نرخ بیکاری در بهار 89 نسبت به مدت مشابه سال قبل معادل 3,5 درصد افزایش یافت و از 11,1 به 14,6 درصد رسید که بیان می‌شود توسط زودبازده‌ها در سال گذشته بیش از 900 هزار شغل ایجاد شده است.

به گزارش خبرنگار مهر، بررسی روند رشد نرخ بیکاری در اولین فصل سال جاری یعنی بهار 89 نشان دهنده افزایش 1 دهم درصدی نرخ بیکاری نسبت به زمستان 88 و 3,5 درصدی نسبت به مدت مشابه در بهار سال گذشته است که این موضوع از آهنگ ناموزون رشد نرخ بیکاری در کشور حکایت دارد.

آهنگ ناموزون نرخ بیکاری

بر اساس این گزارش، کارشناسان بازار کار مقطعی بودن سیاست‌های اشتغال‌زایی، پیگیری کاهش نرخ بیکاری فقط با تزریق نقدینگی، عدم توجه به آموزش، واردات بی رویه، مطابق نبودن آموزش‌های دانشگاهی با نیازهای بازار کار، غیرقابل استناد بودن آمارها و موارد دیگر را از دلایل مهم افت و خیز در نرخ بیکاری می‌دانند.

طی سالیان اخیر دولتها به جای توجه به برنامه‌های بلند مدت و 5 ساله، عمدتاً به برنامه‌های کوتاه مدت و تدوین سیاست‌های اشتغال‌زایی مقطعی مترادف با برنامه‌های کلان مبادرت کردند که این موضوع خود باعث ایجاد نوعی ضعف در پیشبرد برنامه‌های اشتغال‌زایی شده است.

"بدهکاران بیکار"

همچنین از سویی دیگر، توجه "صرف" به تزریق پول و نقدینگی در بازار کار و اشتغال مانند آنچه که در طرح‌های خوداشتغالی، زودبازده‌ها و در آینده نیز در مشاغل خانگی اتفاق افتاده است؛ بیشتر از اینکه منجر به تولید فرصت‌های جدید شغلی شود به ایجاد "بیکاران بدهکار" دامن زده است.

از موارد دیگری که می‌توان از آن به عنوان یکی از دلایل عقیم ماندن برنامه‌های اشتغال‌زایی نام برد مربوط به همراهی نکردن دولت با برنامه چهارم توسعه به ویژه در بخش اشتغال‌زایی بوده است به نحوی که طبق برنامه

دستگاههای زیادی باید دست به دست هم می دادند تا از این طریق بتوان در ایجاد مشاغل جدید موفق عمل کرد. متأسفانه زودبازده ها با تاکیدات فراوان وزارت کار در سالهای گذشته به دلیل مشخص نبودن تضمین سرمایه گذاری جدی و حامی مالی به بن بست رسید و امروز می بینیم که پس از چند سال از زمان آغاز به کار زودبازده ها نمی توان به آمار ایجاد بیش از 900 هزار شغل آن استناد کرد چرا که در همین مدت نرخ بیکاری کل کشور افزایش یافت و بیش از 20 استان نیز حداقل در 88 نسبت به 87 بیکارتر شدند، در حالی که شغل جدید به کاهش نرخ بیکاری خواهد انجامید. ناهماهنگی بین دستگاهها در مسئله زودبازده ها

هماهنگی وزارت کار با وزارتخانه هایی مانند صنایع، تعاون، بازرگانی، علوم و دستگاههای دیگر نیز لازمه شکل گیری موفق و پایدار ماندن زودبازده ها در ایجاد کار بوده است که هرگز این هماهنگی آنچنان که باید ایجاد نشد. این موضوع در ناهماهنگی بین بانکها و وزارت کار بیشتر خود را نشان داد.

می توان گفت که سیاست اشتغالزایی در قالب زودبازده ها نیازمند عزم جدی دولت و حضور دستگاههای ذیربط بوده است به نحوی که علیرغم درست بودن سیاستها در بخش زودبازده، این طرح جواب نداد و اشتغال مدنظر آن نیز ایجاد نشد و یا دست کم آمار درستی بیرون نیامد.

تشابه زودبازده ها و خوداشتغالی

تشابه اصلی طرحهای زودبازده با خوداشتغالی در این است که علیرغم بزرگتر بودن طرحهای زودبازده، هر دو طرح اولویت اصلی و اولیه خود را تزریق نقدینگی قرار داده بودند وگرنه به لحاظ عملیاتی مانند هم اجرا شد. باید به این نکته توجه کرد که اصل زودبازده ها هیچ وقت زیر سوال نرفت ولی آنچه که به آن نقد وارد شد، کوتاه مدت بودن طرحها و عدم انجام کار کارشناسی بوده است.

هم اکنون با وجود جمعیت بالای جوان و تحصیل کرده دانشگاهی در کشور شاید مهمترین موضوع مورد توجه در زمینه نرخ بیکاری باید تلاش در ثابت نگاه داشتن آن باشد و این مسئله از کاهش آن مهمتر است چرا که ثابت ماندن نرخ بیکاری نیز در شرایط فعلی موفقیت است و این موضوع یک گام از کاهش جلوتر حرکت می کند. ترمز بیکاری را بکشید

واگذاری امورات مربوط به اشتغالزایی و برنامه ریزی برای توسعه فرصتهای شغلی به بخش تعاون بدون آموزش، تجهیز تعاونیها به اعتبارات مناسب، بالا بردن سطح خدمات فنی و مهارتی نمی تواند منجر به تولید کار و در نتیجه کاهش نرخ بیکاری شود.

اگر قرار است سالیانه تا 1.1 میلیون شغل جدید در کشور ایجاد شود نیاز است تا سیاستهای درستی برای آن تعریف شود ضمن اینکه با وجود ادامه سیاست انقباضی بانکها در پرداخت تسهیلات نیز نمی توان خیلی به تحقق مشاغل جدید امیدوار بود. در هر صورت زودبازده یا مشاغل خانگی هرگز نمی تواند با نگاه کوتاه مدت منجر به کاهش نرخ بیکاری شود.

بانک مرکزی: تسهیلات زودبازده تکلیفی نیست/ وزیر کار: هست!

گواه ناموزون بودن سیاستها این است که شورای عالی اشتغال 11 هزار میلیارد تومان منابع برای پرداخت به زودبازده ها تصویب می کند، سپس رئیس کل بانک مرکزی آن را غیرتکلیفی و به شرط افزایش سرمایه بانکها می داند و پس از آن نیز وزیر کار می گوید: تسهیلات تکلیفی است.

در شرایط فعلی بر اساس آمارهای موجود سالیانه حداقل 900 هزار نفر آماده به کار در کشور وجود دارد که ایجاد اشتغال برای این میزان ورودی به بازار کار نیازمند تدابیر روشن است. البته هم اکنون آمارهای موجود خود محل تردید است چرا که در برخی موارد دستگاهها برآوردهای یکدیگر را نیز زیر سوال می برند. چرا نرخ بیکاری بالا می رود؟

دستیابی به آمارهای درست و قابل استناد می تواند ما را در رسیدن به یک برنامه قابل اجرا رهنمون سازد. باید پرسید که جهش نرخ بیکاری و بالا رفتن تعداد بیکاران برای چیست؟ گفته می شود نرخ بیکاری فعلی به مراتب بالاتر از 14.6 درصد اعلام شده است به نحوی که با وجود 4 میلیون نفر بیکار، نرخ بیکاری برخی استانها از 18 درصد نیز بالاتر است.

برآورد شده است که نرخ بیکاری جمعیت فعال بین سنین 15 تا 40 سال کشور هم اکنون بیش از 25 درصد است، همچنین موضوع مربوط به نرخ بیکاری حداقل 25 درصدی 3 میلیون فارغ التحصیل کشور نیز مشکلی است که دولت موظف به برنامه ریزی برای حل آن است، چون نمی توان گفت که این گروه از افراد مهارت انجام کار را ندارند.

اخراج ۳۴۰۰ کارگر در استان گلستان و بیکاری ۵۲ هزار کارگر در عسلویه

به گزارش خبرگزاری دولتی مهر ایران در تاریخ 20 مرداد آمده است: رقم بیکاری که در حقیقت تعداد شکایات دریافت شده از سوی امور اجتماعی استان گلستان است، در حالی اعلام می شود که بر طبق مصوبه دولت در اسفند ماه سال گذشته، قرار بود تا پایان سال جاری ۱۷ هزار و ۲۱۷ شغل در بخش تولیدی، صنعت، کشاورزی و دیگر زمینهها در این استان ایجاد شود.

به گزارش مهر، رقم بیکاری که در حقیقت تعداد شکایات دریافت شده از سوی امور اجتماعی استان گلستان است، در حالی اعلام می شود که بر طبق مصوبه دولت در اسفند ماه سال گذشته، قرار بود تا پایان سال جاری ۱۷ هزار و ۲۱۷ شغل در بخش تولیدی، صنعت، کشاورزی و دیگر زمینهها در این استان ایجاد شود.

در چند سال گذشته، بیکاری یکی از مهمترین مشکلاتی بوده است که دولت با آن دست و پنجه نرم می کرده است و از سوی دیگر آمار و اعدادی متناقض برای آن ارائه می کند.

برای مثال در ۴ سال گذشته حدود ۵۲ هزار کارگر در عسلویه از کار بیکار شده اند و این امر در تناقض با ادعاهای دولت مبنی بر در جریان بودن پروژههای اشتغالزا در این منطقه است.

کابوس اخراجهای دسته جمعی تبدیل به کابوس بسیاری از کارگران ایرانی شده است. بسیاری از کارگران صنایع

کوچک مانند چرمسازی، کارگاه‌های نساجی و صنایع سنگین در چند سال گذشته شغل خود را به صورت دسته جمعی از دست داده اند.

اخراج ۷۰۰ کارگر نوشابه‌سازی ساسان، ۲۵۰۰ کارگر در کارگاه‌های تولید کفش اصفهان، ۴۰۰۰ کارگر مشغول به کار در واحدهای بسته بندی خرما در خوزستان، اخراج کارگران کارخانه سامان، مخابرات سقز، ایران صدرای بوشهر، لوله سازی اهواز، ایران تفال ساوه، کشت و صنعت شمال، پایا هواپار و شرکت تولید نوشابه خرمنوش خرمشهر همگی نمونه‌هایی از این معضل اقتصادی هستند.

موتوژن، تراکتورسازی تبریز و کبریت سازی هم به دلیل مشکلات مالی و بدهی‌های سنگین به بانک‌ها و پیمانکاران مجبور به کم کردن نیروی کار و اخراج کارکنان خود شدند.

در حالی که یکی از شعارهای محمود احمدی‌نژاد در دو دوره ریاست جمهوری، اشتغال‌زایی و مبارزه با بیکاری است، احمد سیف، اقتصاددان، میزان بیکاری و آمارهای رسمی را زیر سوال می‌برد و معتقد است که «میزان بیکاری در ایران نگران‌کننده شده است و گذشته از زیان‌های قابل توجه اقتصادی، زیان‌های اجتماعی و فرهنگی چشمگیری هم دارد». بر اساس آمار وزارت کار ایران، نرخ بیکاری در سال ۸۸، ۱۱،۹ درصد بوده است که نسبت به سال گذشته ۱،۵ درصد افزایش داشته است.

این اعداد از سوی بسیاری از شخصیت‌های سیاسی زیر سوال رفته است. برای مثال موید حسینی صدر، نماینده مردم خوی، فرهاد تجری، نماینده قصرشیرین، گیلان‌غرب و سرپل ذهاب وعلیرضا محجوب، دبیرکل خانه کارگر از جمله کسانی هستند که اعداد رسمی مربوط به بیکاری را بیش از میزان اعلام شده از سوی مقامات می‌دانند.

حمید حاجی عبدالوهاب، معاون وزیر کار، اما افزایش نرخ بیکاری را مربوط به بحران اقتصادی در جهان و کاهش میزان سرمایه‌گذاری در ایران می‌داند. ولی بسیاری از کارشناسان، واردات گسترده و ناتوان بودن تولیدات داخلی در رقابت با این محصولات و نبودن تجهیزات مدرن را عامل ورشکستگی صنایع و بیکاری می‌دانند.

مجله اکونومیست نیز در گزارشی که در تیرماه امسال به چاپ رساند، نرخ بیکاری در سال ۱۳۸۸ را بیش از میزان اعلام‌شده از سوی مقامات دولتی و ۱۳،۲ درصد اعلام کرده است.

هشدار نماینده بابل: باغداران شمالی در معرض ورشکستگی هستند

سایت کلمه در تاریخ ۲۰ مرداد نوشت: با نزدیک شدن به فصل برداشت برنج، باردیگر دغدغه کشاورزان برای فروش این محصول استراتژیک افزایش یافته است و نمایندگان مردم در سه استان شمالی کشور نیز در تکاپو هستند تا زمینه‌ای فراهم شود که کشاورزان برنج کار کشور کمترین آسیب را ببینند و با خیال راحت و بدون دغدغه برنج‌های خود را برداشت کنند و با قیمت مناسب به فروش برسانند. بحث واردات بی‌رویه برنج، برنج‌های ارزان قیمت و بی‌کیفیت و همچنین برنج‌های آلوده از جمله موضوعاتی است که هر ساله مطرح می‌شود، اما خیلی راحت از کنار آنها می‌گذریم. در حال حاضر کشور حداکثر به واردات ۴۰۰ هزار تن برنج احتیاج دارد، اما واردات برنج گاه به میلیون‌ها تن می‌رسد. این مساله موجب می‌شود برنج‌های تولید داخل در انبارها بمانند و کشاورزان متحمل ضررهای سنگین مالی شوند. این ضررهای پی در پی کشاورزان را دلسرد می‌کند و زمینه‌ای را فراهم می‌سازد تا بسیاری از آنها کشاورزی را کنار بگذارند و به دنبال تغییر کاربری زمین هایشان بروند؛ موضوعی که کشاورزی و برنج‌کاری ما را با تهدیدی جدی روبه رو می‌کند. محسن نریمان، نماینده مردم بابل و عضو فراکسیون خط امام(ره) مجلس در گفتگو با هفته نامه وارث درباره تبدیل زمین‌های کشاورزی به واحدهای مسکونی هشدار داده است.

به اواسط تابستان و فصل برداشت برنج نزدیک می‌شویم. درباره برنج و حمایت از کشاورزان صحبت‌های زیادی شده است. مساله برنج‌های وارداتی آلوده نیز همچنان در مجلس در حال پیگیری است. ادامه روند واردات برنج با این حجم را شما چگونه ارزیابی می‌کنید؟

علی رغم اینکه کلیه نمایندگان گیلان، مازندران و گلستان در زمینه حمایت از کشاورزان و محصول برنج متفق القول هستند و در این زمینه اصلاً مسائلی جناحی تأثیرگذار نیست و همه با هم از حمایت جدی از کشاورزان سخن می‌گویند، اما همچنان با واردات بی‌شمار برنج روبه رو هستیم و کشاورزان با دغدغه فراوان به آینده خود نگاه می‌کنند. میزان این دغدغه در چند سال اخیر به واسطه ضررهای کشاورزان به حدی است که باید حمایت ویژه‌ای از کشاورزان بشود و اگر در این زمینه بی‌تدبیری صورت بگیرد، شاهد تبدیل و تغییر کاربری زمین‌ها خواهیم بود. یعنی تبدیل زمین‌های کشاورزی به مسکونی؟

بله، در واقع با ادامه روند فعلی زمین‌هایی که باید زیر کشت بروند، زیر خشت می‌روند و تبدیل به آپارتمان و واحدهای مسکونی و تجاری می‌شوند. ما شاهد این مساله بوده‌ایم، یعنی متأسفانه این تغییر کاربری در برهه‌ای از زمان انجام شده است. در این صورت محصول استراتژیک داخلی که با کمی حمایت دولت به مرز خودکفایی می‌رسد، به کلی نابود می‌شود و زمین‌های زیر کشت آن تغییر کاربری می‌یابد. این مساله به کرات بیان شده است، اما متأسفانه واردات بی‌رویه همچنان ادامه دارد.

راهکار شما برای حمایت از برنج داخلی در برابر برنج‌های وارداتی چیست؟

به هر حال می‌پذیرم که برنج داخل هنوز به خودکفایی نرسیده و ما نیاز به واردات برنج داریم، اما می‌گویم چطور در زمینه واردات خودرو که کالایی لوکس محسوب می‌شود، برای حمایت از تولید داخلی و ورشکست نشدن آن این قدر حساسیت نشان می‌دهیم و تعرفه‌های سنگین به محصولات وارداتی می‌بندیم، اما این مساله درباره برنج که محصولی مصرفی است، اتفاق نمی‌افتد؟ اتفاقاً در زمینه خودروسازی ما سال‌هاست می‌گویم زمان آن رسیده تا تعرفه‌ها پایین بیاید تا قدرت رقابت بالا برود، اما طرفداران صنعت داخل نمی‌پذیرند. حالا نمی‌دانم این طرفداران کشاورزی داخلی کجا هستند که نه تنها برنج خارجی بدون تعرفه وارد کشور می‌شود، که بدترین و بی‌کیفیت‌ترین برنج با قیمتی بسیار پایین وارد می‌شود.

اولویت‌های شما برای حمایت از برنج کاران چه مواردی را دربر می‌گیرد؟

واقعیت این است که در این زمینه وعده‌های زیادی داده شده که یکی از آنها سهام دولت برای برنج کاران یا تعلق گرفتن سوبسید به برنج بوده تا با قیمت پایین‌تری به دست مردم برسد، اما به عقیده من برنج کاران هیچ کدام از این‌ها را نمی‌خواهند، همین که جلوی ورود بی‌رویه برنج خارجی گرفته شود، کفایت می‌کند. این‌ها قدم‌های بعدی است که قطعاً در صورت اجرایی شدن، برنج کشور در عرض دو سال به خودکفایی خواهد رسید، اما در شرایط فعلی صحبت از خودکفایی چندان جدی و امیدوارکننده نیست زیرا متأسفانه با وجود همراهی نمایندگان هر سه استان کشور در زمینه حمایت از کشاورزان، ورود بی‌رویه برنج صادراتی و عدم حمایت از تولید داخل موجب شده کشاورزان با بی‌اعتمادی به آینده نگاه کنند.

با این حساب به نظر می‌رسد برنج کاری به معضلی اساسی در شمال کشور تبدیل شده است. بله، برنج کاری در استان‌های شمالی با پیچیدگی‌ها و اما و اگرهای بسیاری روبه‌رو شده است. گاهی برای رسیدن به یک هدف پروسه طولانی لازم است اما در زمینه مشکل برنج این مساله وجود ندارد، یعنی به جرأت می‌توان گفت مشکل موکلین ما تنها با یک نشست با دولت حل شدنی است، اما باید به مطالبات آنها که کاملاً معقول و شدنی است، جامه عمل پوشاند.

متأسفانه این معضل در زمینه مرکبات هم وجود دارد و ورود بی‌رویه مرکبات نیز آینده این محصول را با خطر جدی روبه‌رو کرده و متأسفانه همه شعارها حکایت از حمایت دارد، اما این شعارها همچنان مسکوت مانده و به منصفه ظهور نرسیده است.

محکومیت منصور اسانلو به یک سال حبس دیگر

به گزارش سایت جرس در تاریخ 20 مرداد آمده است: منصور اسانلو که هفته گذشته در غیاب وکیل با اتهامی تازه محاکمه شد مجدداً به یک سال حبس محکوم شد که اجرای آن از پایان محکومیت فعلیش آغاز می‌شود. بنا به گزارش‌های رسیده به جرس، منصور اسانلو رئیس هیات مدیره سندیکا شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه هفته گذشته در شعبه یک دادگاه انقلاب کرج مورد محاکمه قرار گرفت.

اسانلو در هنگام محاکمه، از داشتن وکیل محروم بود و وکلای او از انتقال موکل‌شان به دادگاه انقلاب بی‌اطلاع بودند. رئیس سندیکاری اتوبوسرانی تهران و حومه، در زندان دچار ناراحتی‌های حاد مختلفی مانند ناراحتی قلبی، کمر درد و ناراحتی چشم شده است و تا به حال سه بار پزشک قانونی رای به عدم تحمل حبس او را داده که طبق قوانین موجود او باید آزاد می‌شد.

بعد از آن کمیسیون پزشکی که از پنج پزشک تشکیل شده بود او را برای چندین ساعت تحت معاینه های پزشکی قرار دادند و نهایتاً در گزارش خود به صورت ضمنی رای به آزادی وی دادند.

پیش از این همسر منصور اسانلو، فعال کارگری که در ده سال گذشته، بارها بازداشت شده است، درباره پرونده جدید همسرش در شعبه 6 کرج گفته بود: می‌خواهند تلاش کنند برایش مدارک غیرواقعی توسط زندانی‌های دیگر درست کنند، مثلاً بگویند ما شاهد داشته‌ایم که آقای اسانلو در زندان شلوغ کاری کرده است. در صورتی که آقای اسانلو آدم قانون‌گرای است. با شناختی که از همسرم دارم می‌دانم او دنبال هرج و مرج نیست. در زندان هم طبیعتاً همین‌طور هست ولی متأسفانه باز هم قصد دارند برایش پرونده سازی کنند تا باز هم زندانی اش کنند.

جهت یافتن ناظم حسن پور تلاش کنیم

ناظم حسن پور کارگرساختمانی 4 ماه پیش در رابطه با اعتراضات سال 88 توسط ماموران اطلاعات سپاه ربوده شده است. او را به محل نامعلومی انتقال داده‌اند که طی چهار ماه گذشته هیچ خبری از او در دست نیست. ناظم حسن پور اهل روستای دوراهی بوزوند از توابع شهرستان کوه‌دشت است که پس از مرگ پدر و مادر خود سرپرستی دو خواهر و برادر کوچکتر خود را به عهده دارد و در پی سخت شدن امرار معاش مجبور شده از تحصیل در دانشگاه صرف نظر کرده به کارگری در ساختمان روی آورد سال قبل (88) او در تهران مشغول به کار بوده است. در حال حاضر برادر و خواهران ناظم به سختی گذران زندگی می‌کنند و امکان پی‌گیری و یافتن برادر خود را ندارند. لذا از تمامی کارگران، کمونیست‌ها، تشکل‌های کارگری ایران و جهان می‌خواهیم برای یافتن ناظم حسن پور تلاش کنند.

جمعیت از کارگران ساختمانی تهران

1389/5/14

هشدار رئیس سازمان نظام پرستاری نسبت به برگزاری تجمع اعتراضی از سوی جامعه پرستاری

غضنفر میرزاییگی، رئیس سازمان نظام پرستاری، روز دوشنبه از استخدام نشدن ۲۳ هزار پرستار برای بیمارستان‌ها و مراکز درمانی دولتی انتقاد کرد و گفت: چنانچه این استخدام‌ها تحقق نیابد، جامعه پرستاری برای برگزاری تجمع اعتراضی در تهران اقدام می‌کند. به گزارش خبرگزاری‌ها، آقای میرزا بیگی اشاره کرد که با وجود تصویب طرح کاهش ساعات کار پرستاران، و قانون ارتقای کیفی خدمات پرسنل بالینی، این استخدام‌ها صورت نگرفته‌اند. وی گفت که

جامعه پرستاری پس از ماه رمضان درخواست برگزاری تجمع را به وزارت کشور ارائه می‌کند. رئیس سازمان نظام پرستاری همچنین از مشکلات ساعت کار بالا، شیفت های اجباری و نداشتن تعرفه خدمات برای پرستاران بخش دولتی در ایران انتقاد کرد.

هفتصد کارگر اخراجی نوشابه سازی ساسان بیمه بیکاری دریافت نکردند

آسمان دیلی نیوز - با گذشت نزدیک به ۵ ماه از آخرین اخراج دسته جمعی کارگران نوشابه‌سازی ساسان هنوز تمامی این کارگران نتوانسته‌اند از حق قانونی خود مبنی بر دریافت مقرری بیمه بیکاری استفاده کنند. به گزارش ایلنا، جمعی از کارگران قراردادی کارخانه نوشابه‌سازی ساسان اعلام کردند که هنوز موفق به دریافت مقرری بیمه بیکاری نشده‌اند.

این کارگران در جریان تعدیل‌های سال ۸۸ شرکت ساسان به اجبار از کار اخراج شده بودند و تعداد آنها به بیش از ۷۰۰ نفر می‌رسد.

کارگران اخراجی می‌گویند: پس از آنکه کارفرما حاضر نشد حتی با آنها به‌عنوان کارگر ساده قرارداد ببندد، به سازمان تامین اجتماعی مراجعه کردند تا از مقرری صندوق بیمه بیکاری استفاده کنند. به گفته یکی از کارگران در حال حاضر نزدیک به نصف اخراج شدگان به شرط شرکت در دوره‌های آموزش فنی و حرفه‌ای توانسته‌اند تا حدودی از حق خود استفاده کنند اما تکلیف مابقی هنوز روشن نشده است. این کارگران همچنین می‌گویند پس از اخراج آنها، کارفرما نیروی جایگزین را با پرداخت حداقل حقوق و حذف سرویس و ناهار استخدام کرده است. کارگران نوشابه سازی ساسان تنها مورد در این موضوع نیستند. گزارش هایی که در سالیان اخیر منتشر یافته است، نشانگر آن است که بسیاری از کارگران چنین مشکلی دارند.

بیانیه کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری جای کارگران در زندان نیست

کارگران، تشکل های کارگری و نهادهای مدافع حقوق بشر داخلی و بین المللی! در روزها و هفته های اخیر دور تازه ای از احضار، بازداشت و زندانی کردن کارگران، رهبران و فعالین کارگری شدت یافته است. در این رابطه می توان از دستگیری سعید تریپیان و رضا شهبابی، دو تن از اعضای هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد تهران و افزایش فشار بر منصور اسالو و ابراهیم مددی در زندان، نام برد. این در حالی است که خانواده رضا شهبابی هنوز از سرنوشت و اتهامی که بر او وارد شده، اطلاعی ندارند. علاوه بر این محاکمه دو فعال کارگری، وفا قادری و صدیق سبحانی در دادگاه شهر سنندج انجام گرفت و جمعی دیگر از اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری شهر اشنویه به اسامی فتاح سلیمانی، عیسی ابراهیم زاده، عباس هاشم پور، حسین پیروتی، رحمان ابراهیم زاده، صمد احد پور و رحمان تنها در دادگاه انقلاب شهر ارومیه محاکمه شدند و آنها دفاعیات خود را ارائه دادند. در حالی این محاکمه ها صورت گرفت که پیش از این، خسرو بوکانی از فعالین کارگری شهر نقده به دو سال حبس تعزیری محکوم شده بود. هم چنین کاوه گل محمدی از فعالین کارگری شهر کامیاران برای گذراندن دوره حبس، به زندان سنندج انتقال یافت. در شرایطی بازداشت و محاکمه کارگران تداوم می یابد که طبقه کارگر از نظر شرایط کار و زیست هم چنان در شرایط نامساعدی بسر می برد. از یک سو تعطیلی مراکز کار و بیکار سازی ها و به تعویق افتادن همان حقوق 303 هزار تومانی و از سوی دیگر در اختیار داشتن ابزارهای قانونی و فرا قانونی توسط سرمایه دارن در برابر اعتراض های کارگری، آنها را با مشکلات معیشتی فراوانی روبرو کرده است.

در چنین وضعیتی کارگران برای دفاع از مطالبات و حقوق پایمال شده ی خود چه راهی جز اتکا داشتن به نیروی خود دارند؟ کارگران و فعالین دربند و محاکمه شده، چه جرمی جز دفاع از دوستان هم طبقه ای خود مرتکب شده اند؟ آنها به دلیل تلاش برای ایجاد تشکل های مستقل کارگری که بتواند در هر شرایطی نماینده و مدافع آنها باشد، بازداشت شده اند. جای کارگران و نمایندگان و فعالین کارگری در زندان نیست، بلکه آنها باید در کنار همکاران و هم طبقه ای های خود، در صف مبارزه برای داشتن یک زندگی انسانی قرار بگیرند.

ما از همه ی کارگران، تشکل های کارگری و نهاد های حقوق بشر داخلی و بین المللی می خواهیم که نسبت به سرنوشت کارگران زندانی بی تفاوت نباشند واز هر طریق ممکن به ادامه احضار، محاکمه و بازداشت آنها، اعتراض کرده و خواستار آزادی همه کارگران زندانی در ایران شوند. کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

به دفاع از مبارزات عدالت طلبانه کارگران ایران برخیزیم

کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران - استرالیا
سوم، آگوست 2010
ایرانیان آزادیخواه:
به دفاع از مبارزات عدالت طلبانه کارگران ایران برخیزیم

جنبش کارگری در ایران در زیر شدیدترین سرکوب ها قرار گرفته و جمهوری اسلامی در جهت خاموش کردن صدای خواسته ها و اعتراضات کارگری در ایران دست به دستگیری و محاکمات فعالین آن در بی دادگاههای خود زده است. مبارزات کارگران همیشه پیشتاز پیکار مردم بوده است. در شرایطی که زندان های رژیم اسلامی پر است از فعالین کارگری و آزادیخواهان کشور و کسانی مانند آقایان منصور اسانلو، ابراهیم مددی، رضا شهبابی و صدها فعال دیگر جنبش کارگری، زنان، دانشجویان، خلق های تحت ستم که سالها ست در سیاهچال های رژیم به اسارت گرفته شده اند، "کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران"، تجمع اعتراضی در دفاع از جنبش کارگری و بخاطر آزادی فعالین کارگری و دیگر آزادیخواهان بر پا می کند. ما همه نیروهای سیاسی، هواداران جنبش کارگری و مردم آزادیخواه را به شرکت در این تجمع اعتراضی فرا می خوانیم و دستشان را می فشاریم.

مکان : مقابل تاون هال سیدنی

City of Sydney .Corner of Goerge st. and Bathurst st

زمان : جمعه 13 آگوست از ساعت 3 تا 6 بعد از ظهر

برای اطلاعات بیشتر با شماره موبایل (0413489420) آقای پرتوی تماس بگیرید

کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران - استرالیا

سوم، آگوست 2010

اتحادیه سندیکایی همبستگی / سود در دفاع رضا شهبابی

رضا شهبابی عضو هیئت رئیسه سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه در در ساعت ۱۰ صبح ماه ژوئن ۲۰۱۰ در محل کار خود بازداشت شده است . بنا بر گزارش " بامداد خبر" و منابع مطمئن کارگری ، آقای رضا شهبابی که در این روز ها در مرخصی استعلاجی به سر می برد، بازداشت و به خانه برده شده است . پس از تفتیش خانه ایشان ، او را به محل نا معلومی برده اند.

ترجمه و تکثیر از : " همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - پاریس "

خطاب به : سفارت جمهوری اسلامی ایران در پاریس

آقای احمدی نژاد رئیس جمهور

آیت الله سید علی خامنه ای رهبر جمهوری اسلامی ایران

آیت الله محمود هاشمی شاهرودی وزیر دادگستری

سفیروهنیت دائمی نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در مقر سازمان ملل متحد در ژنو

تاریخ : چهارم ماه اوت ۲۰۱۰

آقایان

رضا شهبابی عضو هیئت رئیسه سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه در در ساعت ۱۰ صبح ماه ژوئن ۲۰۱۰ در محل کار خود بازداشت شده است . بنا بر گزارش " بامداد خبر" و منابع مطمئن کارگری ، آقای رضا شهبابی که در این روز ها در مرخصی استعلاجی به سر می برد، بازداشت و به خانه برده شده است . پس از تفتیش خانه ایشان ، او را به محل نا معلومی برده اند.

رضا شهبابی دومین فعال سندیکای شرکت واحد است که در این برحه زمانی دستگیر میشود. آقای سعید تریبانی ، که وی نیز عضو هیات ریسه همین سندیکا و مسئول روابط عمومی آن میباشد، توسط چهار مامور امنیتی در خانه خود بازداشت شده است. مامورانی نیز چندین بار به خانه حبیب رضاپور ، عضو فعال این سندیکا مراجعه کرده اند ولی هر بار وی در خانه نبوده است. منصور اسانلو ، رئیس این سندیکا و ابراهیم مددی ، نایب رئیس ، هر دو در بازداشت به سر می برند .

مقامات مسئول به خانواده رضا شهبابی گفته بودند که محل بازداشت او را به اطلاع آنان خواهند رساند ، اما خانواده او از روز ۱۲ ژوئن ، روز دستگیری ، تا امروز هیچ اطلاعی در باره رضا شهبابی ندارد. او تا تاریخ ۲۲ ژوئن سه بار با تلفن با خانواده خود تماس برقرار کرده بود اما از این روز به بعد ، در مدت دو هفته ی که میگذرد، هیچ تماسی نگرفته است . در آخرین تماس رضا شهبابی از درد پشت و گردن شکوه کرده است. خانواده او به شدت نگران حال رضا شهبابی است . خانواده و وکیل او درخواستی را به دفتر دادستان و دادگاه حقوق مدنی ارائه داده اند اما هیچ گونه پاسخی از مسئولین دریافت نکرده اند.

اتحادیه سندیکایی همبستگی -سود- خواهان آزادی فوری کلیه فعالین سندیکایی زندانی بوده و خواهان این است که

خبر وضعیت رضا شهبابی هر چه سریعتر به خانواده او داده شود .

از طرف اتحادیه همبستگی

آنیک کوبه

کریستین محی او

ترجمه و تکثیر از : " همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - پاریس "

رضا شهبابی عضو سندیکای اتوبوسرانی در تهران را فوراً آزاد کنید!

اتحادیه آزاد گوتلند

کمیته همبستگی کارگران ایران- سوئد

رضا شهبابی عضو هیئت مدیره سندیکای اتوبوسرانی در تهران بوسیله نیروهای رژیم ایران در تاریخ 12 یونی 2010 دستگیرشد. او در زندان اوین تهران زندانی است. تا کنون نه خانواده و نه وکیل او موفق به ملاقات او نشده اند.

هم اکنون خیلی از فعالین کارگری در زندانهای ایران زندانی هستند. "جرم" آنها مبارزه برای رسیدن به حقوق شان است.

مردم ایران در سال گذشته نشان داده اند که رژیم اسلامی یک رژیم دیکتاتوری است که آنها را از تمام حقوق شهروندی خویش محروم کرده است. مبارزه در ایران جریان است و همه جنبش های اجتماعی خواسته های خود را تکامل داده و در صدد فرم دادن به مبارزات خود هستند. جنبش کارگری، جنبش زنان و دانشجویان خود را بهم دیگر نزدیکتر کرده تا با یک اتحاد قویتر بر مشکلات فائق آمده یعنی به عمر رژیم اسلامی پایان دهند.

حق داشتن و ایجاد سازمانهای کارگری، در خواست حقوق و شرایط کاری بهتر از حقوق مسلم و بنیادی کارگران است که از طرف رژیم با خشونت، دستگیری های وسیع و شکنجه روبرو می گردد. همه کارگران دستگیر شده و زندانی در ایران را بی قید و شرط و فوری آزاد کنید!

رضا شهبابی را فوراً آزاد کنید!

7 اگوست 2010

اتحادیه آزاد گولند

کمیته همبستگی کارگران ایران- سوئد

محکومیت دبیر انجمن صنفی روزنامه نگاران ایران به ۶ سال حبس

بدرالسادات مفیدی، دبیر انجمن صنفی روزنامه نگاران ایران به ۶ سال حبس تعزیری و ۵ سال محرومیت از فعالیت مطبوعاتی از سوی شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب محکوم شده است.

به گزارش تارنمای «تا آزادی روزنامه نگاران زندانی»، اتهامات این روزنامه نگار «اجتماع و تبانی علیه امنیت کشور و فعالیت تبلیغی علیه نظام» عنوان شده است.

دبیر انجمن صنفی روزنامه نگاران ایران ۲۰ روز فرصت دارد تا به این حکم اعتراض کند.

مفیدی پیش از این به مدت پنج ماه ونیم در بازداشت موقت بوده و ۱۸ خرداد ۸۹ با قرار وثیقه به طور موقت از زندان آزاد شد.

مفیدی هفت دی ۱۳۸۸ با حکم عمومی عباس جعفری دولت آبادی، دادستان تهران برای بازداشت فعالان سیاسی که در مراسم تشییع جنازه آیت الله حسینعلی منتظری حضور داشته اند، بازداشت شد. همسر او مسعود آقایی نیز همزمان با او بازداشت و ۵۲ روز بعد با سپردن وثیقه آزاد شد.

سازمان های بین المللی در یک سال گذشته نسبت به بازداشت گسترده روزنامه نگاران ایرانی پس از انتخابات بحث برانگیز ریاست جمهوری ۲۳ خرداد ۸۸، بارها ابراز نگرانی کرده اند.

بابک بردبار و حامد صابری نیز دو عکاس خبری هستند که در چند روز گذشته از زندان اوین آزاد شده اند.

سازمان های بین المللی در یک سال گذشته نسبت به بازداشت گسترده روزنامه نگاران ایرانی پس از انتخابات بحث برانگیز ریاست جمهوری ۲۳ خرداد ۸۸، بارها ابراز نگرانی کرده اند.

سازمان گزارشگران بدون مرز می گوید که ایران بزرگترین زندان روزنامه نگاران در خاورمیانه است.

«کمیته حمایت از روزنامه نگاران» دوم مردادماه جاری با انتشار گزارشی اعلام کرد که دست کم ۳۷ روزنامه نگار ایرانی هنوز در زندان هستند.

با این حال محمود احمدی نژاد، رئیس جمهور ایران می گوید که ایران آزادترین کشور دنیا است.

واگذاری ساخت خط لوله صلح به سپاه

از طریق ایمیل دریافتی به روزشمار کارگری آمده است: پروژه ساخت فاز دوم خط لوله گاز صادراتی ایران به هند و پاکستان که به نام «خط لوله صلح» موسوم است به قرارگاه خاتم الانبیا سپاه پاسداران ایران واگذار شده است. فاز دوم این خط لوله از ایرانشهر در استان سیستان و بلوچستان ایران تا مرز پاکستان را شامل می شود. خیرگزاری های ایران امروز گزارش داده اند که مذاکرات شرکت ملی گاز ایران و قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا برای اجرای فاز دوم این خط لوله گاز به طول ۲۷۰ کیلومتر نهایی شده است. این پروژه گازی به ارزش تقریبی ۲۰۰ تا ۲۵۰ میلیون دلار انجام می شود.

ساخت فاز اول خط لوله صلح نیز خرداد ماه سال ۱۳۸۴ به طول ۹۰۷ کیلومتر به ارزش ۸۰۸ میلیون یورو به قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا واگذار شده بود.

طرح خط لوله انتقال گاز صادراتی ایران به هند و پاکستان در سال ۱۹۹۰ مطرح شد اما گفت وگوها بر سر این طرح از ۱۰ سال پیش آغاز شد. بر پایه تفاهم های انجام شده، ایران متعهد می شود که تا مدت ۲۵ سال، گاز خود را با قیمت ارزان به هند و پاکستان بفروشد.

ساخت فاز اول خط لوله صلح نیز خرداد ماه سال ۱۳۸۴ به طول ۹۰۷ کیلومتر به ارزش ۸۰۸ میلیون یورو به قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا واگذار شده بود.

محمد هادی نژادحسینیان، معاون پیشین وزارت نفت، مردادماه ۱۳۸۶ با انتقاد از این قرارداد، گفته بود که ایران بیش از ۳۰ درصد به هند و پاکستان تخفیف داده است.

او همچنین خردادماه گذشته، قرارداد خط لوله صلح را «کاپیتولاسیون» (دادن امتیازات ویژه) خواند و از نمایندگان مجلس خواست که «تا هنگامی که گروهی از کارشناسان مستقل قرارداد مذکور را مورد تایید قرار نداده اند، از اجرایی شدن آن جلوگیری نمایند.»

پیش‌تر پروژه فازهای ۱۵ و ۱۶ میدان گازی پارس جنوبی نیز به فرارگاه سازندگی خاتم الانبیا واگذار شده بود اما ۲۵ تیر ۸۹ این فرارگاه اعلام کرد که از پروژه‌های پارس جنوبی انصراف داده است. این شرکت وابسته به سپاه پاسداران در پایگاه رسمی اطلاع‌رسانی خود اعلام کرده که در شرایط کنونی ممکن است ادامه فعالیت این شرکت در فازهای ۱۵ و ۱۶ موجب به «خطر افتادن منابع ملی» شود. ناظران می‌گویند که بر اثر تحریم‌های بین‌المللی، خاتم‌الانبیا ناچار به کناره‌گیری شده است. فرارگاه خاتم‌الانبیا از خردادماه گذشته و با تصویب قطعنامه ۱۹۲۹ علیه برنامه هسته‌ای ایران در شورای امنیت سازمان ملل، در فهرست تحریم‌ها قرار گرفت. بنا به این قطعنامه دارایی‌های این شرکت در بانک‌های خارجی مسدود خواهد شد و رؤسای آن از سفرهای بین‌المللی محروم می‌شوند. مسعود دانشمند، رئیس اتاق مشترک ایران و امارات نیز ۱۵ تیر ۹ خبر داد که حساب‌های شرکت‌های وابسته به فرارگاه «کربلا» و «خاتم‌الانبیا» در امارات مسدود شده است. فرارگاه سازندگی خاتم‌الانبیا شرکتی از زیر مجموعه‌های سپاه پاسداران انقلاب اسلامی است که بعد از جنگ ایران و عراق تشکیل شد. «آبرسانی، صدور نفت و گاز، پروژه‌های سدسازی و انتقال آب و نیرو و راه‌سازی» از جمله اهداف این شرکت اعلام شده است.

فاز دیگری از توسعه گاز در میدان پارس جنوبی تعطیل شد

آسمان دیلی نیوز - معاون وزیر نفت ایران روز دوشنبه (۱۸ مرداد / ۹ اوت) خبر از تعطیلی یکی دیگر از فازهای توسعه گاز در اینکشور را داد. این اتفاق به دنبال قطع همکاری شرکت توتال فرانسه که به دلیل اعمال تحریم‌ها ناچار به ترک ایران شده است، صورت گرفت. از طرف دیگر شرکت انگلیسی - آلمانی شل نیز که قرار بود فاز ۱۲ و ۱۴ این میدان گازی را تکمیل کند، قرارداد را نیمه تمام رها کرد. معاون برنامه‌ریزی و نظارت بر منابع هیدروکربوری وزیر نفت درباره اختصاص نیافتن گاز فازهای ۱۱، ۱۳ و ۱۴ پارس جنوبی به تولید ال.ان.جی، بدون کوچک‌ترین اشاره‌ای به تحریم‌ها؛ اظهار داشت: «در گذشته برخی کشورها با سیاست مذاکره طولانی مدت و اتلاف وقت، به دنبال آن بودند که توسعه میدان مشترک پارس جنوبی را دچار وقفه کنند و از آنجا که در توسعه میدان‌های مشترک مجاز به هیچ‌گونه وقفه‌ای نیستیم، اجازه ادامه یافتن این روند را ندادیم و با استفاده از منابع مالی داخلی، قرارداد پروژه‌های یاد شده را منعقد کردیم». این دومین باری است که طی روزهای اخیر مسئولین دولتی ایران خبر از تعطیلی پروژه‌های گازی و نفتی می‌دهند.

عدم پرداخت افزایش حقوق بازنشستگان

اژانس ایران خبر - با گذشت حدود ۵ ماه از آغاز سال ۸۹ دولت و سازمان بازنشستگی کشوری احکام خود را جهت افزایش حقوق بازنشستگان اعمال نکرده است. یکی از بازنشستگان به خبرنگار اژانس ایران خبر گفت: "چرا باما که چندین سال زحمت کشیده و جوانی خود را صرف خدمت به مملکت کرده ایم و تنها چشم به ۴۰-۵۰ هزار تومان افزایش سالیانه داریم، این طور میکنند؟" یکی از کارمندان سازمان بازنشستگی در خصوص این مطلب گفت: "روزانه حد اقل ۱۰۰ تماس تلفنی از بازنشستگان داریم که طلب خود در خصوص افزایش حقوق‌ها را جویا شوند."

نگرانی های اخیر کارمندان پیمانی شرکت مخابرات ایران

آسمان دیلی نیوز - پس از واگذاری شرکت مخابرات به سپاه پاسداران و به اصطلاح خصوصی سازی این شرکت شایعاتی در رابطه با تصفیه حساب با کارمندان پیمانی این شرکت بر سر زبان‌ها افتاد که این حرف و حدیث‌ها در حد شایعه بود اما سرانجام طی صحبت‌های اخیر سران این شرکت موضوع اخراج کارمندان به بحثی جدی تبدیل شده که این موضوع باعث نگرانی تعداد زیادی از کارمندان این شرکت شده است.

16 ماه بی حقوقی!

اژانس ایران خبر - کارگران کارخانه نقش ایران در فزوی ۱۶ ماه است که حقوقی دریافت نکرده‌اند. این کارخانه قبلاً ۴۵۰ کارگرداشت و از کارخانه‌های تولید نخ بود اما به مرور کارگرانش را اخراج کرد و اکنون تنها ۵۰ کارگر دارد. کارگران این کارخانه از آنجا که ۱۶ ماه در بی حقوقی به سر برده‌اند در وضعیت بسیار بد معیشتی قرار دارند.

کابوس اخراج‌های دسته جمعی تبدیل به کابوس بسیاری از کارگران ایرانی شده است

مهر - رقم بیکاری که در حقیقت تعداد شکایات دریافت‌شده از سوی امور اجتماعی استان گلستان است، در حالی اعلام می‌شود که بر طبق مصوبه دولت در اسفند ماه سال گذشته، قرار بود تا پایان سال جاری ۱۷ هزار و ۲۱۷ شغل در بخش تولیدی، صنعت، کشاورزی و دیگر زمینه‌ها در این استان ایجاد شود. به گزارش مهر، رقم بیکاری که در حقیقت تعداد شکایات دریافت‌شده از سوی امور اجتماعی استان گلستان است، در

حالی اعلام می‌شود که بر طبق مصوبه دولت در اسفند ماه سال گذشته، قرار بود تا پایان سال جاری ۱۷ هزار و ۲۱۷ شغل در بخش تولیدی، صنعت، کشاورزی و دیگر زمینه‌ها در این استان ایجاد شود. در چند سال گذشته، بیکاری یکی از مهمترین مشکلاتی بوده است که دولت با آن دست و پنجه نرم می‌کرده است و از سوی دیگر آمار و اعدادی متناقض برای آن ارائه می‌کند. برای مثال در ۴ سال گذشته حدود ۵۲ هزار کارگر در عسلویه از کار بیکار شده‌اند و این امر در تناقض با ادعاهای دولت مبنی بر در جریان بودن پروژه‌های اشتغال‌زا در این منطقه است. کابوس اخراج‌های دسته جمعی تبدیل به کابوس بسیاری از کارگران ایرانی شده است. بسیاری از کارگران صنایع کوچک مانند چرمسازی، کارگاه‌های نساجی و صنایع سنگین در چند سال گذشته شغل خود را به صورت دسته جمعی از دست داده‌اند. اخراج ۷۰۰ کارگر نوشابه‌سازی ساسان، ۲۵۰۰ کارگر در کارگاه‌های تولید کفش اصفهان، ۴۰۰۰ کارگر مشغول به کار در واحدهای بسته بندی خرما در خوزستان، اخراج کارگران کارخانه سامان، مخابرات سقز، ایران صدرای بوشهر، لوله سازی اهواز، ایران تفال ساوه، کشت و صنعت شمال، پایا هواپار و شرکت تولید نوشابه خرمشهر همگی نمونه‌هایی از این معضل اقتصادی هستند. موتوژن، تراکتورسازی تبریز و کبریت سازی هم به دلیل مشکلات مالی و بدهی‌های سنگین به بانک‌ها و پیمانکاران مجبور به کم کردن نیروی کار و اخراج کارکنان خود شدند. در حالی که یکی از شعارهای محمود احمدی‌نژاد در دو دوره ریاست جمهوری، اشتغال‌زایی و مبارزه با بیکاری است، احمد سیف، اقتصاددان، میزان بیکاری و آمارهای رسمی را زیر سوال می‌برد و معتقد است که «میزان بیکاری در ایران نگران‌کننده شده است و گذشته از زیان‌های قابل توجه اقتصادی، زیان‌های اجتماعی و فرهنگی چشمگیری هم دارد.» بر اساس آمار وزارت کار ایران، نرخ بیکاری در سال ۸۸، ۹، ۱۱ درصد بوده است که نسبت به سال گذشته ۱،۵ درصد افزایش داشته است. این اعداد از سوی بسیاری از شخصیت‌های سیاسی زیر سوال رفته است. برای مثال موید حسینی صدر، نماینده مردم خوی، فرهاد تجری، نماینده قصرشیرین، گیلان‌غرب و سرپل ذهاب و علیرضا محبوب، دبیرکل خانه کارگر از جمله کسانی هستند که اعداد رسمی مربوط به بیکاری را بیش از میزان اعلام شده از سوی مقامات می‌دانند. حمید حاجی عبدالوهاب، معاون وزیر کار، اما افزایش نرخ بیکاری را مربوط به بحران اقتصادی در جهان و کاهش میزان سرمایه‌گذاری در ایران می‌داند. ولی بسیاری از کارشناسان، واردات گسترده و ناتوان بودن تولیدات داخلی در رقابت با این محصولات و نبودن تجهیزات مدرن را عامل ورشکستگی صنایع و بیکاری می‌دانند. مجله اکونومیست نیز در گزارشی که در تیرماه امسال به چاپ رساند، نرخ بیکاری در سال ۱۳۸۸ را بیش از میزان اعلام‌شده از سوی مقامات دولتی و ۱۳،۲ درصد (پ ۱)؛ بسیاری از صاحب نظران آمار بیکاری را بسیار بیشتر از این رقم میدانند) اعلام کرده است.

دبیر انجمن صنعت نایر: بخاطر تحریمها شرکت‌ها با مشکل تامین مواد اولیه مواجه هستند

آسمان دیلی نیوز - تولید نایر در چهار ماه نخست امسال نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۴ درصد کاهش یافته است. اکبر توانا، دبیر انجمن صنعت نایر ایران، در گفت‌وگو با خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، با بیان مطلب بالا افزود: تولید انواع نایر در چهار ماه نخست امسال با ۴ درصد کاهش نسبت به مدت مشابه سال گذشته به ۷۱ هزار تن رسید. وی ادامه داد: در چهار ماهه نخست امسال، به استثنای شرکت‌های ایران یاسا، یزد و پارس که افزایش تولید داشته‌اند، تولید شرکت بارز تغییری نداشته و بقیه واحدها با کاهش تولید مواجه بوده‌اند. او خاطرنشان کرد: مشکلات دو واحد کیان نایر و دنا همچنان ادامه دارد. کیان نایر در چهار ماه نخست امسال ۱۱۲۰ تن انواع نایر تولید کرد، در حالی که تولید آن در چهار ماه نخست سال گذشته ۴۷۲۵ تن بوده است. وی با بیان این‌که تولید ایران نایر نیز در چهار ماه نخست امسال نسبت به مدت مشابه سال گذشته حدود ۱۸ درصد کاهش تولید داشته است، خاطرنشان کرد: به دلیل تشدید تحریم‌ها، خرید مواد اولیه از خارج از کشور بسیار مشکل شده و واحدها با کمبود مواد اولیه مواجه شده‌اند. او تصریح کرد: همچنین مدتی است که ارز لازم برای اجرای طرح توسعه شرکت بارز تخصیص یافته، اما این شرکت تاکنون موفق به یافتن بانکی که بتواند از طریق آن گشایش اعتبار اسنادی (LC) کند، نشده است. توانا با بیان این‌که تامین مواد اولیه از بازار داخلی نیز با مشکلاتی همراه است، تصریح کرد: به عنوان مثال در حال حاضر کائوچوی مصنوعی (SBR) تنها توسط پتروشیمی بندر امام (ره) تولید می‌شود. این شرکت این محصول را از طریق بورس عرضه کرده و واسطه‌ها نیز این محصول را خریداری کرده و پس از آن با قیمت بسیار بالاتری به واحدها می‌فروشند. وی افزود: در این شرایط ضروری است که فروش کائوچو مصنوعی به طور مستقیم به واحدها صورت گیرد تا واحدها مجبور به تامین مواد اولیه خود به چند برابر قیمت واقعی نباشند.

بازداشت چند شهروند در سقز

آژانس خبری موکریان - چند شهروند سقزی به نام‌های لقمان احمدیان، دیاکو ستاری، امیر جلالیان، امیر امانیان و قادر شیرینی طی روزهای گذشته توسط نیروهای امنیتی در این شهر دستگیر شدند. به گفته منابع آگاه، چهار تن از این افراد اخیراً به زندان مرکزی سقز منتقل و قادر شیرینی نیز به زندان سنندج منتقل شده است.

تاکنون هیچ علت یا عللی برای بازداشت این شهروندان از سوی مراجع قضائی در سفز اعلام نشده اما شنیده های خبرنگار آژانس خبری موکریان در سفزحاکمی از این است که اتهام این افراد همکاری با یکی از احزاب می باشد .

محاکمه تعداد بیشتری از فعالین کارگری

بنا به اطلاعیه سندیکای کارگران شرکت واحد در تاریخ ۱۰ اگوست ۲۰۱۰، منصور اسالو، رئیس هیئت مدیره این سندیکا که "هم اکنون در حال گذراندن دوره محکومیت خود در زندان است، از سوی دادگاه انقلاب کرج، با اتهام تبلیغ علیه نظام به یک سال حبس تعزیری محکوم شده است." به گفته سندیکای واحد وکلای آقای اسالو امکان اعتراض به این حکم را در ۲۰ روز آینده خواهند داشت.

این حکم جدید در دنباله شدت یافتن دوباره حمله به فعالین و تشکلهای کارگری در دوره اخیر و دستگیری برخی از رهبران سندیکای واحد از جمله سعید ترابیان و رضا شهبای صادر شده است. در حال حاضر آقای ترابیان با قید ضمانت آزاد شده اند و باید منتظر دادگاه خود باشند که به اتهام واهی اقدام علیه امنیت ملی و تبلیغ علیه نظام محاکمه خواهند شد. از سرنوشت رضا شهبای، خزانه دار سندیکا، رسماً خبری در دست نیست و طبق اطلاعات رسیده ایشان در زندان اوین و تحت فشارهای شدید مقامات زندان قرار دارند و از نظر سلامتی نیز در شرایط کاملاً غیر مساعدی هستند.

علاوه بر این طبق بیانیه کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری در ۹ اگوست ۲۰۱۰ "محاکمه دو فعال کارگری، وفا قادری و صدیق سبحانی، در دادگاه شهر سندج انجام گرفت و جمعی دیگر از اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری شهر اشنویه به اسامی فتاح سلیمانی، عیسی ابراهیم زاده، عباس هاشم پور، حسین پیروتی، رحمان ابراهیم زاده، صمد احد پور و رحمان تنها در دادگاه انقلاب شهر ارومیه محاکمه شدند و آنها دفاعیات خود را ارائه دادند. در حالی این محاکمه ها صورت گرفت که پیش از این، خسرو بوکانی از فعالین کارگری شهر نقره به دو سال حبس تعزیری محکوم شده بود. همچنین کاوه گل محمدی از فعالین کارگری شهر کامیاران برای گذراندن دوره حبس، به زندان سندج انتقال یافت."

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران احکام صادره علیه کارگران و فعالین کارگری را شدیداً محکوم میکند و کماکان به تلاشهای خود برای آزادی کلیه فعالین کارگری ادامه میدهد.

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران

رضا شهبای عضو سندیکای اتوبوسرانی در تهران را فوراً آزاد کنید!

رضا شهبای عضو هیئت مدیره سندیکای اتوبوسرانی در تهران بوسیله نیروهای رژیم ایران در تاریخ 12 یونی 2010 دستگیر شد. او در زندان اوین تهران زندانی است. تا کنون نه خانواده و نه وکیل او موفق به ملاقات او نشده اند. هم اکنون خیلی از فعالین کارگری در زندانهای ایران زندانی هستند. "جرم" آنها مبارزه برای رسیدن به حقوق شان است.

مردم ایران در سال گذشته نشان داده اند که دیگر تحمل رژیم اسلامی و اعمال غیر انسانی اش را ندارند. آنها شدیداً به جهانیان نشان داده اند که رژیم اسلامی یک رژیم دیکتاتوری و ضد انسانی است که آنها را از تمام حقوق شهروندی خویش محروم کرده است. مبارزه در ایران جریان است و همه جنبش های اجتماعی خواسته های خود را تکامل داده و در صدد فرم دادن به مبارزات خود هستند. جنبش کارگری، جنبش زنان و دانشجویان، اقلیت های ملی و نیروی وسیع اجتماعی خود را بهم دیگر نزدیکتر کرده تا با یک اتحاد قویتر بر مشکلات فائق آمده یعنی به عمر رژیم اسلامی پایان دهند.

حق داشتن و ایجاد سازمانهای کارگری، سندیکایی و اتحادیه ای و شورایی و هر نوع تشکلی که پاسخگوی سطح نیازها و مطالبات کارگران باشد از حقوق مسلم کارگران است و همچنین در خواست حقوق و شرایط کاری بهتر از حقوق مسلم و بنیادی کارگران است که از طرف رژیم با خشونت، دستگیری های وسیع و شکنجه روبرو می گردد. همه کارگران دستگیر شده و زندانی در ایران را بی قید و شرط و فوری آزاد کنید!

رضا شهبای را فوراً آزاد کنید!

17 اگوست 2010

کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ

فقیرترین مردم در یکی از ثروتمندترین نقاط جهان

جرس- در حال حاضر از چاههای نفت مسجد سلیمان روزانه نزدیک به 40.000 بشکه نفت استخراج می شود و با اینکه سد شهید عباسپور و سد مسجد سلیمان، (از جمله بزرگترین سدهای ایران) در جوار این شهر قرار دارند، مردم از نظر آب هنوز در مضیقه بوده و بصورت ساعتی (سه تا چهار ساعت در روز) از آب استفاده می کنند. مردم بعضی مناطق مسجد سلیمان به جهت وجود میدانهای گازی، گاه دچار مسمومیت های ناشی از استنشاق بوی گاز می شوند و در مواردی ساکنین شهر طی یک برنامه ضربتی مجبور به نقل و انتقال شده اند. نشت گاز و نفت در مناطقی از شهر گاهی حادثه ساز شده و باعث بروز انفجار در منازل مسکونی می شود .

پشت پرده ای از مشاوران افسانه ای خودروسازها

آسمان دیلی نیوز - چند شرکت اصلی خودروسازی کشور که از انگلستان یک دست نیز تجاوز نمی کنند در مجموع

دارای ۴۰۰ مشاور هستند که بر خلاف مشاورین سایر دستگاه ها، این افراد هر یک دارای ماشین، امکانات خاص و مزایای فراوانی هستند.

رئیس جمهور به عنوان دومین مقام عالی رتبه کشور طبق قانون ۲۵ مشاور دارد که هر یک از آنان نیز وظایف تعریف شده و مشخصی دارند. اما عملکرد برخی دستگاه های دولتی شواهدی از تبدیل این دستگاه ها به حیات خلوت برخی افراد و جریانات در قالب و عنوان مشاور دارد.

به گزارش آخرین نیوز، نمونه بارز حیات خلوت مشاوران متعدد و مختلف که با سلیقه ای خاص از میان سیاسیون و افراد با نفوذ انتخاب می شوند در شرکت های خودروسازی کشور مشاهده می شود که با همین ترفند می توانند سالیان سال به مدیریت و حاکمیت خود بر این صنعت ادامه دهند.

در حال حاضر چند شرکت اصلی خودروسازی کشور که از انگلستان یک دست نیز تجاوز نمی کنند در مجموع دارای ۴۰۰ مشاور هستند که بر خلاف مشاورین سایر دستگاه ها این افراد هر یک دارای ماشین، امکانات خاص و مزایای فراوانی هستند. نمونه جالب اینکه تنها مدیرعامل یکی از شرکت های زیرمجموعه سایپا بیش از ۳۰ مشاور برای خود تدارک دیده است.

باید توجه داشت که قدرت و لابی با نفوذ خودروسازان کشور در بسیاری از دستگاه ها از جمله مجلس ارتباط مستقیمی با چینش گفته شده مشاورانشان دارد که در مواقع لزوم و ضرورت این افراد از پس پرده بیرون آمده و برنامه های خودرو سازان را رتق و فتق می کنند.

جزئیات دقیقی از عدد و کیفیت این مشاوران در "آخرین" موجود است که در صورت لزوم منتشر می شود.

آلودگی شدید رودخانه اهرچای در پی شکستن سد مواد باطله معدن مس: میزان آرسنیک در آب و خاک رود «کوچک چای» 12 برابر حد مجاز است

سبزیپرس- نتایج آخرین آزمایش ها روی آب های سطحی و لجن های رسوب گذاری شده ناشی از شکستن سد مواد باطله معدن مس «مزرعه» در روستای «مزرعه مزارع» نشان می دهد که آب و خاک بستر رودخانه «کوچک چای» دارای آرسنیک به میزان 12 برابر حد مجاز است. رود «کوچک چای» به رود «اهرچای» می ریزد.

به گزارش سبزیپرس، اهالی روستای «مزرعه مزارع» که پیگیری ماجرای شکستن سد مواد باطله معدن مس «مزرعه» در نزدیکی شهرستان اهر را انجام می دهند، اخیرا با مراجعه به «شرکت سپهر شیمی» که از آزمایشگاه های معتمد سازمان حفاظت محیط زیست است، باردیگر خاک و آب های سطحی رودخانه کوچک چای و زمین های اطراف را مورد آزمایش قرار دادند.

در نتایج این آزمایش آمده است که میزان آرسنیک اندازه گیری شده در آب و خاک هر دو به میزان 0/12 mg/l است در حالی که حداکثر میزان قابل قبول و مجاز این ماده 0/01 mg/l است.

این میزان برای کادمیوم در آبهای سطحی عدد 019/0 mg/l و در لجن بستر رودخانه عدد 0/021 mg/l است. حداکثر میزان قابل قبول برای کادمیوم در آبهای سطحی و لجن بستر 0/003 mg/l است.

از سوی دیگر این آزمایش نشان می دهد که آبهای سطحی با PH 11/9 در شرایط قلیایی قرار دارند.

میزان سختی کل آب 100 هزار mg/l اندازه گیری شده که میزان مجاز آن 500 mg/l است. میزان کلراید در آبهای سطحی دو هزار و 999 mg/l و در لجن بستر دو هزار و 55 mg/l اندازه گیری شده است. این میزان برای سولفات در آب های سطحی 21 هزار و 83 و برای لجن بستر 22 هزار و 172 mg/l است که میزان مجاز برای غلظت کلراید و سولفات 250 mg/l است.

همچنین میزان سرب در آب 0/41 mg/l و در لجن بستر 0/44 mg/l است که میزان مجاز آن 0/01 mg/l اعلام شده است. میزان آمونیاک در آب 9/6 mg/l و در لجن بستر 10 mg/l گزارش شده که با میزان مجاز 0/05 mg/l تفاوت بسیار زیادی دارد. این تفاوت در موادی مانند نیترات و نیتریت نیز دیده می شود. میزان نیترات در آب و لجن بستر به ترتیب سه هزار و 986 mg/l و چهار هزار و 313 mg/l اندازه گیری شده که میزان مجاز آن 50 mg/l است. همچنین میزان نیتریت در آب و لجن بستر به ترتیب 85 mg/l و 93 mg/l اندازه گیری شده که میزان مجاز آن نیز 3 mg/l اعلام شده است.

عنصر مس در آب 25 mg/l و در لجن بستر 6/28 mg/l اعلام شده که با حد مجاز 2 mg/l فاصله زیادی دارد. در این آزمایش میزان فسفات آب 1010/59 mg/l و در لجن بستر 1081/6 mg/l اندازه گیری شده در حالی که حد مجاز آن تنها 0/7 mg/l است.

دکتر ساعدی که پیش از این آب و خاک منطقه را آزمایش کرده بود، به خبرنگار سبزیپرس گفته بود که به نظر می رسد عمده این فسفات، به دلیل استفاده از کودهای حیوانی و شیمیایی برای کشاورزی در زمین های اطراف باشد. چراکه زمین های اطراف عمدتاً باغی و زراعی هستند و میزان بالای فسفات در خاک اطراف زمین ها به دلیل زهکشی آب در زمین های کشاورزی، طبیعی به نظر می رسد.

تغییرات مواد شیمیایی در زمین های اطراف رودخانه کوچک چای و اهر چای و روستای مزرعه مزارع در نزدیکی شهرستان اهر، در پی شکستن سد مواد باطله معدن مس مزرعه ایجاد شده است.

برخی از این مواد، مانند کادمیوم، سرب و آرسنیک برای انسان و سایر جانداران سمی هستند و از طریق ورود به چرخه غذایی، به بدن انسان می رسند.

عصر روز 16 اردیبهشت ماه سال جاری، مخزن مواد باطله معدن مس مزرعه در نزدیکی شهرستان اهر، بر اثر بارندگی و همچنین بی توجهی مسئولان این معدن دچار شکستگی شد و بخشی از محتویات این مخزن به زمین های اطراف و رودخانه های کوچک چای و اهرچای سرازیر شد.

مسئولان سازمان حفاظت محیط زیست پیش از این اعلام کرده بودند که سهل انگاری مدیریت معدن مس باعث بروز این حادثه شده است و تا پاکسازی کامل محل از مواد آلوده و همچنین پرداخت کامل خسارت اهالی پیگیری ماجرا را انجام خواهند داد.

با این حال و با گذشت بیش از سه ماه از این واقعه، اهالی روستای مزرعه مزارع که از این واقعه خسارت دیده اند، به خبرنگار سبزپرس گفته اند که هیچ اقدامی برای پاکسازی و پرداخت خسارت اهالی انجام نشده است.

بدهکاران بیکار: افزایش روند رشد نرخ بیکاری در ایران

خبرگزاری دولتی مهر از بیکاری در ایران گزارش می دهد: در حالی نرخ بیکاری در بهار 89 نسبت به مدت مشابه سال قبل معادل 3.5 درصد افزایش یافت و از 11.1 به 14.6 درصد رسید که بیان می شود توسط زودبازده ها در سال گذشته بیش از 900 هزار شغل ایجاد شده است.

به گزارش خبرنگار مهر، بررسی روند رشد نرخ بیکاری در اولین فصل سالجاری یعنی بهار 89 نشان دهنده افزایش 1 دهم درصدی نرخ بیکاری نسبت به زمستان 88 و 3.5 درصدی نسبت به مدت مشابه در بهار سال گذشته است که این موضوع از آهنگ ناموزون رشد نرخ بیکاری در کشور حکایت دارد.

آهنگ ناموزون نرخ بیکاری بر اساس این گزارش، کارشناسان بازار کار مقطعی بودن سیاستهای اشتغالزایی، پیگیری کاهش نرخ بیکاری فقط با تزریق نقدینگی، عدم توجه به آموزش، واردات بی رویه، مطابق نبودن آموزشهای دانشگاهی با نیازهای بازار کار، غیرقابل استناد بودن آمارها و موارد دیگر را از دلایل مهم افت و خیز در نرخ بیکاری می دانند. طی سالیان اخیر دولتها به جای توجه به برنامه های بلند مدت و 5 ساله، عمدتاً به برنامه های کوتاه مدت و تدوین سیاستهای اشتغالزایی مقطعی مترادف با برنامه های کلان مبادرت کردند که این موضوع خود باعث ایجاد نوعی ضعف در پیشبرد برنامه های اشتغالزایی شده است.

“بدهکاران بیکار”

همچنین از سویی دیگر، توجه “صرف” به تزریق پول و نقدینگی در بازار کار و اشتغال مانند آنچه که در طرحهای خوداشتغالی، زودبازده ها و در آینده نیز در مشاغل خانگی اتفاق افتاده است؛ بیشتر از اینکه منجر به تولید فرصتهای جدید شغلی شود به ایجاد “بیکاران بدهکار” دامن زده است.

از موارد دیگری که می توان از آن به عنوان یکی از دلایل عقیم ماندن برنامه های اشتغالزایی نام برد مربوط به همراهی نکردن دولت با برنامه چهارم توسعه به ویژه در بخش اشتغالزایی بوده است به نحوی که طبق برنامه دستگاههای زیادی باید دست به دست هم می دادند تا از این طریق بتوان در ایجاد مشاغل جدید موفق عمل کرد.

متأسفانه زودبازده ها با تأکیدات فراوان وزارت کار در سالهای گذشته به دلیل مشخص نبودن تضمین سرمایه گذاری جدی و حامی مالی به بن بست رسید و امروز می بینیم که پس از چند سال از زمان آغاز به کار زودبازده ها نمی توان به آمار ایجاد بیش از 900 هزار شغل آن استناد کرد چرا که در همین مدت نرخ بیکاری کل کشور افزایش یافت و بیش از 20 استان نیز حداقل در 88 نسبت به 87 بیکارتر شدند، در حالی که شغل جدید به کاهش نرخ بیکاری خواهد انجامید.

ناهماهنگی بین دستگاهها در مسئله زودبازده ها

هماهنگی وزارت کار با وزارتخانه هایی مانند صنایع، تعاون، بازرگانی، علوم و دستگاههای دیگر نیز لازمه شکل گیری موفق و پایدار ماندن زودبازده ها در ایجاد کار بوده است که هرگز این هماهنگی آنچنان که باید ایجاد نشد. این موضوع در ناهماهنگی بین بانکها و وزارت کار بیشتر خود را نشان داد.

می توان گفت که سیاست اشتغالزایی در قالب زودبازده ها نیازمند عزم جدی دولت و حضور دستگاههای ذیربط بوده است به نحوی که علیرغم درست بودن سیاستها در بخش زودبازده، این طرح جواب نداد و اشتغال مدنظر آن نیز ایجاد نشد و یا دست کم آمار درستی بیرون نیامد.

تشابه زودبازده ها و خوداشتغالی

تشابه اصلی طرحهای زودبازده با خوداشتغالی در این است که علیرغم بزرگتر بودن طرحهای زودبازده، هر دو طرح اولویت اصلی و اولیه خود را تزریق نقدینگی قرار داده بودند وگرنه به لحاظ عملیاتی مانند هم اجرا شد. باید به این نکته توجه کرد که اصل زودبازده ها هیچ وقت زیر سوال نرفت ولی آنچه که به آن نقد وارد شد، کوتاه مدت بودن طرحها و عدم انجام کار کارشناسی بوده است.

هم اکنون با وجود جمعیت بالای جوان و تحصیل کرده دانشگاهی در کشور شاید مهمترین موضوع مورد توجه در زمینه نرخ بیکاری باید تلاش در ثابت نگاه داشتن آن باشد و این مسئله از کاهش آن مهمتر است چرا که ثابت ماندن نرخ بیکاری نیز در شرایط فعلی موفقیت است و این موضوع یک گام از کاهش جلوتر حرکت می کند.

ترمز بیکاری را بکشید

واگذاری امورات مربوط به اشتغالزایی و برنامه ریزی برای توسعه فرصتهای شغلی به بخش تعاون بدون آموزش، تجهیز تعاونیها به اعتبارات مناسب، بالا بردن سطح خدمات فنی و مهارتی نمی تواند منجر به تولید کار و در نتیجه کاهش نرخ بیکاری شود.

اگر قرار است سالیانه تا 1.1 میلیون شغل جدید در کشور ایجاد شود نیاز است تا سیاستهای درستی برای آن تعریف شود ضمن اینکه با وجود ادامه سیاست انقباضی بانکها در پرداخت تسهیلات نیز نمی توان خیلی به تحقق مشاغل جدید امیدوار بود. در هر صورت زودبازده یا مشاغل خانگی هرگز نمی تواند با نگاه کوتاه مدت منجر به کاهش نرخ بیکاری شود.

بانک مرکزی: تسهیلات زودبازده تکلیفی نیست/ وزیر کار: هست!

گواه ناموزون بودن سیاستها این است که شورای عالی اشتغال 11 هزار میلیارد تومان منابع برای پرداخت به زودبازده ها تصویب می کند، سپس رئیس کل بانک مرکزی آن را غیرتکلیفی و به شرط افزایش سرمایه بانکها می داند و پس از آن نیز وزیر کار می گوید: تسهیلات تکلیفی است.

در شرایط فعلی بر اساس آمارهای موجود سالیانه حداقل 900 هزار نفر آماده به کار در کشور وجود دارد که ایجاد اشتغال برای این میزان ورودی به بازار کار نیازمند تدابیر روشن است. البته هم اکنون آمارهای موجود خود محل تردید

است چرا که در برخی موارد دستگاہها برآوردهای یکدیگر را نیز زیر سوال می برند. چرا نرخ بیکاری بالا می رود؟

دستیابی به آمارهای درست و قابل استناد می تواند ما را در رسیدن به یک برنامه قابل اجرا رهنمون سازد. باید پرسید که جهش نرخ بیکاری و بالا رفتن تعداد بیکاران برای چیست؟ گفته می شود نرخ بیکاری فعلی به مراتب بالاتر از 14.6 درصد اعلام شده است به نحوی که با وجود 4 میلیون نفر بیکار، نرخ بیکاری برخی استانها از 18 درصد نیز بالاتر است.

برآورد شده است که نرخ بیکاری جمعیت فعال بین سنین 15 تا 40 سال کشور هم اکنون بیش از 25 درصد است، همچنین موضوع مربوط به نرخ بیکاری حداقل 25 درصدی 3 میلیون فارغ التحصیل کشور نیز مشکلی است که دولت موظف به برنامه ریزی برای حل آن است، چون نمی توان گفت که این گروه از افراد مهارت انجام کار را ندارند.

پرستاران تجمع اعتراضی برگزار خواهند کرد

در پی تصمیم احمدی نژاد به عدم اجرای مصوبه‌ی مجلس رژیم مبنی بر استخدام 23 هزار پرستار، رئیس نظام پرستاری ایران یک ماه فرصت داد و تهدید کرد در صورتی که هرچه سریع تر در این زمینه عمل نشود پرستاران تجمع اعتراضی برگزار خواهند کرد. استخدام 23 هزار پرستار یکی خواستهای نظام پرستاری است که برای کاهش ساعت کار و فشار کار بر پرستاران در نظر گرفته شده است. شهرزادنیوز در این باره می نویسد: پس از مذاکرات و اعتراضات طولانی پرستاران، سرانجام مجلس شورای اسلامی سال گذشته لایحه‌ی "ارتقای بهره‌وری پرستاری" را به تصویب رساند. احمدی نژاد در روز پرستار وعده داد که این مصوبه با تخصیص 230 میلیارد تومان به زودی به اجرا درخواهد آمد. اما با گذشت شش ماه از تصویب قانون، و درحالی که گفته می‌شود احمدی نژاد آن را برای اجرا ابلاغ کرده است، معاون نظارت راهبردی احمدی نژاد حاضر به اختصاص این مبلغ نیست.

سازمان نظام پرستاری ایران چهار سال پیش برای حمایت از حقوق پرستاران تشکیل شده و تصویب لایحه‌ی "ارتقای بهره‌وری پرستاری" نتیجه‌ی فعالیت‌های آن می‌باشد. به گفته‌ی رئیس نظام پرستاری ایران، کاهش ساعت کار ضروری‌ترین خواسته پرستاران است و تحقق این مساله در گرو مصوبه‌ی مجلس مبنی بر استخدام 23 هزار پرستار می‌باشد.

تعلیق از کار فعال کارگری عضو سندیکای کارگران شرکت واحد

در مرداد سال جاری، غلامرضا غلامحسینی 44 ساله متاهل و دارای 3 فرزند با دلایل واهی از کار در شرکت واحد تعلیق شد. غلامرضا غلامحسینی از رانندگان شرکت اتوبوس رانی منطقه 6 تهران است. غلامرضا غلامحسینی نسبت به تعلیق خود به اداره کار شکایتی تنظیم کرده است ولی بدلیل حجم زیاد اخراج کارگران در سطح استان تهران، به او گفته اند بعد از 2 ماه شکایت او را پیگیری خواهند کرد. غلامرضا غلامحسینی در جریان اعتصابات گسترده کارگران شرکت واحد در دیماه سال 84 دستگیر و چند هفته در زندان اوین در بازداشت بسر برد و نزدیک به 4 سال از کار تعلیق شد. او حدودا 6 ماه پیش پس از رای به بازگشت اداره کار توانست به محل کار خود بازگردد.

اعتصاب عمومی رانندگان تاکسی در دهگلان

صبح روز شنبه کلیه ی تاکسی داران شهرستان دهگلان با تجمع در دوبانده منتهی به ترمینال بلبان آباد دست به اعتصاب زدند و با پارک تاکسی های خود در حاشیه ی این خیابان خواستار حل هر چه مشکلات سوختی خود شدند. به گزارش هرانا، این اعتصاب که از ساعت 8 صبح روز شنبه بیست و چهار مرداد آغاز شده است، به دلیل اختلال 20 روزه در شبکه توزیع CNG در این شهرستان است، رانندگان تاکسی برای دریافت این سوخت می بایست به شهر قروه بروند.

گفتنی است، مسئولان مربوطه تاکنون هیچ اقدام موثری را برای حل مشکل سوختی تاکسی رانان انجام نداده اند.

ممانعت از ورود ابوالفضل عابدینی به بهداری زندان کارون

بر پایه گزارش دریافتی از ایران ، مسئولین زندان کارون اهواز صبح روز گذشته از ورود ابوالفضل عابدینی نصر به بهداری زندان ممانعت به عمل آوردند.

در این گزارش آمده است ؛ آقای ابوالفضل عابدینی صبح امروز نیز که قصد داشت داروهای قلبی خود را از بهداری زندان دریافت کند تقاضایی داده بود که نه تنها با این درخواست موافقت نشد بلکه با خروج وی از بند جلوگیری شد . ابوالفضل عابدینی که از بیماری قلبی رنج می برد زمانی که قصد رفتن به بهداری زندان برای دریافت داروهای خود را داشت، پاسداران بند 6 زندان کارون اهواز از خروج وی جلوگیری کردند.

این فعال حقوق بشر به شدت از ناراحتی قلبی (افتادگی دریچه میترال) رنج میبرد و می بایست داروهای خود را در اختیار داشته باشد.

مسئولین زندان کارون اهواز از بدو ورود این روزنامه نگار و فعال حقوق بشر به این زندان با اعمال فشار روز افزون تحمل حبس را برای این زندانی دشوار ساخته اند.

گم شدن درخواست انتقال به زندان اوین ، ممنوع الملاقات شدن با خانواده ، جلوگیری از تماس تلفنی و ندادن داروهای قلبی به وی در ادامه این فشار بر این زندانی محسوب میشود.

نگاهی به فعالیت های سیاسی و صنفی معلمان کرمانشاه

جمعیت فرهنگیان کرمانشاه حدوداً 36 هزار نفر است که مسئولیت آموزشی تقریباً 400 هزار دانش آموز را به عهده دارند یعنی از هر چهار نفر از مردم استان حداقل یک نفر ارتباط مستقیم با آموزش و پرورش دارند و بقیه غیر مستقیم در جریان تحولات اجتماعی سیاسی جامعه و آموزش و پرورش هستند.

اصلی ترین مشکل معلمان سازماندهی فعالیت های صنفی - سیاسی آنهاست، موضوعی که گروههای مختلفی برای ساماندهی آن تلاش کردند، گروه هائی مانند کانون صنفی معلمان ویا انجمن اسلامی معلمان ویا جامعه اسلامی فرهنگیان هر کدام با دایره محدود خود در ساماندهی این مسئله دخالت کردند و مایه گذاشتند ولی هیچ کدام موضوع را به نتیجه نرساندند.

و چنانچه واقع بین باشیم خواهیم گفت هیچ یک از این گروه ها در عرصه فعالیت سیاسی و صنفی خود موفق نبودند که به بررسی اجمالی این مهم خواهیم پرداخت

کانون صنفی معلمان

کانون صنفی معلمان تنها تشکلی است که انصافاً باید گفت ساخته دست دولتیان (قبلی و فعلی) نبود اگر چه ظاهراً از طرف منتقدان هر دو دولت از درون حمایت می شد و می شود اگر چه نویاست اما توانست حضور خوبی را در میان فرهنگیان داشته باشد، ولی تشکیلات محکم و راهبردی نداشت و چون از حضور نیروهای شاخص مذهبی و سیاسی شناخته شده رنج می برد، اکثر نیروهای توانمند با احتیاط با او برخورد می کردند و به عضویت آن در نمی آمدند، متأسفانه نگاه به این تشکل نگاه با شک و تردید و اتهام بود و به همین خاطر در دولت فعلی آنچنان برخورد خشنی با گردانندگان آن شده که بعید است مبارزات صنفی معلمان به این زودی احیا گردد.

در کشوری که احزاب آن معمولاً دولت ساخته هستند تنها کانون صنفی معلمان بود که از بطن جامعه فرهنگیان رشد کرد ولی متأسفانه تولد زودرسی داشت و این نوزاد مورد حمایت دایگان مدعی (اصلاح طلب و اصولگرا) قرار نگرفت بلکه در دولت نهم تنها رمق مانده را هم، از او گرفتند.

دیگر کسی در این دولت نمی تواند و نمی خواهد هزینه کار سیاسی بپردازد چون این هزینه تنها به خودش ختم نمی شود بلکه به فرزندانش هم منتقل می شود مجازاتهای سنگین برای گردانندگان تشکل صنفی معلمان خود داستان غم انگیزی و وزخم چرکینی است که بعدها ممکن است سر باز بکند.

به هر حال کانون صنفی معلمان چون به مراکز قدرت وابسته نبود و حتی به مراکز دینی تعلقی نداشت نتوانست دوام بیاورد و خیلی زودتر از آنچه فکر می شد خاموش شد.

انجمن اسلامی معلمان، سابقه تشکیلاتی آن به سال 76 برمی گردد این گروه چون بنیانگذارانش وابسته نظام بودند، توانستند مدتها حضور بی تاثیر ولی مداوم خود را در بین معلمان حفظ کنند بخصوص چون در گروه اصلاح طلبان هستند حضور شان به عنوان سپاهی لشکر لازم است.

اعضای اولیه این تشکل در کرمانشاه بعد از مدت کوتاهی به سه گروه تقسیم شدند 1- تعدادی از آنها از کار سیاسی دست کشیدند و به فعالیتهای دیگری پرداختند که البته تعدادشان کم بود 2- گروهی هم ساز مخالفت با دولت قبلی کوچک کردند و بعدها جزء محافظه کاران آن زمان و اصولگرایان فعلی شدند 3- گروهی هم باقی ماندند و فعالیت های تشکیلاتی مختصری را پیگیری کردند و جلسات ماهانه ای برای معلمان برگزار کردند و بعد خاموش شدند و الان هم معلوم نیست انجمن اسلامی معلمان وجود دارد یا نه؟

این تشکل هم چون نتوانست قدرت نفوذ خود را در مراکز تصمیم گیری گسترش دهد الان فقط پوسته ای از آن باقی مانده است.

جامعه اسلامی فرهنگیان که فعلاً از خوان پیروزی انتخابات ریاست جمهوری دوره نهم ارتزاق می کند و سرمست از غرور این پیروزی و موفقیت است و اعضای انگشت شمار آن حداقل توانستند برخلاف انجمن اسلامی معلمان به نوائی برسند و مدعی خدمتگزاری به مردم باشند و فعلاً کاری با معلمان و مطالبات آنها ندارند.

جامعه اسلامی فرهنگیان چون پایگاهی در بین معلمان ندارد نتوانسته است در جلب اعتماد فرهنگیان موفق باشد و این تجربه بدی در تاریخ فعالیت های معلمان است که نمی تواند به گروهی از بین خود اعتماد کند. این تشکل حتی نتوانست در بین معلمان جلساتی را برگزار نماید.

در این بین معلمان که در فعالیت های صنفی هزینه دادند دچار سرخودگی شدند و از فعالیت سیاست و صنف بیزار شده اند.

البته تشکل های فصلی مانند «کانون همبستگی فرهنگیان» و «شاخه فرهنگیان حزب مشارکت» به مناسبت هائی، در عرصه سیاست پدید آمدند ولی موفقیتی نداشتند.

نارضایتی و تجمع گندمکاران استان کرمانشاه

آژانس ایران خبر - امسال سیلوی اداره ی غله تحویل گرفتن گندم کشتکاران سنقر و کلیایی در استان کرمانشاه را به جهاد کشاورزی واگذار کرده است و این موضوع از دو جهت باعث اعتراض گندمکاران شد : اول اینکه جهاد گندم ها را به قیمت پائین از گندمکاران می خرد و دوم اینکه 30 هزار تومان جهاد از گندم کاران طلب می کند. علاوه بر این دو مسئله موضوع در صف نوبت ماندن و حیف و میل کردن گندم این کشتکاران هم مورد اعتراض آنها بود. به گزارش خبرنگار آژانس ایران خبر این کشتکاران در تاریخ 89.5.18 در مقابل سیلوی اداره ی غله ی منطقه جمع شدند و خواستار تحویل گرفتن گندم هایشان توسط این ارگان شدند.

سرمایه باز هم قربانی گرفت!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور - بر طبق گزارش منتشر شده در سایت آژانس ایران خبر بر اثر انفجار لوله گاز در عسلویه، 5 نفر از کارگران به نام های مرتضی جمعه پور، کاظم شریفی، عزیز جهانگیری، سلیمان امیری، نرگس و آرمان فهردان جان سپردند و چند نفر نیز زخمی شدند که یکی از صدمه دیدگان از شدت جراحات وارده به بیمارستان سوختگی قطب الدین شیراز انتقال یافت.

یکی از فعالین کارگری در باره علل این فاجعه به خبرنگار سایت مزبور چنین می گوید: " در عسلویه در مجتمع پتروشیمی فاز 2 متاسفانه 5 نفر از کارگران جوشکار در اثر انفجار لوله گاز جان سپردند، از سه روز قبل احتمال انفجار میرفته است و حتی دور محل نشت گاز خط کنشی و علامت گذاری شده بود. امکان ترمیم این لوله و جلوگیری از نشت و انفجار گاز امکان پذیر بود. اما متاسفانه از آنجایی که حکومت ضد کارگری اصلا برای جان کارگران ارزشی قائل نیست، این حادثه فجع پیش-آمد. دقیقا این حادثه قابل پیش بینی و پیشگیری بوده-است."

آری جان انسان کارگر هیچگاه به جز منبع سود بودن برای سرمایه داران و دولت هایشان و بویژه در جمهوری اسلامی ایران ارزشی نداشته است. مگر همین چند سال قبل نبود که در فاجعه انفجار و آتش سوزی در دو کارخانه پتروشیمی در شهرستان صنعتی شازند واقع در استان مرکزی بیش از 33 نفر از کارگران سوختند و به خاکستر تبدیل شدند.

نهادهای همبستگی با کارگران ایران در خارج از کشور، به بازماندگان تسلیت می-گوید و از همین-جا رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران را محکوم کرده و خواستار محاکمه مسئولین دولتی و پرداخت خسارت به بازماندگان عزیزان جان باخته است. ما بر این باوریم که هنگامی از وقوع این فجایع می توان جلوگیری نمود که کارگران خود را در تشکل های توده-ای طبقاتی خویش متشکل کرده باشند. کارگران متشکل قادرند سرمایه داران و دولت شان را مجبور به رعایت امنیت محیط های کاری نمایند.

12 آگوست 2010

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور
- کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران- استرالیا proletarianunite@gmail.com
- کمیته دفاع از کارگران ایران - نروژ cdkargari@gmail.com
- همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - فرانسه sstiran@yahoo.fr
- کانون همبستگی با کارگران ایران - فرانکفورت و حومه kanoonhf_2007@yahoo.de
- کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران - هانوفر kanon.hannover@yahoo.de
- کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد isask@comhem.se
- کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ kanounhambastegi@gmail.com
- انجمن کارگری جمال چراغ ویسی info@ijcwa.com
- شبکه همبستگی کارگری iranwsn@fastmail.fm
- اتحاد چپ ایرانیان واشنگتن leftalliance@yahoo.com
- کمیته حمایت از کارگران ایران تورنتو کانادا toronto_committee@yahoo.ca

پناهجوی ۱۹ ساله افغانی در ترکیه قربانی محیط نا امن کار شد

آسمان دیلی نیوز - گل افغان میرافغان جوان ۱۹ ساله افغانی که از سال ۲۰۰۷ در شهر وان - ترکیه درخواست پناهندگی کرده بود روز گذشته چهارشنبه ۱۲ / 8 / ۲۰۱۰ ساعت ۴.۵ شب در محل کار در حین کار با بالا بر دچار حادثه برق گرفتگی شد و بعد از یک ساعت در بیمارستان دولتی شهر وان جان خود را از دست داد.

پناهندگی گل افغان بعد از مدت کوتاهی در سال ۲۰۰۷ مورد قبولی دفتر کمیساری عالی پناهندگان در ترکیه واقع شده بود اما متاسفانه طی دو سال گذشته پروسه انتقال به کشور سوم این پناهجو به علت بی مسئولیتی دفتر کمیساری عالی پناهندگان در ترکیه انجام نگرفت و ایشان برای تامین مخارج زندگی مجبور بود تا به طور شب کار به کارگری در ساختمان مشغول شود تا در نهایت محیط نا امن کار باعث در گذشت وی شد.

لازم به ذکر است طی دو سال گذشته چندین پناهجوی ایرانی و افغانی به علت نبود خدمات درمانی و محیط نا امن کار جان خود را از دست داده اند.

کمپین دفاع از آزادی رضا شهابی و دیگر کارگران زندانی 13 آگوست - 13 سپتامبر 2010

رژیم اسلامی سرمایه رضا شهابی از اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد را نیز دستگیر کرد و کماکان خانواده و وکیلش از وضعیت او بی اطلاع هستند. رژیم ضد کارگر در ایران کماکان به احضار، بازداشت و زندانی کردن کارگران و فعالین کارگری و دیگر فعالین اجتماعی مشغول است و بی وقفه به اذیت و آزار آن-ها و خانواده هایشان مشغول است.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران برای دفاع از آزادی رضا شهابی ، دیگر کارگران زندانی و نیز تمامی زندانیان سیاسی در ایران کمپینی را برای یک ماه در دستور کار خود قرار داده و همه فعالین کارگری، سازمان-ها ، انجمن-ها، کمیته-ها و احزاب را فرامی-خواند که به هر شکل که می-توانند در این کمپین فعالانه شرکت کنند و ضمن محکوم کردن رژیم جمهوری اسلامی سرمایه، خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط همه زندانیان شوند. این رژیم ضد کارگر را هر چه پیش-تر در مقابل افکار جهانی افشاء کرده، نهادها و سازمان-های کارگری بین المللی را به یاری این کمپین دعوت کنیم و یک صدا این رژیم ضد کارگر را مجبور به آزادی تمامی زندانیان سیاسی نمایم.

رضا شهابی فوری و بدون قید و شرط آزاد باید گردد!

آگوست 2010

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور

- کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران- استرالیا proletarianunite@gmail.com
- کمیته دفاع از کارگران ایران - نروژ cdkargari@gmail.com
- همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - فرانسه stiran@yahoo.fr
- کانون همبستگی با کارگران ایران - فرانکفورت و حومه kanoonhf_2007@yahoo.de
- کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران - هانوفر kanon.hannover@yahoo.de
- کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد isask@comhem.se
- کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ kanounhambastegi@gmail.com
- انجمن کارگری جمال چراغ ویسی info@ijcwa.com
- شبکه همبستگی کارگری iranwsn@fastmail.fm
- اتحاد چپ ایرانیان واشنگتن leftalliance@yahoo.com
- کمیته حمایت از کارگران ایران تورنتو کانادا toronto_committee@yahoo.ca

شکست رکورد بیکاری در میان جوانان جهان

دوپیچه وله - بر پایه پژوهش‌های سازمان جهانی کار، بیکاری نوجوانان و جوانان در جهان رکورد شکسته است. در حال حاضر ۸۱ میلیون نفر در سنین ۱۵ تا ۲۴ سال برای یافتن کار ثبت نام کرده‌اند. اما تعداد بیکاران جوان بسیار بیشتر است. نتیجه پژوهش‌های سازمان جهانی کار درباره بیکاری نوجوانان و جوانان روز پنجشنبه (۱۲ اوت، ۲۱ مرداد) در ژنو انتشار یافت. گزارش این سازمان نشان می‌دهد که آمار نوجوانان و جوانان بیکار از سال ۲۰۰۷ تاکنون از ۹ / ۱۱ درصد به ۱۳ درصد رسیده است. پیش‌بینی می‌شود که این رقم تا پایان سال جاری به بیش از ۱۳ درصد هم برسد.

بیکاری رسمی و بیکاری غیررسمی

آمار سازمان جهانی کار، تنها نوجوانان و جوانانی را پوشش می‌دهد که در اداره‌های کار کشورهای مختلف به عنوان جوینده کار ثبت نام کرده‌اند. اما بیانگر تعداد واقعی بیکاران نیست. بخش بزرگی از افراد بیکار، به اداره‌های کار مراجعه نمی‌کنند. علاوه بر این، هنوز در بسیاری از کشورهای کم توسعه، مراکز کاربایی وجود ندارند تا بیکاران بتوانند در آنها ثبت نام کنند.

تهیه‌کنندگان گزارش، ابراز امیدواری کرده‌اند که در سال آینده میلادی، به علت بهبود وضعیت رشد اقتصادی جهان رقم نوجوانان و جوانان بیکار اندکی کاهش یابد. آن‌ها هشدار می‌دهند که بیکاری نوجوانان و جوانان سبب افزایش بزهکاری، مشکلات روانی، خشونت، تنش و گسترش اعتیاد خواهد شد. این خطرها بیش از جوامع کم توسعه و توسعه نیافته را تهدید می‌کند.

اما در جوامع صنعتی غرب نیز، بیکاری جوانان به امری تهدیدآمیز تبدیل شده است. به عنوان نمونه، به گزارش اداره آمار فدرال آلمان، تعداد جوانان بیکار در مقایسه با سال ۲۰۰۰ میلادی ۴۰ درصد بالا رفته است. آمار کلی بیکاری در آلمان اکنون ۷ / ۷ درصد است، اما این رقم در میان نوجوانان و جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله داوطلب کار به ۱۱ درصد می‌رسد.

جوانان، موتور محرک رشد اقتصادی

"خوان سومابویا" مدیر سازمان جهانی کار جوانان را موتور محرک توسعه اقتصادی کشورها می‌داند. وی، هنگام انتشار گزارش سازمان خود گفته است: «چشم پوشی از نیروی جوانان، یک باخت اقتصادی بزرگ است که می‌تواند صلح اجتماعی را نیز به خطر بیاندازد».

بخش مهمی از گزارش سازمان جهانی کار به بررسی مشکل بیکاری جوانان در جوامع توسعه نیافته اختصاص دارد. در این بخش می‌خوانیم: «در جوامع پیرامونی، حتی جوانان شاغل هم مجبورند با کمترین دستمزد کار کنند. بیش از ۱۵۰ میلیون نوجوان و جوان، به رغم داشتن کار، نتوانسته‌اند بر فقر غلبه کنند. درآمد روزانه آن‌ها کمتر از یک یورو است». نوجوانان و جوانان، اغلب به دلیل نداشتن تجربه کاری بیکار می‌مانند. سازمان جهانی کار، از کشورهای مختلف خواسته است که به رغم دشواری‌های اقتصادی‌پی که منتهی به صرفه‌جویی در بخش‌های مختلف می‌شود، از سرمایه‌گذاری در آموزش جوانان و ایجاد فرصت‌های شغلی برای آنان کوتاهی نکنند.

تهرانسر- درگیری نیروی انتظامی با دستفروشان

آسمان دیلی نیوز - در تهران دیشب حدود ساعت ۲۰۳۰ به وقت تهران مأموران مبارزه با سد معبر و نیروهای لباس شخصی و... به دستفروشان مقابل کلانتری تهرانسر، حمله ور شده و وسایل آنان را نیز تخریب کرده و یا با خود برده اند. یکی از فروشندگانی که از طریق وانت پار به پسته فروشی مشغول بوده را مورد تعرض و ضرب و شتم قرار دادند و سپس خودرو وی را نیز توقیف نموده اند. مأموران امنیتی برای عدم تجمع مردم و جوانانی که از این دستفروشها حمایت میکردند از گاز اشک آور استفاده نموده اند. هنوز از تعداد بازداشتی‌های احتمالی این درگیری اطلاع دقیقی در دست نمی‌باشد.

پدر پابره‌نه به ملاقات دختران محبوس خویش شتافت

کانون دمکراسی آذربایجان - پدر دو دختر زندانی با خود اندیشید که مامورین سفاک رژیم با دیدن پاهای خارخلیده او دلشان به رحم آمده و به وی اجازه ملاقات با دختران دربند خویش را خواهند داد! هر چه باشد وی هفت سال در جبهه جنگ در راه آزادی میهن جنگیده و تا کنون انتظار ذره‌ای پاداش هم نداشته، اکنون تنها چیزی که می‌خواهد حق ملاقات با دختران خویش است که از سه ماه پیش در زندان اطلاعات تبریز تحت انواع شکنجه‌های روحی قرار گرفته‌اند. این دیگر یک حق کاملاً طبیعی و قانونی است که برای وصولش نیاز به این همه تلاش ندارد. مراجعه و تظلم وی به مراجع مختلف برای کسب حق ملاقات با دخترانش پینار و سونا تا کنون هیچ نتیجه‌ای نبخشیده،

او این بار با پای برهنه از اورمی به تبریز آمد و با همین هئیت وارد اتاق ریاست دادستانی آذربایجان شرقی گردید. گفتنی است داماد وی یوروش مهرعلی بیگلر نیز همزمان در زندان اطلاعات تبریز تحت شکنجه‌های شدید فیزیکی قرار دارد. تنها فرزند سه ساله یوروش و صونا اکنون بیش از سه ماه است که از دیدار پدر و مادر خویش محروم گشته و در خانه پدر بزرگ بی‌تابی می‌کند. مامورین معذور حتی به این طفل سه ساله نیز اجازه ملاقات با پدر و مادرشان را ندادند. آنجا به پدر گفته‌اند که وکالت می‌تواند تلفنی با دختران خویش صحبت کند اما پدر، غرور خویش را نشکسته و گفته است حال که اجازه ملاقات نمی‌دهید با همین پای پیاده برمی‌گردم. دادستان آذربایجان شرقی (گویا با شکسته نفسی زایدالوصفی!) تلاش نموده تا به هنگام بازگشت کفشی به پای او ببوشاند، اما او خشمی که در مشت گره کرد بود، راه خود را کشیده به شهر و دیار خود بازگشت.

تشدید استثمار کارگران در پوشش احیای نظام استاد-شاگردی کمیته هماهنگی برای ایجاد شکل کارگری

مجتبی زارعی، معاون اجتماعی و فرهنگی وزیر کار جمهوری اسلامی، اعلام کرد قانون کار با رویکرد احیای نظام استاد-شاگردی بازنگری خواهد شد. او، که در همایش سراسری مدیران اجتماعی این وزارت خانه سخنرانی می‌کرد، گفت: «نظام آموزشی استاد-شاگردی در کشورمان که از اوایل سده هفتم هجری محقق شد اقدامی فرهنگی - آموزشی است که می‌تواند از ویژگی‌های منعطف الگوی ایرانی - اسلامی کار باشد زیرا در این مدل تلاش استادکاران در تعلیم شاگردان و کوشش شاگردان در یادگیری و سرمشق قرار دادن فنون، سلوک اخلاقی و زندگی استادکاران، به تدریج به تکامل این نظام آموزشی در فرایندی طبیعی منجر گردید.» زارعی در تشریح این مدل اظهار داشت: «در این نظام پویای سنتی، موروثی بودن شغل پدران و بزرگان، نقشی در خور توجه داشته به طوری که شمار زیادی از صنعتکاران هنر خود را از بزرگان سببی و نسبی فرا گرفته و آن را به علاقه‌مندان و فرزندان خود منتقل کرده و جنبه توارثی شغل را به وجه موروثی آن پیوند زده‌اند. این نوع سنت چند امتیاز منحصر به خود داشته و موجب پایایی حرفه‌ها و مستمر بودن اشتغال در فرهنگ عمومی جامعه و رفع معضل بیکاری می‌شده است.» معاون وزیر کار با ذکر این نکته که مقام معظم رهبری نیز بر آثار و برکات فراوان شاگرد پروری در محیط دانشگاه‌ها و در روند نهضت تولید علم تأکیدات زیادی داشته‌اند، گفت: «با سوابق تاریخی حوزه کسب و کار فرهنگ ایرانی - اسلامی و نظام آموزشی استاد - شاگردی (Apprenticeship)، شاگرد پس از گذراندن دوره‌ای خاص از مرحله مبتدی به مرحله شاگردی ارتقاء پیدا می‌کرد.» زارعی افزود: «شاگردان در فضایی کسب و کار ایرانی - اسلامی خود را با هدف‌های استاد و حتی خصلت‌های نیکو و سجایای فردی او همسو می‌کردند، قالب و اسلوب کار را یاد می‌گرفتند و پس از سیر یک دوره حق سرمشق قرار دادن آثار استاد را پیدا و در تمامی مراحل کمک‌یار او محسوب می‌شد. شاگرد برای این که بتواند به مرحله استادی ارتقاء یابد باید این ضابطه و معیارها را رعایت می‌نمود، ضابطه و معیارهایی که محیط کسب و کار را علاوه بر کسب درآمد و تحصیل مال حلال با نوعی فتوت و آزادگی ممزوج می‌کرد. این آموزش‌ها در شاگردان به تدریج اشتیاقی پدید می‌آورد که انگیزه مادی را در آن‌ها تضعیف می‌کرد.» (ایلنا، 1389/5/18)

پیش از آن که به هدف معاون وزیر از طرح این سخنان بپردازیم و برای آن که بینیم وزارت کار جمهوری اسلامی چه خوابی برای کارگران ایران دیده است، توضیح کوتاهی را در باره نظام استاد-شاگردی و تحول تاریخی آن لازم می‌دانیم. نظام استاد-شاگردی یکی از روابط تولیدی بین انسان‌ها در قرون وسطی یعنی قرن‌های دهم تا پانزدهم میلادی (تقریباً معادل قرن‌های چهارم تا نهم هجری) است. صنعتکاری که می‌توانست حق داشتن کارگاه تولیدی را به دست آورد استادکار نامیده می‌شد. کارگاه معمولاً در خانه استادکار دایر می‌شد و علاوه بر خود او تمام اعضای خانواده اش در این کارگاه کار می‌کردند. در صورتی که کار اعضای خانواده استادکار - که کاملاً رایگان بود و استادکار هیچ پولی بابت آن نمی‌پرداخت - کفاف تولید را نمی‌داد، کودکان خردسال خویشاوندان و آشنایان نیز به عنوان شاگرد به کار گرفته می‌شدند. شاگردان ابتدا باید پادویی می‌کردند. پادویی همان مرحله‌ای است که جناب معاون وزیر کار از آن به عنوان «مرحله مبتدی» یاد کرده است مبدا به او ایراد بگیرند که تازه تازه می‌خواهد کارگر مزدی را به پادو تبدیل کند!! گویی اگر اسم چیزی را عوض کردیم نفس آن چیز را هم عوض کرده ایم. اما کراهت پادویی فقط در اسم آن نیست. شاید اگر پادو بابت کارش پولی می‌گرفت کراهت این لفظ را می‌شد نادیده گرفت. اما در نظام استاد-شاگردی، پادو بابت کارش هیچ پولی نمی‌گرفت و مفت و مجانی برای استادکارش کار می‌کرد. سهل است، استادکار می‌توانست بر او منت گذارد که دارد کار یادش می‌دهد!! پادو پس از طی مرحله پادویی در صورتی که کارش مورد قبول استادکار قرار می‌گرفت به شاگرد تبدیل می‌شد و پول بسیار ناچیزی به نام شاگردانه دریافت می‌کرد. شاگردانه هیچ نبود جز پولی تو جیبی برای شاگرد، زیرا شاگردان (و نیز پادوها) در خانه استادکار زندگی می‌کردند و با او برسر یک سفره غذا می‌خوردند. زیستن شاگرد در خانه استادکار باعث می‌شد که او از طلوع آفتاب تا آخر شب از استادکار شمرده می‌شد. اما حضور دائم شاگرد در خانه استادکار باعث می‌شد که او با شاگرد لباس هم می‌داد. بنابراین، به راحتی می‌توانست بگوید که وقتی نیازهای اساسی شاگرد یعنی خوراک و پوشاک و مسکن او را تامین می‌کند، می‌تواند شاگردانه هم به او ندهد. درواقع، استادکار شاگردانه را در صورت رضایت از کار شاگرد و علاقه به رفتار و کردار او می‌پرداخت و می‌توانست آن را نپردازد، همان گونه که پدری ممکن است به عنوان تنبیه پرداخت پول توجیبی به فرزندش را قطع کند. اما تنبیه شاگرد توسط استادکار به قطع شاگردانه محدود نمی‌شد. استادکار می‌توانست شاگرد را حتی تنبیه بدنی کند. تنبیه بدنی شاگرد توسط استادکار در برخی کشورها جنبه قانونی داشت. قوانین انگلستان در قرن چهاردهم میلادی به استادکاران اجازه می‌داد که با کتک زدن شاگردان از آنان کار بکشند. اما از آنجا که رابطه استاد - شاگردی به آموزش حرفه و انجام کار محدود نمی‌شد و استادکار شاگرد را در امور دینی و اخلاقی نیز آموزش می‌داد، کتک زدن شاگرد نیز صرفاً به مسائل کاری مربوط نمی‌شد. شاگرد باید همچون استادکار به مسجد یا کلیسا می‌رفت و به عبادت خدا می‌پرداخت و اگر این کار را نمی‌کرد کتک می‌خورد و در صورت عدم پیروی از استادکار در مسائل دینی و اخلاقی و رفتاری لیاقت کار کردن در کارگاه استادکار را از دست می‌داد.

سن ورود به شاگردی معمولاً 12 سالگی بود و حداقل 10 سال طول می کشید که شاگرد به مقام استادی برسد. در ابتدا، امکان ارتقای شاگردان به مقام استادی زیاد بود. استادکاران خود صنعتکاران کوچکی بودند که پا به پای شاگردان و پادوهای خویش کار می کردند. اما کم کم تولید گسترش یافت، محصولات صنعتی بازار فروش وسیع تری پیدا کرد و استادکاران ثروتمندتر شدند و، بدین سان، فاصله بین آنان و شاگردان افزایش یافت. تمام عواید تولید به استادکاران تعلق داشت. آنان کارگاه خود را گسترش دادند و شاگردان بیشتری را به کار گماردند، بی آن که آنان را در عواید حاصله سهیم کنند. با افزایش فاصله بین استادکاران و شاگردان، استادکارشدن شاگردان بیش از پیش دشوار می شد و معمولاً فقط پسر یا داماد استادکار می توانست جای او را بگیرد. شاگردان مشمول مقررات سفت و سخت تری می شدند. برای پذیرفته شدن در صنف باید آزمون های مشکل تری را پشت سر می گذاشتند. استادکاران به گروه ممتازی تبدیل شده بودند و ورود به زمره آنان دم به دم سخت تر می شد. هر شاگردی که می خواست به زمره استادکاران وارد شود و عنوان استادکاری را به دست آورد می بایست سوره مفصل و پرخرجی به تمام اعضای صنف بدهد. به این ترتیب، شاگردان نمی توانستند استادکار شوند و اکثراً تا آخر عمر شاگرد باقی می ماندند. به همان میزان که مالکیت استادکاران بر وسایل تولید تثبیت و تحکیم می شد و زمینه برای تبدیل آنان به اجزای طبقه خریدار نیروی کار یعنی طبقه سرمایه دار آماده می شد، امکان دستیابی شاگردان به این مالکیت منتفی می شد و آنان برای امرار معاش می بایست فقط و فقط بر فروش نیروی کار خود تکیه کنند. اما رهایی کامل شاگردان از مالکیت هرگونه وسیله تولید فقط یک شرط تبدیل نیروی کار آنان به کالا بود. شرط دیگر، رهایی صاحب نیروی کار از قید و بند شاگردی و قواعد و مقررات اصناف برای شاگردان بود تا او به این وسیله بتواند نیروی کارش را آزادانه در بازار بفروشد. به عبارت دیگر، باید مالکیت کارگر بر نیروی کارش و حق او برای فروش این نیرو به رسمیت شناخته می شد. این شرایط، که البته بر زمینه وسیع تر خلع مالکیت خونین و گسترده توده های خرده دهقان روستاها برای تأمین انباشت بدوی سرمایه صورت گرفت، رفته رفته منجر به حاکمیت سرمایه یعنی رابطه خرید و فروش نیروی کار و تولید ارزش اضافی به عنوان رابطه حاکم بر جوامع انسانی شد. به این ترتیب، نظام استاد-شاگردی منحل شد و جای خود را به نظام سرمایه داری داد. پیداست که احیای نظامی که به این ترتیب قرن هاست جای خود را به نظام دیگری داده است امری یکسره ناممکن است، چرا که اگر این نظام می توانست دوام آورد این گونه ضرورت تاریخی خود را از دست نمی داد و منحل نمی شد. کارگر مزدی نمی تواند به عقب بازگردد و به شاگرد دوران قرون وسطی تبدیل شود، او فقط می تواند به جلو حرکت کند و برای الغای خود و بدین سان از میان برداشتن کل جامعه طبقاتی مبارزه کند. حال اگر نظام استاد-شاگردی به موزه تاریخ سپرده شده و احیای آن ناممکن است، هدف معاون وزیر کار جمهوری اسلامی و نیز خود وزیر از طرح این نکته و بازنگری قانون کار بر اساس آن چیست؟ یادآوری می کنیم که پیش از آن که معاون وزیر از احیای نظام استاد-شاگردی سخن گوید، خود وزیر کار چند روز پیشتر همین نکته را مطرح کرده و از آن به عنوان راه حل بیکاری نام برده بود. اما در همانجا جناب وزیر بند را آب داده و در واقع هدف وزارت کار و به طور کلی دولت جمهوری اسلامی از طرح این مسئله را افشا کرده بود. او در آنجا گفته بود که قانون کار فعلی در مورد استخدام شاگرد توسط کارفرمایان سخت گیری کرده و برای شاگردان دستمزد و حق و حقوق کارگران را قائل شده و، به همین دلیل، کارفرمایان از استخدام شاگرد پرهیز می کنند. منظور وزیر کارمزدی این بود که قانون کار باید به نفع کارفرمایان تغییر کند و حق و حقوق شاگردان را منتفی اعلام کند. به عبارت دیگر، جوهر و درونمایه تمام سخنان این وزیر سرمایه تحمیل بی حقوقی هر چه بیشتر بر کارگران و قانونی کردن آن به سود سرمایه داران بود. اکنون نیز معاون او همان هدف را تعقیب می کند. این هدف به ویژه آنجا خود را نشان می دهد که او مطلوبیت نظام استاد-شاگردی را در تضعیف انگیزه های مادی شاگردان می داند. به بیان دیگر، او می خواهد کارگران مسائل مادی یعنی دستمزد و حق و حقوق خود را مطرح نکنند و به عنوان شاگرد به طور صلواتی و فی سبیل اله برای سرمایه داران کار کنند تا شاید مشمول لطف و مرحمت آموزشی آنان قرار گیرند، آموزشی که، به زعم وزیر کارمزدی و معاونش، هم دست کارگران را به کار بند می کند و هم معضل بیکاری را برای دولت جمهوری اسلامی حل می کند!! آری، همه دعواها سر لحاف ملاست. به قول شاعر، «صورتی در زیر دارد آنچه در بالاستی». در پس بحث احیای نظام استاد-شاگردی، تحمیل بی حقوقی و تشدید استثمار بیش از پیش کارگران نهفته است. هم وزیر کار و هم معاونش بسیار خوب می دانند که سخن گفتن از احیای نظام استاد-شاگردی در قرن بیست و یکم حرف مفت است. اینان زیرک تر از آنند که این نکته را نفهمند. برخلاف آن فرقه «چپ»، که با نگاهی از نوع نگاه VOA و رادیو فردا از احمدی نژاد به عنوان «سقاخانه ساز» نام برده بود، شارلاتان های عوام فریبی چون احمدی نژاد و وزیرانش بسی بهتر از دولتمردان اتوکشیده و کراواتی سرمایه داری غرب می دانند که چگونه تسمه از گردن کارگران ایران بکشند. این که آیا کارگران سنتی متوهم به دار و دسته احمدی نژاد این توحش عوام فریبانه دولت سرمایه داری ایران را همچنان تحمل خواهند کرد یا نه، مسئله دیگری است.

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری
21مرداد

اسانلو را آزاد نکردند، همکارانش را گرفتند

بر پایه گزارشات دریافتی از ایران آمده است: رضا شهبایی از اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد در تاریخ ۲۲ خرداد ۸۹ در محل کارش بازداشت و همچنان در زندان به سر می برد. بنا بر گزارشها وضعیت جسمی آقای شهبایی قبل از دستگیری نا مساعد بوده و این موضوع بر نگرانیها در مورد این فعال کارگری افزوده است. از سوی دیگر مقامهای قضایی اطلاعاتی در مورد وضعیت وی به اعضای خانواده اش نداده اند.

علیرضا نوایی از فعالان مدافع حقوق کارگران در مورد رضا شهبایی به رادیو فردا می گوید: ۴۵ روز است که از آقای شهبایی خبری نیست و خانواده اش وقتی مراجعه می کنند به دادسرای انقلاب و دادگاه حقوق شهروندی هیچ خبری به آنها نمی دهند و اجازه ملاقات ندارند و حتی وکیل او نیز نتوانسته هیچ خبری بگیرد.

این مسئله موجب نگرانی ما بود و می خواستیم این خبر را به افکار جهانی بدهیم که آقای رضا شهبایی در زندان جمهوری اسلامی به سر می برد و این خطر وجود دارد که با آزار و شکنجه ای که طبق معمول به تمامی زندانی های

سیاسی از جمله فعالان سندیکایی و کارگری وارد می کنند، دچار مشکلات اساسی شود.
- آقای رضا شهبانی طی اعتصاب کارکنان شرکت واحد در سال ۱۳۸۴ نیز به زندان رفت، اما با حکم تعلیق آزاد شد. در مورد فعالیت های او بیشتر توضیح دهید.

آقای شهبانی عضو هیئت مدیره سندیکا بود و در تمام فعالیت های سندیکای شرکت واحد شرکت داشت. او درس حقوق خوانده و وکیل بود و یکی از فعالیت هایش این بود که بعد از اخراج و تعلیق کارگران شرکت واحد یا فعالان سندیکایی شرکت واحد، در بازگشت به کار این افراد در وزارت کار نقش بسیار فعالی داشت. در واقع در وزارت کار نقش وکیل این کارگران را به عهده داشت و توانست طی این مدت کارگران زیادی را به سر کار برگرداند. به خاطر جوی که حراست سندیکای شرکت واحد ایجاد کرده است، آقای شهبانی را با این که در مرخصی بیماری به سر می برد و از کمر درد رنج می برد، به بهانه های مختلف او را کشانند به شرکت تا بتوانند دستگیرش کنند.

-چندی پیش دبیرکل اتحادیه کارگران کشتیرانی و ترابری بریتانیا هم از رضا شهبانی حمایت کرده است. شما در ادامه فعالیت های خود چه اقدام دیگری می توانید انجام دهید؟
ما تماس هایی با اتحادیه های کارگری و تمام فعالان کارگری در خارج داریم. علاوه بر کشتیرانی، سندیکای بزرگ کارگری اینجا (فرانسه) یعنی س.ژ.ت هم نامه ای اعتراضی درباره دستگیری رضا شهبانی به احمدی نژاد نوشته و خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط او شده است.

ما سعی می کنیم این اخبار را به طور وسیع به اتحادیه های کارگری به عنوان حامیان جنبش کارگری برسانیم تا جمهوری اسلامی که می خواهد در سکوت این فعالان را سرکوب کند نتواند به هدف خود برسد.
از طرف دیگر اینها می خواهند با شگردهای مختلف در مجامع بین المللی و با سازمان های کارگری برخورد می کنند، ولی ما می خواهیم این شگرد را افشا کنیم. اینها نه تنها آقای اسانلو را آزاد نکردند بلکه یکی دیگر از همکاران و فعالان سندیکا یعنی آقای شهبانی را هم دستگیر کردند و خانواده او بسیار نگران است

دورد بر جوانان و مردم قهرمان شهرک انقلاب

جمعی از کارگران ساختمانی تهران - روز گذشته تعداد 20 نفر از افراد نیروی انتظامی و حراست سپاه با چند اتومبیل گشت های مختلف از جمله مبارزه با ناهنجاری های اجتماعی با سرعت در شهرک انقلاب واقع در جاده خاوران منطقه مامازن پیدا شدند و اقدام به عملیات برای دستگیری به قول خودشان "ارادل و اوباش" کردند به محض اینکه یکی از جوانان محل را دستگیر کردند و می خواستند سوار خودرو کرده با خود ببرند. اهالی محل جلو آنها را گرفتند وقتی ماموران حاضر نشدند آن جوان را آزاد کنند جوانان و مردم شهرک انقلاب متحدانه ماموران را با چوب و سنگ مورد حمله قرار دادند. نفرات نیرو انتظامی و پاسداران جنایت کار دست از پا درازتر آن جوان را رها کرده، فرار را بر قرار ترجیح داده، گریختند.

ما اخلاکگر نیستیم ما فقط هفت ماه حقوق معوقه مان را می خواهیم!

آسمان دیلی نیوز - کارگران کارخانه نازنخ قزوین روز چهارشنبه ۸۹،۵،۲۰ از صبح مجدداً برای چندمین بار در مقابل این شرکت تجمع کرده و خواهان ۷ ماه حقوق معوقه خود شدند.
یکی از کارگران گفت: " ما جلوی وزارت صنایع فقط گفتیم که مزدمان را که کار کرده ایم می خواهیم اما ما را تحت عنوان اخلاکگر پراکنده کردند البته با باتوم! ما فقط نان برای خوردن می خواهیم نمیدانم این کجایش اخلاکگری محسوب میشود؟ کارگر دیگری گفت: " ۲۰ سال است که سابقه کاردارم اما بعد از ۲۰ سال هیچ چیز ندارم الا یک کمر خمیده، ویک سفره خالی ونگاهی شرمند از زن و بچه هایم"
کارگر دیگری در ادامه گفت: " این نفت که قرار بود بیاید سر سفره ما فقیر بیچاره ها بیاید چه شد؟ نخواستیم. هفت ماه حقوق عقب مانده مارا بدهید از خیر نفت گذشتیم."

مسئول تشکیلات کانون صنفی معلمان در زندان

آسمان دیلی نیوز - محمود باقری، عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان و آموزگار فیزیک منطقه ۴ تهران، در تاریخ ۸/۴/۸۹ پس از فراخوان حراست منطقه، بازداشت و به همراه نیروهای امنیتی به خانه می آید و پس از واریسی خانه به زندان اوین برده می شود، وی تاکنون با خانواده اش دیدار نداشته و تنها یک بار تلفنی با آنها گفتگو کرده است. باقری مسئول تشکیلات کانون صنفی معلمان است.

بحران در کارخانه های تبریز

آژانس ایران خیر- یکی از فعالین کارگری تبریز گفت: "کارگران کارخانه های مختلف تبریز با مشکل مواجه هستند و غالباً در معرض اخراج میباشند.
کارخانه های صنف "کفش" و "یا" تولیدات صنعتی" و بخصوص "فرش و نساجی" در بحران شدید بسر میبرند و همه کارگران این کارخانه ها حقوقشان با تاخیر چند ماهه داده میشود.

کارگران مجتمع گوشت فارس مرودشت در وضعیت بسیار بد معیشتی به سر میبرند

آسمان دیلی نیوز - کارگران مجتمع گوشت فارس مرودشت در وضعیت بسیار بد معیشتی به سر میبرند از ۶ ماه پیش بدینال اعلام انحلال شرکت مجتمع گوشت فارس این کارگران به هر جایی که مراجعه میکنند امکان اشتغال ندارند . یکی از کارگران در این رابطه گفت: " ماه رمضان آمد و شرمندگی ما سرعدم توان مالی برای تهیه مایحتاج زندگی زیادت شد . واقعا نمیدانم با چه رویی به صورت همسر و بچه هایم نگاه کنم . این وضعیت هم فقط شامل حال من نیست و همه کارگران با این مشکلات روبرو هستند "

افزایش هزینه آب و برق در واحد های تولیدی مترادف با افزایش فشار بر کارگران این واحد هاست

آسمان دیلی نیوز- یکی از مشکلاتی که اخیرا کارخانجات تولیدی و صنعتی تهران - جاده قدیم کرج با آن مواجه هستند افزایش هزینه های آب و برق است . تنها در کارخانجات آلومینیوم سازی افزایش هزینه برق حدود ۳ میلیون تومان در ماه بوده است . این افزایش قیمت با شیوه هایی نظیر نپرداختن مزایای کارگران جبران می شود و بدین ترتیب عملا بالابردن قیمت آب و برق از طرف دولت شرایط معیشتی کارگران را به وضعیت بدتری می کشاند

نیروهای وابسته به حکومت بسته ی ویژه ی یارانه دریافت می کنند

آژانس ایران خبر- نیروهای وابسته به حکومت بسته ی ویژه ی یارانه دریافت می کنند. براساس آخرین مستندات بدست آمده تعداد زیادی از نیروهای نزدیک به حکومت در مناطق مختلف کشور بسته های تخفیفی سوخت، آب، برق، گاز و تلفن دریافت می کنند.

کار سامان دهی نیروهای به اصطلاح خودی وابسته به حکومت از سال گذشته به طور جدی پیگیری گردید. این نیروها که به عنوان اهرم و بازوهای فعال حکومت نقش بسزایی در سرکوب خونین تظاهرات سراسری مردم علیه حکومت برعهده داشتند به تدریج و پس از فروکش کردن تظاهرات خیابانی در اثر سرکوب شدید، از دولت کودتایی برآمده از فرهنگ خشونت طلبی مذهبی پاداش دریافت کردند.

ازمهمترین پاداش ها و امتیازهای اختصاص یافته به این نیروها و گروه های حامی حکومت، بسته های ویژه تخفیف در پرداخت حق بهای انرژی است.

دولت کودتایی طی چند سال گذشته با شعار هدفمند سازی یارانه ها درصد اثبات برنامه ی جامع اقتصادی خود به مردم بود، اما همان طور که از قبل بسیاری از کارشناسان امور انرژی و فعالین حوزه ی سیاسی کشور پیش بینی کرده بودند اجرای طرح هدفمندسازی یارانه در بهترین حالت اجرا تنها به سود عده و گروهی خاص خواهد بود. حال با انتشار برخی گزارش ها و درج برخی عبارت ها در فیش آب ، برق، گاز و تلفن گروه های وابسته به حکومت مشخص شد که پیش بینی کارشناسان درست بوده است. دولت کودتایی تنها با هدف حفظ حمایت چماق داران از حکومت اقدام به اعطای چنین بسته ی تبعیض آمیزی کرده است. برخی مستندات نشان می دهد که دولت مصمم است در ماه های آینده این طرح را با جدیت بیشتری به اجرا بگذارد.

درواقع از نظر دولت هدفمند سازی یارانه ها و دادن یارانه به اقشار مستضعف و مورد حامی حکومت همان نیروهای بسیج، سپاه و خانواده های جانباز و اسرا و ایثارگران می باشند. با چنین هدفمندی جیب اقشار یاد شده از ثروت و سرمایه ی ملی پرخواهد شد و دیگر اقشار هرروز ضعیف تر خواهند شد .

انفجار قیمت ها آسمان دیلی نیوز

افزایش قیمت گوشت مرغ همچنان سیر صعودی دارد... روز چهارشنبه قیمت گوشت مرغ به ازای هر کیلوگرم ۲۲۵۰ هزار تومان فروخته شد و این در حالیست که از روز گذشته با وارد کردن گوشت های منجمد خارجی به بازار ، همچنان قیمت گوشت مرغ بالاست. علت این موضوع به گفته شهروندان پایین بودن کیفیت مرغ وارداتی است ، شهروندان با توجه به کیفیت مرغ وارداتی تمایلی برای خرید آن ندارند

حکایت دردناک در قصابی ها

یکی از قصابی های تهران گفت " گوشت گوسفند در حال حاضر هر کیلو بالای ۱۴۰۰۰ تومان است ، درمقایسه با قبل از عید حدود ۵۰ درصد افزایش داشته است ، گوشت گوساله هر کیلو بالای ۱۱۵۰۰ تومان است که نسبت به یکی دوماه پیش ۱۵ درصد افزایش داشته است . ولی مردم واقعا توان خرید ندارند مثلا بارهاشده که مشتری می آید ۲۰۰۰ تومان میدهد که به اندازه ۲۰۰۰ تومان به او گوشت بدهم، وقتی وزن میکنم به اندازه دو بند انگشت است ، یا بارها شده که مراجعه کرده و میگویند به اندازه ۲۰۰۰ تومان گوشت چرخ کرده بده وقتی گوشت را وزن میکنم ودر نایلکس میریزم خودم ناراحت میشوم، واقعا اعصابم خورد میشود.... گوشت ته نایلکس می چسبد ، میدانم که این گوشت هنگام سرخ شدن فقط کف ماهیتابه را چرب میکند ، حالا چطور مادر خانواده بتواند با این وضعیت غذا درست کند خدا اعلم است فکرکنید فقط کارگران هستند که توان خرید ندارند بلکه کارمندان و حقوق بگیران نیز توان خرید ندارند. "

نابسامانی بازار مرغ

علی رغم وعده های وزیر جهاد کشاورزی و نیز وزیر بازرگانی مبنی بر تثبیت گوشت مرغ در ماه رمضان بازار گوشت مرغ همچنان نابسامان است ، به گونه ای که در هر گوشه ای از شهر ، مرغ با قیمتی متفاوت برای فروش عرضه می گردد. برخی مراکز عرضه ی مرغ، براساس نرخ های دولتی گوشت مرغ را کیلویی ۲۹۰۰ به مشتریان تحویل می دهند. اما در فروشگاه های دیگر گوشت مرغ با قیمتی ۲۲۰۰ تا ۲۷۰۰ تومان عرضه می گردد. نابسامانی بازار مرغ موجب سوء

استفاده ی برخی سودجویان فعال در این صنعت شده است. تقریباً در هیچ دوجای تهران مرغ با قیمت یکسان عرضه نمی شود. در مواردی که مرغ زیر سه هزار تومان عرضه می شود کیفیت نامناسب مرغ های عرضه شده در این نرخ نسبتاً ارزان بی تاثیر نیستند.

نارضایتی بازنشستگان از کارت منزلت

آسمان دیلی نیوز - یکی از بازنشستگان گفت " دولت برای کمک به ما بازنشستگان کارت منزلت تهیه کرده است اما این در حالیست که این کارت استفاده ای ندارد و تنها استفاده ی ما از آن، استفاده ی رایگان از اتوبوس های شرکت واحد است که البته اکنون اکثر آن ها هم ، به بخش خصوصی واگذار شده و پولی شده اند. به نظرم این کارت به منزله ی تحقیر و توهین به بازنشستگان است نه منزلت آنها! بهتر است اگر واقعا میخواهند منزلت ما را به جا بیاورند مطالباتمان را پاسخ بدهند.

پلیس یونان به جمع پناهجویان ایرانی متحصن در آتن حمله کرد

پلیس یونان امروز جمعه (۱۲ اوت / ۲۲ مرداد) به جمع ایرانیان پناهجویی که در برابر دفتر سازمان ملل متحد در آتن دست به اعتصاب غذا و تحصن زده بودند، حمله کرد. به گفته شاهدان عینی، مأموران پلیس دو تن از پناهجویان را که در اعتصاب غذا بسر می بردند، بنامهای وحید فرشباف و حمید صادقی، با دستبند با خود بردند و سه پناهجوی دیگر را که در تحصن شرکت کرده بودند، دستگیر کرده و پس از مدتی آزاد کردند. پناهجویان ایرانی از هجده روز پیش در اعتراض به سیاست پناهنده پذیری دولت یونان دست به اعتصاب غذا و تحصن در برابر دفتر سازمان ملل در آتن زده اند. طبق آخرین خبر رسیده، دو پناهجویی که در اعتصاب غذا بودند نیز پس از انتقال به بیمارستان آزاد شده اند.

تحریم بخش های صنعتی، کشاورزی، تولیدی و اقتصادی کشور را فلج کرده است

تحریم بخش های صنعتی، کشاورزی، تولیدی و اقتصادی کشور را فلج کرده است. تحریم های گسترده وضعیت بنگاه های اقتصادی، مالی و تولیدی کشور را به شدت بحرانی کرده است. با وجود انکار دولت این روزها ابعاد و پیامدهای مختلف تحریم های جهانی علیه بخش های مختلف صنعتی، تجاری و اقتصادی و تولیدی کشور را در جامعه می توان به وضوح مشاهده کرد.

طی سی سال گذشته قطع مراودات تجاری و بازرگانی با بزرگترین اقتصاد دنیا یعنی امریکا به طور طبیعی پیامدهای مهمی را بر وضعیت کشور به جا گذاشته است به جرات می توان گفت در اثر تحریم های جهانی صنعت هوایی کشور، صنایع نفت و گاز و پتروشیمی، کشاورزی، نساجی، ریخته گری، تولید خودرو و... در همان وضعیت های ابتدایی قرار دارد. هرچند پیشرفت های اندکی صورت گرفته است اما اگر سیاست های متاثر از ایدئولوژی ارتجاعی آخوندها در مناسبات تجاری و اقتصادی و فنی و صنعتی کشور ورود پیدا نمی کرد شاید کشور از نظر صنایع یاد شده در دنیا به جایگاه و مقام درخوری می رسید. زیرا بیشتر کشورهای توسعه نیافته همزمان وحتىی دیرتر از ایران در زمینه های تولید خودرو، صنعت نفت و گاز و پتروشیمی، نساجی و صنایع وابسته به فلزات وارد عمل شده اند اما امروز از ایران بسیار جلوتر افتاده و جزو کشورهای پیشرو در این زمینه محسوب می شوند. کشور کره جنوبی نمونه خوبی از این مساله است. صنایع هوایی کشور به شدت بحرانی است و طی سال های گذشته شاهد سقوط هواپیماهای روسی فراوانی بر فراز آسمان ایران بوده ایم.

ناوگان ریلی کشور نیز همان شبکه نیمه توسعه یافته عصر پهلوی است.

شبکه زیرساخت های جاده ای نیز توسعه چندانی پیدا نکرده است ، به گونه ای که استان های غربی کشور مانند کردستان، کرمانشاه، ایلام و لرستان دارای بزرگراه مناسبی نیستند.

پس از سی سال از حکومت به اصطلاح مدعی طرفدار مستضعفان وجود بیش از ۱۲ استان محروم و توسعه نیافته از هر نظر مانند کردستان، کرمانشاه، ایلام، لرستان، کهگیلویه، خراسان جنوبی، سیستان و بلوچستان و چهارمحال و بختیاری و... نمونه ای از واقعیت های دردناک تاثیر تحریم های گذشته و فعلی جامعه ی جهانی در مورد ایران و مدیریت آخوندی است.

صنایع نفت و گاز و پالایش و پخش و پتروشیمی با وجود پیشرفت هایی که در زمینه نیروهای متخصص پیدا کرده به دلیل عدم جذب سرمایه گذاری خارجی هنوز نتوانسته است در زمینه ی تولیدی محصول استراتژیکی مانند نفت و بنزین و نفت گاز به خودکفایی از نظر تولید و فراوری برسد. صدور ماده ی خام خود بزرگترین نماد عدم پیشرفت کشور در این زمینه است. مساله ی میدان مشترک گاز پارس جنوبی با قطر و بهره برداری کشور قطر از این میدان نیز گواهی برای ادعاست. کشور قطر بدون هیچ گونه پشتوانه ی فنی و تخصصی و نیروی انسانی تنها به اتکای جذب سرمایه های خارجی نسبت به بهره برداری از این میدان مشترک ده سال از کشور ما جلوتر است.

صنایع تولیدی و مادر کشور در زمینه ی فلزات و کشاورزی و منسوجات امروزه در اثر تحریم ها به شدت آسیب پذیر شده است. ورشکستگی این صنایع و بنگاه های کوچک واز مدار تولید خارج شدن آنها موجب تشدید بحران بیکاری در کشور شده است. می توان ادعا کرد که تحریم هادرکاهش و کندی صادرات محصولات کاملاً ایرانی مانند فرش، خاویار، پسته و... نیز تاثیر بسزایی داشته است. آنچه امروزه در بازار کشور می توان مشاهده کرد رکود حاکم بر تجارت و صادرات کشور است. در عوض تنها چیزی که طی این سال ها رشد کرده است قاچاق کالا به داخل یا بیرون مرزها و رشد چند برابری واردات کالا است .

افزایش یک میلیون بیکار به لشکر بیکاران در یکسال اخیر

خبرگزارس دولتی ایسنا گزارش می دهد: وزیر کار و امور اجتماعی در نشست صمیمی با خبرنگاران به مناسبت روز خبرنگار، درباره آمار نرخ بیکاری در کشور با اشاره به این که در همه جای دنیا مراکز رسمی وجود دارد که آمار مربوط به نرخ بیکاری را ارائه می کند، گفت: «البته تهیه آمار کاری سخت، پیچیده و علمی است و هر کس آماری بدهد، می توان با او درباره آن بحث کرد، به جز مرکز آمار.»

وی با بیان این که به همین دلیل وزارت کار هیچ وقت آمار نمی دهد و همه آمارش مستند به نتایج اعلام شده توسط مرکز آمار ایران است، ادامه داد: «چند روز پیش هم خبرنگاری از من از نرخ بیکاری فصل بهار را پرسید که من گفتم هنوز این عدد توسط مرکز آمار اعلام نشده است.»

وزیر کار و امور اجتماعی در ادامه با بیان این که «من هم به آخرین آمار مرکز آمار ایران منطقی اشکال می گیرم و حاضرم استدلال کنم این آمار نمی تواند درست باشد»، گفت: «براساس آخرین رقم اعلام شده، نرخ بیکاری ۳٫۵ درصد نسبت به مدت مشابه سال گذشته بیشتر شده است. این عدد به معنی افزایش یک میلیون به نفر به تعداد بیکاران است و این در حالی است که در یک سال گذشته، حدود هشت ماه من در راس وزارت کار بودم، اما احساس مدیریتی من به من می گوید که این عدد درست نیست.»

او ادامه داد: «بالاخره طرف یک سال اخیر واقعا نزدیک یک میلیون بیکار نداشته ایم. شاهد زنده آن هم آمار مقرر بگیریان بیمه بیکاری است که این عدد از پارسال تا امسال فقط ۲۰ هزار نفر افزایش پیدا کرده است. نمی شود یک میلیون نفر بیکار شوند و فقط ۲۰ هزار نفر مقرر بیمه بیکاری بگیرند.»

افزایش بیکاری در ایران و احساس مدیریتی آقای وزیر کاوه امیدوار

در حالی که مرکز آمار ایران اعلام کرده که نرخ بیکاری در بهار امسال نسبت به بهار سال گذشته سه و نیم درصد بیشتر شده است، عبدالرضا شیخ الاسلامی وزیر کار ایران می گوید که «احساس مدیریتی من می گوید این عدد درست نیست.»

آقای شیخ الاسلامی در عین حال در جمع خبرنگاران تاکید دارد که اگر باز از وی در باره نرخ بیکاری سؤال کنند، همان عدد مرکز آمار اعلام می کنم اما ته دلم می گوید که این عدد اشتباه است.»

پیش از آن حمید عبدالوهاب معاون سرمایه و توسعه اشتغال وزارت کار با استناد به آمار مرکز آمار ایران گفته بود که نرخ بیکاری در فصل بهار امسال به ۱۴٫۶ درصد رسیده است در حالی که این رقم در بهار سال گذشته ۱۱٫۱ درصد بوده است.

خشکسالی در استانهای مانند فارس و افزایش تعداد فارغ التحصیلان دانشگاهی از جمله دلایل افزایش نرخ بیکاری اعلام شده است.

با آنکه معاون توسعه و اشتغال وزارت کار، این آمار را اعلام کرده رئیس آقای عبدالوهاب نظر دیگری دارد و حاضر به پذیرش افزایش شدید بیکاران در سه ماه اول سال نیست.

پذیرش چنین آماری به معنی آن است که دست کم باید یک میلیون نفر به تعداد بیکاران اضافه شده باشد که به گفته وزیر کار، یک میلیون بیکار نداشته ایم و «شاهد آن هم آمار مقرر بگیریان بیمه بیکاری است که این عدد از پارسال تا امسال فقط ۲۰ هزار نفر افزایش پیدا کرده است.»

وزیر کار تاکید دارد که «نمی شود یک میلیون نفر بیکار شوند و فقط ۲۰ هزار نفر مقرر بیمه بیکاری بگیرند.»

البته از نظر کارشناسان هیچکدام از این استدلالها پذیرفتنی نیست. به عقیده تحلیلگران اقتصادی، نرخ بیکاری را نمی شود با احساسات مدیریتی اندازه گرفت و بالا رفتن نرخ بیکاری فقط مربوط به کارگرانی نیست که بیکار می شوند بلکه اگر متقاضیان شغل نتوانند کاری پیدا کنند در ردیف بیکاران قرار می گیرند.

علاوه بر همه اینها، بسیاری از کسانی که از کار بیکار می شوند، بیمه نیستند که بتوانند مقرر بیکاری بگیرند. لشکر بیکاران

پیش از این تعداد بیکاران رسمی بیشتر از سه میلیون اعلام شده بود اما با توجه به افزایش شدید نرخ بیکاری این رقم باید اکنون بیشتر از چهار میلیون نفر باشد.

پرسش این است که چه مشکلاتی باعث شده نرخ بیکاری در بهار امسال تا این حد افزایش پیدا کند؟

هر ساله نزدیک به یک میلیون نفر وارد بازار کار می شوند و در سالهای اخیر دولت نتوانسته برنامه های خود را برای ایجاد شغل با موفقیت پیش ببرد.

مهمترین برنامه دولت برای مقابله با بیکاری در چهار سال گذشته، طرح جنجالی بنگاههای زود بازده بوده است که بررسی های رسمی نشان می دهد که نتایج آن با اهداف دولت فاصله بسیار دارد.

بنابر آخرین گزارشهای وزارت کار ایران، ۹۲۰ هزار شغل از طریق بنگاههای زود بازده ایجاد شده است که این رقم با فشار دولت و اختصاص بودجه ای ۲۰ هزار میلیارد تومانی (۲۰ میلیارد دلاری) از سوی بانکها حاصل شده است.

این تعداد شغل به اندازه یک سال نیاز ایران است.

دولت برای اجرای این طرح در فاصله چهار سال بانک ها را وادار کرد تا بخشی از وامهای خود را برای ایجاد این بنگاهها اختصاص دهند اما اکنون بانکها نمی توانند وام های پرداخت شده را پس بگیرند.

گزارشها نشان می دهد که بخشی از این وامها در محل خود و برای ایجاد واحد تولیدی سرمایه گذاری نشده و وام گیرندگان، این وامها را به خرید زمین و ساختمان اختصاص داده اند. البته تجربه کم کسانی که این وامها را گرفتند نیز باعث شده تا این افراد نتوانند بنگاه اقتصادی خود را به درستی اداره کرده و با زیان سنگین، کارشان را نیمه کاره رها کنند.

بنابر آمار بانک مرکزی ایران، بانک ها ۵۰ هزار میلیارد تومان (۵۰ میلیارد دلار) وام پرداخت کرده اند و اکنون وام گیرندگان نمی توانند پول هایی را که از بانک گرفته اند، پس بدهند.

بخشی از این پول مربوط به وام‌هایی است که به بنگاه‌های زود بازده داده شده است. رکود اقتصادی موجود در ایران و ناتوانی مدیران این بنگاه‌ها برای اقتصادی کردن طرح‌ها از جمله دلایل ناتوانی مدیران بنگاه‌ها برای بازپرداخت وام‌های بانکی است.

برخی کارشناسان می‌گویند که به دلیل حجم بالای طلب‌های بانکی، بانک‌ها دیگر وام نمی‌دهند و همین باعث شده تا سرمایه‌گذاری کاهش پیدا کند. علاوه بر این، بانک‌ها به دلیل سیاست انقباضی که بانک مرکزی اعمال کرده، حمایت خود را از بنگاه‌های تولیدی به خصوص بنگاه‌های زود بازده متوقف کرده و همین باعث شده تا این بنگاه‌ها که برای سرمایه در گردش خود نیاز به پول داشتند، کارشان را نیمه تمام رها کنند.

به تازگی گزارش‌هایی در باره ورشکستگی تعدادی زیادی از بنگاه‌های زودبازده منتشر شده و برای همین نمایندگان مجلس از وزیر کار خواسته‌اند تا این هفته برای تشریح وضعیت اشتغال در کشور در مجلس حاضر شود و در باره بنگاه‌های زود بازده نیز گزارش بدهد.

در سال‌های اخیر دولت برای مقابله با بیکاری راسا وارد شده ولی شواهد نشان می‌دهد که اقداماتی نظیر طرح ضربتی اشتغال و بنگاه‌های زود بازده در دولت‌های گذشته موفقیت‌آمیز نبوده و به عقیده کارشناسان اقتصادی، تلاش‌های تازه دولت آقای احمدی‌نژاد در قالب "طرح مشاغل خانگی" و احیای "نظام استاد-شاگردی" نیز نمی‌تواند به بهبود وضعیت ایجاد شغل کمک کند.

تجربه نشان داده که دخالت‌های دولت در بازار کار و کارشناسان بر این باورند که دولت به جای دخالت در بازار کار، بهتر است با اجرای طرح‌های شرایط کسب و کار را بهبود بخشد و زمینه را برای سرمایه‌گذاری فراهم کند.

اخبار کذب درباره زندانیان اعتصاب کننده

آسمان دیلی نیوز - بنا به خبرهای موثق دریافتی از زندان اخبار مربوط به انتقال زندانیان اعتصاب غذا کننده از انفرادی به بند عمومی و همچنین دست کشیدن آنها از اعتصاب اعتیاری ندارد و فقط شایعه است و خانواده‌ها هیچ خبری از زندانیان ندارند و در مورد وضعیت آنها نگران هستند. هیچ مسئولی هم به پیگیری‌های آنها جوابی نمی‌دهد. خانواده‌های این زندانیان همچنان در حال پیگیری وضعیت عزیزانشان هستند. فرد ناشناسی با مادر یکی از زندانیان روز پنجشنبه تماس گرفته و گفته: "بچه‌های شما هنوز در اعتصاب هستند."

کارگران شرکت نساجی اطلس پوت تبریز 3 ماه است که حقوقی دریافت نکرده اند

آسمان دیلی نیوز - یکی از فعالین کارگری تبریز گفت: "کارگران شرکت نساجی اطلس پوت تبریز حدود 3 ماه است که حقوقی دریافت نکرده‌اند. در مجموع کارخانه‌های تبریز در وضعیت نابسامان هستند، کارگران اغلب بین 2 تا 5 ماه بطور متوسط حقوق معوقه خود را طلب دارند". لازم به توضیح است که کارخانه اطلس پوت قبلاً 700 کارگر داشت ولی اکنون با 300 کارگر پارچه‌های توری می‌بافد.

نصب دوربین‌های مدار بسته بانک‌ها و سازمان‌های دولتی به سمت خیابان

آژانس ایران خبر - دوربین‌های مدار بسته بانک‌ها که پیش از این به سمت درب بانک بود و محل ورود و خروج مشتریان به بانک را نشان می‌داد، بعد از حوادث انتخابات به سمت خیابان قرار داده شده به طوری که اصلاً درب بانک را نشان ندهد و خیابان و پیاده‌رو را نشان می‌دهد.

این دوربین‌ها در برخی مکان‌ها همچون بانکی که سر خیابان فاطمی در تقاطع خیابان ولی عصر قرار دارد تابلو تر می‌نماید به طوری که دوربین‌های مدار بسته به طور واضح، مردمی که در خیابان عبور می‌کنند را نشان گرفته است. در این باره یک منبع آگاه به خبرنگار آژانس ایران خبر گفت: "بعد از حوادث انتخابات سال گذشته و اعتراضات مردم به دولت کودتا دوربین‌های مدار بسته همه سازمان‌ها و نهادهای دولتی و همه دوربین‌های مدار بسته شهری به شبکه هماهنگ متصل شده و این طور نیست که تصاویر دوربین‌های مدار بسته تنها در اختیار سازمان مربوطه قرار گیرد بلکه از طریق شبکه هماهنگ، همه تصاویر در اختیار حراست سازمان‌های اصلی و نهادهای امنیتی قرار می‌گیرد."

اعتصاب تاکسی‌داران دهگلانی

آسمان دیلی نیوز - صبح روز شنبه ۲۳ مرداد کلیه تاکسی‌داران شهرستان دهگلان با تجمع در دوپانده منتهی به ترمینال بلیان آباد دست به اعتصاب زدند و با پارک تاکسی‌های خود در حاشیه‌ی این خیابان خواستار حل هر چه زودتر مشکلات سوختی خود شدند.

این اعتصاب به دلیل عدم رسیدگی به اختلال در شبکه توزیع CNG در این شهرستان، مشکلات رانندگان جهت دریافت سوخت و رفتن آنها به شهر قروه صورت گرفته است. این در حالی است که مسئولان مربوطه تاکنون هیچ اقدام موثری را در این رابطه انجام ندهاده‌اند. لازم به ذکر است این اعتصاب از ساعت ۸ صبح آغاز گردید و اعتصاب کنندگان بر ادامه آن مصر بودند.

یکی از رانندگان در مورد علت اعتصابشان می‌گوید: "چه می‌دانم، حدود ۲۰ روز می‌شود که سوخت گاز را از ما بریده‌اند و به هر کجا هم که می‌رویم پاسخ روشنی دریافت نمی‌کنیم". این راننده همچنین افزود: "ما از کلیه‌ی مسئولان این شهر تقاضا مندیم که هر چه زودتر اینگونه مشکلات را برطرف کنند و جوابگوی ما باشند، چرا که در غیر اینصورت همچنان به اعتصاب خود ادامه خواهیم داد."

تاکسی داران دهگلان سال قبل نیز برای دست یابی به حقوق حقه ی خود اقدام به برپایی اعتصاب نمودند و در این کار نیز به موفقیت شایان ذکری نائل گشتند ، امسال نیز با تجربه موفق خود، روند گذشته را تکرار نمودند. همچنین افزایش فشار بر فعالان در دهگلان به گزارش آسمان دیلی نیوز : همزمان با آغاز بنای ساختمان جدید و قوی پیکر اداره ی اطلاعات واقع در بین جاده ی روستاک سعیدآباد - دهگلان دلهره ها و نگرانی هایی دامنگیر مردم دهگلان بویژه فعالان مدنی و سیاسی این شهرستان شده است . از سوی دیگر گمان می رود این ساختمان جهت ایجاد فضای شدید امنیتی و همچنین سبب فشار بر فعالان سیاسی و مدنی بنا می شود. لازم به ذکر است مقر کنونی این اداره در حال حاضر جنب شهرداری این شهرستان قرار دارد .

مفقود شدن یک جوان سنندجی توسط نیروهای امنیتی

یکی از کارگران روستای گرماش با کمک تنی چند از فعالین مدنی سنندج - خبات محمد زاده فرزند یونس اهل روستای گرماش از توابع سنندج که در حدودسه ماه پیش به دست نیروهای امنیتی ربوده شد ، به طور کلی مفقود شده است و هیچ یک از مراجع قضایی و امنیتی مسئولیت دستگیری و یا بازداشت و نگهداری وی را برعهده نگرفته اند. این در حالی است که سه ماه پیش و در جریان اعتصاب عمومی مردم کردستان که در اعتراض به اعدام فرزند کمانگر و دیگر زندانیان سیاسی انجام گرفت ،مامورین امنیتی به منزل خبات محمد زاده ،در روستای گرماش یورش برده اند و پس از تفتیش منزل ،خبات را به همراه خود از منزل خارج کرده اند. هیچ خبری از محل نگهداری خبات در دست نیست و خانواده و بستگان وی به شدت برای امنیت جانی خبات محمد زاده جوان 19 ساله ، نگران هستند. خانواده-ی وی بارها به مراجع مختلف مراجعه کرده اند ولی در این مدت سه ماهه کوچکترین پاسخی از سوی دستگاه-های امنیتی و قضایی دریافت نکرده اند. بستگان خبات محمد زاده که همگی در روستای گرماش ساکن هستند و هیچ گونه دسترسی به نهاد-های حقوق بشری و هیچ رسانه ای ندارند ، خواستار آن شده اند تا فعالین این عرصه-ها به کمک آنها بشتابند تا مبادا سکوتِ خبری و عدم دسترسی به امکانات رسانه ای باعث شود تا دستگاه امنیتی جمهوری اسلامی بتواند به راحتی امنیت جانی و یا روحی خبات را به مخاطره بیندازد.

فراخوان تظاهرات ایستاده در حمایت از کارگران ایران

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران(انگلستان) - نزدیک به دو ماه است که از دستگیری رضا شهابی عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد می گذرد و گزارش-ها حاکی از آن است که وی در زندان اوین زیر شکنجه های قرون وسطایی قرار دارد. هفته گذشته منصور اسالو، رئیس هیئت مدیره این سندیکا که هم اکنون در حال گذراندن دوره محکومیت خود در زندان است، از سوی دادگاه انقلاب کرج احضار و به اتهام تبلیغ علیه نظام اسلامی ایران در زندان، به یک سال حبس تعزیری محکوم شد. این حکم جدید در دنباله-ی شدت یافتن دوباره-ی یورش به فعالان و اعضای تشکل های مستقل کارگری در دوره اخیر صادر شده است. غلامرضا غلامحسینی فعال سندیکایی نیز با دلایل واهی از کار تعلیق شده است. غلامرضا غلامحسینی از رانندگان شرکت اتوبوس رانی واحد در منطقه 6 تهران است. بدینوسیله از همه آزادیخواهان درخواست می شود که در اعتراض به دستگیری، شکنجه و حبس رضا شهابی، منصور اسالو، ابراهیم مددی، سعید تریپان و برای آزادی هرچه سریعتر همه-ی زندانیان سیاسی و عقیدتی و جلوگیری از اخراج فعالان کارگری در مقابل سفارت جمهوری اسلامی ایران در لندن حضور یابند. زمان: جمعه 20 آگوست از ساعت 18 تا 20 بعدازظهر مکان: سفارت جمهوری اسلامی در لندن Prince's Gate, London SW7 1PT16 رضا شهابی را آزاد کنید! اسالو، مددی و تمامی فعالان کارگری زندانی را آزاد کنید! زندانی سیاسی آزاد باید گردد! ترور، شکنجه، اعدام نابود باید گردد!

۲۳ هزار پرستار منتظر کار

آسمان دیلی نیوز - ۲۰ بیمارستان دولتی در شهر تهران فاقد سیستم تصفیه فاضلاب هستند. رئیس اداره محیط زیست شهر تهران، در شهر تهران ۲۰ بیمارستان فاقد سیستم تصفیه فاضلاب هستند، گفت: ۱۵ بیمارستان دولتی و ۵ بیمارستان خصوصی و خیریه در تهران وجود دارد که متأسفانه از نظر سیستم تصفیه خانه فاضلاب دچار مشکل هستند. ۲۳ هزار پرستار بر خلاف وعده دولت استخدام نشدند. به گزارش جام جم رئیس سازمان پرستاری کشور روز دوشنبه ضمن اعلام « عملی نشدن وعده دولت برای استخدام ۲۳ هزار پرستار» گفت که «با کارشکنی معاونت نظارت راهبردی ریاست جمهوری» وعده محمود احمدی نژاد در روز پرستار مبنی بر استخدام ۲۳ هزار پرستار و اجرای قانون کاهش ساعت کاری عملی نشده است. روزنامه جام جم گزارش داده که با اعمال سیاست بومی‌گزینی از سوی دولت در تمام کشور «فقط ۱۱ دانشگاه به دانشجویان خوابگاه می‌دهند.» در گزارش روزنامه جام جم تأکید شده که از میان ۱۱۹ دانشگاهی که عباراتی را به عنوان شرایط خود در زمینه اعطای امکانات اعلام کرده بودند ۷۱ دانشگاه به طور قطعی اعلام کرده‌اند که تعهدی برای

اسکان دانشجویان ندارند، و از این تعداد ۲۷ مرکز آموزشی شرایط متعددی را برای اعطای خوابگاه اعلام کرده بودند و تنها ۱۱ دانشگاه و مرکز آموزشی اعلام کرده اند که خوابگاه داشته و شرایط اسکان را برای افراد غیر بومی دارند. توهین رئیس سازمان میراث فرهنگی به یکی از زنان کارمند در پی انتقال اجباری بخش صنایع دستی سازمان میراث فرهنگی به اصفهان یکی از کارمندان خانم این سازمان نزد رئیس سازمان به نام بقاتی می‌رود و به او میگوید چون همسرم در تهران شاغل است، برایم مقدور نیست تا به اصفهان منتقل شوم، مشکل را رئیس سازمان میراث فرهنگی با جدیت تمام چنین جواب میدهد: "خانم طلاق را برای همین روزها گذاشته اند!!" جواب منزجر کننده وی در داخل اداره پخش شد و هم اکنون تمامی کارمندان با تنفر خاصی از این عنصر حرف می‌زنند.

بازداشت عبدالله خضری، از شهروندان کرد

بر پایه گزارش‌های رسیده از ایران - روز شنبه ۲۳ مردادماه، "عبدالله خضری" از شهروندان کرد اهل سردشت توسط نیروهای امنیتی بازداشت شد. بر اساس همین گزارش، نیروهای امنیتی در بخش "نلاس" از توابع شهر سردشت به منزل آقای خضری یورش برده و ضمن تفتیش بازدید منزل وی را به مکان نامعلومی منتقل نمودند.

بازداشت و احضار پنج شهروند کرد در بوکان

طی روزهای اخیر نیروهای امنیتی در شهر بوکان پنج تن از شهروندان را احضار و بازداشت کردند. به گزارش کمیته گزارشگران حقوق بشر، هیوا خضری اقدم، صدیق خضری اقدم، عثمان آذریان، محمد آذربار و حسن یونسوی به اداره اطلاعات شهر بوکان احضار شدند. از این شهروندان عثمان آذریان، محمد آذربار و حسن یونسوی مورد تهدید و آزار و اذیت قرار گرفته و در همان روز بازداشت، آزاد شدند. همچنین دو شهروند دیگر هیوا خضری اقدم و صدیق خضری اقدم هم اکنون در زندان شهر بوکان به سر می‌برند. لازم به ذکر است هیوا خضری اقدم دو سال پیش به اتهام همکاری با احزاب کرد دستگیر و به شش ماه حبس محکوم شده بود. این شهروند که با قرار وثیقه آزاد شده بود، پس از احضار روز ۱۵ مرداد به زندان برگردانده شد.

ابراز نگرانی وکیل شیوا نظر آهاری از رای احتمالی دادگاه

وکیل شیوا نظر آهاری، روزنامه نگار و فعال حقوق بشر اعلام کرد که به شدت نگران رای احتمالی دادگاه درباره وی است. به گزارش کمیته بین المللی حقوق بشر، محمد شریف وکیل نظر آهاری گفت: پرونده شیوا نظر آهاری در همان شعبه ای است که پرونده بدرالسادات مفیدی در جریان است و به نظر من رای صادره در رابطه با پرونده خانم مفیدی غیرقانونی است. لذا از آنجا که محاربه در وهله نخست اتهامات مطرح شده به شیوا نظر آهاری است، من به شدت درباره رای احتمالی دادگاه نگران هستم. به گفته شریف یکی از دلایل نگرانی وی این است که رییس شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب اسلامی شخص معینی است اما در پرونده خانم مفیدی دادرسی دیگری حاضر شده بود. بدرالسادات مفیدی، دبیر انجمن روزنامه نگاران ایران به تازگی از سوی شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب اسلامی به شش سال حبس قطعی و پنج سال محرومیت از فعالیت مطبوعاتی محکوم شد. وی همچنین در خصوص اتهامات موکلش شیوا نظر آهاری گفت: به ایشان سه اتهام تفهیم شده است. یکی محاربه است، موضوع ماده ۱۸۶. دیگری اجتماع و تبانی جهت ارتکاب جرم است، موضوع ماده ۶۱۰ و در نهایت تبلیغ علیه نظام است، موضوع ماده ۵۰۰. وی افزود: من پرونده شیوا نظر آهاری را خوانده و لایحه را نوشته و ثبت کرده ام. با این وجود شهرزاد کریمان، مادر این فعال حقوق بشر، در خصوص تفهیم اتهام محاربه به شیوا گفت: شاید به دکتر شریف ابلاغ کرده باشند، ولی من اطلاعی ندارم، حکم محاربه خرداد پارسال تفهیم شد، ولی ما فکر نمی کردیم در پرونده موجود باشد تا این که به خاطر دوم خرداد که وقت دادگاه بود دکتر شریف پرونده را خواند، متوجه شدیم وقتی شیوا سال ۸۸ بازداشت شده بود جزو چهار موارد اتهامی که بازپرس در پرونده گذاشته بود محاربه بوده است ولی وقتی مجدداً در تاریخ بیست و نهم بازداشت شد جزو موارد اتهامی محاربه نبود. کریمان در خصوص وضعیت دخترش گفت: شیوا هنوز بلا تکلیف است، نوبت دادگاهش خیلی دیر اعلام شد قرار بود نوبت دادگاه راجلو بیندازند، ولی هنوز خبری نیست. وضعیت بند نسوان هم که مشخص است اکثر روزها آب قطع است، وضعیت بهداشتی خراب است، وضعیت غذا فوق العاده بد است. وی به استناد گفته وکیل پرونده حضور فعلی شیوا در زندان را غیر قانونی دانست و گفت: ۹ ماه است که بلا تکلیف است، به قول خود دکتر شریف، سه ماه است که شیوا غیر قانونی بازداشت است؛ چون تا ۶ ماه می شود قرار بازداشت را تمدید کرد، ولی از ۶ ماه به بعد باید حتماً متهم حکم داشته باشد که شیوا حکم ندارد. شیوا نظر آهاری نیز فعال حقوق بشر و سردبیر وبسایت کمیته گزارشگران حقوق بشر است که در تاریخ ۲۴ خرداد ماه سال ۸۹ در محل کارش بازداشت شد. او پس از سپری کردن ۱۰۲ روز بازداشت، در اول مهرماه با تودیع وثیقه ۲۰۰ میلیون تومانی آزاد شد. نظر آهاری مدت ۳۳

روز از این مدت را در سلول انفرادی سپری کرد. او برای دومین بار در سال گذشته در تاریخ ۲۹ آذرماه بازداشت شد و از آن زمان تا کنون بدون داشتن مرخصی و بدون توضیح مسئولان در خصوص دلیل نگهداری وی همچنان بلا تکلیف در زندان به سر می برد. گفته می شود دومین جلسه دادگاه وی سیزدهم شهریور ماه برگزار خواهد شد.

تمدید قرار بازداشت رضا شهابی

بر اساس خبری که کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری در تاریخ 24 مرداد آمده است: کارگر زندانی رضا شهابی در بند 209 زندان اوین و در بخش عمومی بند امنیتی 209 محبوس است. او تا کنون هیچ گونه ملاقاتی با خانواده اش نداشته و مقامات امنیتی وقضایی، به وکیل وی نیز اجازه ی دسترسی به پرونده اش را نداده اند.

هم چنین بر اساس تماس تلفنی صبح امروز (یکشنبه 24 مرداد) رضا شهابی با همسرش، قرار بازداشت موقت او را بدون هیچ دلیلی تا دو ماه دیگر تمدید کرده اند. علاوه بر این رضا گفته است که او را در تاریخ 19 مرداد، بدون اطلاع و حضور وکیلش، به دادگاه انقلاب برده اند.

رضا شهابی که از اعضای هیئت مدیره ی سندیکای کارگران شرکت واحد تهران و حومه است، از جمله کارگرانی است که به طورخستگی ناپذیر از حقوق کارگران دفاع نموده است. او در تاریخ 22 خرداد ماه امسال توسط مامورین امنیتی در محل کارش ربوده شده و در زندان اوین بسر می برد.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری، ضمن محکوم کردن ادامه ی بازداشت و پرونده سازی برای کارگران و فعالین کارگری، خواهان آزادی بی قید و شرط رضا شهابی و دیگر کارگران دربند است.

24 مرداد 1389

گفتگو با محمد عبدی پور در باره آخرین وضعیت جسمی محمود صالحی کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

در صبح یکی از روزهای اردیبهشت ماه سال جاری، محمود صالحی یکی از چهره های شناخته شده ی جنبش کارگری ایران، بار دیگر با درد و خونریزی ناشی از عارضه کلیه روانه بیمارستان سقز شد. وخامت اوضاع جسمی او به حدی حاد شده بود که به ناچار او را راهی تهران کردند. بعد از چندین روز بستری در بیمارستان شهدای تجریش و بدست آوردن بهبود نسبی، ترخیص شد و اکنون خانه نشین و تحت درمان است. ما برای آگاهی از آخرین وضعیت جسمی و موقعیت مالی محمود صالحی، گفتگویی را با محمد عبدی پور از دوستان نزدیک و دیرینه اش، ترتیب دادیم که متن کامل آن در ذیل می آید.

" سایت کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری "

س: محمد عبدی پور، با تشکر از شما که در این مصاحبه شرکت کردید. ابتدا برای خوانندگان ما، مختصری از حاد شدن بیماری محمود در این دوره بگویید. ناراحتی کلیه او از چه زمانی شدت پیدا کرد و او را در چه شرایطی قرار داد که ناچار به انتقال به تهران شد؟ بعد از ترخیص از بیمارستان، تشخیص نهایی پزشک ها در باره او چه بود؟

ج: با تشکر از شما که این فرصت را به من دادید. من ابتدا لازم می دانم کمی به گذشته بر می گردم: بیماری محمود به گذشته های دور بر می گردد، به عبارتی او سالهاست از بیماری کلیه رنج می برد. کلیه های محمود " پولی کیستیک " است و با توجه به فشارهایی که در زندان متحمل شده بود، این وضعیت هر روز حادتر و وخیم تر می شد. سرانجام در سال 1360 کلیه راست او، توسط دکتر جعفر ابریشمی در شهر مهاباد عمل جراحی شد، اما کلیه چپ محمود که از کیست های متعدد و سنگ انباشته شده بود، بنا به تجویز دکترها، تنها راه جلوگیری از درد کلیه، آب درمانی است تا سنگ ها و کیست ها بزرگ تر نشوند. اما به دلیل اینکه محمود در این چند سال، بارها بازداشت و زندانی شد و طبیعی است که در زندان نمی توانست آب درمانی کند. زمانی که او در سلول انفرادی بود، در شبانه روز تنها 3 لیوان آب به زندانی می دادند (آن هم در زمان صرف غذا) و یا در شبانه روز تنها 4 بار زندانی را به توالت می بردند (زمان وضو گرفتن). به هر حال در زندان بود که محمود مشکلات کلیه اش شدید تر شد و حتی دکترها به او گفتند که کلیه شما بیشتر بر اثر ضربه به چنین روزی افتاده است و...

اما امروز موقعیت بیماری محمود طوری است که باید هر ماه، چند بار به بیمارستان برود و تحت نظر پزشک متخصص قرار بگیرد. این بار چند روزی بود که خیلی ناراحت به نظر می رسید، خانواده او بارها به او گفتند که برای اینکه از پا نیفتی، باید به بیمارستان بروی؛ اما پیشنهاد آنها، هر بار با مخالفت محمود روبرو می شد و می گفت که حالش خوب است. صبح روز 11/2/89 (اول ماه مه) من و محمود توسط نیروهای امنیتی، در محل کار من دستگیر شدیم و به مدت چند ساعت در ساختمان حفاظت اطلاعات نیروی انتظامی در بازداشت بودیم. محمود بر اثر فشار روحی که در آن زمان

از طرف مسئولان نیروی انتظامی بر او تحمیل کردند، خونریزی اش شروع می شود و هر لحظه بدتر و بدتر می شد. اما روحیه او به اندازه ای قوی بود که کسی فکر نمی کرد که او بیمار است.

بعد از ظهر روز 21/2/89 محمود در حالی که مدت 10 روز بود که به شدت خونریزی داشت، خود را به بیمارستان تامین اجتماعی می رساند، اما هنگام ورود به بیمارستان، از حال می رود و تنها می تواند با همسرش، نجیبه تماس بگیرد و بگوید که حالم خوب نیست، خودت را به بیمارستان تامین اجتماعی برسان. نجیبه بلافاصله به بیمارستان می رود و او را روی تخت در حالی که وضعیت مناسبی ندارد، مشاهده می کند. پزشک به نجیبه می گوید که باید سریع دکتر متخصص او را ببیند. همان روز محمود را نزد دکتر علی رضا رضائی متخصص کلیه و مجاری می برند (دکتر متخصص خود او، آقای شهرام موسوی است که در مرخصی بود). دکتر رضائی وقتی که وضعیت وخیم محمود را می بیند، برایش سونوگرافی می نویسد که علت خونریزی مشخص شود. اما سونوگرافی چیزی را مشخص نکرد و به ناچار، دکتر برای محمود سی تی اسکن تجویز کرد. بیمارستان امام تنها جایی در شهر سقز است که این دستگاه را دارد، پس برای تعیین نوبت به آنجا رفتیم و نوبت ساعت 8 صبح روز 89/2/23 را برای او گرفتیم.

روز نوبت سی تی اسکن محمود مصادف با اعلام اعتصاب عمومی در کردستان بود. من صبح زود از منزل بیرون آمدم تا به بیمارستان مراجعه کنم، اما ناگهان با مامورین حفاظت اطلاعات نیروی انتظامی مواجه شدم و آنها مرا بازداشت کردند و دنبال محمود را هم می گرفتند که به آنها گفتم او مریض و در بیمارستان بستری است. آنها گفته هایم را باور نکردند و چند مامور همراه من به بیمارستان آمدند و وقتی او را در این وضعیت دیدند، چند نفر از آنها در بیمارستان ماند و بقیه من را به بازداشت گاه بردند. در واقع محمود را که زیر دستگاه سی تی اسکن بود، بازداشت کردند و چند نفر مامور در بیمارستان مستقر شدند. وقتی دکتر سی تی اسکن محمود را می بیند، به نجیبه گفته بود که هیچ کاری از دست ما بر نمی آید و باید خیلی زود او را به تهران اعزام کنید. در غیر این صورت زنده نمی ماند، چون خونریزی اش شدید است و اگر ما به او خون هم بدهیم، هیچ سودی برایش ندارد. دکتر رضائی با دکتری به نام رزاقی در تهران تماس می گیرد و آنها با هم هماهنگ می کنند که محمود را به بیمارستان شهدای تجریش اعزام کنند. به این ترتیب روز 24/2/89 ساعت 8 صبح محمود را در بیمارستان شهدای تجریش بستری کردند.

س: ممنون از اینکه اشاره ای به گذشته ی بیماری محمود داشتید. نتیجه اعزام او به تهران چه بود و امروز در چه وضعیتی بسر می برد و آیا درد های اولیه کاهش یافته است؟

ج: در بیمارستان شهدای تجریش تهران، مجموعه ای از آزمایش ها، عکس، سی تی اسکن، اسکن هسته ای، اسکن از مغز و ... از محمود به عمل آوردند. بعد از چند روز که تب او پایین می آید، به اطاق عمل می برند تا خون های لخته شده را از کلیه ای که کیست های آن پاره شده بود، خارج کنند. این عمل بنا به گفته خود محمود 50 درصد درد او را کاهش می دهد، اما خونریزی قطع نشده و پزشک ها بر این باورند که تا زمان پیوند کلیه، این خونریزی ادامه پیدا می کند. بعد از ترخیص از بیمارستان تهران به بیمارستان امام ارومیه رفت و در آنجا برای او تشکیل پرونده دادند و آزمایش بافت سلول ها از او به عمل آمده و نتیجه خوب است و محمود می تواند پیوند انجام دهد و اکنون منتظر کلیه برای پیوند است.

س: پرسش دیگر ما در رابطه با پیوند کلیه است. با توجه به اینکه این امر، یعنی عمل پیوند ضروری به نظر می رسد، چه اقداماتی تا کنون در این زمینه صورت گرفته است؟ آیا تاکنون کسانی داوطلب شده اند؟ اگر چنین بوده، آیا شرایط لازم را دارند؟

ج: بعد از اینکه یک اطلاعیه از طرف خانواده و دوستان محمود در سایت کمیته هماهنگی درج شد، افرادی با ما تماس گرفتند و داوطلبانه خواستار آن بودند که به محمود کلیه اهدا کنند. این افراد به فرار زیر است: خواهر محمود، یک خانم در مشهد، دو خانم در تهران، یک مرد در بندرعباس، دو مرد در سنندج، دو مرد در سقز، یک مرد در مهاباد و ... اما هیچ کدام شرایط لازم را برای پیوند نداشتند که برای بیمارستان قابل قبول باشد. پزشک برای دهنده کلیه به محمود چند گزینه را مطرح کرده است: اول نباید زن باشد، دوم سن او نباید از 21 سال کمتر و 38 سال بیشتر باشد، سوم خواهر، برادر و اقوام نزدیک او نباشند و البته گروه خونی هم، "او منفی" باشد. به این وجود، خود محمود هم چندان تمایلی به پیوند کلیه ندارد و می گوید که حاضر است دیالیز شود و با این درد زندگی کند. ما بارها به او گفته ایم که باید برای پیدا کردن کلیه در روزنامه اگهی دهیم، اما او موافقت نمی کند. در چنین شرایطی، ما که همیشه در کنار او شاهد شدت یافتن دردهایش هستیم، نگرانی مان بابت سلامتی او روز به روز بیشتر می شود.

س: سؤال دیگر ما در رابطه با موقعیت و شرایط مالی محمود صالحی است. همان طوری که خود شما هم آگاهید، بسیاری از کارگران، فعالین کارگری و دستداران محمود، تمایل دارند که از نظر مالی به او کمک کنند و برای این امر، اعلام آمادگی کرده اند. شما به عنوان یکی از نزدیکان او، تا چه حدی از موقعیت مالی او اطلاع دارید و آیا نیازمند به جمع آوری کمک مالی هست یا نه؟ شما چه توصیه هایی برای دستداران کمک به محمود دارید؟

ج: محمود صالحی از کارافتاده سازمان تامین اجتماعی است که از اسفند ماه 1388 مستمری برای او برقرار شده است، یعنی محمود در ماه حدود 380 هزار تومان حقوق دریافت می کند. این طبیعی است که در کشور ما با این پول نمی توان زندگی کرد و البته محمود تحت نظر پزشک است و همیشه باید آزمایش دهد و یا داروهای مصرف می کند که باید آن را آزاد خریداری کند. با این وجود، در حال حاضر محمود نیازمند کمک مالی نیست و اگر زمانی لازم باشد، ما بطور علنی فراخوان می دهیم.

اما ما اطلاع پیدا کرده ایم که عده زیادی برای کمک مالی به محمود اعلام آمادگی کرده اند و دوستانی هم به شکلی خود جوش اقدام به جمع آوری مبالغی کرده اند. در اینجا من از طرف محمود و خانواده او، دست تمام کارگران، فعالین کارگری و دوستان او را به گرمی می فشاریم و امید داریم که همیشه در زندگی سرفراز و سر بلند باشند و بار دیگر به همه آنها می گویم که نیاز به چنین اقدامی نیست و من چند بار از طریق مختلف و با مصاحبه، این مسئله را اعلام کرده ام.

س: ممنون از شما که پاسخ گوی پرسش های ما شدید. ما سؤال دیگری نداریم، اگر در پایان صحبت خاصی دارید، بفرمایید.

ج: من هم از سایت کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری تشکر می کنم که این وقت را در اختیار من قرار دادند. در پایان یک بار دیگر دست تک تک آن عزیزانی که به هر شکلی با ما ابراز همدردی کردند و از طریق های مختلف جویای حال و وضعیت محمود بوده اند را می فشارم و آرزو دارم که این اتحاد هر چه گسترده تر شود و هیچ فعال کارگری و یا کارگران خود را بی هویت ندانند. این همبستگی که امروز برای محمود و محمود ها به وجود آمده، نشان دهنده آن است که طبقه کارگر برای رهایی خود مبارزه می کند. دوستان و هم طبقه ی های عزیز! ما باید برای خود باشیم نه برای دیگران و این امر مهم، به اتحاد ما بستگی دارد. زنده باشید .

تاریخ تنظیم: 23 مرداد 1389

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

24 مرداد 1389

دختران کار خیابانی توسط باندها و افراد سودجو ربوده می شوند

سایت حکومتی جهان نیوز - هر ساله با ورود به فصل تابستان و آغاز اوقات فراغت دانش آموزان، روز به روز بر تعداد کودکان کار و خیابان افزوده می شود تا گرمی فصل تابستان با شرارت و شیطنت کودکانی که به تازگی از پشت نیمکت های دبستان برخاسته اند بیشتر شده و حرارت یابد. متروها، چهارراه ها، خیابان ها، اتوبوس ها و حتی مراکز علمی و فرهنگی مامنی برای این کودکان است تا با حداقل سرمایه ایی صبح خود را به شب رسانده و در این روزهای بلند و داغ درآمدی ناچیز بر سر سفره های بی نان خود ببرند.

آمارها نشان دهنده آنست که همراه با افزایش تعداد کودکان برای کار در خیابان بر تعداد جرایم و بزه های اجتماعی مرتبط با کودکان افزایش یافته و خیابان های شهرهای کشور به خصوص پایتخت جولانگاه انواع و اقسام جرم های رنگارنگ می شود. کیف قاپی، دزدی به انواع مختلف، تصادفات مرگبار، سوء استفاده های جنسی، حمل و نقل مواد مخدر و انواع قرص های روانگردان از جمله جرایمی است که توسط باندهای مخوف و با استفاده از کودکان معصوم و بیگانه ای که صبح تا شب به بهانه کار در خیابان ها جولان می دهند انجام می شود.

مشاهدات عینی خبرنگار اجتماعی جهان نیوز حاکی از آنست که دزدی دختران خردسال که برای کار در محیط های عمومی پرسه می زنند توسط افراد سودجو و مزاحم افزایش یافته و مواردی از این دست به محکمه های قانونی نیز کشیده شده است.

اساس این گزارش برخی افراد سودجو و عضو باندهای قاچاق اعضای انسان و دختران با نشان کردن کودکان کار و به دام انداختن آنها در ساعت های خلوت روز در اقدامی کودکان را به ماشین کشانده و آنها را سرقت می کنند. این در حالی است که اکثر مواقع این دزدی ها در چهارراه هایی انجام می گیرد که به اتوبان ها و یا بزرگراه ها متصل بوده و تقریباً تعقیب دزدان غیر ممکن است.

علی، کودک خردسالی است که با گردهای پوست کنده داخل کیسه های بی رنگ، در تمام ساعات روز در چهارراه تهرانپارس دیده می شود. او که به تازگی کلاس چهارم دبستان را به پایان رسانده است به خبرنگار اجتماعی جهان می گوید: "از وقتی تابستان شروع شده یا خواهرم در اینجا گردو می فروشیم. مادرم شب ها برای بردن ما به خانه مان به اینجا می آید. دیشب ساعت 9.30 دقیقه وقتی که مادرم آن سمت خیابان منتظر ما ایستاده بود یک ماشین سیاه رنگ بزرگ خواهرم را به داخل کشاند. من آنقدر جیغ شنیدم که آن آقا خواهرم را ول کرد و رفت!"

محمد نیز که در ایستگاه های مترو به ممل طلا معروف است در همین رابطه می گوید: "من همیشه مراقب خواهر کوچکترم هستم. این روزها دزد زیاد شده است و علاوه بر پول ها و جنس هایمان خودمان را هم می دزدند. به خاطر همین هم چهارچشمی مراقب خواهرم هستم و حتی اگر به واگن های مردانه بروم خواهرم را هم با خودم می برم".

اما موضوع دزدیده شدن کودکان کار توسط باندهای مخوف و افراد سودجو مساله ایی نیست که به راحتی بتوان از کنار آن گذشت. اکثر کودکان کار افرادی هستند که در خانواده های بسیار محروم جامعه زندگی می کنند و از روی تنگدستی و تامین معاش خود و خانواده آنها در سنین بسیار پایین دست به کار می شوند. این کودکان که از حداقل امکانات نیز در زندگی خود برخوردار نیستند خطرت بسیاری را متحمل شده و با بسیاری از مشکلات اجتماعی دست و پنجه نرم می کنند. ورود به تیم های دزدی، همراه شدن با باندهای مواد مخدر و گرفتار شدن در دام اعتیاد و سوء استفاده های جنسی کمترین خطری است که این کودکان در سنی که باید اسباب بازی و عروسک همدم آنها باشد با آن مواجه می شوند و خود به خود آینده آنها از همین حالا دزدیده شده است و حالا جسم و وجود آنها در معرض غارت دزدان و راهزنان قرار دارد. با این تفاسیر آیا باز هم باید منتظر جلسات و پشت میز نشینی های مدیران و مسئولان مربوطه باشیم و یا اینکه می توان با تدابیری صحیح و به موقع به آینده این کودکان امید داشت؟

خواست آزادی رضا شهابی و دیگرکارگران زندانی

اطلاعیه مطبوعاتی

شماره 2

14 اوت 2010

کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد

در ادامه کمپین آزادی رضا شهابی، انجمن همبستگی فرهنگی و مدافع حقوق انسانی ترکیه و سوئد، انجمن فرهنگی و هنری ترکیه در سوئد پشتیبانی خود را با کمپین سراسری نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران اعلام کردند و خواهان آزادی بی قید و شرط و فوری رضا شهابی و دیگر فعالین کارگری و سایر زندانیان در ایران شدند. سایت و روزنامه خبر که به زبان ترکی است مقاله ای در مورد بی حقوقی ها، دستگیریها، اعدامها و اذیت و آزار فعالین کارگری و دیگر فعالین اجتماعی نوشته و ضمن اطلاع دادن از کمپین آزادی رضا شهابی و دیگر فعالین کارگری، فراخوان پشتیبانی و حمایت از کمپین را داده اند.

رضا شهابی و دیگر فعالین کارگری زندانی را فوری و بی قید و شرط آزاد کنید .

3 کارگر چاه آب در میانه کشته و 2 کارگر دیگر بشدت زخمی شدند

ایلنا- فرمانده انتظامی شهرستان میانه گفت: در پی تماس تلفنی یکی از کشاورزان با مرکز فوریتهای پلیسی 110 مبنی بر اینکه 5 نفر کارگر در داخل چاه آب حین تعمیر موتور آب گرفتار شده اند، بلافاصله مأموران انتظامی بمنظور بررسی اوضاع و اطمینان از صحت خبر به محل حادثه اعزام شدند.

سرهنگ مجید نارهی ادامه داد: به محض رسیدن مأموران به محل مشاهده شد که کارگران بدلیل وجود گازهای زیرزمینی در داخل چاه دچار ضعف شدید و گازگرفتگی شده و توانائی خروج از چاه را ندارند که بلافاصله مأموران با استفاده از اصول فنی و تخصصی دو نفر از آنها را در حالی که بشدت زخمی شده بودند و سه نفر دیگر نیز در حالی که خفه شده بودند بیرون آوردند.

وی خاطرنشان کرد: در ادامه این عملیات هماهنگی های لازم با عوامل اورژانس برای انتقال مجروحان و متوفیان به عمل آمد.

به گفته سرهنگ مجید نارهی پرونده مقدماتی به منظور بررسی علت اصلی وقوع سانحه تشکیل شد و در حال رسیدگی می باشد.

افزایش دزدی کودکان کار توسط باندها و افراد سودجو

جهان نیوز - هر ساله با ورود به فصل تابستان و آغاز اوقات فراغت دانش آموزان، روز به روز بر تعداد کودکان کار و خیابان افزوده می شود تا گرمی فصل تابستان با شرارت و شیطنت کودکانی که به تازگی از پشت نیمکت های دبستان برخاسته اند بیشترشده و حرارت یابد. متروها، چهارراه ها، خیابان ها، اتوبوس ها و حتی مراکز علمی و فرهنگی مامنی برای این کودکان است تا با حداقل سرمایه ایی صبح خود را به شب رسانده و در این روزهای بلند و داغ درآمدی ناچیز بر سر سفره های بی نان خود ببرند.

آمارها نشاندهنده آنست که همراه با افزایش تعداد کودکان برای کار در خیابان بر تعداد جرایم و بزه های اجتماعی مرتبط با کودکان افزایش یافته و خیابان های شهرهای کشور به خصوص پایتخت جولانگاه انواع و اقسام جرم های رنگارنگ می شود. کیف قاپی، دزدی به انواع مختلف، تصادفات مرگبار، سوء استفاده های جنسی، حمل و نقل مواد مخدر و انواع قرص های روانگردان از جمله جرایمی است که توسط باندهای مخوف و با استفاده از کودکان معصوم و بیگناهی که صبح تا شب به بهانه کار در خیابان ها جولان می دهند انجام می شود.

مشاهدات عینی خبرنگار اجتماعی جهان نیوز حاکی از آنست که دزدی دختران خردسال که برای کار در محیط های عمومی پرسه می زنند توسط افراد سودجو و مزاحم افزایش یافته و مواردی از این دست به محکمه های قانونی نیز کشیده شده است.

اساس این گزارش برخی افراد سودجو و عضو باندهای قاچاق اعضای انسان و دختران با نشان کردن کودکان کار و به دام انداختن آنها در ساعت های خلوت روز در اقدامی کودکان را به ماشین کشانده و آنها را سرقت می کنند. این در حالی است که اکثر مواقع این دزدی ها در چهارراه هایی انجام می گیرد که به اتوبان ها و یا بزرگراه ها متصل بوده و تقریباً تعقیب دزدان غیر ممکن است.

علی، کودک خردسالی است که با گردوهای پوست کنده داخل کیسه های بی رنگ، در تمام ساعات روز در چهارراه تهرانپارس دیده می شود. او که به تازگی کلاس چهارم دبستان را به پایان رسانده است به خبرنگار اجتماعی جهان می گوید: "از وقتی تابستان شروع شده یا خواهرم در اینجا گردو می فروشیم. مادرم شب ها برای بردن ما به خانه مان به اینجا می آید. دیشب ساعت 9.30 دقیقه وقتی که مادرم آن سمت خیابان منتظر ما ایستاده بود یک ماشین سیاه رنگ بزرگ خواهرم را به داخل کشاند. من آنقدر جیغ شنیدم که آن آقا خواهرم را ول کرد و رفت!"

محمد نیز که در ایستگاه های مترو به ممل طلا معروف است در همین رابطه می گوید: "من همیشه مراقب خواهر کوچکترم هستم. این روزها دزد زیاد شده است و علاوه بر پول ها و جنس هایمان خودمان را هم می دزدند. به خاطر همین هم چهارچشمی مراقب خواهرم هستم و حتی اگر به واگن های مردانه بروم خواهرم را هم با خودم می برم".

اما موضوع دزدیده شدن کودکان کار توسط باندهای مخوف و افراد سودجو مساله ایی نیست که به راحتی بتوان از کنار آن گذشت. اکثر کودکان کار افرادی هستند که در خانواده های بسیار محروم جامعه زندگی می کنند و از روی تنگدستی

و تامین معاش خود و خانواده آنهم در سنین بسیار پایین دست به کار می شوند. این کودکان که از حداقل امکانات نیز در زندگی خود برخوردار نیستند خطر بسیاری را متحمل شده و با بسیاری از مشکلات اجتماعی دست و پنجه نرم می کنند. ورود به تیم های دزدی، همراه شدن با باندهای مواد مخدر و گرفتار شدن در دام اعتیاد و سوء استفاده های جنسی کمترین خطری است که این کودکان در سنی که باید اسباب بازی و عروسک همدم آنها باشد با آن مواجه می شوند و خود به خود آینده آنها از همین حالا دزدیده شده است و حالا جسم و وجود آنها در معرض غارت دزدان و راهزنان قرار دارد. با این تفاسیر آیا باز هم باید منتظر جلسات و پشت میز نشینی های مدیران و مسئولان مربوطه باشیم و یا اینکه می توان با تدابیری صحیح و به موقع به آینده این کودکان امید داشت؟؟

۴۲۰۰ خودکشی سالانه در ایران رخ می دهد

آسمان دیلی نیوز» - همه درها بسته است. از آینده می ترسم. بیکارم. در خانه زیر فشارم که بروم سرکار. خوب من هم دوست دارم که بروم سر کار ولی کار نیست. خودم را سربار خانه می بینم. وقتی غذا می خورم، نگاهی به هم سفره هایم می اندازم و احساس می کنم پدر و مادرم لطف بسیار زیادی به من دارند که اجازه داده اند غذایی که آنها تهیه کرده اند را بخورم. ولی می دانم، به خوبی می دانم که سربار خانواده ام این را سر سفره غذا در چشم پدر و مادرم می خوانم. باید با التماس ازشان پول لباس و کرایه تاکسی بخواهم. چند روز پیش پدرم گفت دیگر به تو پول نمی دهم. مادرم می گوید: خودت باید کار کنی. بابا، نه که نمی توانی تا آخر عمر خرجت را بدهند. خودم می خواهم بروم سرکار، ولی کار پیدا نمی کنم. چند روز پیش رفتم سر یکی از میدان های شهر ایستادم تا بروم کارگری ولی... آهی می کشد و دیگر ادامه نمی دهد. فرزند جوان چهره های پیر دارد و تازگی بیست و دوسالگی را آغاز کرده است. فرزند همه درها را که بسته دید، تصمیمش را گرفت. مقداری سم در آب حل کرد و با یک بسته آرام بخش قوی سر کشید. او خودش را دوباره هنگامی بیدار یافت که مایع سیاهی از شکمش بیرون می آوردند. گاه بالا می آورد و گاه پرستارها می آمدند و معده اش را شست شو می دادند. حالا، صبح روز بعد از اقدام به خودکشی، فرزند هوشیاری اش را دوباره به دست آورده است. تخت خواب فرزند کنار پنجره است. او به بیرون زل زده. نگاهی در اتاق نیست. فکرش هم. نه می خواهد بمیرد و نه می خواهد به آن زندگی برگردد. حالا دکترها می گویند کبدش مشکل پیدا کرده. فرزند می گوید: «آن بیرون، جایی برای من نیست».

به گزارش خیرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، منطقه فارس، مرکز مسمومیت های بیمارستان شوشتری شیراز، هر روز میزبان کسانی است که خواسته اند خودکشی کنند. اینجا، به جز یک نفر که اتفاقی مسموم شده، همه به نوعی خودکشی کرده اند. از مهرداد، وکیل پایه یک دادگستری، تا فرزند جوان.

اگر بخواهی میانه سنی آنان را تخمین بزنی، جوان ترین شان ۱۹ ساله است و پیرترین شان ۳۲ ساله. در این میان، مجتبی ۲۱ ساله شباهت بیشتری با فرزند دارد. او و فرزند هر دو با سم خودکشی کرده اند. سمی که مجتبی از سم فروشی سر کوچه خریده، در آب حل کرده و سر کشیده، نای و معده اش را سوزانده. او حالا باید در بیمارستان بماند تا ببیند نتیجه آزمایش ها چه می شود. مجتبی، پشیمان است و دنبال راهکار می گردد. هرچه می پرسم چرا خودکشی کرده ای، پاسخ نمی دهد. تنها می گوید: «افسرده ام»

مهرداد اما وضعیت جالب تری دارد: «پسر چهار ساله ای دارم که از دیوار راست بالا می رود. یک دم آرام نمی نشیند. باید بچه داشته باشی تا بفهمی چه دردی است. دیشب تنها سه ساعت خوابیده. یعنی ۲۱ ساعت بیدار بوده. من هم تا می توانستم کتکش زدم. دیدم دارم بچه ام را می کشم، بلند شدم و خواستم خودم را بکشم.» مهرداد اما از لحاظ جسمی وضعیت بهتری دارد. آفتاب داغ تابستان، بالا و پایین رفتن مداوم از پله های دادگاه، گفت و شنفت با موکلان و... همه دست به دست هم داده تا مهرداد را کلافه کند.

به گزارش ایسنا، آمارهایی که از خودکشی در کشور منتشر می شود، دقیق نیست. دکتر رابرت فرنام، روانپزشک و مسؤول دفتر پیشگیری از اعتیاد بهزیستی استان فارس در این باره به ایسنا می گوید: «در آمارهای وزارت بهداشت، از آن رو که خودکشی های موفق گزارش می شوند، آمارها پایین تر از میزان واقعی است. چون بیشتر کسانی که به بیمارستان ها مراجعه می کنند افرادی هستند که خودکشی ناموفق دارند».

به گفته دکتر فرنام، اغلب خودکشی ها به وسیله دارو و بیشتر آنان در میان نوجوانان و جوانان ایرانی انجام می پذیرد. وی درباره دلیل خودکشی هایی که معمولا اتفاق می افتد، به ایسنا می گوید: «دلیل ها معمولا به خوبی شناخته نمی شود. چون به همه آنان دسترسی وجود ندارد. برای نمونه در شهرهای کوچک معمولا درگیری های خانوادگی عامل خودکشی است ولی در تهران و شهرستان اصفهان و شهرهای بزرگ کشور مانند شیراز و تبریز معمولا به خاطر مسائل اجتماعی و به ویژه به خاطر مشکلات اقتصادی، خودکشی رخ می دهد.» از او درباره میزان خودکشی ها در میان جنس های مختلف می پرسیم.

به گفته دکتر فرنام زنان پنج برابر مردان خودکشی می کنند اما مردان بیشتر از زنان بر اثر خودکشی جان خود را از دست می دهند که این به خاطر انتخاب راه های کمتر کشنده از سوی زنان است.

دکتر فرنام پیشنهاد می کند برای گرفتن آمارها در این باره به سایت وزارت بهداشت مراجعه کنیم اما جستجوی خبرنگار ایسنا در این سایت بی نتیجه بود.

۴۲۰۰ خودکشی سالانه در ایران

سرپرست اداره کل سلامت روان وزارت بهداشت پیش از این گفته است که سالانه از هر ۱۰۰ ایرانی ۶ تن خودکشی می کنند که این برابر ۴۲۰۰ خودکشی در سال است. با این حال همه خودکشی ها پیروزمندانه از آب در نمی آید.

به گفته محمد باقر صابری زرفندی ۲۰ درصد از جمعیت کشور دچار بیماری های خفیف تا شدید روانی هستند. در این میان ۴۵ درصد از مردم از افسردگی نیز رنج می برند به اندازه ای که افسردگی پس از بیماری های قلبی و اعتیاد در ردیف سوم بار بیماری جای گرفته است. عاملی برای خودکشی که از مشکلات اجتماعی و اقتصادی روزمره سرچشمه می گیرد.

افزایش چشمگیر تگدی گری در سطح شهر

آژانس ایران خبر، تهران: در چند ماه اخیر تعداد زنان و کودکانی که برای دریافت کمک در کوچه و بازار از عابرین تقاضای کمک میکنند افزایش فوق العاده دردناکی داشته است، زنانی که بعضاً از نحوه حرف زدن آنها به خوبی مشخص است که معتاد هستند و یا کودکان معلولی که بر سر چهارراهها گدایی میکنند یا کودکانی که به زور عمر آنها به ده سال میرسند و به جای تفریح در تابستان، با سبدهای کوچکی به دست ملتمسانه از عابریان تقاضای خرید پفک و ... کرده و از این طریق نان در می آورند. این همه درحالیست که ایران یکی از غنی ترین کشورهاست و در صورت داشتن سیاست های درست اقتصادی میتواند بدون حتی یک فقیر به سطح اقتصادی مطلوبی برسد، درحالیکه با رانت خواری های کلان سران مملکتی قطره ای از پول نفت به مردم فقیر نرسیده و استخوان مردم زیر بار فقر در حال خرد شدن است.

نرخ بیکاری جوانان به بیش از 29 درصد رسید تشدید نرخ بیکاری در 26 استان کشور

دنیای اقتصاد - بر اساس نتایج طرح آمارگیری نیروی کار در فصل بهار سال جاری، بررسی نرخ مشارکت اقتصادی (نرخ فعالیت) جمعیت 10ساله و بیشتر نشان می دهد که 39 درصد جمعیت در سن کار (10ساله و بیشتر) از نظر اقتصادی فعال بوده اند؛ یعنی در گروه شاغلان یا بیکاران قرار گرفته اند.

به گزارش مرکز آمار ایران، همچنین نتایج نشان می دهد که نرخ مشارکت اقتصادی در بین زنان نسبت به مردان و در نقاط شهری نسبت به نقاط روستایی کمتر بوده است. بررسی تغییرات نرخ مشارکت اقتصادی کل کشور حاکی از کاهش 1/5 درصدی این نرخ نسبت به فصل مشابه در سال قبل (بهار 1388) و افزایش 2/2 درصدی آن نسبت به فصل گذشته (زمستان 1388) است.

همچنین بر اساس این گزارش، بررسی نرخ بیکاری جمعیت 10ساله و بیشتر نشان می دهد که 14/6 درصد از جمعیت فعال، بیکار بوده اند. بر اساس این نتایج، نرخ بیکاری در بین زنان نسبت به مردان و در نقاط شهری نسبت به نقاط روستایی بیشتر بوده است. بررسی روند تغییرات نرخ بیکاری کل کشور نشان می دهد که این شاخص، نسبت به فصل مشابه در سال قبل (بهار 1388) 3/5 درصد و نسبت به فصل گذشته (زمستان 1388) 0/5 درصد افزایش داشته است. افزایش نرخ بیکاری زنان نسبت به مردان

بررسی نرخ بیکاری جمعیت 15ساله و بیشتر نشان می دهد که 14/6 درصد از جمعیت فعال، بیکار بوده اند. بر اساس این نتایج، نرخ بیکاری در بین زنان نسبت به مردان و نقاط شهری نسبت به نقاط روستایی بیشتر بوده است. سهم اشتغال ناقص نشان می دهد که 9/5 درصد جمعیت شاغل دارای اشتغال ناقص بوده اند. این شاخص در بین مردان بیشتر از زنان و در نقاط روستایی بیشتر از نقاط شهری بوده است.

بر اساس این گزارش، بررسی اشتغال در بخش های عمده اقتصادی نشان می دهد که بخش خدمات با 47/7 درصد بیشترین سهم اشتغال را به خود اختصاص داده است. در مراتب بعدی بخش های صنعت با 31/5 و کشاورزی با 21/1 درصد قرار دارند.

بررسی نرخ بیکاری جوانان 24 - 15ساله حاکی از آن است که 29/6 درصد از جمعیت فعال این گروه سنی بیکار بوده اند. این شاخص در بین زنان نسبت به مردان و در نقاط شهری نسبت به نقاط روستایی بیشتر بوده است. بررسی روند تغییرات نرخ بیکاری جوانان 24 - 15ساله کل کشور نشان می دهد که این شاخص نیز نسبت به فصل مشابه در سال گذشته 7/2 درصد افزایش و نسبت به فصل قبل 0/8 درصد کاهش یافته است.

بیکاری 26 درصد جمعیت فعال 29 - 15ساله
نرخ بیکاری جوانان 29 - 15ساله نیز حاکی از آن است که 26/1 درصد از جمعیت فعال 29 - 15ساله بیکار بوده اند. این شاخص در بین زنان نسبت به مردان و در نقاط شهری نسبت به نقاط روستایی بیشتر بوده است. بررسی روند تغییرات نرخ بیکاری جوانان 29 - 15ساله نشان می دهد که این شاخص نیز نسبت به فصل مشابه در سال گذشته 5/7 درصد افزایش و نسبت به فصل قبل 0/5 درصد کاهش پیدا کرده است.

بررسی سهم شاغلین 15ساله و بیشتر با ساعت کار معمول 49ساعت و بیشتر نشان می دهد، 41/5 درصد شاغلین به طور معمول بیش از 49ساعت در هفته کار می کنند. این شاخص که یکی از نماگرهای کار شایسته است، نشان می دهد در کشور سهم زیادی از شاغلین بیشتر از استاندارد کار میکنند. تشدید نرخ بیکاری در 26 استان

در همین حال خبرگزاری مهر به نقل از سایت مرکز آمار ایران گزارش داد: در حالی نرخ بیکاری بهار سال جاری نسبت به بهار 88 معادل 3/5 درصد و نسبت به زمستان گذشته 0/5 درصد افزایش یافت که در این مدت و بر اساس آمارهای رسمی نرخ بیکاری در 26 استان کشور تشدید شده است. بررسی روند افزایشی نرخ بیکاری در کشور نشان می دهد که این نرخ از 11/1 درصد بهار 88 به 6/14 درصد در بهار 89 افزایش یافته که معادل 3/5 درصد و نسبت به زمستان سال گذشته نیز معادل 0/5 درصد افزایش یافته است که این موضوع نشان دهنده ورود بیکاران جدید به بازار کار و همچنین بیکار شدن بخشی از شاغلان حکایت دارد. بر اساس این گزارش، وضعیت نرخ بیکاری بهار سال جاری نسبت به مدت مشابه آن در سال قبل نشانگر رشد بیکاری در 26 استان و کاهش آن در 4 استان است.

نرخ بیکاری بهار 89 تنها در 4 استان چهارمحال و بختیاری از 16/8 به 14/9 درصد، سیستان و بلوچستان از 13/8 به 11/5 درصد، کهگیلویه و بویر احمد از 12/6 به 12 درصد و در لرستان از 19/5 به 16/1 درصد کاهش یافته است، همچنین نرخ بیکاری این استانها همچنین نسبت به زمستان سال گذشته نیز کاهش داشته است که این روند رو به کاهش در بهار 89 هم به ثبت رسید.

کاهش نرخ بیکاری در 4 استان

بخش مهم و قابل توجه در زمینه نرخ بیکاری استانها در بهار 89 به 26 استانی بر می گردد که نرخ بیکاری در آنها طی بهار 89 به نسبت مدت مشابه بهار 88 افزایش یافت، به نحوی که این میزان علاوه بر نرخ 14/6 درصدی کل استانها به

نسبت 11/1 درصد سال گذشته، در برخی استانها قابل تامل است.

افزایش بیکاری در 26 استان مرکز آمار ایران در محاسبات خود نرخ بیکاری بهار 89 را در استانهای آذربایجان شرقی، غربی، اردبیل، اصفهان و ایلام به ترتیب 10/4، 11/5، 15، 14/6 و 13/9 درصد اعلام کرده است که این نرخ در مدت مشابه سال قبل به ترتیب 9/2، 10/7، 8/6 و 12/2 درصد بوده است. همچنین نرخ بیکاری استانهای بوشهر، تهران، خراسانهای جنوبی، رضوی و شمالی نیز به ترتیب 14/6، 14/6، 10/6، 11/8 و 5/4 درصد اعلام شده است که این نرخ در مدت مشابه سال قبل به ترتیب معادل 9/2، 13/4، 6/1، 11/6 و 4/2 درصد به ثبت رسیده بود.

استانهای بیکارتر شده نرخ بیکاری در خوزستان، زنجان، سمنان، فارس، قزوین و قم نیز در بهار سال جاری به ترتیب معادل 14/2، 10/9، 11/3، 21/3، 13/8 و 12/4 درصد به ثبت رسید که این نرخ در بهار سال گذشته به ترتیب 12/2، 7/8، 7، 15/3، 11/1 و 10/8 درصد بوده است. گفتنی است، نرخ بیکاری فصل بهار سال جاری در استانهای کردستان، کرمان، کرمانشاه، گلستان و گیلان نیز افزایش یافت که این نرخ معادل 11/2، 6/14، 4/13، 4/11 و 13/8 درصد بود، در حالی که این نرخ در بهار سال گذشته به ترتیب معادل 7/5، 9/1، 10/2، 7/6 و 12/6 درصد اعلام شده بود. مازندران، مرکزی، هرمزگان، همدان و یزد نیز در گروه افزایش یافته‌های نرخ بیکاری در بهار سال جاری قرار می‌گیرند؛ بهنجوی که این نرخ به ترتیب 10/5، 10/3، 10/8، 14/3 و 11/9 درصد اعلام شده است؛ در حالی که نرخ بیکاری این استانها در مدت مشابه سال قبل به ترتیب معادل 9/9، 9/3، 5/8، 10/4 و 8/9 درصد بوده است.

مدت بازداشت فعال کارگری برای دو ماه تمدید شد

مدت بازداشت رضا شهبانی فعال کارگری عضو سندیکای کارگر شرکت واحد برای دو ماه تمدید شد. رضا شهبانی مسئول مالی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه است. وی، روز یکشنبه 24 مرداد طی تماس کوتاهی که با خانواده اش به آنها اطلاع داد که مدت بازداشت او را برای 2 ماه دیگر تمدید کرده اند. این فعال سندیکایی همچنین به خانواده اش گفته است: که او را به بند عمومی منتقل کرده اند ولی بدلیل کوتاه بودن مدت تماس نتوانست مشخص کند که منظور او از بند عمومی انتقال به سلولهای چند نفره بند 209 زندان اوین است یا اینکه به بندهای عمومی زندان اوین منتقل شده است. در پی رپوده شدن این فعال کارگری توسط مامورین وزارت اطلاعات اعتراضات گسترده بین المللی برای آزادی شکل گرفت در حال حاضر علاوه بر رضا شهبانی دو تن از رهبران سندیکای کارگران شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه، منصور اسالو و ابراهیم مددی چند سالی است که در زندان بسر می برند. منصور اسالو اخیرا نیز بابت اتهام جدیدی به یک سال زندان محکوم.

کار و زندگی در شرایط سخت و غمبار؛ آرزو و رویای رسیدن به آسایش

خبرگزاری دولتی ایسنا در تاریخ 25 مرداد نوشت: مثل همیشه تابستان شروع می‌شود و با اجازتون درس و مدرسه تعطیل تا سه ماه دیگه. دوستم می‌گه امسال قراره برن سمت مشهد زیارت و برگشتنی هم از مسیر شمال برمی‌گردن. می‌گه شمال خیلی بهش خوش می‌گذره؛ جنگل، دریا، رودخونه، قایق سواری و غذاهای جورواجور و خلاصه اینقدر از سفرهای هر ساله‌اش واسم تعریف کرده که چند بار خواب شمال رو دیدم.

ولی من چی؟ مگه فقط توی خواب این چیزا رو ببینم. من هم با پدر و مادرم و چندتا از همسایه‌ها و اقوام طبق سنت هر ساله اول تابستون بار سفر می‌بندیم و به چند صد کیلومتری دورتر از روستای خوش آب و هوا و زیبامون در کردستان کوچ می‌کنیم. اما سفر کردن من کجا و سفرهای همکلاسیم کجا!

آره، ما به خاطر فقر و نداری که بابام از پدربزرگم به ارث برده و گرفتاری‌های دیگه مجبوریم سه ماه تابستون رو توی باغ‌های میوه، مزارع سیب‌زمینی، گوجه و ... شهرهایی مثل همدان، تهران، اصفهان، شیراز و ... سخت کار کنیم. خصوصاً امسال که باید هرچور شده جهاز خواهرم رو هم جور کنیم، چون آگه خواهرم دست خالی بره خونه بخت میون در و همسایه و فامیل آبرومون میره.

خب، خدا رو شکر امسال چند تا مزرعه سیب زمینی اطراف همدان سرمون رو حسابی مشغول کرده و بکوب کار می‌کنیم. ولی من چون سنم کمه، نصف کارگرای دیگه مزد می‌گیرم، نمی‌دونم مگه اونا چی کار می‌کنن که من نمی‌کنم. به هر حال راضی‌ام، حداقل مثل پارسال پوست تنم از گرد گوگرد مزارع گوجه‌فرنگی سرخ نمی‌شه و نمی‌سوزه، آخه بدن من به گوگرد حساسیت داره و سال پیش ناچار بودم هر روز ظهر توی جوی آب شلی کنار مزرعه آب‌تنی کنم تا یک مقداری از سوزش تنم کمتر بشه. این‌که... راضیم.

بابام بعضی موقع‌ها حین کار به نخ سیگار روشن می‌کنه و بی‌هوا می‌زنه زیر آواز، حالا نخون کی بخون (نازنام غزال ژیانم...) و بیچاره مامانم علاوه بر کار کردن اونم تو گرمای امسال، باید با کمترین امکانات برا من و دادش کوچیکم و خواهرم و بابام نون و غذا بپزه. دلم براش می‌سوزه.

طفلكي پري خانم زن همسایمون هم با چند تا دختر دم بخت و شوهرش که اعتیاد داشت، مجبور بود هر تابستون با ما بیاد کار کنه ولی امسال به خاطر مریضیش نتونست بیاد، می‌گن به خاطر غصه و کار زیاد توسرش تومور در اومده و باید چند میلیون بده تا تو تهرون عملش کنن. به قول بابام، ای روزگار ...

بگذریم، اما خودمونیم زندگی کردن توی چادر هم عالمی داره، آخ که بعضی شبا که توی چادر دراز می‌کشم و تمام تنم از کارکردن کوفته شده چقدر دلم برا خونه و دوستانم تنگ میشه ...

به گزارش خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) کارگران فصلی معمولاً در جای جای کشور در حال کوچند تا کاری جدید بیابند و امرار معاشی کنند. اغلب این کارگران که به صورت خانوادگی به کوچ‌های فصلی دست می‌زنند ده‌ها و صدها کیلومتر دور از خانه و کاشانه خود اقدام به چادرزنی موقت می‌کنند و تا پایان فصل برداشت محصول آنجا می‌مانند .

کارگران فصلی بعد از پایان فصل کار در منطقه خود و بعضی اوقات به دلیل بیکاری به سمت شهرها و استان‌های همجوار مانند همدان، اصفهان، شیراز، تهران و ... روی می‌آورند؛ در حاشیه جاده‌ها و زمین‌های کشاورزی چادر زده و به برداشت محصولات کشاورزی مشغول می‌شوند .

حضور کودکان در کنار دیگر اعضای خانواده در این همکاری جمعی قابل توجه است.

یک و نیم میلیارد هزینه همایش "ایرانیان خارج کشور شده است"

خبرگزاری دولتی مهر در تاریخ 25 مرداد آمده است : دبیر شورایی امور ایرانیان خارج از کشور گفت: برآورد میزان هزینه دومین همایش ایرانیان خارج از کشور انجام شده و اسناد نشان می‌دهد بین یک تا یک و نیم میلیارد تومان برای این همایش هزینه شده است. محمد شریف ملک زاده در گفتگو با خبرنگار مهر با بیان این مطلب افزود: اسناد هزینه‌ها جمع‌آوری شده و مشخص است و هر کسی به این شورا مراجعه کند این اسناد را برای بررسی در اختیار او قرار می‌دهیم.

وی در مورد اخباری که پیش از این مبنی بر هزینه 80 میلیارد تومان بودجه برای برگزاری همایش ایرانیان خارج از کشور منتشر شده بود تصریح کرد: به هیچ وجه چنین مبلغی برای این همایش هزینه نشده است. با چنین بودجه‌ای ما قادر هستیم 80 همایش در سال برگزار کنیم.

دبیر شورایی امور ایرانیان خارج از کشور در پاسخ به اینکه تنها هزینه رفت و برگشت هوایی یک هزار و 200 مدعو بیش از این خواهد شد، افزود: این رقم بر اساس جمع اسناد تمامی هزینه‌ها به دست آمده و ما حاضرم رقم ریزتر و جزئی‌تر را نیز در اختیار رسانه‌ها قرار دهیم.

ملک زاده در مورد اسناد منتشر شده مبنی بر دعوت از هوشنگ امیر احمدی و تطبیق آن با مدارک فرم دعوت سایر مدعوین این همایش تاکید کرد: شورایی ایرانیان خارج از کشور پاسخی را در این زمینه تهیه کرده است، اگر رسانه‌ها بر مبنای اسناد صحیح این مطالب را منتشر می‌کنند لازم است پاسخ شورا را نیز قید کنند ولی تا کنون حاضر به انتشار پاسخ شورا نشده‌اند. وی در پاسخ به اینکه آیا با توجه به حاشیه‌های ایجاد شده برای این همایش روند برگزاری همایش‌های ایرانیان خارج از کشور ادامه می‌یابد گفت: تا دو هفته دیگر زمان برگزاری سومین همایش ایرانیان خارج از کشور را اعلام می‌کنیم.

اعتراض جمعی بازیکنان استیل‌آذین به اخراج بازیکن سرشناس آن

بازیکنان استیل‌آذین در اعتراض به اخراج علی کریمی و حمایت از او و برای بازگشت این بازیکن به تمرینات خواهان برگزاری جلسه شده‌اند . خبرگزاری حکومتی مهر در ادامه می‌نویسد: پس از اخراج علی کریمی برخی هم‌تیمی‌هایش در حمایت از این بازیکن مصاحبه‌هایی انجام داده‌اند و خواستار بازگشت او به تمرینات شده‌اند. از آنجایی که کریمی یکی از تاثیرگذارترین مهره‌های استیل‌آذین است، تعدادی از بازیکنان این تیم پس از انجام مصاحبه با برخی رسانه‌ها در تازه‌ترین اقدام خواهان برگزاری جلسه‌ای با مدیریت باشگاه شده‌اند. قرار است طی این جلسه، بازیکنان استیل‌آذین بحث بازگشت علی کریمی را با مدیریت باشگاه در میان بگذارند . هرچند مدیریت باشگاه هنوز با برگزاری این جلسه موافقت نکرده است. کاپیتان دوم استیل‌آذین پس از صحبت‌هایی که علیه مدیریت باشگاه انجام داد، از این تیم اخراج شده است.

اعتصاب غذای معلم محکوم به اعدام در زندان ارومیه

یک زندانی کرد محکوم به اعدام در زندان مرکزی ارومیه به نام محمد امین آگوشی از روز یکشنبه 24 مردادماه ماه سال جاری ، دست به اعتصاب غذا زده است . آژانس خبری موکریان/سرویس حقوق بشر در ادامه این گزارش می‌نویسد: خانواده این زندانی در گفتگویی با سرویس حقوق بشر آژانس خبری موکریان ضمن تایید این خبر اظهار داشتند : اعتصاب آگوشی در اعتراض به محدودیتهای اعمال شده در قبال وی در زندان و نگهداری در بند قاتلین می باشد یاد آور می گردد که محمد امین آگوشی (معلم بازنشسته) به همراه ایرج محمدی و احمد پولاد خانی به اتهام مشارکت در جاسوسی حدود یک سال پیش بازداشت و از سوی شعبه دوم دادگاه نظامی آذربایجان غربی به اعدام محکوم که رای صادره پس از اعتراض توسط متهمین از سوی شعبه 31 دیوان عالی کشور عیناً ابرام گردید.

فشارهای اقتصادی طاقت فرسا و عدم پاسخگویی به کارگران کارخانه نازنخ قزوین

آسمان دیلی نیوز - به ۱۲۰ نفر از کارگران کارخانه نازنخ قزوین که در اعتصاب سه روزه در مقابل مجلس خواستار حقوق معوقه خود بودند وعده داده شد بود که: "اعتصاب خود را بشکنید حتما مطالباتان داده خواهد شد." این کارگران هفت ماه حقوق طلب دارند و در وضعیت بسیار بد معیشتی به سر میبرند. به رغم وعده های پوچ برای پرداخت حقوق، اما همچنان کارگران نسبت به مطالبات خود بی پاسخ رها شده اند. یکی از کارگران گفت: "سفره های ما کارگران هم سر افطار وهم سر سخرخالی است. کسی به فکر مانیست وبه ما وعده های پوشال دادند." کارگران مصمم هستند که مجدداً به تهران بروند و مطالباتشان را هرطور شده بگیرند.

کارگران شهرداری مشهد از فروردین ماه تاکنون حقوق نگرفته اند

آسمان دیلی نیوز - کارگران شهرداری مشهد در بخش خدمات شهری از فروردین ماه تاکنون حقوقی نگرفته اند و مشکلات معیشتیشان فشار زیادی روی آنها می آورد به طوری که به گفته کارگران در ماه رمضان از پس تهیه یک غذای ساده نیز برای سحری بر نمی آیند. یکی از کارگران در این رابطه گفت: "برای تامین نان و پنیر هم از بستگان همسرم پول قرض میگیرم. شرمنده آنها هستم. چطور از یک کارگر شهرداری انتظار دارند که خوب کار کند در حالیکه چند ماه است حقوق نداده اند."

دستگیری ۷۷۸ نفر به اتهام حمل سلاح سرد در سومین روز اجرای یک طرح سرکوب اجتماعی

فرمانده انتظامی رژیم در تهران بزرگ گفت: در سومین روز اجرای طرح برخورد با حاملان سلاح سرد ۷۷۸ حامل سلاح سرد در طول ۲۴ ساعته گذشته در تهران دستگیر شدند. پاسدار حسین ساجدی نیا در گفتگو با خبرگزاری حکومتی مهر با اعلام این مطلب گفت: "در پی اجرای طرحی که از روز شنبه در پایتخت به منظور شناسایی و دستگیری حاملان سلاح سرد آغاز شده در نخستین روز، ۳۲۱ نفر و در روز دوم ۱۲۱ نفر و در سومین روز ۷۷۸ نفر در تهران به جرم حمل سلاح سرد دستگیر شدند." او در ادامه گفت: علاوه بر دستگیری این افراد دو هزار و ۶۴ قبضه سلاح سرد، ۸۴ دستگاه خودرو، ۷۱۲ دستگاه موتورسیکلت کشف و ضبط شد.

تجمع مردم نجف آباد در اعتراض به تبعید نماینده منتظری

در پی احضار و تبعید شفاهی "امام جماعت حسینی اعظم نجف آباد و نماینده منتظری"، جمعی از مردم نجف آباد در مقابل فرمانداری این شهر دست به تجمع اعتراضی زدند. سایت اصلاح طلب جرس می نویسد: در پی احضار و تبعید حجت الاسلام قیصری، جمعی از نمازگزاران حسینی اعظم نجف آباد، روز دوشنبه ۲۵ مرداد ماه در مقابل فرمانداری شهرستان تجمع نموده و خواستار لغو تبعید وی شدند. منبع خبری فوق خاطرنشان کرد "در پی این اعتراض، چندین نفر از فعالین و متخصصین پزشکی شدند، که هنوز از وضعیت آنان خبری منتشر نشده است". سال گذشته و در پی درگذشت مرحوم آیت الله منتظری، تجمعات و راهپیمایی های گسترده ای در نجف آباد صورت گرفت.

گزارش از کاله و نساجی پارس ایران فعالان ضد سرمایه داری گیلان کاله، پخش مواد لبنی و فرآورده های غذایی

شرکت توزیع و پخش مواد لبنی کاله در ۳ کیلومتر ۳ جاده رشت - لاهیجان قرار دارد. این شرکت وابسته به بخش خصوصی و کارفرمای آن فردی به نام سلیمانی است که سمت مدیرعاملی نیز دارد. وی نمایندگی کارخانه کاله واقع در مازندران (آمل) را دارد. این فرد اکثر اوقات در آمریکا و انگلیس به سر می برد. قبلاً مدیریت سوسیس و کالباس و مواد غذایی را در رشت برعهده داشت. وی با حمایت و سرمایه گذاری شرکت تولید کاله توانست این مرکز پخش را راه اندازی کند. در این شرکت، حدود ۲۰۰ کارگر فعال هستند. ۳۰ نفر در بخش اداری و مالی، ۴ نفر در بخش ویزیتوری و بقیه ۲۰۰ نفر در دو شیفت دوازده ساعته در بخش تخلیه و بارگیری در سرتاسر شهر رشت و سایر شهرهای استان در مقابل مغازه های غذایی فروشی مشغول فروش تبلیغاتی - مقابل هر مغازه ۲ نفر- هستند. روزانه ۲ تریلر محصولات لبنی از آمل به رشت وارد می شود. دستمزدهای کارگران طبق مصوبه اداره کار است که با اضافه کاری حدود ۴۰۰ الی ۵۰۰ هزار تومان می شود. این شرکت فاقد هرگونه تشکل کارگری است. در ضمن در حدود ۴۰ کامیون و کامیونت به شکل پخش و دریافت پورسانت در خدمت شرکت است و حدود ۱۰ کامیونت نیز به شرکت تعلق دارد. این شرکت در واقع رقیب کارخانه تولیدی پگاه است و توانسته بخش زیادی از بازار پگاه را به علت فروش نسبی با مهلت ۱۰ روزه در دست بگیرد.

نساجی پارس ایران و مطالبات معوقه کارگران

از این کارخانه بحران زده که به جواد افراشته و خانواده اش دارد از سال 83 به بعد گزارشات مختلفی از جانب کارگران به خبرنگار و سپس نامه کمیته هماهنگی ارسال و منتشر شده است. بیش از 2 سال بود که کارگران بازنشسته این کارخانه، که تعداد آن ها به 53 نفر می رسد، هر یک به طور متوسط از 3 الی 6 میلیون تومان بابت مفاصاحساب بازنشستگی از جواد افراشته صدکارگر طلبکار بودند. پس از ماه ها وعده سرخرمن و مبارزات کارگران، بالاخره کارگران توانستند در روز چهارشنبه 89/5/13 مطالباتشان را به صورت چک از کارفرما دریافت کنند. در حال حاضر کارخانه مشغول فعالیت با 12 کارگر است که از این کارگران 4 نفر نزدیک به 23 الی 25 سال سابقه کار دارند و منتظر برخورداری از شرایط سختی کار و اعلام بازنشستگی هستند و هریک حدود یک میلیون 850 هزار تومان طلبکارند و 8 نفر بقیه که به صورت قراردادی کار می کنند هریک در حدود 2 الی 6 میلیون تومان دستمزد و حقوق معوقه طلب دارند. قابل ذکر است که هنوز دستمزد تیرماه 89 کارگران پرداخت نشده است.

جنگ ودعواهای درونی نظام بر سر کاهش ساعت کار در ادارات

آسمان دیلی نیوز - به دنبال مصوبه دولت احمدی نژاد مبنی بر کاهش ساعت کار در ادارات بدون تصویب در مجلس، سایت متعلق به محسن رضایی نوشت: این دوگانگی در قانون در تاریخ ایران پس از انقلاب سابقه نداشته است. هم‌اکنون شاهد آن هستیم که برخی از ارگانهای حکومتی، که خود را وابسته به دولت نمی دانند، از اجرای این مصوبه خودداری می کنند. این مشکل از جایی آغاز شده که مجلس و دولت نمی توانند همدیگر را قانع کنند و هر کسی ساز خودش را می زند و همچون همیشه، این مردم هستند که باید تاوان لجاجتهای دولت و مجلس را بپردازند... این مجلس است که در این میان، دو شأن اساسی خود را از دست داده است؛ نخست شأن قانونگذاری خود و دوم، شأن نظارتی خود. بدین ترتیب که مجلس نه توانسته است گامی در راستای یکپارچگی قوانین و مقررات در کشور بردارد و نه حتی توانسته است شأن نظارتی خود و برخورد با اجرا نشدن قانون مصوبه خود را بر دولت اعمال کند... بنابراین، به نظر می رسد که یا مجلس باید دولت را ملزم به رعایت قانون کند که تاکنون نتوانسته و یا خودش را با مصوبه دولت هماهنگ کند، تا مردم بیش از این از دوگانگی قانون آسیب نبینند.

حکم مصادره خانه ای که برای عابد توانچه به گرو گذاشته شده بود، صادر شد

بیدادگاه انقلاب اسلامی اراک حکم مصادره خانه ای که برای عابد توانچه به گرو گذاشته شده بود را صادر کرد. دانشجوی نیوز: عابد توانچه فعال دانشجویی طیف چپ و از اعضای سابق انجمن اسلامی دانشگاه امیرکبیر است که دی ماه گذشته از سوی دادگاه انقلاب شهر اراک به یک سال حبس تعزیری محکوم شد. اما دادگاه انقلاب اراک از ابلاغ کتبی حکم خودداری نمود. در نتیجه عابد توانچه و وکیل وی دکتر ناصر زرافشان از امضای ابلاغ حکم که به صورت شفاهی و مبهم ابلاغ شده بود خودداری کردند. در ادامه قاضی پرونده در اقدامی کاملاً غیرقانونی حکم یک سال حبس تعزیری این فعال دانشجویی را بدون ارسال به دادگاه تجدید نظر برای اجرای حکم به بخش اجرای احکام دادگستری فرستاد. در پی این اقدام غیر قانونی بلافاصله شکایتی از قاضی عمران عزیزی - قاضی شعبه یک دادگاه انقلاب - به دلیل تخلفات گسترده از قانون توسط دکتر زرافشان تنظیم و پرونده قاضی به دادگاه انتظامی قضات فرستاده شد و در دادسرای انتظامی قضات ثبت شده است. اما با فشار اطلاعات شهرستان اراک، دادستانی این شهر حکم را تأیید یافته تلقی نموده و به شدت بر اجرای آن پافشاری کرد و در نهایت دادگاه انقلاب اسلامی اراک در عملی غیرقانونی و غیر اخلاقی حکم به مصادره سند گرو گذاشته شده داده است. این درحالی است که در پی گیری شکایت صورت گرفته توسط ناصر زرافشان وکیل توانچه، دادگاه انتظامی قضات به وکیل پرونده گزارش داده است که "قاضی شعبه یک دادگاه انقلاب اراک (عمران عزیزی) از دستور دادگاه انتظامی مبنی بر توضیح به دادگاه انتظامی قضات سر باز زده است". به همین دلیل دادگاه انتظامی قضات از مدیر کل دادگستری استان مرکزی درخواست کرده است تا پرونده سریعاً به دادگاه انتظامی ارسال گردد. پیش از این نیز ماموران اداره اطلاعات اراک چند بار برای دستگیری توانچه به منزل پدریش یورش برده اما موفق به باداشت او نشده بودند. این ماموران تهدید کرده بودند که در صورت عدم مراجعه وی به دادگاه انقلاب منزل گرو گذاشته شده را پلمپ خواهند کرد

فعال زن با تودیع وثیقه ۵۰۰ میلیون تومان آزاد شد

محبوبه کرمی بعد از ۱۷۰ روز در بازداشت، روز شنبه، ۲۳ مرداد ماه به دادگاه احضار و در همان روز برای وی قرار وثیقه صادر شد. به گزارش سایت «تغییر برای برابری»، محبوبه کرمی در تاریخ ۱۱ اسفند ماه ۱۳۸۸، پس از تفتیش منزل و ضبط برخی از وسایل شخصی برای پنجمین بار دستگیر و روانه بند ۲ الف سپاه شد. وی بیش از ۸۰ روز در این بند نگهداری و سپس به سلول زندانیان سیاسی در بند نسوان اوین، اتاق ۵، بند ۲ بالا منتقل شد. بار اول و دوم بازداشت وی در رابطه با حوادث ۱۸ تیر بود. بار سوم، ۲۴ خرداد ۱۳۸۷ به اتهام "اقدام علیه امنیت ملی" دستگیر و پس از ۷۰ روز آزاد شد. باردیگر، ۶ فروردین ۱۳۸۸ به همراه ۱۱ تن از اعضای کمپین و فعالان جنبش زنان که قصد دیدار نروزی با خانواده زهرا بنی یعقوب را داشتند به اتهام "اخلال در نظم عمومی" دستگیر و پس از ۱۳ روز آزاد شد. در همه پروندههای فوق، حکم تیرنه برای وی صادر شده است.

احضار دو معلم فعال عضو کانون صنفی معلمان کرمانشاه به دادگاه

محمد توکلی و علی صادقی دو تن از اعضای شورای مرکزی کانون صنفی معلمان کرمانشاه به شعبه یک بیدادگاه انقلاب اسلامی کرمانشاه احضار شدند. در این احضار به این دو فعال صنفی خواسته شده در تاریخ اول شهریورماه خود را به این شعبه معرفی کنند. از سال 82 تا کنون پرونده اعضای شورای مرکزی این تشکل در استان همواره مفتوح بوده و در این رابطه محمد توکلی و علی صادقی بارها دستگیر شدند که در آخرین بار با وثیقه سی میلیون تومانی آزاد شده اند. هنوز معلوم نیست احضارهای اخیر در کرمانشاه مرتبط با احکام صادره و فشارها برای برخی اعضای این تشکل در تهران و مشهد بوده یا خیر. در هفته های اخیر موج برخورد با فعالان سیاسی و اجتماعی کرمانشاه افزایش یافته است. فشار بر مراکز اطلاع رسانی استان در صدر این برخوردها قرار دارد.

اموال ۴۰ شرکت وابسته به رژیم در سوئیس بلوکه شد

شورای فدرال سوئیس روز چهارشنبه حمایت خود را از تحریم های سازمان ملل متحد علیه رژیم اعلام کرد. دولت سوئیس همچنین اموال یکی از وابستگان و چهل حساب و شرکت وابسته رژیم را در بانک های سوئیس بلوکه کرد. به گزارش پایگاه خبری "صدای روسیه"، دولت سوئیس روز چهارشنبه حمایت خود را از اعمال تحریم های جدید علیه رژیم اعلام کرد.

شورای امنیت سازمان ملل متحد 9 ژوئن قطعنامه جدیدی را به تصویب رساند که در آن تحریم ها علیه رژیم را تشدید کرد. از جمله این قطعنامه خواستار تحریم معاملات مالی رژیم و همچنین افزایش فشارهای سازمان ملل برای ممنوعیت ارسال سلاح برای رژیم شده است.

این تصمیم شورای فدرال سوئیس سریع تر از حالت معمول اتخاذ شد، زیرا سوئیس قبلاً نیز قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد را اجرا می کرد. به گزارش خبرگزاری حکومتی فارس، در روزها پایانی ماه ژوئن سال جاری 36 ایرانی برای اخذ ویزای سوئیس مراجعه کردند که رد ویزا شدند. تا این لحظه، در رابطه با تحریم 1.5 میلیون فرانک در حساب های سوئیس بلوکه شده است. علاوه بر آن، این کشور مدت ها است که سلاح برای رژیم ارسال نمی کند.

بعد از دانشجویان، وکلا نیز ستاره دار شدند

خبر دریافتی: در حالی که اخیراً محمود احمدی نژاد برای چندمین بار از «ایران» به عنوان آزادترین کشور دنیا یاد کرده است، از کانون وکلای دادگستری خبر می رسد که پذیرفته شدگان آزمون وکالت به دلایل امنیتی از اخذ پروانه کارآموزی وکالت محروم شده اند.

پیش از این و از زمان روی کار آمدن دولت نهم در سال ۸۴، احیای طرح گزینش های عقیدتی-سیاسی با ستاره دار کردن دانشجویان منتقد کلید خورده بود. موضوعی که اگر چه با واکنش نهادها و شخصیت های رسمی و غیررسمی روبرو شد اما تنها با انکار مسوولان دولت نهم همراه بود. این بار به نظر می رسد که این طرح در دولت نهم، با راه یابی به اتحادیه های صنفی و شغلی گسترده تر از پیش شده است.

«سیامک کریمی» دانش آموخته رشته حقوق دانشگاه بوعلی سینا همدان و عضو سابق انجمن اسلامی این دانشگاه که پیش از این در سال های ۸۵ و ۸۷ به علت ۲ ستاره به وی اجازه ادامه تحصیل در مقطع کارشناسی ارشد را نیافت، در سال جاری نیز به «دلایل امنیتی» از دریافت پروانه کارآموزی وکالت محروم شده است. کریمی در آزمون سال گذشته ی کانون وکلای دادگستری استان مرکزی شرکت و پس از کسب رتبه ی ۲۳ موفق به قبولی در این آزمون می شود. او اما پس از گذشت بیش از یک سال از قبولیش، به دلیل ممانعت نهادهای امنیتی شهرستان اراک موفق به دریافت پروانه وکالت نشده است. این در حالیست که وی فاقد سوء پیشینه ی کیفری بوده و لذا دلایل محرومیت وی از پیشه ی وکالت نامشخص باقی مانده است.

اصول ۲۲ و ۲۸ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران صراحتاً بر حق انتخاب آزادانه شغل تاکید کرده است، اما رویه ی اخیر به خوبی نشان می دهد که نقض قانون اساسی در طی سال اخیر شدت بیشتری یافته است. به نظر می رسد که پس از جدی شدن بحث ادغام کانون های وکلای دادگستری در قوه قضائیه، محرومیت پذیرفته شدگان آزمون وکالت از دریافت پروانه این کار به دلایل سیاسی و عقیدتی موج دیگری برای تضعیف این نهاد مستقل جامعه مدنی است. اگر چه انتظار می رفت این نهاد پس از بازداشت ۹ نفر از وکلای دادگستری در ایام پس از انتخابات سال گذشته، می توانست با مقاومت در برابر دستورات فراقانونی که از خارج از آن صادر می شود، به نوعی از خود اعاده حیثیت کند.

دهگلان ادامه ی فشار بر طبقه کارگر در شهرستان

آسمان دیلی نیوز - طی چند روز گذشته ممانعت های شدید نیروهای شهرداری و راهنمایی و رانندگی از توقف دست فروشان در اطراف خیابان های اصلی شهر سبب خشم و نارضایتی عده ی زیادی از کارگران بیکاری شده است که برای تامین هزینه زندگی به دستفروشی روی آورده اند.

عده ی زیادی از این دستفروشان هر روز جهت گریز از افتادن در دام این نیروها مدام به جابه جایی و حمل و نقل کالاهای خود به نقطه ای دورتر از دید این نیروها متوسل می شوند.

لازم به ذکر است این کارگران تاکنون بارها از سوی ماموران شهرداری - پلیسی مورد ضرب و شتم واقع شده و با وجود ارتقاء یافتن دهگلان از "بخش" به "شهرستان" تاکنون هیچگونه اقدامی نیز جهت بهبود وضعیتشان صورت نگرفته است.

اعلام برائت فعالین کارگری شهر اشنویه

بنا به گزارش دریافتی فعالین کارگری شهر اشنویه که چندی پیش بازداشت و مدتی را در حبس بودند طی حکمی که از دادگاه دریافت کرده اند ، حکم برائت گرفته اند.

در ذیل عین متن دادنامه ای که به فعالین کارگری اشنویه ابلاغ شده را مشاهده می نمایید:
برابر دادنامه شماره ۸۹۰۹۹۷۴۴۳۱۱۰۰۴۹۲ مورخه ۸۹/۵/۱۲ صاره از شعبه اول دادگاه انقلاب ارومیه به ریاست قاضی درویشی ، آقایان حسین پیروتی ، فتاح سلیمانی ، صمد احمد پور، رحمان تنها ، عباس هاشم پور، رحمان ابراهیم زاده و عیسی ابراهیم زاده با وکالت آقای فریدون احمدی که متهم بودند به فعالیت به نفع گروهک کومله و فعالیت به نفع آن گروهک با توجه به اوراق و محتویات پرونده و تحقیقات بعمل آمده و دفاعیات نامبردگان و وکیل ایشان که آنان عضو کومله نمی باشند و اگر کمیته کارگری هم در واقع وابسته به کومله باشد صرف شرکت در جلسه بدون اطلاع از اهداف آن به لحاظ فقدان عنصر معنوی جرم نمی تواند مثبت بزه باشد بنابراین دادگاه به لحاظ فقدان دلیل اثباتی جرم مستندا به بند الف ماده ۱۷۷ قانون آیین دادرسی کیفری حکم به برائت صادر می گردد . رای صادره حضوری و ظرف ۲۰ روز پس از ابلاغ قابل تجدید نظر خواهی در دادگاه تجدید نظر استان می باشد .

تعداد بیکاران کشور از مرز ۳,۵ میلیون نفر گذشت

خبرگزاری دولتی مهر ایران گزارش می دهد : تعداد بیکاران در بهار ۸۹ معادل ۳,۵ میلیون نفر اعلام شده است که در این گروه سنی ۱۷ درصد جمعیت معادل ۲,۸ میلیون نفر شهرنشین و ۸,۹ درصد برابر با ۶۴۷ هزار نفر نیز روستایی بوده‌اند.

مرکز آمار ایران اخیرا نرخ بیکاری بهار سالجاری ۱۴,۶ درصد را اعلام کرده که در این رابطه تعداد کارجویان (بدون شغل - در جستجوی شغل بهتر) نیز بیش از ۳,۵ میلیون نفر برآورد شده است. اهمیت این موضوع در این است که این نرخ در بهار سال گذشته ۱۱,۱ درصد بود.

بر اساس این گزارش، جهش ۳,۵ درصدی نرخ بیکاری در بهار سالجاری در کنار نیاز مبرم بازار کار به فرصتهای جدید شغلی، از موضوعاتی است که به دلیل نیازهای روزافزون جوانان کارجو، همیشه مورد توجه افکار عمومی بوده و هست.

به گزارش مهر، طی سالهای گذشته به ویژه در زمان فعالیت سیدمحمد جهرمی (وزیر سابق کار) درباره مرجع اعلام نرخ بیکاری بعضا نقدهایی مطرح می شد، به نحوی که اعلام دو نرخ متفاوت از سوی بانک مرکزی و مرکز آمار دوگانگی هایی را به همراه داشت. نهایتا به دلیل استناد قانون به نرخ اعلامی مرکز آمار و همچنین عدم محاسبه نرخ بیکاری روستاها توسط بانک مرکزی، این نرخ مرکز آمار بود که مورد استناد قرار می گرفت.

این جریان ادامه داشت تا زمان اعلام رسمی نرخ بیکاری بهار ۸۹ که توسط شیخ الاسلامی وزیر کار به نقد کشیده شد و وی ضمن نپذیرفتن تلویحی نرخ ۱۴,۶ درصدی، گفت : به نظر می رسد نرخ بیکاری بهار ۸۹ دارای اشتباه است و یا اینکه نرخهای اعلام شده در سالهای گذشته اشکال داشته است. همچنین وزیر کار گفت اگر نرخ بیکاری بهار ۸۹ را بپذیرد به معنی افزایش ۱ میلیون نفر بیکار جدید است، البته وی تاکید دارد که با ابهام و بی میلی ناچار است نرخ بیکاری محاسبه شده توسط مرکز آمار ایران را بپذیرد.

این نوع برخورد و غیرقابل استناد بودن نرخ بیکاری مرکز آمار از سوی وزیر کار در حالی مطرح می شود که هم اکنون از نظر قانونی هیچ مرجعی بالاتر از مرکز آمار ایران نیست که بتواند نرخهای بیکاری قابل استناد ارائه دهد. این در حالی است که تا پیش از این نرخ بیکاری اعلام شده از سوی مرکز آمار برای وزارت کار و امور اجتماعی بدون حرف و حدیث قابل استناد بوده، اما با اعلام نرخ بیکاری بهار امسال به یکباره این نرخ که زیر سؤال برده شد و شبهاتی از سوی این وزارتخانه در مورد آمار نرخ بیکاری مطرح شده است.

در عین حال، نرخ بیکاری که در هر فصل توسط مرکز آمار اعلام می شود مهمترین نرخ است که از سوی این مرکز به صورت رسمی اعلام می شود) همانند اهمیت نرخ تورم اعلام شده از سوی بانک مرکزی) و توسط دستگاههای مختلفی مورد استفاده قرار می گیرد، ضمن اینکه تغییری در نحوه محاسبه این نرخ در فصل بهار نسبت به فصول قبل صورت نگرفته است. مسئولان مرکز آمار ایران در این خصوص معتقدند که قراردادن آمارهای نرخ بیکاری از سوی مرکز آمار بر روی سایت رسمی به معنای دفاع این مرکز از آمارهای تولیدی خود است و اگر این آمارها اشتباه بود، روی سایت مرکز آمار قرار نمی گرفت.

در همین حال، این مرکز با اعلام اینکه نرخ بیکاری افزایش یافته و اگر صلاح باشد به این مطلب پاسخ خواهد داد، عنوان می کند که وزیر کار اعلام کرده با وجود اینکه مایل نیستم اما نرخ بیکاری مرکز آمار را می پذیرم. شیخ الاسلامی هم گفته است: اگر از من بپرسند که نرخ بیکاری در بهار ۸۹ چقدر است به آمار ارائه شده از سوی مرکز آمار استناد خواهم کرد، ولی با این وجود به نظر می رسد که این آمار با واقعیات جامعه همخوانی ندارد و درصدی از خطا در آن دیده می شود.

وزیر کار افزوده است: افزایش ۳,۵ درصدی بیکاری یعنی اینکه از سال قبل تا به حال باید حداقل یک میلیون نفر به افراد بیکار کشور اضافه شده باشد و آثار آن هم در مقرری بگیران بیکاری تامین اجتماعی دیده شود؛ در حالی است که تنها ۲۰ هزار نفر به مقرری بگیران بیکاری اضافه شده و به همین دلیل بین آمار ارائه شده از سوی مرکز آمار با واقعیات موجود تفاوت وجود دارد.

نرخ بیکاری طی سال گذشته از سوی مرکز آمار ایران ۱۱,۹ درصد اعلام شد که این نرخ در فصل بهار سال گذشته ۱۱,۱ درصد و در فصل زمستان همان سال نیز ۱۴,۱ درصد محاسبه شده بود. افزایش ۳,۵ درصدی نرخ بیکاری بهار سالجاری به نسبت مدت مشابه سال قبل و رسیدن تعداد بیکاران به ۳,۵ میلیون نفر طی سالهای اخیر بی سابقه بوده است

با حذف یارانه ها، بهاء نان چند صد برابر افزایش می یابد

رادیو فرانسه: به گفته وزیر بازرگانی امسال و همزمان با حذف دیگر یارانه ها، یارانه آرد و نان نیز حذف خواهد شد و قیمت آرد از 75 ریال به قیمت جهانی افزایش خواهد یافت. به گفته او قیمت آرد آزاد در ایران هم اکنون 4500 ریال است. سعید مدنی پژوهشگر مقیم تهران پیش بینی می کند که در نتیجه این تصمیم افشار فقیر فقیرتر و در زمینه بهداشت و تغذیه متحمل زیان های بیشتری شوند.

مهدی غضنفری وزیر بازرگانی دولت محمود احمدی نژاد گفته است که امسال یارانه آرد و نان همزمان با حذف دیگر یارانه ها هدفمند یا در واقع حذف می شود. مهدی غضنفری در ادامه افزوده است: تاکنون آرد یارانه ای به قیمت ۷۵ ریال و آرد آزاد به قیمت ۲۵۰۰ ریال عرضه می شد که با حذف یارانه ها قیمت آرد به بهای جهانی آن یعنی میان این دو قیمت عرضه می شود.

در این حال، افزایش ناگهانی قیمت برق مصرفی در استانهای شمالی کشور موجی از نگرانی را در میان افشار آسیب پذیر برانگیخته است. دیروز چهارشنبه محمد حسین عاقل منس عضو شورای اسلامی شهر رشت گفت که پس از مازندران حالا قبض های برق، مصرف کنندگان گیلانی را غافلگیر کرده است. این عضو شورای شهر رشت گفته است: به دلیل گرمای شدید تابستان امسال استفاده گسترده از وسایل خنک کننده موجب افزایش مصرف برق و افزایش مصرف برق موجب محاسبه تصاعدی بهای برق خانگی و بعضاً پرداخت جریمه به خاطر مصرف مازاد شده است.

محمد حسین عاقل منس در انتها تصریح کرده است: از آنجا که قانون حذف یارانه ها هنوز به اجرا گذاشته نشده است، افزایش ناگهانی قیمت برق موجی از نگرانی به ویژه در میان افشار آسیب پذیر اجتماعی در استانهای شمالی کشور به وجود آورده است. اما، حذف یارانه نان چه جایگاه و اهمیتی در سید کالاهای مصرفی خانوارهای ایرانی دارد و حذف آن چه نتایجی به بار خواهد آورد؟

سعید مدنی، پژوهشگر مقیم تهران، در پاسخ به این پرسش می گوید: اتفاقی که طی سه دهه اخیر در سید غذایی خانوارهای ایرانی رخ داده این است که سهم پروتین ها نظیر گوشت قرمز یا گوشت سفید کم شده و در مقابل سهم کالاهای ارزان قیمت نظیر آرد و غلات در سید غذایی مردم ایران افزایش یافته است. این سهم در شهرها حدود بیست درصد و در روستاها حدود سی درصد است. در واقع، آنچه دولت انجام می دهد نه هدفمند کردن یارانه ها، که همان حذف یارانه هاست. زیرا، در صورتی که یارانه ها حقیقتاً هدفمند می شد، باید منابع بیشتری به دهک ها و خانوارهای کم درآمد تعلق می گرفت. برای نمونه، در حال حاضر که هنوز یارانه ها به طور کامل حذف نشده اند، ده تا بیست درصد خانوارهای ایرانی قادر به تأمین کالری مورد نیاز روزانه خود نیستند و در نتیجه زیر خط فقر مطلق به سر می برند. این گروه جمعیتی در صورت حذف یارانه ها و یا نقدی شدن یارانه ها قدرت دفاعی کمتری خواهند داشت. نکته این است که یارانه ها در حال حاضر به طور مساوی میان دهک های مختلف جامعه تقسیم می شود و با حذف یارانه ها این دهک های کم درآمد که بیشترین آسیب را خواهند دید، زیرا، میزانی را که دولت تحت عنوان یارانه نقدی قصد دارد به دهک های کم درآمد بپردازد به هیچ وجه جابجایی نیازهای روزمره آنان نیست و قادر به جبران نتایج تورمی ناشی از حذف یارانه ها نخواهد بود. بنابراین، اتفاقی که خواهد افتاد این است که فقرا فقیرتر خواهند شد و آسیب های بیشتری در زمینه تغذیه و بهداشت خواهند دید.

احضار دو تن از اعضای کانون صنفی معلمان کرمانشاه به دادگاه انقلاب

آسمان دیلی نیوز - محمد توکلی و علی صادقی دو تن از اعضای شورای مرکزی کانون صنفی معلمان کرمانشاه به شعبه یک دادگاه انقلاب کرمانشاه احضار شدند. در این احضار به این دو فعال صنفی خواسته شده در تاریخ اول شهریورماه خود را به این شعبه معرفی کنند. از سال ۸۲ تا کنون پرونده اعضای شورای مرکزی این تشکل در استان همواره مفتوح بوده و در این رابطه محمد توکلی و علی صادقی بارها بازداشت شده که در آخرین بار با وثیقه سی میلیون تومانی آزاد شده اند. هنوز معلوم نیست احضارهای اخیر در کرمانشاه مرتبط با احکام صادره و فشارها برای برخی اعضای این تشکل در تهران و مشهد بوده یا خیر. در هفته های اخیر موج برخورد با فعالان سیاسی-مدنی کرمانشاه افزایش یافته است. فشار بر مراکز اطلاع رسانی استان در صدر این برخوردها قرار دارد.

واگن پارس اراک! اعتراضات کارگری، ترفند حکومت اسلامی!

بنا به خبر دریافتی، اعتراض بیش از 3500 نفر از کارگران واگن پارس اراک برای نقد شدن دستمزدهای معوق همچنان ادامه دارد. کارگران زحمتکش واگن پارس با وجود پیگیریها و اعتراضات تاکنونیشان موفق به دریافت 5 ماه دستمزد معوق مربوط به سال گذشته نشده اند. اعتراضات گسترده و پر دامنه کارگران همچنان ادامه دارد. این روزها اعتراض کارگران گرسنه بد جویری سرمایه داران و عوامل کارفرما را دچار بحران نموده، دیگر وعده های دروغ امروز و فردا اثر بخشی خود را از دست داده و هر لحظه احتمال اعتصاب قدرتمند و اعتراضات کوبنده کارگری هست.

طی روزهای گذشته و در چنین اوضاع نابسامان، از طرف وزارت صنایع حکومت اسلامی سرمایه داران بخشنا مه ای خطاب به کارگران صادر شده و عوامل کارفرما این بخشنامه سراسر دروغ و کذب را در لوحه کارخانه در معرض دید همه کارگران قرار داده اند. در این بخشنامه کذابی خطاب به کارگران آمده است: ما میدانیم دستمزدهای چندین ماهه شما پرداخت نشده، ما مشکلات شما را درک می کنیم، صبور و بردبار و... باشید. طرف شما حکومت است و حکومت این روزها دچار بحران و مشکلات اقتصادی زیادی هست و... البته در لابلای این مزخرفات کارگران معترض را نیز تهدید به سرکوب و اخراج نموده اند به جرم "برهم زدن نظم عمومی" و...

لازم به یادآوریست اخیراً عوامل کارفرما در کارخانه آلومورول و دیگر مراکز صنعتی اراک بخشنامه کذابی وزرات صنایع

حکومت اوباش اسلامی را در برابر کارگران معترض و گرسنه قرار داده اند. یکی از کارگران معترض می گفت: این حرفها و این یاوه گویی های آقایان از سر شکم سیری و دزدی است! میخواهند سرمان را شییره بمانند و یا با اخراج از کار و زندان و پلیس و سرکوب تهدیدمان میکنند. آگه پولی کم آورده اند همه این پولها به جیب آخوندها و حکومت رفته، همه این پولها و دستمزدهای ما را خرج سپاه و بسیج و اطلاعات و باندهای حرفه ای آدمکش می کنند یا در حسابهای بانکیشان در خارج از کشور تلبار کرده اند و... کارخانه واگن پارس اراک با بیش 3500 نفر کارگر قراردادی و سفید امضا با دستمزدهای 300 هزار تومانی سازنده انواع واگن قطار، مترو و وسایل جانبی آن میباشد.

اعتصاب کارگران شرکت بن رو وارد چهارمین روز خود شد

بنا بر گزارشهای دریافتی از ایران، کارگران شرکت بن رو در اعتراض به عدم پرداخت 4 ماه از دستمزدهایشان از روز شنبه 23 مرداد ماه دست به اعتصاب زده اند.

بنا بر این گزارش از زمان شروع اعتصاب کارگران هیچیک از مسئولین کارخانه توجهی به خواستههای آنان نکرده اند. کارگران شرکت بن رو از زمان شروع اعتصاب هر روزه به کارخانه میبند و کارت ورود خود را میزنند. این کارگران که در چهارمین روز اعتصاب خود بسر میبرند اعلام کرده اند تا زمانی که به خواستههایشان رسیدگی نشود به اعتصاب خود ادامه خواهند داد.

شرکت بن رو مونتاژ کننده ماشینهای خارجی(بنزهای کویه) حدود 800 نفر کارگر دارد و در جاده سلفچگان قرار دارد.

یک سال حبس تعلیقی برای همایون جابری از کارگران شرکت واحد

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری - بر اساس خبر رسیده به کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری، همایون جابری از کارگران شرکت واحد و از اعضای سندیکای کارگران این شرکت، به یک سال حبس تعلیقی محکوم شد.

همایون جابری که در روز جهانی کارگر سال 88 در پارک لاله تهران دستگیر شده بود به همراه بیش از 150 نفر دیگر از دستگیر شدگان به زندان اوین منتقل شد و پس از چند ماه به فرار کفالت آزاد شد. پس از گذشت بیش از یک سال در روز سه شنبه 26 مرداد ماه 1389، از طرف شعبه ی 36 تجدید نظر دادگاه انقلاب تهران، حکم قطعی برای حبس تعلیقی به مدت یک سال به وی ابلاغ گردید.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری ضمن تاکید بر حق مسلم کارگران برای برگزاری آزادانه مراسم روز جهای کارگر، هر گونه پرونده سازی و پیگرد امنیتی و قضایی برای کارگران و فعالان کارگری را محکوم نموده و اکیدا خواستار پایان یافتن فشار بر کارگران و فعالان کارگری می باشد.

درگیری بین جوانان و مزدوران حکومتی منجر به قتل یک جوان ۲۶ ساله شد

آسمان دیلی نیوز - روز سه شنبه ۲۶ مرداد، طی یک درگیری در شهرک "یاسر" در "امیدیه" خوزستان که بین جوانان و مزدوران حکومتی صورت گرفت، یک جوان بهنام علی بدیری به ضرب گلوله مزدوران کشته شد. به گزارش دریافتی علی بدیری، 26 سال داشت.

احضار دو تن از اعضای کانون صنفی معلمان کرمانشاه به دادگاه انقلاب

آسمان دیلی نیوز - محمد توکلی و علی صادقی دو تن از اعضای شورای مرکزی کانون صنفی معلمان کرمانشاه به شعبه یک دادگاه انقلاب کرمانشاه احضار شدند. در این احضار به این دو فعال صنفی خواسته شده در تاریخ اول شهریورماه خود را به این شعبه معرفی کنند. از سال ۸۲ تا کنون پرونده اعضای شورای مرکزی این تشکل در استان همواره مفتوح بوده و در این رابطه محمد توکلی و علی صادقی بارها بازداشت شده که در آخرین بار با وثیقه سی میلیون تومانی آزاد شده اند. هنوز معلوم نیست احضارهای اخیر در کرمانشاه مرتبط با احکام صادره و فشارها برای برخی اعضای این تشکل در تهران و مشهد بوده یا خیر.

مخابرات راه دور شیراز: پرداخت يك ماه حقوق به جاي 17 ماه حقوق!!

آسمان دیلی نیوز - بعد از اعتراضات و تجمعاتی که در زمانهای مختلف پرسنل شرکت آی تی آی (مخابرات راه دور شیراز) داشتند، از 17 ماه حقوق معوقه، فقط يك ماه از طلب آنها پرداخته شد!!

یکي از پرسنل این شرکت گفت: "بسیاری از پرسنل این شرکت از نقرات متخصص و تحصیل کرده هستند ولي به دلیل عدم دریافت حقوق در وضعیت بد معیشتي به سر میبرند، طوري که برخی از آنها خانواده هایشان طی این مدت از هم پاشیده شده است، ما 17 ماه حقوق معوقه داریم اما سرانجام فقط يك ماه از حقوقمان را به ما دادند، ما 600 نفر هستیم که ماههاست دنبال حق و حقوق خودمان هستیم. ولي گوش آقایان حکومتی به شنیدن حرفهای ما بسته است"

تهدید مستمر رانندگان اتوبوسرانی از سوی کمیته های انضباطی

آسمان دیلی نیوز - در شرایطی که به کمترین خواسته های صنفی و معیشتی رانندگان شرکت واحد رسیدگی نمیشود عوامل سرکوبگر در سیستم اتوبوسرانی تهران برای اینکه این رانندگان شریف را وادار به سکوت در برابر خواسته های بحق خودشان کنند از طریق کمیته های انضباطی مستمر رانندگان را تهدید به تنبیه و اخراج میکنند و در حال حاضر هم قصد دارند با یک توطئه طراحی شده تعداد زیادی از رانندگان شرکت واحد را اخراج کنند، در این مورد رانندگانی که علت این امر را سوال کنند با مارکهای از قبیل ضدانقلاب و اغتشاشگر روبرو میشوند.

دیدارهای کارگران با خانواده ی رضا شهبای

کارگران ملاقات کننده - گروهی از کارگران از بخش های مختلف کارگری و از جمله چند کارگر اخراجی در روز سه شنبه 26 مردادماه 89 با خانواده ی رضا شهبای ، کارگر زندانی که در بند 209 زندان اوین محبوس است دیدار کردند. این چندمین دیدار کارگران با خانواده ی رضا شهبای بوده است و در آن عده ی دیگری از کارگران و دوستداران جنبش کارگری برای اعلام همبستگی با رضا شهبای و مبارزات وی و ملاقات با اعضای خانواده اش به منزل او رفتند. کارگران در این ملاقات ضمن پرس و جو در باره ی آخرین وضعیت حبس و پرونده ی رضا شهبای ، برجسته ترین وجوه مبارزاتی رضا شهبای نماینده ی کارگران شرکت واحد و از اعضای سندیکای کارگران این شرکت را باز شمردند. از جمله در این نشست ، این نکته یادآوری شد که رضا به عنوان یک فعال کارگری ، در مبارزات کارگری خود به جای تکیه بر نهادهای سازشکار کارگری بر رجوع به کارگران و از جمله تکیه ی مالی- معنوی بر کارگران (به جای هر دولت ، نهاد یا سازمان دیگر) تاکید داشته است. در این ملاقات همچنین از اقدامات انجام شده توسط خانواده و دوستان رضا شهبای در پیگیری وضعیت قضایی پرونده وی پرس و جو به عمل آمد. مورد بسیار چشمگیر و قابل تقدیری که در این دیدار به وضوح مشخص بود روحیه ی بسیار بالای همسر رضا شهبای و دیگر اعضای خانواده اش و باورهای ایشان به اندیشه ها و تلاش های رضا بود که نشانگر پیوند اندیشه و مبارزات رضا با خانواده اش می باشد.

صدیق کریمی و فواد کیخسروی بار دیگر به دادگاه احضار شدند

بر پایه گزارشات دریافتی از ایران- صدیق کریمی عضو هیئت مدیره و فواد کیخسروی از اعضای فعال اتحادیه آزاد کارگران ایران در شهر سنندج بار دیگر به دادگاه احضار شدند. بر اساس این احضاریه صدیق و فواد باید ساعت 8 صبح روز 31 شهریور ماه در شعبه اول دادگاه انقلاب سنندج حاضر شوند. این احضاریه در ارتباط با پرونده اول ماه مه این کارگران در شعبه اول دادگاه انقلاب سنندج است که یکبار در 29 تیر ماه سال جاری به اتهام اقدام علیه امنیت ملی از طریق عضویت در اتحادیه آزاد کارگران ایران در آن مورد محاکمه قرار گرفتند. ما با محکوم کردن احضار مجدد صدیق کریمی و فواد کیخسروی به دادگاه، همانگونه که بارها اعلام کرده است محاکمه این کارگران به جرم عضویت در اتحادیه آزاد کارگران ایران را محاکمه حق تشکل یابی طبقه کارگر ایران ارزیابی میکند و اعلام میدارد در صورت صدور هر گونه حکمی علیه صدیق کریمی و فواد کیخسروی اعتراضات گسترده به این احکام را حق مسلم خود میداند و در برابر محکومیت این کارگران سکوت نخواهد کرد. تشکل، اعتصاب تجمع حق مسلم ماست!

بی خبری از سرنوشت بهنام ابراهیم زاده و تمدید بازداشت رضا شهبای

برپایه خبر دریافتی از ایران - پس از بیش از دو ماه از بازداشت بهنام ابراهیم زاده فعال کارگری و مدافع حقوق کودکان، هیچ خبری از سرنوشت وی در دست نیست. بهنام ابراهیم زاده پس از چهار روز از بازداشت اش که در روز 22 خرداد ماه صورت گرفت هیچ تماسی با خانواده خود نگرفته است. رضا شهبای را پس از دو ماه بازداشت در بند 209 زندان اوین در روز 19 مرداد ماه به دادگاه منتقل کرده اند و قاضی دادگاه حکم بازداشت وی را بمدت دو ماه دیگر در بند عمومی 209 زندان اوین تمدید کرده است. تمدید بازداشت رضا شهبای در حالی صورت میگیرد که منصور اسالو توسط دادگاه انقلاب کرج و در شرایطی که مدت محکومیت 5 ساله خود را سپری میکند به اتهام تبلیغ علیه نظام و بدون حضور وکلایش به یک سال زندان تعزیری دیگر محکوم شده است.

درخواست همسر منصور اسالو : «نهادهای بین المللی برای آزادی اسالو اقدام کنند»

بنا به گزارش نارنمای کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران، پروانه اسالو، همسر منصور اسالو، فعال کارگری که هم اکنون در زندان رجایی شهر کرج دوران محکومیت خود را طی می کند؛ در مورد افزایش یک سال زندان به دوران محکومیت همسرش ابراز شگفتی کرد. خانم اسالو گفته است که «بر اساس قولی که مسئولان کشور، از جمله وزیر کار و رییس قوه قضائیه به نهادهای بین المللی مبنی بر آزادی منصور اسالو داده بودند» او و اعضای خانواده منتظر آزادی وی بوده اند؛ اما حکم جدید آن ها را متعجب کرده است. سازمان بین المللی کار دو ماه پیش در گزارش سالانه خود نوشت دولت ایران در روز ۲۲ ماه مه سال جاری به صورت رسمی اعلام کرده که رییس قوه قضاییه با درخواست وزیر کار و امور اجتماعی ایران برای انجام اقدامات لازم جهت

«عفو» آقای اسانلو موافقت کرده است. طبق قوانین جمهوری اسلامی، هر زندانی می‌تواند پس از گذراندن نیمی از دوره محکومیت خود، مورد عفو قرار گیرد.

منصور اسانلو گفته است که نسبت به رای صادره اعتراض خواهد کرد

منصور اسانلو، رئیس هیات مدیره سندیکای شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه دو هفته پیش با اتهام تازه «همکاری با ضد انقلاب» در دادگاه انقلاب کرج محاکمه شد و مجدداً به یک سال حبس محکوم گردید که اجرای آن از پایان محکومیت فعلی‌اش آغاز می‌شود.

پروانه اسانلو در باره حکم جدید صادرشده برای آقای اسانلو افزود: «وی هم اکنون دوران حبسی را می‌گذراند که به همین اتهام تبلیغ علیه نظام محکوم شده است. مگر می‌شود چنین چیزی؟» اسانلو به هنگام محاکمه در دادگاه انقلاب کرج، از داشتن وکیل محروم بود و وکلای او از انتقال موکل‌شان به دادگاه انقلاب بی‌اطلاع بودند.

به گزارش کمیته بین‌المللی حقوق بشر، پروانه اسانلو روز پنجشنبه گذشته به ملاقات همسرش رفت. به گفته وی، منصور اسانلو در این ملاقات گفته است که نسبت به رای صادره اعتراض خواهد کرد. آقای اسانلو اعلام کرده که یوسف مولایی و پرویز خورشیدی، وکلای وی به شعبه یک دادگاه انقلاب اسلامی رفتند «اما رییس دادگاه به آن‌ها اجازه مطالعه پرونده را نداد.» اسانلو گفت «قرار است آن‌ها این هفته مجدداً به این شعبه مراجعه کنند، پرونده را بخوانند و لایحه اعتراضی را برای دادگاه تجدید نظر روی پرونده قرار دهند.»

پروانه اسانلو ادامه داد: «ما واقعا از این وضعیت ناراحتیم و خواهان تجدید نظر در رای صادره هستیم.» وی خواستار پی‌گیری نهادهای بین‌المللی برای آزادی همسرش شد.

منصور اسانلو در تیرماه سال ۸۶ در خیابان و در نزدیکی منزل خود بدون حکم دادگاه و توسط ماموران امنیتی دستگیر شد. وی پس از محاکمه به اتهام اقدام علیه امنیت ملی و تبلیغ علیه نظام، حکم ۵ سال زندان قطعی را دریافت کرد. رئیس سندیکای اتوبوسرانی تهران و حومه، در زندان دچار ناراحتی‌های حاد مختلفی مانند ناراحتی قلبی، کمر درد و ناراحتی چشم شده است و تا به حال سه بار پزشک قانونی رای به عدم تحمل حبس او را داده است.

ابوالفضل عابدینی ممنوع التردد شد

هرانا - روز گذشته مورخ بیست و ششم مردادماه، ابوالفضل عابدینی نصر خبرنگار و از مسئولان پیشین مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران، از تردد در زندان کارون و خارج از بندش تا اطلاع ثانوی منع شد.

بنا به اطلاع گزارشگران هرانا، این دستور که از سوی رئیس زندان کارون اهواز به تمامی پرسنل اعلام شده است مشکلات حادی را برای ابوالفضل عابدینی ایجاد کرده است.

این در حالیست که این زندانی سیاسی هر سه روز یک بار برای دریافت داروهای خود می‌بایست به بهداری زندان مراجعه کند.

آقای عابدینی از بدو ورود به زندان کارون اهواز با سخت‌گیری‌ها و اعمال فشارهای متفاوتی روبه‌رو بوده است؛ ممنوع الملاقات و ممنوع التردد کردن و جلوگیری از تماس تلفنی با خانواده، از جمله این فشارها می‌باشد.

خانواده زندانیان اعتصاب کننده موفق به ملاقات نشدند

جرس - ملاقات ۱۶ زندانی اعتصاب کننده با خانواده‌هایشان امروز به رغم قول مساعد رئیس سازمان زندان‌های استان تهران، صورت نگرفت.

به گزارش خبرنگار جرس، روز گذشته، پدر مجید دری، مادر کوهیار گودرزی و منیژه محمدی به عنوان وکیل، با سهراب سلیمانی، رئیس سازمان زندان‌های استان تهران ملاقات کردند.

در طی این دیدار، سلیمانی قول ترتیب دادن ملاقات این خانواده‌ها با عزیزانشان را داد و با صداقت، رییس زندان اوین برای تنظیم این ملاقات تماس گرفت و به خانواده زندانیان اعلام کرد که می‌توانند فردا برای ملاقات به اوین بروند. خانواده این ۱۶ زندانی از شهرهای مختلف و برای ملاقات با عزیزانشان امروز مقابل اوین جمع شدند اما تنها پاسخی که دریافت کردند این بود که باید با «قوه قضاییه» هماهنگ شود.

این خانواده‌ها تا ساعت ۱۲ ظهر مقابل در اوین منتظر پاسخ مشخص ماندند اما نتیجه‌ای نگرفتند. سرانجام با تعطیلی زودهنگام بخش اداری اوین در ساعت ۱۲ ظهر به دلیل ماه رمضان، خانواده‌ها بدون دیدار عزیزانشان به خانه بازگشتند.

بیکاری در دوران احمدی‌نژاد دو برابر شده است

جواد طالعی، تحریریه: بهمن مهرداد

دوپیچه وله - آمار بیکاران ایران در بهار امسال از شکست برنامه‌های اشتغال‌زایی دولت دهم خبر می‌دهد. نرخ بیکاری را مرکز آمار ۶ / ۱۴ درصد و خانه کارگر ۱۷ درصد اعلام کرده‌اند، اما عضو شورای عالی کار گفته است که ایران اصلاً بیکار ندارد.

بررسی گزارش‌های خبرگزاری‌ها و مراکز رسمی ایران نشان می‌دهد که مسئولان دولت دهم، به جای آن که برای مبارزه با بیکاری تلاش کنند، به مبارزه با یکدیگر بر سر آمارهای متناقضی که ارائه داده‌اند مشغولند.

شکست برنامه اشتغال‌زایی

محمود احمدی‌نژاد، پنج سال پیش، هنگام تصرف پست ریاست جمهوری ایران اعلام کرد که اشتغال‌زایی یکی از محورهای اصلی برنامه اقتصادی دولت وی خواهد بود. در آن زمان، به استناد آمار رسمی، تنها ۷ درصد نیروی کار ایران

بیکار بودند.

دولت احمدی‌نژاد، با صرف دست کم ۲۰ میلیارد دلار از درآمدهای نفتی، طرح ایجاد واحدهای اقتصادی زودبازده را اجرا کرد. اما سه سال بعد، بانک مرکزی ایران اعلام کرد که مطالبات غیرقابل وصول بانک‌ها به حدود ۱۷ میلیارد دلار رسیده است. بخش اعظم اعتبارات پرداخت شده برای اجرای طرح‌های زودبازده که قرار بود ایجاد اشتغال فوری کنند، به کسانی پرداخت شد که اندکی بعد با اعلام ورشکستگی کردند و یا از ایران گریختند. در حال حاضر، بانک‌ها به دلیل عدم بازپرداخت این اعتبارها و همچنین عدم پرداخت نزدیک به ۵۰ میلیارد دلار بدهی دولت، توانایی تامین اعتبار برای واحدهای اشتغال‌زا را ندارند.

دو برابر بیکار

نحوه ارائه آمار بیکاران، از آغاز ماموریت احمدی‌نژاد مورد اختلاف مراکز مختلف بود. برای حل این اختلاف، مرکز آمار ایران در سال ۱۳۸۴ اعلام کرد که در ارائه آمار، به شاخص‌های سازمان جهانی کار توجه خواهد کرد. سازمان جهانی کار کسی را آماده اشتغال می‌داند که به پایان ۱۵ سالگی رسیده باشد. افراد بین ۱۵ تا ۲۹ ساله، این شاخص نیروی کار جوان محسوب می‌شوند.

با تکیه بر همین شاخص‌ها، مرکز آمار ایران، درصد بیکاران را در بهار امسال ۶ / ۱۴ درصد اعلام کرده است. به گزارش خبرگزاری کار ایران، این رقم پیش از آغاز کار دولت نهم ۷ درصد و در بهار سال ۱۳۸۷ حدود ده درصد بود. به این ترتیب، نرخ بیکاری در دوران احمدی‌نژاد دو برابر شده و ظرف دو سال گذشته نزدیک به ۴ درصد بالا رفته است. از صفر تا ۱۷ درصد

مراکز مختلفی که با مساله کار و بیکاری در ایران سروکار دارند، حاضر به پذیرش درستی گزارش مرکز آمار نیستند و خود آمارهایی ارائه می‌دهند که به شدت در تناقض است.

حسن صادقی معاون دبیرکل خانه کارگر در گفت‌وگو با ایلنا گفته است که هم مرکز آمار و هم وزارت کار جمهوری اسلامی می‌کوشند حقایق مربوط به اقتصاد ایران را انکار و نرخ واقعی بیکاری را پنهان کنند. به گفته صادقی، در نتیجه شکست برنامه‌های اشتغال‌زایی دولت‌های نهم و دهم، ضریب بیکاری اکنون به ۱۷ درصد رسیده است. یعنی حدود ۵ میلیون نفر از افراد آماده به کار بیکار هستند. اگر متوسط افراد یک خانواده را در ایران ۳ نفر در نظر بگیریم، تعداد افراد بدون نان‌آور اکنون به ۱۵ میلیون نفر رسیده است. ۲۶ درصد جوانان بیکار

در این میان، وضعیت جوانان ۱۵ تا ۲۹ ساله از همه بدتر است. به گزارش مرکز آمار، نرخ بیکاری در میان این گروه سنی به بیش از ۲۶ درصد رسیده است. با این همه، ولی‌الله صالحی عضو شورای عالی کار، به خبرگزاری مهر گفته است: «در حال حاضر ما فرد بیکاری در کشور نداریم و باید تکلیف خودمان را با تعریف بیکاری روشن کنیم!»

شورای عالی کار، مامور سیاست‌گذاری درباره اشتغال و دستمزد است. آقای صالحی به عنوان عضو این شورا درباره تعریف بیکاری توضیح داده است: «همه افراد، صبح که از خواب بیدار می‌شوند، به دنبال انجام کاری هستند. اگر منظور از کار، شغل آن هم از نوع مولد باشد، مساله فرق می‌کند.»

از توضیحات عضو شورای عالی کار چنین استنباط می‌شود که در عرصه‌های مولد بیکاری وجود ندارد. این نظر در شرایطی می‌تواند درست باشد که واحدهای تولیدی و خدماتی یک کشور، با تمام ظرفیت کار کنند و رشد اقتصادی در آن پایدار باشد. برخی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی و محافل اقتصادی ایران، تاکنون بارها هشدار داده‌اند که صنایع ایران در حال حاضر با کمتر از ۴۰ درصد ظرفیت خود کار می‌کنند.

خبرگزاری کار ایران، در گزارشی با عنوان «اشتغال بنویسید، بیکاری بخوانید» از کاهش ظرفیت تولید صنایع ایران یک نمونه تکان دهنده آورده است. این خبرگزاری می‌نویسد: «شهرک صنعتی شمس آباد، بزرگترین شهرک صنعتی خاورمیانه است. از میان ۸۵۰ کارخانه موجود در این شهرک، تنها ۵ کارخانه با ۱۰۰ درصد ظرفیت خود کار می‌کنند.» ۵ کارخانه در میان ۸۵۰ کارخانه می‌شود فقط حدود نیم درصد.

معاون دبیرکل خانه‌کارگر: نرخ بیکاری از ۱۷ درصد گذشته است

آسمان دیلی نیز – به اعتقاد معاون دبیرکل خانه کارگر، هم مرکز آمار و هم وزارت کار سعی در انکار حقایق مربوط به اقتصاد ایران و پنهان کردن نرخ واقعی بیکاری دارند.

حسن صادقی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، با یادآوری اینکه نخستین بار در زمان وزارت کار دولت نهم معیارهای جدیدی برای تشخیص افراد بیکار از غیربیکار مورد استفاده قرار گرفت؛ گفت: هرچند با این معیارها که پایین‌تر از استانداردهای جهانی بودند نرخ بیکاری بسیار پایین نشان داده شد اما به دلیل شکست سیاست‌ها و برنامه‌های اقتصادی مسوولان وقت امروز مرکز آمار از رشد ۳،۵ درصدی بیکاری خبر می‌دهد.

به گفته رئیس پیشین کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور، سیر صعودی نرخ بیکاری به قدری شدید شده است که حتی با تعیین کردن حداقل دو ساعت کار در هفته برای شناسایی افراد بیکار نیز نمی‌توان واقعیت را پنهان کرد. وی پیش‌بینی کرد که به دلیل شکست در اجرای برنامه‌های اشتغال‌زایی دولت در حال حاضر نرخ بیکاری در ایران برخلاف آمار منتشر شده به بیش از ۱۷ درصد (معادل ۵ میلیون نفر) افزایش پیدا کرده باشد.

رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری، گفت: صرفه نظر از اختلافی که میان کارشناسان اقتصادی آمار رسمی منتشر شده وجود دارد؛ مردم عوام کوچه و بازار نیز متوجه غیر واقعی بودن آمار منتشر شده در مورد نرخ بیکاری هستند.

به گفته صادقی تنها کافی است تا وضعیت شغلی افراد یک خانواده معمولی را با شرایط جامعه تعمیم دهیم تا واقعیت پنهان شده در مورد نرخ بیکاری آشکار شود.

وی تصریح کرد: برخلاف خانواده‌های مرفه و توانگر که اعضای آن به بهترین فرصت‌های شغلی در بازار کار دسترسی دارند در اکثریت خانواده‌های ایرانی افرادی حضور دارند که با وجود داشتن تحصیلات و تخصص همچنان در جست‌وجوی یک فرصت شغلی هستند.

وی افزود: با تعمیم دادن این وضع به کل جامعه مشخص می‌شود که نه آمار منتشر شده مرکز آمار ایران و نه ادعای

وزیر کار، هیچکدام در مورد بیکاری درست نیست. صادقی با یادآوری اینکه همه بیکاران کشور مقدری بگير صندوق بیمه بیکاری نیستند؛ گفت: وزارت کار باید به جای دستاویز قرار دادن آمار مقدری بگيران بیمه بیکاری واقعیت را شجاعانه بپذیرد و برای مهار آن اقدام کند.

شش کارگر ساختمانی با فروریختن یک دیوار زیر آوار ماندند

واحد حکومتی مرکزی خبر: بر اثر ریزش دیوار یک ساختمان در بلوار دریا واقع در سعادت آباد به علت گودبرداری 6 کارگر زیر آوار ماندند. به گزارش واحد مرکزی خبر در این حادثه که ساعت 9 و سی دقیقه امروز روی داد 6 کارگر مشغول کار بودند که آوار بر سر آنان فرو ریخت. با تلاش مأموران آتش نشانی 4 نفر از این کارگران زنده از زیر آوار بیرون آورده و به بیمارستان منتقل شدند. تلاش مأموران برای نجات جان 2 کارگر باقیمانده ادامه دارد.

از ۳۸ سینمای خوزستان ۲۸ تای آن تعطیل شده اند

استان خوزستان به واسطه صنعتی بودن و نخستین محل پیدایش نفت در کشور از اولین مناطق ایران به شمار می رود که سالن های سینما در آن اقدام به نمایش فیلم و جلب مشتاقان سینه چاک پرده نقره ای و تصاویر متحرک کردند . خبرگزاری حکومتی مهر طی گزارشی در این باره نوشت: به دنبال حضور کارکنان انگلیسی برای کشف و استخراج نفت در بیش از 103 سال قبل در شهر سجد سلیمان، این افراد به دنبال احداث مکانی برای سرگرمی و رهایی از هوای گرم و طبیعت خشک خوزستان بودند و شاید همین علت بود که این افراد بعد از کشف نفت در یکی از اولین اقدام های خود اقدام به برپایی سینما در این شهر کردند.

در بسیاری از روایات و اسناد موجود گفته می شود سینمایی که توسط انگلیسیها در شهر مسجد سلیمان ساخته شده، اولین سینمای کشور به حساب می آید هر چند همین اولین بودن در بسیاری موارد در مورد شهرهای تبریز، آبادان و تهران نیز تکرار شده و به درستی معلوم نیست اولین سینمای کشور در کدام شهر ایران راه اندازی شده است. معاون سینمایی حوزه هنری خوزستان در خصوص فعالیت سینماها در استان خوزستان گفت: تا قبل از سال 1356 حدود 38 سینمای عمومی در سطح استان فعالیت داشته اند که آبادان با 14 سینما از بیشترین تعداد سینما در خوزستان برخوردار بوده است. همچنین اهواز با 9 سینما، خرمشهر با پنج سینما، دزفول، مسجد سلیمان، بهبهان و اندیمشک هرکدام با دو سینما و شهرهای شوشتر، رامهرمز و سوسنگرد نیز با یک سینما از شهرهای دارای سینما در خوزستان به شمار می رفتند.

مجتبی آفاکوچک زاده افزود: به غیر از این سینماها که غالباً در سطح شهرهای پیش گفته به پذیرش مردم علاقمند به پرده نقره ای می پرداختند، شرکتها و کارخانه های بزرگ استان نیز برای کارکنان خود سینماهایی اختصاصی داشتند که در مجموع می توان گفت حدود 45 سالن نمایش در خوزستان تا سال 1356 فعالیت داشتند. اکنون بیشترین دغدغه ای که در استان خوزستان در بخش سینماها وجود دارد این است که 17 شهرستان و تعداد قابل توجهی از شهرهای بزرگ استان که هنوز به شهرستان تبدیل نشده اند فاقد سینما هستند که این موضوع این شهرستان را مشکلات عدیده ای مواجه کرده است.

در برخی موارد پیش آمده که بعضی مدارس برای نمایش فیلم برای دانش آموزان خود اقدام به اعزام آنها به سایر شهرها و تحمل مسافتی حدود 150 کیلومتری می کنند که این مسئله به هیچ وجه خوشایند نیست.

تجمع اعتراضی معلمان در تهران

گروهی از معلمان و آموزشیاران شاغل در آموزش و پرورش در اعتراض به عدم استخدام خود، در مقابل مجلس رژیم در تهران تجمع کردند . به گزارش خبرگزاری حکومتی ایلنا، شماری از معلمان و آموزشیاران دارای قرارداد کاری با آموزش و پرورش به دلیل قطع همکاری آنان پس از پایان یافتن مهلت قراردادهای شان در مقابل مجلس رژیم تجمع اعتراضی برگزار کردند.

تجمع کنندگان گفتند پس از پایان قراردادهای شان با آموزش و پرورش به آنها اعلام شده که دیگر نیازی به آنها ندارند. این درحالی است که آنها سابقه 2 تا 3 سال خرید خدمت دارند.

قصد خودکشی یک راننده اتوبوسرانی قزوین به علت پرداخت نشدن حقوق

آسمان دیلی نیوز - یکی از رانندگان اتوبوسرانی قزوین به علت پرداخت نشدن حقوق خود به بالای یک دکل در سازمان اتوبوسرانی قزوین رفته و قصد خودکشی داشت . به علت ارتفاع زیاد این دکل مردم متوجه حرفهای وی نمی شدند اما گویا این راننده به علت مشکلات مالی قصد خودکشی داشت

حقوق بگیران دو برابر مغازه داران مالیات می پردازند

یک استاد اقتصاد گفت: گسترش این تفکر که اگر مالیات گرفته شود، بخش خصوصی تضعیف می شود، کار را به جایی رسانده که حقوق بگیران دو برابر مغازه داران مالیات می پردازند. این در حالی است که مغازه داران در ازای استفاده از 30 درصد تولید ناخالص ملی، 4.5 درصد مالیات پرداخت می کنند. این استاد اقتصاد در گفت و گو با فارس اظهار داشت: توسعه فرهنگ مالیاتی در ایران با موانعی روبرو بوده که بخشی از

آن به عواملی تاریخی مربوط است. ایران جزو کشورهای است که همواره هزینه های دولت از مردم گرفته می شد. این روال تا آخر دوره قاجاریه ادامه داشت، هرچند در میزان این اخذ مالیات شدت و حدت وجود داشت. وی افزود: در این جریان، به جز شرایط کنونی، عمدتاً شیعه در اقلیت بوده اند و جز در موارد خاص (همچون دوره صفویه)، حکومت در دستشان نبوده است. بنابراین، روحانیون در این شرایط در تلاش بودند که مردم به حکومتها مالیات نپردازند چراکه این حرکت را کمک به قدرت حاکم می دانستند که زورگیر و ستم گر بوده است. در این شرایط، خمس، زکات، سهم امام و مجموع پرداختها به حکومت اسلامی یکی بودند که این وجوهات به روحانیون پرداخت می شد. از سوی دیگر، با ملی شدن صنعت نفت و دست یابی دولتها به نفت، نوعی بی نیازی نسبت به درآمدهای مالیاتی در دولت به وجود آمد. حکومتهایی مثل حکومت پهلوی که با اتکا به درآمد نفت خود را بی نیاز از پرداختهای مردم به هر شکل می دانستند به این روند و به این عادت مردم دامن زدند. بعد از انقلاب نیز عده ای به ادامه روال گذشته اصرار می ورزیدند که امام (ره) چندین بار در سخنرانیهای خود تأکید کردند که عدم پرداخت مالیات به حکومتها مربوط به گذشته بوده و اکنون که حکومت اسلامی است باید به آن کمک کرد، چراکه با وجوهات شرعی نمی توان حکومت را اداره کرد.

این تفکر در تئوری سرمایه داری غرب رایج است که وقتی مالیات کمتر گرفته می شود، سرمایه گذاری افزایش می یابد. برای سرمایه گذاری نیاز به درآمد و پس انداز زیاد است تا بخش خصوصی تشکیل شود. با همین روش نیز در دوره رضا شاه بخش خصوصی شکل گرفت. بعد از انقلاب نیز عده ای چنین ایده ای را رایج کردند که اگر مالیات گرفته شود، بخش خصوصی تضعیف می شود. حال کار به جایی رسیده که حقوق بگیران دو برابر مغازه داران مالیات می پردازند. این در حالی است که مغازه داران از 30 درصد تولید ناخالص ملی بهره می گیرند و تنها 4.5 درصد مالیات می پردازند. اگر قرار باشد براساس ظرفیت، مالیات بپردازند باید 30 درصد مالیات پرداخت کنند. قشر مذکور هم دارای قدرت شرعی، هم اقتصادی، سیاسی و اجتماعی هستند. سه میلیون مغازه دار در کشور وجود دارد که خود متشکل ترین نیروی اجتماعی را دارند.

به معلمین سندج و بازنشستگان آموزش و پرورش سندج هیچ بنی پرداخت نشده است

آسمان دیلی نیوز - " علیرغم اینکه بر اساس قانون به معلمین رسمی آموزش و پرورش "بن" تعلق می گیرد هیچ بنی به ما داده نشده است. معمولاً بن به شهرهای بزرگ داده می شود تا از اعتراض جلوگیری کند. در ضمن به بازنشستگان آموزش و پرورش نیز هیچ کمک هزینه و بنی پرداخت نشده است. این در حالی است که در ماه مبارک رمضان این کمک هزینه ها باید پرداخت می شده است."

وضعیت نامساعد جسمی رضا شهابی فعال کارگری

هرانا- صبح روز پنج شنبه ۰۵/۱۲۸۹/۲۸ خانواده رضا شهابی فعال کارگری و از اعضای سندیکای کارگران اتوبوسرانی تهران در زندان اوین با وی دیداری حضوری داشتند. بنا به اطلاع گزارشگران هرانا؛ در این دیدار که ربابه رضایی همسر، شیرین شهابی دختر و برادر کوچکتر آقای شهابی حسن شهابی حضور داشتند این فعال کارگری توانست دقایقی با خانواده خود دیدار کند. به گفته یکی از ملاقات کنندگان رضا شهابی به شدت دچار ضعف جسمانی شده، و با اشاره به ناراحتی و درد شدید در ناحیه گردن و کمر به مبتلا شدن به بیماری گوارشی اشاره کرد. از وضع جسمانی این فعال کارگری کاملاً مشهود بود که وی به شدت زیر فشار روحی قرار داشته است. یکی از نزدیکان وی به گزارشگر هرانا گفت، آقای شهابی به شدت دچار ضعف جسمانی شده است و از ناحیه گردن و کمر به شدت احساس ناراحتی می کند و هم چنین از بیماری گوارشی در رنج است. قابل ذکر است رضا شهابی پیش از بازداشتش به دلیل درد شدید در ناحیه گردن و کمر خود تحت نظر پزشک بوده و در تاریخ ۸۹/۳/۱۸ یعنی کمتر از ۵ روز قبل از بازداشتش در یکی از مراکز پزشکی تهران رادیوگرافی و الکترومیوگرافی را انجام داده بود.

کمیته حفاظت از روزنامه نگاران خواستار لغو احکام صادر شده علیه بدرالسادات مفیدی شد

کمیته حفاظت از روزنامه نگاران با انتشار اطلاعیه‌یی خواستار لغو حکم صادر شده علیه بدرالسادات مفیدی، دبیر انجمن صنفی روزنامه نگاران ایران، شد. دادگاه انقلاب اسلامی تهران خانم مفیدی را به شش سال زندان و پنج سال محرومیت از حرفه روزنامه نگاری محکوم کرده است. کمیته حفاظت از روزنامه نگاران با ابراز تعجب از اتهام های امنیتی ایراد شده بر بدرالسادات مفیدی و صدور این احکام، اینگونه اقدامات را نشان دهنده تصمیم جمهوری اسلامی ایران برای خاموش کردن نشریات منتقد و مستقل دانست. این کمیته همچنین اشاره کرد که بر پایه آخرین گزارش ها، بیش از ۳۵ روزنامه نگار در ایران زندانی هستند.

اولین گام، حذف یارانه نان کاوه امیدوار

یک ماه مانده به زمان شروع حذف یارانه ها، وزارت بازرگانی ایران سعی دارد در اولین گام، یارانه نان را حذف کند.

مهدی غضنفری وزیر بازرگانی می گوید که تک نرخ شدن نان با اجرای قانون هدفمندی یارانه ها (حذف یارانه ها) قطعی شده است و "با هدفمند کردن یارانه آرد و نان دیگر شاهد دو نرخ بودن آرد کیلویی ۷۵ ریالی به نرخ یارانه ای و حدود چهار هزار و پانصد ریالی به نرخ آزاد نخواهیم بود".

قانون حذف یارانه ها در مجلس به تصویب رسیده و دولت باید آن را از ابتدای سال جاری خورشیدی اجرا می کرد اما بعد از کیش و قوس های بسیار، قرار است این طرح از نیمه دوم سال اجرا شود. با گذشت پنج ماه از سال، هنوز مشخص نیست کالاهایی که قرار است یارانه آنها حذف شود به چه قیمتی در بازار عرضه خواهد شد.

بنابر قانون مصوب مجلس، یارانه شانزده قلم کالا از جمله بنزین، گازوئیل، آب، برق و نان حذف می شود. یارانه ها باید در طول پنج سال حذف شود اما دولت مشخص نکرده که چه کالاهایی در اولویت قرار دارند. یارانه سالانه نان

به نظر می رسد حذف یارانه مواد سوختی باید یکی از اولویت ها باشد چون بخش عمده ای از یارانه ها به این بخش پرداخت می شود و دولت می تواند از این طریق بخش عمده ای از بودجه بیست هزار میلیارد تومانی خود را از محل افزایش قیمت سوخت به دست آورد.

وزارت بازرگانی سعی کرده افکار عمومی را برای حذف یارانه نان آماده کند که به عقیده کارشناسان حذف یارانه نان باید آخرین مرحله از حذف یارانه ها باشد.

"سالانه به طور متوسط بین سه هزار و ۵۰۰ تا چهار هزار میلیارد تومان یارانه برای نان پرداخت می شود". وزارت بازرگانی

این گروه از کارشناسان اقتصادی می گویند نان غذای اصلی خانوارهای ایرانی است و حذف آن می تواند تبعات سیاسی و اجتماعی گسترده ای به دنبال داشته باشد و علاوه بر آن نیز یارانه آن در مقایسه با یارانه دیگر کالاها، بسیار کمتر است.

بنابر گزارشهای وزارت بازرگانی، سالانه به طور متوسط بین سه هزار و ۵۰۰ تا چهار هزار میلیارد تومان (سه و نیم تا چهار میلیارد دلار) یارانه برای نان پرداخت می شود.

در حال حاضر دولت توزیع آرد را بر عهده دارد و شرکت بازرگانی دولتی ایران وابسته به وزارت بازرگانی با خرید گندم داخلی و خارجی، آن را در اختیار شرکت های تولید آرد قرار می دهد و بعد از آن آرد را با دو قیمت بین نانوایان تقسیم می کند.

هم اکنون آرد یارانه ای کیلویی ۷۵ ریال (هفت و نیم تومان) و آرد آزاد کیلویی ۴۰۰۰ ریال (چهارصد تومان) در اختیار نانوایی ها قرار می گیرد.

وزارت بازرگانی اعتراف می کند که آردی که به قیمت آزاد توزیع می کند بسیار بالاتر از نرخ جهانی است و حمید علیخانی معاون وزیر بازرگانی به خبرگزاری مهر گفته که "میانگین قیمت آرد در بازارهای جهانی بین ۲۵۰ تا ۳۰۰ تومان است".

این در حالی است که قیمت فعلی آرد آزاد کیلویی ۴۰۰ تومان است و آقای علیخانی می گوید که "نوع و شرایط خرید گندم از کشاورزان باعث شده تا قیمت این کالا در بازار داخلی دست کم یکصد تومان بیشتر باشد. ایران در سالهای گذشته تلاش کرده تا در تولید گندم به خودکفایی برسد، اما با اولین خشکسالی، تولید گندم به حدی کم شد که ایران دوباره به صدر وارد کنندگان گندم بازگشت.

با توجه به هزینه بالایی که تولید گندم در داخل دارد به نظر می رسد که اگر گندم مصرفی از خارج تامین شود، نان تولیدی از آن برای مصرف کننده ایرانی ارزانتر تمام می شود.

یکی از دلایل اصلی بالا بودن قیمت آرد آزاد این است که دولت برای تشویق کشاورزان، سعی کرده تا گندم تولیدی آنها را به قیمت های بالاتری از قیمت های جهانی خریداری کند و پولش را نیز از مردم بگیرد.

تولید و مصرف نان

بنابر گزارش وزارت بازرگانی، مصرف آرد در ایران سالانه حدود هشت میلیون و ۵۰۰ هزار تن است.

نزدیک به ۶۰ هزار نانوایی در ایران وجود دارد که حدود ۲۰۰ هزار نفر در آنها مشغول به کار هستند.

نان به عنوان مهمترین ماده غذایی در سبد خانوارهای ایرانی است و بخش عمده نان مصرفی به شکل سنتی و در انواع مختلفی نظیر بربری، سنگک، تافتون و لواش تولید می شود.

دولت در سالهای گذشته سعی کرده نان صنعتی را جایگزین نان سنتی کند اما هنوز میزان تولید نان صنعتی در ایران بسیار پائین است.

بنابر گزارش های رسمی، ۳۰ درصد از نان تولیدی در ایران به دلیل کیفیت نامطلوب دور ریخته می شود و برای همین دولت سعی دارد با افزایش قیمت آرد و تشویق تولید نان صنعتی، از میزان ضایعات نان کم کند.

بیشتر از یک چهارم گندم تولید شده به دلیل ارزان بودن یا پخت نامناسب، از گردونه مصرف انسان خارج می شود و به صورت ضایعات یا خوراک دام در می آید.

وزارت بازرگانی ایران می گوید که مصرف سرانه نان در ایران حدود ۱۶۰ کیلو گرم است و این رقم دستکم دو برابر متوسط مصرف سرانه در جهان است و باید مصرف نان را به زیر ۱۰۰ کیلوگرم کاهش داد.

دولت امیدوار است با حذف یارانه نان، نانوایی ها نان با کیفیت تری تولید کنند و از ضایعات نان کاسته شود.

اگر در گذشته های نه چندان دور تغییر قیمت قند و شکر از اهمیت برخوردار بود و مردم به سرعت در برابر افزایش قیمت این کالاها واکنش نشان می دادند، الان نان چنین جایگاهی دارد، برای همین کارشناسان توصیه می کنند که دولت

برای حذف یارانه ها باید اولویت را به کالاهایی بدهد که حساسیتی در حد نان ندارند.

بار دیگر از ملاقات خانواده ها با زندانیان اعتصاب کننده جلوگیری شد

آسمان دپلی نیوز - در حالی که سلیمانی، رییس کل سازمان زندان های استان تهران روز سه شنبه گذشته به خانواده یازده زندانی اعتصاب کننده که به بند عمومی ۳۵۰ برگردانده شده اند، قول داده بود روز چهارشنبه امکان ملاقات

با آنها را فراهم کند، اما پس از مراجعه خانواده ها به زندان به آنها اعلام شد که از ملاقات جلوگیری شده است. این درحالی است که برخی از این خانواده ها از شهرستان و مسیرهای طولانی خود را به اوین رسانده بودند. مسئولان زندان به طور جدا گانه خانواده ها را صدا می کردند و از آنها می خواستند بدون آنکه مشکلی ایجاد شود سالن ملاقات را ترک کنند. خانواده این زندانیان سه تا چهار هفته است که از وضعیت آنها بی خبر هستند و از زمان آغاز اعتصاب تا کنون هیچ تماسی با عزیزانشان نداشته اند، آنها ابراز نگرانی می کردند که مبادا شرایط وخیم جسمانی زندانیان سیاسی اعتصاب کننده منجر به قطع طولانی مدت تماسها شده باشد.

خبرهایی از پیک ایران -

مهندسانی که فقط با حقوق 200 هزار تومان جذب می شوند!

آخرین نرخ بیکاری جوانان؛ 29.6 درصد

خبرگزاری مهر - گروه اقتصادی: متاسفانه کم توجهی به نیازهای واقعی جوانان و فارغ التحصیلان دانشگاهی پدیده بیکاری را به یک معضل بزرگ اجتماعی تبدیل کرده است؛ معضلی که مهندسان تنها با حقوق حول و حوش 200 هزار تومان جذب بازار کار می شوند!

به گزارش خبرنگار مهر، امروز در کشور اشتغال، مسکن، ازدواج و تامین امنیت آینده جوانان از مهمترین دغدغه های خانواده ها محسوب می شود که با نگاه دقیق تر به اولویتها، این اشتغال است که در بین نیازها بیشتر خودنمایی می کند.

آخرین نرخ بیکاری جوانان؛ 29.6 درصد

بر اساس این گزارش، موضوع مربوط به اشتغال جوانان به اندازه ای حائز اهمیت است که به یک خواسته عمومی در بین مردم و اقشار مختلف جامعه به ویژه جوانان و آن هم فارغ التحصیلان دانشگاهی تبدیل شده است. متاسفانه عدم رسیدگی به این درخواستها خود باعث احساس نیاز بیشتری در بین جوانان شده است.

وضعیت نرخ بیکاری جوانان که درصد قابل توجهی از آن را فارغ التحصیلان دانشگاهی تشکیل می دهد، بیانگر تشدید بیکاری در این گروه است به نحوی که طی بهار سالجاری حدود 2.4 میلیون نفر در سنین 15 تا 29 سال بیکار بوده اند. اشتغال؛ مقدم بر ازدواج و مسکن

امروز اگر از جوانان پرسیده شود که پس از فارغ التحصیلی از دانشگاه و یا در زمان رسیدن به سن استقلال، چه موضوعی برای آنها از اهمیت ویژه ای برخوردار است بی شک اشتغال را قبل از ازدواج و مسکن اعلام خواهند کرد با این توجیه که در صورت فراهم بودن فرصت شغلی با حاشیه امنیت مناسب، ازدواج و مسکن نیز محقق می شود.

قانون کار به عنوان بزرگترین مرجع و حامی نیروی کار و مشمولان شاغل در بنگاهها، یکی از راهکارهایی را که برای پرکردن خلاء ناشی از نداشتن تجربه کار و سوابق شغلی کارجویان اندیشیده است، برگزاری دوره های کارورزی است. این دوره ها با فراهم کردن شرایط حداقلی برای کارجویان این امکان را فراهم می آورد تا افراد متقاضی شغل بدون ایجاد تعهد استخدامی برای واحدهای تولیدی و اقتصادی، در فضای واقعی کار قرار گیرند.

کارورزی، روشی برای تمرین کار

اهمیت اجرای این دوره ها تا حدی است که می توان به بخشی از گرایش و دغدغه های کارفرمایان در جذب نیروی کار ماهر پاسخ گفت. با یک نگاه دقیق تر به صفحات روزنامه ها و آگهی های دعوت به همکاری و استخدام، موضوع مربوط به تمایل کارفرمایان به جذب نیروی کار ماهر و دارای سابقه دیده می شود.

این موضوع و تمایل کارفرمایان تا جایی مطرح است که بسیاری از کارجویان امکان حضور در فضای واقعی کار با حداقل شرایط برای بروز خلاقیتها و توانمندیهای خود را نیز نمی یابند تا چه برسد به اینکه بتوانند بدون داشتن سابقه کار در بنگاهها کار کنند.

اشتغال بدون سابقه، هرگز!

بدون حاشیه باید گفت که متاسفانه کم توجهی به نیازهای واقعی جوانان و فارغ التحصیلان دانشگاهی پدیده بیکاری را به یک معضل بزرگ اجتماعی تبدیل کرده است و می رود تا مقوله هایی مانند کار، اشتغال، امنیت شغلی، پیشرفت شغل و ... به آرزوهای جوانان و رویایی خوش تبدیل شود.

خبرنگار مهر از وزارت کار و امور اجتماعی به عنوان مجری اصلی برگزاری دوره های کارورزی کسب اطلاع کرد که علیرغم برنامه ریزی و نیاز بازار کار در برگزاری دوره های کارورزی، طی سالجاری دولت از محل بودجه سال 88 هزینه اجرای کارورزی 100 هزار نفری را اختصاص نداده است.

بی توجهی به هزینه های ضروری

این موضوع باعث شده است تا علیرغم برنامه ریزیهای صورت گرفته ای که از آن صحبت می شود، در سال 89 از 100 هزار کارورز حتی 1 نفر نیز جذب نشود. ظاهراً برخی بنگاهها نیز آمادگی جذب کارورزان جدید در سالجاری را داشته اند.

دولت در برنامه ریزی طرح کارورزی پیش بینی کرده است که کارورزان پس از جذب در واحدهای مختلف تولیدی بر اساس میزان تحصیلات خود ماهیانه دستمزد بگیرند. البته در طرح سخنی از وضعیت بیمه کارورزان، پاداش، اضافه کار، عیدی، سنوات و دیگر مزایای قانون کار دیده نمی شود.

حداکثر حقوق کارورزان در ماه

اگر بتوان امیدوار بود که دولت طی ماههای باقیمانده سال منابع اجرای طرح کارورزی را اختصاص دهد، کارورزان دارای مدرک فوق دیپلم به ازاء 11 ماه تمرین کار، هر ماه باید 50 درصد حداقل دستمزد تعیین شده توسط شورای عالی کار را دریافت کنند که این میزان در مورد فارغ التحصیلان لیسانس 70 درصد و برای کارشناسی ارشد و بالاتر نیز 90 درصد است.

سئوال اینجاست که افراد فارغ التحصیل در رشته های مختلف از فنی تا مهندسی و از علوم انسانی تا ریاضیات در ازاء دریافت حداقل 50 تا 90 درصد حداقل دستمزد ماهیانه (303 هزار تومان در سال 89)، چگونه می توانند هزینه های زندگی خود را تامین کنند. اهمیت موضوع برای جوانان متاهل بیشتر از مجردان است.

براساس دستورالعمل اجرایی، 1 نفر فوق دیپلم می تواند ماهیانه حداکثر 151 هزار و 500 تومان، 1 نفر لیسانس حداکثر 212 هزار و 100 تومان و 1 نفر فوق لیسانس و بالاتر نیز می تواند حداکثر 272 هزار و 700 تومان در طرح کارورزی سالجاری دریافت کند که نیمی از آن توسط کارفرمایان و نیمی دیگر نیز توسط دولت پرداخت می شود که ظاهراً آن هم هر چند ماه یکبار و با تاخیر صورت می گیرد.

هزینه غیرضروری به جای تامین بودجه اشتغال! نگاهی به هزینه های برگزاری مراسمهای دولتی، همایشها، جشنواره ها، گردهمایی ها و برنامه های تشریفاتی دیگر از این دست نشان می دهد که سالیانه هزینه های زیادی از سوی دولت و نهادهای وابسته به آن برای برگزاری این برنامه ها تخصیص می یابد که دولت می تواند با نظارت جلوی بسیاری از هزینه های اضافی را بگیرد تا بلکه از محل صرفه جویی ایجاد شده بتوان امیدوار بود که به نیازهای ضروری جوانان از جمله اشتغال اعتباراتی اختصاص یابد. متأسفانه هر سال هزینه های بسیار زیادی از سوی دولت و نهادهای زیرمجموعه آن برای امور غیرضروری می شود که اولویت بندی آنها و حذف برخی برنامه ها می تواند امکان اختصاص بودجه و اعتبار در بخشهای دیگر مانند بازار کار را فراهم آورد؛ ضمن اینکه ارقام 151 تا 272 هزار تومانی برای طرح کارورزی هرگز نمی تواند منجر به تامین نیازهای مالی کارجویان شود و فقط می توان به تجربه کار واقعی توسط کارجویانی که جذب کارورزی می شوند، دلخوش بود.

غارت مردم نیازمند توسط شرکت لیزینگ ایران خودرو

آژانس ایران خیر - شرکت لیزینگ ایران خودرو، فروشنده خودروهای تولید داخلی مثل پژو، سایپا و خاور از طریق واسطگی به غارت مردم نیازمند می پردازد.

به گزارش خبرنگار آژانس ایران خیر این شرکت که دولتی است، تولیدات داخلی را از کارخانه های مربوطه می خرد و سپس به طور قسطی و بابتها های بالا به مردمی که امکان خرید نقد ندارند، می فروشد و از این طریق به غارت آنها می پردازد. مثلاً ماشینی که قیمت آن ۱۴ میلیون تومان است، با بهره و به شیوه قسطی تا ۱۸ میلیون به فروش می رساند. خریداران این اتوموبیلها بیشتر رانندگان تاکسی، آژانسهای شهری و یا مسافركشها هستند که برای تامین مایحتاج روزانه، حاضر می شوند چنین بهره پی را به چپاولگران بدهند. در ماههای اخیر و با شدتگیری بحران بنزین و بالا رفتن قیمت آن که مردم توان پرداخت این اقساط را ندارند، روزانه یا خودشان ماشینها را به این شرکت پس می دهند و پول پیشپرداخت اولیه را پس می گیرند یا خود این شرکت چپاولگر شماره ماشینهایی که پرداخت اقساط آنها انجام نشده را به پلیس راهنمایی رانندگی شهری می دهد تا آنها را توقیف کرده و تحویل شرکت بدهند. چنانچه قسطهای ماشین توسط صاحبان فقیر آنها پرداخت نشود، این شرکت اقدام به حراج ماشین کرده و هیچ پولی هم به صاحب واقعی ماشین بازگردانده نمی شود.

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه چینی البرز

آسمان دیلی نیوز - روز شنبه ۸۹,۵,۳۰ تعداد ۱۸۰ نفر از کارگران کارخانه چینی البرز در اعتراض به ۱۴ ماه حقوق معوقه خود در مقابل این شرکت دست به تجمع زده و خواستار گرفتن حقوق بر حق خود شدند .

کارگران سازمانیه جاده خاوران را بستند و برای گرفتن حق و حقوق خود تجمع کردند

آسمان دیلی نیوز - امروز از ساعت هشت صبح ۲۵۰ نفر از کارگران اخراجی سازمانیه درمحل کارخانه واقع پاکدشت برای گرفتن حقوق خود تجمع اعتراضی برپا کردند . این کارگران به مدت یک ساعت ونیم جاده خاوران را بسته بودند وتراپیک سنگینی ایجاد شده بود. سپاه وزارت اطلاعات به محل گسیل شده بودند و اقدام به متفرق کردن کارگران کردند. مدیریت این کارخانه ۱۰ روزاست که فرار کرده و به کارخانه نمی آید وبه کارگران گفته شده که کارخانه به فروش گذاشته خواهد شد . این کارخانه امروز توسط ماموران حکومتی پلمپ کرده شد

تجمع تعدادی از معلمان و آموزشیاران آموزش و پرورش در مقابل مجلس

ایلنا- جمعی از معلمان و آموزشیاران شاغل در آموزش و پرورش در اعتراض به عدم استخدام خود، در مقابل مجلس شورای اسلامی تجمع کردند. به گزارش ایلنا، تعدادی از معلمان و آموزشیاران دارای قرارداد کاری با آموزش و پرورش به دلیل قطع همکاری آنان پس از پایان یافتن مهلت قراردادهایشان در مقابل مجلس تجمع کردند. تجمع کنندگان مدعی بودند که پس از پایان قراردادهایشان با آموزش و پرورش به آنها اعلام شده که دیگر نیازی به آنها ندارند. این درحالی است که آنها سابقه 2 تا 3 سال خرید خدمت دارند.

شورش 5000 کارگر مهاجر در مالزی

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری - بیش از 5000 کارگر مهاجر در مالزی در اقدامی قهرآمیز یکی از برج های نگهبانی محل اقامت خود در شهر صنعتی جمهوریبارو را آتش زدند و درهم شکستند. کارگران در این شورش همچین با سنگ و پاره آجر به پلیس حمله کردند. شورش کارگران خشمگین، که 7 ساعت به طول انجامید، در اعتراض به خودداری سرمایه داران از انتقال یک کارگر بیمار به بیمارستان و مرگ این کارگر روی داد. کارگر جان باخته اهل نپال بود و 20 سال سن داشت. او از ترس اخراج ابتدا بیماری حاد خود را از کارفرمایان پنهان می کرد .اما شدت بیماری این کارگر

چنان بود که مدیران سرانجام متوجه وضعیت حاد او شدند. با این همه، و به رغم تب بسیار شدید این کارگر، کارفرمایان از انتقال او به بیمارستان سر باز زدند و هنگامی این کار را کردند که دیگر بسیار دیر شده بود. کارگر بیمار در اثر سهل انگاری سرمایه داران در بیمارستان درگذشت.

کارگران شورشی خواهان ایجاد درمانگاه در محل زیست خود و همچنین افزایش دستمزدهایشان هستند. پس از این شورش، مدیران پذیرفتند که در کارخانه ای در منطقه صنعتی تیرانو با یکی از نمایندگان کارگران مذاکره کنند و به خواست های کارگران گوش سپارند. کارگران مهاجر مالزی، که عمدتاً از کشورهای نپال، میانمار، ویتنام، بنگلادش و هند هستند، با آن که 20 درصد نیروی کار مالزی را تشکیل می دهند، وضعیتی بسیار اسفبار دارند و در بی حقوقی مطلق و شرایط کاری بسیار ناامن و هولناک استثمار می شوند.

منبع: libcom.org

مرگ دردناک یک کارگر ساختمانی در اثر نبود ایمنی

آژانس ایران خبر- عصر روز پنج شنبه 28 مردادماه 1389 یک کارگر ساختمانی با نام رضا علیمی 22 ساله از اهالی شهر بوکان در حالی که مشغول تخریب آپارتمانی در مرکز شهر تهران بود از طبقه ی پنجم سقوط کرد و پس از انتقال به بیمارستان، به علت بالا بودن جراحی، جان باخت. رضا علیمی نیز همچون هزاران کارگر دیگر از شهر و خانواده خود دور شده و برای یافتن کار روانه تهران شده بود اما متأسفانه در حین کار و به علت رعایت نشدن اصول ایمنی و نبود حفاظ برای حمایت از کارگران در حین تخریب ساختمان، او نیز قربانی نبود ایمنی در محیط کار شد و جان خود را از دست داد.

دیدار جمعی از کارگران با خانواده یک فعال کارگری زندانی

آژانس ایران خبر- گروهی از کارگران از بخش های مختلف کارگری و از جمله چند کارگر اخراجی در روز چهارشنبه 27 مردادماه 89 با خانواده ی رضا شهبابی، کارگر زندانی که در بند 209 زندان اوین محبوس است دیدار کردند. این چندمین دیدار کارگران با خانواده ی رضا شهبابی بوده است که در آن عده ی دیگری از کارگران و دوستداران جنبش کارگری برای اعلام همبستگی با رضا شهبابی و مبارزات وی و ملاقات با اعضای خانواده اش به منزل او رفتند. کارگران در این ملاقات ضمن پرس و جو در باره ی آخرین وضعیت حبس و پرونده ی رضا شهبابی، برجسته ترین وجوه مبارزاتی رضا شهبابی نماینده ی کارگران شرکت واحد و از اعضای سندیکای کارگران این شرکت را باز شمردند. از جمله در این نشست، این نکته یادآوری شد که رضا به عنوان یک فعال کارگری، در مبارزات کارگری خود به جای تکیه بر نهادهای سازشکار کارگری بر رجوع به کارگران و از جمله تکیه ی مالی- معنوی بر کارگران (به جای هر دولت، نهاد یا سازمان دیگر) تاکید داشته است.

در این ملاقات همچنین از اقدامات انجام شده توسط خانواده و دوستان رضا شهبابی در پیگیری وضعیت قضایی پرونده وی پرس و جو به عمل آمد. مورد بسیار چشمگیری قابل تقدیری که در این دیدار به وضوح مشخص بود روحیه ی بسیار بالای همسر رضا شهبابی و دیگر اعضای خانواده اش و باورهای ایشان به اندیشه ها و تلاش های رضا بود که نشانگر پیوند اندیشه و مبارزات رضا با خانواده اش می باشد.

تحلیل گران: دولت آفریقای جنوبی احتمالاً با اتحادیه کارکنان به توافق خواهد رسید

آسمان دبلی نیوز - نمایندگان اتحادیه های کارکنان غیر نظامی آفریقای جنوبی که در اعتصاب هستند برای رسیدگی به خواسته های خود با دولت، وارد مذاکره خواهند شد.

اعتصاب بیش از یک میلیون کارکنان ادارات و مؤسسات غیر نظامی برای افزایش دستمزدها در دومین روز خود به خشونت گرایید. پلیس برای متفرق کردن اعتصاب کنندگان اقدام به تیراندازی با گلوله های پلاستیکی کرد. هزاران تن از کارکنان اعتصابی اقدام به مسدود کردن ورودی های بیمارستان های ژوهانسبورگ کردند. گرچه به نظر می رسد اعتصاب در روزهای آینده ادامه یابد اما تحلیل گران می گویند دولت احتمالاً برای کاهش خسارات مالی ناشی از اعتصاب کارکنان مراکز بهداشتی، معلمان و دیگر کارکنان سازمان های دولتی با اتحادیه کارکنان به توافق دست خواهد یافت. اتحادیه های کارکنان اعتصابی خواهان افزایش دستمزد به میزان 8 ممیز 6 دهم درصد هستند.

وزیر بازرگانی از سونامی قیمت آرد و تاثیرات آن بر بهای نان خبر داد

فارس- در آستانه ورود به فاز عملی هدفمند کردن یارانه ها، و در حالیکه دولت از "حذف تدریجی یارانه ها" خبر داده بود، وزیر بازرگانی اعلام کرد "یارانه آرد امسال در یک مرحله هدفمند و به یک قیمت واحد عرضه می شود. به گزارش فارس، مهدی غضنفری در پاسخ به سؤال خبرنگار اقتصادی فارس در خصوص چگونگی هدفمند شدن یارانه نان و کالاهای اساسی در سال جاری اظهار داشت: همزمان با اجرای قانون هدفمند شدن یارانه ها آرد و نان در یک مرحله هدفمند می شود.

وی افزود: تاکنون آرد یارانه ای به قیمت 75 ریال و آرد آزاد به قیمت 450 تومان عرضه می شد که با اجرای این قانون قیمت آرد به قیمت جهانی و بین این دو قیمت عرضه می شود.

وی در حاشیه دومین همایش صادرات و تأثیر هدفمند کردن یارانه ها در خصوص ستاد تأمین کالا و نظارت بر بازار که روز گذشته در کارگروه تحول اقتصادی تصویب شد، اظهار داشت: این ستاد همان ستاد تنظیم بازار است که با حضور معاون اول رئیس جمهور هفته ای یکبار تشکیل می شود و سازمان حمایت به وظایف نظارتی خود و وزارت بازرگانی به وظایف تنظیم بازار خود در این مدت می پردازد.

عضنفری تصریح کرد: مصوبه روز گذشته کارگروه تحول اقتصادی بیانگر آن است که تمام پیشنهادات در خصوص قیمت‌گذاری‌ها به ستاد طرح تحول اقتصادی داده شود تا از آن طریق تصمیم مناسب اخذ شده و اجرا شود. لازم به ذکر است، با اینکه در اظهارات وزیر بازرگانی دولت دهم، سخن چندانی از نان به میان نیامده و صرفاً حول محور آرد بحث شده است، اما برای تبدیل آرد به نان، هزینه‌های حمل‌آرد به نانوایی، خدمات جانبی، پخت و فروش نان به صورت عددی و نه به صورت کیلویی، باعث خواهد شد که یک کیلوگرم نان به قیمت گزافی که فعلاً قابل پیش‌بینی نیست، به دست مصرف‌کننده برسد. فشار این افزایش قیمت بر دوش قشر کم‌درآمد و زحمت‌کش کشور خواهد آمد که نان جزء لاینفک غذای روزانه آنان است. همچنین آثار تورمی شدیدی بر دیگر اقلام خواهد داشت و این یک سونامی اقتصادی است که آثار مخرب آن تا چند ماه دیگر مشخص خواهد شد. کارشناسان و صاحب‌نظران، نسبت به روند و تحقق طرح هدفمند کردن پارانه‌ها، و نتایج اقتصادی و اجتماعی آن هشدار داده‌اند.

بی‌خبری مطلق از حسین سرشموی، فعال دانشجویی

آسمان دلیلی نیوز - از وضعیت حسین سرشموی دانشجوی آزادی‌خواه و برابری طلب که از ۳۱ خرداد توسط ماموران اداره کل حفاظت اطلاعات استان اصفهان بازداشت شده خبری در دست نیست. این فعال دانشجویی که اکنون در بازداشتگاه امنیتی الف-طا در بند حفاظت اطلاعات زندان مرکزی اصفهان نگاه‌داری می‌شود، تا این لحظه از حق ملاقات و حتی تماس تلفنی با خانواده اش محروم بوده است. وی دوبار دیگر نیز در شهریورماه و اسفندماه ۸۷ توسط اطلاعات اصفهان بازداشت و نهایتاً با وثیقه‌ی ۵۰ میلیونی آزاد شده بود.

گفتنی است به دلیل وضعیت نامناسب بازداشتگاه امنیتی الف-طا واقع در زندان مرکزی اصفهان (دستگرد) در مورد سلامتی جسمی و روحی وی نگرانی جدی وجود دارد. همچنین خانواده‌ی وی نیز توسط مامورین اطلاعات برای جلوگیری از انتشار خبر بازداشت سرشموی تحت فشار قرار گرفته‌اند.

نایب رئیس شورای عالی استان‌ها: دولت تا کنون پاسخی در مورد بیمه کارگران ساختمانی نداده است

آسمان دلیلی نیوز - حجت‌الله تاج‌محمدی با اعلام این که طبق قانون بیمه کارگران ساختمانی کار فرما ملزم است قبل یا هنگام اخذ پروانه از شهرداریها نسبت به ارایه بیمه نامه کارگران ساختمانی اقدام کند تاکید کرد: مجلس قانونی را در سال ۸۷ وضع کرد که بر اساس آن حق بیمه کارگران ساختمانی را که قبلاً بر مبنای دستمزد روزانه محاسبه می‌شد به درصدی از دستمزد ماهیانه تغییر داد ضمن آنکه در اصلاح قانون توسط مجلس تنظیم آئین نامه اجرایی به گارگروهی به ریاست وزارت رفاه سپرده شد.

تاج‌محمدی اضافه کرد: شورای عالی استانها در سال ۸۷ با توجه به مصوبه مجلس و پیش‌بینی این شورا از رکورد در بازار مسکن به دلیل تبعات این مصوبه طرحی را آماده و جهت اصلاح قانون مصوب مجلس ارایه کرد. نایب رئیس شورای عالی استانها تصریح کرد: با توجه به دغدغه‌هایی که آن زمان ایجاد شده بود قانون مصوب به مدت یکسال مسکوت ماند و در اصلاحیه بعدی مجلس تنظیم آئین نامه به وزارت کشور، رفاه و کار امور و اجتماعی سپرده شد. در آئین نامه جدید که توسط دولت اخیراً ابلاغ شده مبنای محاسبه بیمه کارگران ساختمانی ۴ درصد دستمزد ماهیانه برای هر متر مربع تعیین گردید با توجه به اینکه آنچه تاکنون اعمال می‌شد ۴ درصد از دستمزد روزانه بوده است حق بیمه تا ۳۰ برابر افزایش می‌یابد یعنی برای یک ساختمان ۲۰۰ متر مربع که در گذشته حدود ۸۰ هزار تومان حق بیمه توسط کار فرما پرداخت می‌شد ولی با قانون فعلی ۲ میلیون و ۴۰۰ هزار تومان بایستی به عنوان حق بیمه کارگران ساختمانی در هنگام اخذ پروانه و اخذ پایان کار ارایه شود. او گفت: قانون فعلی با توجه به وضعیت بازار مسکن و رکود ساخت و ساز معضلات و مشکلاتی را در سالهای اخیر بوجود آورد.

تاج‌محمدی ادامه داد: شورای عالی استانها به دلایل مختلفی با ارایه طرحی دو فوریتی خواستار مسکوت ماندن آئین نامه ابلاغی توسط دولت شد تا بررسی کارشناسی انجام گیرد.

نائب رئیس شورای عالی استانها یاد آور شد: از جمله دلایلی که می‌توان برای این تصمیم شورای عالی استانها عنوان کرد نگاه در آمدزایی وزارت رفاه در تهیه این آئین نامه بوده که این نگاه عملاً حوزه ساخت و ساز و به تبع آن در آمدهای پایدار شهری را کاهش می‌دهد و ساخت و ساز را با رکود جدی مواجه ساخته است. این آئین نامه حتی به نفع کارگران ساختمانی هم نیست به هر حال وقتی ساخت و ساز متوقف شود برای کارگران هم کار نخواهد بود و کارگران اشتغال خود را به قوانین سخت گیرانه کنونی ترجیح می‌دهند.

وی افزود: ضمن اینکه این آئین نامه به نوعی با اصل قانون هم دارای مغایرت‌هایی است که بایستی توسط کارشناسان مربوط رفع گردد.

تاج‌محمدی در پاسخ به این سوال که آیا افزایش حق بیمه کارگران ساختمانی تاثیری هم در افزایش بهای مسکن دارد، گفت: قطعاً تاثیرگذار است از زمان ابلاغ این قانون در شهرداریها به شدت شاهد افت درخواست‌های پروانه ساخت بودیم بنابراین خود رکود ساخت و ساز در میان مدت در رکود قیمت مسکن تاثیر گذارست و با ادامه روند کنونی کارفرما بار تحمیلی خود را به بهای مسکن منتقل می‌کند و اثر منفی را خلاف سیاست دولت در بازار مسکن دارد.

تاج‌محمدی گفت: شورای عالی استانها پیشنهاد مسکوت ماندن آئین نامه را به هیئت دولت ارایه داد تاکنون خبری مبنی بر توقف آئین نامه اجرایی جدید دریافت نکردیم.

نایب رئیس شورای عالی استانها خاطر نشان کرد: وزارت رفاه هم در بلند مدت با رکود ساخت و ساز نمی‌تواند

درآمدهایی که از این حیص متصور شده را محقق کند. به گفته تاج محمدی، افزایش بهای خدمات بیشتر از ۱۰ درصد توسط دولت ممنوع اعلام شده و افزایش ۳۰ برابری حق بیمه از این حیص هم توجیه قانونی ندارد؛ تصور این است که اعضای کارگروه در برداشتهای خود از دستمزد روزانه و حق ماهیانه دچاره اشتباه شده باشند.

نایب رئیس شورای عالی استانها عنوان کرد: ممکن است سهوا در متن آئین نامه به جای دستمزد روزانه حقوق ماهیانه انشاء شده باشد چون واژه دستمزد ماهیانه در این آئین نامه قید شده عملا به لحاظ انشایی باید حقوق ماهیانه قید می شد دستمزد مختص دستمزدهای روزانه است به همین دلیل شورای عالی استانها تصمیم گرفت از طریق مذاکره و ارایه پیشنهاد این مشکل را پی گیری کند.

سقوط شاخص اشتغال در ۲ سال گذشته

مسئولان دولت نهم در توضیح چرایی فوریت اجرای طرح بنگاههای زودبازده به این موضوع اشاره می‌کردند که در سالهای بعد (منظور همان سالهای ۱۳۸۶ تا ۱۳۸۹)، کشور با ورود وسیع نیروی کار به بازار مواجه خواهد شد که ضروری است طرحهایی برای اشتغال این نیروها تنظیم شود. جهرمی، وزیر وقت کار از ورود سالانه یک میلیون و ۲۰۰ هزار نیروی کار جدید به بازار کار خبر می‌داد و مدعی بود که با ایجاد سالانه حداقل یک میلیون و ۲۰۰ هزار شغل می‌توان به کاهش نرخ بیکاری در کشور دست یافت. امروز دیگر جهرمی در مسند کار ننشسته است، اما آمار نشان می‌دهد که طی ۴ سال گذشته که قرار بود ۴ میلیون و ۸۰۰ هزار شغل جدید در کشور ایجاد شود، بلکه تعدادی شغل از مشاغل موجود کشور کاسته شده است. بنا به آمار رسمی کشور، جمعیت فعال ایران در سال ۱۳۸۵ برابر با ۲۳ میلیون و ۴۶۶ هزار نفر اعلام و نرخ بیکاری، ۱۱,۳ درصد اعلام شد. مطابق این آمار در سال ۱۳۸۵ حدود ۲۰ میلیون و ۸۱۴ هزار شاغل در کشور وجود داشت. طبق آمار اعلامی از سوی مرکز آمار ایران، نرخ بیکاری سال ۱۳۸۶ ۰,۷ درصد کاهش نسبت به سال ۸۵ به ۱۰,۶ درصد رسید. این نرخ در بهار سال ۸۶ برابر ۱۰,۷ درصد، تابستان ۹,۹ درصد، پاییز ۹,۸ درصد و زمستان ۱۱,۹ درصد بود. با توجه به جداول بانک مرکزی که جمعیت فعال سال ۱۳۸۶ را ۲۳ میلیون و ۵۷۹ هزار نفر اعلام می‌کرد، مشخص است که ۲۱ میلیون و ۱۰۳ هزار نفر در این سال شاغل بوده‌اند.

سال ۸۷؛ اشتغال عقب‌نشینی می‌کند
اوایل سال ۱۳۸۸، مرکز آمار ایران نرخ بیکاری سال ۸۷ کل کشور را ۱۰,۴ درصد اعلام کرد که نسبت به سال ۸۶ کاهش نشان می‌داد. در این گزارش با اعلام نتایج طرح آمارگیری از نیروی کار در زمستان ۱۳۸۷ تصریح شده بود که بررسی نرخ بیکاری افراد ۱۰ ساله و بیشتر نشان می‌دهد ۱۲,۵ درصد از جمعیت فعال (شاغل و بیکار)، بیکار بوده‌اند. بررسی روند تغییرات این نرخ حاکی از آن است که این شاخص، نسبت به زمستان ۱۳۸۶ معادل ۰,۶ درصد و نسبت به پاییز ۱۳۸۷ حدود ۳ درصد افزایش داشت. با احتساب جمعیت فعال در این سال؛ یعنی ۲۲ میلیون و ۸۹۲ هزار نفر معلوم می‌شود که ۲۰ میلیون و ۵۱۱ هزار شغل در روزهای پایانی سال ۱۳۸۷ وجود داشته است.

سال ۱۳۸۸؛ عقب‌نشینی دولت در برابر نرخ بیکاری
گزارش مرکز آمار ایران درباره طرح آمارگیری نیروی کار در سال ۱۳۸۸ نشان می‌داد که از جمعیت فعال ۲۳ میلیون و ۸۴۰ هزار و ۶۷۶ نفری کشور، ۱۱,۹ درصد برابر ۲ میلیون و ۸۳۹ هزار و ۹۷۳ نفر بیکار بودند که نشان می‌داد ۲۱ میلیون و ۷۰۳ شغل در کشور وجود داشته است. به عبارتی در این سال تنها حدود ۴۹۰ هزار شغل به مشاغل کشور افزوده شده و لذا نرخ بیکاری در کشور ۱,۵ درصد افزایش داشته است.

در تازه‌ترین گزارش مرکز آمار درباره نرخ بیکاری در فصل بهار سال ۱۳۸۹ عنوان شده است که از جمعیت فعال ۲۴ میلیون و ۲۰۴ هزار و ۲۰۱ نفری در ایران، ۳ میلیون و ۵۲۵ هزار و ۶۴۰ نفر بیکار و ۲۰ میلیون و ۶۷۸ هزار و ۵۵۱ نفر دارای حداقل یک ساعت کار در هفته بوده‌اند. این به این معناست که در ۳ ماه نخست سال ۱۳۸۹ که قرار است طبق دستور شورای عالی اشتغال در این سال یک میلیون و ۱۰۰ هزار فرصت شغلی ایجاد شود، نه فقط شغلی ایجاد نشده است بلکه ۳۲۲ هزار و ۱۵۲ شغل نیز از بین رفته است؛ یعنی برای دستیابی به اهداف دولت، باید در ۹ ماه باقیمانده، یک میلیون و ۴۲۲ هزار شغل در کشور ایجاد شود که امری بسیار دشوار به نظر می‌رسد.

مقایسه آمار فوق در محدوده سالهای ۱۳۸۵ تا پایان بهار سال ۱۳۸۹ نشان می‌دهد که در سال ۱۳۸۶، تعداد ۲۸۹ هزار شغل و در سال ۱۳۸۸، حدود ۴۹۰ هزار شغل به مشاغل قبلی کشور افزوده شده و در سال ۱۳۸۷، ۵۹۲ هزار شغل از مشاغل موجود از بین رفته و در ۳ ماه نخست سال ۱۳۸۹ نیز ۳۲۲ هزار شغل دیگر از دست رفته است. به عبارت دیگر از ابتدای سال ۱۳۸۶ تا ابتدای تابستان ۱۳۸۹، نه فقط شغلی افزوده نشده است، بلکه بیش از ۱۳۵ هزار شغل نیز از دست رفته است. البته شکی نیست که تعدادی شغل طی این سالها ایجاد شده است، ولی از بین رفتن برخی مشاغل و تفاضل مشاغل ایجاد شده به مشاغل از بین رفته عدد ۱۳۵ هزار شغل را نشان می‌دهد که فاجعه‌ای برای کشور محسوب می‌شود.

صنعتی که زمین‌گیر است
مطابق آمار مرکز آمار ایران در پایان سال ۱۳۸۵، صنعت کشور با در اختیار داشتن ۶ میلیون و ۶۰۴ هزار و ۹۰۹ فرصت شغلی سهم ۳۱,۷ درصدی در اشتغال کشور داشت. در پایان بهار سال ۱۳۸۹، بخش صنعت با در اختیار داشتن ۶ میلیون و ۴۴۶ هزار و ۲۱۷ فرصت شغلی برابر با ۳۱,۲ درصد اشتغال کشور، نشان می‌دهد که نه فقط در این مدت شغلی در صنعت مزاد بر مشاغل از بین رفته ایجاد نشده است، بلکه تفاضل مرگ و میر مشاغل و مشاغل ایجاد شده تراز منفی ۱۵۸ هزار و ۶۹۲ را نشان می‌دهد که بیانگر بیماری مزمن کشور در بخش صنعت است. این آمار در حالی است که طی این سالها همواره بر رشدهای بالا در صنعت کشور تاکید شده است.

طرحی نو در اندازیم
آمار فوق متعلق به یک بازه زمانی ۳۹ ماهه است. به عبارتی طرحهای اشتغالزایی دولت نهم مجموعاً در ۳۹ ماه مورد اشاره، تعدادی شغل ایجاد کرده و تعدادی از مشاغل را از بین برده است که البته کفه ترازو به سمت مرگ و میر مشاغل بوده است، به طوری که ماهانه حدود ۳ هزار و ۵۰۰ فرصت شغلی در تفاضل مشاغل ایجاد شده و از بین رفته از

کف کشور رفته است. این در حالی است که هنوز هم دولت دهم از عزم جدی خود برای ایجاد یک میلیون و ۱۰۰ هزار شغل در سال جاری خبر می‌دهد. اگر روند حرکتی ایجاد اشتغال در برنامه‌های دولت دهم مشابه دولت نهم باشد، قطعاً روند مذکور ادامه خواهد یافت، مگر این‌که طرح‌هایی پخته‌تر و با نظارت دقیق‌تری در راه باشند، طرح‌هایی که با بررسی‌های کارشناسی، علاوه بر ایجاد شغل، قادر باشند تا مشاغلی ایجاد کنند که ضمن پایداری، از حداقل استانداردهای لازمه چون بیمه و حداقل حقوق برای شاغلان آنها برخوردار باشند.

اضافه نمایم ؛ علاقمندان به روز شمار کارگری سال های 87 و 88 می توانند به لینک های زیر نیز مراجعه نمایند :

وبلاگ روزشمار کارگری ایران سال ۸۷

<http://roozshomarkargari.wordpress.com/>

ماه‌های فروردین- اردیبهشت - خرداد ۱۳۸۸ - ۲۰۰۹

<http://archives.rahekargar.org/maghalat/01-20091103/200911-maghalat.htm>

ماه‌های تیر- مرداد - شهریور ۱۳۸۸ - ۲۰۰۹

<http://archives.rahekargar.org/maghalat/201001/20100125-01-maghalat.htm>

ماه‌های مهر - آبان - آذر ۱۳۸۸ - ۲۰۰۹

http://www.rahekargar.net/labor_iran/20100324_10_RSK_IRAN-3.pdf

ماه‌های دی- بهمن - اسفند ۱۳۸۸ - 2010

http://www.rahekargar.net/articles_20100420/2010186_rsk-iran4.pdf

روزشمار کارگری فروردین ماه سال ۱۳۸۹ - ۲۰۱۰

<http://www.rahekargar.net/browsf.php?cId=1033&Id=45&pgn=7>

روزشمار اردیبهشت ماه سال ۱۳۸۹ - ۲۰۱۰

http://www.rahekargar.net/labor_iran/20100705_71_rsk-amir.pdf

روزشمار خرداد سال ۱۳۸۹ - ۲۰۱۰

http://www.rahekargar.net/labor_iran/2010-07-24_68_rs-89-3.pdf

روزشمار تیر ماه سال ۱۳۸۹ - ۲۰۱۰

http://www.rahekargar.net/labor_iran/20110106_128_r_ooszshomar89-4.pdf